

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Go 115, 33

**Harvard College
Library**

Gratis

N. L. Hooper -

Cambridge, 1858 -

21
40.46
A
52/8

A R R I A N I

NICOMEDIENSIS

EXPEDITIO ALEXANDRI

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

ACCURATE EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1829.

Tabellenpreis 7 Groschen.

Ga 115.33.

✓

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GRATIS

July 28, 1926

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Ἀριστοβούλου, ὅσα μὲν ταυτὰ ἄμφω περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ξυνέγραψαν, ταῦτα ἐγὼ ὥς πάντα ἀληθῆ ἀναγράφω· ὅσα δὲ οὐ ταυτὰ, τούτων τὰ πιστότερα ἔμοι φαινόμενα καὶ ἅμα ἀξιαφηγητότερα ἐπιλεξάμενος. Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες, ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους· ἀλλ' ἔμοι Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεστράτευσε βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυστρατεῦσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχρότερον ἢ τῷ ἄλλῳ ψεύσασθαι ἦν· ἄμφω δὲ, ὅτι τετελευτηκότος ἤδη Ἀλεξάνδρου ξυγγράφουσιν αὐτοῖς ἢ τε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἄλλως τι, ἢ ὥς συνηνέχθη, ξυγγράφαι ἀπῆν. Ἔστιν ἂν καὶ πρὸς ἄλλων ξυγγεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀξιαφηγητὰ τέ μοι ἔδοξε, καὶ οὐ πάντα

ἀπιστα, ὡς λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀν-
 γραφα. "Οστις δὲ θαυμάσεται, ἀνθ' ὅτου ἐπὶ το-
 σούτοις συγγραφεῦσι, καὶ ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ἥδε
 ἡ συγγραφὴ, τὰ τε ἐκείνων πάντα τις ἀναλεξάμενος,
 καὶ τοῖςδε τοῖς ἡμετέροις ἐντυχὼν, οὕτω θαυμάζεται.

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ.

I. Λέγεται δὴ Φίλιππον τελευτῆσαι ἐπὶ ἄρχοντος
 Πυθοδήμου Ἀθηνησιν· παραλαβόντα δὲ τὴν βασι-
 λείαν Ἀλεξάνδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελο-
 πόνησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἄμφι τὰ εἴκοσι
 ἔτη Ἀλεξάνδρον· ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἑλλη-
 νας, ὅσοι ἐντὸς Πελοποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐ-
 τῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείας,
 ἣντινα Φιλίππῳ ἤδη ἐδίδουσαν· καὶ αἰτήσαντα λα-
 βεῖν παρ' ἐκάστων, πλην Λακεδαιμονίων· Λακεδαι-
 μονίους δὲ ἀποκρίνασθαι, μὴ εἶναι σφίσι πατέριοι.
 ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι.
 Νεωτερίσαι δὲ ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν·
 ἀλλὰ Ἀθηναίους γε, τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου ἐκπλαγέντας, καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππου
 δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ εἰς τιμὴν ξυγχωρῆσαι. Ἐπα-
 νελθόντα δὲ ἐς Μακεδονίαν, ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ
 εἰς τὴν Ἀσίαν στόλου· ἅμα δὲ τῷ ἥρῃ ἐλαύνειν ἐπὶ
 Θράκης, ἐς Τριβαλλοὺς καὶ Ἰλλυριοὺς, ὅτι νεωτερί-
 ζειν ἐπύθετο Ἰλλυριοὺς τε καὶ Τριβαλλοὺς, καὶ ἅμα
 ὁμόρους ὄντας οὐκ ἐδόκει ὑπολείπεσθαι, ὅτι μὴ

πάντη ταπεινωθέντας, [οὔτω] μακρὰν ἐπὶ τῆς σφαιρίας στελλόμενον. ὁρμηθέντα δὲ ἐξ Ἀμφικιάλειος ἐμβαλεῖν ἐς Θράκην, τὴν τῶν αὐτονόμων καλουμένων Θρακῶν, Φιλίππους πόλιν ἐν ὑψιστερά ἔχοντα, καὶ τὸν Ὀρβηλον τὸ ὄρος. Διαβὰς δὲ τὸν Νέσσον περταμὸν, λέγουσιν ὅτι δεκαταῖος ἀφίκετο ἐπὶ τὸ ὄρος τὸν Αἶμον. Καὶ ἐνταῦθα ἀπήντων αὐτῷ κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνάδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ἐμπόρων πολλοὶ ὠπλισμένοι, καὶ οἱ Θράκες οἱ αὐτόνομοι, παρεσκευασμένοι εἶργειν τοῦ πρόσθεν, κατειληφότες τὴν ἄκραν τοῦ Αἶμον, τὸν στόλον, παρ' ὃν ἦν τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος. Ξυναγαγόντες δὲ ἡμάδας, καὶ προβαλόμενοι πρὸ σφῶν, ἅμα μὲν χάρακι ἐχρῶντο ταῖς ἡμάδαῖς, εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, εἰ βιάζοντο· ἅμα δὲ ἐν γῇ εἶχαν ἐπαφίεναι ἀντιοῦσιν, ἢ ἀποτομώτατον τοῦ ὄρους, ἐπὶ τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τὰς ἡμάδας. Γνώμην δὲ πεποίητο, ὅτι ὅσω πρᾶνοτέρα τῇ φάλαγγι καταφερόμεναι συμμίζουσιν αἱ ἡμαξαι, τοσῶδε μᾶλλον τι διασκεδάσουσιν αὐτὴν βία ἐμπεσοῦσαι. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βουλή γίγνεται, ὅπως ἀσφαλέστατα ὑπερβύλῃ τὸ ὄρος, καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει διακινδυνευτέα (οὐ γὰρ εἶναι ἄλλη τὴν πάροδον) παραγγέλλει τοῖς ὀπλίταις, ὅποτε καταφείροιντο κατὰ τοῦ ὄρθιου αἱ ἡμαξαι, ὅσοις μὲν ὁδὸς πλατεῖα οὖσα παρέχοι λῦσαι τὴν τάξιν, τούτους δὲ διαχωρῆσαι, ὥς δι' αὐτῶν ἐμπεσεῖν τὰς ἡμάδας· ὅσοι δὲ περικαταλαμβάνοιντο, ξυννεύσαντας, τοὺς δὲ καὶ πεσόντας ἐς γῆν, συγκλείσαι ἐς ἀκριβεῖς τὰς ἀσπίδας, τοῦ κατ' αὐτῶν φερομένου τὰς ἡμάδας, καὶ τῇ

θύμῃ κατὰ τὸ εἶκος ὑπερπηθώσας, ἀβλαβῶς ἐπελ-
θεῖν. καὶ οὕτω ξυνέβη, ὅπως παρήνεσέ τε Ἀλέξαν-
δρος, καὶ εἴκασεν. οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα,
αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀσπίδων ἐπικυλισθεῖσαι ὀλίγα ἔβλα-
ψαν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς ὑπὸ ταῖς ἡμάξαις. Ἐνθα
δὴ οἱ Μακεδόνες, θαρσύναντες, ὅτι ἀβλαβεῖς αὐ-
τοῖς, αἷς μάλιστα ἐδεδίσαν, αἱ ἡμάξαι ἐγένοντο, συν-
βοῇ ἐς τοὺς Θρακᾶς ἐνέβαλον. Ἀλέξανδρος δὲ τοῖς
τοξόταις μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, πρὸ τῆς ἄλλης
φάλαγγος, ὅτι ταύτῃ εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν ἐκέλευ-
σε, καὶ ἐκτοξεύειν ἐς τοὺς Θρακᾶς, ὅπῃ προσφέ-
ροιντο· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὸ ἄγλημα, καὶ τοῖς
ὑπασπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, κατὰ τὸ εὐώνυμον
ἦγεν. Ἐνθα δὴ οἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προ-
εχθέντας τῶν Θρακῶν ἀνέστελλον· καὶ ἡ φάλαγξ
προσμύξασα, οὐ χαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας ἀν-
θρώπους ψιλοὺς καὶ κακῶς ὀπλισμένους βαρβάρους·
ὥστε Ἀλέξανδρον ἐκ τοῦ εὐωνύμου ἐπάγοντα οὐκ ἐν-
δέξαντο, ἀλλὰ ῥέψαντες ὥς ἐκάστοις προὔχῳρει τὸ
ὄπλμα, κατὰ τοῦ ὅρου ἐφυγον. Καὶ ἀπέθανον μὲν
αὐτῶν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους, ζῶντες δὲ ἄνδρες
μὲν ὀλίγοι ἐλήφθησαν, δι' ἀκύτητα, καὶ τῆς χώρας
ἐμπειρίαν· γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἐά-
λωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἡ λεῖα πᾶσα
ἐσίλω.

II. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λεῖαν ὀπίσω ἀπέπεμ-
ψεν ἐς τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανίαν καὶ
Φιλώτα παραδοὺς διατίθεσθαι· αὐτὸς δὲ τὸ ἄκρον
ὑπερβαλὼν, προῆμι διὰ τοῦ Αἵμου ἐς Τριβαλλοὺς.

καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Αὐγινὸν ποταμόν· ἀπέχον
 δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ὥς ἐπὶ τὸν Αἶμον ἰόντι
 σταθμοὺς τρεῖς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν Τριβαλλῶν βα-
 σιλεὺς, ἐκ πολλοῦ πυθανόμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τὸν στόλον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τριβαλ-
 λῶν προῦπεμψεν ἐπὶ τὸν Ἰστρον, διαβαίνειν κελεύσας
 τὸν ποταμόν ἐς νῆσον τινα τῶν ἐν τῷ Ἰστροῦ. Πεύκη
 ὄνομα τῇ νήσῳ ἐστίν. ἐς ταύτην δὲ τὴν νῆσον καὶ
 οἱ Θράκες οἱ πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσάγον-
 τος Ἀλεξάνδρου, συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς
 ὁ Σύρμος ἐς ταύτην συμπεφεύγει ἔν ταις ἀμφ' αὐ-
 τὸν. Τὸ δὲ πολὺ πλῆθος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν
 ὑπίσω ἐπὶ τὸν ποταμόν, ἔνθεν περ τῇ προτεροῖα
 ἐρμήθη Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἔμαθεν αὐτῶν τὴν ὁρ-
 μὴν, καὶ αὐτὸς ὑποστρέψας τὸ ἔμπαλιν, ἐπὶ τοὺς
 Τριβαλλοὺς ἦγε, καὶ καταλαμβάνει καταστρατοπε-
 δεύοντας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταληφθέντες πρὸς τῷ
 ἄπει τῷ παρατὸν ποταμόν παρετάσσοντο. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ καὶ αὐτὸς τὴν μὲν φαλαγγα ἐς βάθος
 κτάξας ἐπῆγε· τοὺς δὲ τοξότας καὶ τοὺς σφενδονή-
 τας προεκθέοντας ἐκέλευσεν ἐκτοξεύειν τε καὶ σφεν-
 δονᾶν ἐς τοὺς βαρβάρους, αἵτως προκαλέσαιο αὐ-
 τοὺς ἐς τὰ ψιλὰ ἐκ τοῦ γάπου. Οἱ δὲ, ὡς ἐντὸς
 ἐέλους ἐγένοντο, παιόμενοι ἐξέθεον ἐπὶ τοὺς τοξό-
 τας, ὅπως ἐς χεῖρας συμμίξειαν γυμνοῖς οὖσι τοῖς το-
 υταῖς. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πράγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς
 κήτης ἔξω, φιλῶτα μὲν, ἀνίστασθαι τοὺς ἐκ τῆς
 ἰνωθὲν Μακεδονίας ἱππέας, προσέταξεν ἐμβάλλειν
 κατὰ τὸ κέρας τὸ δεξιὸν, ἥπερ μάλιστα προῦκε-

A. L. Hooper -

Cambridge, 1858 -

21
74.04
48125

A R R I A N I

NICOMEDIENSIS

EXPEDITIO ALEXANDRI

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

ACCURATE EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIÆ

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1829.

Kadenpreis 7 Groschen.

Ga 115.33.

✓

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GRATIS

July 28, 1924

A P P I A N O Y
ANABASEΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Πτολεμαῖος δ' Λάγου, καὶ Ἀριστόβουλος δ' Ἀριστοβούλου, ὅσα μὲν ταυτὰ ἄμφω περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ξυνέγραψαν, ταῦτα ἐγὼ ὥς πάντα ἀληθῆ ἀναγράψω· ὅσα δὲ οὐ ταυτὰ, τούτων τὰ πιστότερα ἐμοὶ φαινόμενα καὶ ἅμα ἀξιαφηγητότερα ἐπιλεξάμενος. Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ οὗτου πλείονες, ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους· ἀλλ' ἐμοὶ Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεστράτευσε βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυστρατεῦσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχρότερον ἢ τῷ ἄλλῳ ψεύσασθαι ἦν· ἄμφω δὲ, ὅτι τετελευτηκότος ἤδη Ἀλεξάνδρου ξυγγραφουσιν αὐτοῖς ἢ τε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἁλλῶς τι, ἢ ὥς συνηνέχθη, ξυγγράψαι ἀπῆν. Ἔστιν ἂ καὶ πρὸς ἄλλων ξυγγεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀξιαφήγητά τέ μοι ἔδοξε, καὶ οὐ πάντα

ἀπιστα, ὡς λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀν-
 γραφα. "Οστις δὲ θαυμάσεται, ἀνθ' ὅτου ἐπὶ το-
 αούτοις συγγραφεῦσι, καὶ ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ἥδη
 ἡ συγγραφὴ, τὰ τε ἐκείνων πάντα τις ἀναλεξάμενος,
 καὶ τοῖςδε τοῖς ἡμετέροις ἐντυχὼν, οὕτω θαυμάζεται.

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ.

I. Λέγεται δὴ Φίλιππον τελευτῆσαι ἐπὶ ἄρχοντος
 Πυθοδήμου Ἀθηῆνσι· παραλαβόντα δὲ τὴν βασι-
 λείαν Ἀλεξάνδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελο-
 πόνησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἄμφω τὰ εἴκοσι
 ἔτη Ἀλεξάνδρον· ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἑλλη-
 νας, ὅσοι ἐντὸς Πελοποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐ-
 τῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείας,
 ἣντινα Φιλίππῳ ἤδη ἐδίδοσαν· καὶ αἰτήσαντα λα-
 βεῖν παρ' ἐκάστων, πλήν Μακεδαιμονίων· Μακεδα-
 μονίους δὲ ἀποκρίνασθαι, μὴ εἶναι σφίσι πατριῶν
 ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι.
 Νεωτερίσαι δὲ ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν,
 ἀλλὰ Ἀθηναίους γε, τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου ἐκπλαγέντας, καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππου
 δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ εἰς τιμὴν ξυγχωρῆσαι. Ἐπα-
 νελθόντα δὲ ἐς Μακεδονίαν, ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ
 ἐς τὴν Ἀσίαν στόλου· ἅμα δὲ τῷ ἦρι ἐλαύνειν ἐπὶ
 Θράκης, ἐς Τριβαλλοὺς καὶ Ἰλλυριοὺς, ὅτι νεωτερί-
 ζειν ἐπύθετο Ἰλλυριοὺς τε καὶ Τριβαλλοὺς, καὶ ἅμα
 ἐμδρὸν ὄντας οὐκ ἐδόκει ὑπολείπεσθαι, ὅτι μὴ

πάντη ταπεινωθέντας, [οὔτω] μακρὰν ἀπὸ τῆς σκεύης στελλόμενον. ὁρμηθέντα δὲ ἐξ Ἀμφιπόλεως ἐμβαλεῖν ἐς Θράκην, τὴν τῶν αὐτονομῶν καλουμένων Θρακῶν, Φιλίππους πόλιν ἐκ ἀριστερᾶ ἔχοντα, καὶ τὸν Ὀρβηλον τὸ ὄρος. Διαβάς δὲ τὸν Νέσον πεταμόν, λέγουσιν ὅτι δεκαταῖος ἀφίκετο ἐπὶ τὸ ὄρος τὸν Αἴμον. Καὶ ἐνταῦθα ἀπῆντων αὐτῷ κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ἐμπόρων πολλοὶ ὠπλισμένοι, καὶ οἱ Θράκες οἱ αὐτόνομοι, παρσκευασμένοι εἶργειν τοῦ πρόσω, κατειληφότες τὴν ἄκραν τοῦ Αἴμου, τὸν στύλον, παρ' ὃν ἦν τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος. Ξυναγαγόντες δὲ ἁμάξας, καὶ προβαλόμενοι πρὸ σφῶν, ἅμα μὲν χάρακι ἐχρῶντο ταῖς ἁμάξαις, εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, εἰ βιάζοντο· ἅμα δὲ ἐν γῇ εἶχον ἐπαφιέναι ἀγριούσιν, ἢ ἀποτομώτατον τοῦ ὄρους, ἐπὶ τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τὰς ἁμάξας. Γνώμην δὲ πεποίηκε, ὅτι ὅσω προνοτιέρα τῇ φάλαγγι καταφερόμεναι συμμίζουσιν αἱ ἁμαξαι, τοσῶδε μᾶλλον τι διασκεδάσουσιν αὐτὴν βία ἐμπεσοῦσαι. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βουλή γίγνεται, ὅπως ἀσφαλέστατα ὑπερβάλῃ τὸ ὄρος, καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει διακινδυνευτεῖα (οὐ γὰρ εἶναι ἄλλη τὴν πάροδον) παραγγέλλει τοῖς ὀπλίταις, ὅποτε καταφείροιντο κατὰ τοῦ ὀρθίου αἱ ἁμαξαι, ὅσοις μὲν ὁδὸς πλατεῖα οὕσα παρέχοι λῦσαι τὴν τάξιν, τούτους δὲ διαχωρῆσαι, ὥς δὲ αὐτῶν ἐμπεσεῖν τὰς ἁμάξας· ὅσοι δὲ περικαταλαμβάνοντο, ξυννεύσαντας, τοὺς δὲ καὶ πεσόντας ἐς γῆν, συγκλείσαι ἐς ἀκριβεῖς τὰς ἀσπίδας, τοῦ κατ' αὐτῶν φερομένου τὰς ἁμάξας, καὶ τῇ

θύμη κατὰ τὸ εἶκος ὑπερπηθούσας, ἀβλαβῶς ἐπι-
 θεῖν. καὶ οὕτω ξυνέβη, ὅπως παρήνευε τὸ Ἀλέξαν-
 δρος, καὶ εἵκασεν. οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα,
 αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀσπίδων ἐπικυλισθεῖσαι ὀλίγα ἔβλα-
 ψαν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς ὑπὸ ταῖς ἁμάξαις. Ἐνθα
 δὴ οἱ Μακεδόνες, θαρσύναντες, ὅτι ἀβλαβεῖς αὐ-
 τοῖς, ἃς μάλιστα ἐδεδίδεσαν, αἱ ἁμαξαὶ ἐγένοντο, συν-
 βοῇ ἐς τοὺς Θρακὰς ἐνέβαλον. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς
 τοξότας μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, πρὸ τῆς ἄλλης
 φάλαγγος, ὅτι ταύτῃ εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σε, καὶ ἐκτοξεύειν ἐς τοὺς Θρακὰς, ὅπῃ προσφέ-
 ροιντο· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὸ ἵγνημα, καὶ τοῖς
 ὑπασπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, κατὰ τὸ εὐώνυμον
 ἤγεν. Ἐνθα δὴ οἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προ-
 εκθέντας τῶν Θρακῶν ἰγνέστελλον· καὶ ἡ φάλαγξ
 προσμύξασα, οὐ χαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας ἄν-
 θρώπους ψιλοὺς καὶ κακῶς ὀπλισμένους βαρβάρους·
 ὥστε Ἀλέξανδρον ἐκ τοῦ εὐωνύμου ἐπάγοντα οὐκ ἐπὶ
 ἐδέξαντο, ἀλλὰ ῥίψαντες ὡς ἐκάστοις προὔχῳρει τὸ
 ὄπλον, κατὰ τοῦ ὄρους ἔφυγον. Καὶ ἀπέθανον μὲν
 αὐτῶν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους, ζῶντες δὲ ἄνδρες
 μὲν ὀλίγοι ἐλήφθησαν, δι' ἐκύττητα, καὶ τῆς χώρας
 ἐμπειρίαν· γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἐπὶ
 λωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάριον, καὶ ἡ λεία πᾶσα
 ἐτάλω.

II. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λείαν ὀπίσω ἀπέπεμ-
 ψεν ἐς τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανίαν καὶ
 Φιλώτα παραδοὺς διατίθεσθαι· αὐτὸς δὲ τὸ ἄκρον
 ὑπερβαλὼν, προῆει διὰ τοῦ Αἵμου ἐς Τριβαλλοὺς

καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τῷ Αὐγινόν ποταμόν· ἀπέχον
 δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ὥς ἐπὶ τὸν Αἶμον ἰόντι
 σταθμοὺς τρεῖς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν Τριβαλλῶν βα-
 σιλεὺς, ἐκ πολλοῦ πυνθανόμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τὸν στόλον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τριβαλ-
 λῶν προὔπεμψεν ἐπὶ τὸν Ἰστρον, διαβαίνειν κελεύσας
 τὸν ποταμόν ἐς νῆσον τινα τῶν ἐν τῷ Ἰστροῦ. Πένη
 ὄνομα τῇ νήσῳ ἐστίν. ἐς ταύτην δὲ τὴν νῆσον καὶ
 οἱ Θράκες οἱ πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσάγον-
 τος Ἀλεξάνδρου, συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς
 ὁ Σύρμος ἐς ταύτην συμπεφεύγει ζὺν τοῖς ἀμφ' αὐ-
 τόν. Τὸ δὲ πολὺ πλῆθος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν
 ὑπίσω ἐπὶ τὸν ποταμόν, ἔνθεν περ τῇ προτεραίᾳ
 ὑρμήθη Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἔμαθεν αὐτῶν τὴν ὁρ-
 μὴν, καὶ αὐτὸς ὑπαστρέψας τὸ ἔμπαιον, ἐπὶ τοὺς
 Τριβαλλοὺς ἦγε, καὶ καταλαμβάνει καταστρατοπε-
 λεύοντας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταληφθέντες πρὸς τοῖς
 ἰστέροις παρὰ τὸν ποταμόν παρετάσσοντο. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ καὶ αὐτὸς τὴν μὲν φάλαγγα ἐς βάθος
 κτάξας ἐπῆγε· τοὺς δὲ τοξότας καὶ τοὺς σφενδονή-
 τας προεκθέοντας ἐκέλευσεν ἐκτοξεύειν τε καὶ σφεν-
 δονᾶν ἐς τοὺς βαρβάρους, αἵπως προκαλέσαιο αὐ-
 τοὺς ἐς τὰ ψιλὰ ἐκ τοῦ νάπου. Οἱ δὲ, ὡς ἐντὸς
 ἐέλους ἐγένοντο, παιόμενοι ἐξέθεν ἐπὶ τοὺς τοξό-
 τας, ὅπως ἐς χεῖρας συμμίξειαν γυμνοῖς οὖσι τοῖς το-
 υταῖς. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πράγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς
 ἀπῆς ἔξω, Φιλώταν μὲν, ἀνάλαβόντα τοὺς ἐκ τῆς
 ἰνῶθεν Μακεδονίας ἱππίας, προσέταξεν ἐμβάλλειν
 αὐτὰ τὸ κέρας τὸ δεξιὸν, ἥπερ μάλιστα προὔκει-

χωρήκισαν ἐν τῇ ἐκδρομῇ· Ἡρακλείδην δὲ καὶ Σώ-
 πολιν, τοὺς ἐκ Βοττιαίας τε καὶ Ἀμφιπόλεως ἱππέας,
 κατὰ τὸ εὐώνυμον κέρας ἐπάγειν ἔταξε· τὴν δὲ φά-
 λαγγα τῶν πεζῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἵππον, πρὸ τῆς φά-
 λαγγος παρατείνας, κατὰ μέσους ἐπῆγε· καὶ ἔστε-
 μὲν ἀκροβολισμὸς παρ' ἐκατέρων ἦν, οἱ Τριβαλλοὶ
 οὐ μείον εἶχον· ὥς δὲ ἡ τε φάλαγξ πυκνὴ ἐνέβαλλεν ἐς
 αὐτοὺς ἐρῶμένως, καὶ οἱ ἱππεῖς οὐκ ἀκοντισμῶ ἔτι
 ἀλλ' αὐτοῖς ὠθοῦντες τοῖς ἵπποις, ἄλλη καὶ ἄλλη προσ-
 ἐπιπτον, τότε δὴ ἐτράπησαν διὰ τοῦ νάπους ἐς τὸν
 ποταμόν. Καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν τρισχίλιοι ἐν τῇ
 φυγῇ, ζῶντες δὲ ὀλίγοι καὶ τούτων ἐλήφθησαν, ὅτι
 ὕλη τε δασεῖα πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἦν, καὶ νύξ ἐπιγενο-
 μένη τὴν ἀκρίβειαν τῆς διώξεως ἀφείλετο τοὺς Μα-
 κεδόνας. Αὐτῶν δὲ τῶν Μακεδόνων τελευτῆσαι λέ-
 γει Πτολεμαῖος ἱππέας μὲν ἑνδεκα, πεζοὺς δὲ ἅμφί
 τοὺς τεσσαράκοντα.

III. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης τριταῖος ἀφικνεῖται Ἀλέ-
 ξανδρος ἐπὶ τὸν ποταμόν τὸν Ἰστρον, ποταμῶν τῶν
 κατὰ τὴν Εὐρώπην μέγιστον ὄντα, καὶ πλείστην γῆν
 ἐπερχόμενον, καὶ ἔθνη μαχιμώτατα ἀπείργοντα. τὰ
 μὲν πολλὰ Κελτικά, ὅθεν γε καὶ αἱ πηγαὶ αὐτῷ ἀνί-
 σχουσιν· ὧν τελευταίους Κουάδους καὶ Μαρχομά-
 νους· ἐπὶ δὲ Σαυροματῶν μοῖραν, Ἰάξυγας· ἐπὶ δὲ
 Γέτας τοὺς ἀπαθανατίζοντας· ἐπὶ δὲ Σαυρομάτας,
 τοὺς πολλούς· ἐπὶ δὲ Σκύθας, ἔς τε ἐπὶ τὰς ἐκβο-
 λὰς, ἵνα ἐκδιδοῖ κατὰ πάντα στόματα ἐς τὸν Εὐξει-
 νον πόντον. Ἐνταῦθα καταλαμβάνει αὐτῷ ἡκού-
 σας ναῦς μακρὰς ἐκ Βυζαντίου, διὰ τοῦ πόντου τοῖ

Εὐξείνου, κατὰ τὸν ποταμόν. Ταύτας ἐμπλήσας τοξοτῶν τε καὶ ὀπλιτῶν, τῇ νήσῳ ἐπέπλει, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ τε καὶ οἱ Θραῖκες συμπεφευγότες ἦσαν· καὶ ἐπειρᾶτο βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπήντων ἐπὶ τὸν ποταμόν, ὅποι αἱ νῆες προσπίπτοιεν· αἱ δὲ, ὀλίγαι τε ἦσαν, καὶ ἡ στρατιὰ οὐ πολλὴ ἐπ' αὐτῶν· καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἀπότομα ἐς προσβολὴν, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτὴν, οἷα δὴ ἐς στενὸν συγκεκλεισμένον, ὅξυ καὶ ἄπορον προσφέρεσθαι. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος ἀπαγαγὼν τὰς ναῦς, ἔγνω διαβαίνειν τὸν Ἰστρον, ἐπὶ τοὺς Γέτας τοὺς πέραν τοῦ Ἰστροῦ ὤκισμένους· ὅτι τε συνειλεγμένους ἑώρα πολλοὺς ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰστροῦ, ὥς εἵρξοντας, εἰ διαβαίνοι (ἦσαν γὰρ ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισχιλλούς, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν μυρίων) καὶ ἅμα πόθος ἔλαβεν αὐτόν, ἐπέκεινα τοῦ Ἰστροῦ ἐλθεῖν. Τῶν μὲν δὴ νεῶν ἐπέβη αὐτός· τὰς δὲ διφθέρας, ὑφ' αἷς ἐσκήνουν, τῆς κάρφης πληρώσας, καὶ ὅσα μονόξυλα πλοῖα, ἐκ τῆς χώρας ξυναγαγὼν (ἦν δὲ καὶ τούτων εὐπορία πολλή, ὅτι τοῦτοις χρῶνται οἱ πρόσοικοι τῷ Ἰστρῷ ἐφ' ἀλιεία τε τῇ ἐκ τοῦ Ἰστροῦ, καὶ εἵποτε παρ' ἀλλήλους ἀνὰ τὸν ποταμόν στέλλοιντο, καὶ ἐληστεύοντο ἀπ' αὐτῶν οἱ πολλοί.) ταῦτα ὥς πλεῖστα ξυναγαγὼν, διεβίβαζεν ἐπ' αὐτῶν τῆς στρατιᾶς ὅσους δυνατόν ἦν ἐν τῷ τοιῷδε τρόπῳ. Καὶ γίνονται οἱ διαβάντες ἅμα Ἀλεξάνδρῳ, ἱππεῖς μὲν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὶ δὲ ἐς τετρακισχιλλούς.

IV. Διέβαλον δὲ τῆς νυκτός, ἥ λήϊον ἦν σίτου

βαθύν. καὶ ταύτῃ μᾶλλον τι ἔλαθον προσχόντες τῇ ὁχθῇ. Ἰπὸ δὲ τὴν ἑω Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ ληϊοῦ ἦγε, παραγγείλας τοῖς πεζοῖς, πλαγίαις ταῖς σαροῖσιν ἐπικλίνοντας τὸν σῖτον, οὕτω προάγειν ἐς τὰ οὐκ ἐργάσιμα. Οἱ δὲ ἱππεῖς, ἕς τε μὲν διὰ τοῦ ληϊοῦ προΐει ἡ φάλαγξ, ἐφείποντο. Ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐργασίμων ἐξήλασαν, τὴν μὲν ἵππον ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας αὐτοῦ Ἀλέξανδρος παρήγαγε, τὴν φάλαγγα δὲ ἐν πλαγίῳ Νικάνορα ἄγειν ἐκέλευσεν. Καὶ οἱ Γέται οὐδὲ τὴν πρώτην ἐμβολὴν τῶν ἱππέων ἐδέξαντο· παράδοξος μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ τόλμα ἐφάνη τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτι εὐμαρῶς οὕτω τὸν μέγιστον τῶν ποταμῶν διεβεβήκει ἐν μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἰστρον, οὐ γεφυρώσας τὸν πόρον· φοβερὰ δὲ καὶ τῆς φάλαγγος ἡ ξύγκλεισις, βιαία δὲ ἡ τῶν ἱππέων ἐμβολή. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐς τὴν πόλιν καταφεύγουσιν, ἣ δὲ ἄπειχεν αὐτοῖς παρασάγγην [τοῦ Ἰστροῦ]· ὥς δὲ ἐπάγοντα εἶδον σπουδῇ Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν φάλαγγα παρὰ τὸν ποταμὸν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν πῃ οἱ πεζοὶ ἐνεδρευσάντων τῶν Γετῶν, τοὺς ἱππέας δὲ κατὰ μέτωπον, λείπουσιν αὐτὸ καὶ τὴν πόλιν οἱ Γέται κακῶς τετειχισμένην, ἀναλαβόντες τῶν παιδαρίων καὶ τῶν γυναικῶν ἐπὶ ταῖς ἵππους ὅσα φέρειν οἱ ἵπποι ἠδύναντο· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ὁρμὴ ὥς πορρώτατ' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς τὰ ἔρημα. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν τε πόλιν λαμβάνει, καὶ τὴν λείαν πᾶσαν ὅσῃν οἱ Γέται ὑπέλιποντο· καὶ τὴν μὲν λείαν Μελεάγρῳ καὶ Φιλίππῳ ἐπαναγαγεῖν δίδωσιν· αὐτὸς δὲ κατασκάψας τὴν πόλιν, θύει τε ἐπὶ τῇ ὁχθῇ τοῦ Ἰστροῦ Διὶ Σωτῆρι,

καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῷ τῷ Ἰστροῦ, ὅτι οὐκ ἄπορος αὐτῷ ἐγένετο. Καὶ ἐπανάγει αὐτῆς ἡμέρας σώους σύμπαντας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐνταῦθα ἀφίκοντο πρέσβεις ὡς Ἀλέξανδρον, παρὰ τε τῶν ἄλλων ὅσα αὐτόνομα ἔθνη προσοικεῖ τῷ Ἰστροῦ, καὶ παρὰ Σκύρου τοῦ Τριβαλλῶν βασιλέως· καὶ παρὰ Κελτῶν δὲ τῶν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὄκισμένων ἦκον (μεγάλοι οἱ Κελτοὶ τὰ σώματα, καὶ μέγα ἐπὶ σφίσι φρονούντες) φιλίας δὲ πάντες τῆς Ἀλεξάνδρου ἐφιέμενοι ἦκειν ἔφασαν. Καὶ πᾶσιν ἔδωκε πίστεις Ἀλέξανδρος καὶ ἔλαβε· τοὺς Κελτοὺς δὲ καὶ ἤρετο, ὅ, τι μάλιστα δεδίδεταί αὐτοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐλπίσας ὅτι μέγα ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ ἐς Κελτοὺς καὶ ἔτι προσωτέρω ἦκει· καὶ ὅτι αὐτὸν μάλιστα πάντων δεδιέναι φήσουσιν. Τῷ δὲ παρ' ἐλπίδα ξυνέβη τῶν Κελτῶν ἡ ἀπόκρισις· οἷα γὰρ πόρρω τε ὄκισμένοι Ἀλεξάνδρου, καὶ χωρία δύσπορα οἰκοῦντες, καὶ Ἀλεξάνδρου ἐς ἄλλα τὴν ὁρμὴν ὀρώντες, ἔφασαν δεδιέναι μήποτε δ' οὐρανὸς αὐτοῖς ἐμπέσοι· καὶ τούτους φίλους τε ὀνομάσας καὶ ξυμμάχους ποιησάμενος, ὀπίσω ἀπέπεμψε τοσοῦτον ὑπειπὼν, ὅτι ἀλαζόνες Κελτοὶ εἰσίν.

V. Αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ Παιόνων προὔχεται. Ἐνθα δὲ ἄγγελοι ἀφίκοντο αὐτῷ, Κλεῖτόν τε τὸν Βαρδύλειω ἀφεστάναι ἀγγέλλοντες, καὶ Γλαυκίαν προσκεχωρηκέναι αὐτῷ τὸν Ταυλαντίων βασιλέα. Οἱ δὲ καὶ τοὺς Αὐταριάτας ἐπιθήσεσθαι αὐτῷ κατὰ τὴν πορείαν ἐξηγγέλλον. Ὡν δὲ ἔνεκα κατὰ σπουδὴν ἐδόκει ἀναξευγνύει. Λάγγαρος δὲ ὁ τῶν Ἀγριάνων βασιλεὺς, ὅ, τι μὲν καὶ Φιλίππου ζῶντος

Ga. 115. 33.

✓

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GRATIS

July 28, 1914

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πτολεμαῖος δ' Λάγον, καὶ Ἀριστόβουλος δ' Ἀριστοβούλου, ὅσα μὲν ταυτὰ ἄμφω περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ξυνέγραψαν, ταῦτα ἐγὼ ὥς πάντα ἀληθῆ ἀναγράφω· ὅσα δὲ οὐ ταυτὰ, τούτων τὰ πιστότερα ἐμοὶ φαινόμενα καὶ ἅμα ἀξιαφηγητότερα ἐπιλεξάμενος. Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ οὗτου πλείονες, ἢ ἀσυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους· ἀλλ' ἐμοὶ Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεστράτευσε βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυστρατεῦσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχροτέρου ἢ τῷ ἄλλῳ ψεύσασθαι ἦν· ἄμφω δὲ, ὅτι τετελευτηκότος ἤδη Ἀλεξάνδρου συγγράφουσιν αὐτοῖς ἢ τε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἄλλως τι, ἢ ὥς συνηνέχθη, συγγράψαι ἀπῆν. Ἔστιν ἂ καὶ πρὸς ἄλλων συγγεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀξιαφήγητά τέ μοι ἔδοξε, καὶ οὐ πάντα

φύμη κατὰ τὸ εἶκος ὑπερπηθώσας, ἀβλαβῶς ἐπέ-
 θεῖν. καὶ οὕτω ξυνέβη, ὅπως παρήνεσέ τε Ἀλέξαν-
 δρος, καὶ εἴκασεν. οἱ μὲν γὰρ διάσχον τὴν φάλαγγα
 αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀσπίδων ἐπικυλισθεῖσαι ὀλίγα ἔβλα-
 ψαν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς ὑπὸ ταῖς ἡμάξαις. Ἐνθα
 δὴ αἱ Μακεδόνες, θαρσύναντες, οἱ ἀβλαβεῖς αἱ
 τοῖς, ἃς μάλιστα ἐδεδίσαν, αἱ ἡμάξαι ἐγένοντο, συ-
 βοῇ ἐς τοὺς Θρακῆς ἐνέβαλον. Ἀλέξανδρος δὲ τοῖς
 τοξόταις μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, πρὸ τῆς ἄλλης
 φάλαγγος, ὅτι ταύτῃ εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν ἐκέλει-
 σε, καὶ ἐκτοξεύειν ἐς τοὺς Θρακῆς, ὅπη· προῦφαι-
 ροῖντο· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὸ ἄγλημα, καὶ τοῖς
 ὑπασπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριάντας, κατὰ τὸ εὐώνυμον
 ἦγεν. Ἐνθα δὴ οἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προ-
 εκθέοντας τῶν Θρακῶν ἀνέστηλλον· καὶ ἡ φάλαγξ
 προσμύξασα, οὐ χαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας αὐ-
 θρώπους ψιλοὺς καὶ κακῶς ἐπλισμένους βαρβαρούς.
 ὡς τε Ἀλέξανδρον ἐκ τοῦ εὐωνύμου ἐπάγοντα οὐκ ἐ-
 δέξαντο, ἀλλὰ ῥίψαντες ὡς ἐκαστοὶς προῦχώρει
 ὅπλα, κατὰ τοῦ ὄρους ἔφυγον. Καὶ ἀπέθανον μὲν
 αὐτῶν ἐς χίλους καὶ πεντακοσίους, ζῶντες δὲ ἄνδρες
 μὲν ὀλίγοι ἐλήφθησαν, δι' ἐκύττητα, καὶ τῆς χώρας
 ἐμπειρίαν· γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἐ-
 λωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάριά, καὶ ἡ λελα πᾶς
 εἴλω.

II. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λειαν ὅπισθεν ἀπέπα-
 ψεν ἐς τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανία καὶ
 Φιλώτα παραδοὺς διατίθεσθαι· αὐτὸς δὲ τὸ ἄκρον
 ὑπερβαλὼν, προῖει διὰ τοῦ Αἵμου ἐς Τριβαλλοὺς.

καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Αὔγειον ποταμόν· ἀπέχει δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ὡς ἐπὶ τὸν Αἶμον ἰόντι· ἰταθμούς τρεῖς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν Τριβαλλῶν βασιλεὺς, ἐκ πολλοῦ πυνθανόμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν στόλον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τριβαλλῶν προὔπεμψεν ἐπὶ τὸν Ἰστρον, διαβαίνειν κελεύσας τὸν ποταμόν ἐς νῆσον τινα τῶν ἐν τῷ Ἰστροῦ. Πεύκη ὀνομα τῇ νήσῳ ἐστίν. ἐς ταύτην δὲ τὴν νῆσον καὶ ἑθροῖκες οἱ πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσάγοντες Ἀλεξάνδρου, συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς Σύρμος ἐς ταύτην συμπεφεύγει ἔν τῷ αὐτῷ αὐτῷ. Τὸ δὲ πολὺ πλῆθος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν πίσω ἐπὶ τὸν ποταμόν, ἔνθεν περ τῇ προτεραίᾳ ῥμῇθη Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἔμαθεν αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, καὶ αὐτὸς ὑποστρέψας τὸ ἔμπαινον, ἐπὶ τοὺς Τριβαλλοὺς ἦγε, καὶ καταλαμβάνει καταστρατοπεύοντας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταληφθέντες πρὸς τῷ ἔπει τῷ παρατὸν ποταμόν παρετάσσοντο. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ αὐτὸς τὴν μὲν φάλαγγα ἐς βάθος τάξας ἐπῆγε· τοὺς δὲ τοξότας καὶ τοὺς σφενδονήτας προεκθέοντας ἐκέλευσεν ἐκτοξεύειν τε καὶ σφενδονῶν ἐς τοὺς βαρβάρους, αἶψως προκαλέσασθαι αὐτοὺς ἐς τὰ ὕψηλα ἐκ τοῦ νότου. Οἱ δὲ, ὡς ἐντὸς ἰσχυροὺς ἐγένοντο, παιδόμενοι ἐξέθεον ἐπὶ τοὺς τοξότας, ὅπως ἐς χεῖρας συμμίξειαν γυμνοῖς οὖσι τοῖς τοξοῖς. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πρῶταγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἰππικῆς ἔξω, Φιλώταν μὲν, ἀντάλαβόντα τοὺς ἐκ τῆς ἰππικῆς Μακεδονίας ἰππίας, προσέταξεν ἐμβάλλειν ἐπὶ τὸ κέντρον τὸ δεξιόν, ἥπερ μάλιστα προὔκει-

χωρήκισαν ἐν τῇ ἐκδρομῇ· Ἡρακλείδην δὲ καὶ Σώπολιν, τοὺς ἐκ Βοττιαίας τε καὶ Ἀμφιπόλεως ἱππέας, κατὰ τὸ εὐώνυμον κέρας ἐπάγειν ἔταξε· τὴν δὲ φάλαγγα τῶν πεζῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἵππον, πρὸ τῆς φάλαγγος παρατείνας, κατὰ μέσους ἐπῆγε· καὶ ἔπει μὲν ἀκροβολισμὸς παρ' ἑκατέρων ἦν, οἱ Τριβαλλοὶ οὐ μείον εἶχον· ὥς δὲ ἡ τε φάλαγξ πυκνὴ ἐνέβαλλεν ἐπ' αὐτοὺς ἐφρώμενως, καὶ οἱ ἱππεῖς οὐκ ἀκοντισμῷ ἔτι ἀλλ' αὐτοῖς ὠθοῦντες τοῖς ἵπποις, ἄλλη καὶ ἄλλη προσέπιπτον, τότε δὴ ἐτρήπησαν διὰ τοῦ νάπους ἐς τὸν ποταμόν. Καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν τρισχίλιοι ἐν τῇ φυγῇ, ζῶντες δὲ ὀλίγοι καὶ τούτων ἐλήφθησαν, ὅτι ὕλη τε δασεῖα πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἦν, καὶ νύξ ἐπιγενομένη τὴν ἀκρίβειαν τῆς διώξεως ἀφείλετο τοὺς Μακεδόνας. Αὐτῶν δὲ τῶν Μακεδόνων τελευτῆσαι λέγει Πτολεμαῖος ἱππέας μὲν ἑνδεκα, πεζοὺς δὲ ἄμφω τοὺς τεσσαράκοντα.

III. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης τριταῖος ἀφικνεῖται Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὸν ποταμόν τὸν Ἰστρον, ποταμῶν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην μέγιστον ὄντα, καὶ πλείστην γῆν ἐπερχόμενον, καὶ ἔθνη μαχιμώτατα ἀπειρογόντα. τῶν μὲν πολλὰ Κελτικά, ὅθεν γε καὶ αἱ πηγαὶ αὐτοῦ ἀρροχουσιν· ὧν τελευταῖους Κουάνδους καὶ Μαρκομάνους· ἐπὶ δὲ Σαυροματῶν μοῖραν, Ἰάξυγας· ἐπὶ Γέτας τοὺς ἀπαθανατίζοντας· ἐπὶ δὲ Σαυρομάτας τοὺς πολλούς· ἐπὶ δὲ Σκύθας, ἔς τε ἐπὶ τὰς ἐκβαλάς, ἵνα ἐκδιδοῖ κατὰ πάντα στόματα ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. Ἐνταῦθα καταλαμβάνει αὐτῷ ἡ κοινὴ ναὺς μακρὰς ἐκ Βυζαντίου, διὰ τοῦ πόντου τὸν

Εὐξείνου, κατὰ τὸν ποταμόν. Ταύτας ἐμπλήσας τοξοτῶν τε καὶ ὀπλιτῶν, τῇ νήσῳ ἐπέπλει, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ τε καὶ οἱ Θραῖκες συμπεφευγότες ἦσαν· καὶ ἐπειρᾶτο βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπήντων ἐπὶ τὸν ποταμόν, ὅποι αἱ νῆες προσπίπτοιεν· αἱ δὲ, ὀλίγαι τε ἦσαν, καὶ ἡ στρατιὰ οὐ πολλὴ ἐπ' αὐτῶν· καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἀπότομα ἐς προσβολήν, καὶ τὸ ρεύμα τοῦ ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτήν, οἷα δὴ ἐς στενὸν συγκεκλεισμένον, ὅξυ καὶ ἄπορον προσφέρεσθαι. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος ἀπαγαγὼν τὰς ναῦς, ἔγνω διαβαίνειν τὸν Ἰστρον, ἐπὶ τοὺς Γέτας τοὺς πέραν τοῦ Ἰστροῦ ὤκισμένους· ὅτι τε συνειλεγμένους ἑώρα πολλοὺς ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰστροῦ, ὥς εἵρζοντας, εἰ διαβαίνοι (ἦσαν γὰρ ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν μυριάων) καὶ ἅμα πόθος ἔλαβεν αὐτὸν, ἐπέκεινα τοῦ Ἰστροῦ ἐλθεῖν. Τῶν μὲν δὴ νεῶν ἐπέβη αὐτός· τὰς δὲ διφθέρας, ὑφ' αἷς ἐσκήνουν, τῆς κύρφης πληρώσας, καὶ ὅσα μονόξυλα πλοῖα, ἐκ τῆς χώρας ξυναγαγὼν (ἦν δὲ καὶ τούτων εὐπορία πολλή, ὅτι τοῦτοις χρῶνται οἱ πρόσοικοι τῷ Ἰστρῷ ἐφ' ἀλιεία τε τῇ ἐκ τῶν Ἰστροῦ, καὶ εἵποτε παρ' ἀλλήλους ἀνατὸν ποταμόν στέλλοιντο, καὶ ἐλυστεύοντο ἀπ' αὐτῶν οἱ πολλοί.) ταῦτα ὥς πλεῖστα ξυναγαγὼν, διεβίβαζεν ἐπ' αὐτῶν τῆς στρατιῆς ὅσους δυνατὸν ἦν ἐν τῷ τοιαύτῳ τρόπῳ. Καὶ γίνονται οἱ διαβάντες ἅμα Ἀλεξάνδρῳ, ἱππεῖς μὲν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὶ δὲ ἐς τετρακισχιλίους.

IV. Διέβαλον δὲ τῆς νυκτός, ἥ λήϊον ἦν σίτου

βαθὺ. καὶ ταύτη μᾶλλον τι ἔλαθον προσχόντες τῇ
 ὁχθῇ. Ἐπὶ δὲ τὴν ἑω' Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ ληϊοῦ
 ἦγε, παραγγείλας τοῖς πεζοῖς, πλαγίαις ταῖς σαρί-
 σαις ἐπικλίνοντας τὸν σῆτον, οὕτω προάγειν ἐς τὰ
 οὐκ ἐργάσιμα. Οἱ δὲ ἵππεῖς, ἕς τε μὲν διὰ τοῦ
 ληϊοῦ προῆει ἡ φάλαγξ, ἐφείποντο. Ὡς δὲ ἐκ τῶν
 ἐργασίμων ἐξήλασαν, τὴν μὲν ἵππον ἐπὶ τὸ δεξιὸν
 κέρας αὐτὸς Ἀλέξανδρος παρήγαγε, τὴν φάλαγγα δὲ
 ἐν πλαγίῳ Νικάνορα ἄγειν ἐκέλευσεν. Καὶ οἱ Γέται
 οὐδὲ τὴν πρώτην ἐμβολὴν τῶν ἵππέων ἐδέξαντο· πα-
 ράδοξος μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ τόλμα ἐφάνη τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου, ὅτι εὐμαρῶς οὕτω τὸν μέγιστον τῶν ποταμῶν
 διεβεβήκει ἐν μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἰστρον, οὐ γεφυρώσας
 τὸν πόρον· φοβερὰ δὲ καὶ τῆς φάλαγγος ἡ ξύγκλει-
 σις, βιαία δὲ ἡ τῶν ἵππέων ἐμβολή. Καὶ τὰ μὲν
 πρῶτα ἐς τὴν πόλιν καταφεύγουσιν, ἡ δὲ ἄπειχεν
 αὐτοῖς παρασάγγην [τοῦ Ἰστροῦ]· ὥς δὲ ἐπάγοντα
 εἶδον σπουδῇ Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν φάλαγγα παρὰ
 τὸν ποταμὸν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν πῃ οἱ πεζοὶ ἐνεδρεν-
 σάντων τῶν Γετῶν, τοὺς ἵππεας δὲ κατὰ μέτωπον,
 λείπουσιν αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν οἱ Γέται κακῶς τετει-
 χισμένην, ἀναλαμβάνοντες τῶν παιδαρίων καὶ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐπὶ ταῖς ἵππους ὅσα φέρειν οἱ ἵπποι ἠδύναν-
 το· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ὁρμὴ ὥς πορρωτάτω ἀπὸ τοῦ πο-
 ταμοῦ ἐς τὰ ἔρημα. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν τε πόλιν
 λαμβάνει, καὶ τὴν λείαν πᾶσαν ὅσην οἱ Γέται ὑπε-
 λπίοντο· καὶ τὴν μὲν λείαν Μελεάγρῳ καὶ Φιλίππῳ
 ἐπαναγαγεῖν δίδωσιν· αὐτὸς δὲ κατασκάψας τὴν πό-
 λιν, θύει τε ἐπὶ τῇ ὁχθῇ τοῦ Ἰστροῦ Διὶ Σωτῆρι,

καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῷ τῷ Ἰστροῖ, ὅτι οὐκ ἄπορος αὐτῷ ἐγένετο. Καὶ ἐπανάγει αὐτῆς ἡμέρας σώους σύμπαντας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐνταῦθα ἀφίκοντο πρέσβεις ὡς Ἀλέξανδρον, παρὰ τε τῶν ἄλλων ὅσα αὐτόνομα ἔθνη προσοικεῖ τῷ Ἰστροῖ, καὶ παρὰ Σύρμου τοῦ Τριβαλλῶν βασιλέως· καὶ παρὰ Κελτῶν δὲ τῶν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὀκισμένων ἦκον (μεγάλοι οἱ Κελτοὶ τὰ σώματα, καὶ μέγα ἐπὶ σφίσι φρονοῦντες) φιλίας δὲ πάντες τῆς Ἀλεξάνδρου ἐφιέμενοι ἦκειν ἔφασαν. Καὶ πᾶσιν ἔδωκε πίστεις Ἀλέξανδρος καὶ ἔλαβε· τοὺς Κελτοὺς δὲ καὶ ἤρετο, ὅ, τι μάλιστα δεδένεται αὐτοὺς τῶν ἀνδρωπίνων, ἐλπίσας ὅτι μέγα ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ ἐς Κελτοὺς καὶ ἔτι προσωτέρω ἦκει· καὶ ὅτι αὐτὸν μάλιστα πάντων δεδιέναι φήσουσι. Τῷ δὲ παρ' ἐλπίδα ξυνέβη τῶν Κελτῶν ἡ ἀπόκρισις· οἷα γὰρ πόρρω τε ὀκισμένοι Ἀλεξάνδρου, καὶ χωρία δύσπορα οἰκοῦντες, καὶ Ἀλεξάνδρου ἐς ἄλλα τὴν ὁρμὴν ὁρῶντες, ἔφασαν δεδιέναι μήποτε ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐμπέσοι· καὶ τούτους φίλους τε ὀνομάσας καὶ ξυμμάχους ποιησάμενος, ὀπίσω ἀπέπεμψε τοσοῦτον ὑπειπὼν, ὅτι ἀκαζόνες Κελτοὶ εἰσὶν.

V. Αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ Παιόνων προὔχῳρει. Ἐνθα δὲ ἄγγελοι ἀφίκοντο αὐτῷ, Κλεῖτόν τε τὸν Βαρδύλειω ἀφεστάναι ἀγγέλλοντες, καὶ Γλαυκίαν προσκιχωρῆκεναι αὐτῷ τὸν Ταυλαντίων βασιλέα. Οἱ δὲ καὶ τοὺς Αὐταριάτας ἐπιθήσεσθαι αὐτῷ κατὰ τὴν πορείαν ἐξήγγελλον. Ὡν δὲ ἕνεκα κατὰ σπουδὴν ἐδδκει ἀναξενγνύκαι. Λάγγαρος δὲ ὁ τῶν Ἀγριάνων βασιλεὺς, ὅ, τε μὲν καὶ Φιλίππου ζῶντος

ἀσπάζόμενος Ἀλέξανδρον δῆλος ἦν, καὶ ἰδίᾳ ἐπρέσ-
 βευσε παρ' αὐτόν, τότε δὲ παρῆν αὐτῷ μετὰ τῶν
 ὑπασπιστῶν, ὅσους τε καλλίστους καὶ εὐοπλοτάτους
 ἄμφ' αὐτόν εἶχε· καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν ὑπὲρ τῶν Ἀυ-
 ταριατῶν πυνθανόμενον Ἀλέξανδρον, οἳ τινὲς τε κα-
 ῥόδοι εἶεν, οὐκ ἔφη χρῆναι ἐν λόγῳ τίθεσθαι Ἀυ-
 ταριάτας (εἶναι γὰρ ἀπολεμωτάτους τῶν ταύτη) καὶ
 αὐτὸς ἐμβαλεῖν ἐς τὴν χώραν αὐτῶν, ὥς ἄμφι τὰ
 σφέτερα μᾶλλον τι ἔχοισιν. Καὶ κελεύσαντος Ἀλε-
 ξάνδρου ἐσβάλλει ἐς αὐτοὺς· καὶ ἐμβαλὼν ἦγε κα-
 ῖφερε τὴν χώραν αὐτῶν. Ἀυταριάται μὲν δὴ ἄμφι
 τὰ αὐτῶν εἶχον. Λάγγαρος δὲ τὰ τε ἄλλα ἐτιμήθη
 μεγάλως πρὸς Ἀλεξάνδρου καὶ δῶρα ἔλαβεν ὅσα μέ-
 γιστα παρὰ βασιλεῖ τῷ Μακεδόνων νομίζεται. καὶ
 τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Κύναν, καὶ ταύτην
 ὁμολόγησε δώσειν αὐτῷ ἐς Πέλλαν ἀφικομένῳ Ἀλέ-
 ξανδρῳ· ἀλλὰ Λάγγαρος μὲν ἐπανελθὼν οἴκαδε νύσσει
 ἐτελεύτησεν. Ἀλέξανδρος δὲ παρὰ τὸν Ἐριγόναν πο-
 ταμὸν πορευόμενος, ἐς Πήλιον πόλιν ἐστέλλετο.
 Ταύτην γὰρ κατειλήφει ὁ Κλεῖτος ὥς ὀχυρωτάτην
 τῆς χώρας· καὶ πρὸς ταύτην ὥς ἦκεν Ἀλέξανδρος,
 στρατοπεδεύσας πρὸς τῷ Ἑορδαϊκῷ ποταμῷ, τῇ ὑστε-
 ραίᾳ ἐγνώκει προσβάλλειν τῷ τείχει. Οἳ δὲ ἄμφι
 τὸν Κλεῖτον, τὰ κύκλῳ τῆς πόλεως ὄρη ὑπερδέξιά τι
 ὄντα καὶ δασέα κατεῖχον, ὥς πάντοθεν ἐπιτίθεσθαι
 τοῖς Μακεδόσιν, εἰ τῇ πόλει προσβάλοιεν. Γλαν-
 κίας δὲ αὐτῷ, ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς, οὐπα-
 παρῆν. Ἀλέξανδρος μὲν δὴ τῇ πόλει προσῆγεν, οἳ
 δὲ πολέμιοι σφαγιασάμενοι παῖδας τρεῖς καὶ κόρας

ἴσας τὸν ἀριθμὸν καὶ κρινοὺς μέλανας τρεῖς, ὥρμητο
 μὲν ὥς δεξιόμενοι ἐς χεῖρας τρὺς Μακεδόνας. Ὅμοῦ δὲ
 γενομένων ἐξέλιπον καίτοι καρτερά ὄντα τὰ κατελιμ-
 μένα πρὸς σφῶν χωρία, ὥς τε καὶ τὰ σφαίγια αὐτῶν
 κατελήφθη ἔτι κείμενα. Ταύτη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ κατα-
 κλείσας αὐτοὺς ἐς τὴν πόλιν, καὶ στρατοπεδευσάμε-
 νος πρὸς τῷ τείχει, ἐγνώκει περιτειχισμῷ ἀποκλείσαι
 αὐτούς· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ παρῆν μετὰ πολλῆς θυνά-
 μεως Γλαυκίας ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς. Ἐνθα
 δὴ Ἀλέξανδρος τὴν μὲν πόλιν ἀπέγνω εἰεῖν ἂν ξὺν τῇ
 παρούσῃ θυνάμει, πολλῶν μὲν ἐς αὐτὴν καὶ μαχίμων
 ξυμπεφυγόντων, πολλῶν δὲ ἅμα τῷ Γλαυκίᾳ προσ-
 κεισομένων, εἰ αὐτὸς τῷ τείχει προσμάχοιτο. Φι-
 λῶταν δὲ, ἀναλαβόντα τῶν ἵππεων ὄσους ἐς προφυ-
 λακὴν, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκ τοῦ στρατοπέδου, ἐς
 ἐπισιτισμὸν ἔπεμπε. Καὶ ὁ Γλαυκίας μαθὼν τὴν
 ὁρμὴν τοῖν ἄμφι Φιλῶταν, ἐξελαύνει ἐπ' αὐτούς, καὶ
 καταλαμβάνει τὰ κύκλῳ ὄρη τοῦ πεδίου, ὅθεν οἱ ξὺν
 Φιλῶτᾳ ἐπισιτιεῖσθαι ἔμελλον. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπει-
 δὴ ἀπηγγέλθη αὐτῷ ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ τε ἵππεῖς
 καὶ τὰ ὑποζύγια, εἰ νῦν αὐτοὺς καταλήψεται, αὐτὸς
 μὲν ἀναλαβὼν τοὺς τε ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξότας
 καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας καὶ ἵππεῖς ἐς τετρακοσίους ἐβοή-
 θει σπουδῇ· τὸ δὲ ἄλλο στράτευμα πρὸς τῇ πόλει
 ἀπέλιπεν, ὥς μὴ, ἀποχωρήσαντος παντός τοῦ στρα-
 τοῦ, καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπιδραμόντες τοῖς ἄμφι
 Γλαυκίαν ξυμμίξαιαν. Ἐνθα δὴ Γλαυκίας προσά-
 γοντα Ἀλέξανδρον αἰσθόμενος, ἐκλείπει τὰ ὄρη· οἱ
 δὲ ξὺν Φιλῶτᾳ, ἀσφαλῶς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον διασώ-

θησαν. Ἐδόκουν δ' ἔτι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν δυσχωρίᾳ ἀπειληφέναι οἱ ἄμφι τὸν Κλεῖτον καὶ Γλαυκίαν· τὰ τε γὰρ ὄρη τὰ ὑπερδέξια κατεῖχον πολλοῖς μὲν ἱππεῦσι, πολλοῖς δὲ ἀκοντισταῖς καὶ σφενδονήταις, καὶ ὀπλίταις δὲ οὐκ ὀλίγοις· καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει κατελήμμενοι προσκείμεσθαι ἀπαλλαττομένοις ἔμελλον· τὰ τε χωρία, δι' ὧν ἡ πάροδος ἦν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, στενὰ καὶ ὑλώδη ἐφαίνετο. Τῇ μὲν γὰρ πρὸς τοῦ ποταμοῦ ἀπειργόμενα, τῇ δὲ, ὅρος ὑπερύψηλον ἦν καὶ κρημνοὶ πρὸς τοῦ ὄρους· ὥστε οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἂν τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος ἐγένετο.

VI. Ἐνθα δὴ ἐκτάσσει τὸν στρατὸν Ἀλέξανδρος ἑως ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τὸ βάθος τῆς φάλαγγος. Ἐπὶ τὸ κέρασ δὲ ἐκατέρωθεν διακοσίους ἱππεῖς ἐπιτάξας, παρήγγελλε σιγῇ ἔχειν, τὸ παραγγελλόμενον ὀξέως δεχομένους· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐσήμανεν, ὅρθα ἄνατεῖναι τὰ δόρατα τοὺς ὀπλίτας, ἔπειτα ἀπὸ ξυνθήματος ἀποτεῖναι ἐς προβολήν, καὶ νῦν μὲν ἐς τὸ δεξιὸν ἐγκλίναι τῶν δοράτων τὴν σύγκλεισιν, αὐτοὺς δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν φάλαγγα ἔς τε τὸ πρῶτον ὀξέως ἐκίνησε, καὶ ἐπὶ τὰ κέρατα ἄλλοτε ἄλλῃ παρήγαγε. Καὶ οὕτω πολλὰς τάξεις τάξας τε καὶ μετακοσμήσας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, κατὰ τὸ εὐώνυμον, οἷον ἔμβολον ποιήσας τῆς φάλαγγος, ἐπῆγεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Οἱ δὲ πάλαι μὲν ἐθαύμαζον, τὴν τε ὀξύτητα ὁρῶντες καὶ τὸν κόσμον τῶν ὁρῶμενων· τότε δὲ προσάγοντας ἤδη τοὺς ἄμφι Ἀλέξανδρον οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ λείπουνσι τοὺς πρώτους λόφους. Ὁ δὲ καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκέλευσε τοὺς Μα-

κεδόνας, καὶ τοῖς δόρυσι δουπῆσαι τὰς ἀσπίδας· οἱ
 δὲ Ταυλάντιοι ἔτι μᾶλλον ἐκπλαγέντες πρὸς τῆς
 βοῆς, ὥς πρὸς τὴν πόλιν ἐκινήγαγον σπουδῇ τὸν
 στρατόν. Ἀλέξανδρος δὲ λόφον ὡνάς κατέχοντας
 ἰδὼν οὐ πολλοὺς τῶν πολεμίων, παρ' ὃν αὐτῷ ἡ πύ-
 ρροδος ἐγίγνετο, παρήγγειλε τοῖς σωματοφύλαξι καὶ
 τοῖς ἄμφ' αὐτόν ἐταίροις, ἀναλαβόντας τὰς ἀσπίδας
 ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους, καὶ ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν
 γήλοφον· ἐκεῖσε δὲ ἐλθόντας, εἰ ὑπομένοιεν οἱ κα-
 τεληφότες αὐτὸ χωρίον, τοὺς ἡμίσεας καταπηθῆσαι
 ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ ἀναμιχθέντας τοῖς ἵππευσι πε-
 ζοὺς μάχεσθαι. Οἱ δὲ πολέμιοι τὴν ὁρμὴν τὴν Ἀλε-
 ξάνδρου ἰδόντες, λείπουνσι τὸν γήλοφον, καὶ παρεκ-
 κλίνουσιν ἐφ' ἑκάτερα τῶν ὁρῶν. Ἐνθα δὲ κατα-
 λαβὼν Ἀλέξανδρος τὸν γήλοφον, σὺν τοῖς ἐταίροις
 τοὺς τε Ἀγριῶνας μεταπέμπεται, καὶ τοὺς τοξότας
 ὄντας ἐς δισχιλίους· τοὺς δὲ ὑπασπιστάς διαβαίνειν
 τὸν ποταμὸν ἐκέλευσε, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς τάξεις τῶν
 Μακεδόνων· ὁπότε δὲ διαβάντες τύχοιεν, ἐπ' ἀσπί-
 दा ἐκτάσσεσθαι, ὥς πυκνὴν εὐθὺς διαβάντων φαί-
 νεσθαι τὴν φίλαγγα. Αὐτὸς δὲ ἐν προφυλακῇ ὢν,
 ἀπὸ τοῦ λόφου ἀφειώρα τῶν πολεμίων τὴν ὁρμὴν.
 Οἱ δὲ ὁρῶντες διαβαίνουσιν τὴν δύναμιν κατὰ τὰ
 ὅρη ἀντεπήρεσαν, ὥς τοῖς μετὰ Ἀλεξάνδρου ἐπιθησό-
 μενοι τελευταίοις ἀποχωροῦσιν. Ὁ δὲ, πελαζόντων
 ἤδη, αὐτὸς ἐκθεῖ σὺν τοῖς ἄμφ' αὐτόν, καὶ ἡ φά-
 λαγξ, ὥς διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπιώσσει, ἐπηλάλαξεν· οἱ
 δὲ πολέμιοι, πάντων ἐπὶ σφᾶς ἐλαυνόντων, ἐγκλί-
 ναντες ἔφευγον· καὶ ἐν τούτῳ ἐπῆγεν Ἀλέξανδρος

τοὺς τε Ἀγριαῖνας καὶ τοὺς τοξότας ὁρῶν, ὥς ἐπὶ
 τὸν ποταμόν. Καὶ πρῶτος μὲν αὐτὸς φθάσας δια-
 βαίνει· τοῖς τελευταίοις δὲ ὥς εἶδεν ἐπικειμένους
 τοὺς πολεμίους, ἐπιστήσας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τὰς μηχανάς,
 ἔξακοντίζειν ὡς πορρώτατῳ ἀπ' αὐτῶν ἐπέλευσεν, ὅσα
 ἀπὸ μηχανῶν βέλη ἔξακοντίζεται· καὶ τοὺς τοξότας
 δὲ ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ ἐκτοξεύειν, ἐπεσβάντας καὶ
 εὐτότους. Καὶ οἱ μὲν ἄμφι τὸν Γλαυκίαν εἰσὼ βέ-
 λους παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμων· οἱ Μακεδόνες δὲ ἐν
 τούτῳ ἀσφαλῶς ἐπέρασαν τὸν ποταμόν, ὥστε οὐδεὶς
 ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀποχωρήσει αὐτῶν. Τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ
 ἐκείνης ἡμέρᾳ καταμαθὼν Ἀλέξανδρος κακῶς ἀνλίζο-
 μένους τοὺς ἄμφι Κλεῖτον καὶ Γλαυκίαν, καὶ οὔτε
 φυλακὰς ἐν τῇ τάξει αὐτοῖς φυλαττομένας, οὔτε χά-
 ρακα ἢ τάφρον προβεβλημένους (οἷα δὴ ξὺν φόβῳ
 ἀπηλλάχθαι οἰομένων Ἀλέξανδρον) ἐς μῆκος δὲ οὐκ
 ὠφελίμον ἀποτεταγμένην αὐτοῖς τὴν τάξιν, ὑπὸ νύ-
 κτι ἔτι λαθῶν διαβαίνει τὸν ποταμόν, τοὺς τε ὑπαι-
 πιστάς ἅμα οἱ ἄγων, καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας, καὶ τοὺς
 τοξότας, καὶ τὴν Περδίκκου καὶ Κόινου τάξιν. Καὶ
 προσέτακτο μὲν ἀποκουθεῖν τὴν ἄλλην στρατιάν· ὥς
 δὲ καιρὸν εἶδεν εἰς ἐπίθεσιν, οὐ προσηύχας θυμοῦ
 γενέσθαι πάντας, ἔφηκε τοὺς τοξότας καὶ τοὺς
 Ἀγριαῖνας· οἱ δὲ, ἀπροςδόκητοί τε ἐπιπεσόντες, καὶ
 φάλαγγι κατὰ κέρας, ἥπερ ἀσθενεστάτοις αὐτοῖς
 παρτερωτάτῃ ἐμβολῇ προσμίζειν ἔμελλον, τοὺς μὲν
 ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς κατέκτεινον, τοὺς δὲ φεύγοντας
 εὐμαρῶς ἀναιροῦντες· ὥς τε πολλοὶ μὲν αὐτοῦ ἐγκα-
 τελήφθησαν καὶ ἀπέθανον· πολλοὶ δὲ ἐν τῇ ἀποχω-

ρήσει αἰτάκτῃ καὶ φοβερᾷ γενομένη· οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν. Ἐγένετο δὲ ἡ δίωξις ταῖς μὲν ἀμφὶ Ἀλέξανδρον μέχρι πρὸς τὰ ὄρη τῶν Ταυλαντίων· ὅσοι δὲ καὶ ἀπέφυγον αὐτῶν, γυμνοὶ τῶν ὅπλων διεσώθησαν. Κλεῖτος δὲ ἐς τὴν πόλιν τὸ πρῶτον καταφυγὼν, ἐμπρήσας τὴν πόλιν, ἀπηλλάγη παρὰ Γλαυκίαν ἐς Ταυλαντίους.

VII. Ἐν τούτῳ δὲ τῶν φυγάδων τινὲς τῶν ἐκ Θηβῶν φευγόντων, παρελθόντες νύκτωρ ἐς τὰς Θήβας, ἐπαγομένων τινῶν αὐτοὺς ἐπὶ νεωτερισμῷ ἐκ τῆς πόλεως, Ἀμύνταν μὲν καὶ Τιμόλαον τῶν τὴν Καδμείαν ἐχόντων, οὐδὲν ὑποτοπήσαντας πολέμιον, ἔξω τῆς Καδμείας ἀπέκτειναν ξυλλαβόντες· ἐς δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρελθόντες, ἐπῆραν τοὺς Θηβαίους ἀποστῆναι ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐλευθερίαν τέ προῖσχόμενοι, παλαιὰ καὶ καλὰ ὀνόματα, καὶ τῆς βαρύτητος τῶν Μακεδόνων ἤδη ποτὲ ἀπαλλαγῆναι· πιθανώτεροι δὲ ἐς τὸ πλῆθος ἐφαίνοντο, τεθκημέναι Ἀλέξανδρον ἰαχυρίζομενοι ἐν Ἰλλυριοῖς· καὶ γὰρ καὶ πολὺς ὁ λόγος οὗτος, καὶ παρὰ πολλῶν ἐφοίτα· ὅτι τε χρόνον ἀπὴν οὐκ ὀλίγον, καὶ ὅτι οὐδεμίᾳ ἀγγελίᾳ παρ' αὐτοῦ ἀφῆκτο· ὥς τε (ὅπερ φιλεῖ ἐν τοῖς τοιοῖσδε) οὐ γινώσκοντες τὰ ὄντα, τὰ μάλιστα καθ' ἡδονὴν σφίσιν εἰκάζον. Πυθόμενοι δὲ Ἀλεξάνδρου τὰ τῶν Θηβαίων, οὐδαμῶς ἐδόκει ἀμελητέα εἶναι, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων πόλιν δι' ὑποψίας ἐκ πολλοῦ ἔχοντι, καὶ τῶν Θηβαίων τὸ χόλημα οὐ φαῦλον ἡγούμενοι, εἰ Λακεδαιμόνιοι τε πάλαι ἤδη ταῖς γνώμας ἀφροστηχότες, καὶ τινες καὶ ἄλλοι τῶν ἐν Πιλο-

πονήσας, καὶ Αἰτωλοὶ οὐ βέβαιοι ὄντες, συνεπιλή-
 ψονται τοῦ νεωτερισμοῦ τοῖς Θηβαίοις. Ἄγων δ'
 παρὰ τὴν Ἑορδαίαν τε καὶ τὴν Ἐλυμιώτιν, καὶ παρὰ
 τὰ τῆς Τυμφαίας καὶ Παραναΐας ἄκρα, ἐβδομαίως
 ἀφικνεῖται ἐς Πελλήναν τῆς Θετταλίας. Ἐνθεν δι-
 ὀρμηθεὶς, ἕκτη ἡμέρᾳ ἐσβαλεῖ ἐς τὴν Βοιωτίαν· ὥς
 τε οὐ πρόσθεν οἱ Θηβαῖοι ἔμαθον εἰσὼ Πυλῶν παρε-
 λλυθότα αὐτόν, πρὶν ἐν Ὀγχηστῷ γενέσθαι ξὺν τῇ
 στρατιᾷ πάσῃ. Καὶ τότε δὲ οἱ πράξαντες τὴν ἀπό-
 στασιν στρατεύμα ἐκ Μακεδονίας Ἀντιπάτρω ἀφί-
 χθαι ἔφασκον, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον τεθνάναι ἰσχυ-
 ρίζοντο, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσιν ὅτι οὗτος αὐτὸ
 προσάγει Ἀλέξανδρος, χαλεπῶς εἶχον· ἄλλον γὰρ τινα
 ἤκειν Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπρον. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος,
 ἐξ Ὀγχηστοῦ ὕρας τῇ ὑστεραίᾳ, προσῆγε πρὸς τὴν
 πόλιν τῶν Θηβαίων, κατὰ τὸ τοῦ Ἰολαίου τέμενος.
 Οὐ δὴ καὶ ἐστρατοπέδευσεν, ἐνδιδούς ἔτι τοῖς Θη-
 βαίοις τριβὴν, εἰ μεταγνόντες ἐπὶ τοῖς κακῶς ἐγνω-
 σμένοις πρεσβεύσαιιντο παρ' αὐτόν. Οἱ δὲ τοσοῦ-
 του ἐδέησαν ἐνδόσιμόν τι παρασχεῖν ἐς ξύμβασιν,
 ὥς τε ἐκθέοντες ἐκ τῆς πόλεως οἱ τε ἵππεῖς καὶ τῶν
 ψιλῶν οὐκ ὀλίγοι ἐς τε ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἠκροβο-
 λίζοντο ἐς τὰς προφυλακὰς, καὶ τινέας καὶ ἀπέκτει-
 ναν οὐ πολλοὺς τῶν Μακεδόνων. Καὶ Ἀλέξανδρος
 ἐκπέμπει τῶν ψιλῶν καὶ τοξοτῶν ὥς ἅτις αὐτῶν ἀνι-
 στείλαι τὴν ἐκδρομὴν· καὶ οὗτοι οὐκ ἀνίστανται, χαλεπῶς ἀνι-
 στείλαν, ἥδη τῷ στρατοπέδῳ αὐτῷ πρὸς τὰς φερούμενας.
 Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν, πᾶσαν, καὶ
 περιελθὼν κατὰ τὰς πύλας τὰς φερούσας, τὰς ἐπὶ ἑλπί-

Θέρας τε καὶ τὴν Ἀττικὴν, οὐδὲ τότε προσέμιξε τοῖς
 τείχεσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐστρατοπέδευσεν, οὐ πολὺ ἀπέ-
 χων τῆς Καδμείας· ὥς τε ἐγγὺς εἶναι ὠφέλειαν τῶν
 Μακεδόνων τοῖς τὴν Καδμείαν ἔχουσιν. Οἱ γὰρ
 Θηβαῖοι τὴν Καδμείαν διπλῶ χάρακι ἐφρούρουν
 ἀποτειχίσαντες, ὥς μήτε ἔξωθεν τινὰ τοῖς ἐγκατει-
 λημμένοις δύνασθαι ἐπωφελεῖν, μήτε αὐτοὺς ἐκθέον-
 τας βλάπτειν τι σφῶς, ὅποτε τοῖς ἔξω πολεμίοις
 προσφέροιντο. Ἀλέξανδρος δὲ (ἔτι γὰρ τοῖς Θηβαί-
 οῖς διὰ φιλίας ἐλθεῖν μᾶλλον τι ἢ διὰ κινδύνου ἤθε-
 λε) διέτριβε πρὸς τῇ Καδμείᾳ κατεστρατοπεδευκώς.
 Ἐνθα δὴ τῶν Θηβαίων οἱ μὲν τὰ βέλτιστα ἐς τὸ κοι-
 νὸν γιγνώσκοντες, ἐξελθεῖν ὥρμηντο παρ' Ἀλέξαν-
 δρον. καὶ εὐρίσθαι συγγνώμην τῷ πλήθει τῶν Θη-
 βαίων τῆς ἀποστάσεως· οἱ φυγάδες δὲ καὶ ὅσοι τοὺς
 φυγάδας ἐπικεκλημένοι ἦσαν, οὐδενὸς φιλανθρώπου
 τυχεῖν ἂν παρ' Ἀλεξάνδρου ἀξιῶντες, ἄλλως τε καὶ
 βροιωταρχοῦντες ἐστὶν οἱ αὐτῶν, παντάπασιν ἐνῆγον
 τὸ πλῆθος ἐς τὸν πόλεμον. Ἀλέξανδρος δὲ οὐδ' ὥς
 τῇ πόλει προσέβαλεν.

VIII. Ἀλλὰ λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λόγου, ὅτι Περ-
 δίκκας προτεταγμένος τῆς φυλακῆς τοῦ στρατοπέδου
 σὺν τῇ αὐτοῦ τάξει, καὶ τοῦ χάρακος τῶν πολεμίων
 οὐ πολὺ ἀφεστηκώς, οὐ προσμείνας παρ' Ἀλεξάνδρου
 τὸ ἐς τὴν μάχην ξύνθημα, αὐτὸς πρῶτος προσέμιξε
 τῷ χάρακι· καὶ διασπάσας αὐτὸν ἐνέβαλεν ἐς τῶν
 Θηβαίων τὴν προφυλακὴν. Τούτῳ δὲ ἐπόμενος
 Ἀμύντας ὁ Ἀνδρομέμενος, ὅτι καὶ ξυντεταγμένος τῷ
 Περδίκκᾳ ἦν, ἐπήγαγε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτοῦ τάξιν,

αἷς εἶδε τὸν Περδίκκαν προεληλυθότα εἶσω τοῦ
 ρακος. Ταῦτα δὲ ἰδὼν Ἀλέξανδρος, καὶ δεισας
 μὴ μόνοι ἀπολειφθέντες, πρὸς τῶν Θηβαίων κινή-
 νεύσειαν, ἐπῆγε τὴν ἄλλην στρατιάν. Καὶ το-
 μὲν τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάνας ἐκδραμεῖν ἐσήμηνε
 εἶσω τοῦ χάρακος, τὰ δὲ ἄγῃματα καὶ τοὺς ὑπασπ-
 στας ἔτι ἔξω κατεῖχεν. Ἐνθα δὴ Περδίκκας μὲν
 τοῦ δευτέρου χάρακος εἶσω παρελθεῖν βιαζόμενος
 αὐτὸς μὲν βληθεὶς πίπτει αὐτοῦ, καὶ ἀποκομίζεται
 κακῶς ἔχων ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. καὶ χαλεπῶς δε-
 σώθη ἀπὸ τοῦ τραύματος. Τοὺς μὲν τοι Θηβαίους
 ἐς τὴν κοίλῃν ὁδὸν τὴν κατὰ τὸ Ἡράκλειον φέρον-
 σαν οἱ ἅμα αὐτῷ εἰσπεσόντες ὁμοῦ τοῖς παρ' Ἀ-
 ξάνδρῳ τοξόταις συνέκλεισαν. καὶ ἐς τε μὲν ἐπὶ τὴν
 Ἡράκλειον ἀναχωροῦσιν, εἶποντο τοῖς Θηβαίοις
 ἐντεῦθεν δὲ ἐπιστρεψάντων αὐθις σὺν βοῇ τῶν Θη-
 βαίων, φυγὴ τῶν Μακεδόνων γίνεται. καὶ Εὐφρο-
 βώτας τε ὁ Κρής πίπτει ὁ τοξάρχης, καὶ αὐτῶν τῶν
 τοξοτῶν ἐς ἐβδομήκοντα· οἱ δὲ λοιποὶ κατέφυγον
 πρὸς τὸ ἄγῃμα τὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ τοὺς ὑπασ-
 πιστάς τοὺς βασιλικούς. Καὶν ταύτῃ Ἀλέξανδρος
 τοὺς μὲν αὐτοῦ φεύγοντας κατιδὼν, τοὺς Θηβαίους
 δὲ λεληκότες ἐν τῇ διώξει τὴν τάξιν, ἐμβάλλει
 αὐτοὺς συνταταγμένη τῇ φάλαγγι. Οἱ δὲ ὠθοῦντες
 τοὺς Θηβαίους εἶσω τῶν πυλῶν. καὶ τοῖς Θηβαίοις
 ἐς τοσόνδε ἢ φυγὴ φοβερά ἐγένετο, ὥστε διὰ τῶν
 πυλῶν ὠθοῦμενοι ἐς τὴν πόλιν, οὐκ ἔφθησαν συ-
 κλεῖσαι τὰς πύλας· ἀλλὰ συνεσπίπτουσι γὰρ αὐτοὶ
 εἶσω τοῦ τείχους, ὅσοι τῶν Μακεδόνων ἐγγὺς φε-

ὄντων εἶχοντο, ἅτε καὶ τῶν τειχῶν διὰ τὰς προφυ-
 ακὰς τὰς πολλὰς ἐρήμων ὄντων· καὶ παρελθόντες
 εἰς τὴν Καδμείαν οἱ μὲν ἐκεῖθεν κατὰ τὸ Ἀμφεῖον
 ὕν τοῖς κατέχουσιν τὴν Καδμείαν ἐξέβαινον εἰς τὴν
 ἄλλην πόλιν· οἱ δὲ κατὰ τὰ τεῖχη ἐχόμενα ἤδη πρὸς
 ὧν συνεισπεσόντων τοῖς φεύγουσιν ὑπερβάντες, εἰς τὴν
 γορᾶν δρόμῳ ἐφέροντο. Καὶ ὀλίγον μὲν τινα χρό-
 ον ἔμειναν οἱ τεταγμένοι τῶν Θηβαίων κατὰ τὸ
 Ἀμφεῖον· ὥς δὲ πανταχόθεν αὐτοῖς οἱ Μακεδόνες
 αἰ Ἀλέξανδρος ἄλλο τε ἄλλῃ ἐπιφαινόμενος προσέ-
 ειπτο, οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Θηβαίων διεκπεσόντες διὰ
 ἧς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον ἐξέπιπτον, οἱ δὲ πεζοὶ ὡς
 ἰάστοις προὔχώρει ἐσώζοντο· ἐνθα δὴ ὀργῇ οὐχ
 ὕψις τι οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ Φωκεῖς τε καὶ Πλα-
 αιαῖς καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Βοιωτοὶ, οὐδὲ ἄμυνομένους
 τι τοὺς Θηβαίους, οὐδενὶ κόσμῳ ἔκτεινον, τοὺς μὲν
 ἄλλους ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπείσπλιπτοντες, οὓς δὲ καὶ εἰς
 ἁλὴν τετραμμένους, τοὺς δὲ καὶ πρὸς ἱερῶς ἰκε-
 εύοντας· οὔτε γυναικῶν οὔτε παιδῶν φειδόμενοι.

IX. Καὶ πάθος τοῦτο Ἑλληνικόν, μεγέθει τε
 ἧς ἀλόουσης πόλεως καὶ ὀξύτητι τοῦ ἔργου, οὐχ
 κιστὰ δὲ τῷ παραλόγῳ εἰς τε τοὺς παθόντας καὶ
 οὓς δρᾶσαντας, οὐ μείδον τι τοὺς ἄλλους Ἕλληνας
 αὐτοὺς τοὺς μετασχόντας τοῦ ἔργου ἐξέπληξε. Τὰ
 ἐν γὰρ περὶ Σικελίαν Ἀθηναίους ξυνεχθέντα, εἰ
 αἰ πλήθει τῶν ἀπολομένων αὐ μείονα τὴν ξυμφο-
 ρὴν τῇ πόλει ἤνεγκεν, ἀλλὰ τῷ τε πόρρω ἀπὸ τῆς
 ἰκαίας διαφθαρῆναι αὐτοῖς τὸν στρατὸν καὶ τὸν
 πολὺν ξυμμαχικόν, μᾶλλον ἢ οἰκτεῖον ὄντα, καὶ τῷ

τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλειφθῆναι, ὥς καὶ ἐς ὕστερον
 ἐπιπολὺ τῷ πολέμῳ ἀντισχεῖν, Λακεδαιμονίοις
 καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦντας
 οὔτε αὐτοῖς τοῖς παθοῦσιν ἴσην τὴν αἰσθησιν τῆς
 συμφορᾶς προσέθηκεν, οὔτε τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι
 ἐπὶ τῷ πάθει ἐκπληξιν ὁμοίαν παρέσχε. Καὶ τὸ
 Αἰγὸς ποτάμοις αὐθις Ἀθηναίων πταῖσμα, ναυ-
 κὸν τε ἦν, καὶ ἡ πόλις οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τῶν μα-
 κρῶν τειχῶν καθαιρέσει καὶ νεῶν τῶν πολλῶν παρ-
 ὀύσει καὶ στερήσει τῆς ἀρχῆς ἐς ταπεινότητα ἀφαι-
 μένη, τὴν τε σχῆμα τὸ πατριον ὁμοῦς ἐφύλαξε, καὶ
 τὴν δύναμιν οὐ διὰ μακροῦ τὴν πάλαι ἀνέλαβεν· καὶ
 τὰ τε μακρὰ τεῖχη ἐκτειλίσαι, καὶ τῆς θαλάσσης
 αὐθις ἐπικρατῆσαι, καὶ τοὺς τότε φοβεροὺς σφί-
 Λακεδαιμονίους καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθόντας ἀφανίσαι
 τὴν πόλιν, αὐτοὺς ἐν τῷ μέρει ἐκ τῶν ἐσχατῶν κιν-
 δύνων διασώσασθαι. Λακεδαιμονίων τε αὖ τὸ κατὰ
 τὰ Λεῦκτρα καὶ Μαντίνειαν πταῖσμα, τῷ παραλόγῳ
 μᾶλλον τι τῆς συμφορᾶς, ἢ τῷ πλήθει τῶν τε ἀπο-
 λομένων τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεπληξεν· ἢ τε ξυ-
 Ἐπαμεινώνδῳ Βοιωτῶν καὶ Ἀρκάδων γενομένην προ-
 βολὴν πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ αὐτὴ τῷ ἀήθει τῆς
 ὀψεως μᾶλλον ἢ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν κινδύνων αὐτοῖς
 τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμετασχόντας
 αὐτοῖς τῶν τότε πραγμάτων ἐφόβησεν. Ἡ δὲ διὰ
 Πλαταιέων ἄλωσις τῆς πόλεως, τῇ σμικρότητι τῶν
 ἐγκαταληφθέντων, (ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν διαπεφεύ-
 γεσαν πάλαι ἐς τὰς Ἀθήνας,) οὐ μέγα πάθημα ἐγ-
 νετο. Καὶ ἡ Μήλου καὶ Σικιωνίας ἄλωσις, νησιῶν

ἰκά τε πολίσματα ἦν, καὶ τοῖς δράσασιν αἰσχύνῃ
 ἄλλον τι προσέβαλεν, ἢ ἐς τὸ ξύμπαν Ἑλληνικὸν
 ἔγαν τὸν παράλογον παρέσχε. Θηβαίοις δὲ τὰ τῆς
 ἵπποστάσεως ὄξεια καὶ ξὺν οὐδενὶ λογισμῷ γεινόμενα,
 αἰ ἢ ἄλως δι' ὀλίγου τε καὶ οὐ ξὺν πόνῳ τῶν ἐλόν-
 των ξυνενεχθεῖσα, καὶ ὁ φόνος πέλους, οἷα δὴ ἐξ
 μοφύλων τε καὶ παλαιᾶς ἀπεχθείας ἐπεξιόκτων, καὶ
 τῆς πόλεως παντελὴς ἀνδραποδισμὸς, δυνάμει τε
 αἰ δόξῃ ἐς τὰ πολέμια τῶν τότε προεχούσης ἐν τοῖς
 Ἕλλησιν, οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος εἰς μῆνιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ ἀνηνέχθη· ὥς τῆς τε ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ
 τροδοσίας τῶν Ἑλλήνων διὰ μακροῦ ταύτην δίκην
 κτίσαντας Θηβαίους, καὶ τῆς Πλαταιέων ἐν τε ταῖς
 πορδαῖς καταλήψεως, καὶ τοῦ παντελοῦς ἀνδραπο-
 τισμοῦ τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν παραδόντων σφᾶς
 λαπεδαίμωνιός οὐχ' Ἑλληνικῆς γενομένης διὰ Θη-
 βαίους σφαγῆς, καὶ τοῦ χωρίου τῆς ἐρημώσεως, ἐν
 τῷ οἷ Ἕλληνες παραταξάμενοι Μήδοις ἀπώσαντο
 ἧς Ἑλλάδος τὸν κίνδυνον· καὶ ὅτι Ἀθηναίους αὖ-
 τοὶ τῇ ψήφῳ ἀπώλλυον, ὅτε ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ
 ἧς πόλεως γνώμη προὔτεθῃ ἐν τοῖς Λακεδαιμονίων
 ὑμμάχοις. Ἐπεὶ καὶ πρὸ τῆς συμφορᾶς πολλὰ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ ἐπιστημῆναι ἔλέγετο, ἃ δὴ ἐν μὲν τῷ πα-
 αντίκα ἡμελήθη· ὕστερον δὲ ἢ μνήμη αὐτὰ ἐς λο-
 ισμὸν τοῦ ἔκπαλαι ἐπὶ τοῖς ξυνενεχθεῖσι προσημαν-
 ῆναι ἀνήνεγκε. Τοῖς δὲ μετασχούσι τοῦ ἔργου
 ὑμμάχοις (οἷς δὴ καὶ ἐπέστρεψεν Ἀλέξανδρος τὰ
 ατὰ τὰς Θήβας διαθεῖναι) τὴν μὲν Καδμεῖαν φρου-
 ᾶ κατέχειν ἔδοξε, τὴν πόλιν δὲ κατασκάψαι εἰς ἔδα-

φος, καὶ τὴν χώραν κατανεῖμαι τοῖς ἐυμάχοις, ὅσα μὴ ἱερὰ αὐτῆς· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ὅσα ὑπελείποντο Θηβαίων, πλὴν τῶν ἱερῶν τε καὶ ἱερειῶν καὶ ὅσοι ἔξοι Φιλίππου ἢ Ἀλεξάνδρου ἢ ὅσοι πρόξενοι Μακεδόνων ἐγένοντο, ἀνδραποδίσαι. Κατὰ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπὸ γόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι διεφύλαξεν Ἀλέξανδρος αἰδοῖ τῇ Πινδάρου· ἐπὶ τούτοις Ὁρχομένην τε καὶ Πλαταιὰς ἀνωστήσαι τε καὶ τειχίσαι οἱ ἐϋμμαχοὶ ἔγνωσαν.

Χ. Ἐς δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ὡς ἐξηγγέλλεται τῶν Θηβαίων τὸ πάθος, Ἀρκάδες μὲν ὅσοι βοηθῆσαντες Θηβαίοις ἀπὸ τῆς οἰκίας ὤρμηθησαν, θύνατον κατεψηφίσαντο τῶν ἐπαράντων σφῶς ἐς τὴν βοήθειαν. Ἡλεῖοι δὲ τοὺς φυγάδας σφῶν κατέδξαντο, ὅτι ἐπιτήδειοι Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν. Αἰτωλοὶ δὲ πρεσβείας, σφῶν κατὰ ἔθνη, πέμπαντες συγγνώμην τυχεῖν ἐδέοντο, ὅτι καὶ αὐτοὶ τι πρὸς τὰ παρὰ τῶν Θηβαίων ἀπαγγελλόμενα ἐνρωτέρισαν. Ἀθηναῖοι δὲ μυστηρίων τῶν μεγάλων ἀγορεύον, ὡς ἦκον πρὸς τῶν Θηβαίων ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου, τὰ μὲν μυστήρια ἐκπλαγέντες ἐξέλιπον, ἐκ δὲ τῶν ἀγρῶν ἐσκευαγώγοντες ἐς τὴν πόλιν. Ὁ δῆμος δὲ ἐς ἐκκλησίαν συνελθὼν Δημάδου γραψάντος, δέκα πρόσβεις ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἀπολεξάμενος, πέμπει παρὰ Ἀλεξάνδρου οὔσιπας ἐπιτηδαιοτάτους Ἀλεξάνδρῳ ἐγγίνωσκον ὅτι τε σῶος ἐξ Ἑλλυρῶν καὶ Τριβαλλῶν ἐπανήλθε, χαίρειν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἐν καιρῷ ἀπαγγελοῦντας, καὶ ὅτι Θηβαίους τοῦ νεωτερισμοῦ

ἐτιμωρήσατο. Ὁ δὲ τὰ μὲν ἄλλα φιλανθρωπῶς πρὸς τὴν πρεσβίαν ἀπεκρίνατο, ἐπιστολὴν δὲ γράψας πρὸς τὸν δῆμον, ἐξῆται τοὺς ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Δυκοῦργον· καὶ Ὑπερίδην δὲ ἐξῆται καὶ Πολύεκτον, καὶ Χάρητα, καὶ Χαρίδημον, καὶ Ἐφιάλτην, καὶ Διότιμον, καὶ Μαιροκλέα· τοὺτους γὰρ αἰτίους εἶναι τῆς τε ἐν Χαιρωνείᾳ συμφορᾶς τῇ πόλει γενομένης, καὶ τῶν ὑστερον ἐπὶ τῇ Φιλίππου τελευτῇ πλημμεληθέντων ἔς τε αὐτὸν καὶ ἔς Φίλιππον· καὶ Θηβαίοις δὲ τῆς τε ἀποστάσεως ἀπέφαινε αἰτίους οὐ μῆλλον ἢ τοὺς αὐτῶν Θηβαίων νεωτερίσοντας. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν ἄνδρας οὐκ ἐξέδοσαν, πρεσβεύονταί· δὲ αὐτοῖς παρὰ Ἀλέξανδρον, ἀφείναι δεόμενοι τὴν ὁργὴν ταῖς ἐξαιτηθεῖσι· καὶ Ἀλέξανδρος ἀφῆκε, τυχὸν μὲν, αἰδοῖ τῆς πάσης, τυχὸν δὲ, σπουδῇ τοῦ ἔς τὴν Ἀσίαν στόλου, οὐκ ἐθέλων οὐδὲν ὑποπτον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ὑπελείπεσθαι. Χαρίδημον μὲν τοι, μόνον τῶν ἐξαιτηθέντων τε καὶ οὐ δοθέντων, φεύγειν ἐκέλευσε· καὶ φεύγει Χαρίδημος ἐς τὴν Ἀσίαν παρὰ βασιλεῖα Δαρείου.

XI. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος ἐπανῆλθεν εἰς Μακεδονίαν· καὶ τῷ τε Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ τὴν θυσίαν τὴν ἀπ' Ἀρχελαίου ἐτι καθιστῶσαν ἔθυσε, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν Αἰγαῖς διέθηκε τὰ Ὀλύμπια. Οἱ δὲ καὶ ταῖς Μούσαις λέγουσιν ὅτι ἀγῶνα ἐποίησε. Καὶ ἐν τούτῳ ἀγγέλλεται τὸ Ὀρφείως τοῦ Οἰάγραν τοῦ Θρακὸς ἄγαλμα, τὸ ἐν Πιερίδι, ἰδρῶσαι ξυνεχῶς. Καὶ ἄλλοι ἄλλα ἐπεθείαζον τῶν μάντιων. Ἀρίστανδρος δὲ, ἀνὴρ Τελμισσεὺς, μάντις, θαρρύνει ἐκέλευ

σεν Ἀλέξανδρον· δηλοῦσθαι γάρ ὅτι ποιηταῖς ἐπι-
 τε καὶ μελῶν, καὶ ὅσοι ἀμφὶ ᾠδὴν ἔχουσι, πολὺ
 πόνος ἔσται ποιεῖν τε καὶ ᾄδειν Ἀλέξανδρον καὶ τὰ
 Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ἀμα δὲ τῷ ἡρι ἀρχομένῳ ἐξελα-
 νει ἐφ' Ἑλλησπόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν π
 καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντιπάτρω ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ
 ἄγων πεζοὺς μὲν, σὺν ψιλοῖς τε καὶ τοξόταις, οἱ
 πολλῶ πλείους τρισμυρίων, ἱππέας δὲ ὑπὲρ τοὺς πε-
 τακισχιλίους. Ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν ἰ-
 μνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρε-
 μόνος ποταμοῦ τὰς ἐμβολὰς. Διαβάς δὲ τὸν Στρε-
 μόνα, παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὥς ἐπ'
 Ἀβδηρα καὶ Μαρώνειαν πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θα-
 λάσση ὠκισμένας. Ἐνθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ἑβρον ποτα-
 μὸν ἀφικόμενος, διαβαίνει καὶ τὸν Ἑβρον εὐπετῶς.
 Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα πο-
 ταμὸν ἔρχεται. Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα, ἐς Ση-
 στὸν ἀφικνεῖται ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ
 τῆς οἰκοθεν ἐξορμήσεως. Ἐλθὼν δὲ ἐς Ἐλαιοῦντα,
 θύει Πρωτεσίλαον ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσίλαου,
 ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι ἐς τὴν
 Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἅμα Ἀγαμέμνωνι ἐς Ἴλιον
 στρατευομένων. Καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν, ἐπιτι-
 χεστέραν οἱ γινέσθαι ἢ Πρωτεσίλαον τὴν ἀπόβασιν.
 Παρμενίων μὲν δὲ τῶν πεζῶν τοὺς πολλοὺς, καὶ τὴν
 ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ ἐς Ἀβυδον· καὶ
 διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις
 δὲ ἄλλαις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δὲ ἐς
 Ἐλαιοῦντος ἐς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα κατέβηαι ὁ πλείων

λόγος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρα-
τηγίδα ναῦν διαβαίνειν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τῶν
πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον,
τῷ Ἰφσιδῶνι καὶ Νηρηΐσι σπένδειν ἐκ χρυσοῦς φιά-
λης ἐς τὸν πόντον. Ἀέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς
νεῶς σὺν τοῖς ὅπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν ἐς τὴν γῆν τὴν
Ἀσίαν, καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τε ἐστάλη ἐκ
τῆς Εὐρώπης, καὶ ἄριον ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀπο-
βατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους· ἀνελθόντα
δὲ ἐς Ἴλιον, τῇ τε Ἀθηνᾷ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν
πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι ἐς τὸν ναὸν, καὶ
καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινὰ ὅπλων ἔτι ἐκ
τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σωζόμενα· καὶ ταῦτα λέγουσιν
ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ ἐς τὰς μάχας·
θῦσαι δὲ αὐτὸν καὶ Ἡριάμῳ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ
Διὸς τοῦ Ἑρκείου λόγος κατέχει, μῆνιν Ἡριάμου πα-
ραιτούμενον τῷ Πηλεπτολέμου γένει, ὃ δὴ ἐς αὐτὸν
καθῆκεν.

XII. [Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενόιτας τε
κυβερνήτης χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐπὶ
τούτῳ Χάρης δ' Ἀθηναῖος ἐκ Σηραίων ἔλθων, καὶ τι-
νες ἄλλοι, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι.] Οἱ δὲ
ὅτι καὶ τὸν Ἀχιλλέως ἄρα τάφον ἐστεφάνωσαν. Ἡφαι-
στήϊονα δὲ λέγουσιν, ὅτι τοῦ Πατρώου τὸν τάφον
ἐστεφάνωσε, καὶ εὐδαιμόνισεν ἄρα (ὡς δ' λόγος)
Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν
ἐπεὶτα μνήμην ἔτυχε. Καὶ ρέν τοι καὶ ἦν Ἀλεξάν-
δρῳ οὐχ' ἥκιστα τούτου ἕνεκα εὐδαιμονιστίος Ἀχιλ-
λεὺς, ὅτι αὐτῷ γε Ἀλεξάνδρῳ, οὐ κατὰ τὴν ἄλλην

ἐπιτυχίαν, τὸ χωρίον τοῦτο ἐκλιπὲς ξυνέβη, [οὐδὲ
 ἐξηνέχθη ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἐπο-
 ξίως. Οὐτ' οὖν καταλογισθῆναι, οὔτε τις ἐν μέτρῳ
 ἐποίησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐν μίλει ἥσθη Ἀλέξανδρος, ὅ-
 ὅτω Ἰέρων τε καὶ Γέλων καὶ Θήρων, καὶ πολλοὶ ἄλ-
 λοι οὐδέν τι Ἀλεξάνδρῳ ἐπιοικότες.] ὥστε πολὺν μῦθον
 γινώσκεται τὰ Ἀλεξάνδρου, ἢ τὰ φασυλότατα τῶν
 παλαιῶν ἔργων. Ὅποτε καὶ ἡ τῶν μυθίων σὺν Κύρ-
 ῳ ἀνοδος ἐπὶ βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ τὰ Κλεάρχου
 καὶ τῶν ἄμα αὐτῷ ἀλόντων παθήματα, καὶ ἡ κατε-
 βασίς αὐτῶν ἐκείνων, ἦν Ξενοφῶν αὐτοὺς κατήγαγε
 πολὺν τι ἐπιφανέστερα ἐς ἀνθρώπους Ξενοφῶντι
 ἔνεκα ἐστίν, ἢ Ἀλέξανδρός τε καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου
 ἔργα. Καίτοι Ἀλέξανδρος οὔτε ξὺν ἄλλῳ ἐστράτευ-
 σεν, οὔτε φεύγων μέγαν βασιλέα τοὺς τῇ καθόδῳ
 ἐπὶ θάλατταν ἐμποδῶν γιγνομένους ἐκράτησεν· αἱ
 οὐκ ἐστὶν ὅστις ἄλλος εἰς ἀνὴρ τοσαῦτα ἢ τηλικαύ-
 τα ἔργα κατὰ πλῆθος ἢ μέγεθος ἐν Ἑλλήσιν ἢ βαρβα-
 ροῖς ἀπαδείξατο. Ἐνθεν καὶ αὐτὸς ὁρμηθῆναι φη-
 σὶ ἐς τήνδε τὴν ἐγγγραφὴν, οὐκ ἀπαξιώσας ἑμαυτὸν
 φανερά καταστήσειν ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου
 ἔργα. Ὅς τις δὲ ὦν ταῦτα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γινώσκων
 τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν θέομαι ἀναγράψαι (οὐδὲ γὰρ οὐδὲν
 ἄγνωστον ἐς ἀνθρώπους ἐστίν) οὐδὲ πατρίδα, ἥτις
 μοι ἐστίν, οὐδὲ γένος τὸ ἐμὸν, οὐδὲ εἰ δὴ τινα ἀρ-
 χὴν ἐν τῇ ἑμαυτοῦ ἥρξα. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀναγράψω, ὅτι
 ἐμοὶ πατὴρ τε καὶ γένος καὶ ἀρχαὶ οἶδε οἱ λόγοι εἰ-
 τε καὶ ἀπὸ νέου εἴ τι ἐγένοντο. Καὶ ἐπὶ τῷδε οὐκ ἀπα-
 ξιῶ ἑμαυτὸν τῶν πρώτων ἐν τῇ φωνῇ τῇ Ἑλλάδι, εἶπε

οὖν καὶ Ἀλέξανδρος τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἐξ Ἰλίου δὲ ἐς Ἀρίοβην ἦκεν, οὗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησπόντον ἐστρατοπεδεύει. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Περκώτην, τῇ δὲ ἄλλῃ Λάμψακον παραμείψας, πρὸς τῷ Προσακτικῷ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν, ὅς φέων ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαιῶν, ἐκιδδοῖς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ἐνθεν δὲ ἐς Ἐρμωτον ἀφίκετο, Κολωνὰς πάλιν παραμείψας. Σκοποὶ δὲ αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύματος· καὶ τούτων ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀρφαβαίου, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἰλὴν τὴν ἐξ Ἀπαλλωνίας, ἧς ἡγήραρχος ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωρος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων Ἰλας τέσσαρας. Κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πρίαμον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνσικούντων τοὺς παραληψομένους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου ἐνὶ τῶν ἐταίρων. Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ρεορίθρης καὶ Ηετίνης, καὶ Νικράτης, καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης ὁ Λυβίας καὶ Ἰωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ἑπαρχος. Οὗτοι δὲ πρὸς Ξελείᾳ τῇ πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἰκπῳ τε τῇ βαρβαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς μισθοφόροις. Βούλευομένοις δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεβηκὼς ἡγγέλλετο, Μέμνων ὁ Ρόδιος παρῆναι μὴ διὰ κινδύνου ἵεναι πρὸς τοὺς Μαιεδοὺς, τῷ τε πιζῷ πολὺ περιόντας σφῶν, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δὲ ἀπόντος Δαρείου Προϊόντας δὲ, τὸν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦν

τας τῇ ἵππῳ, καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράνα, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. Οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπορία τῶν ἐπιτηδεῖν. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἰπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Πέρσων, ὅτι οὐκ ἂν περιῖδοι μὴτ' οἰκίαν μίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτόν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνονα, τριβὰς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλείως τιμῆς ἕνεκα.

XIII. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος προὔχεται ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν συντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τοῖς τοῖς δὲ ἱππείας κατὰ τὰ κέρατα ἄγων, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι, τοὺς δὲ προκατασκευομένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἱππείας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ ψιλῶν ἐς πεντακοσίους. Καὶ Ἀλέξανδρός τε οὐ πολὺ ἀπέχετο ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῇ ἐλαύνοντες, ἀπήγγελλον ἐπὶ τῷ Γρανικῷ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφεστάναι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὴν πῦσαν συνέτακτεν ὡς μαχουμένους. Παραμενόντων δὲ προσελθόντων, λέγει Ἀλέξανδρον τάδε. Ἐμοὶ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. Τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν, πολὺ τῶν πεζῶν λειπομένους, πλησίον ἡμῶν ἀνλίσθῃναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἑωθεν εὐπετῶς τῷ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον. Ἐποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ παράσαντες,

πρὶν ἐκείνους εἰς τάξιν καθίστασθαι. Νῦν δὲ οὐκ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῷ ἔργῳ, ὅτι οὐχ' οἶδόν τε ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. Πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὁρᾶται βαθεία· αἱ δὲ ὄχθαι αὐταί, ὁρᾶς ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τὲ οὖν καὶ κατὰ κέρας, ἥπερ ἀαθενέστατον, ἐκβαλνουσιν ἐπικεῖσονται, εἰς φύλαγγα συντεταγμένοι, τῶν πολεμίων οἱ ἱππεῖς καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα, εἰς τε τὰ παρόντα χαλεπὸν, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ παντός τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλρόν. Ἀλέξανδρος δὲ, Ταῦτα μὲν (ἔφη) ὃ Παρμενίων, γινώσκω, αἰσχύνομαι δὲ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσπαντων διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δὲ σμικρὸν ρέθμα (οὕτω τῇ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφραυλίσας) εἴρξει ἡμῶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι ὥς ἔχομεν. Καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης, οὔτε πρὸς τῆς ἐμῆς εἰς τοὺς κινδύνους ὀξύτητος ποιούμεαι· ἀναθαρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ἀξιωμαχοὺς Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν θεοὺς ἐν τῷ παρρυτῆκα ἔπαθον.

XIV. Ταῦτα εἰπὼν, Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησάμενον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. Προετάχθησαν δὲ αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ, Φιλώτας ὁ Παρμανίωνος, ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἱππέας, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριῶνας, τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρδαβαίου τοὺς τε σαρισσοφόρους ἱππέας ἔχων, Φιλώτα ἐπετάχθη, καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν ἰλὴν τὴν Σωκρίτους. Ἐχόμενοι δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπι-

σται τῶν ἑταίρων, ὃν ἡγάτο Νικάνωρ ὁ Παρμενί-
 νος· ἐπὶ δὲ ταύτοις, ἡ Περδίκου τοῦ Ὀρύντου ἀ-
 λαγῇ· ἐπὶ δὲ ἡ Κόινου τοῦ Πολέμοκράτους· ἐπὶ δὲ
 ἡ Κρατεροῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐπὶ δὲ, ἡ Ἀμύντου τοῦ
 Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ, ὃν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἦρχε.
 Τοῦ δὲ εὐωνόμου πρῶτοι μὲν οἱ Θεσσαλαὶ ἵπποι
 ἐτάχθησαν, ὃν ἡγάτο Κάλλας ὁ Ἀρπείλου· ἐπὶ δὲ
 ταύτοις, οἱ ξυμμαχοὶ ἵπποις, ὃν ἦρχε Φίλιππος ὁ
 Μελεάδου· ἐπὶ δὲ ταύτοις, οἱ Θράκες, ὃν ἦρχε
 Ἀγάθων· ἔχοντες δὲ τούτων πεζοὶ, ἡ τε Κρατεροῦ
 φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάδου καὶ ἡ Φιλίππου, ἕως τε ἐπὶ
 τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως. Περσῶν δὲ ἵπποις
 μὲν ἦσαν ἕς διαμυρίους, ξίνοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι
 ὀλίγον ἀποθέοντες διαμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τῇ
 μὲν ἵππον παρατείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθη
 ἐπὶ φάλαγγα μακρὰν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατέπιν τῷ
 ἵππῳ. Καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ἐπὶ τὴν ὄχθη
 χωρία. Ἡ δὲ Ἀλέξανδρον αὐτὸν καθεώρων (ὅτι
 γὰρ ἦν πῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμπρότητι καὶ τῶν ἀμφοτέρων
 αὐτὸν τῇ σὺν ἐκπλήξει θεραπείᾳ) κατὰ τὸ εὐωνόμου
 μὲν σφῶν ἐπέχοντάς, τούτῃ πυκνὰς ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ
 τὰς ἑλὰς τῶν ἵππων. Κρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρω πε-
 στρατεύματα ἐπ' αἵρου τοῦ ποταμοῦ ἐφρατώτες, ἐπὶ
 τοῦ τὸ μέλλον ὀπλεῖν ἡσυχίαν ἦγον· καὶ σιγὴν ἐν
 πολλῇ ἀφ' ἑκατέρω. Οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενοι
 τοὺς Μακεδόνας, ὅποτε ἐσβίησονται ἐς τὸν πόρον·
 ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν· Ἀλέξανδρος δὲ ἀνα-
 πεθῆσας ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγχε-
 λυσάμενος ἐπισθαι τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γινώ-

ἰθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἵππίας καὶ μὴν καὶ τοὺς
 Παίονας προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύν-
 ταν τὸν Ἀρφαβαίου καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ
 ἐκ τούτων τὴν Σωκράτους ἱππὴν Πτολεμαῖον τὸν
 Διλλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν
 τοῦ ἱππικοῦ παντός ἔχουσα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐ-
 τὸς δὲ ἄγων τὰ διεξιὼν κέρως ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ
 ὧ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας, ἐμβαίνει εἰς τὸν πόρον,
 ὁρῆν ἀεὶ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρεῖλε το ῥεῦ-
 μα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κό-
 κας προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτός, ὡς ἀνυστὼν, τῇ
 ῥαίλαγγι προσιμῇ αὐτοῖς.

XV. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφὶ Ἀμύνταν
 αἱ Σωκράτην προσέαχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ
 νωτὸν ἔβαλλον· οἱ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ
 περὶδεξιῶν εἰς τὸν ποταμὸν ἐσακομίζοντες· οἱ δὲ,
 αὐτὰ τὰ χθαρμώτερά αὐτῆς εἰς τε ἐπὶ τῷ ὕδαρ κα-
 αβαίνοντες. Καὶ ἦν τῶν τε ἱππικῶν ὀδισμός, τῶν
 ἐν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' ἄρσεν τὴν
 ἰσχυρίαν· καὶ παλτιῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλή
 φρεσις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξὺν τοῖς δόρασιν ἐμάχοντο,
 ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἑκαττούμενοι Μακεδόνες
 κακοπάθον ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ
 βεβαίου τε καὶ ἅμα κείωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀμυ-
 νόμενοι· οἱ δὲ Πέρσαι, ἐξ ὑπερδεξίᾳ τῆς ὄχθης·
 ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἱπποῦ ταύ-
 ῃ ἐπετέτακτο, οἱ τε Μένωνος παῖδες, καὶ αὐτὸς δ'
 Λέμων μετὰ τούτων ἐκινδύνευσεν. Καὶ οἱ μὲν πρῶ-
 τος τῶν Μακεδόνων συμμιζάντες τοῖς Πέρσαις κατε-

κόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, οὐ
γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν.
Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, αἶμα οἱ ἄγων τὸ π
ρας τὸ διεκόν. Καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρ
τος, ἵνα τὸ πᾶν στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἵπ
μόνες τῶν Περσῶν τεταγμένοι ἦσαν, καὶ περὶ αὐτῶ
ξυνειστήκει μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐ
ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέβαινον οὐ κ
λεπαῖς ἤδη. Καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μά
πεζομαχία δὲ μᾶλλον τι ἐώκει. Ξυνεχόμενοι γὰρ ἐ
ποι τὲ ἵπποις, καὶ ἄνδρες ἀνδρόσιν, ἠγωνίζοντο,
μὲν ἐξῴσαι εἰσάπαν ἀπὸ τῆς ὀχθῆς, καὶ ἐς τὸ πεδίο
βιάσασθαι τοὺς Πέρσας, οἱ Μακεδόνες· αὐτὰρ ἐξ
ξαί τε αὐτῶν τὴν ἔκβασιν οἱ Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν π
ταμόν αὐτοῖς ἀπώσασθαι. Καὶ ἐκ τούτου ἐπὶ λω
πτουν ἤδη οἱ σὺν Ἀλέξανδρῳ τῇ τε ἄλλῃ θάρμῃ κα
ἐμπειρίᾳ, καὶ ὅτι θυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλαιο
ἐμάχοντο. Ἐνθα δὲ καὶ Ἀλέξανδρῳ ξυντρέβεται
δόρυ ἐν τῇ μάχῃ· ὃ δὲ Ἀρετιν ἦται δόρυ ἕτερον, ἀν
βολέα τῶν βασιλευσῶν· τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πρῶτον
συντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν· ὃ δὲ τῷ ἡμίσει κέκτο
σμένον τοῦ θόρακος οὐκ ἀφανῶς ἐμύχετο, καὶ τοῦ
δεξιᾶς Ἀλεξάνδρῳ, ἄλλον αἰετὶν ἐπέλενε. Δημόφ
τος δὲ, ἀνὴρ Κορινθίος τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων,
οἰδῶσιν αὐτῷ τὸ αὐτῷ δόρυ. Καὶ ὅς ἀναλαβὼν
καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην τὸν Δαρείου γαμβρὸν ποι
ηρὸ τῶν ἄλλων προῖπτευσοντα, καὶ ἐπάγοντα αἶμα
ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἵππων, ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρ
τῶν ἄλλων· καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τοῦ δόρατος

καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην. Ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπελαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ παῖει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν τῇ κοπίδι, καὶ τοῦ μὲν κράνους τὶ ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν δὲ ἔσχε τὸ κράνος. Καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος, παίσας τῷ ξυστῇ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στήθον. Σπιθριδάτης δὲ ἀνέτετατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἀλεξάνδρον ὀπισθεν τὴν κοπίδα, ὑποφθάσας δὲ αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρωπίδου παῖει κατὰ τοῦ ὤμου, καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ κοπίδι· καὶ ἐν τούτῳ ἐπαβαλόντες αἱ τῶν ἱππέων ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν πιστακὸν, προσεγγίνοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλεξάνδρον.

XVI. Καὶ οἱ Πέρσαι παίδεμενοι τε πανταχόθι ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς, καὶ πρὸς τῶν ἱππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ψιλῶν ἀναμεμιγμένων τοῖς ἱππεῦσι βλαπτύμενοι, ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προσεκινδύνευεν. Ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυντο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου· καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερὰ. Τῶν μὲν δὴ ἱππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον εἰς χίλους. Οὐ γὰρ πολλὴ ἡ δόλις ἐγένετο, ὅτι ἑξαράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ἔκρους τοὺς μισθοφόρους· ὡς τὸ σῆμα, ἢ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μῦλλον τε τοῦ παραλόγου, ἢ λογισμῷ βεβαίῳ ἔμανε. Καὶ τότε τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγὼν, καὶ τοὺς ἱππεῖς πάντη προσπεισὲν κελύσας, ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόψει αὐτοὺς· ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διαλαθῇ τις ἐκ ταῖς νεκροῖς· ἐξωγρηθήσαν δὲ ἀμφὶ τοὺς διαχιλούς. Ἐπε-

σον δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Νιφάτης τε καὶ
 Περίνης, καὶ Σπιθριδάτης ὁ Λυδίας σατραπῆς, καὶ
 ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης, καὶ
 Μιθριδάτης ὁ τοῦ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπά-
 λης ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης,
 ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικὸς, καὶ ὁ τῶν ξένων
 ἡγεμὼν Ὡμάρης. Ἀρσίτης δὲ ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύ-
 χει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δὲ ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αἰ-
 τοῦ, ὥς ὁ λόγος, ὅτε αἰτίος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι
 τοῦ ἐν τῷ τότε πταίσματος. Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν
 ἑταίρων ἀμφὸ τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε ἐν τῇ πρώτῃ
 προσβολῇ ἀπέθανον, καὶ τούτων χαλκαῖ εἰκόνες ἐν
 Δίῳ ἐστίαισι, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον
 ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκρίθεις
 ποιεῖ. Τῶν δὲ ἄλλων ἱππέων, ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα,
 πεζοὶ δὲ ἐς τοὺς τριάκοντα· καὶ κούτους τῇ ὑστε-
 ραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ξὺν τοῖς ὅπλοις τε καὶ ἄλλῃ
 πόσῳ· γονεῦσι δὲ αὐτῶν καὶ παισὶ πῶν τε κατὰ
 τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε, καὶ ὅσαι ἄλλαι ἦ τῷ σώ-
 ματι λειτουργίαι, ἥ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκίστων εἰσφο-
 ραί. Καὶ τῶν τετραμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχευ,
 ἐπελθὼν τε αὐτὸς ἐκαστοὺς καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν,
 καὶ ὅπως τίς ἐτρώθη ἐρδμενος, καὶ ὁ, τι πράττειν,
 εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών. Ὁ δὲ
 καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν. Ἐθαψε δὲ
 καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, οἱ ξὺν τοῖς πολε-
 μίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσους δὲ αὐτῶν αἰ-
 χμαλώτους ἔλαβε, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις, εἰς
 Ἰνναεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ

κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλλησιν, Ἑλληνες ὄντες, ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. Ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικᾶς, ἀναθήματα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τόδε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου, καὶ οἱ Ἑλληνες, πλὴν Λακεδαιμονίων, ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

XVII. Καταστήσας δὲ Κάλαν σατραπεύειν ἕως Ἀρσίτης ἦρχε, καὶ τοὺς φόρους τοὺς αὐτοὺς ἀποφέρειν τάξας, οὔσπερ Δαρείῳ ἔφερον, ὅσοι μὲν τῶν βαρβάρων κατιόντες ἐκ τῶν ὁρῶν ἐνεχειρίζον σφᾶς, τοὺτους μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἐκάστους ἐκέλευε. Ζελεΐτας δὲ ἀφῆκε τῆς αἰτίας, ὅτι πρὸς βίαν ἔγνω συστρατεῦσαι τοῖς βαρβάροις. Δασκύλιον δὲ παραληψόμενον Παρμενίωνα ἐκπέμπει· καὶ παραλαμβάνει Δασκύλιον Παρμενίων ἐκλιπόντων τῶν φρουρῶν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Σάρδεων προὔχῳρει, καὶ ἀπέχοντος αὐτοῦ ὅσον ἐβδομήκοντα σταδίους Σάρδεων, ἦκον πρὸς αὐτὸν Μιθρίνης τε ὁ φρούραρχος τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἐν Σάρδεσι, καὶ Σαρδιανῶν οἱ δυνατώτατοι· ἐνδιδόντες οἱ μὲν τὴν πόλιν, ὁ δὲ Μιθρίνης τὴν ἄκραν καὶ τὰ χρήματα. Ἀλέξανδρος δὲ αὐτὸς μὲν κατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ τῷ Ἑρμῷ ποιταμῇ. Ἀπέχει δὲ ὁ Ἑρμος ἀπὸ Σάρδεων σταδίους ὅσον εἴκοσιν· Ἀμύνταν δὲ τὸν Ἀνδρομένους τὴν ἄκραν παραληψόμενον ἐκπέμπει εἰς Σάρδεις· καὶ Μιθρίνην μὲν ἐν τιμῇ ἅμα οἱ ἦγε, Σαρδιανοὺς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λυδοὺς τοῖς νόμοις τε τοῖς παλαιοῖς Λυδῶν χρησθαι ἔδωκε, καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν. (Ἀνῆλθε

δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἄκραν, ἵνα τὸ φρούριον ᾗ τῶν
 Περσῶν· καὶ ἔδοξεν αὐτῷ ὀχυρὸν τὸ χωρίον· Ὑπερύ-
 ψηλόν τε γὰρ ᾗ καὶ ἀπότομον πάντῃ καὶ τριπλῶ
 ταίχῃ πεφραγμένον· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ ναὸν τε
 οἰκοδομῆσαι Διὸς Ὀλυμπίου ἐπενόει, καὶ βωμὸν
 ἰδρύσασθαι. Σκοποῦντι δὲ αὐτῷ τῆς ἄκρας ὅπερ
 ἐπιτηδειότατον χωρίον, ὥρᾳ ἔτους ἐξαίφνης χειμῶν
 ἐπιγίγνεται, καὶ βρονταὶ σκληραί· καὶ ὕδωρ ἐξ οὐ-
 ρανοῦ πίπτει, οὗ τὰ τῶν Λυδῶν βασιλεία. Ἀλεξάν-
 δρῳ δὲ ἔδοξεν ἐκ θεοῦ σημανθῆναι, ἵνα χρὴ οἰκοδο-
 μεῖσθαι τῷ Διὶ τὸν νεῶν, καὶ οὕτως ἐκέλευσε. Κα-
 τέλιπε δὲ τῆς μὲν ἄκρας τῆς Σάρδεων ἐπιμελητὴν
 Πανθανίαν τῶν ἐταίρων· τῶν δὲ φύρων τῆς συντά-
 ξεως τε καὶ ἀποφορᾶς Νικίαν· Ἀσανδρον δὲ τὸν
 Φιλώτου, Λυδίας καὶ τῆς ἄλλης τῆς Σπιθριδαίου
 ἀρχῆς, δοὺς αὐτῷ ἱππίας τε καὶ ψιλοὺς ὅσοι ἱκανοὶ
 πρὸς τὰ παρόντα ἐδόκουν. Κάλαν δὲ καὶ Ἀλεξαν-
 δρον τὸν Ἀερόπου, ἐπὶ τὴν χώραν τὴν Μέννορος
 ἐκπέμπει, ἄγοντας τοὺς τε Πελοποννησίους καὶ τῶν
 ἄλλων ξυμμάχων τοὺς πολλοὺς πλὴν Ἀργείων. Οὗ-
 τοι δὲ ἐν Σάρδεσι κατελείφθησαν τὴν ἄκραν φυλάτ-
 τειν. Ἐν τούτῳ δὲ ὡς τὰ τῆς ἱππομαχίας ἐξηγγέλ-
 θη, οἱ τε τὴν Ἐφεσον φρουροῦντες μισθοφόροι
 ὄχοντο φεύγοντες, δύο τριήρεις τῶν Ἐφεσίων λα-
 βόντες, καὶ ξύν αὐτοῖς Λιύντας ὁ Ἀντιόχου, ὃς
 ἔφυγεν ἐκ Μακεδονίας Ἀλεξάνδρον· παθῶν μὲν
 οὐδέν πρὸς Ἀλεξάνδρου, δυσνοίᾳ δὲ τῇ πρὸς Ἀλέ-
 ξάνδρον ἀπαξιώσας τὴν παθεῖν πρὸς αὐτοῦ ἄχαρι.
 Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἐς Ἐφεσον ἀφικόμενος, τοὺς τε

φυγάδας, ὅσοι δὲ αὐτὸν ἐξέπεσον τῆς πόλεως, κα-
τήγαγε, καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καταλύσας, δημοκρα-
τίαν κατέστησε· τοὺς δὲ φόρους, ὅσους τοῖς βαρ-
βάροις ἀπέφερον, τῇ Ἀρτέμιδι ξυντελεῖν ἐκέλευσεν.
Ὁ δὲ δῆμος δὲ τῶν Ἐφεσίων, ὡς ἀφηρέθη αὐτοῖς δ'
ἀπὸ τῶν ὀλίγων φόβος, τοὺς τε Μέμνονα ἐπαγαμέ-
νους, καὶ τοὺς τὸ ἱερὸν συλήσαντας τῆς Ἀρτέμιδος,
καὶ τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Φιλίππου τὴν ἐν τῷ ἱερῷ
καταβαλόντας, καὶ τὸν τάφον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπορύ-
ξαντας τὸν Ἡρόκλιδον, τοῦ ἐλευθερώσαντος τὴν πό-
λιν, ᾤκησαν ἀποκτεῖναι. Καὶ Σύρφακα μὲν καὶ
τὸν παῖδα αὐτοῦ Πελάγοντα καὶ τοὺς τῶν ἀδελφῶν
τοῦ Σύρφακος παῖδας ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐξαγαγόντες κα-
τέλευσαν· τοὺς δὲ ἄλλους διεκώλυσεν Ἀλέξανδρος
προσωπικῶς ἐπιζητεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι· γνοὺς ὅτι
δμοῦ τοῖς αἰτίοις καὶ οὐ ξὺν δίκῃ τινάς, τοὺς μὲν
καὶ ἔχθραν, τοὺς δὲ κατὰ ἄρπαγὴν χρημάτων ἀπο-
κτενεῖ, ξυγχωρηθὲν αὐτῷ, ὁ δῆμος. Καὶ εἰ δὲ τῷ
ἄλλῳ, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσιν, Ἀλέξανδρος
ἐν τῷ τότε εὐδοκίμει.

XVIII. Ἐν τού

λειῶν παρ' αὐτὸν ἦκ-
πέμπει Παρμενίωνα
τακοσίους πεζοὺς τε
πλησίους, ἵππίας

Ἀντίμαχον δὲ τὸν Ἀγαθοκλέους, ἐπὶ τῆς Αἰολίδας
τε πόλεις ξὺν δυνάμει οὐκ ἐλάττονι ἐξέπεμψε, καὶ
ἴσαι Ἰωνικαὶ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἔτι ἦσαν. Καὶ ταῖς
μὲν ὀλιγαρχίας πανταχοῦ καταλύειν ἐκέλευσε, δημο-

κρατίας δέ τε ἐγκαθιστάναι, καὶ τοὺς νόμους τοὺς
σφῶν ἐκάστοισιν ὑποδοῦναι· καὶ τοὺς φόρους ἀνεί-
-ναι, ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφερον. Αὐτὸς δὲ
ὑπομείνας ἐν Ἐφέσῳ, θυσίαν τε ἔθυσσε τῇ Ἀρτέ-
μιδι, καὶ πομπὴν ἐπεμψε ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ ἐπι-
σμένη τε καὶ ὥς ἐς μάχην ξυντεταγμένη. Τῇ δ' ὕστε-
ραία ἀναλαβὼν τῶν τε πεζῶν τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς
τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τοὺς Θρᾷκας ἱππέας
καὶ τῶν ἐταίρων τὴν τε βασιλικὴν ἵλην καὶ πρὸς ταύ-
τη τρεῖς ἄλλας, ἐπὶ Μιλήτου ἐστέλλετο· καὶ τὴν μὲν
ἔσω καλουμένην πόλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν ἐκτεταύσας
τῆς φυλακῆς· ἐνταῦθα δὲ καταστρατοπεδεύσας, ἔγνω
ἀποτειχίζειν τὴν εἰσὼ πύλιν. Ἡγησίστρατος γὰρ ὁ τῇ
φρουρᾷ ἡ Μιλησίων ἐκ βασιλείας ἐπετίτραπτο, πρὸς-
-θεν γράμματα παρ' Ἀλέξανδρον ἔπαμπευ, ἐκδιδοὺς
τὴν Μίλητον· τότε δὲ ἀναθαρόψας ἐπὶ τῷ Περσῶν
στρατῇ οὐ μακρὸν ὄντι, διασωῖζει τοῖς Πέρσαις ἐπι-
κόει τὴν πόλιν. Νικάνωρ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν
ἄγων, ὑποφθάνει τοὺς Πέρσας, τρεῖς ἡμέρας πρό-
τερος καταπλέσας, ἢ τοὺς Πέρσας Μιλήτω προσχεῖν
καὶ ὀρμίζεται ναυσὶν ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐν τῇ γῇ
τῇ Λαδῇ· κεῖται δὲ αὕτη ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ. Αἱ δὲ τῶν
Περσῶν γῆς ὑπερέρρησσαι, ἐπειδὴ ἔμαθον οἱ ναύαρχοι
τῶν ἀμφὶ Νικάνωρα τὴν ἐν τῇ Λαδῇ προκατα-
γωγὴν, πρὸς τῇ Μυκάλῃ τῷ ὄρει ὀρμίσθησαν. Τὴν
γὰρ Λαδὴν τὴν κῆσον προκατειλήφει Ἀλέξανδρος, οὐ
τῶν κείων μόνον τῇ ἐγκαθορμίσσει, ἀλλὰ καὶ τοὺς
Θρᾷκας καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἐς τετρακισχιλλίους δια-
βιβάσας ἐς αὐτήν. Ἦσαν δὲ τῶν βαρβάρων αἱ νῆες.

ἄμφι τὰς τετρακοσίας. Παρμενίων μὲν δὴ καὶ ὡς παρήγει Ἀλεξάνδρῳ ναυμαχεῖν, τὰ τε ἄλλα κρατήσει τῷ ναυτικῷ τοὺς Ἕλληνας ἐλπίζων, καί τι καὶ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτὸν, ὅτι αἰετὸς εἴφθη καθήμενος ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατὰ πρύμναν τῶν Ἀλεξάνδρου νεῶν. Καὶ γὰρ δὴ νικήσαντας μὲν, μεγάλα ὠφελήθησεν εἰς τὰ ὅλα· νικηθεῖσι δέ, οὐ παρὰ μέγα ἔσσεσθαι τὸ πταῖσμα· καὶ ὡς γὰρ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Πέρσας. καὶ αὐτὸς δὲ ἔφη ἐπιβῆναι ἐθέλειν τῶν νεῶν, καὶ τοῦ κινδύνου μετέχειν. Ἀλεξάνδρος δὲ τῇ τε γνώμῃ ἀμαρτάνειν ἔφη Παρμενίωνα, καὶ τοῦ σημείου τῇ οὐ κατὰ τὸ εἶκος ἐξηγήσει. Ὀλίγαις τε γὰρ ναυσὶ πρὸς πολλῷ πλείους ξὺν οὐδενὶ λογισμῷ ναυμαχίσειν, καὶ οὐ μεμελετηκότι τῷ σφῶν ναυτικῷ πρὸς ἡσκημένον τὸ τῶν Κυπρίων τε καὶ Φοινίκων· τὴν τε ἐμπειρίαν τῶν Μακεδόνων καὶ τὴν τόλμην ἐν ἀβεβαίῳ χωρίῳ οὐκ ἐθέλειν παραδοῦναι τοῖς βαρβάροις· καὶ ἡττηθεῖναι τῇ ναυμαχίᾳ οὐ μικρὰν τὴν βλάβην ἔσσεσθαι εἰς τοῦ πολέμου τῇ πρώτῃ δόξαι· τὰ τε ἄλλα, καὶ τοὺς Ἕλληνας νικαιοῦναι πρὸς τοῦ ναυτικοῦ πταίσματος τὴν ἐπαγγελίαν ἀπαρθένας. Ταῦτα μὲν τῷ λογισμῷ εὐκτιθεὶς οὐκ ἐν καιρῷ ἀπέφαινε ναυμαχεῖν· τὸ θεῖον δὲ αὐτὸς ἄλλῃ ἐξηγεῖσθαι. Εἶναι μὲν γὰρ πρὸς αὐτοῦ τὸν αἰετὸν· ἀλλ' ὅτε ἐπὶ γῆς καθήμενος ἐφαίνετο, δοκεῖν οἱ μᾶλλον τε σημαίνειν, ὅτι ἐκ γῆς κρατήσει τοῦ Περσῶν ναυτικοῦ.

XIX. Καὶ ἐν τούτῳ Γλαύκιππος, ἀνὴρ τῶν δοκίμων ἐν Μιλήτῳ, ἐκπεμφθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου παρὰ τοῦ δήμου τε καὶ τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων,

οἷς μᾶλλον τι ἐπιτέτραπτο ἢ πόλις, τὰ τε τεῖχη ἐκ
ἐθέλειν τοὺς Μιλησίους καὶ τοὺς λιμένας παρέχειν
κοινοὺς Ἀλεξάνδρῳ καὶ Πέρσαις· καὶ τὴν πολιαν
κίαν ἐπὶ τούτοις λύειν ἡξίου. Ἀλέξανδρος δὲ Γλαυ-
κίπῳ μὲν προστασσεῖ ἀπαλλάττεσθαι κατὰ τάχ-
εως τὴν πόλιν, καὶ Μιλησίοις ἐπαγγέλλειν παρασκευ-
ζεσθαι, ὥς μαχουμένους ἔσωθεν. Αὐτὸς δ' ἐπιστ-
σας τῷ τείχει μηχανὰς, καὶ τὰ μὲν καταβαλὼν δι' οὐ-
ρου τῶν τειχῶν, τὰ δὲ κατασεισας ἐπιπολῦ, προσῆλ-
τὴν στρατιάν, ὥς ἐπιβησομένους, ἣ κατερήριπτο·
ἐσεσάλευτο τὸ τεῖχος, ἐφομαρτοῦντων καὶ μόνον
θεωμένων τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης πολιού-
κουμένους τοὺς φίλους σφῶν καὶ συμμάχους. Ἐν-
τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἀμφὶ Νικάνορα ἀπὸ τῆς Αἰθῆς τῇ
ῥομῇ τῶν ξυν' Ἀλεξάνδρῳ κατιδόντες, ἐς τὸν λιμένα
ἐπέπλεον τῶν Μιλησίων, παρὰ γῆν τὴν εἰρεσίαν πο-
οῦμενοι, καὶ κατὰ τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ἥπερ π-
στενωτάτον ἦν, ἀντιπρώρους βύζην τὰς τριήρεις δε-
μίσαντες, ἀποκεκλήκεισαν, τῷ μὲν Περσικῷ ναυτικῷ
τὸν λιμένα, τοῖς Μιλησίοις δὲ τὴν ἐκ τῶν Περσῶν
ἐμφέλειαν. Ἐνθα οἱ Μιλησιοὶ τε καὶ οἱ μισθοφόροι
πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδ-
νων, οἱ μὲν αὐτῶν ἑτατοῦντες σφίς ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὑπτίων ἐς νησίδα τινα ἀνώνυμοι
τῇ πόλει ἐπικειμένην διενίχοντο· οἱ δὲ, ἐς κελήτι-
ἐμβαδόντες καὶ ἐπείγόμενοι ὑποφθάσαι τὰς τριήρεις
τῶν Μακεδόνων, ἐγκατελήφθησαν ἐν τῷ στόματι τοῦ
λιμένος πρὸς τῶν τριηρῶν, οἱ δὲ πολλοὶ ἐν αὐτῇ τῇ
πόλει ἀπώλλυντο. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐχομένης ἡδὲ

τῆς πόλεως, ἐπὶ τοὺς ἐς τὴν νῆσον καταπεφευγότας
 ἐπέπλει αὐτοὺς, κλίμακας φέρειν ἐπὶ τὰς πρῶρας τῶν
 τριηρῶν κελεύσας, ὥς κατὰ τὰ ἀπότομα τῆς νήσου,
 εἰς θάλασσαν πρὸς τεῖχος, ἐκ τῶν νεῶν τὴν ἀπόβασιν
 τοιησόμενος. Ὡς δὲ διακινδυνεύειν ἐθέλοντας τοὺς
 ἐν τῇ νήσῳ ἑώρα, οἶκτος λαμβάνει αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν,
 ἵτι γυναιῖοί τε καὶ πιστοὶ αὐτῷ ἐφαίνοντο. Καὶ
 σπένδεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ ταῦδε, ὥς αὐτῷ ξυστρα-
 τεύειν. Ἦσαν δὲ οὗτοι μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς τρια-
 κοσίους· αὐτοὺς δὲ Μιλησίους, ὅσοι μὴ ἐν τῇ κα-
 τολήμει τῆς πόλεως ἔπεσον, ἀφῆκε, καὶ ἐλευθέρους
 εἶναι ἔδωκεν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ τῆς Μυκάλης
 ὀρμώμενοι, ταῖς μὲν ἡμέραις ἐπέπλεον τῷ Ἑλληνικῷ
 ναυτικῷ, προκαλέσασθαι ἐς ναυμαχίαν ἐλπίζοντες·
 ταῖς δὲ νύκτας πρὸς τῇ Μυκάλῃ οὐκ ἐν καλῷ ὀρμή-
 ζοντα, ὅτι ὑδρεύεσθαι ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου ποτα-
 μοῦ τῶν ἐκβολῶν διὰ μακροῦ ἤραγκάζοντο. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ, ταῖς μὲν ναυσὶ τὸν λιμένα ἐφύλαττε, τῶν
 Μιλησίων, ὥς μὴ βιάσαιντο οἱ βάρβαροι τὸν ἑσ-
 πλουν. Ἐκπέμπει δ' ἐς τὴν Μυκάλην Φιλῶτα,
 αἰγόντα τοὺς τε ἱππέας καὶ τῶν πεζῶν τάξεις τρεῖς
 παραγγέλλας εἶργειν τῆς ἀπεβάσεως τοὺς ἀπὸ τῶν
 νεῶν. Οἱ δὲ, ὕδατός τε ἀπάντι καὶ τῶν ἄλλων ἐπι-
 τηδεῶν οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ πολιορκούμενοι ἐν ταῖς
 ναυσὶν, ἐς Σάμον ἀπέπλευσαν· ἐκείθεν δὲ ἐπιστι-
 σάμενοι αὖθις ἐπέπλεον τῇ Μιλήτῃ· καὶ τὰς μὲν
 πολλὰς τῶν νεῶν πρὸ τοῦ λιμένος ἐν μετεώρῳ παρή-
 ταξαν, εἶπη ἐκκαλέσαιντο ἐς τὸ πέλαγος τοὺς Μακε-
 δόνας· πάντες δὲ αὐτῶν εἰσέπλευσαν εἰς τὸν μεταξὺ

τῆς τε ἄλλης νῆσου καὶ τοῦ στρατοπέδου λιμένα, ἐπίσαντες κενὰς καταλήψεις τὰς Ἀλεξάνδρου γαίῃ, ὅτι τοὺς ναύτας ἀποσκεδάσσειν τὸ πολὺ ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς μὲν ἐπὶ φρυγανισμῷ, τοὺς δὲ ἐπὶ ξυγμυδῇ τῶν ἐπιτηδείων, τοὺς δὲ καὶ εἰς προνομίας τοιόμενους, πεπυσμένοι ἦσαν. Ἀλλὰ μέρος μὲν ἐπὶ τῶν ναυτῶν· ἐκ δὲ τῶν παρόντων συμπληρώσας Ἀλέξανδρος δέκα ναῦς, ὥς προσπλευούσας πέντε τῶν Περσῶν κατεῖδε, πέμπει ἐπ' αὐτάς κατασπουδῇ, ἐμβάλλειν ἀντιπρώρους κελεύσας. Οἱ δὲ ἐν ταῖς πέντε ναυσὶ τῶν Περσῶν, ὥς παρ' ἐκπύου ἀναγομένους τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ σφῶν εἶδον, ὑπὸ στρέψαντες ἐκ πολλοῦ, ἔφευγον πρὸς τὸ ἄλλο ναυκόν. Καὶ ἡ μὲν Ἰασσέων ναὺς ἀλλοκεταὶ ἀνὰ ἀνδράσιν ἐν τῇ φυγῇ, οὐ ταχυναντούσα. Αἱ δὲ τέσσαρες ἔφθασαν καταφυγεῖν εἰς τὰς οἰκίας τριήρεις. Οὕτω μὲν δὴ ἀπέπλευσαν ἀπρακτοὶ ἐκ Μίαντου οἱ Πέρσαι.

XX. Ἀλέξανδρος δὲ καταλῦσαι ἔγνω τὸ ναυκόν, χρημάτων τε ἐν τῷ τότε ἀπορία, κατ' ἄμα οὐκ ἀξιόμαχον· ὁρῶν τὸ αὐτοῦ ναυτικὸν τῷ Περσικῷ οὐκ οὐδ' ἐθέλων μέρει τινὶ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύειν. Ἄλλως τε ἐπενδεῖ, κατέχων ἤδη τῷ πεζῷ τῇ Ἀσίαν, ὅτι οὔτε ναυτικοῦ ἔτι δεοίτο, τὰς τε παρὰ τοὺς πόλεις λαβὼν, καταλῦσει τὸ Περσῶν ναυτικόν, οὔτε δόδοιεν τὰς ὑπηρεσίας πληρώσουσιν, οὔτε ὅππῃ τῆς Ἀσίας προσέξουσιν ἔχοντας. Καὶ αἰετὼν ταύτην συνέβαλλεν, ὅτι ἐσήμηνεν αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς κρατῆσαι τῶν νεῶν. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἐπὶ Καρία

γέλλετο, οὗτοι ἐν Ἀλεξανδρονίῳ γυμνασίου καὶ ἐν
 τῇ δυνάμει τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν ἐπιτάκται
 ται δὲ ἐν μέσῃ πύλῃ Μιαυρῇ καὶ καὶ Ἀλεξανδρονίῳ,
 ταύτας δὲ ἐξ ἐφύλης μάλιστα πεποιτισμένοι
 οὗτοι Ἀλεξανδρονίῳ, ἑτέρων δὲ πύλων : πρὶν ἅρ-
 τα σταδίους, ὡς ἐπὶ χυμῶν πύλων. Ἰὴν
 οἰς τοῦ χάριτος ὁχλῶν εἶναι αὐτοῖς. οὗτοι δὲ
 δεῖν ὡς πρὸς ἀφελίαν ἀφελίαν. ἑκτοντα πύ-
 λῃ Μίαυρῇ καὶ αὐτὸς πύλῃ, ὡς ἐκτοντα πύλῃ
 οὗτοι. Δαρτίου τῆς τε πύλῃ Ἀφελίᾳ καὶ τῇ περὶ τῆς
 οὐτὸς ἡγεμῶν, ἐκ πύλῃ περὶ τῆς πύλῃ. καὶ τῇ
 οὗτοι πολλοὶ μὲν ἐπὶ πύλῃ περὶ τῆς πύλῃ καὶ
 λείφθησαν, πύλῃ δὲ καὶ πύλῃ πύλῃ. καὶ τῇ
 οὗτοι ἐφελίαν καὶ Ἀφελίαν, ὡς καὶ τῇ πύλῃ
 οὗτοι πολλὰ ἀφελίαν καὶ πύλῃ καὶ τῇ πύλῃ. καὶ
 ἡ πρώτη ἡμέρα προσηγορίας Ἀφελίαν καὶ πύλῃ
 οὗτοι τῇ ἐπὶ Μίαυρῃ περὶ τῆς πύλῃ. καὶ
 οὗτοι τῇ ἐκ τῆς πύλῃ καὶ πύλῃ Ἀφελίαν. καὶ
 οὗτους οὐ χαλεπὸς ἀφελίαν καὶ πύλῃ πύλῃ
 οὗτοι ἀφελίαν, καὶ ἐπὶ τῇ πύλῃ πύλῃ. καὶ
 οὗτοι πολλὰς δὲ ἑσπερῶν ἡμέρας Ἀφελίαν καὶ
 οὗτοι τοὺς τε ὑποσχισίας καὶ τῇ πύλῃ πύλῃ. καὶ
 καὶ τὴν Ἀμύντου καὶ πύλῃ πύλῃ καὶ πύλῃ. καὶ
 καὶ τὴν πύλῃ, καὶ πύλῃ πύλῃ πύλῃ. καὶ
 καὶ τοὺς Ἀφελίαν, πύλῃ τῇ πύλῃ καὶ πύλῃ
 τὴν δὲ μέρους, τό, καὶ πύλῃ πύλῃ, καὶ τῇ
 πύλῃ πύλῃ τυχάνοι ὅτι ἐπὶ τῇ πύλῃ πύλῃ, καὶ
 καὶ ἐπὶ τὴν Μύνδον ἐξ ἐπύλῃ διττὴν Ἀφελίαν καὶ
 οὗτοι ὡς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν τὴν Ἀφελίαν ἐπὶ

τὴν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, τὴν Μύνδου
 κείαν γενομένην. Καὶ τι ἐνεδίδото αὐτῷ ἐκ τῆς
 Μυνδίων, εἰ λάθοι νυκτὸς προσελθόν. Αὐτὸς
 δὲ κατὰ τὰ συγκείμενα ἄμφω μέσας νύκτας προσῆλθε
 τῷ τείχει· ὥς δὲ οὐδὲν ἐνεδίδото ἀπὸ τῶν ἑνδον,
 τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες αὐτῷ οὐ παρῆσαν,
 δὲ οὐκ ἐπὶ πολιορκίαν σταλόντι, ἀλλ' ὥς ἐπὶ προ-
 σία ἐνδιδομένης τῆς πόλεως, προσήγαγε καὶ ὡς τῶν
 Μακεδόνων τὴν φάλαγγα ὑπορύττειν κελεύσας
 τὸ τεῖχος. Καὶ ἓνα γε πύργον κατέβαλον οἱ Μακε-
 δόνες· οὐ μὲν τοι ἐγὺμνωσέ γε τὸ τεῖχος πεσών· καὶ
 ἐκ τῆς πόλεως ἅμα εὐρώστως ἀμυνόμενοι, καὶ ἐκ
 τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἤδη κατὰ θύλασσαν πολλοὶ παρα-
 βοηθηκότες, ἄπορον ἐποίησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν
 αὐτοσχέδιόν τε καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς κατάληψιν τῆς Μύν-
 δου. Οὕτω μὲν δὲ ἐπανερχεται Ἀλέξανδρος, οἱ
 πράξας ὧν ἕνεκα ὠρμήθη· καὶ τῇ πολιορκίᾳ τῆς
 Ἀλικαρνασσοῦ αὐθις προσεῖχε. Καὶ τὰ πρῶτα μὲν
 τὴν τάφρον, ἣ πρὸ τῆς πόλεως ὀρώρουκτο αὐτῷ
 πλάτος μὲν τριᾶκοντὰ μάλιστα πήχεων, τὸ βάθος
 εἰς πεντεκαίδεκα, ἐχώννυε, τοῦ ῥαδίου εἶναι τὴν
 προσαγωγὴν τῶν τε πύργων, ἀφ' ὧν ἔμελλε τοὺς
 ἀκροβολισμοὺς εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους
 ποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν, αἷς καταστῆναι
 ἐπενόει τὸ τεῖχος. Καὶ ἡ τε τάφρος αὐτῷ ἐχώννυε
 οὐ χαλεπῶς, καὶ οἱ πύργοι προσήγοντο ἤδη. Οἱ δὲ
 ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ νυκτὸς ἐκδραμόντες, ὡς ἐμπα-
 σαι τοὺς τε πύργους, καὶ ὅσαι ἄλλαι μηχαναὶ προσ-
 ηγμέναι, ἢ οὐ πόρρω τοῦ προσάγεσθαι ἦσαν, ὑπὸ

ν φυλακῶν τε τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι ἐν αὐτῷ ἔργῳ ἐξεγεγρθέντες παρεβοήθησαν, οὐ χαλεπῶς τεκλείσθησαν εἰς τὰ τεῖχη αὐθις· καὶ ἀπέθανον τῶν ἄλλοι τε ἐς ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ Νεο-όλεμος, ὁ Ἀρφαβαίου, τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός, τῶν ῥὰ Δαρείων αὐτομολησάντων. Τῶν δ' Ἀλεξάνδρου στρατιωτῶν ἀπέθανον μὲν ἐς ἑκκαίδεκα, τρανταίαι δὲ ἐγένοντο ἐς τριαχοσίους· ὅτι ἐν νυκτὶ γιμνήσης τῆς ἐκδρομῆς, ἀφυλακτότεροι ἐς τὸ τιτρώεσθαι ἦσαν.

XXI. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις ὕστερον, δύο τῶν ἀκεδόνων ὀπλῖται ἐκ τῆς Περδίκκου τάξεως, ξυηνοῦντές τε καὶ ἅμα ξυμπίνοντες, αὐτόν τε καὶ τὰ τοῦ ἐκείνου ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἤγεν· ἐνθα δὴ φιτίμια τε ἐσπύπτει αὐτοῖς (καὶ τι καὶ ὁ οἶνος ὑπερμαίνει) ὥς τε ὀπλισάμενοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν, προσλλοῦσι τῷ τείχει κατὰ τὴν ἄκραν τὴν πρὸς Μύσσα μάλιστα τετραμμένην, ὥς ἐπίδειξιν τῆς σφῶν μῆς μᾶλλον τι ἢ πρὸς πολεμίους μετὰ κινδύνου ἁγῶνα ποιησόμενοι. Καὶ τούτους κατιδόντες ἐς τῶν ἐκ τῆς πόλεως δύο τε ὄντας, καὶ οὐ ξύνισμῳ προσφερομένους τῷ τείχει, ἐπεκθέουσιν. δὲ τοὺς μὲν ἐγγὺς πελάσαντας ἀπέκτειναν, πρὸς τοὺς ἀφεστηκότας ἠεροβολίζοντο, πλεονεκτούμεν τῷ τε πλήθει καὶ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι· ὅτι ὑπερδεξίου τοῖς πολεμίους ἡ ἐπιδρομὴ τε καὶ ὁ βοβολισμὸς ἐγένετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀντεκθέουσι ἐς καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ Περδίκκου στρατιωτῶν, καὶ ὁ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἄλλοι, καὶ ξυμπύπτει μάχη

καρτερά πρὸς τῷ τείχει. Καὶ κατακλείονται αὖ
 πρὸς τῶν Μακεδόνων εἶσω τῶν πυλῶν οἱ ἐπεκ
 μόντες. Παρ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ἄλῳναι ἡ πό
 ῤα τε γὰρ τείχη ἐν τῷ τότε οὐκ ἐν ἀκριβεῖ φυλα
 ῤῃ, καὶ δύο πύργοι καὶ μεσοπύργιον εἰς ἑδάφος
 ταπεινωκότα, οὗ χαλεπήν ἂν τῷ στρατεύματι,
 ἅπαν προσήψατο τοῦ ἔργου, τὴν ἐς τὸ τεῖχος πα
 ρον παρέσχε. Καὶ ὁ τρίτος πύργος κατασεσείω
 ρος, οὐδὲ οὗτος χαλεπῶς ἂν ἠρίφθη ὑπορυσσόμε
 ῤα. Ἀλλὰ ἔφθησαν γὰρ ἀντὶ τοῦ πεπτωκότος τείχε
 ῤωθεν πλίνθινον μηνοειδὲς ἀντοιχοδομησάμενοι,
 χαλεπῶς, ὑπὸ πολυχειρίας. Καὶ τούτῳ ἐπῆγε
 ὑστεραίᾳ τὰς μηχανὰς Ἀλέξανδρος, καὶ ἐκδρομῇ
 θις γίνεται τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῷ ἐμπροῆσαι
 μηχανάς. Καὶ μέρος μὲν τι τῶν πλησίον τοῦ τείχε
 γερόων καὶ ἐνὸς τῶν πύργων τῶν ξυλλῶν κατε
 ῤη, τὰ δὲ ἄλλα διεφύλαξαν οἱ περὶ Φιλώταν τε
 Ἑλλάγιον, οἷς ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐπιτέτραπτο.
 οἱ καὶ Ἀλέξανδρος ἐπεφάνη ἐν τῇ ἐκδρομῇ, τὰ
 δῶδας ὄσας ἔχοντες ἐκβεβρηθῆκεσαν ἀφέντες,
 τὰ ὅπλα οἱ πολλοὶ αὐτῶν ῥίψαντες, εἶσω τοῦ τείχε
 ἔφευγον. Καὶ τοὶ τὰ γε πρῶτα τῇ φύσει τε το
 χωρίου ὑπερδεξίου ὄντος ἐπεκράτουν, καὶ οὐ κα
 μέτωπον μόνον ἠκροβολίζοντο ἐς τοὺς προμαχου
 ρους τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πύργων, οἷ
 ἑκατέρωθεν τοῦ ἐφθιμμένου τείχους αὐτοὶ ὑπολεί
 μένοι, ἐκ πλαγίου τε καὶ μονοκού κατὰ νότον π
 ρεῖχον ἀκροβολίζεσθαι ἐς τοὺς τῷ ἀντοιχοδομημ
 τείχει προσύγοντας.

XXII. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐπάγον-
 ος αὐτοῖς Ἀλεξάνδρου τὰς μηχαναῖς τῷ πλινθίνῳ τῷ
 ὀτὸς τεῖχει, καὶ αὐτῷ ἐφεστηκότας τῷ ἔργῳ, ἐκδρο-
 ῇ γίνεται πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως· τῶν μὲν κατὰ
 τὸ ἐρηριμμένον τεῖχος, ἢ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐπετέ-
 κτο· τῶν δὲ κατὰ τὸ τρίπυλον, ἢ οὐδὲ πᾶν τε
 ροσδεχομένοις τοῖς Μακεδόσιν ἦν. Καὶ οἱ μὲν ὁρᾶ-
 ῖς τε ταῖς μηχαναῖς ἐνέβαλλον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ
 αἶψαι τε φλόγα καὶ ἐπὶ μέγα προκαλέσασθαι. Τῶν
 δὲ ἀμφὶ Ἀλέξανδρον αὐτῶν τε ἐμβαλλόντων ἐς αὐ-
 τοὺς ἐρρόμενους, καὶ ταῖς μηχαναῖς ἀπὸ τῶν πύργων
 θῶν τε μεγάλων ἄφριμένων, καὶ βελῶν ἐξακοντι-
 μένων, οὐ χαλεπῶς ἀπεστράφησάν τε καὶ ἔφυγον
 τὴν πόλιν· καὶ φόβος ταύτῃ οὐκ ὀλίγος ἐγένετο,

οἱ πλείονες τῶν

ἔμεινεν γὰρ εἰς

αὐτόν· οἱ δὲ,

καυτέραις τε ἢ

ἰσῆς, καὶ τῶν

ἐν ὑπὲρ βασιν

τρίπυλον ἐκ

τοφύλαξ δὲ βί

ου ἄμα οἱ τ

καὶ οὗτοι οὐδ

ς πόλεως. ἔ

κατὰ στενῇ

ἐντὶ φεύγου

οὐς ξυντρέψαι

πεσόντας, τοῖς μὲν ὑπὸ σφῶν καταπατηθέντας.

διαφθαρήναι, τοὺς δὲ καὶ ἄνωθεν ὑπὸ τῶν Μα-
δόνων βαλλομένους. Ὁ πλεῖστος δὲ φόβος περὶ
πόλεις αὐταῖς ξυνέβη· ὅτι ἡ ξυγκλείσις τῶν πύ-
φοβερὰ τε καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ γενομένη, δεισινὴν
μὴ συνεισπίσειεν τοῖς φεύγουσιν ἐχόμεναι αὐτῶν
Μακεδόνες, πολλοὺς καὶ τῶν φίλων τῆς εἰσῆ-
ἀπέκλεισεν, οὓς πρὸς αὐτοῖς τοῖς τείχεσιν οἱ Μα-
δόνες διέφθειραν. Καὶ παρ' ὀλίγον ἤκειν κίλων
πόλις, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἀνεκαλέσατο τὸ πτάρειν
ἔτι διασῶσαι ἐθέλων τὴν Ἀλικαρνασσὸν, καὶ τὴν
ἐνδοθεῖν ἐκ τῶν Ἀλικαρνασσέων. Ἀπέθανον μὲν
μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐς χιλίους, τῶν δὲ ξυν' Ἀλεξάνδρῳ
ἄμφω τοὺς τεσσαράκοντα, καὶ ἐν ταύτῃ Πτολεμαῖ-
ος ὁ σωματοφύλαξ, καὶ Κλέαρχος ὁ τοξότατος, καὶ
Ἀδδαῖος ὁ χιλιάρχης· οὗτοι καὶ ἄλλοι τῶν σὺν Ἀ-
λέξανδρῳ Μακεδόνων.

XXIII. Ἐπὶ δὲ ξυκελεύοντες οἱ ἡγεμόνες τῶν
Περσῶν, Ὀρόντοβάτης τε καὶ Μάμικης, καὶ ἐκ τῶν
καρδόντων γυναικῶν υἱοὺς τε αὐτῶν καὶ υἱοὺς ἀπὸ
ἀνέχων τῇ πολεμικῇ καὶ τοῖς τείχεσιν τὸ μὲν τι καὶ
καταστράτους ἤδη ὄφειν τε, τὸ δὲ κατασκευασμένον
πολλοὺς δὲ τῶν σπικτινιτῶν ἐν ταῖς ἐκδομαῖς, τοὺς
αὐτοὺς διαφθαρένους, ποῦς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ τετραστά-
του ἀπομύχοντος ἀπὸς (καὶ μὲν ἐν τῷ λαβόντες, ἀμφὶ δὲ
τῆσαν φιλίππην τῆς νικητῆς πόλεως ἐξελίξαν πύργον
ἐν αὐτῇ ἀντικαδόμηναι. ταῖς μηχαναῖς τῶν πο-
λέων, τὰ πρῶτα καὶ τὰς στροφάς, ἐν αἷς τὰ βέλγη
τοῖς ἀπέπτεον. Ἐκέβαλον δὲ καὶ ταῖς αἰχμαῖς πύ-
ργον πύργον τοῦ τείχους· τῶν δὲ καὶ προσήματι

λῶξ, ἀπὸ τε τῶν στοῶν καὶ τοῦ πύργου πολλὴ ἐπε-
 χθεῖσα, καὶ τι καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπιφέροντος
 ὕδων δὲ οἱ μὲν ἐς τὴν Ἀρκόννησον ἀπεχώρησαν, οἱ
 ἐς τὴν Σαλμανίδα ἄκραν οὕτω καλουμένην. Ἀλε-
 ἰνδρῳ δὲ ὥς ἀπηγγέλθη ταῦτα ἐκ τινῶν αὐτομολη-
 ντων ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ παλὺ καθεώρα αὐ-
 ρῆς, καὶ τοὶ ἄμφω μέσας πονεῦσας ἦν τὸ γιγνόμε-
 νον· ὃ δὲ καὶ ὥς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας, τοὺς
 ἐν ἔτι ἐπιπράντας τὴν πόλιν ἔκτεινεν, ὅσοι δὲ ἐν
 χῆς οἰκίαις κραταλαμβάνοιντο τῶν Ἀλικαρνασσεῶν,
 οὗτους δὲ σώζειν παρήγγειλεν. Ἦδη τε ἡὼς ὑπὶ-
 σαινε, καὶ κατιδὼν τὰς ἄκρας, αἷς οἱ τε Πέρσαι καὶ
 ἡ μετοσφύροις κατεσλήφεισαν, ταύτας μὲν ἀπέγνω
 οὐλομένους, τρεβὴν τε ἐπιστῶν αὐτὴν ὀλίγην ἔσεσθαι
 ἡ ἄμφω ἄντας τῇ φέσει τῶν χωρίων, καὶ αὐτὰς
 ἔγχα εἶναι ἐξελόντι οἱ τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαν. Θάψας
 ἰὲ τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῇ νυκτὶ, αἷς μὲν μηχαναῖς
 Τρύλλεις ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ αὐταῖς τα-
 πτημένους. Αὐτὰς δὲ τὴν πόλιν εἰς ἰσόπεδον κατασκα-
 νας, ἀπὸ τῆς τε ταύτης καὶ τῆς ἑτέρας Κάρου φιλὰς
 τὴν ἐγκαταλειπὼν, ξένους μὲν πρῶτους τρισχιλίους, ἰσ-
 τεῖς δὲ ἐς δυοκοσίους, καὶ ἡτοιμασίων ἡγεμόνα αὐ-
 τῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐπέταλτο· πῆρ δὲ Κάρους ἐξαι-
 νῆς σιτραπεύειν ἔταξεν Ἰδοαν, θυρωτῆρα μὲν Ἐκα-
 τόμου, γυναῖκα δὲ Ἰδοίαν, ὃς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ
 ὢν, κατὰ νόμον τῶν Κάρων ξυνέκει· καὶ ὁ μὲν
 Ἰδομεύς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέτρεψε τὰ πράγματα, κα-
 νομισμένον ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔτι ἀπὸ Σεμιράμιδος καὶ γυ-
 ναῖκας ἄρχειν ἀνδράσιν. Πισάδαρος δὲ τὴν μὲν ἐν

βάλλει τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς δὲ κατεῖχε τὰ πράγματα
 Τυλευτήσαντος δὲ Πιξοδάρου Ὀροντοβάτης τὴν Κα-
 ρὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλείας πεμφθείς εἶχε γαμβρὸς ἢ
 Πιξοδάρου. Ἄδα δὲ Ἄλινδα μόνον κατεῖχε, χωρὶς
 τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατον, καὶ ἐσβαλόντι Ἀ-
 ξάνδρῳ ἐς Καρίαν, ἀπήντα, τὰ τε Ἄλινδα ἐνδοδοῖα
 καὶ παῖδά· οἱ τεθμενὴ Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλέ-
 ξανδρος τὰ τε Ἄλινδα αὐτῇ ἐπέταψε, καὶ τὸ ὄνομα τῶ
 παιδὸς οὐκ ἀπηξίωσε, καὶ ἐπειδὴ Ἀλικαρνασσὸν
 ἐτίθει, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπεκράτησεν, αὐτῇ ἔ-
 χων ἀπάσης ἔδωκε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ ἐστὶν οἱ σχεστὶς
 νεωμένοι Ἀλέξανδρῳ ἦσαν νεωστὶ πρὸ τῆς στρα-
 γηματικῆς· καὶ τούτων ἔγνω οὐκ ἑμμελῆς εἶναι
 οἱ δ' Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκπέμπει γὰρ αὐτοὺς ἐκ Κα-
 ρίας, διαχειμάζοντας ἐν Μακεδονίᾳ ἅμα καὶ γυναι-
 κῶν· ἐπετίθει αὐτοῖς Πτολεμαῖον τὸν Σελύκου, ἐν
 τῶν συμποσώλων τῶν βασιλικῶν, καὶ τῶν συμ-
 ποσίων, Κρίνον τε τὸν Πολέμοκράτους καὶ Μίλο-
 γρον τὸν Νασπτολέμου, ὅτι καὶ αὐτοὶ τῶν πραγμάτων
 ἦσαν· προστάδας, ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπαρήνοι, καὶ
 καὶ μετὰ αὐτῶν ἐκτεταγμένως ἠπακαμάχοντο, κατε-
 λείπει ἱππίας τε καὶ πτόλους ἐκ τῆς χώρας ὅσους πλεον-
 εῖς. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇδε εἰσέρχεται καὶ ἄλλοι, εὐδαί-
 ακτος πρὸ Μακεδόνων Ἀλέξανδρος. Ἐπεμψα δὲ καὶ
 Κλέανδρον τὸν Πολέμοκράτους, ἐπὶ ἐυλογίᾳ στρα-
 τωτῶν εἰς Πελοπόννησον. Παραμένοντα δὲ πρῶτον
 ἐπὶ Σάρδεσσιν, δοὺς αὐτῷ τῶν τε ἐταίρων ἱππάρχων
 καὶ καὶ στανταλοῦς ἱππίας καὶ τοὺς ἄλλους ἑταίρους

υς καὶ τοὺς ἀμύκας ἄγειν· καὶ κελεύει ἀπιέναι ἀπὸ
 ἁρδεῶν ἐπὶ Φρυγίαν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Λυκίας τε καὶ
 αἰμφυλίας ἦει, ὡς τῆς παρὰ τοῦ κρατήσεως, ἀχρεῖον
 μεταστῆσαι τοῖς πολεμίοις τὸ ναυτικόν. Καὶ πρῶ-
 τιν μὲν ἐν παρόδῳ Ἰπάρτα χωρίον ὀχυρὸν φυλακὴν
 ὄν· ξένους μισθοφόρους ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν· οἱ δ'
 τῆς ἄκρας ξένοι ὑπόσπονδοι ἐξήλθον. Ἐπειτα
 σβαλὼν ἐς Λυκίαν, Τελμισσεῖς μὲν ὁμολογῆσαι προσ-
 γύγιστο· παρὰ τὰς δὲ τὸν Εὐάνθον ποταμὸν, Πίνταρον
 καὶ Εὐάνθον τῇ πόλιν καὶ Πάταρον ἐνδοθῆναι ἔλα-
 βεν, καὶ ἄλλα ἐλάττω πολίσματα ἐς τριάκοντα. Ταῦ-
 τα καταπράξας, ἐν ἁκμῇ ἦδη τοῦ χειμῶνος ἐς τὴν
 Τιλυάδα καλομένην χώραν ἐσβάλλει, ἣ ἐστὶ μὲν
 ἤς μεγάλης Φρυγίας, εὐρυτέλει δὲ ἐς τὴν Λυκίαν,
 ὅτε οὕτως ἐκ βασιλέως μεγάλου τεταγμένον. Καί
 νταῦθα Φωσφιλῶν πρόσβεις ἦκον περὶ φίλης τε
 αἰ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανῶσαι Ἀλέξανδρον, καὶ
 πῆρ τῶν αὐτῶν ἐπικηρυκτούμενον ἐπρόσθενον Λυ-
 κίων τῶν πάντων οἱ πολλοί. Ἀλέξανδρος δὲ Φωσφι-
 λας τε καὶ Λυκίους παραδόντας τῆς πόλεως τοῖς ἐπὶ
 οὐτῷ στελλομένοις παρέδωκε, καὶ παρεδόθησαν ἑτά-
 ρασαι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγον ὀπίσθον ἐς τὴν Φωσφίδα
 παραγενόμενος, συντάξει αὐτοῖς φράξιον ὀχυρὸν
 πεπεταγμένον τῇ χώρῃ πρὸς Πισιδῶν· ἔθην ἐρ-
 γάμενοι οἱ βαρβαροὶ πολλὰ ἐβλάπτον τῶν Φωσφι-
 λῶν τοὺς τὴν γῆν ἐργαζομένους.

XXV. Ἐν δὲ αὐτῷ περὶ τὴν Φωσφίδα ὅσα
 λαγγέλλεται, Ἀλέξανδρον τὸν Ἰσχυροῦ ἀμφιβουλεύσει
 τὰ τε ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῷ τότε Θεο-

σαλῶν τῆς ἵππου ἄρχοντα. Ἦν μὲν δὴ ὁ Ἀλέξανδρος
 οὗτος, ἀδελφὸς Ἡρομένους τε καὶ Ἀρράβαίου, τῶν
 ξυνεπιλαβόντων τῆς σφαγῆς τῆς Φιλίππου. Καὶ τοῦ
 αἰτίαν σχόντα αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν, ὅτι ἐν προ-
 τοις τε ἀφίκετο τῶν φίλων παρ' αὐτὸν, ἐπειδὴ ὁ
 λιππος ἐτελεύτησε, καὶ τὸν θώρακα συνενδύς, συ-
 ηκολούθησεν αὐτῷ εἰς τὰ βασίλεια· ὕστερον δὲ ἐν
 ἐν τιμῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχε, στρατηγὸν τὴν ἐπὶ Θρᾷ-
 στείλας· καὶ ἐπειδὴ Κάλας ὁ τῶν Θετταλῶν ἵππος
 χος ἐπὶ σατραπείᾳ ἐξεπέμφθη, αὐτὸν ἀπέδωκεν
 χεῖν τῆς Θισσαλικῆς ἵππου. Τὰ δὲ τῆς ἐπιβου-
 λῆς ἐξηγγέλθη ὥδε. Δαρεῖος, ἐπειδὴ Ἀμύντας, αὐ-
 τὸν μολήσας παρ' αὐτὸν, λόγους τε τινὰς καὶ γραμμά-
 τας παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου ἐκόμισε, καταπε-
 πηκέναι ἐπὶ θάλασσαν Ἀσιάνην ἄνδρα Πέρσην τῶν ἀμφ' αὐ-
 τὸν πιστῶν· πρόσφασι μὲν, παρὰ Ἀτιζύην τὸν Φρυ-
 γίας σατράπην, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ
 συνεσόμενον, καὶ πίστει δώσοντα, εἰ ἀποκτείν-
 ῃ βασιλέα Ἀλεξάνδρον, αὐτὸν βασιλέα καταστήσει
 τῆς Μακεδονίας, καὶ χερσίου τάλαντα πρὸς τὴν βα-
 σιλείαν ἐπιδώσειν χίλια. Ὁ δὲ Ἀσιανὴς αἰὶνός τις
 Παρμενίωνος λέγει πρὸς Παρμενίωνα ὡς ἔνεκα ἀπε-
 στάλη· καὶ τοῦτον ἐν φυλακῇ πεμπεῖ Παρμενίονα
 παρ' Ἀλεξάνδρον, καὶ πυνθάνεται ταῦτα παρ' αὐ-
 τοῦ Ἀλεξάνδρου. Συναγαγὼν δὲ τοὺς φίλους, βο-
 ῆν προὔτιθη ὅ, τι χρὴ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γινώσκειν.
 Καὶ ἐδίδκε τοῖς ἑταίροις μῆτε πάλαι εὖ βεβουλευ-
 σθαι, τὸ κράτιστον τοῦ ἱππικοῦ ἀνδρὶ οὐ πιστῷ
 ἐπιτρέψας, νῦν τε χρῆναι αὐτὸν κατὰ τάχος ἐκπο-

ὃν ποιεῖσθαι, πρὶν καὶ ἐπιτηδειότερον γενόμενον
 οἷς Θετταλοῖς, ξὺν αὐτοῖς τὴν νεωτερίαν. Καὶ τὴν
 καὶ θείον ἐφόβει αὐτούς. Ἐτι γὰρ πολιορκούντος
 οὗτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσόν, ἀναπαύεσθαι μὲν
 μεσημβρίᾳ, χελιδόνα δὲ περιπέτεσθαι ὑπὲρ κεφα-
 λῆς τρύζουσας μεγάλα, καὶ τῆς εὐνῆς ἄλλη καὶ ἄλλη
 κθίζειν, θορυβωδέστερον ἢ κατὰ τὸ ἐνωθὸς ἄδουσας.
 ὃν δὲ, ὑπὸ καμάτου ἐγεφθῆναι μὲν ἀδυνάτως ἔχειν
 τοῦ ὕπνου, ἐνοχλούμενον δὲ πρὸς τῆς φωνῆς, τῇ
 οὐδ' οὐ βαρέως ἀποσοβῆσαι τὴν χελιδόνα· τὴν δὲ
 οὐδ' οὐδ' ἀρα δεῖσαι ἀποφυγεῖν πληγεῖσαν, ὥς τε
 τὴν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καθημένην,
 ἢ πρόσθεν ἀνείναι, πρὶν παντελῶς ἐξεγεφθῆναι
 Ἀλεξάνδρον. Καὶ Ἀλεξάνδρος οὐ φαῦλον ποιησάμε-
 νος τὸ τῆς χελιδόνος, ἀνεκοίνωσεν Ἀριστάνδρῳ τῷ
 Τελμισσεῖ μιντι· Ἀριστάνδρον δὲ, ἐπιβουλήν μὲν ἐκ
 οὗ τῶν φίλων σημαίνεσθαι αὐτῷ εἰπεῖν· σημαίνε-
 θαι δὲ καὶ, ὅτι καταφανὴς ἐστὶν. Τὴν γὰρ χελι-
 δόνα, σὺν τροφὸν τε εἶναι ὄρνιθα καὶ εὐνοὺν ἀνδρῶ-
 οἰς, καὶ ἄλλον μᾶλλον ἢ ἄλλην ὄρνιθα. Ταῦτα τε
 οὖν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Περσίου ξυμθεῖς, πέμπει ὡς
 Ταρμενίωνα Ἀμφοτέρων τὸν Ἀλεξάνδρου μὲν παῖδα,
 δελφὸν δὲ Κρατεροῦ· καὶ συμπέμπει αὐτοῖς τῶν
 Τεργαίων τινὰς τὴν ὁδὸν ἡγησομένους. Καὶ ὁ Ἀμ-
 ποτερός στολὴν ἐνδύς ἐπιχώριον, ὥς μὴ γινώριμος
 εἶναι κατὰ τὴν ὁδὸν, λαμβάνει ἀφικόμενος παρὰ
 Ταρμενίωνα· καὶ γράμματα μὲν οὐ κομίζει παρὰ
 Ἀλεξάνδρου (οὐ γὰρ ἔδοξε γράφειν ὑπὲρ οὐδενὸς τοι-
 οῦτου ἐς τὸ ἐμφανές) τὰ δὲ ἀπὸ γλώσσης οἱ ἐντεταλ-

τὴν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, τὴν Μύνδοι
 κείαν γενομένην. Καὶ τι ἐνεδίδοτο αὐτῷ ἐκ
 Μυνδίων, εἰ λάθοι νυκτὸς προσελθὼν. Αὐτὸς
 δὴ κατὰ τὰ συγκείμενα ἀμφὶ μέσας νύκτας προσή-
 τῳ τείχει· ὥς δὲ οὐδὲν ἐνεδίδοτο ἀπὸ τῶν ἔνδον,
 τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες αὐτῷ οὐ παρήσαν,
 δὴ εὐκ ἐπὶ πολιορκίαν σταλέντι, ἀλλ' ὥς ἐπὶ προ-
 σία ἐνδιδομένης τῆς πόλεως, προσήγαγε καὶ ὡς
 Μακεδόνων τὴν φάλαγγα ὑπορύττειν κελεύσας
 τείχος. Καὶ ἓνα γὰρ πύργον κατέβαλον οἱ Μακε-
 νες· οὐ μὲν τοι ἐγύμνωσέ γε τὸ τεῖχος πεσὼν· καὶ
 ἐκ τῆς πόλεως ἅμα εὐρώστως ἀμυνόμενοι, καὶ ἐκ
 Ἀλικαρνασσοῦ ἤδη κατὰ θάλασσαν πολλοὶ παρα-
 βοηθηκότες, ἄπορον ἐποίησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 αὐτοσχεδιὸν τε καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς καταλήψιν τῆς Μ-
 δον. Οὕτω μὲν δὴ ἐπανέρχεται Ἀλέξανδρος, οἷ-
 πράξας ὧν ἔνεκα ὠρμήθη· καὶ τῇ πολιορκίᾳ
 Ἀλικαρνασσοῦ αὐθις προσεῖχε. Καὶ τὰ πρῶτα
 τὴν τάφρον, ἣ πρὸ τῆς πόλεως ὀρώρουκτο αὐτῷ
 πλάτος μὲν τριάκοντα μάλιστα πήχεων, τὸ βάθος
 ἐς πεντεκαίδεκα, ἐχώννυε, τοῦ ῥαδίου εἶναι τὴν
 προσαγωγὴν τῶν τε πύργων, ἀφ' ὧν ἔμελλε
 ἀκροβολισμοὺς ἐς τοὺς προμαχομένους τοῦ τεῖ-
 χους ποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν, αἷς κατα-
 σκεπτόμεναι τὸ τεῖχος. Καὶ ἡ τε τάφος αὐτῷ ἐχού-
 σα οὐ χαλεπῶς, καὶ οἱ πύργοι προσήγοντο ἤδη.
 ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ νυκτὸς ἐκδραμόντες, ὥς ἐμ-
 σαι τοὺς τε πύργους, καὶ ὅσαι ἄλλαι μηχαναὶ
 ἡγμέναι, ἣ οὐ πόρρω τοῦ προσάγεσθαι ἴσαν,

ν φυλακῶν τε τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι ἐν αὐτῷ ἔργῳ ἐξεγερθέντες παρεβόηθησαν, οὐ χαλεπῶς ἐκλείσθησαν εἰς τὰ τείχη αὐθις· καὶ ἀπέθανον τῶν ἄλλοι τε ἐς ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ Νεο-
 Ἰλεμος, ὁ Ἀρράβαίου, τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός, τῶν
 ῥὰ Δαρεῖον αὐτομολησάντων. Τῶν δ' Ἀλεξάν-
 δου στρατιωτῶν ἀπέθανον μὲν ἐς ἑκκαίδεκα, τραυ-
 ρίαι δὲ ἐγένοντο ἐς τριακοσίους· ὅτι ἐν νυκτὶ γι-
 νένης τῆς ἐκδρομῆς, ἀφυλακτότεροι ἐς τὸ τιτρώ-
 σθαι ἦσαν.

XXI. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις ὕστερον, δύο τῶν
 ἐκεδόνων ὀπλῖται ἐκ τῆς Περδίκκου τάξεως, ξυ-
 νοῦντές τε καὶ ἅμα ξυμπίνοντες, αὐτόν τε καὶ τὰ
 τοῦ ἑκτέρου ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἤγεν· ἐνθα δὴ φι-
 λμῖα τε ἐσπίνπει αὐτοῖς (καὶ τι καὶ ὁ οἶνος ὑπε-
 μαινεν) ὥς τε ὀπλισάμενοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν, προσ-
 λουσι τῷ τείχει κατὰ τὴν ἄκραν τὴν πρὸς Μύ-
 σα μάλιστα τετραμμένην, ὥς ἐπιδείξιν τῆς σφῶν
 ινὴς μᾶλλον τι ἢ πρὸς πολεμίους μετὰ κινδύνου
 ἀγῶνα ποιησόμενοι. Καὶ τούτους κατιδόντες
 ὁ τῶν ἐκ τῆς πόλεως δύο τε ὄντας, καὶ οὐ ξυ-
 σμῶ προσφερομένους τῷ τείχει, ἐπεκθέουσιν·
 δὲ τοὺς μὲν ἐγγὺς πελάσαντας ἀπέκτειναν, πρὸς
 οὓς ἀφεστηκότας ἠκροβολίζοντο, πλεονεκτούμε-
 τῷ τε πλήθει καὶ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι· ὅτι
 περδεξίου τοῖς πολεμίοις ἢ ἐπιδρομὴ τε καὶ ὁ
 οβολισμὸς ἐγένετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀντεκθέουσι
 καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ Περδίκκου στρατιωτῶν, καὶ
 τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἄλλοι, καὶ ξυμπίπτει μάχη

καρτερά πρὸς τῷ τείχει. Καὶ κατακλείονται αὐτοὶ
πρὸς τῶν Μακεδόνων ἄσσω τῶν πυλῶν οἱ ἐπεκδρο-
μόντες. Παρ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ἄλῳναι ἡ πόλις.
Τὰ τε γὰρ τείχη ἐν τῷ τότε οὐκ ἐν ἀκριβεῖ φύλα-
κῇ, καὶ δύο πύργοι καὶ μεσοπύργιον εἰς ἔδαφος κα-
ταπεπτωκότα, οὐ χαλεπὴν ἂν τῷ στρατεύματι,
ἅπαν προσήψατο τοῦ ἔργου, τὴν ἐς τὸ τείχος πα-
ρόν παρέσχε. Καὶ ὁ τρίτος πύργος κατασσειο-
μενός, οὐδὲ οὗτος χαλεπῶς ἂν ἠρίφθη ὑπορυσσόμε-
νος. Ἀλλὰ ἔφθησαν γὰρ ἀντὶ τοῦ πεπτωκότος τείχους
ἔσωθεν πλίνθιον μνηοειδὲς ἀντοιχοδομησάμενοι,
χαλεπῶς, ὑπὸ πολυχειρίας. Καὶ τοῦτοι ἐπῆγε-
ν ὑστεραίᾳ τὰς μηχανάς. Ἀλέξανδρος, καὶ ἐκδρομή
θις γίνεται τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῷ ἐμπροῆσαι
μηχανάς. Καὶ μέρος μὲν τι τῶν πλησίον τοῦ τεί-
χεος γερόων καὶ ἐνὸς τῶν πύργων τῶν ξυλίκων κατε-
σείσθη, τὰ δὲ ἄλλα διεφύλαξαν οἱ περὶ Φιλώταν τε
Ἑλλάγιον, οἷς ἡ φύλακὴ αὐτῶν ἐπιτετέταπτο.
Ὁ δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐπεφάνη ἐν τῇ ἐκδρομῇ, καὶ
ἀσπιδας ὅσας ἔχοντες ἐκβεβρηθῆκεσαν ἀφέντες,
τὰ ὅπλα οἱ πολλοὶ αὐτῶν ὀψάμενοι, εἰσα τοῦ τεί-
χεος ἐφειγον. Καὶ τοι τὰ γε πρῶτα τῇ φύσει τε
χωρίου ὑπερδεξίου ὄντος ἐπεκράτουν, καὶ οὐ κα-
τέωπον μόνον ἠκροβολίζοντο ἐς τοὺς προμαχό-
νους τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πύργων, οἱ
ἐκατέρωθεν τοῦ ἐξορμιμέκου τείχους αὐτοὶ ὑποκί-
μενοι, ἐκ πλαγίου τε καὶ μονοκῶν κατὰ νότον τε
ρεῖχον ἀκροβολίζεσθαι ἐς τοὺς τῷ ἀντοιχοδομη-
μένῳ τείχει προσύγοντας.

XXII. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐπαγον-
 ος αὐτοῖς Ἀλεξάνδρου τὰς μηχανὰς τῷ πλινθίνῳ τῷ
 τοῦ τείχει, καὶ αὐτῷ ἐφειστηκότος τῷ ἔργῳ, ἐκδρο-
 ῇ γίνεται πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως· τῶν μὲν κατὰ
 τὸ ἐρηρμιμένον τεῖχος, ἢ αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ἐπετά-
 ακτα· τῶν δὲ κατὰ τὸ τρίπυλον, ἢ οὐδὲ πᾶν τε
 προσδεχομένοις τοῖς Μακεδόσιν ἦν. Καὶ οἱ μὲν θά-
 λας τε ταῖς μηχαναῖς ἐνέβαλλον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ
 ἰάψαι τε φλόγα καὶ ἐπὶ μέγα προκαλίσασθαι. Τῶν
 δὲ ἅμφ' Ἀλέξανδρον αὐτῶν τε ἐμβαλλόντων ἐς αὐ-
 τοὺς ἐρῶμένως, καὶ ταῖς μηχαναῖς ἀπὸ τῶν πύργων
 ἔδων τε μεγάλων ἄφριμένων, καὶ βελῶν ἐξακροντι-
 μένων, οὐ χαλεπῶς ἀπεστράφησαν τε καὶ ἔφυγον
 τὴν πόλιν· καὶ φόβος ταύτῃ οὐκ ὀλίγος ἐγένετο,

οἱ πλείονες
 δὲ μὲν γὰρ ε
 ανον· οἱ δὲ
 ανοτέρας τ
 ῖσης, καὶ τ
 ν ὑπερβασ
 τρίπυλον
 τοφύλαξ δ
 οὐ ἅμα οἱ
 ἐ οὔτοι ο
 ῖ πόλεως.

κατὰ σται
 ἱνήν φεύγ
 υς ξυντρέψ
 τισόντας, τοῖς μὲν ὑπὸ σφῶν κατακατηθέντας.

διαφθαρήναι, τοὺς δὲ καὶ ἄνωγεν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων βαλλομένους. Ὁ πλεῖστος δὲ φόβος περὶ τὰς πόλεις αὐταῖς συνέβη· ὅτι ἡ εὐγκλειαις τῶν πύλων φοβερά τε καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ γενομένη, δεισιπτοὶ μὴ συνεισπίσσειεν τοῖς φεύγουσιν ἐχόμενοι αὐτῶν Μακεδόνες, πολλοὺς καὶ τῶν φίλων τῆς εἰσόδου ἀπέκλεισεν, οὓς πρὸς αὐτοῖς τοῖς τέχεσιν οἱ Μακεδόνες διέφθειραν. Καὶ παρ' ὀλίγον ἡ κρηχὴ τῶν πόλεων, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἀνεκαλέσατο τὸ πρῶτον, ἔτι διασῶσαι ἐθέλων τὴν Ἀλικαρνασσίδα, καὶ τὴν εἰσὸν ἐνδοθεῖν ἐκ τῶν Ἀλικαρνασσέων. Ἀπελθόντων μὲν τῶν μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐς χιλίους, τῶν δὲ εὐν' Ἀλεξάνδρῳ ἔμφρ' τοὺς τεσσαράκοντα, καὶ ἐν ταύτῃσι Πτολεμαῖος τε ὁ σωματοφύλαξ, καὶ Κλέαρχος ὁ τοξότατος, καὶ Ἀδδαῖος ὁ χιλιάρχης· οὗτοι καὶ ἄλλοι τῶν σὺν ἡγεμῶν Μακεδόνων.

XXIII.· Ὡς οὖν αὖθις συνελθόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Ὀρόντοβότης τε καὶ Μάμικος, καὶ ἐκ τῶν παρόντων γράμματα παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιτελεῖν τῇ πόλει, καὶ τοῖς τέχεσιν τὸ μέγιστον καταστράτους ἦδη ὄραντες, τὸ δὲ καταστρεφόμενοι πολλοὺς δὲ τῶν σφετέρων ἐν ταῖς ἐκδόμασι, τὰς δὲ φθοράς, ποῦς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τετραῶν ἐπαιμάχοντες ὄντας ταῦτα ἐν καὶ λαβόντες, ἔμφρ' ἑαυτῶν ἡρώων τῆς νυκτὸς τῶν τε ἑλλήνων πύργους αὐτοὶ ἀντικαθόρησαν ταῖς μηχαναῖς τῶν πύλων, ἐμπιπρῶσαι καὶ τὰς στας, ἐν αἷς τὰ βέλγηται ἀπέσπασεν. Ἐκέβαλον δὲ καὶ ταῖς οἰκίαις καὶ ταῖς πλησίον τοῦ τείχους· τῶν δὲ καὶ προσήσαν

λόξ, ἀπὸ τε τῶν στοῶν καὶ τοῦ πύργου πολλὴ ἐπι-
 χθεῖσα, καὶ τι καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπιφέροντος
 ὑτῶν δὲ οἱ μὲν ἐς τὴν Ἀρκόννησον ἀπεχώρησαν, οἱ
 ἑς τὴν Σαλμακίδα ἄκραν οὕτω καλουμένην. Ἀλε-
 κνδρῶς δὲ ὥς ἀπηγγέλθη ταῦτα ἐκ τινῶν αὐτομολη-
 ἀντων ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ πολὺ καθεώρα αὐ-
 ῶς, καὶ τοὶ ἄμφι μέσας πονεῦντας ἦν τὸ γιγνόμε-
 ον· ὁ δὲ καὶ ὥς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας, τοὺς
 ἐν ἔτι ἐπιπράντας τὴν πόλιν ἔκτεινεν, ὅσοι δὲ ἐν
 αἷς οἰκίας καταλαμβάνοιντο τῶν Ἀλικαρνασσιῶν,
 οὗτους δὲ σώζειν παρήγγειλεν. Ἦδη τε ἡοῖς ὑπὲρ
 αἰνῶν καὶ κντιδῶν τὰς ἄκρας, αἷς οἱ τε Πέρσαι καὶ
 ἑμιθοσφόροι κατεσλήφεσαν, ταύτας μὲν ἀπέγνω
 οἰοσκέων, τρεβὴν τε ἐπινοῶν οὐκ ὀλέγην ἔσεσθαι
 ἑμὴν ἀντὶς τῇ φέσει τῶν χωρίων, καὶ αὐτὰ παρὰ
 ἔγα εἶναι ἐξελόντι οἱ τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαν. Θάψας
 ἑ τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῇ νυκτὶ, αἷς μὲν μηχαναῖς
 Τράλλεις ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ αὐταῖς τα-
 πημένους. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν εἰς ἰδαίρος κατασκα-
 ρας, ἀντὶς τε ταύτης καὶ τῆς ἄλλης Κάριας φυλά-
 ῃν ἐγκαταστήσας, ξένους μὲν πρῶτους τρισχάλιους, ἑ-
 εῖς δὲ ἐς δυοκασθεῖς, καὶ Μητολμαῖον ἡγεμόνα αὐ-
 ῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐπέταλτο· πῆρ δὲ Κάριας ἑμιτο-
 ῃς σιτραπεύειν ἔταξεν Ἰδαν, θυρωτῆρα μὲν ἑμιτο-
 ῃου, γυναῖκα δὲ Ἰδριῆς, ὅς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ
 ῃν, κατὰ νόμον τῶν Κάρων ξυνέκει. Καὶ ὁ μὲν
 ὀριεὺς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέστρεψε τὰ πρόχρημα, κα-
 ομισμένον ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔτι ἀπὸ Σιμιράμους καὶ γυ-
 αῖκας ἄρχειν ἀνδρῶν. Πιζόδαρος δὲ τὴν μὲν ἐν

βάλλει τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς δὲ κατεῖχε τὰ πράγματα.
Ταύτην δὲ Πιξοδάρον Ὀροστοβάτης τὴν Κι-
ρῆν ἀρχὴν ἐκ βασιλικῆς πεμφθείας εἶχε γαμβρὸς
Πιξοδάρου. Ἄδα δὲ Ἀλινδα μόνον κατεῖχε, γὰρ
τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατον, καὶ ἐμβαλόντι Ἀ-
λῆνδρῳ ἐς Κάριαν, ἀπήνεα, τὰ τε Ἀλινδα ἐνδοδεῖα
καὶ παῖδά· οἱ ταθεμένη Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλῆ-
νδρος τὰ τε Ἀλινδα αὐτῇ ἐπέκραψε, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
παιδὸς οὐκ ἀπηξίωσε, καὶ ἡπειδὴ Ἀλικαρνασσὸν
ἔειλε, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπεκράτησεν, αὐτῇ ἡ-
γεῖν ἀπόδος ἔδωκε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ ἐστὶν οἱ ἀνέστη-
νυμένοι Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν γενοσὶ πρὸ τῆς στρατι-
γευματικῆς· καὶ τούτων ἔγχε οὐκ ὀλίγη ἐν
οἱ δ' Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκίμναι γὰρ αὐτοῖς ἐκ Κι-
ρίας, διαχειμάσαντας ἐν Μακεδονίᾳ ὅμα καὶς γε-
νέ· ἐπετάξας αὐτοῖς Πτολεμαῖον τὸν Σελίνκον, ἐν
τῶν σαμακαρναίων τῶν βασιλικῶν, καὶ τῶν στρα-
τηγῶν, Κεῖνόν τε τὸν Πτολεμαίου καὶ Μεί-
νον τὸν Νικατολέμου, ὅτι καὶ αὐτοὶ τῶν γενο-
μένων προστάτας, ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπαύοντο, καὶ
ταῖς μετὰ αὐτῶν ἐκτεμνομένους ἐπακαμύγναι, κατα-
λῆσαι ἱσπίας τε καὶ πελοῦς ἐκ τῆς χώρας ὅσους πλε-
ονεῖ. Καὶ τῷ ἔργῳ τῷδε εἴπερ τι καὶ ἄλλοι, εὐδο-
κήσαντες πρὸς Μενέδωρον Ἀλέξανδρος. Ἐπαύοντο δὲ καὶ
Κλέανδρον τὸν Πτολεμαίου, ἐπὶ ἐπιλογῇ στρα-
τηγῶν ἐν Πελοπόννησιν. Παραμένοντα δὲ πλεονε-
κῶς Σπέρδων, δοῦς αὐτῷ τῶν τε ἐταίρων ἐπαρχίαν
καὶ κοῆς Θερμαλῶς ἱσπίας καὶ τοῦς ἄλλους συμμ

ους καὶ τοὺς ἀμύκας ἄγειν· καὶ κελεύει ἀπέναι ἀπὸ
 ἑρδεῶν ἐπὶ Φρυγίαν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Ἀνκίας τε καὶ
 Γασφυλίας ἦεν, ὡς τῆς παραλίου κρατήσας, ἀχρεῖον
 καταστῆσαι τοῖς πολεμίοις τὸ ναυτικόν. Καὶ πρῶ-
 τον μὲν ἐν παρόδῳ Ἐπαρτα χωρίον ὄχυρόν φυλακὴν
 ἔχοντος μισθοφόρους ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν· οἱ δ'
 τῆς ἄκρας ξENOI ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον. Ἐπειτα
 σβαλὼν ἐς Ἀνκίαν, Τελμισσεῖς μὲν ὁμολογήσας προσ-
 γάγιστο· περὶ δὲ τὸν Εἰνθον ποταμόν, Πίνναρον
 αὖ Εἰνθον τὴν πόλιν καὶ Πάταρα ἐνδοθάντα ἔλα-
 βεν, καὶ ἄλλα ἐλάττω παλίσματα ἐς τριάκοντα. Ταῦ-
 τα καταπράξας, ἐν ἡμέρῃ ἤδη τοῦ χειμῶνος ἐς τὴν
 Πιλυάδα καλουμένην χώραν ἐσβάλλει, ἥ ἐστι μὲν
 ἥς μεγάλης Φρυγίας, ξυρτεῖται δὲ ἐς τὴν Ἀνκίαν,
 ὅτε οὕτως ἐκ βασιλέως μεγάλου καταγμένον. Καί
 νταῦθα Φασηλιτῶν πρέσβεις ἦκον περὶ φιλίας τε
 καὶ χρυσῆς στερφάνης στερφανῶσαι Ἀλέξανδρον, καὶ
 πέρ τῶν αὐτῶν ἐπικηρυκτούμενον ἐπρέσβευαν Ἀν-
 κίων τῶν κατὰ οἱ πολλοί. Ἀλέξανδρος δὲ Φασηλί-
 ας τε καὶ Ἀνκίους παραδύναται πρὸς πόλεις τοῖς ἐπὶ
 οὕτω στείλλομέναις πέμψαι, καὶ παρεδόθησαν ἑτά-
 ρασαι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγον ὀπίσθον ἐς τὴν Φασηλίδαν
 παραγενόμενος, συνεξαίρει αὐτοῖς φραγμὸν ὄχυρόν
 πετετεχυμένον τῇ χώρᾳ πρὸς Πισιδῶν· ὅθεν ἐρ-
 ῶμενοι οἱ βάρβαροι πολλὰ ἔβλαπτον τῶν Φασηλι-
 τῶν τοὺς τὴν γῆν ἐργαζομένους.

XXV. Ἐν δὲ αὐτῷ περὶ τὴν Φασηλίδαν ὅτι
 ξαγγέλλεται, Ἀλέξανδρον τὸν Ἰσχυροῦ ἀποβουλεύειν
 καὶ ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῷ τότε Θεο-

σαλῶν τῆς ἵππου ἄρχοντα. Ἦν μὲν δὴ ὁ Ἀλέξανδρος
 οὗτος, ἀδελφὸς Ἡρομένους τε καὶ Ἀρρabaίου, τῶν
 ξυνεπιλαβόντων τῆς σφαγῆς τῆς Φιλίππου. Καὶ τὴν
 αἰτίαν σχόντα αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν, ὅτι ἐν πα-
 τοις τε ἀφίκετο τῶν φίλων παρ' αὐτὸν, ἐπειδὴ ὁ
 λιππος ἐτελεύτησε, καὶ τὸν θώρακα συνέδδς, συ-
 ηκολούθησεν αὐτῷ εἰς τὰ βασιλικά· ὑστέρων δὲ
 ἐν τιμῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχε, στρατηγὸν τε ἐπὶ Θρᾷ-
 στείλας· καὶ ἐπειδὴ Κάλας ὁ τῶν Θετταλῶν ἱππεύ-
 χος ἐπὶ σατραπείᾳ ἐξεπέμφθη, αὐτὸν ἀπέδειξεν
 χεῖν τῆς Θεσσαλικῆς ἵππου. Τὰ δὲ τῆς ἐπιβου-
 ῆς ἡγγέλθη ὥδε. Δαρεῖος, ἐπειδὴ Ἀμύντας, αὐ-
 τὸν μολήσας παρ' αὐτὸν, λόγους τε τινὰς καὶ γραμμά-
 παρα τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου ἐκόμισε, καταπέμψας
 ἐπὶ θάλασσαν Ἀσιωτὴν ἄνδρα Πέρσην τῶν ἀμφ' αὐ-
 τὸν πιστῶν· πρόφασιν μὲν, παρὰ Ἀτιζίνην τὸν Φε-
 γίας σατράπην, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ
 συνεσόμενον, καὶ πίστει δάσσοντα, εἰ ἀποκτείν-
 βασιλέα Ἀλεξάνδρον, αὐτὸν βασιλεῖα καταστήσει
 τῆς Μακεδονίας, καὶ χρυσίου τάλαντα πρὸς τὴν
 σιλεία ἐπιδώσειν χίλια. Ὁ δὲ Ἀσιωτῆς αἰλὸς παρὰ
 Παρμενίωνος λέγει πρὸς Παρμενίωνα ὡς ἔνεκα ἀπε-
 στάλη· καὶ τούτον ἐν φυλακῇ πέμπει Παρμενί-
 ον παρ' Ἀλεξάνδρον, καὶ πυνθάνεται τὰ ἅπαντα παρ' αὐ-
 τοῦ Ἀλεξάνδρου. Συναγαγὼν δὲ τοὺς φίλους, βο-
 ῆν προὔτιθη ὅτι, τι καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γινώσκω.
 Καὶ ἐδίδκε τοῖς ἑταίροις μῆτε πάλαι εὖ βεβουλευ-
 σθαι, τὸ κράτιστον τοῦ ἱππικοῦ ἀνδρὶ οὐ πιστῷ
 ἐπιτρέψας, νῦν τε χρῆναι αὐτὸν κατὰ τάχος ἐκπο-

ὄν ποιῆσθαι, πρὶν καὶ ἐπιτηδειότερον γενόμενον
 ὡς Θετταλοῖς, ξὺν αὐτοῖς τὴν νεωτερίαν. Καὶ τὴν
 καὶ θείον ἐφόβει αὐτούς. Ἐτι γὰρ πολιορκούντος
 τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσὸν, ἀναπαύεσθαι μὲν
 μεσημβρία, χελιδόνα δὲ περιπέτεσθαι ὑπὲρ κεφα-
 λῆς τρύζουσας μεγάλα, καὶ τῆς εὐνῆς ἄλλη καὶ ἄλλη
 καθίζειν, θορυβωδέστερον ἢ κατὰ τὸ ἐνωθὸς ἄδουσας.
 ὄν δὲ, ὑπὸ καμάτου ἐγεγρῆναι μὲν ἀδυνατίως ἔχειν
 τοῦ ὕπνου, ἐνοχλούμενον δὲ πρὸς τῆς φωνῆς, τῇ
 αἰσθῆσιν οὐ βαρέως ἀποσοβῆσαι τὴν χελιδόνα· τὴν δὲ
 πρὸς τοῦ αἵματος ἀποφυγεῖν πληγεῖσαν, ὥς τε
 τὴν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καθημένην,
 ἢ πρόσθεν ἀνείναι, πρὶν παντελῶς ἐξεγεγρῆναι
 Ἀλεξάνδρον. Καὶ Ἀλεξάνδρος οὐ φαῦλον ποιησάμε-
 νος τὸ τῆς χελιδόνος, ἀνεκοίνωσεν Ἀριστάνδρῳ τῷ
 ἑλμισσεῖ μάντι. Ἀριστάνδρον δὲ, ἐπιβουλήν μὲν ἔχον
 τῶν φίλων δημαίνεσθαι αὐτῷ εἰπεῖν· σημαίνε-
 σθαι δὲ καὶ, ὅτι καταφανὴς ἐστὶν. Τὴν γὰρ χελι-
 δόνα, συντροφὸν τε εἶναι ὄρνιθα καὶ εὐνοὺν ἀνδρῶ-
 σιν, καὶ ἄλλον μᾶλλον ἢ ἄλλην ὄρνιθα. Ταῦτά τε
 ὄν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Πέρσου ξυμθεῖς, πέμπει ὡς
 ἱερμενίῳνα Ἀμφοτέρων τὸν Ἀλεξάνδρου μὲν παῖδα,
 δελφὸν δὲ Κρατεροῦ· καὶ συμπεμπει αὐτοῖς τῶν
 τεργαίων τινὰς τὴν ὁδὸν ἡγησομένους. Καὶ ὁ Ἀμ-
 ποτερός στολὴν ἐνδὺς ἐπιχώριον, ὡς μὴ γνῶριμος
 εἶναι κατὰ τὴν ὁδὸν, λαμβάνει ἀφικόμενος παρὰ
 ἱερμενίῳνα· καὶ γράμματα μὲν οὐ κομίζει παρὰ
 Ἀλεξάνδρου (οὐ γὰρ ἔδοξε γράφειν ὑπὲρ οὐδενὸς τοι-
 οῦτου ἐς τὸ ἐμφανές) τὰ δὲ ἀπὸ γλώσσης οἱ ἐντεταλ-

μείνα ἐξήγγειλε· καὶ οὕτω ἐνλαμπάνεται ὁ Ἀλέξανδρος οὕτως, καὶ ἐν φυλακῇ ἦν.

XXVI. Ἀλέξανδρος δὲ ἄρας ἐκ Φασηλίδος, πῦρ μὲν τι τῆς στρατιῆς διὰ τῶν ὁρῶν πέμπει ἐκ Πέργης, ἥ ὠδοπεποιτήκεσαν αὐτῷ οἱ Θυράκιες, καὶ πῆν ἄλλως καὶ μακρὰν οὖσαν τὴν παράθου· αὐτὸς δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ ἀγριαλοῦ ἦγε τοὺς ἄμφο' αὐτόν. Ἔστι δὲ ταύτη ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως, ἀλλὰ μὴ τῶν ἀπὸ ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων· ἐπὶ δὲ τῇ κατέχοιεν, ἀπόρως ἔχει διὰ τοῦ ἀγριαλοῦ ὁδοιποροῦν. Τότε δ' ἐκ νότων σκληρῶν, βορέαι ἐπείπνευσαν. οὐκ ἄνευ τοῦ θείου (ὡς αὐτὸς τε καὶ οἱ ἄμφο' αὐτὸν ἐξηγοῦντο) εὐμαρῇ καὶ ταχέϊαν τὴν παράθου παρσυχον. Ἐκ Πέργης δὲ ὡς προῆι, ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πρέσβεις Ἀσπενδίων ἀντιπράτορες τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες, φρουρὰν δὲ μὴ εἰσάγειν δεόμενοι. Καὶ περὶ μὲν τῆς φρουρᾶς πράξαντες ἀπῆλθον· ὅσα ἤθελον· παντήκοντα δὲ ταλάντα τάλαντα τῇ στρατιᾷ δοῦναι αὐτοῖς ἐς μισθόν, καὶ τοὺς ἵππους, οὓς θαρσύν βασιλεὺς ἔφερον. Οἱ δὲ, ὅτι τε τοῦ ἀργυρίου καὶ τοὺς ἵππους παραδώσειν ἐνδεέστεροι, ἀπῆλθον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ Σίδης ἦν· εἶδεν δὲ ὅτι Σιδίται Κυμᾶίου ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος· καὶ οὕτω λέγουσιν ὑπὲρ σφῶν τὸνδε τὸν λόγον· οἱ ὡς κατήσαν τε ἐς τὴν γῆν ἐκείνην οἱ πρότεροι ἐκ Κύμης σταλέντες, καὶ ἐπὶ οἰκισμῷ ἐξέβησαν, αὐτοὺς τὴν μὲν Ἑλλάδα γλώσσαν ἐξελάθοντο, εὐθύς δὲ βαρβαρον φωνὴν ἔσαν, οὐδὲ τῶν προσχώρων βαρβαρον, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν, οὕτω πρόσθεν οὖσαν τὴν φωνήν.

καὶ δὲ τότε οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους προσχέρονς Σίδ-
 ραι ἐβαρβάρισον. Καταλιπὼν δὲ φρουράν ἐν τῇ
 Σίδρῃ, προῆλθ' ἐπὶ Σύλλιον, χωρίον ὀχυρὸν καὶ φρου-
 ραὴν ἔχον. ἔπειτα μοσθαφέρον καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιχω-
 ρούντων βαρβάρων. Ἄλλ' οὕτε τὰ Σύλλιον ἐξ ἐφόδου
 εὐτοσχεδίασεν ἠδυνήσθαι λαβεῖν. Ἐπειτα καὶ ἠγγέλθη
 εὐτόφῃ κατὰ τῆς ὁδοῦ, τοὺς Ἀσπενδίου, ὅτι οὐδὲν
 τῶν συγκειμένων πράξαι ἐθέλοιεν· οὕτε τοὺς ἵππους
 ταφαιδοῦναι τοῖς πεμφθεῖσιν, οὕτε ἀπαριθμῆσαι τὰ
 ἔρμια, καὶ τὰ ἐν τῆς χώρας ὅτι ἀνασκευασμένοι
 ἐς τὴν πόλιν, τὰς τε πύλας ἀποκαλείχουσι τοῖς παρ'
 Ἀλέξανδρου, καὶ τὰ τεῖχη, ὅπου πεπονηκότα ἦν, ἀπο-
 κεινάζουσι. Ταῦτα πυνθόμενος, ἐπὶ Ἀσπένδου ἀνα-
 βύχθη.

XXVII. Ὀλίγισται δὲ τῆς Ἀσπένδου τὰ μὲν πολλὰ
 ἐπὶ ἄκρῃ ὀχυρᾷ καὶ ἀποτόμῃ· καὶ παρ' αὐτὴν τὴν
 ἄκρην ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ῥεῖ. Ἦσαν δὲ πότις
 καὶ παρὶ τῇ ἄκρῃ ἐν τῷ χθαρμαλῷ οὐκ ὀλίγαι οἰκί-
 σεις, καὶ τῷχος προσβέβλητα αὐταῖς οὐ μέγα. Τὸ
 μὲν δὲ τεῖχος, ὥς προσέγοντα Ἀλέξανδρον ἔγκωσαν,
 ἐκλείπουσιν ἄσοι ἀπέρχον, καὶ τὰς οἰκίας, ὅσας ἐν
 τῷ χθαρμαλῷ ὠκισμένας οὐκ εἶδον, διαφυλάξαι οὐ
 δύνασθαι· αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκρην ἐνυμφεύρουσιν.
 Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀφίκετο ἐν τῇ δυνάμει, εἶπεν
 τοῦ ἐφήμου τεύχους παρελθόν, κατιστρατοπέδευσεν ἐν
 ταῖς οἰκίαις ταῖς καταλειμμέναις πρὸς τῶν Ἀσπεν-
 δίων· οἱ δὲ Ἀσπενδῖαι, ὡς εἶδον αὐτὸν τε Ἀλέξαν-
 δρον παρ' ἐλπίδα ἦγοντα, καὶ τὸ στρατοπέδον ἐν
 κύκλῳ σφῶν πάντα, πέμπαντες πρέσβεις εἶδοντο ἅρ'

οἷσπερ τοπρότερον ξυμβῆναι. Καὶ Ἀλέξανδρος τι
 τε χωρίον ὀχυρόν ἰδὼν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἐπὶ χρόνῳ
 πολιορκίαν παρασκευασμένος, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν
 οὐδὲ οἷς ξυνέβη πρὸς αὐτούς· ὁμήρους δὲ δοῖν
 σφῶν τοὺς δυνατωτάτους ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἑπτοί-
 νους πρόσθεν ὁμολόγησαν· καὶ ἑκατὸν ἑτάλαν-
 τινι τῶν πεντήκοντα· καὶ πείθεσθαι τῷ αὐτῷ
 τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ φόρους ἀποφέρειν ὅσα ἐν
 Μακεδόσι, καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διακριθῆναι, ἣν τῶ
 προσχώρων οὐσαν βία κατέχειν ἐν αὐτῇ ἦσαν.
 δὲ πάντα οἱ ἐπέχωρησαν, ἀνέστειλεν ἐς Πεδύην, καὶ
 κείθεν ἐς Φρυγίαν ὠρμητό· ἦν δὲ αὐτῷ ἡ πόλις
 παρὰ Τελμισσὸν πόλιν. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οὗτοι,
 μὲν γένος Ἰλλυρῶν εἶσι, βαρβαροὶ. Χωρὸν δὲ
 κοῦσιν ὑπερβαρὴλον, καὶ πάντῃ ἀπτόμορον· καὶ
 ὁδὸς παρὰ τὴν πόλιν, χαλεπή. Καθήκει γὰρ ἐκ τῆς
 πόλεως ὄρος ἔστε ἐπὶ τὴν ὁδόν· καὶ τοῦτο μὲν αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποπαύεται. Ἀντίπορον δὲ αὐ-
 τὸς ἄλλο ἔστιν, οὗ μείον ἀπτόμορον· καὶ ταῦτα
 ὅρη ὥσπερ πύλας ποιεῖ ἐπὶ τῇ ὁδῷ, καὶ ἔστιν ὀλίγη
 φυλακὴ κατέχοντας τὰ ὅρη ταῦτα, ἀπορὸν ποιεῖ
 τὴν παράδοτον. Καὶ τότε οἱ Τελμισσεῖς κἀνδρημαὶ ἐ-
 βεβήθηκαί τε, ἀμφότερα τὰ ὅρη κατεῖχον. Ταῖς
 δὲ ἰδὼν Ἀλέξανδρος, στρατοπεδεύεσθαι αὐτοῦ, ὅπως
 εἶχον, ἐκέλευε τοὺς Μακεδόνας, γινώσκοντες ὅτι οὐ μόνον
 κἀνδρημαὶ οἱ Τελμισσεῖς, ἀλλὲς ἀλλομένους σφῶς ἰδόντες
 αὐτὸν ἀποχωρήσουσιν εἰς τὴν πόλιν πλησίον οὖσαν ὅ-
 πολλοὶ αὐτῶν, ὅσον φυλακὴν καταλιπόντες ἐπὶ τῷ
 ὄρει. Καὶ ξυνέβη, ὅπως εἶπεν· οἱ μὲν γὰρ πολ-

λοὶ αὐτῶν ἀπῆλθον, αἱ φυλακαὶ δὲ ἐγκατέμειναν. Καὶ ἐπὶ τούτους εὐθύς ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τὰς τῶν ἀκοντιστῶν τάξεις, καὶ τῶν ὀπλιτῶν ὅσοι κουφώτεροι, ἐπήγαγεν. Οἱ δὲ οὐκ ἔμειναν βαλλόμενοι, ἀλλὰ ἔλιπον τὸ χωρίον. Καὶ Ἀλέξανδρος ὑπερβαλὼν τὰ στεγὰ, πρὸς τῇ πόλει κατεστρατοπέδευσε.

XXVIII Καὶ ἐνταῦθα ὑφικνοῦνται παρ' αὐτὸν Σελγῶν πρεῦβεις. Οἱ δὲ εἰσι καὶ αὐτοὶ Πισίδαι βάρβαροι, καὶ πόλιν μεγάλην οἰκοῦσι, καὶ αὐτοὶ μάχιμοι εἰσιν· ὅτι δὲ πολέμοι τοῖς Τελμισσαῖσιν ἐκ παλαιοῦ ἐτύγχατον, ὑπὲρ φιλικῆς πρὸς Ἀλέξανδρον πεπραγεμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τούτους σπένδεται Ἀλέξανδρος, καὶ ἐκ τούτου πιστοῖς ἐς ἅπαντα ἐχώρησεν. Τὴν Τελμισσὸν δὲ ἀπέγνω ἐλεῖν ἂν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ Σαλαχασσοῦ ἐστέλλετο. Ἦν δὲ καὶ αὕτη οὐ μικρὰ πόλις. Πισίδαι καὶ ταύτην ἔκον· καὶ ἐδύκουν, πάντων Πισιδῶν μαχίμων ὄντων, αὐτοὶ εἶναι οἱ μαχημώτατοι, καὶ τότε τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὅτι καὶ οὗτος οὐ μῖνον τοῦ τείχους ἀκίρως ἐς τὸ ἀπαμείβεσθαι ἦν, κατειληφότες προσέμενον. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τάττει ὥδε. Ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως, ἵνα καὶ αὐτὸς ἐπιστάται, τοὺς ὑπασπιστάς, εἶχε· ἐχαιμένους δὲ καὶ τῶν τοῦς πεζεταίρους ἐς τε ἐπὶ τὸ κύνειον παρατείνας· ὅς ἐκάστοις τῶν στρατηγῶν ἡγεμονία τῆς τάξεως ἦν τῇ τότε ἡμέρᾳ ἦν. Ἐπὶ δὲ τῷ εὐωνύμῳ ἐπίταξεν ἡγεμόνα Ἀμύνταν τὸν Ἀρφαβαίου. Προεταχέτησαν δὲ αὐτῷ, τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως, οἱ τε τοξόται καὶ αἱ

διαφθαρήναι, τοὺς δὲ καὶ ἄνωγεν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων βαλλομένους. Ὁ πλεῖστος δὲ φόβος περὶ τὰ πύλαις αὐταῖς ξυνέβη· ὅτι ἡ ξυγκλεισις τῶν πυλῶν φοβερὰ τε καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ γενομένη, δεισιάντων μὴ συνεισπίσσειεν τοῖς φεύγουσιν ἐχόμεναι αὐτῶν Μακεδόνες, πολλοὺς καὶ τῶν φίλων τῆς εἰσόδου ἀπέκλεισεν, οὓς πρὸς αὐτοῖς τοῖς τείχεσιν οἱ Μακεδόνες διέφθειραν. Καὶ παρ' ὄλλγον ἤκεν αἰλῶναι πόλιν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἀνεπαλίσσατο τὸ στρατόν· οἱ δὲ διασῶσαι ἐθέλων τὴν Ἀλικαρνασσόν, αἱ τε φίλαι ἐνδοθεῖη ἐκ τῶν Ἀλικαρνασσέων. Ἀπέθανον μὲν τῶν μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐς χιλίους, τῶν δὲ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα, καὶ ἐν ταύταις Πτολεμαῖος τε ὁ σωματοφύλαξ, καὶ Κλέαρχος ὁ τοξόχης, καὶ Ἀδδαῖος ὁ χηλιάρχης· οὗτοι καὶ ἄλλοι τῶν σὺν ἡμῶν λημμένων Μακεδόνων.

XXIII. Ἐπορευόμενοι δὲ ξυκελεύοντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Ὀρόντοβάνης τε καὶ Μάμανης, καὶ ἐκ τῶν παρόντων γράμματα ὑπέσταντο αὐτῷ ὁρμημένους ἐπιπλεῖν ἀνέχεσθαι τῇ πολιορκίᾳ καὶ τοῖς τείχεσιν τὸ μὲν τι καὶ πύλαις ἤδη ὀφείντες, τὸ δὲ κατασφραγισμέναις πόλιν δὲ τῶν σκευημάτων ἐν ταῖς ἐκδομαῖς, τὰ δὲ διαφθαρέναις, ποῦς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ τετραυροῦ ἀπομύχοντες ὄντας ταῦτα ἐν κῶ λαβόντες, ἀμφὶ δὲ ἔειπον· φίλοι καὶ τῆς νυκτὸς τὸν τε ξυλικὸν πύργον οὐ τοῖς ἀντιπροσώμοις ταῖς μηχαναῖς τῶν πύλων, ἀπὸ πρῶτον καὶ τὰς σιγάς, ἐν αἷς τὰ βεῖη τοῖς ἀπέσιτο. Ἐκέβαλον δὲ καὶ ταῖς αἰχμαῖς ταῖς πύλινον τοῦ τείχους· τῶν δὲ καὶ προσήψαν

φλόξ, ἀπὸ τε τῶν σιφῶν καὶ τοῦ πύργου πολλή ἐπε-
 κειμένη, καὶ τι καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπιφέροντος
 αὐτῶν δὲ οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀρκόντησον ἀπεχώρησαν, οἱ
 δὲ εἰς τὴν Σαλμανίδα ἄκραν οὕτω καλουμένην. Ἀλε-
 ξάνδρῳ δὲ ὥς ἀπηγγέλθη ταῦτα ἐκ τινῶν αὐτομολη-
 σάντων ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ πολὺ καθεύρα αὐ-
 τῆς, καὶ τοὶ ἄμφ' αὐτῆς μέσας πονύκτας ἦν τὸ γιγνόμε-
 νον· ὁ δὲ καὶ ὥς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας, τοὺς
 μὲν εἴτε ἐμπιπράντας τὴν πόλιν ἔκτεινεν, ὅσοι δὲ ἐν
 ταῖς οἰκίαις καταλαμβάνοντο τῶν Ἀλικαρνασσειῶν,
 τοὺς δὲ σώζειν παρήγγειλεν. Ἦδη τε ἥως ὑπέ-
 φαινε, καὶ κεντιδὼν τὰς ἄκρας, αἷ, οἱ τε Πέρσαι καὶ
 οἱ προδοφόροι κατεσλήφουσιν, ταύτας μὲν ἀπέγνω
 πολιορκεῖν, τριβὴν τε ἐπισφῶν αὐκὸν ὀλέγην εἰσεσθαι·
 οἱ ἄμφ' αὐτὰς τῇ φέσει τῶν χωρίων, καὶ αὐτὰς παρὰ
 μέγα εἶναι ἐξελόντι οἱ τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαν. Θάψας
 δὲ τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῇ νυκτὶ, τὰς μὲν μηχαναῖς
 εἰς Τρύλλεις ἀποθαγεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ αὐταῖς τα-
 ταγμένους. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν εἰς ἑδάφος κατακαί-
 ψας, ἀδελφῆς τε ταύτης καὶ τῆς ἄλλης Κερκυρᾶς φυλα-
 κὴν ἐγκαταστήσας, ξένους μὲν περὶ τοὺς τρισημίους, ἰσ-
 πτεῖς δὲ εἰς διακοσίους, καὶ Μιτωλῆμαϊτῶν ἡγεμόνα αὐ-
 τῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐπέλλετο· πῆς δὲ Κερκυρᾶς ἐξουσί-
 ας σάτραπός ἐστι· Ἰδομεύς δὲ Ἰδομεύς, θυρωτὴρα μὲν Ἐκα-
 τόμου, γυναῖκα δὲ Ἰδομεύς, ὅς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ
 ὢν, κατὰ νόμον τῶν Κερκυρᾶν ξυνέκει. Καὶ ὁ μὲν
 Ἰδομεύς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέτρεψε τὰ πρόχρηστα, κα-
 νομισμένον ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἶναι ἀπὸ Σεμιράμειδος καὶ γυ-
 ναῖκας ἄρχειν ἀνδρῶν. Πιζόδαρος δὲ τὴν μὲν ἐν

βάλλει τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς δὲ κατεῖχε τὰ πρῶτα.
 Τελυτήσαντος δὲ Πιξοδάρου Ὀροντοβάτης τὴν Κα-
 ρῶν ἀρχὴν ἐκ βασιλῆος πεμφθεὶς εἶχε γαμβρὸς ἐν
 Πιξοδάρου. Ἄδα δὲ Ἀλινδα μόνον κατεῖχε, χωρίον
 τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώματον, καὶ ἐμβαλόντι Ἀλε-
 ξάνδρῳ ἐς Καρίαν, ἀπήντα, τὰ τε Ἀλινδα ἐνδοῦσα,
 καὶ παῖδά· οἱ τῷδε μὲν Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλέξαν-
 δρος τὰ τε Ἀλινδα αὐτῇ ἐπέστρεψε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
 παιδὸς οὐκ ἀπηξίωσε, καὶ ἐπειδὴ Ἀλικαρνασσὸν ἡ-
 ἐξίλει, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπακράτησεν, αὐτῇ ἐν-
 χαν ἀπάσης ἔδωκε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ ἐστὶν οἱ ἀντικει-
 τευμένοι Ἀλέξανδρῳ ἦσαν νῦν αὖτε πρὸ τῆς στρατιᾶς
 γεγαμηκότες· καὶ τούτων ἔγνω οὐκ ἐμμελῆτα εἶναι
 οἱ δ' Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκπέμψει γὰρ αὐτοὺς ἐκ Κα-
 ρίας, διαχειμασόντας ἐν Μακεδονίᾳ ὅμα καὶς γυναι-
 κῶν· ἐπετάξας αὐτοῖς Πτολεμαῖον τὸν Σελεύκου, ἐν
 τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν, καὶ τῶν στρα-
 τηῶν, Κρίνον τε τὸν Πολέμοκράτους καὶ Μελί-
 χρον τὸν Νικατολέμου, ἵασι καὶ αὐτοὶ τῶν περὶ αὐτὸν
 ἦσαν· προστάξας, ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπαινήσει, καὶ
 καὶς μετὰ αὐτῶν ἐκπεμφθέντας ἐπακαμύσει, κατε-
 λείπει ἑστῶτας τε καὶ πτόους ἐκ τῆς χώρας ὅσους πλε-
 οντοῦς. Καὶ τῷ ἔργῳ τῷδε εἴπερ· τικί ἄλλῃ, εὐδοκί-
 αῖσιν παρὰ Μακεδόνων Ἀλέξανδρος. Ἐπεμψα δὲ καὶ
 Κλεάνδρον τὸν Πολέμοκράτους, ἐπὶ ἐυλογίᾳ στρα-
 τηῶν εἰς Πελοπόννησον. Παραμύσσει δὲ πέμπει
 ἐπὶ Σπάρδων, δοὺς αὐτῷ τῶν τε ἐταίρων ἐκπαρχίαν
 καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκπέρας καὶ τοὺς ἄλλους συμμι-

χοὺς καὶ τὰς ἀμύξας ἄγειν· καὶ κελύει ἀπέναι ἀπὸ
Σύρδων ἐπὶ Φρυγίαν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Δυκίας τε καὶ
Παμφυλίας ἦν, ὡς τῆς παραλίου κρατήσας, ἀχρεῖον
καταστήσῃ τοῖς πηλεμίοις τὸ ναυτικόν. Καὶ πρῶ-
τον μὲν ἐν παρόδῳ Ἰπάρου χωρίον ὄχυρόν φυλακὴν
ἔχον ξένους μισθοφόρους ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν· οἱ δ'
ἐκ τῆς ἄκρας ξένοι ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον. Ἐπειτα
εἰσβάλλον ἐς Δυκίαν, Τελμισσεῖς μὲν ὁμολογῶντες προσ-
ῆλθον· περὶ δὲ τὸν Σάνθον ποταμὸν, Πίναρα
καὶ Σάνθον τὴν πόλιν καὶ Ἰάταρα ἐνδοθέντα ἔλα-
βεν, καὶ ἄλλα ἐλάττω παλίσματα ἐς τριάκοντα. Ταῦ-
τα καταπράξας, ἐν ἀκμῇ ἤδη τοῦ χειμῶνος ἐς τὴν
Μιλυάδα καλομένην χώραν ἐσβάλλει, ἣ ἐστὶ μὲν
τῆς μεγάλης Φρυγίας, ξυνορεύει δὲ ἐς τὴν Δυκίαν,
τῷτε οὕτως ἐκ βασιλέως μεγάλου τεταγμένον. Καὶ
ἐνταῦθα Φασηλιτῶν πρέσβεις ἦγον περὶ φιλίας τε
καὶ χρυσῷ στερφάνῳ στερφάνωσαι Ἀλέξανδρον, καὶ
ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπικηρυκτούμενον ἐπράξαν Δυ-
κίων τῶν κάτω οἱ πολλοί. Ἀλέξανδρος δὲ Φασηλί-
τας τε καὶ Δυκίους παραδύναται αὐτῶν πόλεις τοῖς ἐπὶ
τοῦτω σπελλόμενοις πέμψαι, καὶ παρεδόθησαν ἑταί-
ροι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγον ὀπίσθον ἐς τὴν Φασηλίδαν
παραγεγόμενος, συντελείει αὐτοῖς φρούριον ὄχυρόν
ἐπιτετειχεσμένον τῇ χώρᾳ πρὸς Πισιδίαν. ὣν ἐρ-
μώμενοι οἱ βαρβαροὶ πολλὰ ἔδωκτον τῶν Φασηλί-
τῶν τοὺς τὴν γῆν ἐργαζομένους.

XXV. Ἐν δὲ αὐτῷ περὶ τὴν Φασηλίδαν ὄντα
ἐξαγγέλλεται, Ἀλέξανδρον τὸν Ἰσχυροῦ ἀπεβουλεύοντα
τὰ τε ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῷ τότε Θεο-

μίνα ἐξηγγεϊλε· καὶ οὕτω ξυλλαμβάνεται ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος, καὶ ἐν φυλακῇ ἦν.

XXVI. Ἀλέξανδρος δὲ ἄρας ἐκ Φωσιήλδος, μέρος μὲν τι τῆς στρατιῆς διὰ τῶν ὁρῶν πέραται ἐπὶ Πέργης, ἣ ὠδοπεποιτήκεσαν αὐτῷ οἱ Θυράκες, χαλκὴν ἄλλως καὶ μακρὰν οὖσαν τὴν παράδοτον· αὐτὸς δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ ἦγε τοὺς ἄμφ' αὐτόν. Ἔστι δὲ ταύτη ἡ ὁδὸς οὐκ ἑλλας, ὅτι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων· εἰ δὲ νότον κατὰχοιεν, ἀπόρως ἔχει διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ ὁδοίκορψιν. Τότε δ' ἐκ νότων σκληρῶν, βόρεια ἐπιπνεύσαντες οὐκ ἄνευ τοῦ θείου (ὥς αὐτὸς τι καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐξηγοῦντο) εὐμαρῇ καὶ τυχρίαν τὴν παράδοτον παρὰ σχον. Ἐκ Πέργης δὲ ὡς προῆι, ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πρῶτοις Ἀσπενδίων ἀντισφάτοις, τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες, φρουρὰν δὲ μὴ εἰσάγειν δεδομένοι. Καὶ περὶ μὲν τῆς φρουρᾶς πράξαντες ἀπῆλθον ὅσα ἤθελον· πενήτηκοντα δὲ ταλάντα κλέυει τῇ στρατιᾷ δοῦναι αὐτοῖς ἐς μισθόν, καὶ τοὺς ἑταίρους, οὓς διασπῶν βασιλεὺς ἔτρεφον. Οἱ δὲ, ὅπως τοῦ ἀργυρίου καὶ τοὺς ἑταίρους παραδώσειν ἐπὶ θέρμενοι, ἀπῆλθον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ Σίδης ἦν, εἰδὼς δὲ ὅτι Σιδῶναι Κυμαῖοι ἐκ Κέρμης τῆς Αἰολίδος· καὶ οὕτω λέγουσιν ὑπὲρ σφῶν τὸνδε τὸν λόγον· ὅτι ὥς κατήσαν τε ἐς τὴν γῆν ἐκείνην οἱ πρῶτοι ἐκ Κέρμης σταλέντες, καὶ ἐπὶ οἰκισμῷ ἐξέβησαν, αὐτίκα τὴν μὲν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐξελάθοντο, εὐθὺς δὲ βάφβαρον φωνὴν ἔσαν, οὐδὲ τῶν προσχώρων βαρβάρων, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν, οὕτω πρόσθεν οὖσαν τὴν φωνήν.

καὶ ἐν τότε οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους προσχέρονς Σιδε-
ται ἐβαρβαρίζον. Καταλιπὼν δὲ φρουρὰν ἐν τῇ
Σίδῳ, προῆλθ' ἐπὶ Σύλλιον, χωρίον ὄχυρόν καὶ φρου-
ρὰν ἔχον. ἔπειτα μεθασφάρον καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιχω-
ρίων βαρβαρίζον. Ἄλλ' οὕτε τὰ Σύλλιον εἰς ἐφόδον
αὐτοσχεδίου ἠδυνήθη λαβεῖν. Ἐπειτα καὶ ἠγγέλθη
αὐτῷ κατὰ τῆς ὁδοῦ, τοὺς Ἀσπενδίους, ὅτι οὐδὲν
τῶν συγκαταμένων προῦσαι ἐθέλοιεν· οὕτε τοὺς ἵππους
παραδοῦναι τοῖς πεμφθεῖσιν, οὕτε ἀπαριθμεῖναι τὰ
χρήματα, καὶ τὰ ἐν τῆς χώρας ὅτι ἀτασκειασόμενοι
ἐς τὴν πόλιν, τὰς τε πύλας ἀποκαλεῖχασιν τοῖς παρ'
Ἀλέξανδρου, καὶ τὰ τείχη, ὅπου πεπονηότες ἦν, ἀπο-
ακεράζουσι. Ταῦτα πυνθόμενος, ἐπὶ Ἀσπένδου ἀνα-
ζεύχτην.

XXVII. Ὀλίγιται δὲ τῆς Ἀσπένδου τὰ μὲν πολλὰ
ἐπὶ ἄκρῃ ὄχυρῃ καὶ ἀποτόμῳ· καὶ παρ' αὐτὴν τὴν
ἄκρην ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ῥεῖ. Ἦσαν δὲ αὐτῆς
καὶ παρὶ τῇ ἄκρῃ ἐν τῷ χθαρμάλῳ οὐκ ὀλίγαι οὐκί-
σεις, καὶ ταῦχος περὶβέβλητα αὐταῖς οὐ μέγα. Τὸ
μὲν δὴ τείχος, ὡς προσέγοντα Ἀλέξανδρον ἐγχεῖν,
ἐκλείπονται ὅσοι ἐπείχον, καὶ τὰς οἰκίας, ὅσας ἐν
τῷ χθαρμάλῳ ὠκισμέναις οὐκ ἔδοκον διαφυλάξαι ἂν
δύνασθαι· αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκρην ἐσυμφεύρουσιν.
Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἐφίκετο ἐν τῇ δυρᾷ, εἶπε
τοῦ ἐφήμου τείχους παρελθὼν, κατιστρατοπέδευσεν ἐν
ταῖς οἰκίαις ταῖς καταλειμμέναις πρὸς τῶν Ἀσπεν-
δίων· οἱ δὲ Ἀσπένδια, ὡς εἶδον αὐτὸν τι Ἀλέξαν-
δρον παρ' ἐλπίδα ἥκοντα, καὶ τὸ στρατόπεδον ἐν
κύκλῳ σφῶν πάντη, πέμψαντες πρεσβεις ἰδόντο ἐπ'

οἷσπερ τοπρότερον ξυμβῆναι. Καὶ Ἀλεξάνδρος τὰ
 τε χωρίον ὄχυρόν ἰδὼν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἐπὶ χρόνιοι
 πολιορκίαν παρασκευασμένος, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν
 οὐδὲ ὡς ξυνέβη πρὸς αὐτοὺς· ὁμήρους δὲ δοῦναι
 σφῶν τοὺς δυνατωτάτους ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἱπποὺς
 οὓς πρόσθεν ὁμολόγησαν· καὶ ἑκατὸν τάλαντα
 ἀντὶ τῶν πεντήκοντα· καὶ πείθεσθαι τῷ αἰτήσαντι
 τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ φόρους ἀποφέρειν ὅσα ἐπὶ
 Μακεδόσι, καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διακριθῆναι, ἣν τῶν
 προσχώρων οὐσαν βία κατέχειν ἐν αἰτία ἦσαν. οἱ
 δὲ πάντα οἱ ἐπιχώρησαν, ἀνέβησαν εἰς Περσὴν, καὶ
 κείθεν εἰς Φρυγίαν ὠρμητο· ἦν δὲ αὐτῷ ἡ πόλις
 παρὰ Τελμισσὸν πόλιν. Οἱ δὲ ἀνθρώποι οὗτοι, π
 μὲν γένος Πισίδαι εἶσι, βαρβαροὶ. Χωρὸν δὲ οἱ
 κοῦσιν ὑπερβαρὸν, καὶ πάντῃ ἀπτόμον· καὶ
 ὁδὸς παρὰ τὴν πόλιν, χαλεπή. Καθῆκει γὰρ ἐκ τῆς
 πόλεως ὁρος ἔστε ἐπὶ τὴν ὁδόν· καὶ τοῦτο μὲν αὐ
 τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποπάδεται. Ἀντίπορον δὲ αὐτῷ
 ὁρος ἄλλο ἔστιν, οὐ μείον ἀπτόμον· καὶ ταῦτα τε
 ὅρη ὥσπερ πύλας ποιεῖ ἐπὶ τῇ ὁδῷ, καὶ ἐστὶν ὁλ
 φυλακὴ κατέχοντα ταῖς ὁρῇ ταῦτα, ἀπορὸν ποιῶν
 τὴν παράδοον. Καὶ τότε οἱ Τελμισσεῖς πάνθημα ἐ
 βεβηθηκότες, ἀμφοτέρω τὰ ὅρη κατεῖχον. Ταῦτε
 δὴ ἰδὼν Ἀλεξάνδρος, στρατοπέδευσε αὐτοῦ, ὅπως
 εἶχον, ἐκέλευε τοὺς Μακεδόνας, γινώσκοντες ὅτι οὐ μένοισι
 πάνθημα οἱ Τελμισσεῖς, ἀλλ' ἐκλιζόμενους σφᾶς ἰδόντας,
 ἀλλ' ἀποχωρήσουσιν εἰς τὴν πόλιν πλησίον οὖσαν οἱ
 πολλοὶ αὐτῶν, ὅσον φυλακὴν καταλιπόντες ἐπὶ τοῖς
 ὅρεσι. Καὶ ξυνέβη, ὅπως εἰκαζεν· οἱ μὲν γὰρ πολ.

λοὶ αὐτῶν ἀπῆλθον, αἱ φυλακαὶ δὲ ἐγκατέμειναν. Καὶ ἐπὶ τούτους εὐθύς ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τὰς τῶν ἀκοντιστῶν τάξεις, καὶ τῶν ὀπλιτῶν ὅσοι κουφώτεροι, ἐπήγαγεν. Οἱ δὲ οὐκ ἔμειναν βαλλόμενοι, ἀλλὰ ἔλιπον τὸ χωρίον. Καὶ Ἀλέξανδρος ὑπερβαλὼν τὰ στεγὰ, πρὸς τῇ πόλει κατεστρατοπέδευσε.

XXVIII Καὶ ἐνταῦθα ὑφικνοῦνται παρ' αὐτὸν Σελγῶν πρεσβεις. Οἱ δὲ εἰσι καὶ αὐτοὶ Πισίδαι βαρβαροὶ, καὶ πόλιν μεγάλην οἰκοῦσι, καὶ αὐτοὶ μάχιμοι εἰσιν· ὅτι δὲ πολέμοι τοῖς Τελμισσαεῦσιν ἐκ παλαιοῦ ἐτύχχαρον, ὑπερφιλίας πρὸς Ἀλέξανδρον πεπρωσθευμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τούτους σπένδεται Ἀλέξανδρος, καὶ ἐκ τούτου πιστοῖς ἐς ἅπαντα ἐχρήσατο. Τὴν Τελμισσὸν δὲ ἀπὸ γυναικὸς αὐτῆς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ Συλαχασσοῦ ἐστράτευσεν. Ἦν δὲ καὶ αὕτη οὐ μικρὰ πόλις. Πισίδαι καὶ ταύτην ἥκουν· καὶ ἐδώκον, πάντων Πισιδῶν μάχιμων ὄντων, αὐτῷ εἶναι οἱ μαχιμώτατοι, καὶ τότε τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὅτι καὶ οὗτος οὐ μείζων τοῦ τείχους ὄχιρός ἐς τὸ ἀπὸ μάχεσθαι ἦν, κατεληφότες προσέμενον. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τάττει ὡς ἔστι. Ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως, ἕνα καὶ αὐτὸς ἐστρέφετο, τοὺς ὑπασπιστάς, εἶχε· ἐχόμενους δὲ ταύτῃ τοὺς πεζεταίρους ἐς τε ἐπὶ τὸ κινῶν μὲν παρατείναν· ὡς ἐκάστωις τῶν στρατηγῶν ἡγεμονία τῆς τάξεως ἐν τῇ τότε ἡμέρᾳ ἦν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἐκωνύμῳ ἐπέταττο ἡγεμῶνα Ἀμύνταν τὸν Ἀρφαβαίου. Προεταχθῆναι δὲ αὐτῷ, τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως, οἱ τε τοξόται καὶ αἱ

Ἀγριᾶνες· τοῦ δὲ εὐωνύμου, οἱ ἀνεκτινῶνται οἱ Θρά-
 κες, ὧν ἡγεῖτο Σιτάλης. Οἱ γὰρ ἱππεῖς αὐτῶν οὐ
 ὠφέλιμοι ἐν τῇ δυσχωρίᾳ ἦσαν· τοῖς Πισαῖδαις δὲ
 καὶ Τελμισσεῖς προσβεβληκότας ζυγιάζαντο. Ἡδὲ
 δὲ οἱ ἀμφ' Ἀλέξανδρον προσβεβληκότας τῷ ὄρει, ὅπερ
 κατεῖχον οἱ Πισαῖδαι, κατ' αὐτὸ τὸ ἀπότομώτατον
 τῆς ἀνόδου ἦσαν. Καὶ ἐν τούτῳ ἐπικέθενται αὐτοῖς
 οἱ βάρβαροι λόχοις κατὰ κράτος ἑκάτερον, ἥ σφίσι
 μὲν εὐπροσοδωτάτον ἦν, τοῖς πολεμίοις δὲ χαλεπώ-
 τατη ἢ πρόσβασις· καὶ τοὺς μὲν τοξότας, οἳα ὅ-
 οὔτε ἀκριβῶς ὀπλισμένους καὶ πρῶτους πελάσαντας,
 εἰρέψαντο. Οἱ δὲ Ἀγριᾶνες ἐρείναν. Ἐγγὺς γὰρ
 ἦδη καὶ ἡ φάλαγξ τῶν Μακεδόνων προσῆγε, καὶ πρὸς
 αὐτῆς Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἐν χειρὶν ἡ μάχη
 ἐγένετο, γυμνοὶ τε οἱ βάρβαροι ὄντες δαλίτεας προ-
 εφέροντο, καὶ πάντῃ κατατακτροσκόμοι ἐπιπτο-
 ἐνταῦθα δὴ ἐγκλίνουσιν· καὶ ἀπέθανον μὲν αὐτῶν ἐ-
 πεντακοσίους. Κοῦφοι γὰρ ὄντες καὶ ἐμπειροὶ τῷ
 χωρῶν, οὐ χαλεπῶς ἀπεχώρουν· καὶ οἱ Μακεδόνες
 διὰ βαρύτητα τῶν ὅπλων, καὶ ἀπειρίαν τῶν ὁδῶν,
 οὐ θαρσάλοισι ἐς τὸ διώκειν ἦσαν. Ἀλέξανδρος δὲ
 ἐχόμενος τῶν φευγόντων, τὴν πόλιν αὐτῶν ἀδρεῖ κα-
 τὰ κράτος· τῶν δὲ ἦν αὐτῷ Κλέανδρος τε ὁ στρα-
 τηγὸς τῶν τοξοτῶν ἀποθήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ἀμφὶ
 τοὺς εἰκοσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ τοὺς ἄλλους Πισα-
 ῖδας ἦγε, καὶ τὰ μὲν τινὰ τῶν φρουρίων βίᾳ ἐξέλα-
 τὰ δὲ ὁμολογίᾳ προσηγάγετο.

XXIX. Ἐντεῦθεν δὲ ἦι ἐπὶ Φρυγίᾳ παρὰ τὴν
 λίμνην, ἥ ὄνομα Ἀσκανία, ἐν ἣ ἅλεις πηγνυνται αὐ-

πόρευται· καὶ τοῦτοις χρῶνται οἱ ἐπιχώριοι, οὐδὲ
 Φαλαγγίης τι ἐπὶ τούτῳ δέονται. Καὶ ἀφικνίται εἰς
 Κελαιναῖς περριταῖος. Ἐν δὲ ταῖς Κελαιναῖς ἄκρα
 ἦν πάντη ἀπόστομος. Καὶ ταύτην φυλακῇ κατείχον
 ἐκ ταῦ σάτραπτον τῆς Φρυγίας, Κάρες μὲν χίλιοι,
 Ἑλλήνες δὲ μισθασφόροι ἱππῶν. Καὶ οὗτοι πρεσ-
 βαύοντες παρ' Ἀλεξάνδρῳ, ἐπαγγελλόμενοι, εἰ μὴ
 αἰφίκοιτο σφίσι βοήθεια ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ξυγκέκυτο (φρά-
 σσας τὴν ἡμέραν) ὅτι παρεδώσαναι τὸ χωρίον.
 Καὶ ἔδοξα ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ ὠφελιμώτερα, ἢ παλιοφ-
 ρασίᾳ, ἄπαρον πάντῃ προσφέρεσθαι, τὴν ἄκραν.
 Ἐρῶς μὲν δὴ ταῖς Κελαιναῖς φυλακὴν καταλείπει
 στρατιώτας εἰς χίλιους, καὶ πεντακκοσίους. Μείνας
 δὲ αὐταῦ ἡμέρας δύο, καὶ σάτραπην ἀποδείξας Φρυ-
 γίας Ἀντίχορον τὸν Φιλίππου, ἐπὶ δὲ τοὺς συμμέ-
 χους αὐτ' ἐσέκου στρατηγὸν Βάλακρον τὸν Ἀμύντιου
 ἐπιστάδας, αὐτὸς ἐπὶ Γόρδιον ἐστέλλετο· καὶ Παρ-
 μενίωνι ἐπέσταλεν, ἄροστα ἅμα αἰ τὴν δύναμιν ἐκεί-
 σα ὡπαντᾷν. Καὶ ἀπήκτα ξὺν τῇ δυνάμει Παρμε-
 νίων... Καὶ αἱ στόχοι δὲ οἱ ἐπὶ Μακεδονίας στα-
 λόντες, εἰς Γόρδιον ἦσαν, καὶ ξὺν αὐτοῖς ἄλλῃ στρα-
 τία καταλόχθεῖσα, ἣν ἦγε Πτολεμαῖος τε ὁ Σιλεὺ-
 σου, καὶ Κάκκος ὁ Πολεμοκράτης, καὶ Μελέαγρος
 ὁ Νεοπτολέμου, περὶ μὲν Μακεδόνες τρισχίλιοι,
 ἱππεῖς δὲ εἰς τριακκοσίους, καὶ Θασσαλῶν ἱππεῖς δια-
 κόσιοι, Ἑλλήνων δὲ, ἑκατὸν καὶ πενήτηκοντα, ὧν ἡγεῖ-
 το Ἀλκίας ὁ Ἠλείος. Τὸ δὲ Γόρδιον ἐστὶ μὲν τῆς
 Φρυγίας τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντου, κεῖται δὲ ἐπὶ τοῦ
 Σαγγαρίου ποταμοῦ· τοῦ δὲ Σαγγαρίου αἱ μὲν πη-

γαί ἐκ Φρυγίας εἰσὶν· αὐτὸς δὲ διὰ τῆς Θρακῶν τῶν
 Βιθυνῶν χώρας ἐξήσιν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον· ἐν-
 ταῦθα καὶ Ἀθηναίων πρεσβεία παρ' Ἀλεξάνδρῳ
 ἀφίκετο, δεόμενοι Ἀλεξάνδρου, ἀφῆναι σφίσι τοὺς
 αἰχμαλώτους, ὃν ἐπὶ Γρανικῷ ποταμῷ ἔληφθησαν
 Ἀθηναίων, ξυμβατευόμενοι ταῖς Πέρσῃσι· καὶ τότε
 ἐν Μακεδονίᾳ ξὺν τοῖς δισχιλλοῖς δεδεμένοι ἦσαν.
 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἡπράκτοι ἐν τῷ τότε ἀπῆλθον. Οὐ
 γὰρ ἐδόκει ἀσφαλες εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, ἔτι συνεστῶτος
 τοῦ πρὸς τὸν Πέρσῃν πολέμου ἀνεῖναι τι τοῦ φόβου
 τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι ἐναντία τῇ Ἑλλάδι στρατεύεσθαι
 ὑπὲρ τῶν βαρβάρων οὐκ ἀπηξίοντο. ἀλλ' οὐκ ἀπῆ-
 νεται, ἐπειδὴν τὸ παράτακαλός γένηται, τοὺς ἦσαν
 ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρεσβευμένους.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ι.

Ἐκ δὲ κοῦκου Μέρμων τοῦ τῶ πανταχοῦ παντός ἡγε-
μὸν ἐκ βασιλείας Ἀρριόου καθίστηται, καὶ τῆς πα-
ραλίου ξυμπάσης, ὡς ἐς Ἀρμενοκίαν καὶ καὶ τὴν Ἑλ-
λάδα ἀποστρέψων τὸν πόλεμον, Χίον μὲν λαμβάνει,
προδοσίᾳ ἐνδοθεῖσαν· ἔνθεν δὲ ἐπὶ Λέσβου πλεύ-
σας, ὡς οὐ προσεῖχον αὐτῷ οἱ Μιτυληναῖοι, τὰς
ἄλλας πόλεις τῆς Λέσβου προσσημάγεται. Ταύτας δὲ
παραστησάμενος καὶ προσχὼν τῇ Μιτυλήνῃ, τὴν μὲν
κύλιον χώραν διπλῶ ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν ἀπε-
τείχισε, στρατόπεδα δὲ πέντε ἐποικοδομησάμενος,
τῆς γῆς ἐκράτει οὐ χαλεπῶς. Καὶ μέρος μὲν τι τῶν
νεῶν τὸν λιμένα αὐτῶν ἐφύλασσε, τὰς δ' ἐπὶ τὴν
ἄκραν τῆς Λέσβου τὸ Σίγριον, ἵνα ἡ προσβολὴ μά-
λιστά ἐστι ταῖς ἀπὸ τε Χίου καὶ Γεραιστοῦ καὶ Μα-
λέας ὁλκάσιν, ἀποκλείσας τὸν παράπλου, ἐν φυκα-
κῇ εἶχεν, ὡς μὴ τινα ὠφέλειαν κατὰ θάλατταν γίγνε-
σθαι Μιτυληναίοις· καὶ ἐν τούτῳ αὐτὸς μὲν νόσση
τελευτᾷ. Καὶ εἰπὲρ τι ἄλλο, καὶ τοῦτο ἔβλαψε τὰ

βασιλέως πράγματα. Αὐτοφραδέτης δὲ καὶ Φαρ-
 νάβαζος ὁ Ἀρταβάζου, (ὅτι καὶ ἐπέτρεψε τελευτῶν
 ὁ Μένων τὴν αὐτοῦ ἀρχήν, ἔς τε Δαρείδαν τε ἐπὶ
 αὐτῆς γνώμῃ, ἀδελφιδῶ αὐτοῦ ὄντι) οὕτω πρὸς πολ-
 ορκίᾳ οὐκ ἀρόφως προσέειπεν· καὶ ὡς Μιτυλη-
 καῖοι τῆς τε γῆς εἰσρχόμενοι, καὶ ἀπὸ θαλάσσης πολ-
 λαῖς ναυσὶν ἐφορμούσας φρουρούμενοι, πέμψαντες
 παρὰ τὸν Φαρνάβαζον, ὁμολογίας ἐποίησάν τε· τοὺς
 μὲν ξένους τοὺς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι πατὴρ συμ-
 μαχίαν ἤκοντας ἀπειθεῖν, Μιτυληναίους δὲ καθε-
 λεῖν μὲν τὰς πρὸς Ἀλεξάνδρου σφίσι γενομένας αἰ-
 λας, συμμάχους δὲ εἶναι Δαρείου, πατὴρ τῆς ἐξήτης
 τὴν ἐπ' Ἀρτακίδου γενομένην πρὸς βασιλέω[ι] [Δα-
 ρεῖον], τοὺς φυγάδας δὲ αὐτῶν κατεῖναι ἀπὸ ποῦ
 ἡμῖσιν τῶν αὖτε ὄντων ὅτι ἔφυγον. Ἰὺν τούτων
 μὲν δὴ ἡ ἑυμβασία τοῖς Μιτυληναίοις πρὸς τοὺς Ἰπ-
 σους ἐνέβη. Φαρνάβαζος δὲ καὶ Αὐτοφραδέτης, ὡς
 παρήλθον ἀπὸ τῆς νύκτος πόλεως, φησὶν τε εἰς αὐ-
 τὴν εἰσέλθοντες, καὶ φρουράρχον ἐπ' αὐτῇ καταστή-
 σαν Ῥάδιον καὶ τέρωντον ἐγκατέστησαν· τῇ πόλει
 ἀπογόνῃ, ἔνθα τῶν φυγάδων χρήματα τε εἰσέπρα-
 σαν τοὺς Μιτυληναίους· τὰ μὲν βὴν ἀφελόμενοι τοῖς
 ἔχοντες, τὰ δὲ εἰς τὸ κοινὸν ἐπιβόληντες.

II. Ταῦτα δὲ διαπραξάντες, Φαρνάβαζος μὲν
 ἔπλεε ἐπὶ Ἀσκίας, ὅγῃ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφό-
 ρους· Αὐτοφραδέτης δὲ, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις νήσοις. Αἱ
 ἐν τοῖσι ναυσίμασι Δαρείος θυμώδης τὸν Αἰ-
 τορος, αὐτὸς μὲν τοὺς ξένους παρὰ Φαρναβάζου πε-
 ραληφόμενον καὶ ἀνέξοντα, παρὰ βασιλέως Φαρνα-

βαίψθ' δὲ ἐραδόντα ἄρχων, ὅταν λείμων ᾖρχῃ καὶ πα-
ραδοὺς ποίῃ τοὺς ἑσούς Φαρνάβιζος, ἔπει παρ'
αὐτοφραδάσιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ὧς δὲ ὁμοῦ ἐγίνον-
το, δόξα μὲν οὐκ ἐπέλλουσιν ἐπὶ ταῖς Κεκλάδας νή-
πους ἀκτόμην ἀνδρακείσσην ἄγοντα, αὐτοὶ δὲ νω-
στὶν ἀκτοὶν ἐπὶ Τυνέδου ἐπέλευσαν· κατεκομισθέντες
δὲ τῆς Τυνέδου εἰς τὴν Βόρειον παλαιοτέρου λιμένα,
πέμπουσι παρὰ τοὺς Τυνεδίους, καὶ κελεύουσι ταῖς
σπηλας πᾶς πρὸς Ἀλεξάνδρον καὶ τοὺς Ἕλληνας γε-
νοράς τε σφίσι, ταύτας μὲν καθίστασθαι, πρὸς Δαρεῖον
δὲ ἄγειν· τῇ αἰρήσῃ, ἣν ἐπὶ Μεταλλίδου [Δαρείου]
συνέθεντο. Τυνεδίους δὲ καὶ μὲν τῆς εὐνοίας εἰς Ἀλε-
ξάνδρον καὶ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐποιεῖ μᾶλλον· ἐν δὲ
τῇ παράτῃ ἄπορον ἄλλως εἶδεναι, ὅτι μὴ προσχωρή-
σαντας τοῖς Πέρσιν, εὐχόμενοι· ἐπεὶ οὐδὲ Ἡγε-
λόχη, ὅση προστετέταται ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου αὐτοῖς ξυ-
γκαταῖν· ἀνέπειν ναυτιλῇν, πόσειν τε ξυνηγμένη ἦν,
ὡς δὲ ὁλόγου προσδοκῆναι εἰσελθεῖν· ἂν σφίσι παρ' αὐ-
τοῦ ποτὶ ἀφάσειαν. (Αὐτὸν μὲν δὲ οἱ ἔμπρὶ Φαρνά-
βιζος πρὸς Τυνεδίους φέρον μᾶλλον ἢ ἐθελόντας πε-
ρυσσόμενα.) Ἐν δὲ τούτῳ Πρωτίης ὁ Ἀνδρονίχου
(εὐύχοντα μὲν ξυγκαταῖν, εἰς Καίβοις περὶ καὶ Μελο-
ποννήσου ναῦς μισθῶς, ὑπὸ Ἀλκαπάρχου τεταγμέ-
νος, εἰς εἰναί, πάντα τοῖς, καὶ σφίσι φάλαγγα καὶ αὐτῇ
τῇ ἑλπίδι, καὶ (καθίσταται ἐξηγγέλαται) ἐπιπλοῖται σὺν
βαρβαροι·) συνδράμενος (δὲ Ἀκμήνῃ παρὰ Σίφωνα
ὄρεσιν δόξα ἰσχυρὴν, αὐτὸς ἔχων πεντακκίδου, νυ-
κτὸς ἀνίσταται εἰς Καλκίδας τῆς ἐπὶ τῇ Κιόρῃ· καὶ
προσχὼν εὐθεὶς Κύθῳ τῇ νήσῳ, τὴν μὲν ἡμέραν

αὐτοῦ ἀνδρίζεται, ὥς σαφέστερόν τι διαπυθίσθαι τὰ
περὶ τῶν δέκα νεῶν, καὶ ἅμα ἐν νυκτὶ φοβερώτερον
προσπεσεῖν τοῖς Φοίνικιν· ὥς δὲ ἔμαθε σαφέως τὸν
Δατάμην ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Σίφῳ ὁμοῦντα, ἐπι-
πλεύσας ἐπὶ νυκτός ἐπ' αὐτὴν τὴν ἐν καὶ ἀπροσδο-
κῆτοῖς ἐπιπεσών, ὅκτω μὲν ναῦς αὐτοῖς ἀνδράσιν
ἔλαβε· Δατάμης δὲ μετὰ δυοῖν ἰσθητοῖν, ἐν τῇ πρώ-
τῃ προσμίξει τῶν ἅμα Πρωτῶν νεῶν ὑπεκφυγὼν ἀπε-
σώθη πρὸς τὸ ἄλλο ναυτικόν.

III. Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἐς Γόρδιον παρῆλθε, πρ-
θος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα, ἐς τὴν ἀκρὴν (ἵνα
καὶ τὰ βασιλεία ἦν τοῦ Γόρδιου, καὶ τοῦ παιδός
αὐτοῦ Μίδου) τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τοῦ Γόρδιου, καὶ
τοῦ ζυγοῦ τῆς ἄμαξης αὐτὸν δεσμὸν. Λόγος δὲ περὶ
τῆς ἄμαξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προαχούσις πολὺς κα-
τεῖχε, Γόρδιον εἶναι τῶν παλαι Φρυγῶν ἀνδρῶν π-
νητα, καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῷ γῆν ἐγκατασθῆναι, καὶ
ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τὰ μὲν προτρίων, τὰ δὲ ἄμα-
ξιῦν τὸν Γόρδιον. Καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπι-
στῆναι ἐπὶ τὸν ζυγὸν αἰετὸν, καὶ ἐπιμένονα ἔσσε ἐπὶ
βουλύτῳ καθημένον· τὸν δὲ ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει
εἶναι κατωφιστὰ ὑπὲρ τοῦ θείου παρὰ τοὺς Τελμισ-
σῆας τοὺς μάντις· εἶναι γὰρ τοὺς Τελμισσῆας αἰ-
φούς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἀπίστω ἀπὸ γένους δε-
δόσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν·
προσάγοντα δὲ κήμη τινὴ τῶν Τελμισσῶν, ἐντυχὲν
παρὰ τῇ ὑδρονομένῃ, καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν ὅπως
οἱ τὸ τοῦ αἰετοῦ ἔαχε. Τὴν δὲ (εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν
τοῦ μαντικῆς γένους) θύειν καλεῦσαι τῷ Διὶ τῷ βα-

σιλῆϊ, ἐπανελθόντα εἰς τὸν τόπον αὐτὸν. Καὶ δε-
 θῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον, τὴν θυσίαν ξυνεπισπο-
 μένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θῦσαι τε, ὅπως ἐκείνη
 ὑπέσθαιτο, τὸν Γόρδιον, καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμῳ
 τῇ πατρὶ, καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα Μίδα ὄνομα.
 Μὴ τε ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδα καλὸν καὶ γενναῖον,
 καὶ ἐν τούτῳ στασι πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύ-
 γας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς χρησμὸν, ὅτι ἄμαξα ἄξει
 αὐτοῖς βασιλέα, καὶ ὅτι οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει
 τὴν στάσιν. Ἐτι δὲ περὶ αὐτῶν ταύτων βουλευομέ-
 νοις εἰσεῖν τὸν Μίδα ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ,
 καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἄμαξῃ. Τοὺς δὲ,
 εὐμβάλλοντας τὸ μαντεῖον, τοῦτον ἐκείνον γκῶναι
 ὄντα, ὄντινα δὲ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν ὅτι ἄξει ἡ ἄμα-
 ξα· καὶ κρασιῆσαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδα.
 Μίδα δὲ αὐτοῖς τὴν στάσιν καταπαύσαι, καὶ τὴν
 ἄμαξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἀνάθεῖναι χαριστή-
 ρια τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ τῇ τοῦ αἵτου πομπῇ.
 πρὸς δὲ δὴ τούτοις, καὶ τὸδε περὶ τῆς ἄμαξης ἐμυ-
 θεύετο· ὅς τις λῦσει τοῦ ζυγοῦ τῆς ἄμαξης τὸν δε-
 σμὸν, τοῦτον γρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας. Ἦν δὲ δὲ δε-
 σμὸς ἐκ φλοιῶν κρινίας· καὶ τούτου οὕτε τέλος οὕτε
 ἀρχὴ ἐφαίνετο. Μιξάνδρος δὲ ὡς ἀκόρως μὲν εἶχεν
 ἐξευρεῖν λῦσαι τοῦ δεσμοῦ, ἔλπιον δὲ περιδεῖν οὐκ
 ἤθελε, μὴ τίνα καὶ τούτο εἰς τοὺς πολλοὺς κίνησιν
 ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι παίσας τῷ ἔφει δια-
 κόψας τὸν δεσμόν, πᾶς λελύσθαι ἔφη. Ἀριστέβουλος
 δὲ λέγει, ἔκλυντα τὸν ἵστορα τοῦ ζυμοῦ, ὅς ἦν τυ-
 λος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ζυμοῦ διακωπᾶς, συνέχων

τὸν δεσμόν, ἐξελευσάμενος ἔξω τοῦ φυμοῦ τὸν ζυγόν. Ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλέξανδρῳ, οὐκ ἔχω ἰσχυρίσασθαι. Ἀπηλλάγη δ' οἱ ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτόν, ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ συμβεβηκότος. Καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρονταὶ τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν· καὶ ἐπὶ τούτοις ἔθυσεν ἡ ὑστεραία Ἀλέξανδρος τοῖς φήγουσι θεοῖς τὰ τε σιμαῖα, καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

IV. Αὐτός δὲ τῇ ὑστεραία ἐπ' Ἀγκύρας τῆς Γαλατικῆς ἐστέλλετο, καὶ καὶ αὐτῷ πρεσβεία ἀφικνούμενα Παφλαγόνων, τὸ τε ἔθνος ἐνδιδόντων, καὶ ἐξ ὁμολογίαν συμβαινόντων. ἐς δὲ τὴν χώραν ἔθυσεν τῇ δυνάμει μὴ ἐσβαλεῖν ἐδεόντο. Τούτοις μὲν δὴ προστάσσει Ἀλέξανδρος ὑπακούειν Κάλῃ τῇ σατράπῃ τῆς Φρυγίας. Αὐτός δὲ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ἐλίσσας, ὑμνήσαντες τὴν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ προσηγάγετο καὶ ἔτι ὑπὲρ τὸν Ἄλυν πολλὴν καταστήσας δὲ Καππαδοκῶν Σαβίλκταν σατράπην, αὐτὸς προῆγεν εἰς τὰς πύλας τῆς Κιλικίας. Καὶ ἀφικόμενος ἐπὶ τὴν Κύρου τοῦ ξυνοφῶντι στρατοπέδον ὡς κατεχόμενας τὰς πύλας φυλακὰς ἰσχυραῖς εἶδεν, Παραμένονα μὲν αὐτοῦ κατακείμενους οὖν ταῖς τάξεσι τῶν πεζῶν, ὅσοι βαρύτερον ὀπλισμένοι ἦσαν· αὐτὸς δὲ ἀμφὶ πρῶτην φυλακὴν ἀναλαβὼν τοὺς αἰσχροκιστὰς καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάντας, προῆγεν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας, ὡς οὐ προσδεχομένοις τοῖς φύλαξι ἐπιτεσεῖν. Καὶ προσάγων μὲν οὐκ ἔλασεν, ἐς ἔσσην δὲ αὐτῷ κατέστη ἡ τέλμα. Οἱ γὰρ φύλακες αἰσθού-

νοι Ἀλέξανδρον αὐτὸν προσάγοντα, λιπόντες τὴν
 ὤλακην, ὥχοντο φεύγοντες. τῇ δ' ὕστεραία ἡμέ-
 ρα ἔνν τῇ δυνάμει πάσῃ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας,
 πέραν εἰς τὴν Κιλικίαν. Καὶ ἐνταῦθα ἀγγέλ-
 ται αὐτῷ Ἀρσάμης, ὅτι πρόσθεν μὲν ἐπενόει δια-
 ξεῖν Πέρσας τὴν Τυρόν, ὥς δὲ ὑπερβεβληκότα
 τὰς πύλας, ἐπύθετο Ἀλέξανδρον, ἐκλιπεῖν ἐν νῶ-
 ρε τὴν πόλιν. Δεδιόμηναι οὖν τοὺς Ταρσεῖς, μὴ ἐφ'
 ἡπαγὴν τραπείς, οὕτω τὴν ἀπέλειψιν τῆς Ταρσαῦ
 κήσεται. Ταῦτα ἀκούσας, δρόμῳ ἦγεκ ἐπὶ τὴν
 ἀρσάν τοὺς τε ἱππίας καὶ τῶν ψιλῶν ὅσοι κορυφ-
 οί, ὥς τε ὁ Ἀρσάμης μαθὼν αὐτοῦ τὴν δρμὴν,
 ταυδὴ φεύγει ἐκ τῆς Ταρσαῦ παρὰ βασιλεῖα Λα-
 ζον, οὐδὲν βλάβας τὴν πόλιν. Ἀλέξανδρος δὲ (ὥς
 ἐν Ἀριστοβούλῳ λέλεκται) ὑπὸ καμάτου ἐνόσησεν.
 δὲ εἰς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέχουσι ρίψαντα νη-
 ισθαι ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος ἰδρῶντα καὶ καύ-
 ατι ἐχόμενον. Ὁ δὲ Κύδνος ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πό-
 λεως· αἶα δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἰ-
 νισχουρῶν, καὶ διὰ χώρου καθαροῦ ῥέων, ψυχρὸς
 ἴσκι, καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς· ἀπασμῶ τε οὖν ἔχε-
 θαι Ἀλέξανδρον, καὶ θερμαῖς ἰσχυραῖς καὶ ἀγρυ-
 νία συνεχῆ. Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
 θαι εἶπαι βιώσιμον. Φίλιππον δὲ Ἀκαρνᾶνα ἰατρὸν
 πόνοντα Ἀλέξανδρον, καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ
 ἄλιστα πιστευόμενον, καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν
 ἡσυχαστῶ ὄντα, καθῆραι, ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρ-
 μακῶν, καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι, τὸν μὲν δὴ παρα-
 κενεῖν τὴν κλινὰ· ἐν ταύτῃ δὲ Ἀλέξανδρον δο-

θῆναι ἐπιστολήν παρὰ Παρμενίωνος, φυλάσσει
 Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διαφθάρθαι ὑπὸ Λαοί-
 χρήμασιν, ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον·
 τὸν δὲ, ἀναγνόντα τὴν ἐπιστολήν, καὶ ἔτι μετὰ χί-
 ρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κίλικα, ἐν
 τῷ φάρμακῳ· τὴν ἐπιστολήν δὲ τῷ Φιλίππῳ δοῦναι
 ἀναγκῶναι. Καὶ ὁμοῦ τὸν τε Ἀλέξανδρον πίπαι
 καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Πα-
 ρμενίωνος. Φίλιππον δὲ εὐθύς ἐκδηλον γενέσθαι
 καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου· αὐτὸν γὰρ ἐκπλαγῆ-
 πρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ τροσάνδῃ μόνῃ παρακα-
 σαι Ἀλέξανδρον, καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ πείθεσθαι
 ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσθαι γὰρ πειθόμενον. Ὁ
 τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ ῥάϊσαι αὐτῷ τὸ νόσημα
 Φιλίππου δὲ ἐπιθεῖξαι, ὅτι πικρόν ἐστιν αὐτῷ φίλον
 καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν, ὅτι αὐτοῖς
 τοῖς φίλοις βέβαιος εἰς τὸ ἀνύποπτον ταρχάνει·
 καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν εὐφραμένος.

V. Ἐκ δὲ τούτου, Παρμενίωνας μὲν πέμπει
 εἰς ἄλλας πόλεις, τοῖς δὲ ὀφείλοναι τῇ Κελήκῳ τε καὶ
 Ἀσσυρίῳ χώρῃ, προκαταλαβεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν
 παράδον, δούσαν αὐτῶν τῶν τε ἐχθρῶν τοῖς πλοῖ-
 σιν καὶ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς μεταδοφόροις, καὶ τοῖς ὁρ-
 κῶν· ὡς Σιαλλῆς ἦν ἡ πόλις, καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ δὲ τῇ
 Θεσταλούς· αὐτὸς δὲ ὑστερον ἄρας ἐκ Ταρσοῦ, ἡ
 μὲν πρώτη εἰς Ἀρχίαλον πόλιν ἀφικνεῖται. Ταῖς
 δὲ Σαρδάναιον περὶ τὸν Ἀσσύριον λόχος. Ὁ
 τῷ περιβόλῳ δὲ καὶ τοῖς θαμέλλοις τῶν τευχῶν ὅτι
 ἐστὶ μεγάλη τε πόλις πικρὸν δέου, καὶ ἐπὶ μέγα ἔλθῃ

ια δυνάμει. Καὶ τὸ μνημα τοῦ Σαρδαναπάλου
 γγὺς ἦν τῶν τειχῶν τῆς Ἀγχιάλου, καὶ αὐτὸς ἐφει-
 τήκει ἐπ' αὐτῷ Σαρδανάπαλος; συμβεβληκῶς τὰς
 εἴρας ἀλλήλαις, ὥς μάλιστα ἐς κρότον συμβάλλον-
 αι. Καὶ ἐπιγράμμα ἐπεγέγραπτο αὐτῷ, Ἀσσύρια
 ράμματα. Οἱ μὲν Ἀσσύριοι καὶ μέτρον ἔφρασκον
 πεῖναι τῷ ἐπιγράμματι. Ὁ δὲ νοθεῖς ἦν αὐτῷ, ἐν-
 φραζε τὰ ἔπη, ὅτι Σαρδανάπαλος δ' Ἀνακυνδαράζου
 ταῖς, Ἀγχιάλον καὶ Παρσὺν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο.
 τὺ δέ, ὦ Σὺν, ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ παίξε, ὥς τ'
 ἱλλὰ τῷ ἀνθρώπινῳ οὐκ ὄντι τοῦτον ἄξια· τὸν ψό-
 ρον αἰνισσόμενος, ὅντι οὐαὶ χεῖρες ἐπὶ τῷ κρότῳ ποι-
 οῦσι. Καὶ τὸ παίξε, ῥαδιουργώτερον ἐγγεγράφηται
 φασαν τῷ Ἀσσυρίῳ ὁκόματι. Ἐκ δὲ τῆς Ἀγχιάλου
 Σύλους ἀφώκετο, καὶ φρουρὰν ἐπήγαγεν ἐς Σά-
 ους, καὶ ἐπέβαλεν αὐτοῖς τέκνεντα δικασία ὑργα-
 λου ζημίαν, ὅτι πρὸς τοῖς Πέρσας μᾶλλον αὐ τὸν
 οὖν εἶχον. Ἐνθεν δὲ ἀνελθόντων τῶν μετ' ἡγετῶν τῶν
 Παπεδόων τρεῖς τάξεις, τοὺς τοξότας δὲ πάντας καὶ
 οὓς Ἀγριῶνας ἐξελόμενοι ἐπὶ τοὺς τὰ ὄρη κατέχοντας
 ἑλλήνας· καὶ ἐν ἐπεί τὰς πλείους ἡμέρας τὰς μετ'
 ἱε ἐξελόν, τοὺς δὲ ὁμιολογίᾳ πωροποιησάμενος, ἐπισ-
 ῆκεν ἐς τοὺς Σύλους, καὶ ἐντυπύσας μετ' αὐτοῖς Πτο-
 μαῖον καὶ Ἀσανδρον, εἰς ἐξάκησαν Ὀρὸν ταβάτου
 οὗ Πέρσου, ἐς τὴν τελευτὴν τῆς Ἀλμαρανασπιδόφ-
 ησσε, καὶ Μένδον, καὶ Καύκον, καὶ Θήραν, καὶ
 Καλλίπολιν κατέχευε. Πρὸς ἧκα δὲ καὶ Αἰῶ, καὶ
 Ῥιόπιον. Τοῦτον ἠναγίσθαι ἔγραφον μὲν μὲν μέγαλη
 αὶ ἀποθάνειν μὲν τῶν ἀπ' αὐτὸν, πεζοὺς ἐς ἅπαντα

κοσίους, καὶ ἱππέας ἐς πεντήκοντα, ἀλδύναι δὲ οὐ
ἐλάττους τῶν χιλίων. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Σόλοις ἔ-
σας τε τῷ Ἀσκληπιῷ, καὶ πομπεύσας αὐτὸς τε καὶ
στρατιὰ πᾶσα, καὶ λαμπάδα ἐκτελέσας, καὶ ἄγρια
διαθεῖς γυμνικὸν καὶ μουσικόν, Σόλεθον μὲν δι-
κρατεῖσθαι ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀναζεύξας εἰς Ταρ-
σοὺς μὲν ἱππέας ἀπέστειλε, Φιλώτη δὲ οὖν ἄγρια
τοῦ Ἀλφειοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Εὐδραμὸν
αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ τῇ ἰλῇ τῇ βασιλικῇ
Μαγαρόν ἦκε, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Μαγαροῦδι ἐ-
σεν. Ἐντεῦθεν δὲ εἰς Μαλλὸν ἀφίκετο, καὶ Ἀμο-
λόχῳ ὅσα ἡρώϊ ἐνήγισε· καὶ σιασιάζοντάς κατα-
βῶν, τὴν σιάνην αὐτοῖς κατέπαυσε· καὶ τοὺς ἑ-
ρούς, οὓς βασιλεὺς Δαρείῳ ἀπέφειρον, ἀνῆκεν,
Ἀργείων μὲν Μαλλωτοὶ ἄποικοι ἦσαν, αὐτοὺς δὲ αἱ
Ἀργεῖοι τῶν Ἡρακλειδῶν εἶναι ἤξεον.

VI. Ἐτι δὲ ἐν Μαλλῷ ὄντι αὐτῷ ἀγγέλλεται
ρεῖον ἐν Σόχοις εἶναι τῇ πόλει δυνάμει στρατοπο-
εῖν. Ὁ δὲ χώρος οὗτος ἐστὶ μὲν τῆς Ἀσσυρίας γί-
νεται δὲ τῶν πυλῶν τῶν Ἀσσυρίων ἐς ὅσα μάλιστα
σταθμοὺς. Ἐνθα δὲ ξυναγαγὼν τοὺς ἑταίρους
φράζει αὐτοὺς τὰ ἐξηγγελμένα ὑπὲρ Δαρείου τι
τῆς στρατιᾶς τῆς Δαρείου. Οἱ δὲ αὐτόθεν, ὥς εἶχον,
ἄγρια ἐκέλευον. Ὁ δὲ τότε μὲν ἐπαινέσας αὐτοὺς
διέκλυσε τὸν ξύλλογον, τῇ δὲ ὑστεραίᾳ προσῆγεν
ἐπὶ Δαρείον τι καὶ τοὺς Πέρσας. Δευτεραῖος δὲ
διπερβαλὼν τὰς πύλας, ἐστρατοπέδευσε πρὸς Με-
ρσιάνδρῳ πόλει· καὶ τῆς νυκτὸς χειμὼν ἐπιγίγνεται
σκληρὸς, καὶ ὕδωρ τι ἐξ οὐρανοῦ καὶ πνεῦμα βίαιον.

Τοῦτο κατέσχευεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλέξανδρον. Δαρ-
 ρεῖος δὲ τέως μὲν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέτριβεν, ἐπιλεξά-
 μενος τῆς Ἀσσυρίας γῆς πεδῖον πάντη ἀναπεπταμέ-
 νον, καὶ τῷ τε πλήθει τῆς στρατιᾶς ἐπιτήδειον, καὶ
 ἐνιπράσασθαι τῇ ἵππῳ εὐμφορον. Καὶ τοῦτο τὸ
 χωρίον ἐνεβούλευσεν αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν Ἀμύντας ὁ
 Ἀντιόχου, ὁ παῖς Ἀλεξάνδρου αὐτόμολος. Εἶναι
 γὰρ τὴν εὐρυχωρίαν πρὸς τοῦ πλήθους τε καὶ τῆς
 ἐπισκευῆς τῶν Περσῶν. Καὶ ἔμεινε Δαρρεῖος. Ὡς δὲ
 Ἀλέξανδρος πολλὴ μὲν ἐν Ταρσῷ τριβὴ ἐπὶ τῇ νόσῳ
 ἐγίχνητο, αὐτὴ ὁλκή δὲ ἐν Σόλοις, ἵνα ἔθυσέ τε καὶ
 ἐκάμπνευε, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀρεινοὺς Κάλικας διέτρεψεν
 ἐξελάσας, τοῦτο ἔσφηλε Δαρρεῖον τῆς γνώμης· καὶ
 αὐτὸς τε ὅ, τι περ ἡδίαται ἦν δοξασθέν, ἐς τοῦτο
 οὐκ ἀκουσίως ὑπῆχθη· καὶ ὑπὸ τῶν καθ' ἡδονὴν
 ξυνόντων τε καὶ ξυνεσσομένων ἐπὶ μακρῷ τοῖς αἰεὶ βα-
 σιλεύουσιν ἐπαίρομενος, ἔγνω μηκέτι Ἀλέξανδρον
 ἐθέλειν προΐεσθαι τοῦ πρόσω, ἀλλ' ὀκνεῖν γὰρ, πυν-
 θανόμενον ὅτι αὐτὸς προαχθεὶς καταπατήσῃν τε
 τῇ ἵππῳ τῶν Ἀσσινοδόνων τὴν στρατιάν, ἄλλος ἄλλο-
 θεν αὐτῷ ἐπαίροντες ἐπέλεγον· καί τοι, καὶ Ἀμύντας
 ἦσαν· τε Ἀλέξανδρον ἰσχυρίζετο, ὅπου ὅν πύθεται
 Δαρρεῖον ὄντα, καὶ αὐτοῦ προσμένειν ἐκέλευεν. Ἀλλὰ
 τὰ χεῖρα μᾶλλον· ἥτα καὶ ἐν τῇ παρασκευῇ ἡδὶα
 ἀκοῦσαι ἦν, ἔπειθε· καὶ αἱ καὶ δαίμονες τυχόν
 ἦγον αὐτῶν εἰς ἐκείνον τὸν χώρον, οὗ μήτις ἐκ τῆς
 ἵππου πολλὴ ὠφέλεια αὐτῷ ἐγένετο, μήτις ἐκ τοῦ
 πλήθους αὐτοῦ τῶν τε ἀνδράπων καὶ τῶν ἀκοντίων
 τε καὶ τοξευμάτων· μηδὲ τὴν λαμπρότητα αὐτῆς τῆς

στρατιᾷς ἐπιδεῖξαι ἐδυνήθη· ἀλλὰ Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν εὐμαρῶς τὴν νίκην παρέδωκεν. Ἐχθρὴν γὰρ ἤδη καὶ Πέρσας πρὸς Μακεδόνων ἀφαιρῶσθαι τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχήν, καθάπερ αὖν Μήδοι μὲν πρὸς Περσῶν ἀφαιρόμενοι, πρὸς Μήδων δὲ ἐπὶ πρόσθεν Ἀσσύριοι.

VII. Ὑπερβαλὼν δὴ τὰ ὄρος Δαρείου τὸ κατὰ τὰς πύλας τὰς Ἀμανικὰς καλουμένας, ὡς ἐκ τῆς Ἰσσοῦ προῆγε, καὶ ἐγένετο κατόπιν, Ἀλεξάνδρῳ λαθόν. Τὴν δὲ Ἰσσοὺν κατασχὼν, ὅσους διὰ κόπον ὑπαφελκόμενους αὐτοῦ τῶν Μακεδόνων κατέλαβε, πρῶτον χαλεπῶς αἰκισάμενος ἀπέκτεινε· ἐς δὲ τὴν ὕστεραίαν προῦχώρει ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Πίναρον. Καὶ Ἀλεξάνδρος ὡς ἤκουσεν ἐν τῷ ὀπισθεν αὐτῶν ὄντα τὸν Δαρεῖον, ἐπεὶ οὐ πιστὸς αὐτῷ ὁ λόγος ἐφαίνετο, ἀναβιβάσας εἰς τριакόνταρον τῶν ἑταίρων τριᾶς ἀποπέμπει ὀπίσω ἐπὶ Ἰσσοὺν κατακρυψάμεναις ἐλπίδωντα ἐξαγγέλλεται. Οἱ δὲ ἀκαπλεθύνοντες τῇ τριακοντόρῳ, ὅτι κολπώδης ἦν ἡ ταύτη θάλασσα, μᾶλλον τι εὐπετῶς κατέμαθον, αὐτοῦ στρατοπεδεύοντος τοῖς Πέρσας· καὶ ἀπαγγέλλουσιν, Ἀλεξάνδρῳ ἐν χερσὶ εἶναι Δαρεῖον. Ὁ δὲ σιγητικῶς στρατηγὸς τε καὶ ἱλάρχης, καὶ τῶν ἑυμμένων τοῦ ἀρχαίου, παρεκάλεσε θάρραϊν μὲν ἐδ' αὐτῶν ἤδη σφίσιν καλῶς κεκινδυνεμένων, καὶ ὅτι πρὸς νενικημέναις ὁ σὺν νεικεηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγῶν ἄμεινον, ἐπὶ τοῦν Δαρεῖον ἀγαγὼν, καθύψαται τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορον· ἵνα σφίσι μὲν ἑμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φά-

λαγγα, τοῖς δὲ ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ὅτι ἔσται τῇ μάχῃ,
 οὔτε τὰ σώματα, οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίους.
 Μακεδόνας τε καὶ Πέρσας καὶ Μήδοις, ἐκ πάντων
 πολλοῦ τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολε-
 μικοῖς πέλει ἤδη μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἄλ-
 λως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους ἐς χεῖρας
 ἦξειν. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἕλλησιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐ-
 τῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δαρείῳ, ἐπὶ μί-
 σθῳ, καὶ αὐδῇ τούτῳ πολλῷ, κινδυνεύοντας· οὗ-
 τοὺς δὲ ξὺν σφίσιν, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομέ-
 νους· βαρβάρων τε αὖ Θρᾷκας, καὶ Παίονας, καὶ
 Πλευρώνας, καὶ Ἀχαιῶνας, τοὺς εὐρωσσοτάτους τε
 τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους, πρὸς τὰ
 ἱπποτάτα τε καὶ μαλακωτάτα τῆς Ἀσίας γένη ἀντι-
 ταξασθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δα-
 ρείῳ. Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξ-
 ῆει. Τῷ δὲ ἀθλῷ, ὅτι μέγαλα ἔσται σφίσι τοῦ κιν-
 δύνου ἐπαδαινυεν. Οὐ γὰρ τοὺς θαυράτας τοὺς
 Δαρείου ἐν τῷ τότε κρατεῖναι, οὐδὲ τὴν ἱππὸν τὴν
 ἐπὶ Γραμνῇ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς διαμφορίους ξένους
 τοὺς μεθ' ὁφείοντες, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅ, τι περ Ὀφέ-
 λος καὶ Μήδων, καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσας καὶ
 Μήδοις ὑπήκουσ' ἐπαίκε' εὐνήσαν, καὶ αὐτὸν μέγαν
 βασιλέα· σπαρτότα, καὶ ὅσα αὐδὲν ἐπολειφθήσεται
 τρέψαν ἐπὶ τοῦδε τοῦ ἀγῶνι, ὅτι αἱ κρατεῖν τῆς Ἀσίας
 συμπτώσης, καὶ πέρας ποῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι.
 Ἐπὶ ταῦτοις δὲ τῶν τε εἰς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι
 ἤδη πεπραγμένων ὑπεμνήσκα. Καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίῳ
 τὲ διαπρεπὲς ἐς κάλλος ταπεινημένον, ὀνομαστὶ ἐκα-

ὅτον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν, καὶ τὸ αὐτοῦ αὖθ' ἀκί-
 νητον ἐν ταῖς μάχαις ὥς ἀνεπαχθέστατα ἐπέζη-
 ῖται. Δέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶν-
 μυρίων ἐς μνήμην ἔλθειν, ὥς οὐδὲν τι οὔτε κατὰ
 πλῆθος οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσι ἐπι-
 κότες· οὐδὲ ἱππέων αὐτοῖς παρόντων Θρασιῶν,
 οὐδὲ Βοιωτῶν, ἢ Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων,
 ἢ Θρακῶν, αὐτ' ὅση ἄλλη σφίσι ἵππος ἐντάσσεται
 οὐδὲ τοξοτῶν, ἢ σφενδονητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν,
 Ῥοδίων ὀλίγων· καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ ἥνυ Ξε-
 νοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων. Οἱ δὲ βασιλεῖα τε ἐν-
 πάση τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνα αὐτῇ ἐπρόσφρατα
 καὶ ἔθνη ὅσα ἄλλα κατιόντων εἰς τὸν Εὐξείνου πόν-
 τον καθ' ὁδὸν σφίσι ἐπαγέμετο, νικῶντες ἐπὶ ἑλθόν
 ὅσα τε ἄλλα ἐν τῷ τοιῷδε πρὸ τῶν κινδύνων ἐς πε-
 ράκλῃσιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνα
 παραινέεισθαι εἰκός. Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλαθεν δεξιόν-
 μενοί τε τὸν βασιλεῖα, καὶ τῷ λόγῳ ἐπαίροντες, ἄγχι
 ἤδη ἐκέλευον.

VIII. Ὁ δὲ τότε μὲν διεπροποιεῖσθαι παραγγέ-
 λει, προπέμπει δὲ [ὡς ἐπὶ τὰς πύλας,] τῶν ἱππέων
 ὀλίγους καὶ τῶν τοξοτῶν προπατασσευμένους τὴν
 ὁδὸν τὴν ὀπίσω, ὥς ἐπὶ τὰς πύλας· καὶ αὐτὸς τῇ
 νυκτὶ ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν πῦσιν ἦεν, ὥς κα-
 τάσχειν αὐθις τὰς πύλας. Ὡς δὲ ὁμῶς μέσας νύκτι
 ἐκέρκτισαν αὐθις τῶν παρόδων, ἀνέπαυε τὴν στρα-
 τιάν τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παρῶ
 προφυλακῶν ἀκριβεῖς καταστησάμενος· ὑπὸ δὲ τῇ
 ἑω κατῆρει ἀπὸ τῶν πυλῶν κατὰ τὴν ὁδόν· καὶ εἰς

μὲν πάντα στενόπορα ἦν τὰ χωρία, ἐπὶ πέρας ἦγον·
 ὡς δὲ διεχώρει ἐς πλάτος, ἀνέπνυσσεν αἶε τὸ πέρας
 ἐς φάλαγγα, ἄλλην καὶ ἄλλην τῶν δπλιτῶν τάξιν πα-
 ράγων, τῇ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ ὄρος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ, ὡς
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἱππεῖς αὐτῷ τέως μὲν κα-
 τὰ τὴν τῶν πεζῶν τεταγμένοι ἦσαν· ὡς δὲ ἐς τὴν εὐ-
 ρυχωρίαν προήεσαν, συνέντασσε ἡδὴ τὴν στρατιάν
 ὡς ἐς μάχην· πρῶτους μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως πρὸς
 τῷ ὄρει τῶν πεζῶν τὸ, τε ἄγλημα καὶ τοὺς ὑπασπι-
 στάς, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐχομένην
 δὲ τούτων, τὴν Κόλνου τάξιν· ἐπὶ δὲ τούτοις, τὴν
 Περδίκκου. Οὗτοι μὲν ἔστι ἐπὶ τὸ μέσον τῶν δπλι-
 τῶν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἀρξομένῳ τεταγμένοι ἦσαν. Ἐπὶ
 δὲ τοῦ εὐωνύμου, πρῶτη μὲν Ἀμύντου τάξις ἦν, ἐπὶ
 δὲ ἡ Πτολεμαίου, ἐχομένη δὲ ταύτης, ἡ Μελισαγρου.
 Τοῦ δὲ εὐωνύμου τοῖς πεζοῖς μὲν Κρατερός ἐπετί-
 τακτο ἄρχειν, τοῦ δὲ ξύμπαντος εὐωνύμου Παρμε-
 νίων ἡγεῖτο· καὶ παρήγγελλτο αὐτῷ, μὴ ὑπολείπειν
 τὴν θάλασσαν, ὡς μὴ κυκλωθεῖεν ἐκ τῶν βαρβάρων,
 ὅτι πάντῃ ὑπερφαλαγγήσεν αὐτῶν διὰ πλῆθος ἡμελ-
 λον. Μαρεῖος δὲ, ἐπειδὴ ἐξηγγέλθη αὐτῷ προσάγων
 ἡδὴ Ἀλέξανδρος ὅς, πρὸς μάχην, τῶν μὲν ἱππέων δια-
 βιβάζει πέραν τοῦ ποταμοῦ. Πινάρου ἐς τρισυρλίους
 μάλιστα τὸν ἄριθμόν, καὶ μετὰ τούτων τῶν πεζῶν
 ἐς δασυρλίους, ὅπως τὴν λοιπὴν δύναμιν καθ' ἡσυχίαν
 συντάξει. Καὶ πρῶτους μὲν τοῦ δπλιτικοῦ
 τοὺς Ἕλληνας τοὺς μισθοφόρους ἔταξεν τρισυρλίους,
 κατὰ τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων· ἐπὶ δὲ τούτοις,
 τῶν Καρχηδόνων καλουμένων, [ἔνθεν καὶ ἔνθεν] ἐς

ἑξακισμυρίους· δπλῖται δὲ ἦσαν καὶ οὗτοι. Τῶσού-
 τους γὰρ ἐπὶ φάλαγγος ἀπλῆς ἐδέχετο τὸ χωρίον, ἵνα
 ἐτάσσοντο. Ἐπέταξε δὲ καὶ τῷ ὄρει τῷ ἐν ἀριστερῇ
 σφῶν κατὰ τὸ Ἀλεξάνδρου δεξιόν, ἐς δισμυρίους
 καὶ τούτων ἔστιν οἱ κατὰ νῶτου ἐγένοντο τῆς Ἀλε-
 ξάνδρου στρατιᾶς. Τὸ γὰρ ὄρος ἵνα ἐπετιύχθῃσαν,
 πῇ μὲν διεχώρει ἐς βάθος, καὶ κολπῶδές τε αὐτοῦ
 ὥσπερ ἐν θαλάσῃ ἐγένετο· ἔπειτα ἐς ἐπικαμπὴν
 προΐων τοὺς ἐπὶ ταῖς ὑπορείαις τεταγμένους κατόπυ
 τοῦ δεξιοῦ κέρως τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐποίει· τὸ δὲ ἄλλο
 πληθὺς αὐτοῦ ψιλῶν τε καὶ ὀπλιτῶν κατὰ ἔθνη συν-
 τεταγμένον ἐς βάθος οὐκ ᾤφελιμον, ὅπισθεν ἦν τῶν
 Ἑλλήνων τῶν μισθοφόρων, καὶ τοῦ ἐπὶ φάλαγγος
 τεταγμένου βαρβαρικοῦ. Ἐλέγχετο γὰρ ἡ πᾶσα ξυν-
 Δαρείῳ στρατιᾷ μάλιστα ἐς ἑξήκοντα μυριάδας μαχι-
 μους εἶναι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς αὐτῷ πρόσω ἰόντι
 τὸ χωρίον διέσχεν ὄλλον ἐς πλάτος, παρήγαγε τοὺς
 ἱππέας, τοὺς τε ἑταίρους καλουμένους, καὶ τοὺς Θεσ-
 σαλοὺς [καὶ τοὺς Μακεδόνας]. Καὶ τούτους μὲν
 ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρει ᾤμα οἱ ἔταξε. Τοὺς δὲ ἐκ Πελο-
 ποννήσου, καὶ τὸ ἄλλο, τὸ συμμαχικόν, ἐπὶ τὸ εὐώ-
 νυμον πέμπει ὡς Παρμένειον. Δαρείος δὲ, ὡς συν-
 τεταγμένη ἦδη ἦν αὐτῷ ἡ φάλαγξ, τοὺς ἱππέας οὓς
 τίνας πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῷδε προτετάχει, ὅπως
 ἀσφαλῶς αὐτῷ ἡ ἑκταξίς τῆς στρατιᾶς γένοιτο, ἀνε-
 κάλειεν ὑπὸ ξυνθήματος. Καὶ τούτων τοὺς μὲν πολ-
 λούς ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρει πρὸς τῇ θαλάσῃ κατὰ Παρ-
 μένιοντα ἔταξεν, ὅτι ταύτῃ μᾶλλον τι ἱππάσιμα ἦν·
 μέρος δέ τι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πρὸς τὰ ὄρη

παρήγαγεν. Ὡς δὲ ἀχρεῖοι ἐνταῦθα διὰ στενότητα τῶν χωρίων ἐφαίνοντο, καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς παριππεῦσαι ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας σφῶν ἐκέλευσεν. Αὐτὸς δὲ Δαρεῖος τὸ μέσον τῆς πύσης τάξεως ἐπαῖχε, καθάπερ νόμος τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι τεταχθαι· καὶ τὸν νοῦν τῆς τάξεως ταύτης. Ξενοφῶν δὲ τοῦ Γρύλου ἀναγέγραφεν.

IX. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλεξάνδρος κατιδὼν ὀλίγον πᾶσαν τὴν τῶν Περσῶν ἵππον μετακεχωρηκῆσαν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον τὸ ἑαυτοῦ, ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν, αὐτῷ δὲ τοὺς Πελοποννησίους μόνους, καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ξυμμάχων ἱππείας ταύτῃ τεταγμένους, πέμπει κατὰ τάχος τοὺς Θεσσαλοὺς ἱππείας ἐπὶ τὸ εὐώνυμον· κελεύσας μὴ πρὸ τοῦ μειώπου τῆς πάσης τάξεως παριππεῦσαι, τοῦ μὴ καταφανεῖς τοῖς πολεμίοις γενέσθαι μεταχωροῦντας, ἀλλὰ κατόπιν τῆς φάλαγγος ἀφανῶς διελθεῖν. Προέταξε δὲ τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τὸ δεξιὸν τοὺς προδρομούς, ὧν ἡγεῖτο Πρωτόμαχος, καὶ τοὺς Παίονας, ὧν ἡγεῖτο Ἀρίστην· τῶν δὲ πεζῶν τοὺς τοξότας, ὧν ἡρχεν Ἀντίοχος· τοὺς δὲ Ἀχρηῖαντας, ὧν ἡρχεν Ἀτταλός, καὶ τῶν ἱππέων τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν, ἐς ἐπικαμπὴν πρὸς τὸ ὄρος τὰ κατὰ νότον ἔταξεν, ὥστε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῷ τὴν φάλαγγα ἐς δύο κέρατα διήκουσαν τεταχθαι, τὸ μὲν ὡς πρὸς Δαρεῖον τε, καὶ τοὺς πέραν τοῦ παταμοῦ, τοὺς πάντας Πέρσας· τὸ δὲ, ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ὄρει κατὰ νότου σφῶν τεταγμένους. Τοῦ δὲ εὐακύνου προετίχθησαν, τῶν μὲν πεζῶν, οἷ τε Κρηῖτες τοξόται, καὶ οἱ Θράκες, ὧν ἡγεῖτο Σιέλκης· πρὸ τοῦ-

των δὲ ἢ ἵππος ἢ κατὰ τὸ εὐώνυμον. Οἱ δὲ μισθοφόροι ξίνοι πᾶσιν ἐπιτάχθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὔτε πικρὴ αὐτῶν ἢ φάλαγξ κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ ἐσωτοῦ ἐφάνητο, πολὺ τε τάσθη ὑπερφολαγγήσεται οἱ Πέρσαι ἐδόκουν, ἐκ τοῦ μίσου ἐκείνουσ' ὅτι ἄλλας τῶν ἐταίρων, τὴν τε Ἀνθιμουσίαν, ἣς ἡγήσατο ἦν Περσίδα, ὁ Μενισθέας, καὶ τὴν Λευγαίαν καλουμένην, ἣς ἡγήτο Παντόρδατος ὁ Κλεάνδρου, ἐπεὶ τὸ δεξιὸν ἀφανὲς παρελθεῖν. Καὶ τοὺς τοξότας δὲ, καὶ μέρος τῶν Ἀγριώνων, καὶ τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων ἔστη οὗς κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτοῦ ἐπὶ μετώπῳ περὶ αὐγὰν, ἐξέτεινεν ὑπὲρ τὸν τῶν Περσῶν μέρος πρὶν φάλαγγα. Ἐπεὶ γὰρ οἱ ὑπὲρ τοῦ ὄρους πεταγμένοι οὔτε κατήσαν, ἐκδρομῆς τε ἐπ' αὐτοὺς πρὶν ἀχαιῶν καὶ τῶν τοξότων ὀλίγων κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου γενομένης, φασίως ἀπὸ τῆς ὑπερείας ἀκαστάλντες, ἐς τὸ ἄκρον ὑνέφυγον, ἔχοντες καὶ τοῖς καὶ αὐτοὺς πεταγμένοις δυνάτως ὡς χρήσασθαι ἐς ἀντεπλήρωσιν τῆς φάλαγγος, οἰκίοις δὲ ὑπὲρ τριποσίους ἐπιτάξαι ἐθήρασαν.

Χ. Οὕτω δὲ πεταγμένους χρόνον μὲν τὸν αὖτε προῆγον ἀναπαύων, οἷον καὶ πᾶντι ὄρεσι σχολάζει αὐτῶν ἡ πρόσδος. Τοὺς γὰρ βαρβάρους, ὅπως τὰ πρῶτα ἐπὶ ἐλθῶσαν, οὕτως ἀνταπῆγε Λαρτιάς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ταῖς ὁχθυσί, πολλὰ μὲν ἀποκρήματα οὕσας, ἔστι δὲ ὕδρον καὶ χάρακα παρατείννας αὐταῖς, ὥστε εὐεφρόντερά ἐφάνησαν, οὕτως ἔμεινεν. Καὶ ταύτην ὡς ὁ λόγος ἐγένετο τοῖς ἀπ' Ἀλεξάνδρου τῇ γνώμῃ δεδομένοις. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη ἦν τὰ στρατεύματα,

παρ' ἡμετέρων πάντῃ Ἀλέξανδρος, παρεκάλει ἄνδρες
 ἰγασθοὺς μίγνυσθαι· οὐ τῶν ἡγεμόνων μόνον τα
 ἰνώματα ἦν· τῷ πρέποντι κόσμῳ ἀκακαλῶν, ἀλλὰ
 καὶ ἰλαρχας καὶ λυκαγούς, ὁποῦνται τῶν ξένων τῶν
 μεθοφάρων, ὅσοι κατ' ἀέλιον, ἤ σινα· ἀρατὴν γνα
 μιωότεροι ἦσαν· καὶ αὐτῷ πανταχόθεν βοή ἐγένετο,
 ἢ διατρέβαν, ἀλλὰ ἐμβάλλειν ἐς τοὺς πολέμιους. Ὁ
 δὲ ἦγεν ἐν ταῖς ἐπὶ τὰ μὲν πρώτα, καὶ περ ἐν ἀπώ
 ττῳ ἦδη ἔχον τὴν Λαφείου δύναμιν, βάδην, τοῦ μὴ
 δυνασπαυθῆναι τι ἐν τῇ ξυκτονωτέρῃ πορείᾳ κυμῆναν
 τῆς φάλαγγος. Ὡς δὲ ἐκτὸς βέλους ἐγίνοντο, πρώ
 τοι δὲ κατ' Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος
 ἐπὶ τοῦ δεξιῷ τεταχμένος, ὁρῶν ἐς τὸν ποταμὸν
 ἐμβάλλον, ὡς εἴη τε οὐκ ὕμνηται τῆς ἐφόδου ἐκπλήξαι
 τοὺς Πέρσας, καὶ τοῦ θύσσειν ἐς αἵρας ἐλθόντας,
 ὀλίγοι πρὸς τῶν τεταχθέντων βλάπτεσθαι. Καὶ ξυνέβη
 ὅπως εἰκόσεν Ἀλέξανδρος· ἐνθ' ὅς γὰρ ὡς ἐν χερσὶν
 ἡ μάχη ἐγένετο, τρέπονται τοῦ Περσικοῦ στρατεύ
 ματος οἱ τῷ ἀριστέρῳ κίρῳ ἐπιτεταχμένοι· καὶ ταύ
 τη μὲν ἐνίκα λαμπρῶς Ἀλέξανδρος καὶ καὶ αὐτὸς ἀν
 τὴν· οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μεθοφάροι, οἱ σὺν Λαφείῳ,
 ἢ δέσχε τῶν Μακεδόνων ἢ φαίλαρξ, ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν
 κέρας παραφύλαττα, (ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν σπουδῇ
 ἐς τὸν ποταμὸν ἐμβάλλον, καὶ ἐν χερσὶ τὴν μάχην
 ποιήσας, εἰσέθη ἦδη τοὺς ταύτην τεταχμένους τῶν
 Περσῶν· οἱ δὲ κατὰ μέσση τῶν Μακεδόνων, οὕτως τῇ
 ἰσῇ σπουδῇ ἦσαν τοῦ ἔργου, καὶ πολλαχῇ κρη
 μνώδεις ταῖς ὁχθαῖς ἐντυγχάνοντες, τὸ μέγα πον τῆς
 φάλαγγος οὐ δυνατοὶ ἐγένοντο ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ δια

αφασσάσαι) ταύτη ἐμβάλλουσιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Μεδόσι, ἢ μάλιστα διασπαρμένῃ αὐτοῖς τῇ φάλαγγα κατεΐδον. Καὶ τὸ ἔργον ἐκτελεσθὲν καρτερῶς ἦν, τῶν μὲν ἐς τὸν ποταμὸν ἀπέρχουσιν τοῖς Μεδόσι, καὶ τὴν κίχην τοῖς ἡδὴ φάλαγγες αὐτῶν ἀνασώσασθαι· τῶν Μακεδόνων δὲ τῆς τε ὁλοκλήρου ἡδὴ φαινομένης εὐπραγίας μὴ λειψοῦσθαι, καὶ τὴν δόξαν τῆς φάλαγγος, ὥς ἡμίχου, ἡδὴ ἐκ τῆς τοῦ διαβεβοημένης μὴ ἀφανίσαι. Καὶ τι καὶ ποῖς ἄνεσι, τῷ τε Ἑλληνικῷ καὶ τῷ Μακεδονικῷ, φίλοις μίας ἐνέπευσεν ἐς ἀλλήλους. Καὶ ἐντεταμένῳ πάλιν Πτολεμαῖός τε ὁ Σελεύκου, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἡρώδης, καὶ ἄλλοι ἐς ῥήσοι μάλιστα καὶ ἐκαστὸν, τῶν ἐν ἡμελημένων Μακεδόνων.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ βασιλέως κείνου περὶ ξεῖς, τετραμμένους ἡδὴ τοὺς κατὰ σφᾶς τοὺς Περσῶν ὄρῳντες, ἐπὶ τοὺς ξένους τε τοὺς μισθοφόρους τοὺς Δαρσίου, καὶ τὸ προαίμακον αὐτῶν ἐπικυρήσαντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπέρχοντο αὐτούς· καὶ καὶ τὸ παρερρώχως τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ὑποφάλαγγησαντες, ἐς τὰ πλάγια ἐμβεβληκότες, τῇ ἔκαστον τοὺς ξένους· καὶ αἱ ἱππεῖς δὲ αἱ τῶν Περσῶν κατὰ τοὺς Θετταλοὺς τεταγμέναι, αὐτὰς ἔμειναν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ἔργῳ, ἀλλ' ἐπιδιώκοντες εὐρώστως ἐνέβαλλον εἰς τὰς Περσικὰς Θετταλῶν· καὶ ταύτῃ ξυνεστῇ ἱππομαχίᾳ κρατερᾷ· αὐτὰς προῦθεν ἐνεκλίναν οἱ Πέρσαι, πρὶν Δαρσίῳ τε πεφευγότα ἡσθόντο, καὶ πρὶν ἀπορφαχθῆναι αὐτῶν τοὺς μισθοφόρους ἀνγκοπέοντας ὑπὸ τῆς φάλαγγος· τότε

ἤδη λαμπρά τε καὶ ἐκ πάντων ἡ φύγη ἐγένετο·
 καὶ οἱ τε τῶν Περσῶν ἵπποι ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἐκα-
 τοπαθεύον, βαρέως ἐπιλομένους τοὺς ἐμβάτας σφίον
 ῥέοντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἵππεις κατὰ στενάς ὁδοὺς,
 κλῆθαι τε καλλῶν, καὶ πεφοβημένοι καὶ σὺν ἀταξίᾳ
 ἐκτοχορῶντες, οὐ μόνον ἀπ' ἀλλήλων καταπατοῦμε-
 ναι, ἢ πρὸς τῆς διώξεως τῶν πολεμίων ἐβλάπτοντο,
 καὶ οἱ Θετυλοὶ εὐρώσας αὐτοῖς ἐπέκειντο· ὥς τε
 οὐ μόνον ἢ ὥς περὶ φθὸς ἐν τῇ φυγῇ τῶν ἱππέων
 ἐγένετο. Δαρεῖος δέ, ὥς αὐτῷ τὸ πρῶτον ὑπ' Ἀλε-
 ξάνδρου ἐφοβήθη τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον, καὶ ταύτην
 ἐπεφρήγγυμνον κατεῖδε τοῦ ἄλλου στρατοπέδου,
 εὐθύς, ὥς ἔχεν ἐπὶ τοῦ ἄρματος, σὺν τοῖς πρώτοις
 ἔφευγε καὶ ἐς τε μὲν ὁμαλοῖς χωρίοις ἐν τῇ φυγῇ
 ἐτύγχανεν, ἐπὶ τοῦ ἄρματος διεσώζετο. Ὡς δὲ φά-
 ραγξί τε καὶ ἄλλαις δυσχωρίαις ἐνέκυρσε, τὸ μὲν ἄρ-
 μα ἀπελείπει αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸν κἀν-
 δυν ἐκδίδει· ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον ἀπολείπει ἐπὶ τοῦ ἄρ-
 ματος· αὐτὸς δὲ ἵππον ἐπιρῆς ἔφευγε. Καὶ ἡ νύξ
 οὐδ' ἀπομακρυνθεὶς ἐπὶ τῇ ἀφαιστά αὐτῶν, τὸ πρὸς
 Ἀλέξανδρον ἄλδιναι· Ἀλέξανδρος γάρ, ἔστι μὲν φάος
 ἦν, ἀνὰ πρῶτος ἰδὼκεν· ὥς δὲ συνίσκιδιαις τε ἤδη,
 καὶ τὰ πρὸ ποδῶν ὀφάνῃ ἦν, ἐς τὸ ἐμπάλιν ἐτρέπε-
 το ὥς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, τὸ μὲν τοῖ ἄρμα τὸ Δα-
 ρείου ἀπολαβεῖν, καὶ τὴν ἀσπίδα ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν
 κἀνδυν, καὶ τὸ τόξον. Καὶ γὰρ καὶ ἡ διώξις βρα-
 δυτάρα αὐτῷ ἐγένετο, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ παραφύξει
 τῆς φάλαγγος ἐπιστρέψας καὶ αὐτὰς οὐ πρόουθεν ἐς
 τὰ διώκειν ἐτρέπετο, πρὶν τοὺς τε μισθοφόρους τοὺς

ἔκρινε καὶ τὸ τῶν Περσῶν ἵππων ἀπὸ τῶν ποτα-
 μῶν ἀποσφύγγας κατεΐδε. Τῶν δὲ Περσῶν ἀνέδρα-
 νον μὲν Ἀραβίης καὶ Ῥωμίδου καὶ Ἀκκίης, πρὸ
 ἐπὶ Γραμμάς ἡγησάμενον τοῦ ἵππου. Ἀποδρήσαν-
 δὲ καὶ Σαβόκης ὁ Αἰγύπτου σαυρότης, καὶ Βουρ-
 νης, τῶν ἐκτίμων Περσῶν. Τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος, ὃ
 ἴκανα μάλιστα μυριάδας καὶ ἐν τούτοις, ἵππους ἐπέ-
 τας μύριους· ὥστε λέγει Ηκτολεμαῖος ὁ Μάγος, ἐκ-
 πασιπόμενος τότε Ἀλεξάνδρῳ, τοὺς μετὰ σφῖν δι-
 νουσίας Δαρείον, ὡς ἐπὶ φάραγγί τι καὶ ἐν τῇ δυνά-
 μει ἐγένοντο, ἐπὶ τῶν περὶ διαβῆναι τὴν φάραγγα.
 Τὸ τε στρατόπεδον τὸ Δαρείον ἐνθὺς ἐξ ἐφάδου ἔ-
 λα, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ γυνή, αὐτὴ δὲ καὶ ἡ δούλη
 Δαρείου, καὶ υἱὸς Ἀρσίον κήπιος. Καὶ θυγατέρας
 δύο, ἐάλασαν, καὶ ἄλλαι αὐτὸς Περσῶν καὶ
 ὁμοτίμων γυναικες οὐ πολλαί. Οἱ γὰρ ἄλλοι Περ-
 σαι ταῖς γυναῖκασι σφῖν ἐν τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ ἐ-
 λαμασχόν ἐτυχόν ἐσταλμένους· ἐπεὶ καὶ Δαρεῖος τῶν
 τε χρημάτων τὰ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλλα μεγάλῃ βασι-
 λῇ ἐς πολυπλὴν διαίταν καὶ στρατευομένην ὅπως ἀνέ-
 πται, πατόμψει ἐς λαμασχόν· ὡς τε ἐν τῷ στρα-
 τήματι οὐ πλείονα ἢ τριαχίλια τάλαντα εἶδεν. Ἄλλα
 καὶ τὰ ἐν λαμασχῶν χρήματα ὀλίγον ὑστερον εἶδεν
 ὑπὸ Παρμανίωνος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο σταλόντος. Τοῦτο
 τὸ πῖλος τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἄρχοντες Ἀθη-
 ναίους Νικολοστράτου, μετὰς Μαιμακτηριεύου.

XII. Τῇ δὲ ὑσταταίᾳ, καίτερος τετραμήνης τῶν
 μηνῶν Ἀλεξάνδρος ἔλπει, ὅτι τοὺς τραυματίας ἐπὶ
 θεῶν καὶ τοὺς περὶ ξυναγαγόν, εἶδαντε μεγάλῃ

οὐδὲν, οὐδὲν τῇ δυνάμει πάσῃ ἐκταταγμένη λημπτρόταται
 ὥς ἐς πόλεμον. Καὶ λόγῳ τε ἐπεκρίθησεν ὅσοις τὸ
 διαπραγναῖς ἔργον ἐν τῇ μάχῃ ἢ αὐτὸς ἐπέγνω αἰγυ-
 σμένον, ἢ ἀκοῇ συμφωνοῦμενον ἔμαθε, καὶ χρημα-
 τῶν ἐπιδόσει ὡς ἐκδοτοῦς οὐδὲν τῇ ἀξίᾳ ἐτίμησε. Καὶ
 Κίλικας μὲν ἀποδεικνύει σατραπήν Βάλλακρον, τὸν
 Ἰνικίτορος, ἓνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν·
 ἀντὶ δὲ τοῦτου ἐς τοὺς σωματοφύλακας κατέλαξε Μή-
 νητα τὸν Διονυσίου. ἀντὶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σε-
 λεύκου, τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ μάχῃ, Πολυπύχον-
 τα τὸν Συμβίου ἄρχον ἀπέδωκε τῆς ἐκείνου τάξεως.
 Καὶ Βολέυσι τὰ τε πενήκοντα τάλαντα, ἔτι ἐνδεῶς
 ὄντα ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων σφίσι χρημάτων, ἀνῆκε
 καὶ τοὺς ἑμήρους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς
 τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναίκος ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλη-
 σεν. Ἀλλὰ λέγουσι τινες τῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ γυναι-
 κῶν, τῆς κυκλῆδος αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διαίτης τῆς
 Δαρείου ἐπαύηκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρεκθόντα αὐτὸν
 τὴν Δαρείον, ἥτις αὐτῷ ἐξηγομένη ἦν, ἀκούσαι γυ-
 ναικῶν οἰμωγῆν, καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ
 πόρρω τῆς σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖ-
 κες, καὶ ἀνδ' αὐτοῦ οὕτως ἐγγύς παρασκηνοῦσαι; καὶ
 τεταξαίκαται, ὅτι, ὦ βασιλεῦ, ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ
 γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγείσθῃ αὐταῖς,
 οἷσι τὸ τόξον τε τοῦ Δαρείου ἔχεις, καὶ τὸν κἀνδρὸν
 τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κειμένηται ὀπίσω ἡ
 Δαρείου, ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνδιμῶζουσιν.
 Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλεξάνδρον, πᾶσι πρὸς αὐτὰς
 Ἀποκρίσας, ἓνα τῶν ἑταίρων, ἐνταυθαμένον φράσαι·

ὅτι ἦν Σαρεῖος· τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κόνδυν οὗ φέ-
 γων ἀπέλειπεν ἐπὶ τῷ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόν-
 ῃς Ἀλέξανδρος. Καὶ Λεοννάτον παρελθόντα ἐς τὴν
 σκηνήν, τὰ τε περὶ Σαρείου εἰπεῖν, καὶ ὅτι τὴν θε-
 ράπειαν αὐταῖς ἐσχώρει Ἀλέξανδρος τῆς βασιλείης,
 καὶ τὸν ἄλλον κόσμον· καὶ καλεῖσθαι βασιλίῃσα.
 Ἐπεὶ οὐ κατὰ ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον περὶ
 Σαρεῖον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεποι-
 μῆσθαι ἐννόμους. Ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀρ-
 στόβουλος λέγουσι. Λόγος δὲ ἔχει, καὶ αὐτὸν Ἀλέ-
 ξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν εἰσω ξύν· Ἡφαιστίῳ
 μόνῳ τῶν ἐταίρων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Σαρείου, ἀφ-
 φειγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν, (ῥεστώ-
 θαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ) τὴν δὲ Ἡφαιστίῳ
 προσελθεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων ἐφαίνε-
 ται. Ὡς δὲ ὁ Ἡφαιστίων τε ὀπίσω ὑπεχώρησεν,
 καὶ τις τῶν ἀμφ' αὐτόν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐπι-
 νον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταειδεσθεῖσιν
 τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι
 αὐτὴν ἀμαρτεῖν· καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον.
 Καὶ ταῦτα θγεί οὐδ' ὥς ἀληθῆ, οὕτως ὥς πάντῃ ἀπὸ
 στα ἀνέγραφα. Ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπ' αὐτῷ
 Ἀλέξανδρον, τῆς τε ἐς τὰς γυναῖκας κατοικίσεως,
 καὶ τῆς εἰς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πε-
 θυκῶς δοκῇ τοῖς συγγράμμασιν Ἀλέξανδρος, ὥς καὶ
 ταῦτα ἦν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπιμύ-
 ῳ Ἀλέξανδρον.

XIII. Σαρεῖος δὲ τὴν μὲν νύκτα ξύν ὀλίγοις τοῖς
 ἀμφ' αὐτόν ἐφυγε, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἀναλαμβάνων αἰ

τῶν τε Περσῶν τοὺς διασωθέντας ἐκ τῆς μάχης, καὶ
 τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων, τετρακισχιλίους ἔχων
 τοὺς πάντας, ὡς ἐπὶ Θάψακόν τε πόλιν καὶ τὸν Εὐ-
 φράτην ποταμὸν ἐπουδῇ ἤλαντο, ὡς τάχιστα μέσον
 αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν Εὐφράτην ποιῆ-
 σαι. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀντιόχου, καὶ Θυμῶνδης ὁ Μέν-
 ταρος, καὶ Ἀριστομήδης ὁ Φεραῖος, καὶ Βιάνωρ ὁ
 Λακωνικὸς, ἔμπειντες οὗτοι αὐτόμολοι μετὰ τῶν ἀμφ'
 αὐτὰς στρατιωτῶν ὡς ὀκτακισχιλίων, εὐθύς ὡς τε-
 ταγμένοι ἦσαν, κατὰ τὰ ὄρη φεύγοντες ἀφίκοντο ἐς
 Τρίπολιν τῆς Φοιχέης· καὶ ἐνταῦθα καταλαβόντες
 τὰς καὶ νενεωλεημένας, ἐφ' ὧν πρόσθεν ἐκ Λέσβου
 διασκομισμένοι ἦσαν, τούτων ὅσαι μὲν ἱκαναὶ σφί-
 σιν ἐς τὴν κομιδὴν ἐδόκουν, ταύτας καθελκύσαντες,
 τὰς δὲ ἄλλας αὐτοῦ ἐκ τοῖς νεωρίοις κατακαύσαντες,
 ὡς μὴ παρασχεῖν ταχέϊαν σφῶν τὴν ἠλώξιν, ἐπὶ Κύ-
 πρου ἐφυγον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον, ἵστα περ ὀλί-
 γον ἥμισυρον πολυπραγμογῶν τε. Ἀμύντας ἀποθνή-
 σκει ὑπὸ τῶν ἐγκλισίων. Φαρανάβαζος δὲ καὶ Αὐτο-
 κραάτης τέως μὲν περὶ τὴν Χίον διέτριβον, κατα-
 στήσαντες δὲ φρουρὰν τῆς Χίου, τὰς μὲν τινας τῶν
 νεῶν ἐς Κῶν καὶ Ἀλικαρνασσὸν ἐστεῖλαν· αὐτοὶ δὲ
 ἑκατὸν ναυαὶ ταῖς ἀρίστα πλεούσαις ἀναγόμενοι, ἐς
 Σίφρον κατέσχον. Καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφικνεῖται Ἀχις
 ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ μιᾷς τριήρους
 χρήματά τε αἰτήσας ἐς τὸν πόλεμον καὶ δυνάμειν ναυ-
 τικὴν τε καὶ περὶκὴν ὅσῃν πλείστην ἀξιώσας συμ-
 πέμψαι αὐτὸς ἐς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ἐν τούτῳ ἀγ-
 γελία αὐτοῖς ἔρχεται τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἰσαῶ γενο-

μένης. Ἐκπλαγόντες δὲ πρὸς τὰ ἑξαγγελλόμενα, Περ-
 σῆς βασιλεὺς μὲν σὺν δώδεκα τριήρεσι, καὶ τῶν μισθον-
 φόρων ξένων ξὺν χιλίοις καὶ πεντακασίοις, ἐπὶ Χίῳ
 ἐστάλη, δείσας μὴ τι πρὸς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἡττῆς ἢ
 Χίοι νεωτερίσωσιν. Ἄγχι δὲ παρ' Αὐτοφραδάτῃ
 τάλαντα ἀργυρίου λαβὼν τριάκοντα, καὶ τριήρεις
 δέκα, ταύτας μὲν Ἰππῖαν ἄξοντα ἀποστέλλει παρ-
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀγησίλαον ἐπὶ Τάρανθον· καὶ
 παραγγέλλειν ἐκέλευσεν Ἀγησίλαῳ, διδόντα τοῖς ναυ-
 ταῖς ἐντελῆ τὸν μισθόν, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐπὶ Κό-
 ρινης, ὡς τὰ ἐκεῖ καταστησόμενον. Αὐτὸς δὲ τότε μετ'
 αὐτοῦ ἐν ταῖς νῆσιν ὑπέμενε, ὕστερον δὲ πρὸς Ἀν-
 καρνασσὸν παρ' Αὐτοφραδάτῃ ἀφίκετο. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ σατραπὴν μὲν Συρίᾳ τῇ κοίλῃ Μένανον τὸν
 Κερδίμμη ἐπέταξε, δοῦναι αὐτῷ εἰς φαλακρὰν πρὸς τὴν
 ἑσπέρην τὰς τῶν συμμάχων ἱππείας· αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φοι-
 νίκης ἦεν, καὶ ἀπαντᾷ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Στρατὸν
 ὁ Γηροστράτου παῖς, τοῦ Ἀραδίου τε καὶ τῶν Ἀρα-
 δω προσοίκων βασιλέως· ὁ δὲ Γηροστράτος αὐτὸς
 μετ' Αὐτοφραδάτου ἔπλεε ἐπὶ τῶν νηῶν, καὶ οἱ ἄλλοι
 οἱ τε τῶν Φοινίκων καὶ οἱ τῶν Κυπρίων βασιλεῖς
 καὶ αὐτοὶ Αὐτοφραδάτῃ, εὐκέρπλειον. Στρατὸν δὲ
 Ἀλέξανδρῳ ἐντυχὼν, ἀπεφανοῖ χροιστὶ στεφάνῳ αὐτὸν,
 καὶ τὴν τε Ἀραδὸν αὐτῷ τὴν νῆσον καὶ τὴν Μάρα-
 θον τὴν καταντικρὺ τῆς Ἀραδου ἐν τῇ ἡπείρῃ κειμέ-
 νην, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, καὶ Σιχῶνα, καὶ
 Μαριάμνην πόλιν, καὶ τὰλλα ὅσα τῆς σφῶν ἐπικρα-
 τείας ἐνδίδωσιν.

XIV. Ἐτι δὲ ἐν Μαρὰθῳ Ἀλέξανδρον ὄντος

ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε καὶ κείμενα Δαρείου, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀρτίται Δαρείῳ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. Ἐδὴλον δὲ ἡ ἐπιστολὴ, ὅτι Φίλιππος τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ συμμαχία ἐγένετο· καὶ ἐπειδὴ Ἀρσῆς ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλείαν Ἀρσῆν ἤρξεν, οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. Ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὐτε πέμπει τινα Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆναι τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας. Τούτου ἕκκα καταβῆναι αὐτὸς τὴν χώραν ἀμύνων καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. Τὴν μὲν δὲ μάχην, ὡς θεῶν τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλείᾳς γυναῖκα τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς ἄλόντας, καὶ φίλιαν εἶθελει ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ ξυμμάχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων πέμπειν ἑξέου Ἀλεξάνδρον παρ' αὐτὸν, ξὺν Μένισκῳ τε καὶ Ἰρσίμῳ τοῖς ἀγγέλῳσι, τοῖς ἐκ Περσῶν ἤκουσι, τοὺς καὶ πιστὰ ληφομένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δαίοντας. Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ συμπεμπει τοῖς παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον παραγγέλλας τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ εἰ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἦ δὲ ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου ὡς ἔχει. Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἐλθόντες εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα κατὰς πόλιν ἡμᾶς, οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δέ, τῶν

ὅτον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν, καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκί-
 δυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξή-
 λει· λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶντος
 μυρίων ἐς μνήμην ἔλθεῖν, ὡς οὐδὲν τι οὔτε κατὰ
 πλήθος οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξιολογεῖν σφίσι· ἐπεὶ
 τότε· οὐδὲ ἱππέων αὐτοῖς παρόντων Θρασιῶν,
 οὐδὲ Βοιωτῶν, ἢ Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων,
 ἢ Θρακῶν, οὐδ' ὅση ἄλλη σφίσι ἵππος ξυντάταται
 οὐδὲ τοξοτῶν, ἢ σφενδονητῶν, ὅτι μή Κρητῶν,
 Ῥοδίων ὀλίγων· καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ ἥκον-
 τοι Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων· οἱ δὲ βασιλεῖα τε ἐ-
 πάση τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνα αὐτῇ ἐπείσαντο
 καὶ ἔθνη ὅσα ἄλλα κατιόντων εἰς τὸν Εὐξείνου πόν-
 τον καθ' ὁδὸν σφίσι ἐπαγέμετο, νικῶντες ἐπὶ τῇ
 ὁδῷ τε ἄλλα ἐν τῷ τοιῷδε πρὸ τῶν κινδύνων ἐς πο-
 ρύκλησιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνα
 παραινέσθαι εἰκός· οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιό-
 μενοί τε τὸν βασιλέα, καὶ τῷ λόγῳ ἐπαίροντες, ἅγχι
 ἤδη ἐπέλεον.

VIII. Ὁ δὲ τότε μὲν δειπνοποιεῖσθαι παραγγέ-
 λει, προπέμπει δὲ [ὡς ἐπὶ ταῖς πύλαις,] τῶν ἱππέων
 ὀλίγους καὶ τῶν τοξοτῶν προποτασσευομένους τὴν
 ὁδὸν τὴν ὀπίσω, ὡς ἐπὶ ταῖς πύλαις· καὶ αὐτὸς τὴν
 νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν πᾶσαν ἦεν, ὡς κα-
 τάσχεῖν αὐτὸς τὰς πύλας· ὥς δὲ ὁμοῦ μύσας νύκτι
 ἐκρήκτησαν αὐτὸς τῶν παρόδων, ἀνέπαυε τὴν στρα-
 τιάν τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν περὶ
 προφυλακῶν ἀκριβεῖς καταστήσασθαι· ὑπὸ δὲ τῇ
 ἑῷ κατῆρει ἀπὸ τῶν πυλῶν κατὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἐν

μὲν πάντῃ στενόπορα ἦν τὰ χωρία, ἐπὶ κέρως ἦγεν·
 ὥς δὲ διεχώρει ἐς πλάτος, ἀνέπτυσσεν πάλιν τὸ κέρως
 ἐς φάλαγγα, ἄλλην καὶ ἄλλην τῶν ὀπλιτῶν τάξιν πα-
 ράγων, τῇ μὲν, ὥς ἐπὶ τὸ ὄρος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ, ὥς
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἵππεῖς ἀπὸ τῆς μὲν κα-
 τ' ὅπιν τῶν πεζῶν τεταγμένοι ἦσαν· ὥς δὲ ἐς τὴν εὐ-
 ρυχωρίαν προήεσαν, συντάσσεν ἤδη τὴν στρατιάν
 ὥς ἐς μάχην· πρώτους μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως πρὸς
 τοῦ ὄρει τῶν πεζῶν τὸ, τε ἄγλημα καὶ τοὺς ὑπασπι-
 στὰς, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐχομένην
 δὲ τούτων, τὴν Κόλνου τάξιν· ἐπὶ δὲ τούτοις, τὴν
 Περδίκκου. Οὗτοι μὲν ἔστε ἐπὶ τὸ μέσον τῶν ὀπι-
 τῶν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἀρξομένῳ τεταγμένοι ἦσαν. Ἐπὶ
 δὲ τοῦ ἐκωνύμου, πρώτη μὲν Ἀμύντου τάξις ἦν, ἐπὶ
 δὲ ἡ Πτολεμαίου, ἐχομένη δὲ ταύτης, ἡ Μελεάγρου.
 Τοῦ δὲ ἐκωνύμου τοῖς πεζοῖς μὲν Κρατερός ἐπιτά-
 τακτο ἄρχειν, τοῦ δὲ ξυμπαντός ἐκωνύμου Παρμε-
 νίων ἡγεῖτο· καὶ παρήγγελλτο αὐτῷ, μὴ ἀπολείπειν
 τὴν θάλασσαν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν ἐκ τῶν βαρβάρων,
 οἳ πάντῃ ὑπερφαλαγγήσεν αὐτῶν διὰ πλῆθος ἡμελ-
 λον. Μαρεῖος δὲ, ἐπειδὴ ἐξηγγέλθη αὐτῷ προσάγων
 ἤδη Ἀλέξανδρος ὅς πρὸς μάχην, τῶν μὲν ἵππεων δια-
 βιβάζει πέραν τοῦ ποταμοῦ. Πινάρου ἐς τρισμυρίους
 μάλιστα τὸν ἀριθμόν, καὶ μετὰ τούτων τῶν πεζῶν
 ἐς δισμυρίας, ὅπως τὴν λοιπὴν δύναμιν καθ' ἑαυ-
 τὴν συντάξει. Καὶ πρώτους μὲν τοῦ ὀπλιτικοῦ
 τοὺς Ἕλληνας τοὺς μισθοφόρους, ἔταξεν τρισμυρίους·
 κατὰ τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων· ἐπὶ δὲ τούτοις,
 τῶν Καρχηδόνων καλουμένων, [ἔνθεν καὶ ἔνθεν] ἐς

ἑξακισμυρίους· ὀπλῖται δὲ ἦσαν καὶ οὗτοι. Τοσού-
 τους γὰρ ἐπὶ φάλαγγος ἀπλῆς ἐδέχετο τὸ χωρίον, ἵνα
 ἐτάσσοντο. Ἐπέταξε δὲ καὶ τῷ ὄρει τῷ ἐν ἀριστερῇ
 σφῶν κατὰ τὸ Ἀλεξάνδρου δεξιόν, ἐς δισμυρίους
 καὶ τούτων ἔστιν οἱ κατὰ νῶτου ἐγένοντο τῆς Ἀλε-
 ξάνδρου στρατιᾶς. Τὸ γὰρ ὄρος ἵνα ἐπετιχθῇσαν,
 πῇ μὲν διεχώρει ἐς βάθος, καὶ κολπῶδες τι αὐτοῦ
 ὥσπερ ἐν θαλάσῃ ἐγένετο· ἔπειτα ἐς ἐπικαμπὴν
 προΐων τοὺς ἐπὶ ταῖς ὑπωρείαις τεταγμένους κατόπυ
 τοῦ δεξιοῦ κέρως τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐποίει· τὸ δὲ ἄλλο
 πληθὺς αὐτοῦ ψιλῶν τε καὶ ὀπλιτῶν κατὰ ἔθνη συν-
 τεταγμένον ἐς βάθος οὐκ ᾤφελιμον, ὅπισθεν ἦν τῶν
 Ἑλλήνων τῶν μισθοφόρων, καὶ τοῦ ἐπὶ φάλαγγος
 τεταγμένου βαρβαρικοῦ. Ἐλέγετο γὰρ ἡ πᾶσα ξὺν
 Δαρείῳ στρατιὰ μάλιστα ἐς ἑξήκοντα μυριάδας μαχί-
 μους εἶναι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς αὐτῷ πρόσω ἴοντι
 τὸ χωρίον διέσχεν ὀλίγον ἐς πλάτος, παρήγαγε τοὺς
 ἱππέας, τοὺς τε ἑταίρους καλουμένους, καὶ τοὺς Θεσ-
 σαλοὺς [καὶ τοὺς Μακεδόνας]. Καὶ τοὺτους μὲν
 ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρει ὦκα οἱ ἐτάξε. Τοὺς δὲ ἐκ Μελο-
 ποννήσου, καὶ τὸ ἄλλο, τὸ συμμαχικόν, ἐπὶ τὸ εὐώ-
 νυμον πέμπει ὡς Παρμενίωνα. Δαρεῖος δὲ, ὡς συν-
 τεταγμένη ἦδη ἦν αὐτῷ ἡ φάλαγξ, τοὺς ἱππέας οὓς
 τίνας πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῷδε προτετάχει, ὅπως
 ἀσφαλῶς αὐτῷ ἡ ἑκταῖς τῆς στρατιᾶς γένοιτο, ἀνε-
 κάλεσεν ὑπὸ Ξυνθήμετος. Καὶ τούτων τοὺς μὲν πολ-
 λούς ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρει πρὸς τῇ θαλάσῃ κατὰ Παρ-
 μενίωνα ἐτάξεν, ὅτι ταύτῃ μᾶλλον τι ἱππασίμα ἦν·
 μέρος δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πρὸς τὰ ὄρη

παρήγαγεν. Ὡς δὲ ἀχρεῖοι ἐνταῦθα διὰ στενότητος τῶν χωρίων ἐφαίνοντο, καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς παριππεῦσαι ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας σφῶν ἐκέλευσεν. Αὐτὸς δὲ Δαρεῖος τὸ μέσον τῆς πύσης τάξεως ἐπέειχε, καθάπερ νόμος τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι τετάχθαι· καὶ τὸν νοῦν τῆς τάξεως ταύτης Ξενοφῶν δ' τοῦ Γρύλλου ἀναγράφει.

IX. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος κατιδὼν ὀλίγον πᾶσαν τὴν τῶν Περσῶν ἵππον μετακεχωρηκῆσαν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον τὸ ἑαυτοῦ, ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν, αὐτῷ δὲ τοὺς Πελοποννησίους μόνους, καὶ τοὺς ἄλλους τῶν συμμάχων ἱππείας ταύτῃ τεταγμένους, πέμπει κατὰ τάχος τοὺς Θεσσαλοὺς ἱππείας ἐπὶ τὸ εὐώνυμον· κελεύσας μὴ πρὸ τοῦ μετώπου τῆς πάσης τάξεως παριππεῦσαι, τοῦ μὴ καταφανεῖς τοῖς πολεμίοις γινέσθαι μεταχωροῦντας, ἀλλὰ κατόπιν τῆς φάλαγγος ἀφανῶς διελθεῖν. Προέταξε δὲ τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τὸ δεξιὸν τοὺς προδρομούς, ὧν ἡγεῖτο Πρωτόμαχος, καὶ τοὺς Παίονας, ὧν ἡγεῖτο Ἀρίστην· τῶν δὲ πεζῶν τοὺς τοξότας, ὧν ἡρχεν Ἀντίοχος· τοὺς δὲ Ἀχρεῖνας, ὧν ἡρχεν Ἀτταλός, καὶ τῶν ἱππέων τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν, ἐς ἐπικαμπὴν πρὸς τὸ ὄρος τὰ κατὰ νότον ἔταξεν, ὥστε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῷ τὴν φάλαγγα ἐς δύο κέρατα διέχουσαν τετάχθαι, τὸ μὲν ὡς πρὸς Δαρεῖον τε, καὶ τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, τοὺς πάντας Πέρσας· τὸ δὲ, ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ὄρει κατὰ νότον σφῶν τεταγμένους. Τοῦ δὲ εὐωνύμου προεπύχθησαν, τῶν μὲν πεζῶν, οἵ τε Κρήτες τοξόται, καὶ οἱ Θράκες, ὧν ἡγεῖτο Σιμέλκης· πρὸ τοῦ-

των δὲ ἢ ἔκπερ ἢ κατὰ τὸ εὐώνυμον. Οἱ δὲ μεθο-
φόροι ξένοι πῦσιν ἐπιτάχθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὕτε πυ-
κνὴ αὐτῶν ἢ φάλαγξ κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ εἰσποῦν ἐφαί-
νετο, πολὺ τε ταύτην ὑπερφαλαγγήσεια οἱ Πέρσαι
ἐδόκουν, ἐκ τοῦ μέσου ἐκέλευσε δύο Ἰλλας τῶν ἐταί-
ρων, τὴν τε Ἀνθεμουσίαν, ἥς ἡγήρχης ἦν Περσίδας
ὁ Μενισθέως, καὶ τὴν Λευγαίαν καλουμένην, ἥ
ἡγεῖτο Παντόρδανος ὁ Κλεάνδρου, ἐπὶ τῷ δεξιῷ
ἀφανῶς παρελθεῖν. Καὶ τοὺς τοξότας δὲ, καὶ μέρος
τῶν Ἀγριώνων, καὶ τῶν Ἑλλήνων μεθ' οὐρόθεν ἔστιν
οὗς κατὰ τὰ δεξιὰ τὸ αὐτοῦ ἐπὶ μετώπῳ περὶ αὐ-
γῶν, ἐξέπεμψε ὑπὲρ τὰ τῶν Περσῶν μέρος πρὶν φά-
λαγγα. Ἐπεὶ γὰρ οἱ ὑπὲρ τοῦ ὄρους περὶ αὐχμῆν
οὗτε κατήσαν, ἐκδρομῆς τε ἐπ' αὐτοὺς πρὶν ἀχρεώ-
των καὶ τῶν τοξοτῶν ὀλίγων κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάν-
δρου γενομένης, φασίως ἀπὸ τῆς ὑπερβαίας ἀναστα-
λέντες, ἐς τὸ ἄκρον ἄνδρυνον, ἔγχευ καὶ τοῖς καὶ
αὐτοὺς πεταγμένοις δυνάτεσιν ὡς χρήσασθαι ἐς ἀν-
τιλήρωσιν τῆς φάλαγγος, δυνάμεις δὲ ἡπιάς τριακο-
σίους ἐπιτάξαι ἐξήρασαν.

Χ. Οὕτω δὲ πεταγμένους χρόνον μὲν τέτατον προ-
ῆγον ἀναπαύειν, οἷον καὶ πᾶντι ἔδοξε σχολαίᾳ αὐτῷ
ἢ πρόοδος. Τοῖς γὰρ βαρβάροις, ὅπως καὶ πρῶτα
ἐπιτάχθησαν, οὐκ ἐπὶ ἀντιπῆγξ ἀμυδρῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
πυκνικοῦ ταῖς ὁχταῖς, πολλὰ καὶ μὲν ἀποκρήμνας
οἷστας, ἔστι δὲ ὅσον καὶ χάρακα παρατείννας αὐταῖς,
ὡς εὐεφρόντερά ἐφαίνετο, οὕτως ἔμεινεν. Καὶ ταύ-
την ὡς ὁμολογῶ ἐγένετο τοῖς ἀμφ' Ἀλεξάνδρον τῇ γνώμῃ
δεδοσμένοις. Ὡς δὲ δημοῖ ἤδη ἦν τὰ στρατεύματα,

ταριππεύων πάντα Ἀλέξανδρος, παρεκάλεσεν ἄνδρας
 ἔγχεσθους μίγνασθαι· αὐτῶν ἡγεμόνων μόνον τὰ
 ὀνόματα ἦν τεῖ πρόποντι κόσμῳ ἀκακαλῶν, ἀλλὰ
 καὶ ἰλιόρχας καὶ λυκαγούς, ὁποῖα τε τῶν ξίνων τῶν
 μισθοφόρων, ὅσοι καὶ αἰέτις, ἢ σίνα· ἀρατὴν γνα-
 ριμώτεροί ἦσαν· καὶ αὐτῷ πανταχόθεν βοή ἐγένετο,
 μὴ διατρέβων, ἀλλὰ ἐμβαλεῖν ἐς τοὺς ποταμούς. Ὁ
 δὲ ἦγεν ἐν τάξει ἔτι τὰ μὲν πρότια, καὶ περ ἐν ὀπί-
 πτοι· ἦδη ἔχων τὴν Λαγείου δύναμιν, βάδην, τοῦ μὴ
 διασπασθῆναι τι ἐν τῇ ξυκτονωτέρῳ ποταμῷ κυμῆναν
 τῆς φάλαγγος. Ὡς δὲ ἐκτός βέλους ἐγίνοντο, πρῶ-
 τοι δὲ οἱ κατ' Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος
 ἐπὶ τοῦ δεξιῷ τεταχμένος, ὁρῶν ἐς τὸν ποταμὸν
 ἐνέβαλλον, ὡς οἷα οὐκ ἐτύχη· τῆς ἐφόδου ἐκπλήξαι
 τοὺς Πέρσας, καὶ τοῦ θῶσσαν ἐς χεῖρας ἐλθόντας,
 ὀλίγοι πρὸς τῶν τοξοτῶν βλάπτεσθαι. Καὶ συνέβη
 ὅπως εἰκόσεν Ἀλέξανδρος· διὸ οὕτως ὥς ἐν χερσὶν
 ἡ μάχη ἐγένετο, τρέπονται τοῦ Περσικοῦ στρατεύ-
 ματος οἱ τῇ ἀριστερᾷ κίρῃ ἐπιτεταχμένοι· καὶ ταύ-
 τη μὲν ἐνίκα λαμπρῶς Ἀλέξανδρος καὶ αὐτὸς ἀρᾷ αὐ-
 τόν· οἱ δὲ Ἕλληνας οἱ μισθοφόροι, οἱ σὺν Λαγείῳ,
 ἢ δέσχετο τῶν Μακεδόνων ἢ φάλαγγι, οἷα ἐπὶ τὸ δεξιὸν
 κέρας παραφύλαγσαι, (ὅν Ἀλέξανδρος μὲν σπουδῇ
 ἐς τὸν ποταμὸν ἐμβαλὼν, καὶ ἐν χερσὶ τὴν μάχην
 ποιήσας, ἐξέσθη ἦδη τοῖς ταύτῃ τεταχμένους σὺν
 Περσῶν· οἱ δὲ κατὰ μέσση τοῦ Μακεδόνων, οὕτω τῇ
 ἰσῇ σπουδῇ ἦσαν τοῦ ἔργου, καὶ πολλαχῇ κρη-
 μνώδεις ταῖς ὁχταῖς ἐντυγχάνοντες, τὸ μέτωπον τῆς
 φάλαγγος οὐ δυνατοὶ ἐγένοντο ἐν τῇ αὐτῇ τάξει δια-

σφάσασθαι) ταύτη ἐμβάλλουσιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Μακεδόσιν, ἢ μάλιστα διασπαρμένῃ αὐτοῖς τῇ φάλαγγι κατείδον. Καὶ τὸ ἔργον ἐπεκράθη καρτερῶν, τῶν μὲν ἐς τὸν ποταμὸν ἀπώσασθαι τοὺς Μακεδόνας, καὶ τὴν κίλην τοῖς ἡδὴ παύσασθαι ἐπιβιάσασθαι· τῶν Μακεδόνων δὲ τῆς τε ἁλίσκου ἡδὴ φαινομένης εὐπραγίας μὴ μεθεῖναι, καὶ τὴν δόξαν τῆς φάλαγγος, ὥς ὑπάρχουσαν, ἐν τῷ πεδυνωμένῳ διαβεβοημένης μὴ ἀφανίσαι. Καί τι καὶ τοῖς Ἕλλησι, τῷ τε Ἑλληνικῷ καὶ τῷ Μακεδονικῷ, φιλοτιμίας ἐνέπεσεν ἐς ἀλλήλους. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν Πτολεμαῖός τε ὁ Σελεύκου, ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος καὶ ἄλλοι ἐς μέγιστοι μάλιστα καὶ ἐκατὰ, τῶν οὐ ἡμελημένων Μακεδόνων.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ βασιλέως κείνου περὶ, τετραμμένους ἡδὴ τοὺς κατὰ σφᾶς, τῶν Περσῶν ὁρῶντες, ἐπὶ τοὺς ξένους τε τοὺς μισθοφόρους τοὺς Δαρσίου, καὶ τὸ προαίμακον σφῶν ἐπικυρήσαντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπώσαντα αὐτούς· καὶ κατὰ τὸ παρερρώγος τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ὑπερφαλαγγήσαντες, ἐς τὰ πλάγια ἐμβεβληκότας, τῇ ἑκαπτον τοὺς ξένους· καὶ αἱ ἱππεῖς δὲ αἱ τῶν Περσῶν κατὰ τοὺς Θετταλοὺς πεταγμένον, οὐκ ἔμειναν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, ἀλλ' ἀπιδυμῶντες εὐρώστως ἐνέβαλλον εἰς τὰς Πλάγας τῶν Θετταλῶν· καὶ ταύτην ξυνεστὴν ἵππομαχίαν κρατῶν· οὐκ ἔπαυον ἐνεκλίχαι οἱ Πέρσαι, πρὶν Δαρσίῳ τε πεφυγότα ἦσθοντο, καὶ πρὶν ἀπορραγῆναι σφῶν τοὺς μισθοφόρους ἀνγκοπέοντας ὑπὸ τῆς φάλαγγος· τότε

ὁ ἤδη λαοὶ τὰ καὶ ἐκ πάντων ἡ φύγη ἐγένετο· καὶ οἱ τε τῶν Περσῶν ἵπποι ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἐκακοπόθον, βαρέως ἀπλισμένους τοὺς ἐμβάτας σφῆν δέροντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἵππεις κατὰ στενάς ὁδοὺς, ἐλήθει τε καλλὰ, καὶ πεφόβημένοι καὶ σὺν ἀταξίᾳ ἐποχορεύοντες, οὐ μὴν ἀπ' ἑλλήνων καταπατοῦμεθα ἢ πρὸς τῆς διώξεως τῶν πολεμίων ἐβλάπτοντο, καὶ οἱ Ὀσσητοὶ εὐρώσεως αὐτοῖς ἐπέκριντο· ὥς τε οὐ μὴν ἢ ὡς περὶ φθὸς ἐν τῇ φύγῃ τῶν ἱππέων ἐγένετο. Δαρείος δέ, ὡς αὐτῷ τὸ πρῶτον ὑπ' Ἀλέξανδρου ἐφοβήθη τὸ κέρως τὸ εὐώνυμον, καὶ ταύτην ἐποφθηγνύμενον κατείδε τοῦ ἄλλου στρατοπέδου, οὐδὺς, ὡς εἶχεν ἐπὶ τοῦ ἄρματος, σὺν τοῖς πρώτοις ἐφευγε καὶ ἐς τε μὲν ὁμαλοῖς χωροῖς ἐν τῇ φύγῃ ἐτύγχανεν, ἐπὶ τοῦ ἄρματος διεσώζετο. Ὡς δὲ φάραγξί τε καὶ ἄλλαις δυσχωρίαις ἐπέκυρσε, τὸ μὲν ἄρμα ἀπαιλεῖται αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸν κἀνδυν ἐκδύς· ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον ἀπολείπει ἐπὶ τοῦ ἄρματος· αὐτὸς δὲ ἵππον ἐκέρως ἐφευγε. Καὶ ἡ νύξ οὐδ' ἀμακροῦ ἐπιγινόμενῃ ἀφείλετο αὐτῶν, τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἄλῃναι. Ἀλέξανδρος γάρ, ἔστι μὲν φάος ἦν, ἀνὰ κράτος ἐδίωκεν· ὥς δὲ συνεισκόταξί τε ἤδη, καὶ τὰ πρὸ ποδῶν ἀφανῆ ἦν, ἐς τὸ ἑρπάλιν ἐτράπετο ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, τὸ μὲν τοῖ ἄρμα τὸ Δαρείου ἀπολαβεῖν, καὶ τὴν ἀσπίδα ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν κἀνδυν, καὶ τὸ τόξον. Καὶ γὰρ καὶ ἡ διώξις βραδυτέρα αὐτῷ ἐγενόκει, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ παραφρόνῃ τῆς φάλαγγος ἐπιστρέψας καὶ αὐτὸς οὐ πρόουθεν ἐς τὰ διώκειν ἐτράπετο, πρὶν τοὺς τε μισθοφόρους τοὺς

δίκους καὶ τὸ τῶν Περσῶν ἱπτικὸν ἀπὸ τοῦ πο-
 τοῦ ἀποσφύγγας κατέβη. Τῶν δὲ Περσῶν ἀπὸ
 πον μὲν Ἀρσάμης καὶ Ῥεσμίθρης καὶ Ἀταξίης, καὶ
 ἐπὶ Γρανίης ἡγεσάμενον τοῦ ἱππικῆς. Ἀποδρήης
 δὲ καὶ Σαβόνης δ' Αἰγύπτου σακεράτης, καὶ Βουρ-
 κης, τῶν ἐντέρων Περσῶν. Τὸ δὲ ἄλλο πλεῖθος, ἃ
 ὄντα μάλιστα μυριάδες καὶ ἐν ταύτοις, ἱππικῆς ἦν
 τοὺς μυριάς· ὥστε λέγει Μετολεμαῖος δ' Αἰόλου, ἐν
 επισπόμενος τότε Ἀλεξάνδρῳ, τοὺς μὲν οὖν ὡς
 κακίας Δαρείον, ὡς ἐπὶ φάρμαγι πον. ἐν τῇ δὲ
 ἐγένετο, ἐπὶ τῶν περσῶν διαβῆναι σὺν φάρμαγι
 Τὸ τε στρατόπεδον τὸ Δαρείον εὐθὺς ἐξ ἐφάδου ἔ-
 λαι, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ γυνή, αὐτῇ δὲ καὶ αὐταῖς
 Δαρείου, καὶ υἱὸς Δαρείου κήπιος. Καὶ θυγατέρας
 δύο, εἰλωσαν, καὶ ἄλλαι ἅμα αὐτάς. Περσῶν τῶν
 ὁμοτίμων γυναῖκες οὐ πολλαί. Οἱ γὰρ ἄλλοι Περ-
 σαι τὰς γυναῖδας οὖν ἐν τῇ αἰλῇ κατασκευῇ ἢ
 Λαμασκὸν ἐτιμῶν ἐταλκότες· ἐπεὶ καὶ Δαρεῖος τῶν
 τε χρημάτων τὰ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλλα μεγάλῃ βασι-
 λεῖ ἐς πολυκλή διέσταν καὶ στρατευομένων ὅμως ἀνέ-
 πται, παρὸν μὲν ἐς Λαμασκὸν· ὅς τε ἐν τῇ στρα-
 τεύματι οὐ πλείονα ἢ τριακίλια τάλαντα εἶχεν. Ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐν Λαμασκῷ χρήματα ὀλίγον ὑστερον εἶλε
 ὑπὸ Παρμανίωνος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο σταλόντες. Τοῦτο
 τὸ τέλος τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἀρχόντος Ἀθη-
 ναίου Νικατοράτου, μεγάλου Μαιμνικτηριδῆος.

XII. Τῇ δὲ ὑπεραιᾷ, καίτερος τετραμήνης τῶν
 μηνῶν Ἀλέξανδρος εἶπεν, ὅτι τοὺς τραυματίας ἐπὶ
 θεῶν καὶ τοὺς νεκροὺς ξυναγαγόν, εἴδους μεγάλους

ὡς, σὺν τῇ δυνάμει πάση ἐκτεταγμένη ἀντιπρόστασις
 εἰς πόλεμον. Καὶ λόγῳ τε ἐκένευσεν ἑσούς τὰ
 ἀντιπρόστα ἔργον ἐν τῇ μάχῃ ἢ αὐτὸς ἐκένευσεν αἰργα-
 μένον, ἢ ἀκοῇ συμφωνοῦμενον ἔμαθε, καὶ χρημα-
 τῶν ἐπιδόσει ὡς ἐκδοτοῦς σὺν τῇ ἀξίᾳ ἐτίμησε. Καὶ
 ἑλλαντίας μὲν ἀποδεικνύει σατραπὴν Βάλλακρον, τὸν
 Νικαίνουρος, ἓνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν·
 ἐντὶ δὲ τούτου εἰς τοὺς σωματοφύλακας κατέλεξε Μή-
 ητα τὸν Διονυσίου· ἐντὶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σε-
 γύκου, τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ μάχῃ, Πολυπύρχον·
 αὐτὸν τὸν Συμφίου ἀρχεὺν ἀπέδειξε τῆς ἐκείνου τάξεως.
 Καὶ Βολέυσι τὰ τε πενήτηκοντα τάλαντα, ἔτι ἐνδεῶς
 ὄντα ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων σφίσι χρημάτων, ἀνῆκα-
 ναι τοὺς ὁμήρους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς
 τῆς Λαρείου οὐδὲ τῆς γυναίκος ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλη-
 σεν. Ἀλλὰ λόγουσι τινες τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου γρα-
 μμάτων, τῆς νικτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διαίτης τῆς
 Λαρείου ἐπαρήκεν, εἰς τὴν σκηνὴν παρελθόντα αὐτὸν
 τὴν Λαρείου, ἦ τις αὐτῷ ἐξηγομένη ἦν, ἀκούσας γυ-
 ναικῶν οἰμωγὴν, καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ
 τόρῳ τῆς σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖ-
 κες, καὶ ἀνδ' αὐτοῦ οὕτως ἐγγύς παρασκηνοῦσαι; καὶ
 μὲν ἐξαγγεῖλαι, ὅτι, ὁ βασιλεὺς, ἢ μήτηρ τε καὶ ἡ
 θυγάτηρ Λαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέθη αὐταῖς,
 οἱ τὸ τόξον τε τοῦ Λαρείου ἔχεις, καὶ τὸν κέντρον
 τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἄσπις ὅτι κειμένηται ὀπίσω ἡ
 Λαρείου, ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Λαρεῖω ἀνδριμυζόντων.
 Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλεξάνδρον, πᾶσαι πρὸς αὐτὰς
 Ἀπορρήτων, ἓνα τῶν ἑταίρων, ἐντεταγμένον φράσαι·

ὅτι ἦν Δαρεῖος· τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κἀνδυν ὅτι φέ-
 γων ἀπέλειπον ἐπὶ τῷ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόν-
 ῃς Ἀλέξανδρος. Καὶ Λεοννώτον παρελθόντα ἐς τὴν
 σκηνήν, τὰ τε περὶ Δαρείου εἰπεῖν, καὶ ὅτι τὴν δε-
 ράπειαν αὐταῖς ἐσυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος τῇ βασιλείᾳ,
 καὶ τὸν ἄλλον κόσμον· καὶ καλεῖσθαι βασιλίῃσιν.
 Ἐπεὶ οὐ κατὰ ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον περὶ
 Δαρεῖον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπαιστω-
 μῆσθαι ἐγγύοις. Ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀρ-
 στόβουλος λέγουσι. Λόγος δὲ ἔχει, καὶ αὐτὸν Ἀλέ-
 ξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν εἰσω ζῦν. Ἡφαιστίων
 μόνῃ τῶν ἐταίρων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Δαρείου, ἀφ-
 ριγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν, (έστω-
 θαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ) τὴν δὲ Ἡφαιστίῳ
 προσελθεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων ἐφ' ἑ-
 κείνος. Ὡς δὲ ὁ Ἡφαιστίων τε ὀπίσω ὑπεχώρησεν,
 καὶ τις τῶν ἀμφ' αὐτὸν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐπι-
 νον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταδεσθεῖν
 τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι
 αὐτὴν ἀμαρτεῖν· καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον.
 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐδ' ὡς ἀληθῆ, οὐδὲ ὡς πάντῃ ἀπ-
 ορῶ ἀνέγραφα. Ἀλλ' εἴτε σὺτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ
 Ἀλέξανδρον, τῆς τε ἐς τὰς γυναῖκας κατοικίσεως
 καὶ τῆς εἰς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε π-
 ορῶς δοκῇ τοῖς συγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ
 ταῦτα ἦν πράξας καὶ εἰπων, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ
 Ἀλέξανδρον.

XIII. Δαρεῖος δὲ τὴν μὲν νύκτα ζῦν ὀλίγοις τοῖς
 ἀμφ' αὐτὸν ἔφυγε, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἀναλαμβαίνων αἰ-

τῶν τε Περσῶν τοὺς διασωθέντας ἐκ τῆς μάχης, καὶ
 τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων, τετρακισχιλίους ἔχων
 τοὺς πάντας, ὡς ἐπὶ Θάψακόν τε πόλιν καὶ τὸν Εὐ-
 φράτην ποταμὸν ἐπουδῇ ἤλαυνε, ὡς τάχιστα μέσον
 αὐτῶν τε καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν Εὐφράτην ποιῆ-
 σαι. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀντιόχου, καὶ Θυμῶνδης ὁ Μέν-
 ταρος, καὶ Ἀριστομένης ὁ Φεραῖος, καὶ Βιάνωρ ὁ
 Λακαρχαῖος, ξυμπαντες οὗτοι ἀντόμολοι μετὰ τῶν ἀμφ'
 αὐτῶν στρατιωτῶν ὡς ὀκτακισχιλίων, εὐθύς ὡς τε-
 ταγμένοι ἦσαν, κατὰ τὰ ὄρη φεύγοντες ἀφίκοντο ἐς
 Τρίπολιν τῆς Φοιχέας· καὶ ἐνταῦθα καταλαβόντες
 τὰς καὶ νενεωλχημένας, ἐφ' ὧν πρόσθεν ἐκ Λέσβου
 διακεκομισμένοι ἦσαν, τούτων ὅσαι μὲν ἱκαναὶ σφί-
 σιν ἐς τὴν κομιδὴν ἐδόκουν, ταύτας καθελκύσαντες,
 τὰς δὲ ἄλλας αὐτοῦ ἐκ τοῖς νεωρίοις κατακύνσαντες,
 ὡς μὴ παρασχεῖν ταχέϊαν σφῶν τὴν θλίψιν, ἐπὶ Κῦ-
 πρου ἐφυγον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅρα περ ὀλί-
 γον ἥσπερ πολυπράχμοι τὴν Ἀμύντας ἀποθνή-
 σκει ὑπὸ τῶν ἐγκλισίων. Φαργάβατος δὲ καὶ Αὐτο-
 κραάτης τέως μὲν περὶ τὴν Χίον διέτριβον, κατα-
 στήσαντες δὲ φρουρὰν τῆς Χίου, τὰς μὲν τινας τῶν
 νεῶν ἐς Κῶν καὶ Ἀλικαρνασσὸν ἐστειλαν· αὐτοὶ δὲ
 ἑκατὸν ναυαὶ ταῖς ἀριστα πλεούσαις ἀναγόμενοι, ἐς
 Σίφωνα κατέσχον. Καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφικνεῖται Ἀγίς
 ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ μιᾷς τριήραυς
 χρήματ' τε αἰτήσας ἐς τὸν πόλεμον καὶ δυνάμει ταν-
 τικὴν τε καὶ περικὴν ὅσῃν πλείστην ἀξιώσασιν συμ-
 πέμψαι αὐτὸς ἐς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ἐν τούτῳ ἀγ-
 γαλίᾳ αὐτοῖς ἔρχεται τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἰσαφ' ἔχου-

μένης. Ἐκπλαγόντες δὲ πρὸς τὰ ἑξαγγελθέντα, οὐ
 τάρβατος μὲν σὺν δώδεκα τριήρεσι, καὶ τῶν μισθ
 φόρων ξένων ξὺν χιλίοις καὶ πεντακασίοις, ἐπὶ Σι
 εστάλῃ, δείσας μή τι πρὸς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἤτις
 Χίοι νεωτερίσωσιν. Ἄγχι δὲ παρ' Αὐτοφραδάτη
 τάλαντα ἀργυρίου λαβὼν τριάκοντα, καὶ τριήρ
 δέκα, ταύτας μὲν Ἰππίαν ἄξοντα ἀποστέλλει παρ
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀγησίλαον ἐπὶ Τάιναρρον· καὶ
 παραγγέλλειν ἐκέλευσεν Ἀγησίλαον, διδόντα τοῖς να
 ταις ἐντελῇ τὸν μισθόν, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐπὶ Κρή
 της, ὡς τὰ ἐκεῖ καταστησόμενον. Αὐτὸς δὲ τότε μὲν
 αὐτοῦ ἐν ταῖς νῆσιν ὑπέμενεν, ὕστερον δὲ πρὸς Ἰού
 καρνασσὸν παρ' Αὐτοφραδάτην ἀφίκετο. Ἀλέξαν
 δρος δὲ σατράπην μὲν Συρίᾳ τῇ κοίλῃ Μάνωνα τὸν
 Κερδίμμη ἐπέταξε, δούς αὐτῷ εἰς φάλακὴν τῆς πό
 ρας τοὺς τῶν συμμάχων ἰππίας· αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φοι
 νίκης ἦν, καὶ ἀπαντᾷ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Σιρᾶν
 ὁ Γηροστράτου παῖς, τοῦ Ἀραδίων τε καὶ τῶν Ἀρα
 δω προσοίκων βασιλέως· ὁ δὲ Γηροστράτος αὐτῷ
 μετ' Αὐτοφραδάτου ἔπλει ἐπὶ τῶν κελῶν, καὶ οὐ ἄλλοι
 οἱ τε τῶν Φοινίκων καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν βασιλεῖς
 καὶ αὐτοὶ Αὐτοφραδάτῃ ξυμπλέουσι. Σιρᾶτον δὲ
 Ἀλεξάνδρῳ ἐντυχὼν, στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ αὐτὸν,
 καὶ τὴν τε Ἀραδὸν αὐτῷ τὴν νῆσον καὶ τὴν Μάρα
 θον τὴν καταντικρὺ τῆς Ἀραδου ἐν τῇ ἡπείρῃ κειμέ
 νην, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, καὶ Σιχῶνα, καὶ
 Μαριάμμην πόλιν, καὶ τὰλλα ὅσα τῆς σφῶν ἐπικρα
 τείας ἐνδίδωσιν.

XIV. Ἐτι δὲ ἐν Μαριάμῃ Ἀλεξάνδρον ὄντος

φίλοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κα-
 ῖζοντες Δαρείου, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμε-
 οι αἰφεῖναι Δαρείῳ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ τοὺς παῖδας. Ἐδήλου δὲ ἡ ἐπιστολὴ, ὅτι Φι-
 ὅππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ συμμαχία ἐγέ-
 ετο· καὶ ἐπειδὴ Ἀρσῆς ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευ-
 εν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλεῖα Ἀρσῆν
 ῥξεν, οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. Ἐξ οὗ δὲ
 ὕψος βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινα Ἀλέξαν-
 δρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαλῶσιν τῆς πύλαι οὔσης φι-
 λίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆναι τε ξὺν στρατιᾷ ἐς
 τὴν Ἀσίαν, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας.
 Τούτου ἕκατα καταβῆναι αὐτὸς τὴν χώραν ἀμύνων
 αὐτὴν ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. Τὴν μὲν
 ἡ μάχην, ὥς θεῶν τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι· αὐ-
 τὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλείῳ γυναῖκα τε τὴν αὐτοῦ
 αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς ἀλόντας, καὶ φι-
 λίας ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ ξύμ-
 μαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων πέμπειν
 ἡξίου Ἀλεξάνδρον παρ' αὐτὸν, ξὺν Μένισκῳ τε καὶ
 Ἀρσίμῳ τοῖς ἀγγέλῳις, τοῖς ἐκ Περσῶν ἡκχυρι, τοὺς
 τὰ πάντα ληφομένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δά-
 σοντας. Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ
 ξυμπέμπει τοῖς παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον
 παραγγέλλας τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ
 μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ Ἀλε-
 ξάνδρου ὧδε ἔχει. Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἐλθόντες
 εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα κατὰς
 ἐποίησαν ἡμᾶς, οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ, τῶν

Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς, καὶ τιμωρήσασθαι
 βουλόμενος Πέρσας, διέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ
 ξάντων ὑμῶν. Καὶ γὰρ Περινθίοις ἐβοήθησατε,
 τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν, καὶ εἰς Θράκην, ἣν ἡμεῖς
 ἤρχομεν, δύναμιν ἐπεμψεν Ἰλχος. Τοῦ δὲ πατρὸς
 ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς ὑμεῖς
 συνετάξατε (ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἡμᾶς
 ἐκομπάσατε) καὶ Ἀρσὴν ἀποκτείναντός σου βασι-
 Βαγῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὗ δικαιο-
 οὔδε κατὰ τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικούντος Πέρ-
 σας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας γράμμασι
 οὐκ ἐπιτήδεια πέμποντος, ὅπως πρὸς με πόλεμους
 καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος πρὸς Λακεδαιμονίους
 καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν ἄλλων
 πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμονίων τε ἰσ-
 θόντων, καὶ τῶν παρὰ σου πεμφθέντων, τοὺς ἐμοὺς
 φίλους διαφθειράντων, καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς
 Ἕλλησι κατεσκεύασα, διάλυσιν ἐπιχειρούντων, ἐστρε-
 ψεῖσα ἐπὶ σε, ὑπάρξαντός σου τῆς ἐχθρας. Ἐγὼ
 δὲ μάχῃ νενίκηκα, πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρα-
 γοὺς καὶ σατράπας, νῦν δὲ καὶ σε καὶ τὴν μετὰ σοὶ
 δύναμιν, καὶ τὴν χώραν ἔχω, τῶν θεῶν μοί ὄντων
 ὅσοι τῶν μετὰ σου παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ
 ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ' ἐμὲ κατέφυγον, τοῦτων ἐπι-
 μέλομαι, καὶ οὐκ ἄκοντες παρ' ἐμοὶ εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ
 αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ. Ὡς οὖν
 ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος, ἦκε πρὸς ἐμὲ
 Εἰ δὲ φοβῇ μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμψα
 τινὰς τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληψυμένους. Ἐλθὼν δὲ

ρός με, τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖ-
 ας, καὶ εἰ ἄλλο τι θέλεις, αἴτει καὶ λάμβανε. Ὁ, τὸ
 ἄρ' ἂν πείθῃς ἐμέ, ἔσται σοι. Καὶ τοῦ λοιποῦ
 ταν πέμψῃς παρ' ἐμέ, ὡς πρὸς βασιλέα τῆς Ἀσίας
 ἔμπε· μηδὲ ἐξ ἴσου ἐπιστέλλε, ἀλλ' ὡς κυριῷ ὄντι
 πάντων τῶν αὐτῶν, φράζε εἰ τοῦ δέη. Εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ
 οὐλεύσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικούντος. Εἰ δὲ ἀντι-
 ἔγεις περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι
 ἐρὶ αὐτῆς, καὶ μὴ φεῦγε. Ὡς ἐγὼ ἐπὶ σε πορεύ-
 ομαι, οὐ ἂν ᾗς. Πρὸς μὲν Δαρεῖον ταῦτα ἐπέ-
 τειλεν.

XV. Ἐπεὶ δὲ ἔμαθς τὰ τε χρήματα ὅσα σὺν
 Κωφῇνι τῷ Ἀρταβάζου ἀποπεπόμφει ἐς Δαμασκὸν
 Δαρεῖος, ὅτι ἐάλωκε, καὶ ὅσοι Περσῶν ἀμφ' αὐτὰ
 γκατελείφθησαν σὺν τῇ ἄλλῃ βασιλικῇ κατασκευῇ,
 ἵτι καὶ οὗτοι ἐάλωσαν, ταῦτα μὲν ὀπίσω κομίσαντα
 ἐς Δαμασκὸν Παρμενίωνά φυλάσσειν ἐκέλευε. Τοὺς
 δὲ πρέσβεις τῶν Ἑλλήνων, οἳ πρὸς Δαρεῖον πρὸ τῆς
 μάχης ἀφιγμένοι ἦσαν, ἐπεὶ καὶ τοὺτους ἐάλωκέναι
 ἔμαθεν, παρ' αὐτὸν πέμπειν ἐκέλευσεν. Ἦσαν δὲ,
 Εὐθυκλῆς μὲν Σπαρτιάτης, Θεσσαλίσκος δὲ Ἰσμηνίου,
 καὶ Διονυσόδωρος Ὀλυμπιονίκης, Θηβαῖοι Ἰφικράτης
 δὲ ὁ Ἰφικράτους τοῦ στρατηγοῦ, Ἀθηναῖος. Καὶ οὗτοι
 ὡς ἤκου παρ' Ἀλεξάνδρου, Θεσσαλίσκον μὲν καὶ Διο-
 νυσόδωρον, καὶ περ Θηβαίους ὄντας, εὐθύς ἀφῆκε·
 τὸ μὲν τι, κατεικτίσει τῶν Θηβῶν· τὸ δὲ, ὅτι συγ-
 γνωστὰ δεδρακέναι ἐφαίνοντο, ἠνδραποδισμένης διὰ
 Μακεδόνων τῆς πατρίδος, σφίσι τε ἢν τινα ἠδύ-
 νατο ὠφέλειαν εὐρισκόμενοι, καὶ εἰ δὴ τινα καὶ τῇ

πατρίδι ἐκ Περσῶν καὶ Λαρείου. Ταῦτα μὲν ὑπὸ
 ἄμφοιν ἐπιεικῇ ἐνθυμηθεὶς, ἰδίᾳ δὲ Θεσσαλίᾳ
 μὲν αἰδοὶ τοῦ γένους ἀφιέναι εἶπεν, ὅτι τῶν ἐπιφ-
 ανῶν Θηβαίων ἦν. Διονυσόδωρον δὲ, ἐπὶ τῇ κί-
 τῶν Ὀλυμπίων. Ἰφικράτην δὲ φίλᾳ τε τῆς Ἀθ-
 ναίων πόλεως, καὶ μνήμῃ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, ἔ-
 τὰ τε ἄμφ' αὐτὸν ἔχον ἐς τὰ μάλιστα ἐτίμησε, κα-
 νόσῃ τελευτήσαντος τὰ δοτὰ ἐς τὰς Ἀθῆνας τοῖς προ-
 γένους ἀπέπεμψεν. Εὐθυκλέα δὲ Λακεδαιμονίων
 ὄντα, πόλεως περιφανῶς ἐχθρῆς ἐν τῷ τότε, καὶ αὐ-
 τὸν οὐδὲν ἰδίᾳ εὐρισκόμενον ἐς ξυγγνώμην, ὃ, τι γε
 καὶ λόγου ἄξιον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν φυλακῇ ἀδεύου-
 σιν εἶχεν· ὕστερον δὲ ἐπεὶ μέγαλα εὐτύχει, καὶ τοῦτο
 ἀφῆκεν. Ἐκ Μαρρόθου δὲ δομηθεὶς, Βύβλον π-
 λαμβάνει, ὁμολογίᾳ ἐνδοθεῖσαν, καὶ Σιδῶνα, αὐτῶν
 Σιδωνίων ἐπικαλεσαμένων, κατὰ ἔχθος τὸ Περσῶν
 καὶ Λαρείου. Ἐντεῦθεν δὲ προὔχῳρι ὥς ἐπὶ Τύ-
 ρον, καὶ ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πρέ-
 βεις Τυρίων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐσταλμένοι, ὥς ἐγνωκό-
 των Τυρίων πράσσειν, ὃ, τι ἂν ἐπαγγέλῃ Ἀλέξαν-
 δρος. Ὁ δὲ, τὴν τε πόλιν ἐπαινέσας, καὶ τοὺς πρέ-
 βεις (καὶ γὰρ ἦσαν τῶν ἐπιφανῶν ἐν Τύρῳ οἱ τε ἄλ-
 λοι, καὶ ὁ τοῦ βασιλέως τῶν Τυρίων παῖς· αὐτὸς δὲ
 ὁ βασιλεὺς Ἀζέμιλκος μετ' Αὐτοφραδάτου ἐπλεῖ) ἐπέ-
 λευσεν ἐπανελθόντας φράσαι Τυρίοις, ὅτι ἐθέλει
 παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν θῦσαι τῷ Ἡρακλεῖ.

XVI. Ἔστι γὰρ ἐν Τύρῳ ἱερὸν Ἡρακλέους πα-
 λαιότατον ὧν μνήμῃ ἀνθρωπίνῃ διασώζεται, οὐ τοῖ
 Ἀργεῖου Ἡρακλείους, τοῦ τῆς Ἀλκμήνης. Πολλαῖς

ο γενναῖς πρότερον τιμᾶται ἐν Τύρῳ Ἡρακλῆς, ἢ
 ἰδμεν ἐκ Φοινίκης ὁρμηθέντα Θήβας κατασχεῖν,
 ἢ τὴν παῖδα Κάδμου τὴν Σεμέλην γενέσθαι· ἐξ ἧς
 ἢ [ὁ τοῦ Διὸς] Διόνυσος γίνεται. Διόνυσος μὲν
 τρίτος ἂν ἀπὸ Κάδμου εἴη, κατὰ Λάβδακον τὸν
 ολυδώρου τοῦ Κάδμου παῖδα· Ἡρακλῆς δὲ ὁ Ἀρ-
 εῖος, κατ' Οἰδίποδα μάλιστα τὸν Λαῖον. Σέβουσι
 καὶ Αἰγύπτιοι ἄλλον Ἡρακλέα, οὐχ ἄνπερ Τύριοι,
 Ἕλληνες. (Ἄλλὰ λέγει Ἡρόδοτος, ὅτι τῶν δώδεκα
 εἶν' Ἡρακλέα ἄγουσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ καὶ
 θηναῖοι Διόνυσον τὸν Διὸς καὶ Κόρης σέβουσιν,
 ἅλον τοῦτον Διόνυσον· καὶ ὁ Ἰακχος ὁ μυστικὸς
 οὗτω τῷ Διονύσῳ, οὐχὶ τῷ Θηβαίῳ, ἐπάδεται.)
 Ἔς τὸν γε ἐν Ταρτησσῷ πρὸς Ἰβήρων τιμώμενον
 Ἡρακλέα (ἵνα καὶ στήλαι τινες Ἡρακλέους ὀνομα-
 μέναι εἴσι) δοκῶ ἐγὼ τὸν Τύριον εἶναι Ἡρακλέα·
 τι Φοινίκων κτίσμα ἢ Ταρτησσός, καὶ τῷ Φοινίκων
 ὁμῶ ὃ, τε νεῶς πεποιήται τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐκεῖ, καὶ
 τυσῖαι θύονται. Γηρυόνην δὲ, ἐφ' ὅντινα ὁ Ἀρ-
 εῖος Ἡρακλῆς ἐσταλῆ πρὸς Εὐρυσθέως, τὰς βοῦς
 πελάσαι τὰς Γηρυόνου, καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκῆνας,
 οὐδέν τι προσήκειν τῇ γῇ τῶν Ἰβήρων, Ἐκαταῖος δ'
 λογοποιῶς λέγει· οὐδὲ ἐπὶ νῆσον τινὰ Εὐρύθειαν ἴκω
 τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλῆναι Ἡρακλέα· ἀλλὰ τῆς
 ἡπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βα-
 σιλέα γενέσθαι Γηρυόνην, καὶ ἐκ τῆς ἡπείρου ταύ-
 τῃς ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτον φαῦ-
 λον ἄθλον τιθέμενον. Οἶδα δὲ ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο,
 ὅτι εὐβοτον τὴν ἡπειρον ταύτην, καὶ βοῦς τρέφου-

σαν καλλίστας· καὶ ἐς Εὐρουσθέα τῶν μὲν ἐξ Ἡ-
 ρου βοῶν κλέος ἀφίχθαι, καὶ τοῦ βασιλέως
 Ἡλείρου τὸ ὄνομα, [τὸν Γηρυόνην] οὐκ ἔσω
 κότος τίθεμαι· τῶν δὲ ἐσχάτων τῆς Εὐρώπης
 ρων, οὐτ' ἂν τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα γινώσκον-
 ρυσθέα, οὔτε εἰ βοῦς καλαὶ ἐν ταύτῃ τῇ χε-
 ρονται· εἰ μὴ τις Ἡραν τοῦτοις ἐπάγων, ὡς
 ταῦτα Ἡρακλεῖ δι' Εὐρουσθέως ἐπαγγέλλουσαν.
 οὐ πιστὸν τοῦ λόγου ἀποκρύπτειν ἐθέλοι τῷ
 Τούτῳ Ἡρακλεῖ τῷ Τυρίῳ ἔφη ἐθέλειν θύσαι-
 ξάνδρος. Ὡς δὲ ἀπηγγέλθη ταῦτα πρὸς τῶν
 βεων εἰς τὴν Τύρον, τὰ μὲν ἄλλα ἔδοξε σφί-
 εἰν, ὃ, τιπερ ἐπαγγέλλη Ἀλέξανδρος, εἰς δεξι-
 ῶν μῆτε τινὰ Περσῶν μῆτε Μακεδόνων δε-
 ῶς τοῦτο ἔς τε τὰ παρόντα τῷ λόγῳ εὐπρεπεί-
 καὶ ἐς τοῦ πολέμου τὴν κρίσιν (ἄδηλον ἐπὶ
 ἀσφαλέστατον σφίσι γνωσόμενοι. Ὡς δὲ ἔτι
 Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐκ τῆς Τύρου, τοὺς μὲν πρεσβε-
 ῶν ὁπίσω ἀπέπεμψεν· αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν
 τε ἑταίρους καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιᾶς, καὶ
 ξιλόχας καὶ ἰλόχας, ἔλεξεν ὥδε.

XVII. Ἄνδρες φίλοι καὶ ξυμμάχοι, ἡμῶν
 τὴν ἐπ' Αἰγύπτου πορείαν ἀσφαλῆ ὁδοῖ, θαλά-
 κρατοῦντων Περσῶν. Δαρεῖον τε διώκειν, ἐ-
 πομένους αὐτὴν τε ὁπίσω τὴν Τυρίων πόλιν ὁ-
 βολόν, καὶ Αἰγύπτου, καὶ Κύπρου ἐχομένας
 Περσῶν, οὐδὲ τοῦτο ἀσφαλές, ἔς τε τὰ ἄλλα
 καλλίστα ἢ ἔς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα· μὴ ποι-
 ἐπιλατῆσαντες αὐθις τῶν ἐπὶ θαλάσῃ χωρίων

ισαι, προχωρησάντων ἡμῶν ξὺν τῇ δυνάμει ἐπὶ
 θυλῶνά τε καὶ Δαρεῖον, αὐτοὶ ξὺν πλείονι στόλῳ
 ἀγείρουσιν τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, Λακεδαι-
 ῶν μὲν ἡμῖν ἐκ τοῦ εὐθέως πολεμοῦντων, τῆς δὲ
 ἠγναίων πόλεως φόβῳ μᾶλλον τι ἢ εὐνοίᾳ τῇ πρὸς
 ἡμᾶς, πρὸς τὸ παρὸν κατεχομένης· ἐξαιρεθείσης δὲ
 οὐρου, ἣ τε Φοινίκη ἔχοιτο ἂν πᾶσα, καὶ τὸ ναυτι-
 οῦν, ὅπερ πλείστον τε καὶ κράτιστον τοῦ Περσικοῦ,
 Φοινίκων παρ' ἡμᾶς μεταχωρήσειν εἰκός. Οὐ γὰρ
 ἔξονται οὔτε οἱ ἔρεται οὔτε οἱ ἐπιβάται Φοινίκες,
 μένων σφίσι τῶν πόλεων, αὐτοὶ ὑπὲρ ἄλλων πλε-
 οντες κινδυνεύειν· Κύπρος δὲ ἐπὶ τῷδε ἢ οὐ χαλε-
 πῶς ἡμῖν προσχωρήσει, ἢ ἐξ ἐπίπλου εὐμαρῶς λη-
 ῖσεται. Καὶ ταῖς τε ἐκ Μακεδονίας ναυσὶ καὶ
 ἐκ Φοινίσσαις πλεόντων ἡμῶν τὴν θάλασσαν, καὶ
 οὐρου ἡμᾶς προσγενομένης, θαλασσοκρατοῦμέν τε
 βεβαίως, καὶ ὁ εἰς Αἴγυπτον στόλος εὐμαρῶς ἡμῶν
 ταυτῷ γίνεται. Αἴγυπτον δὲ παραστησαμένοις,
 ἕρ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς οἰκίας οὐδὲν ἔτι ὑπα-
 ρχόν ὑπολείπεται· τὸν τε ἐπὶ Βαβυλῶνος στόλον
 τὰ τοῦ εἰς τὰ οἴκοι ἀσφαλοῦς, καὶ ξὺν μείζονι ἡμᾶς
 κινήσει ποιησόμεθα, ἀποτετμημένοι τὴν τε θάλασ-
 σαν Περσῶν ἑμπάσαν, καὶ τὴν ἐπὶ ταῖς τοῦ Εὐ-
 ράτου γῆν.

XVIII. Ταῦτα λέγων οὐ χαλεπῶς ἐπαίθων ἐπὶ
 οὐρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ τι θεῖον ἀνέπειθεν αὐ-
 τῷ, ὅτι ἐνύπνιόν αὐτῆς ἐκείνης αἷς νυκτὸς ἐδόκει
 αὐτὸς μὲν τῷ τείχει προσάγειν τῶν Τυρρίων, τὸν δὲ
 Ἰσραὴλ διὰ τοῦθ' αὐτὸν καὶ ἀνάγειν εἰς τὴν

πόλιν. Καὶ τοῦτο ἐξηγαίτο Ἀρίστανδρος, ὅς ἐστι
 πόνη ἀλαιομένην τὴν Τύρον, οὗ καὶ τὰ τοῦ Ἡ-
 κλέους ἔργα εὖν πόνη ἐγένοντο. Καὶ γὰρ καὶ
 ἔργον, τῆς Τύρου ἡ πολιορκία ἐφαίνετο. Νῆσοι
 γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις ἦν, καὶ τεῖχεσιν ὑψηλοῖς
 ἐκχύοντο· καὶ τὰ ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τὴν Τρο-
 μάλλον τι ἐν τῷ τότε ἐφαίνετο, τὴν τε Περσῶν
 θαλασσοκρατούντων, καὶ αὐτοῖς τοῖς Τυρίοις
 ἔτι πολλῶν περιουσίαν. Ὡς δὲ ταῦτα ὁρῶντες ἐπα-
 σε, χῶμα ἔγνε χωνύναί ἐν τῆς ἡπείρου ὡς ἐπὶ
 πόλιν. Ἔστι δὲ πορθμὸς τετραγώνης τὸ χωρίον, καὶ
 τὰ μὲν πρὸς τῇ ἡπείρῳ τῆς θαλάσσης βράχια κα-
 τηλώδη αὐτοῦ· τὰ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, βρα-
 θυτάτον τοῦ διακίου, τριῶν μάλιστα ὁργυῶν
 βάθος. Ἀλλὰ λίθων τε πολλῶν ἀφθονία ἦν, καὶ
 ὀλίγη, ἦν τινα τοῖς λίθοις ἀνωθεν ἐπεφόρουσαν. Σ-
 ραπὴς τε οὐ χαλεπὴ ἐν τῷ πηλῷ καταπέτρυντο, καὶ
 αὐτὸς ὁ πηλὸς εὐνδοσιμος τοῖς λίθοις ἐς τὸ ἐπιμέλει
 ἐγένετο. Καὶ προθυμία τῶν Μακεδόνων εἰς τὸ ἔ-
 γγε· καὶ ἀλκίεινός τε πολλὴ ἦν, παρόντος τε καὶ αὐ-
 τοῦ ἐκαστα ἐξηγουμένου, καὶ τὰ μὲν λόγῳ ἐπαύρον-
 τες, τὰ δὲ καὶ χρήμασιν· τοὺς τε ἐκπρεπέστεροι
 καὶ ἀρετὴν ποιομένους ἐπικουφίζοντες. Ὡς ἔστι
 μὲν τὸ πρὸς τῇ ἡπείρῳ ἐχώννυτο, οὐ χαλεπὴς προ-
 χῶραι τὸ ἔργον, ἐπὶ βάθος τε ὀλίγον χωνύμενος,
 καὶ σφιδερὴς ἐκείνουτος. Ὡς δὲ τῷ βραθυτέρῳ ἦδη
 ἐπέλαυνε, καὶ ὅρα τῇ πόλει αὐτῇ ἐγγὺς ἐγγίνοντο,
 ἀπὸ τοῦ τῶν τεχνῶν, ὑψηλῶν ὄντων, βαλλόμενοι ἐκ-
 κοπόμενοι, ὅ τε καὶ ἐπὶ ἐργασίᾳ μάλιστα τε-
 ῖ-ῃ ὡς τε

ἐχθρὴν ἀκριβοῦς ἐσταλμένοι· καὶ ταῖς τριήρεσιν ἄλλη
 ἐπ' ἄλλη τοῦ χρόματος ἐπιπλέοντες οἱ Τύριοι, ἃ τε δὴ
 κλαυσσοκρατοῦντες ἔτι, ἄπορον πολλαχῇ τὴν πρόσ-
 οισιν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίουν. Καὶ οἱ Μακεδόνες
 ἔρχοντες ἐπὶ τῷ χρόματι, ὃ, τι περ προεχωρήκει
 ταῖς ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης, ἐπέστησαν δύο, καὶ
 μηχαναῖς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προσαλύματα δὲ δέφα-
 ρες καὶ διαφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, ὥς μήτε πυρφόροις
 ἐλεεινὰ ἀπὸ τοῦ τεύχους βάλλασθαι, τοῖς τε ἐργαζο-
 μένοις προβολὴν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι πρὸς τὰ τοξόματα.
 ἅμα τε ἄσοι προσπλέοντες τῶν Τυρίων ὕβλα-
 τον τοῖς χωνυήταις, ἀπὸ τῶν πύργων βαλλόμενοι
 ὁ κατεπὼς ἀνασταλόμενος ἐμελλον. Οἱ δὲ Τύριοι
 ὁρῶντες ταῦτα ἀντιμνησκόμενοι τοῖόνδε.

XIX. Ναῦν ἐπαχχερόν κλημάτων τε ξηρῶν καὶ
 ἄλλης ὕλης εὐφλέκτων ἐμπλήσαντες, δύο ἰστούς ἐπὶ
 ἡ πρόρρα καταπηγνύσασαι, καὶ ἐν κέντρῳ περιφράσ-
 ουσιν ἐς ὅσον μακρότατον, ὥς ἐροῦντόν τε ταύτην
 αἰὲ δᾶδας ἥσας πλεῖστας δεῖσασθαι. Ἐκτὸς δὲ, πρὸς
 αὐτὴν καὶ θείαν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ παρακκάλισμα
 μεγάλῃ φλύκῃ, ἐπὶ ταύτῃ ἐπαφόρησαν. Περὶ τῆς
 οὐρ δὲ καὶ κεφαλῆς διπλὴν ἐπὶ τοῖς ἰστούς ἀμφοτέρω-
 τος, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐξήρτησαν ἐν λάβρῃ, ὅσα ἐπε-
 ρυθύντα ἢ ἐπιβλαπτόντα ἐπὶ μέγα τὴν φλόγα ἐξήρτη-
 μελλον. ἔρματα τε ἐς τὴν πρόρραν ἐπέδεσαν, καὶ
 ἔρραι εἰς ὕψος τὴν πρόρραν πιεζομένην κατὰ πρὸς
 αὐτὴν πῆς κίον. Ἐπειτα ἄναμον τηρήσαντες ἐς ἐπὶ
 τὸ χῶμα ἐπιφέροντα, ἐκίμωντες πρὸς τὴν κίον,
 καὶ οὐρανὸν εἶδον. Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν κίον τὴν πρὸς τὴν

ματι καὶ τοῖς πύργοις, πῦρ ἐμβαλόντες εἰς τὴν πύλιν
 καὶ ὡς βριαύτατα ἄμα ταῖς τριήρεσι βιτανεύον-
 τες τὴν ναῦν, ἐνδείκνυσθαι ἄρα τοῦ χώματος. Ἀπὸ
 δὲ οἱ ἐν τῇ νηὶ καιρομένη ἡδὴ ἐξερήσαντο· ὁ δὲ χαί-
 ρος καὶ ἐν τούτῳ ἦ τε φλὸς πολλὴ ἐνέπνευσεν τοῖς
 πύργοις, καὶ αἱ κεφαλὴαι περιχλωρόσσωσεν ἐξελθόν-
 τος τοῦ πύρου, ὅσα ἐς ἑαπὶν τῆς φλογὸς παρεθέμενα ἦν.
 Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τοιήρων κλησίον τοῦ χώματος
 ἀνακοιχέοντες, ἰδοῦσιν ἐς τοὺς πύργους, ὡς
 ἀσφαλὲς εἶναι πελιδνὰ δοοὶ ὑπεστήριξεν τῇ πύλιν
 ἐπιφέρειν. Καὶ ἐν τούτῳ κατεχομένην ἡδὴ ἐν τῷ
 πυρὸς τῶν πύργων, ἐκδραμόντες ἐν τῇς πύλιναις
 τοῖς, καὶ ἐς κελήτια ἐμβάντες, ἄλλη καὶ ἄλλη ἐκω-
 λάντες τοῦ χώματος, τὸν τε χάρακα ἐν χώματι δὲ
 σπασάν τὸν πρὸ αὐτοῦ προβεβλημένον, καὶ τὰς
 χαλὰς ἐνυπνίας κατέπλεξαν, ὅσας μὴ τὸ πᾶν
 τοῦ πύρου ἐπείχε. Ἀλέξανδρος δὲ τό, τε χώματι
 τῆς ἡπείρου ἀρξάμενος, νεώτερον πρὸς πόλιν
 πύλιναις δέξασθαι πύργους, καὶ τοῖς μηχανισμοῖς
 μηχαναῖς ἄλλας κατασκευάσαι ἐπέμελλεν. ὅς δὲ τὸ
 τε παρεσκευάζετο, αὐτὸς τοὺς τεύχεα καὶ τὰς
 ἡλίδας καὶ τοὺς ἰσχυράς, ἐκ δὲ τῶν ἐργαστῶν, ὡς
 ἑσπερίαν εἶναι, ὅσα ἡδὴ ἦσαν αὐτῷ προήγαγε, ἐν
 τούτοις τε τῆς ποιοῦσας ἐφαίνετο. ὁ δὲ
 πρὸ τούτων τὸν Βασιλέα.

20. XXI. Ἐκ τούτων δὲ Γερμαστροφὸς καὶ ὁ Ἄρσεν
 Βασίλειος, καὶ Ἐπίστος ὁ Βυβίου, ὡς ἀπεθάνον
 τῶν πύλιναις ἐν. Ἀλέξανδρος ἐχόμενος ἀναλαμβάνει
 τὸν πύργον καὶ τὸν πύργον αὐτῶν, καὶ ἄλλοι

αὐτοὺς οὖν τῷ παντικῷ τῷ σφετέρῳ ἀφίκοντο, καὶ
 ὕτῳ Σιδωνίων τριήρεις σὺν αὐτοῖς· ὥς τε Φοινί-
 κων μὲν νῆες ὀχθαήκοντα μάλιστα αὐτῷ παρογέγον-
 ναι. Ἦσαν δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις καὶ ἐκ Ρόδου
 πηροεῖς, ἧς τε περίπολος καλουμένη, καὶ ἔξιν ταύτῃ
 ἄλλαι ἐκκῆα. Καὶ ἐκ Σάλου καὶ Μυλλοῦ τρεῖς, καὶ
 Κυκλάδων δέκα. Ἐκ Μακεδονίας δὲ πεντηκόντορος,
 ἧς ἦν Ἡρακλέας Ἀνδρονίκου ἐπέπλει. Οὐ πολλῷ δ'
 ὑστερὸν καὶ οἱ τῆς Κύπρου βασιλεῖς ἐς τὴν Σιδῶνα
 ἀπέσχον, ναυαῖα ἑκατὸν μάλιστα καὶ εἴκοσιν, ἐπειδὴ
 ἦν τε ἡσυχία τὴν κατ' Ἰουῶν Δαρείου ἐπύθοντο, καὶ
 Φοινίκῃ πᾶσα ἐχομένη ἦδη ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐφόβει
 ὕπνοιο. Καὶ ταύτας πᾶσαι ἔδωκεν Ἀλέξανδρος ἄδει-
 ν τῷ πρῶτῳ, ὅτι ὑπ' ἀνάγκης μᾶλλον τι ἢ κατὰ
 νόμον τὴν σφῆν ἔδοσαν ἐκτελεσθῆναι τοῖς Πέρ-
 σiais ἐς τὸ ναυτιεῖν. Ἐν ᾧ δὲ αἱ τε μηχαναὶ αὐτῷ
 ἐνσπῆρῶντο, καὶ οἱ κῆρες ὡς εἰς ἐπίπλουν τε καὶ
 κορυμνίας ἀπόπαιραν ἔξορτύοντα, ἐκ ταύτῃ δὲ ὑνα-
 λαβὸν τῶν αἰ ἐπτόεν Ἰλας εὐκτεῖ ὡς καὶ τοὺς ὑπα-
 γαγιστάς, καὶ τοὺς Ἀρχιμένους τε καὶ τοὺς ταξίτας, ἐπ'
 Ἀρσένιος σπῆλαια εἰς τὸν ὠκεανὸν καλούμενον
 τὸ ὄρος. Καὶ αἱ μὲν βίη καὶ ταύτῃ ἐβλήθη, τὰ δὲ
 βιολογία σπρῶσθησάντων, ἔδωκεν ἡμέραις ἑκατὴν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡλικιὰς βίη. Κλέανδρον τῶν
 Πολεμοκράτους ἐκ Πελοποννήσου ἦσαντα, καὶ ἔξιν
 αὐτῷ μισθοφόρου· Ἐλάφους ταυράκιον οὐκ ἔστιν. Ὡς
 δὲ ὑπερέτακτο αὐτῷ τὸ ναυτιεῖν, ἐπεβίβισκε τὰς
 κατινυρόμενας τῶν ἡγεσιότατων ὅσους ἑκατοὶ ἐδέξαντο
 ἐν τῷ ἔργῳ, οὐ μὴ δέκα μίλλια τε ἢ ἐν χερσὶν ἢ

ναυμαχία γίγνεται, ἄρας ἐκ τῆς Σιδωνος ἐπέκει
 Τύρῳ συνταγμέναις ταῖς ναυσὶν, αὐτὸς μὲν πα-
 τὸ δεξιὸν κέρας, ὃ δὲ ἐς τὸ πέλαιος αὐτῷ ἀνι-
 καὶ ξὺν αὐτῷ οἱ τε Κυπρίων βασιλεῖς, καὶ ὅσοι φο-
 νίκων, πλήρη Πινυαγόρου. Οὗτος δὲ καὶ Κρατὶς
 τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχον τῆς πάσης τάξεως. Ταῖς
 Τυρίοις πρότερον μὲν ναυμαχεῖν ἔγνωσμένον ἦν, κα-
 ταὰ Φιλαιτῶν ἀπαλλοι σφίσινα Ἀλεξάνδρος. Τῷ
 δὲ πλῆθος νῆδων πολὺ ἀπροσδοκῆτως κατεδόχαι· τῷ
 γὰρ πῶ πεπυσμένοι ἦσαν. τῆς τε Κυπρίων καὶ με-
 τὰς Φοινίκων συμμάχων Ἀλεξάνδρου ἔχοντα), καὶ
 ἅμα συνταγμένως τοῦ ἐπίπλου γιγνομένου (ὁμοίως
 γὰρ πρὶν προσχεῖν τῇ πόλει, ἀνεκώχευσαν ἔτι πλε-
 γιαι αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ νῆες· ἔπειτα αὐτὰς ξυνο-
 μενοι, ὥς οὐκ ἀνταγήγοντο, πολλῶ τῷ φοβῷ ἐκ-
 πλεον.) ταῦτα ὁρῶντες οἱ Τύριοι, ναυμαχεῖν μὴ
 ἀπέγνωσαν· τριήρεσι δὲ, ὅσας τῶν λιμένων τὰ στε-
 ματα ἐδέχοντο, βύζην τὸν ἱσπλουν φραζόμενοι ἐφ-
 λασσαν, ὥς μὴ ἐς τῶν λιμένων τὰ ἐγκαθορμηθῆ-
 ναι πῶν πολέμων τὸν στόλον. Ἀλεξάνδρος δὲ, ἐ-
 σὺν ἀνταγήγοντα οἱ Τύριοι, ἐπέπλει τῇ πόλει· καὶ
 ἐφ' μὲν τὸν λιμένα πῶν πρὸς Σιδωνος βιάζεσθαι ἀπ-
 γῆν, διὰ στενότητα τοῦ ἀνέματος· καὶ ἅμα ἀπ-
 πρεῖρας κρήρεσι πόλλαῖς ὁρίων πεφραγμένον τὸ
 ἔσπλον· τρεῖς δὲ τῆς ἐξωτάτης ἐφορμούσας τῇ στε-
 ματι τριήρεις προσπεσόντες οἱ Φαινίκες καὶ ἀπ-
 πρῶροις ἐμβάλλοντες καταδύουσι. Οἱ δὲ ἐν ταῖς
 ναυσὶν οὐ χαλεπῶς ἀπενήξαντο ἐς τὴν γῆν, φιλίαν
 οἶσαν. Τότε μὲν δὲ οὐ πόρρω τοῦ ποιητοῦ χῆμα

ος κατὰ τὸν αἰγιαλὸν, ἵνα σκεπῇ τῶν ἀνέμων ἐφαί-
 τε, οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ὠρμίσαντο. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ,
 οὗς μὲν Κυπρίους. ξὺν ταῖς σφετέραις ναυσὶ καὶ
 νηρομάχοι τῷ ναυάρχῳ κατὰ τὸν λαμένα τὸν ἐκ Σι-
 ᾶνος φέροντα, ἐκίλευσεν ἐφορμεῖν τῇ πόλει. Τοὺς
 δὲ Φοίνικας κατὰ τὸν ἐπέκεινα τοῦ χώματος, τὸν
 ῥὸς Ἄγνυπρον ἀπέχοντα, ἵνα καὶ αὐτῷ ἡ σκηνὴ ᾖ.

XXI. Ἦδη δὲ καὶ μηχανοποιῶν αὐτῷ πολλῶν ἐκ
 τῆς Κύπρου καὶ Φοινίκης ἀπάσης συλλελεγμένων, μη-
 ανὰς πολλὰς συμπειπημένους ἦσαν, αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ
 ὀπίσθεν, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν νεών, ὥς ἐκ Σι-
 ᾶνος ἅμα οἱ ἐκόμισεν· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν τριήρων, ὅσαι
 αὐτῶν οὐ σαχυνκυντοῦσαι ἦσαν. Ὡς δὲ παρεσκευά-
 σαι. ἦδη ἐύμπαντα, προσῆγον ταῖς μηχαναῖς κατὰ τὰ
 ὁ ποιητὸν χῶμα, καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν ἄλλη καὶ ἄλλη
 οὐ τείχευς προσορμιζομένων τε καὶ ἀποσπειρομένων
 οὐ τείχευς. Οἱ δὲ Τυρίοι ἐπὶ τὰ τῶν ἐπάλξεων τῶν
 ὀπίσθεν τοῦ χῶματος πύργους ἐκλίπουσιν ἐπέστησαν, ὥς ἀπο-
 μάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἴπῃ ἄλλη αὖ μηχαναὶ
 προσῆγοντο, βίβασί τε σπέννοντο, καὶ πυρφόροις ὅ-
 τισις ἐβαλλόν αὐτάς τας καθ' ὅσα φάβον παρέχαι
 τοῖς Μακεδόσι πελάγει τοῦ τείχεος. Ἦν δὲ αὐτοῖς
 καὶ τὰ πείρη κατὰ τὸ χῶμα, τὸ τε ὕψος εἰς πεντή-
 κοντα καὶ ἑξατὸν μάλιστα πόδας, καὶ ὡς πλείους
 ἐύματρον, λίθους μεγάλους ἐκ γύψῳ κεκμημένους ἐπι-
 πεπηγότες. Ταῖς δὲ ἐμπροσθεν τε καὶ ταῖς τριή-
 ραις τῶν Μακεδόνων, ὅσαι τὰς μηχανὰς προσῆγον
 τῷ τείχει, καὶ ταύτῃ οὐκ εὐπορον ἐγίγνωτο σπλάγγειν
 τῇ πόλει· ὅτι λίθοι πολλοὶ ἐς τὸ πέλαγος προβέβλη-

μένοι εἰς τὸν αὐτὸν τὴν ἐγγὺς προσβολήν. Κα-
 τοῦτους Ἀλέξανδρος ἔγνω ἐξελκύσαι ἐκ τῆς θαλάσσης·
 ἤνυετο δὲ χαλεπῶς τοῦτο τὸ ἔργον, οἷα δὲ ἀπὸ νῆ-
 καὶ οὐκ ἀπὸ γῆς βεβαίου, γινόμενον· ἄλλως τε καὶ
 οἱ Τύριοι καὶ καταφράξαντες παρὰ ταῖς ἀγκυρα-
 ῖς τῶν τριήρων καὶ ὑποτέμνοντες ταῖς σχοῖνι-
 τῶν ἀγκυρῶν, ἄπορον τὴν προσόρμισιν ταῖς πα-
 μίαις ναυσὶν ἐποιοῦν. Ἀλέξανδρος δὲ τριακοστούς
 πολλὰς ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον φράδας, ἐπέστη
 ἐγκαρσίας πρὸ τῶν ἀγκυρῶν, ὥς ὑπ' αὐτῶν ἀναστει-
 λασθαι τὸν ἐπὶ πλοῦν τῶν νεῶν. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν-
 λαι κολυμβηταὶ ταῖς σχοῖνους αὐτοῖς ὑπέτεμνον.
 δὲ αἰλύνεσθαι εἰς τὰς ἀγκυρας ἀντὶ ἀχάινον χρόνον·
 οἱ Μακεδόνες καθίσταν, ὥστε μηδὲν ἐκ πλείονος
 κολυμβηταῖς γίνεσθαι. Ἐξάπτοντες οὖν βρόχους
 τῶν λῆθων, ἀπὸ τοῦ χώματος ἀνέσπων αὐτοὺς ἐκ
 τῆς θαλάσσης· ἔπειτα μηχαναῖς μεταωρίσαντες, κα-
 τὰ βάθους ἀφίεσαν, ἵνα οὐκέτι προβεβλημένοι βί-
 ψων ἐμείλουν. Ὅπου δὲ καθαρὸν πεπονήητο τῶν προ-
 βολῶν τὸ τεῖχος, αὐτὸ χαλεπῶς ἤδη ταύτῃ αἰ νῆες προ-
 σέθεν. Οἱ δὲ Τύριοι, πάντες ἄποροι γινόμενοι
 ἔγνωσαν ἐπίπλοιν ποιήσασθαι ταῖς Κυπρίαις να-
 σιν, αἱ κατὰ τὸν λιμένα ἐφώρμον τὸν ἐς Σιδῶνα πε-
 φρημένον· ἐκ πολλοῦ δὲ κατατετάσαντες τοῦ λι-
 μένος τὸ στόμα ἰσθμοῖς, τοῦ μὴ καταφραγῆ γενέσθαι
 τῶν τριήρων τὴν πλήρωσιν, ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, ὅτε
 καὶ οἱ τε νῆες ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐκμεθεασμένοι ἦσαν,
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐν ταύτῃ μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἐπὶ δε-
 κτα τῆς πόλεως ναυτικοῦ ἐπὶ τὴν στήνῃ ἐπαχύνει

ληρώσαντες πενήρεις μὲν τρεῖς καὶ τετρήρεις ἑκα-
 ρήρεις δὲ ἑπτά, ὥς ἀκριβευμάτων τε τοῖς πληρώ-
 ασι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μάχεσθαι
 ἔλλουσιν εὐοπλοτάτοις, καὶ ἅμα εὐθαρσέτατοις ἐς
 αὐτοὺς καυτικοῖς ἀγῶνας. Τὸ μὲν πρῶτον ἄγρεμα τῆ
 ῥοσσία ἐπὶ μίᾳς νηὶς ἐξέπλεον, ἄνευ κελυστῶν τὰς
 ὥπας παραφέροντες· ὥς δὲ ἐπέστρεφον ἤδη εἰς τοὺς
 κυπρίους, καὶ ἐγγὺς τοῦ καθορᾶσθαι ἦσαν, τότε
 ἡ ξὺν βοῇ τε πολλῇ καὶ ἐγχελευσμοῖς ἐς ἀλλήλους,
 αἱ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυντόνῳ διαφέροντα.

XXII. Συνέβη δὲ ἐκείνῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ Ἀλέξαν-
 δρον ὑποχωρῆσαι ἐπὶ τὴν σκηνήν, οὐ διατρέψαντα
 ἔκαστον τὸ εἶδος, δι' οὗτοι ἐπὶ τὰς νηὺς ἐπανε-
 τεῖν. Οἱ δὲ Τύριοι προσπεσόντες ἀπρόσδοκῆτος
 αἷς ναυσὶν ὁρμούσαις, καὶ ταῖς μὲν πάντῃ μετα-
 πιυχόντες, τῶν δ' ὑπ' ἀσπίδι τῇ βοῇ καὶ τὸν ἐπὶ
 κλονὺν χαλεπῶς ἐκ τῶν παρήντων πληρώσαντες, καὶ
 τῇ Πηνταγόρου τοῦ βασιλέως πενήρη εὐθύς ὑπὸ τῇ
 πρώτῃ ἐμφυλῇ κατέβησαν, καὶ τὴν Ἀνδροκλέους τοῦ
 Ἰμανθουσίου, καὶ τὴν Εὐκράτους τοῦ Θεουπό-
 νος δὲ ἄλλας ἐς τὸν αἰγυαλὸν ἐξωθούντας ἐκοίμα-
 ῖτο. Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ᾔσθετο τὸν ἔκκλον τῶν Τυρίων
 τριήρων, τὰς μὲν πύλας τῶν ἑὸν αὐτῶν νηδὺν, ὥς
 ἐκαστὴ πληρώσει, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λαῶνος ἐν-
 κοχεύειν ἔταξεν, ὥς μὴ καὶ ἄλλαι ἐκπλεούσαι τῶν
 Τυρίων νῆες· αὐτὸς δὲ πενήρεις τε καὶ ξὺν αὐτῷ
 ἀναλαβὼν, καὶ τῶν τριήρων ἐς πόρτε χαλίστοις ὅσας
 ἐφθησαν αὐτῷ κατὰ τήχος πληρώσασαν, περιέπλεε
 τὴν πόλιν ὥς ἐπὶ τοῖς ἐκπολεμικοῖς τῶν Τυρίων.

Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν τε ἐπὶ πλουν τῶν ποταμῶν
 πατιδόντες, καὶ Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, μὲν
 τε ἐπανάγειν ἐντελελεύοντι τοῖς ἐκ τῶν σφαιρῶν
 νεῶν, καὶ ὡς οὐκ ἐξακούστων ἦν ὑπὸ θορύβου τῶν
 χομένων ἐν τῷ ἔργῳ, σημείοις ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐκ
 πάλουν ἐς τὴν ἀναχώρησιν. Οἱ δὲ ὅπως ποτε αἰσθί-
 μενοι τὸν ἐπὶ πλουν τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ὑποστὰς
 πάντες εἰς τὸν λιμένα ἔφειγον· καὶ ὀλίγοι μὲν τῶν
 νεῶν φθάνουσιν ὑπεκφυγοῦσαι, ταῖς δὲ πλείονας
 ἐμβάλοῦσαι αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ, τὰς μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
 ἐποίησαν, πεντήρης δὲ τις καὶ τετρήρεις αὐτῶν ἐκ
 αὐτῷ τῷ στόματι τοῦ λιμένος ἐλήφθησαν. Ἡ δὲ
 δὲ τῶν ἐπιβατῶν οὐ πολὺς ἐγένετο. Ὡς γὰρ ᾤοντο
 τὸ ἔχοντάς τὰς ναῦς, ἀπενήξαντο οὐ χαλεπῶς ἐκ τοῦ
 λιμένα. Ὡς δὲ οὐδεμία ἐτι τοῖς Τυρίοις ἐκ τῶν ναῶν
 ὠφέλεια ἦν, ἐπήγον ἥδη οἱ Μακεδόνες τὰς μηχανὰς
 τῷ τείχει αὐτοῖν. Κατὰ μὲν δὴ τὸ χῶμα προσση-
 μέναι, διὰ τοῦτον τοῦ τείχους, οὐδὲν ἦν οὐδ' ἔτι τι
 λόγου ἄξιον. Οἱ δὲ κατὰ τὸ πρὸς Σιδῶνα τετρα-
 μένον τῆς πόλεως τῶν νεῶν τινὰς τῶν μηχανοφόρων
 προσῆγον. Ὡς δὲ οὐδὲ ταύτη ἦν οὐδ' ἔτι τι πρὸς
 πότον ἀνεμὸν καὶ πρὸς Αἴγυπτον ἀνέχον τεῖχος με-
 τῆι, πέντη ἀποπειρώμενος τοῦ ἔργου. Καὶ ἐπὶ τῷ
 δ' αὖτε πρῶτον τε κατεσκευάθη τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα, καὶ
 τι καὶ κατησφόρη αὐτοῦ πικραβράχυν. Τότε μὲν δὲ
 ὁδὸν ἐπιβαλὼν γεφύρας, ἥ ἐφείρητο τοῦ τείχους,
 ἀπεπείρασθη ἐς ὀλίγον τῆς προσβολῆς· καὶ οἱ Τύ-
 ριοι οὐ χαλεπῶς ἀπεκρούσαντο τοὺς Μακεδόνας.

ΚΧΙΙΙ. Τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας νηνερίαν τι

υλαίξας, καὶ παρακαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν τῶν
 αὐτῶν ἐς τὸ ἔργον, ἐπῆγε τῇ πόλει ἐπὶ τῶν νεῶν τὰς
 μηχανάς. Καὶ πρῶτα μὲν κατέσεισε τοῦ τείχους ἐπὶ
 ἴσους. Ὡς δὲ ἀποχρῶν εἰς πλάτος ἐφάνη τὸ παρερ-
 ρηγμένον, τὰς μὲν μηχανοφόρους καὺς ἐπακόγειν
 ἐκέλευσεν· ὃ δὲ δύο ἄλλας ἐπῆγεν, αἱ τὰς γεφυράς
 ὑπὸ τῷ ἔφερον, αἷς δὲ ἐπιβύλλειν ἐπενόει τῷ κατερῶ-
 μένῳ τοῦ τείχους. Καὶ τὴν μὲν μίαν τῶν νεῶν οἱ
 πασπισταὶ ἔλαβον, ἥ ἐπετέτακτο Ἀδμητος· τὴν ἐτε-
 ρην δὲ, ἥ Κόινου τῆς οἱ πεζέταιροι καλούμενοι,
 καὶ αὐτὸς ἔξιν τοῖς ὑπασπισταῖς ἐπιβήσασθαι τοῦ
 εἰχους, ἥ παρείκοι, ἔμελλε. Τὰς τρίτης δὲ, τὰς
 ἐν ἐπιπλεῖν κατὰ τοὺς ἀμείνας ἀμφοτέρους ἐκέλευ-
 σεν, εἴ πως πρὸς σφῶς τετραμμένων τῶν Τυρίων βιά-
 σιντο τὸν ἑσπλουν· ὅσαι δὲ αὐτῶν βέλη ὑπὸ μη-
 ανῶν βαλλόμενα εἶχον, ἥ ὅσαι τοξότας ἐπὶ τῶν κα-
 σιτραμάτων ἔφερον, ταύτας δὲ ἐκέλευσεν ἐν κύκλῳ
 περιπλεούσας τὸ τεῖχος, ἐποκέλλειν τε ὅποι παρεί-
 κοι, καὶ ἀνακοχεύειν ἐντὸς βέλους, ἕως τὸ ἐπακτεῖλαι
 ἵπποτον γίγναιτο· ὥς πανταχόθεν βαλλομένους τοὺς
 Τυρίους, ἐν τῷ δεινῷ ἀμφιβάλλουσιν γίγνεσθαι. Ὡς
 δὲ αἱ τε νῆες αἱ ἔξιν Ἀλεξάνδρῳ προσέσχον τῇ πόλει,
 καὶ αἱ γεφυραὶ ἐπεβλήθησαν τῷ τείχει ἀπ' αὐτῶν,
 ἐνταῦθα οἱ ὑπασπισταὶ εὐρώστως κατὰ ταύτας ἀνέ-
 βαινον ἐπὶ τὸ τεῖχος, [ὃ, τε γὰρ Ἀδμητος ἀνὴρ ἀγα-
 θὸς ἐν τῷ τότε ἐγένετο] καὶ αἶμα Ἀλεξάνδρος εἶπετο
 αὐτοῖς, τοῦ τε ἔργου αὐτῶν κατεργῶς ἀπτόμενος,
 καὶ θεατῆς τῶν ἄλλων, ὅτι τι λαμπρὸν καὶ ἀρετὴν
 ἐν τῷ κινδύνῳ ἐτελέετο. Καὶ καὶ τὴν πρώτην ἥ

ἐπετίτακτο Ἀλέξανδρος, ἐλήφθῃ τὸ τεῖχος, εὐχαί-
 πῶς ἀποκρουσθέντων ἀπ' αὐτοῦ τῶν Τυρίων, ἐπὶ
 πρῶτον βεβαίη τε καὶ ἄμα αὐτῶν πύργῳ ἐπιτατόμεν
 προσβάσι ἐκρήσαντο οἱ Μακεδόνες. Καὶ ἔδομα-
 κέν, πρῶτος ἐπιβὰς τοῦ τεύχους, καὶ ταῖς χερσὶ
 τὸν ἐγκαλεινόμενος ἐπιβαίνειν, βίηθ' ὡς λυγρῇ, ἀν-
 θηήσκει αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ αὐτῷ Ἀλέξανδρος ἔσχε
 τεῖχος ἔνθ' ἦν τῶς ἐταίροις. Ὡς δὲ ἔχοντο πύργῳ
 γοι τε ἔστιν οἱ καὶ μεταπύργῳ, αὐτῶς μὲν παρὰ
 διὰ τῶν ἐπαλλέων ὡς ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, ὅτε καὶ τῇ
 πορωτέρα ἐφαίνετο ἐς τὴν πόλιν ἢ καὶ ὁδοῦ.

XXIV. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, οἱ τε Φοίνικες, καὶ
 τὰ τὸν λιμένα τὸν πρὸς Αἴγυπτον (καθ' ὅνπερ αὖ
 ἐφορμοῦντες ἐτύγγανον) βριασάμενοι, καὶ τὰ πλοῖα
 διασπάσαντες, ἐνόησαν τὰς γαῖας ἐν τῷ λιμένι
 ταῖς μὲν μετεώρους ἐμβάλλοντες, τὰς δὲ εἰς τὴν γῆν
 ἐκωθούντες. Καὶ οἱ Κύπριοι κατὰ τὸν ἄλλον λιμένα
 τὸν ἐκ Σιδῶνος φέροντα, οὐδὲ κλειθρὸν γε τὸ
 τὸν ἔχοντα, ἐσωπλεθυσάντες, εἶλον εὐθὺς ταύτην τὴν
 πόλιν. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν Τυρίων τὸ μὲν τεῖχος
 ὡς ἔχοντες εἶδον, ἐκλείπουσιν. ἄθροισθέντες δὲ
 κατὰ τὸ Ἀγηνόριον καλοῦμενον, ἐπέστρεψαν ταύτῃ
 ἐπὶ ταῖς Μακεδόσις. Καὶ Ἀλέξανδρος ἔνθ' ἦν ὑπε-
 ρηπισταῖς ἐπὶ τοῖς χωρήσας, τοὺς μὲν αὐτοῦ με-
 χομένους διέφθειρεν αὐτῶν, τοῖς δὲ φεύγουσιν ἐπα-
 πέτο. Καὶ φόβος ἦν πολλὸς, τῶν τε ἀπὸ τοῦ λιμένος
 ἔχοντων ἤδη τὴν πόλιν, καὶ τῆς Κοίνοῦ τάδεως παρ-
 ἀηλυθυσίας εἰς αὐτήν. Ὀργὴ γὰρ ἐχώρουν ἐκείνων οἱ
 Μακεδόνες, τῆς τε πολιορκίας τῇ περιβῇ ἀχθόμενοι,

καὶ ὅτε λαβόντες τινας αὐτῶν οἱ Τυρίοι πλείοντες ἐν
 Σιδῶνος, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ὅπως ἀποπτορ
 ῖν αὐτὸ τοῦ περσιτοπέδου, ἀφάξαντες ἐβόησαν εἰς
 τὴν θαλάσσαν. Ἀπεθανον δὲ τῶν μὲν Τυρίων ἐς
 ὀκταεκαχίλιους· τῶν δὲ Μανεδόρων, ἐν τῇ τοῖς
 προσβολῇ, ἄμφορές τε, ὁ πρῶτος ἐλὼν τὸ τεῖχος,
 αὐτῆς ἀγαθὸς γαστήρας, καὶ ξὺν αὐτῷ ἄκοσι τῶν
 ὑπασπιστῶν· ἐν δὲ τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ μάλιστα ἐς
 τετρακοσίους. Τοῖς δὲ ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους
 καταφυγαῖσιν, (ἦσαν δὲ αὐτῶν τε τῶν Τυρίων οἱ
 μάλιστα ἐκ τέλει, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀξιμύλος, καὶ Καρ-
 χηδόσιον τινὲς θεοῦ ἐς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους, κατὰ
 δὴ τα κόμιμον παλαιόν, εἰς τὴν μητρόπολιν ἀφικέ-
 μενοι) ταῦτοις δύνανται ἄδελαν δίδωσιν Ἀλέξανδρος,
 τοὺς δὲ ἄλλους ἠνδραπόδισα. Καὶ ἐπράθησαν Τυ-
 ρίων τε καὶ τῶν ξένων ἄσσοι, ἐγκατελήφθησαν, μάλι-
 στα ἐς τρισμυρίους. Ἀλέξανδρος δὲ πρὸ Ἡρακλεῖ ἔδυ-
 αί τε, καὶ πομπὴν ἔατειλά, ξὺν τῇ ἀρχαίᾳ ὀπλισμέ-
 νῃ· καὶ αἱ τῆς εὐπετόμενης τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ
 αἰῶνα μνημικὸν ἐκ τῷ ἱερῷ καὶ λαμπάδα ἐποίησα·
 καὶ τὴν μηχανὴν, ἣ τὸ τεῖχος κατεσείσθη, ἀνέθηκεν
 εἰς τὸν νεῶν· καὶ τὴν ναῦν τὴν Τυρίαν, τὴν ἱερὰν
 τοῦ Ἡρακλέους, ἦν τινα ἐν τῷ ἐπὶ πλὴν ἔλαβε, καὶ ταύ-
 την πρὸ Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε, καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῇ,
 ἣ αὐτὸς ποιήσας, ἣ ὅτου δὴ ἄλλον ποιήσαντος οὐκ
 ἄξιον μνήμης τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ αὐτὸ
 ἀναγράψαι ἀπηξίωσα. Τίτος μὲν δὴ οὕτως ἔαλω,
 ἐπὶ ἄρχοντος Ἀνικητόν Ἀθήνησι, μνηστὴς ἑκατομ-
 βαῖων.

XXV. Ἐτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ἐπι-
 εχομένου Ἀλεξάνδρου, ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέ-
 βεις ὡς αὐτὸν, ἀπαγγέλλοντες μύθους μὲν τέλεινα
 ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν πα-
 ὶδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τῇ δὲ χώ-
 ραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ ἔσσετο ἐν-
 θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀλεξάνδρου εἶναι· γί-
 μαντα δὲ τὴν Δαρείου παῖδα Ἀλέξανδρον, φίλον π-
 εῖναι Δαρείῳ καὶ ξυμμαχόν. Καὶ τούτων ἐν τῷ ἐπι-
 λόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων, Παρμενίων μὲν
 λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος
 ᾖ, ἐπὶ τούτοις ἠγάπησε, καταλύσας τὸν πόλεμον
 μηκέτι πρόσω κινδυνεύειν. Ἀλέξανδρον δὲ Παρμε-
 νίωνι ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρ-
 μενίων ἦν, οὕτως ἐπραξεν, ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρός ἐστι,
 ἀποκρίνασθαι Δαρείῳ ἄπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο. Ἐτι
 γὰρ, οὔτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρείου, οἷα
 τῆς χώρας λαβεῖν ἐντὶ πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ
 τὰ τε χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· γῆμαί
 τε ἂν ἐθέλοι τὴν Δαρείου παῖδα, γῆμαί τε ἂν καὶ οὐ
 διδόντος Δαρείου· ἐκέλευε τε αὐτὸν ἦκεν, εἴ τι ἐ-
 ρέσθαι ἐθέλοι φιλάνθρωπον παρ' αὐτοῦ. Ταῦτα
 ὡς ἤκουσε Δαρεῖος, τὰς μὲν ξυμβάσεις ἐπέγνω τὰς
 πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου
 αὐθις ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' Αἰγύπτου ἔργα ποιῆ-
 σθαι τὸν στόλον· καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλα τῆς Πα-
 λαιστίνης καλουμένης Συρίας προσκεχώρηκτα ἤδη·
 εὐνοῦχος δὲ τις, ᾧ ὄνομα ἦν Βάτις, κρατῶν τῆς Γα-
 ζαίων πόλεως, οὐ προεῖχεν Ἀλεξάνδρῳ· ἀλλὰ Ἀρ-

ὅς τε μισθωτοὺς ἐπαγόμενος, καὶ οἷτον ἐκ πολλοῦ
αἰρεσκευακῶς διαρκῇ ἐς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ τῶ
ωρίῳ πιστεύων, μήποτε ἂν βίῃ ἀλῶναι, ἔγνω μὴ
ἐχεσθαι τῇ πόλει Ἀλέξανδρον.

XXVI. Ἀπῆκε δὲ ἡ Γάζα τῆς μὲν θαλάσσης εἰ-
σοσι μάλιστα σταδίων, καὶ ἔστι ψαμμώδης καὶ βα-
τεῖα ἐς αὐτὴν ἡ ἀνοδος καὶ ἡ θάλασσα, ἡ κατὰ τὴν
πόλιν, τραγώδης πῦα. Μεγαλὴ δὲ πόλις ἡ Γάζα
ν, καὶ ἐπὶ χώματος ὑψηλοῦ ὤκιστο, καὶ τεῖχος πε-
ριεβέβλητο αὐτῇ ὀχυρὸν. Ἐσχάτη δὲ ὤκειτο, ὥς ἐκ
Αἰγύπτου ἐκ Φοινίκης ἰόντι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐρή-
του. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τῇ
μὲν πρώτῃ κατεστρατοπέδευσεν ἡ μάλιστα ἐπίμαχον
κῦτῶ ἐφαίνετο τὸ τεῖχος, καὶ μηχαναῖς συμπηγνύναι
ἐκέλευεν· οἱ δὲ μηχανοποιοὶ γνώμην ἀπεδείκνυντο,
ἵππον εἶναι βίῃ ἐλθεῖν τὸ τεῖχος, διὰ ὕψος τοῦ χώ-
ματος· ἀλλ' Ἀλέξανδρῳ ἐδόκει αἰρετέον εἶναι ὅσα
ἀπορώτερον· ἐκπλήξεν γὰρ τοὺς πολέμιους τὸ ἔργον,
τῶ παραλόγῳ ἐπὶ μέγα, καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν αἰσχρὸν εἶ-
ναι οἱ, λεγόμενον ἐς τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐς Λα-
ρεῖον. Ἐδόκει δὲ χῶμα [ἐν κήλῳ τῆς πόλεως] χων-
νύναι, ὥς ἐξ ἴσου ἀπὸ τοῦ χωσθέντος ἐπάγασθαι τὰς
μηχαναῖς τοῖς τεύχεσι. Καὶ ἐχώκνυντο κατὰ τὸ νότιον
μάλιστα τῆς πόλεως τεῖχος, ἵνα ἐπίμαχώτερα ἐφαί-
νετο. Ὡς δὲ ἐδόκει ἐξῆρθαι συμμετρως τὸ χῶμα,
μηχανὰς ἐπιστήσαντες οἱ Μακεδόνες, ἐπῆγον ὡς ἐπὶ
τὸ τεῖχος τῶν Γαζαίων. Καὶ ἐν τούτῳ θύοντι Ἀλε-
ξάνδρῳ, καὶ ἐστεφανωμένῳ τε καὶ κατέρχεσθαι μέλ-
λουσι τοῦ πρώτου ἱερείου κατὰ νόμον, τῶν τις φαρ-

κοφάγων δονήδων ὑπερπετόμενος ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ, λίθον ἐμβάλλει εἰς τὴν κεφαλὴν, ὄντινα τῶν ποδῶν ἔφερε. Καὶ Ἀλέξανδρος ἤρετο Ἀρίστανδρον τὸν μά-
τιν, ὅ, τι νοῦϊ ὁ οἰωνός; ὃ δὲ ἀποκρίνεται· Ὁ βασιλεῦ, τὴν μὲν πόλιν αἰρήσεις, αὐτῷ δὲ σοὶ γι-
λακτεία ἐστὶν ἐπὶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ.

XXVII. Ταῦτα ἀκούσας Ἀλέξανδρος, τῶς μὲν
πρὸς ταῖς μηχαναῖς ἔσω βέλους αὐτῶν εἶχεν. Ὡς δὲ
ἐκδρομὴ τε ἐκ τῆς πόλεως καρτερώς ἐγένετο, καὶ τι-
τε ἐπέφερον ταῖς μηχαναῖς οἱ Ἀραβες, καὶ τοὺς Μα-
κεδόνας ἀμυνομένους κάτωθεν αὐτοὶ ἐξ ὑπέρδεξι
τοῦ χωρίου ἔβαλλον τε καὶ ὠθουν κατὰ τοῦ ποιητοῦ
χώματος, ἐνταῦθα ἢ ἐκὼν ἀπειθεῖ Ἀλέξανδρος τῷ
μάντει, ἢ ἐκπληγὲς ἐν τῷ ἔργῳ οὐκ ἐμνημόνευσε τῆς
μαντείας, ἀλλ' ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς, παρ-
δοῆθαι, ἵνα μάλιστα ἐπιέζοντο οἱ Μακεδόνες. Καὶ
τούτους μὲν ἔσχε τοῦ μὴ οὐκ αἰσχροῦ φύγῃ διωθῆναι
κατὰ τοῦ χώματος· αὐτὸς δὲ βύλλεται καταπλεῖν
διὰ τῆς ἀσπίδος διαμπαῖς καὶ τοῦ θώρακος ἐς τὸν
ῥυμόν. Ὡς δὲ ἔγρω τὰ ἀμφὶ τὸ τραῦμα ἄλλῃ θεύσαν-
τα Ἀρίστανδρον, ἐχάρη, ὅτι καὶ τὴν πόλιν δὴ αἰρή-
σειν ἐδόκει, Ἀρίστανδρου ἕνεκα. Καὶ αὐτὸς μὲν τὸ
τραῦμα ἐθεραπεύετο χάλειπώς. Ἀφικνούνται δ' αὖ-
τῳ μετὰπεμπτοὶ ἀπὸ Σαλασσης αἱ μηχαναὶ, αἷς Τύ-
ρῳν εἴλε· καὶ χῶμα χωννύναι ἐν κύκλῳ πάντοθεν
τῆς πόλεως ἐκέλευσεν, ἑτὸς μὲν ἐς δύο στάδιον,
ὕψος δὲ ἐς πόδας πεντήκοντα καὶ διακοσίους. Ὡς
δὲ αἱ τε μηχαναὶ αὐτῷ ἐποιήθησαν, καὶ ἐπαχθεῖσαι
κατὰ τὸ χῶμα κατέσεισαν τοῦ τείχους ἐπὶ πολὺ, ὑπο-

νόμων τε ἄλλη καὶ ἄλλη ὀρυσσομένων, καὶ τοῦ χοῦ
 ἀφανῶς ἐκφερομένου, τὸ τεῖχος πολλαχῇ ἡρείπετα,
 ὑφίζανον κατὰ τὸ κενούμενον· ταῖς τε βέλεσιν ἐπὶ
 πολὺ κατεῖχον οἱ Μακεδόνες, ἀναστελλόντες τοὺς
 προμαχομένους ἐκ τῶν πύργων· ἐς μὲν τρεῖς προσ-
 βολαῖς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, ἀποθνησκόντων τε αὐτοῖς
 πολλῶν καὶ τιτρωσκομένων, ὁμῶς ἀνταῖχον· τῇ τε-
 τάρτῃ δὲ τῶν Μακεδόνων τὴν φάλαγγα πάντοθεν
 προσαγαγὼν Ἀλέξανδρος, τῇ μὲν ὑπορυσσομένην τὸ
 τεῖχος καταβάλλει, τῇ δὲ παιόμενον ταῖς μηχαναῖς
 κατασείει ἐπὶ πολὺ, ὥς μὴ χαλεπὴν ταῖς κλίμαξι τὴν
 προσβολὴν κατὰ τὰ ἐρηριμμένα ἐκδοῦναι. Αἱ τε οὖν
 κλίμακες προσήγοντο τῷ τείχει, καὶ ἕως πολλὴ ἦν
 τῶν Μακεδόνων, ὅσοι τι ἀρετῆς μετεποιοῦντο, ὅστις
 πρῶτος αἰρήσει τὸ τεῖχος· καὶ αἶρεϊ πρῶτος Νεοπτό-
 λεμος, τῶν ἐταίρων, τοῦ Διακιδῶν γένους· ἐπὶ δὲ
 αὐτῷ ἄλλαι καὶ ἄλλαι τάξεις ὁμοῦ τοῖς ἡγεμόσιν ἀνέ-
 θαινον. Ὡς δὲ ὑπ᾽ παρῆλθον τινὲς ἐντὸς τοῦ τεί-
 χους τῶν Μακεδόνων, κατασχίσαντες ἄλλας καὶ ἄλ-
 λας πύλας, ὅσαις ἕκαστοι ἐπετύγγανον, δέχοντα
 εἰσὼ τὴν στρατιὰν πῦσαν. Οἱ δὲ Γαζαῖοι, καὶ τῆς
 πόλεως σφίσιν ἤδη ἐχομένης, ξυνεστηκότες ὁμῶς ἐμά-
 χοντο· καὶ ἀπέθανον πάντες αὐτοῦ μαχόμενοι, ὥς
 ἕκαστοι ἐτάχθησαν. Παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐξη-
 δραπόδισεν αὐτῶν Ἀλέξανδρος· τὴν πόλιν δὲ ξυνοί-
 κισας ἐκ τῶν περιόικων, ἐχρῆτο ὅσα φρονεῖν ἐς τὸν
 πόλεμον.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ι.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ' Αἰγύπτου, ἵνα περ τὸ πρῶτον ὤρμηθῃ, ἐστέλλετο, καὶ ἐβδόμη ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς Γίγης ἐλαύνων ἦκεν ἐς Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου. Ὁ ναυτικὸς στρατὸς παρέπλει αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον· καὶ καταλαμβάνει τὰς ναῦς ἐν Πηλουσίῳ ὁρμούσας. Μαζάκης δὲ ὁ Πέρσης, ὃς ἦν ἀρχαὶ τῆς Αἰγύπτου ἐκ Δαρείου καθιστηκώς, τὴν καὶ ἐν Ἰσσοῖ μάχην ὅπως συνέβη πεπυσμένως, καὶ Δαρεῖον ὅτι αἰσχρᾷ φυγῇ ἔφυγε, καὶ Φοινίκην τε καὶ Συρίαν καὶ τῆς Ἀραβίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐχόμενα αὐτῷ τε οὐκ οὔσης δυνάμεως Περσικῆς, ἔδωκεν ταῖς πόλεσι φιλίως καὶ τῇ χώρᾳ Ἀλεξάνδρου. Ὁ δὲ εἰς μὲν Πηλούσιον φυλακὴν εἰσήγαγε, τοῖς δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναπλεῖν κατὰ τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι, ἔστω ἐπὶ Μέμφιν πόλιν, αὐτὸς ἐφ' Ἡλιοπόλεως ἦεν, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν ποταμὸν Νεῖλον, καὶ ὅσα καὶ ὁδὸν χωρία ἐνδιδόντων τῶν ἐνοικούντων κατασχών.

καὶ τῆς ἐρήμου ἀφίκετο εἰς Ἡλιούπολιν. Ἐκεῖθεν δὲ
 ιαβάς τὸν πόρον, ἦκεν εἰς Μέμφιν· καὶ θύει ἐκεῖ
 οἷς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῷ Ἀπιδι· καὶ ἀγῶνα ἐποι-
 σε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν· ἦκον δὲ αὐτῷ οἱ
 μὲν ταῦτα τεχνῖται ἐκ τῆς Ἑλλάδος οἱ δοκιμώτα-
 οί. Ἐκ δὲ Μέρφιος κατέπλει κατὰ τὸν ποταμόν
 εἰς τὴν θάλασσαν· τοὺς τε ὑπασπιστάς [ἐπὶ τῶν
 εἰσῶν] λαβὼν, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας,
 καὶ τῶν ἵππων τὴν βασιλικὴν ἵλην τὴν τῶν ἐταίρων.
 Ελθὼν δὲ εἰς Κύνωβον, καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν
 Μαρίαν περιπλεύσας, ἀπαβαίνει ὅπου νῦν Ἀλεξάν-
 δρεια πόλις ὤκισται, Ἀλεξάνδρου ἐπώνυμος, καὶ ἔθο-
 ρεν αὐτῷ ὁ χώρος κάλλιστος κτίσαι ἐν αὐτῷ πόλιν,
 καὶ γενέσθαι αὐτὴν εὐδαιμόνα τὴν πόλιν. Πόθος οὖν
 λαμβάνει αὐτὸν τοῦ ἔργου, καὶ αὐτὸς τὰ σημεῖα τῇ
 πόλει ἔθηκεν, ἵνα τε ἀγορὰν ἐν αὐτῇ δειμασθαι
 ἴδῃ, καὶ ἱερὰ ὅσα, καὶ θεῶν ὠντινῶν, τῶν μὲν Ἑλ-
 ληνικῶν, Ἰσίδος δὲ Αἰγυπτίας· καὶ τὸ τεῖχος ἧ πε-
 ριβεβλήσθαι. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, καὶ τὰ ἱερὰ
 πάλαι ἐφαίνετο.

II. Λέγεται δὲ τις καὶ τοιόσδε λόγος, οὐκ ἀπι-
 πιστος ἔμοιγε· ἐθέλειν μὲν Ἀλεξάνδρον καταλιπεῖν
 αὐτὸν τὰ σημεῖα τοῦ τειχοῦ τοῖς τέκτοσιν, οὐκ
 εἶναι δὲ ἑαυτὴν τὴν γῆν ἐπιγράφουσι· τῶν δὲ τεκτό-
 νων τινα ἐπιφρασθέντα, ὅσα ἐν τεύχεσιν ἄλφита οἱ
 στρατιῶται ἐκδομίζον ξυνάγαγοντα, ἐπιβάλλειν τῇ γῇ,
 ἵνα περὶ ὁ βασιλεὺς θυγηῖτο, καὶ τὸν κύκλον οὕτω
 περιγραφῆναι τοῦ περικτειχισμοῦ, ὅντινα τῇ πόλει
 ἵπτοι· τούτο δὲ ἐπιτελεσμένους τοὺς μάντις, καὶ

μάλιστα δὲ Ἀρίστανδρος τὸν Τελαμόεα (ὃς δὲ καὶ
 λαὸν μιν καὶ ἄλλα ἀληθεύσαι εἰλεγέτο) Ἀλεξάνδρου
 ναι, εὐδαίμονα ἔσεσθαι τὴν πόλιν, τί τι ἄλλο, ὅ
 τῶν ἐκ γῆς καρπῶν εἴνεκα. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ
 λοχος κατέπλευσεν, ὁ
 Ἀλεξάνδρου, Τινεθίου
 προστίσθαι (καὶ γὰρ
 φῆσαι) καὶ Χίων δι
 βίᾳ τῶν κατεχόντων
 τε καὶ Φαρνάβαζος ἐ
 δι καὶ Φαρνάβαζον
 νικῶν Μηθυμναῖον
 τὸν λιμένα τῆς Χίου
 ὑπὸ σφῶν ἐχόμενον τ
 πατηθάντα γὰρ πρὸς
 λιμένος, ὅτι τὸ Φαρ
 αὐτῶν. Καὶ τοὺς μὲν
 κοπῆναι πρὸς σφῶν.
 ξάνδρον, καὶ Ἀπόλλο
 καὶ Μεγαρέα, καὶ τι
 σίως τῆς Χίων ξυγῆ
 πράγματα τῆς νῆσο
 δι Χύρῃτα ἔχοντα ὃ
 ἐν Δέσφῃ πόλεις καὶ
 Ἀμφοτέρων δὲ ξὺν ἐξ
 επικαλεῖσθαι γὰρ σφ
 ταπλευσας ὅτι εὗρε τὴν Κῶ πρὸς Ἀμφοτέρων
 ἐχόμενῃν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι αἰχμάλω
 ἦεν Ἠγελοχος. Φαρνάβαζος δὲ ἀπῆδρε ἐς Κῶ, ὡ

ὡν τοὺς φύλακας. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τυράννους
 ν τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, ἐς τὰς πόλεις πέμπει, χρή-
 ιαθῆναι ὅπως ἐθέλοιν· τοὺς δὲ ἀμφ' Ἀπολλωνίδην
 ὧς Χίους, ἐς Ἐλεφαντίνην πόλιν Αἰγυπτίαν ξυν-
 ὀλακῇ ἀκριβεῖ ἐπεμψεν.

III. Ἐπὶ τοῖσις δὲ πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἐλ-
 ῖν παρ' Ἀμμωνα ἐς Λιβύην, τὸ μὲν τι τῷ θεῷ
 ησόμενον, ὅτε ἄτρωτος ἐλάττο εἶναι τὸ μαντεῖον
 ὃ Ἀμμωνος, καὶ χρήσασθαι αὐτῷ Περσία καὶ
 Ἡρακλῆα· τὸν μὲν, ἐπὶ τὴν Γοργόνα ὅτε πρὸς Πο-
 δέκτου ἐστέλλετο· τὸν δὲ ὅτε παρ' Ἀνταῖον ῥεῖ εἰς
 Λιβύην, καὶ παρὰ Βούσιριν εἰς Αἴγυπτον. (Ἀλε-
 ξανδρῷ δὲ φιλοτιμία ἦν πρὸς Περσία καὶ Ἡρακλῆα,
 ἰδὲ γένους τὰ ὄντι τοῦ ἀμφοῖν). Καί τι καὶ αὐτὸς
 ε γενέσθαι τῆς ἑαυτοῦ ἐς Ἀμμωνα ἀνάφερος, καθά-
 ρ-οὶ μῦθοι τῆς Ἡρακλέους τε καὶ Περσέως ἐς Δία·
 αὶ οὖν παρ' Ἀμμωνα ταύτη τῇ γνώμῃ ἐστέλλετο,

καὶ τὰ
 ἐγνώκει
 ἱλασσαν
 ε χώρας
 γει Ἀφρ
 ούπαιτος
 ἐρήμη
 υδροῦ
 το· καὶ
 ἐς τὸ θ

φήσαν
 παρὰ
 νδρου
 υς, ὡς
 ογαίαν
 ἔστα
 ῖς, καὶ
 λὺ ἐγεί-
 ηνέχθη
 πνεύση

ἐκείνῳ τῷ χώρῳ, τῆς ψάμμου ἐπιφορεῖ κατὰ τῆς
 τοῦ ἐπὶ μέγα, καὶ ἀφανίζεται τῆς ὁδοῦ τὰ σημεῖα.

Ἀλλ

Η

οὐδέ ἐστιν εἶδέναι ἵνα χρή πορεύεσθαι, καὶ ἐκ
 πελάγει, τῇ ψάμμῳ· ὅτι σημεῖα οὐκ ἐστὶ κατὰ
 ὁδόν, οὔτε πονοῦρος, οὔτε δαῦρον, οὔτε γὰρ
 βέβατοι ἀνιστηκότες, οἷς τισὶν αὖθις αἰετάρη
 τοῦ ἀντὶ τὴν πορείαν, καθάπερ οἱ καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ
 ἄλλ' ἐκλανήτο γὰρ ἡ στρατιὰ Ἰαλεξάνδρου, καὶ
 ἡγεμόνες τῆς ὁδοῦ ἀμφιβολοὶ ἦσαν· Ἐπὶ δὲ
 δὴ δ' Αἰγίου λέγει δρᾶκοντας δύο Ἴναι τοῦ ποταμοῦ
 τεύματος, φωνὴν δόντας, καὶ τοῦτοις Ἰαλεξάνδρου
 λεῦσαι ἐπειθαι τοὺς ἡγεμόνας, καὶ πορεύεσθαι
 δεῖν· τοὺς δὲ ἡγήσασθαι τὴν ὁδόν· τὴν πρὸς
 μαρτεῖον, καὶ ἐπὶ αὐτῇ· Ἰαλεξάνδρου δὲ
 δ' πλείων λόγος ταύτῃ κατέχει· πόρνας δὲ πο-
 τωμένους πρὸ τῆς περὶ τὴν πορείαν, τοῦτον γὰρ
 Ἰαλεξάνδρου τοὺς ἡγεμόνας· Καὶ εἰς τὴν πορείαν
 πέλαβεν αὐτῶν, ἔχον ἰσχυρὰσθαι, ὅτι καὶ τὸ
 ταύτῃ ἔχει· τὸ δὲ ὑπερὶ τοῦ λόγου αἰφύλων
 ἄλλη καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξηγησάμεται.

IV. Ὁ δὲ χώρος, ὡς περὶ τοῦ ὁρίωνος τὸ
 ἐστὶ, τὰ μὲν καὶ πρὸς τὴν ἰσχυρὰ καὶ ψάμμον τὴν
 ἔχει, καὶ ἄνυδρον αὐτήν· Ὁ δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ
 (ὅσον γὰρ πλείονος αὐτοῦ ἔστι κατὰ τὸν ὁδόν, ἔστι
 σαφὲς καὶ μακρὸν στάδιον ὡς περὶ τὸν ὁδόν)
 ἐστὶν ἡμέραν διένεικτον, ἐλαφὴ καὶ φοινῶδες, καὶ
 ὁρῶντος μύτος αὐτῇ· καὶ τῇ γὰρ αὐτῇ
 σχετὶ, οὐδὲν τι ἐκ τῆς ταύτης ὁδοῦ ἔστι· ἄλλὰ ἐκ
 ἀνίσχουσιν· Ἐν γὰρ τῇ μεσημβρίᾳ ψυχρὸν αὖτὸ
 γινώσκοντες, καὶ εἰς μάλλον ἀψαμένους, οἷον ψυχ-
 ράτον· ἐκ τῆς μεσημβρίας δὲ τοῦ ἡλίου ἐς ἑσπέραν, ὡς

αρα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρης εἰ θερμοτέροι, ἔστα
 μέσας τὰς νύκτας· μέσων δὲ νυκτῶν, ἑαυτοῦ
 μακρῶτατον· ἀπὸ δὲ μέσων νυκτῶν, ψύχεται ἐν τῇ
 καὶ ἐν τῇ ψυχρῇ ἤδη ἐστὶ· ψυχρότατον δὲ,
 τῆς ἡμέρας· καὶ αὐτὸ ἀμείβει ἐν τάξει ἐπὶ ἐκύστη
 ἡμέρα· Τίγνονται δὲ καὶ αἱ ἀπὸ αἰνῶματι ἐν τῷ
 οὐρανῷ τούτῳ ὄφρυες· καὶ τούτῳ ἐστὶν οὗς ἐς Αἴ-
 πτον φέρονται, τῶν ἐσθίων τικῶν τοῦ Ἀμμωνος· ἐπι-
 χαιρὶ δὲ Αἰγύπτου ἀπέλλονται, ἐς κοιλίδας πλε-
 ον ἐκ ποικίλων ἐσθίων, ὅφρῳ τῷ βασιλεῖ ἀπα-
 ρέουσιν, ἢ εἰ καὶ ἄλλῃ· Ἔστι δὲ μακρὸς τε ὁ χρό-
 νος καὶ ἡδὴ τικῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τρεῖς δακτύλους·
 ἐκαστὸς καὶ πῶς καὶ κρῖναλλος· καὶ τούτῳ ἐπὶ
 ἐς αἰνῶματι χρῶνται, ὥς καὶ παλαιότεροι τῶν ἀπὸ θα-
 λασσῆς ὄλων, ἀγνώστῳ τε καὶ ὅσῳ ἄλλῳ τοῦ θείου
 ἐκ αἰνῶματι ἔχουσιν· Ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος τὸν τε
 ὄφρῳ ἐσθίων, καὶ αὐτῷ θεῷ ἐχρήσατο· καὶ ἀκού-
 χς ὅσα αὐτῷ πρὸς θνητῶν ἦν, ὥς ἔλεγε, ἀνέβηεν
 ἐκ Αἰγύπτου· ὥς μὲν Ἀριστοβούλος λέγει, τὴν αὐ-
 τῷ ὁσίῳ ὁδῷ· ὥς δὲ Πτολεμαῖος ὁ Αἴχον, ἄλλην
 ὁδοῖα, ὥς ἀπὸ Αἰγύπτου.

V. Εἰς Μέρην δὲ αὐτῷ ἀφαιρῆσαι τε πολλά
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡσόν, καὶ αὐτῷ ἔστιν ὄντως ἀτυχῆ-
 ναι μὴ εἰδῆται ἀπέπεμψε· καὶ στρατιὰ παραχίρε-
 αι, παρὰ μὲν Ἀρτίπιδαν, μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς
 τετρακοσίους, ὡς ἤγαγε Μενίδας ὁ Ἡγηγάνδρου·
 καὶ Θράκης δὲ ἑπτακῶς ἐς πεντακοσίους, ὡς ἤγαγε
 Ἀσκληπιόδατος ὁ Εὐνίαου· Ἐνταῦθα θύει τῷ Διὶ
 τῷ βασιλεῖ, καὶ παμπύει ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐκ τοῖς.

ὄπλοις· καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικὸν καὶ μουσικόν·
 Καὶ τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐνταῦθα ἐκδόσθησε·
 μὲν νομάρχας Αἰγύπτου κατέστησεν Αἰγυπτίους, Λό-
 δασπιν καὶ Πέτισιν, καὶ τοῦτοῖς δάνειμε τὴν
 ράν τὴν Αἰγυπτίαν. Πειλίδιος δὲ ἀπέλειπεν ἀρχὴν,
 Δολδασπιδος ἐκδέχεται πᾶσαν. Φρόνους δὲ
 τῶν ἐταίρων, ἐν Μέμφει μὲν Παντάλεοντα κατέ-
 στησε τὸν * Πυθναῖον· ἐν Πηλουσίῳ δὲ, Πολέμων
 τὸν Μεγακλέους, Πελλαῖον τὸν Ξένων δὲ ἄλλοι
 Λυκίδαν Αἰτωλὸν· γραμματεῖς δὲ ἐπὶ τῶν Ξένων
 γνωστόν τὸν Ξενοφάντην τῶν ἐταίρων· ἐπιστά-
 τας δὲ αὐτῶν, Αἰσχύλον τε καὶ Ἐφιππὸν τὸν Χαλκιδεῖ·
 Αἰβύης δὲ τῆς προσχώρου ἀρχεὶν δίδωσιν· Απολλο-
 νιον Χαρινόου, Ἡράκλειον δὲ τῆς πρὸς Ἡρώων πύ-
 λωον Κλεομένην τὸν ἐκ Πανκράτιος, καὶ τοῦτο παρηγ-
 λετο, τοὺς μὲν νομάρχας εἰς ἀρχὴν τῶν νομῶν
 κατὰ σφῆς, καθάπερ ἐκ παλαιῶν καθεστῆκει. Αὐ-
 τὸν δὲ ἐκλέγειν πᾶσι αὐτῶν τοὺς φρούρους· οἱ δὲ ἀν-
 τὶ αὐτῶν ἐτάχθησαν. Στρατηγὸς δὲ τῆς σι-
 ναιτικῆς κατέστησεν, ἦν τινα ἐν Αἰγύπτῳ ὑπελείπετο
 Πενθέστην τε τὸν Μαρκαράτου καὶ Βάλακρον τὸν
 Ἀμύντου· ναυαρχὸν δὲ ἐπὶ τῶν νηῶν Πολέμωνα τὸν
 Θηραμένους. Σωματοφύλακα δὲ ἀντὶ Ἀρρύβα Λεον-
 νάτον, τὸν Ὀνάσου εἰτάξεν· Ἀρρύβας γὰρ ὄδῳ ἰσ-
 θάνεν. Ἀπέθανε δὲ καὶ Ἀντίλοχος, ὁ ἀρχὴν τῶν
 ξοιῶν, καὶ ἀντὶ τοῦτου ἀρχεὶν ἐπέστησε τοῖς το-
 ταῖς Ὀμβρίωνι Κοῆτι. Ἐπὶ δὲ τοὺς ἑσπερίους
 τοὺς πεζοὺς, ὃν Βάλακρος ἡγεῖτο (ἐπεὶ Βάλακρος
 Αἰγύπτῳ ὑπελείπετο) Κάλανον κατέστησεν ἡγεμόν·

ατανεῖμαι δὲ λέγεται ἐς πολλοὺς τὴν ἀρχὴν τῆς Αἰ-
πτου, τὴν τε φύσιν τῆς χώρας θαυμάσας καὶ τὴν
υρότητα, ὅτι οὐκ ἀσφαλὲς οἱ ἐφαίγετο ἐνὶ ἐπιτρέ-
μι ἄρχειν Αἰγύπτου πάσης. Καὶ Ῥωμαῖοί μοι δο-
ῦσι, παρ' Ἀλεξάνδρου μαθόντες, ἐν φυλακῇ ἔχειν
γυπτὸν, καὶ μηδὲνα τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ τῷδε ἐκ-
μπεῖν ὑπαρχόν Αἰγύπτου, ἀλλὰ τῶν αἰς τοὺς ἰπ-
ας σφίαι ξυγτελούντων.

VI. Ἀλεξάνδρος δὲ ἅμα τῇ ἡρὶ ὑποφαίνοντι, ἐκ
ἐμπορίου ἦεν ἐπὶ Φοινίκης, καὶ ἐγεφυρώθη αὐτῷ ὁ,
κατὰ Μέμφιν πόρος τοῦ Νείλου, καὶ αἱ διώρυχες
τοῦ πᾶσαι. Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς Τύρον, καταλαμ-
νει ἐνταῦθα ἤκουσεν αὐτῷ ἤδη καὶ τὸ ναυτικόν. Ἐν-
ταῦθα δὲ αὐτῷ θυεὶ τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ
μυθικόν τε καὶ μουσικόν. Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται
ὁ αὐτὸν ἐκ Ἀθηνῶν ἡ Πάραλος, πρέσβεις ἄγου-
σας Διοφάντην καὶ Ἀγίλλεα. Ξυμπρέσβευον δὲ αὐ-
τῷ καὶ οἱ πάραλοι ξυμπαντες· καὶ οὗτοι τῶν τε
λαῶν εὐχὴν ὡς ἐνεκά ἐστάλησαν, καὶ τοὺς αἰχμα-
τους ἀφῆκεν Ἀθηναίαις, ὅσοι ἐπὶ Γρανικῷ Ἀθη-
ναίων ἐάλωσαν. Τὰ δ' ἐν Πελοποννήσῳ, ὅτι αὐτῷ
εὐωτερίσθαι ἀπηγγέλλοντο, ἀμφοτέρων πέμπει
ἡθὺς Πελοποννησίων, ὅσοι ἔστε τὸν Περσικὸν
λεμὸν βέβαλον ἦσαν καὶ Λακεδαιμονίων οὐ κατή-
κον. Φοίνικι δὲ καὶ Κυπρίοις προσαετάρθη ἐκα-
ναὺς ἄλλας, πρὸς αἷς ἔχοντα ἀμφοτέρων ἐπεμπε-
λλειν ἐπὶ Πελοποννήσου. Αὐτὸς δὲ ἤδη ἄνω ὤρ-
το, ὡς ἐπὶ Θάψακόν τε καὶ τὸν Εὐφράτην ποτα-
μόν, ἐν Φοινίκῃ μὲν ἐπὶ τῶν φόρων τῇ συλλογῇ κα-

ταπτήσας Κοίρανον Βεβροιαῖον, φιλοῦντον δὲ τῇ
 Ἀσίας, τὰ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ταύρου ἐκίεγειν. Τῶν
 αὐτῶ δὲ χρημάτων τὴν φύλακην ἀντὶ τοῦτον ἐπέ-
 ψεν Ἀρπαλὸς τῷ Μιχαῖα ἄρτι ἐκ τῆς φύγης ἔκ-
 Ἀρπαλὸς γὰρ τὰ μὲν πρῶτα ἔφυγε, Φιλίππου
 βασιλεύοντος, ὅτι πιστὸς ἦν, καὶ Πτολεμαῖος δὲ
 γου ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔφυγε, καὶ Νέαρχος δὲ Ἀνδροτί-
 καὶ Ἐριγύλος δὲ Λαρίχου, καὶ Λαομέδων δὲ τοῦ
 ἀδελφός, ὅτι ὑποπτα ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐς Φιλίπ-
 πον ἐπειδὴ Εὐρυδίκην γυναῖκα ἡγάγετο Φιλίππος, ὅ-
 πιᾶδα δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα ἡτέραν. Τῶν
 τῆσαντος δὲ Φιλίππου, κατελθόντες αὐτῷ τῆς φ-
 ὄσοι δὲ αὐτὸν ἐφευγον, Πτολεμαῖον μὲν, ὅστις
 φύλακα κατέστησεν Ἀρπαλὸν δὲ ἐπὶ τῶν χρημάτων
 ὅτι αὐτῷ τὸ σῶμα ἐς τὰ πολέμια ἀχρεῖον ἦν. ὁ
 γύτιον δὲ, ἱππάρχην τῶν συμμαχῶν. Λαομέδωνα
 τὸν τούτου ἀδελφόν, ὅτι διγλωσσὸς ἦν ἐς τὰ βαρ-
 ρικὰ γράμματα, ἐπὶ τοῖς αἰχμαλωτοῖς βαρβάρ-
 Νέαρχον δὲ, σατραπὲν Λυκίας, καὶ τῆς ἐχομένης
 Λυκίας χώρας, ἕτε ἐπὶ τὸν Ταύρον τὸ ὄρος. Οἰ-
 γον δὲ προσθεν τῆς μάχης τῆς ἐν Ἰουδαίᾳ γενομένης
 ἀναπεισθεὶς πρὸς Ταυρίσκου ἀνδρός κακοῦ Ἀρ-
 παλὸς, φεύγει ξὺν Ταυρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταύρις
 παρ' Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἠπειρώτην ἐς Ἰταλίαν σταλ-
 ἐκεῖ ἐτελεύτησεν. Ἀρπαλὸς δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι στ-
 ἦν· ἀλλ' Ἀλεξάνδρος πείθει αὐτὸν κατελθεῖν, π-
 σταις δούς οὐδὲν οἱ μείον ἔσεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ· οὐδὲ
 ἐγένετο ἐπαυελθόντι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐτοῦ
 ἐτάχθη Ἀρπαλὸς. Ἐξ Λυδίας δὲ σατραπὴν Μέναν-

ἴσον ἐκπέμπει τῶν ἑταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ἕκκοις, ὡς
 γένητο Μένανδρος, Κλέαρχος αὐτῷ ἐτάχθη. Ἀντὶ
 τὸ Ἀρίμμα, στρατὴν Συρίας Ἀσκληπιόδοτον τὸν
 Εὐνίκου ἀπέδειξε, ὅτι Ἀρίμματος ἀμειλίῃαι ἐδόκει
 κυτῶ ἐν τῇ παρασκευῇ, ἢ τινα ἐτάχθη παρυσκένε-
 ται τῇ στρατιᾷ, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω.

VII. Καὶ ἀφίκετο ἐς Θάψακον Ἀλέξανδρος, μη-
 νός· Ἐκατομβαιῶνος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηναίων Ἀρι-
 στωφάνους· καὶ καταλαμβάνει δυοῖν γεφύραιν ἐξευ-
 γμένον τὸν ποταμόν. Καὶ γὰρ Μαζαῖος, ὅτῳ ἡ φυ-
 λαὴ τοῦ ποταμοῦ ἐκ Σαρδίων ἡπατέρρατιο, ἡπίας
 μέν· ἔχων περὶ τριαχιλίους, καὶ τούτων Ἕλληνας μι-
 σθοφύρους διαχιλίους, τῶς μὲν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ πο-
 ταμῷ ἐφύλασσε,
 ἣν ἐξευγμένη δὲ
 καδόσε δειμαίνον
 τῇ γεφύρᾳ ἵσα
 ἤδη προσάγοντι
 στρατιᾷ πᾶσιν·
 βλήθησαν αἱ χε-
 ῖρες αὐτῶν, ἔκ-
 τώρεται ἄνθρω-
 μόν, καὶ τῆς
 μίας καλουμένη
 λῶτος ἦγεν, ὡς
 εἰς ἑρμῆν ἰόντι, ὃ
 ἦν, καὶ χεῖρας
 χάρας λαμβάνει
 φλέγον. Ἀλόνι, --- ---

τοῦ Δαρείου στρατεύματος κατασκοπεῖς ἔπειτα ἀπ-
 σκεδασμένων, ἐξηγγεῖλαν, ὅτι Δαρείος ἐπέστη Τε-
 γρητός ποταμοῦ καθήκει, ἐγγρηκῶς, εἰρηκεῖν Ἀλέξαν-
 δρον, εἰ διαβαίνοι· καὶ εἶναι αὐτοῖ ἀπορροιαὶ ποι-
 μείζονα ἢ ζύν ἢ ἐν Κιλικίᾳ ἐμάχιστο. Τὸν οὖν Ἀ-
 ξάνδρος ἀκούσας, ᾗ ἀπορροῇ ὥς ἐπὶ τὴν Τεγρητι-
 ὼς δὲ ἀφίκετο, οὔτε αὐτὸν Δαρεῖον κρατερομένον
 οὔτε τὴν φυλακὴν, ἣν τινα ἀπολείποντι Δαρεῖος, αὐτὸν
 διαβαίνει τὸν πόρον, χαλεπῶς μὲν αὖ, ἀξέτηκται τοῖ
 φοῦ, οὐδενὸς δὲ εἰσθροτος. Ἐνταῦθα ἀκοιτῶνται τῶ
 στρατῶν· καὶ τῆς σελήνης τὸ πάλιν ἐκλεπὲς ἔρχεται.
 Καὶ Ἀλέξανδρος ἔθνε τῷ τε σελήνῃ καὶ τῷ ἡμῇ
 καὶ τῇ γῇ, ὅτων τὸ ἔργον ταῦτα λόγος εἶναι αὐτῶν.
 Καὶ ἐδόκει Διοστάνδρῳ πρὸς Μακεδόνα, καὶ Ἀ-
 ξάνδρου εἶναι τῆς σελήνης τὸ πᾶν, καὶ αὐτοῖ
 τοῦ μηνὸς ἔσεσθαι ἡ μάχη, καὶ ἐν τῶν δευρῶν, κέρ-
 σημαινέσθαι Ἀλέξανδρον. Ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Τεγρη-
 τος, ᾗ διὰ τῆς ἀπουρίας χώρας, ἐν ἀριστέῃ μὲν
 ἔχων τὰ Γορδυαίων ὄρη, ἐν δεξιᾷ δὲ αὐτὸν τὸν Τε-
 γρητι. Τετάρτη δὲ ἡμέρα ἀπὸ τῆς διαβάσεως, οἱ
 προδρομοὶ αὐτῶ ἐξαγγέλλονται, ὅτι ἱππεῖς ἔσιν οἱ
 πολεμιοὶ ἀπὸ τοῦ πεδίου φαίνονται. ὅσοι δὲ, οὐκ
 ἔχειν εἰκάσαι. Ἐνταῦθα οὐκ αὖτὴν στρατὸν προῦχ-
 ρει ὡς ἐν μάχῃ, καὶ ἄλλοι αὖ τῶν προδρομῶν προσ-
 ελάσαντες, ἀκριβέστερον αὐτοὺς καταδόντες, ἔφασκον
 δοκεῖν εἶναι τοὺς ἱππεῖς οὐκ ἀπὸ τοῦ πεδίου.

VIII. Ἀναλαβὸν οὐκ αὖτὴν τὴν βασιλικὴν ἔσθην, καὶ
 τῶν ἐταίρων μίαν, καὶ τῶν προδρομῶν τοὺς Παι-
 νας, ἡλαυνε σπονδῇ, τὴν δὲ ἄλλην στρατιὰν βιάθη

πτασθῶν ἐκιδεύον. Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππεῖς κατι-
 ὄντες τοὺς ἀπὸ Ἀλέξανδρον ὀξέως ἐπάγοντας, ἔφεν-
 ον ἀπὸ κράτους. Καὶ Ἀλέξανδρος διώκων ἐνεχείτο,
 καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἀπεφυγον, τοὺς δὲ τινὰς καὶ ἀπε-
 κειναν, ὅσοις δὲ ἵπποι ἐν τῇ φυγῇ ἔκαμον· τοὺς
 δὲ καὶ ζῶντας αὐτοῖς ἵπποις ἔλαβον· καὶ παρὰ τοῦ-
 τω ἔμειον, ὅτι οὐ πόρρω εἴη Δαρείος ξὺν δυνάμει
 τοιαύτῃ. Βεβηθῆκεσαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι
 Βακτριῶν ὁμοῖοι, καὶ αὐτοῦ Βακτριῶν καὶ Σογδια-
 νῶν· ταῦτα μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος, ὁ τῆς Βα-
 κτρίας χώρας σατραπῆς. ἔπιοντο δὲ αὐτοῖς καὶ
 Σαῖραι· Σινδοὶ δὲ τούτῳ τῷ γένει, τῶν τὴν Ἀσίαν
 κατοικούντων Σινδῶν· οὐχ ὑπῆκοι οὗτοι Βῆσσου,
 ἀλλὰ κατὰ σύμμαχον τῇ Δαρείῳ ἡγεῖτο δὲ αὐ-
 τῶν Μεβάρης· αὐτοὶ δὲ ἱππευοῦντο ἦσαν. Βαρ-
 ταιάνης δὲ Ἀραχάτων σατραπῆς, Ἀραχωίτους τε ἡγε-
 καὶ τοὺς ὁρίους Ἰνδοὺς καθυμένους. Σατιβαρ-
 γάνης δὲ ὁ Ἀρῶν σατραπῆς, Ἀρῶνς ἡγε. Παρ-
 θυαῖους δὲ, καὶ Τρκανίους, καὶ Ταπούρους, τοὺς
 τάντας ἱππεῖς, Φριταφέρνης ἡγε. Μήδων δὲ ἡγε-
 το Ἀποπάτης· ζυετατόντο δὲ Μήδοις Καδούσιοι
 καὶ Ἀβασαὶ καὶ Εκαμέναι. Τοὺς δὲ προσοί-
 ους τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, Ὀκονδοβάτης καὶ Ἀριο-
 βαρῶνης καὶ Ὀσάτης ἐκέρχον. Οὐξίρι δὲ καὶ
 Σουσιανοὶ ἡγεμόνες παρεῖχοντο Ὀξίτην τὸν Ἀβου-
 λῆτον. Βουπάρης δὲ Βαβυλωνίων ἡγεῖτο. Οἱ δ'
 ἀνάσπατοι Κύρες καὶ Σατακηνοὶ οὖν Βαβυλωνίοις
 ἐτετάχατο. Ἀρμενίων δὲ Ὀρθάνης καὶ Μιθραύστης
 ἦρχε, καὶ Ἀρμῆνης Καππαδοκῶν. Σύρους δὲ τοὺς

τε ἐκ τῆς Κολλῆς, καὶ ὅσαι τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας, Μαζαῖος ἦγεν. Ἐλέγεται δὲ ἡ πᾶσα στρατιά Δαρσίου, ἵππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίας, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας· καὶ ὅματα ὁρσικυνητῶν διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντήκοντα μάλιστα. Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τῷδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν εὖν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐστρατοπεδεύκει Δαρσίος ὁ Γαυγαμήλοις, πρὸς ποταμῷ Βουμῶδι, ἀπέχον ἄβηλων τῆς πόλεως ὅσον ἑξακασίους σταδίων, ἐν γερῇ ὁμαλῇ πάντῃ. Καὶ γὰρ καὶ ὅσα ἀνώμαλα αὐτοῖς ἐς ἱππασίαν, ταῦτα δὲ ἐκ πολλοῦ οἱ Πέρσαι τοῖς πῶμασι ἐπελαύνον· εὐπετὴ πεποιθήσαντες καὶ τῇ ἐστὶ ἱππασίᾳ. Ἦσαν γὰρ οἱ ἀκράτεστον Δαρσίον ὑπὸ τῆς πρὸς Ἰνδοῦ γενόμενης μάχης, ὅτι ἄρα ἐμειοκτενος τῶν χερσίων τῇ στενότητι· καὶ Δαρσίος οὐχ ὀλίγως ἐπείχετο.

ΙΧ. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τὴν κατασκόπων τῶν Περσῶν ὅσοι ἐβλέπαν, ἐμνησθέντος ἵνα ἐξηγγέλῃ, ἡμέρας τέσσαρτας· καὶ τὴν στρατίαν ἐν τῇς ὁδοῖν ἀνέταυσε, τὸ τε στρατόπεδον πύρρον τε καὶ χύρρον ἐτείχισεν. ἔχοντες γὰρ τὰ μὲν σκευοφόρα ἀπολείποντες, καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἀπόμαχοι ἦσαν· αὐτοὶ δὲ ἔδον τοῖς μακίμοις, οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ ὅσα τε φέρουσιν, ἵπποις ἐς τὴν ἀγῶνιν ἀναλαβόντες οὐκ εἴη δύνανται περὶ τὸν ἡμέρῃ δευτέρῃν φελομένην μάχασθαι, ὥς ὅμ' ἡμέρᾳ προσημίσει τοῖς βαρβάροις. Δαρσίος δὲ, ὡς προσηγγέλθη αὐτῷ προσάγων ἤδη Ἀλεξάνδρος, ἐκτάσσει τὴν στρατιάν ἐς ἐς μάχην· καὶ Ἀλεξάνδρος ἦγεν ἑαυτὸς τετα

μένους. Καὶ ἀπέχετο μὲν ἀλλήλων τὰ στρατόπεδα
 ὅσον ἐξήκοντα σταδίους· οὐ μὴν πῶ καθεύρων ἀλ-
 λήλους· γηλόφοι γάρ ἐν μέσῳ ἐπὶ προσθεν ἀμφοῖν
 ἦσαν. Ὡς δὲ ἀπέχετο Ἀλέξανδρος ὄσον ἐς τριῶκοντα
 σταδίους, καὶ κατ' αὐτῶν ἦδη τῶν γηλόφων ἦε αὐτῶ
 ἡ στρατὸς ἐνταῦθα ὡς εἶδε τοὺς βαρβάρους, ἔστη-
 τε τὴν αὐτοῦ φύλαγγα· καὶ συγκαλέσας αὐτοὺς τε
 τοὺς ἑταίρους, καὶ στρατηγούς, καὶ ἱλάρχας, καὶ
 τῶν συμμάχων τε καὶ τῶν μισθοφόρων ἔχων τοὺς
 ἡγεμόνας, ἐβουλεύετο, εἰ αὐτόθεν ἐπάγοι ἦδη τὴν
 μάχην, ὡς οἱ πλεῖστοι ἄγειν ἐκέλευον· ἢ (καθάρ-
 τερ Περσικῶν καλῶς εἰδυῖαι) τότε μὲν αὐτοῦ κατα-
 στρατοπεδεῖν, κατασκευασθαι δὲ τὸν τε χώρον
 ὑμῶν, εἰ δὴ τι ὑποπτόν αὐτοῦ ἢ ἄπορον ἦ, ἢ
 εἰ πῶς τὰφοι ἢ σκόλοπες καταπεπηγότες ὕφαντες·
 καὶ τὰς τάξεις τῶν πολεμίων ἀκριβοτέρον καταδεῖν.
 Καὶ κατὰ Περσικῶν τὴν γνώμην καὶ καταστράτοπε-
 δεύουσιν αὐτοῦ ὅπως τεταγμένοι ἔμελλον ἵνα ἐς
 τὴν μάχην. Ἀλέξανδρος δὲ ἀνακαθὼν τοὺς ψιλοὺς
 καὶ τῶν ἵππων τοὺς ἑταίρους, περιήει ἐν κούρῃ,
 σκοπῶν τὴν χώραν πᾶσιν ἵνα τὸ ἔργον αὐτῷ ἴδε-
 σθαι ἔμελλεν. Ἐκανελθὼν δὲ, καὶ συγκαλέσας αὐ-
 τοὺς αὐτοὺς ἡγεμόνας, αὐτοὺς μὲν σὺν ἑρῇ χρη-
 ναι παρακαλεῖσθαι πρὸς οἷον ἐς τὸν ἀγῶνα· πάλαι
 γὰρ εἶναι δὲ ἀρετὴν τε τὴν σφῶν παρακεκλημένους,
 καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἦδη καλῶν ἔργων ἀποδεικ-
 γμένων. Ταῦς κατὰ σφῶν δὲ διδοστούς ἐξαρμῶν ἡξίου,
 λοχαγόν τε λοχίτας, καὶ ἱλάρχην τὴν ἴλην τὴν αὐτοῦ
 ἕκαστον, καὶ ταξιάρχους τὰς τάξεις, τοὺς τε ἡγεμό-

νας τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα, ἕκαστον τὴν οἱ ἐπιτραμμένην· ὥς ἐν τῇδε τῇ μάχῃ οὐχ ὑπὲρ καίης Συρίας, ἢ Φοινίκης, οὐδὲ ὑπὲρ Αἰγύπτου, αἷς πρόσθεν, μαχομένους, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς συμπαύσης Ἀσίας, οὓς τινὰς χρή ἄρχειν ἐν τῷ τότε κινδυνεύοντι. Οὐκ οὖν τὴν ἐς τὰ καλὰ ἐξόρμησιν διὰ πολλῶν ἀναγκῶν αὐτοῖς εἶναι οἰκοθὲν τοῦτο ἔχουσιν· ἀλλὰ κόσμου τε ἐν τῷ κινδύνῳ ὅπως τις καὶ αὐτὸν ἐπιμελεσεται, καὶ σιγῆς ἀκριβοῦς, ὅποτε σιγῶντας ἐπιέναι δεοί· καὶ αὐτὸν λαμπρῶς τῆς βοῆς, ἵνα ἐμβοῇσαι καλόν· καὶ ἀλαλαγμοῦ ὡς φοβερωτάτου, ὅποτε ἐπαλαλάξαι καιρὸς. Αὐτοὶ τε ὅπως ὁξέως κατακρούσονται τῶν τε παραγγελλομένων, καὶ παρ' αὐτῶν αἰετοῦς ἐς τὰς τάξεις ὁξέως παραδιδῶνται τὰ παραγγέλματα· ἐν τε τῷ καὶ αὐτὸν ἕκαστον καὶ τὸ πᾶν μεμνησθαι ξυγκινδυνεύον τε ἀμελουμένῳ, καὶ δι' ἐπιμελείας ἐκπονουμένῳ ξυνορθούμενον.

X. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἄλλα οὐ πολλὰ παρακάλεσας τε καὶ ἀντιπαρακληθεὶς πρὸς τῶν ἡγεμόνων, θάρσει. Ἐπὶ τούτοις δειπνοποιεῖσθαι τε καὶ ἀναπαύεσθαι ἐκέλευσε τὸν στρατόν. Παρομένων δὲ λεγούσιν ὅτι ἀφικόμενος παρ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν, νύκτωρ παρήναι ἐπιθέσθαι τοῖς Περσαῖς· ἀπρασδοκῆτοίς τε γὰρ καὶ ἀνὰ τεταραγμένοις, καὶ αἶμα ἐν νυκτὶ φοβερωτέροις ἐπιθέσθαι. Ὁ δὲ ἐκείνῳ μὲν ἀποκρίνεται (ὅτι καὶ ἄλλοι κατήκουρον τῶν λόγων) αἰσχροῦ εἶναι κλέψαι τὴν νύκην, ἀλλὰ φανερώς καὶ ἄνευ σοφίσματος χρήναι νικῆσαι Ἀλεξάνδρον. Καὶ τὸ μεγαλήγορον αὐτοῦ τοῦτο, οὐχ ὑπέρογκον μῦλ-

λύν τι, ἢ εὐθαρσείας ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. Δο-
κῆν δ' ἔμοιγε, καὶ λογισμῷ ἀκριβεῖ ἐχρήσατο ἐν τῷ
τοιῷδε· ἐν νυκτὶ γάρ, τοῖς τε ἀποχρώντως καὶ τοῖς
ἐνδύως πρὸς τὰς μάχας παρισκευασμένοις, πολλὰ ἐκ
τοῦ παραλόγου συμβάντα, τοὺς μὲν ἔσφηλε τοὺς
κρείσσοντας, τοῖς χείροσι δὲ παρὰ τὰ ἐξ ἀμφοῖν ἐλπι-
σθέντα τὴν νίκην παρέδωκεν, αὐτῷ τε κινδυνεύοντι
τὸ πολὺ ἐν ταῖς μάχαις σφαλερὰ ἢ νύξ κατεφαίνετο·
καὶ ἄρα ἠτήθοντι τε αὐτῷ Δαρσίῳ, τὴν συγχώρη-
σιν, τοῦ χείρονι ὄντι καὶ χειρόντων ἡγεῖσθαι, ἢ λα-
θραῖά τε καὶ νυκτερινὴ ἐκ σφῶν ἐπίθεις ἀφηρέετο.
Εἴτε τι ἐκ τοῦ παραλόγου πταῖσμα σφίσι συμπίσαι,
τότε μὲν πολέμοις τὰ κύκλῳ φίλοι, καὶ αἰτοὶ τῆς
χώρας ἑμπείροι· σφεῖς δὲ ἄπειροι ἐν πολέμοις τοῖς
πᾶσιν, ὧν οὐ μικρὰ μοῖρα οἱ εἰχμάλωτοι ἦσαν, ἐν-
επιθροσόμενοι ἐκ νυκτὶ, μὴ ὅτι πταίσασιν, ἀλλὰ καὶ
εἰ μὴ παρὰ πολὺ νικῶντες τραύκοιτο. Τούτων τε
τῶν λογισμῶν ἔνεκα ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον, καὶ τοῦ ἐς
τὸ φανερόν ὑπερόγκου, οὐ μείον.

XI. Δαρσίος δ' ἦν, οὐ-
τως ὅπως τὴν ἀρχι-
κινεταγμένοι· ὅτι
βέβλητο ἀκριβεῖς, κ-
κτωρ ἐπιθοῖντο οἱ·
τοῦτο ἐκείνως τῶς
τα, ἢ στάσις ἢ πολλ-
(ὅ, τι περ φιλεῖ π-
σθαι,) οὐκ ἐκ τοῦ παραινίκα σχεδιασθῆν, ἀλλ' ἐκ
πολλῷ χρόνῳ μελετηθῆν τε καὶ τὴν γγῶμην αὐτοῖς

δουλωσάμενον. Ἐτάχθη δὲ αὐτῶν ἡ ὑπεραυτὴ ἐν
 ἰσθμῷ γὰρ ὑστερον ἢ ταῖς, ἥντινα ἔταξε Δαρείος, π-
 γραμμένη, ὡς λέγει Ἀριστοβούλος. Οὗ μὲν εὐνο-
 μον αὐτοῦ κέρως οἱ τε Βακτρίαι ἐπιπλεῖς ἔχον, κα-
 ξὺν τοῦτοις Ἀλαιο, καὶ Ἀραχωῖται, ἐπὶ δὲ τοῖς
 Πέρσαις ἐτατάχοντο, ἑκατὶς τε ὁμοῦ καὶ περὶ ὅσον ἑκα-
 μυμμένοι, καὶ Σούσιοι ἐπὶ Πέρσαις, ἐπὶ δὲ Βαυ-
 Καδοῦναι. Αὕτη μὲν ἡ τοῦ εὐνομόμου κέρως, ἐν
 ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πάσης φάλαγγος, ταῖς ἡγε-
 δὲ τὸ δεξιόν, οἱ τε ἐκ καθῆς Συρίας, καὶ τοἱ ἐκ
 μέσης τῶν ποταμῶν ἐτατάχοντο καὶ Ἀρβόροι. Ἐν
 τὸ δεξιόν· ἐπὶ δὲ, Παρθυαῖοι καὶ Σακάραι, καὶ
 Τύπουροι καὶ Ἑρπῆνιοι, ἐπὶ δὲ, ἡβαντοὶ καὶ Σα-
 σῖναι· οὗτοι μὲν ἔστι ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πάσης φ-
 λαγγος. Κατὰ τὸ μέσον δὲ, ἦσαν ἡ βασιλεὺς Ἀ-
 ρεῖος, οἱ τε συγγενεῖς τοῦ βασιλέως ἐτατάχοντο, κα-
 οἱ μηλοφόροι Πέρσαις, καὶ Ἰνδοί, καὶ Πάρθες οἱ ἡγε-
 σπαστοι καλούμενοι, καὶ οἱ Πάρθοι ταξοῖται. Οἱ
 ξιοὶ δὲ, καὶ Βαβυλωνιοί, καὶ οἱ πρὸς τῇ Ἑρπῆ-
 θαλῶσση, καὶ Σικαννοί, ἔς βαθεῖαν ἐπιτεταγμέ-
 ησαν. Προτετάχοντο δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ εὐνομόμου, κα-
 τὰ τὸ δεξιόν τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἱ τε Σαυδοὶ Ἰππῆς,
 καὶ τῶν Βακτριανῶν ἐσχατέους, καὶ ἄρματα ὄρεπ-
 τηφόρα ἑκατόν. Οἱ δὲ ἑλεφαντεῖς ἕστησαν κατὰ τὴν
 [Δαρείου] ἔκκην τὴν βασιλικήν, καὶ ἄρματα ἐς πε-
 τήκοντα. Τοῦ δὲ δεξιοῦ οἱ τε Ἀρμενίων καὶ Κα-
 παδοκῶν ἑκατὶς προετατάχοντο, καὶ ἄρματα ὄρεπ-
 τηφόρα πενήκοντα. Οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μισθοφόροι
 περὶ Δαρείον τε αὐτὸν ἐκατέρωθεν, καὶ τοὺς ἄλλοις

αὐτῶν Ἀφροῖας, κατὰ τὴν φάλαγγα αὐτὴν τῶν Μακε-
 δόνων, οἷς μόνοι δὴ ἀντίρροποι τῇ φάλαγγι, ἐτάχθη-
 σαι. Ἀλεξάνδρου δὲ ἡ στρατιὰ ἐχομνήθη οὕτως. Τὸ
 μὲν ὀπίσθον αὐτῶν εἶχον τῶν ἵππων οἱ ἑταῖροι, ὧν
 σφραγίσαντο ἡ Ἰλνρ ἡ βασιλική, ἣς Κλεῖτος ὁ Δροπί-
 δου ἱλαρχὴς ἦν. ὡπὶ δὲ ταύτῃ, ἡ Γλαυκίου Ἰλνρ. ἐχο-
 μνήθη δ' αὐτῆς, ἡ τοῦ Ἀρίστωνος. ἐπὶ δὲ ἡ Σωπό-
 λιδου αὐτῶν Ἰρμαδώρου. ἐπὶ δὲ Ἡρακλείδου τοῦ Ἀν-
 τιόχου. ἐπὶ ταύτῃ δὲ, ἡ Δημητρίου τοῦ Ἀλθαϊμέ-
 νους. ταύτης δὲ ἑχόμενῃ, ἡ Μελεάγρου. τελευταία
 δὲ τῶν βασιλικῶν ἱλνρ, ἡ Ἀρχέλαχος ὁ Ἐπυστρα-
 τῶν ἱλαρχὴς ἦν. ἑνὶ τῇδε τῆς ἵππου τῶν ἑταί-
 ρων φιλώτερος ἦρχεν ὁ Περμενίδης. Τῆς δὲ φάλαγ-
 γος αὐτὴ Μακεδόνων ἐχόμενα τῶν ἵππων πρῶτον τὸ
 ἄγλημα ἐτάκτο τῶν ἀπασσμάτων, καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ
 ἄλλοι ἐπικαταστά. ἤρχον δὲ αὐτῶν Πανάριος ὁ
 Παρμενίωνος, ποῦσάν δὲ ἐχομένη ἡ Κοῖτου τοῦ Πο-
 λεμοκράτους, ταύτῃ ἡνὶ μετὰ δὲ τούτους, ἡ Περ-
 δίκου τοῦ Ἀφόντου, ἑκαστὴν Μελεάγρου τοῦ Νεο-
 πολέμου, ἐπὶ δὲ ἡ Πολυπέρχου τοῦ Σιμίου,
 ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ Ἀνδρομένους. ταύτης δὲ ἡγεί-
 το Σιμίας, ὅτι Ἀμύντος ἀπὸ Μακεδονίας εἰς ἑλλη-
 γῇ στρατιᾷ ἐπαλμμένος ἦν. τῷ δὲ κύννυμον τῆς
 φάλαγγος τῶν Μακεδόνων ἡ Κρατεροῦ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῶς εἰς ἡνὶ αὐτὸς Κρατερός ἐπῆκε τοῦ κύν-
 νυμου τῶν πεδῶν. καὶ ἱππεῖς ἐχόμενοι αὐτῷ τοῖ
 Σιμιαχοί, ὧν ἡγείτο Βαλγύριος ὁ Λαφίχου. Ταύτων
 δὲ ἐχόμενοι οἷς ἐπὶ τὸ κύννυμον πέρας οἱ Θασσαῖοι
 ἱππεῖς, ὧν ἡρχε Φίλιππος ὁ Μεγαλίστην. ἑνὶ τῇδε δὲ

τὸ εὐώνυμον ἦγε Παρμενίων ὁ Φιλότα, καὶ ἀπὸ αὐτὸν οἱ τῶν Φαρσηλίων ἱππεῖς οἱ πρῶτιστοι τε καὶ πλεῖστοι τῆς Θεσσαλικῆς ἱπποῦ.

XII. Ἢ μὲν ἐπὶ μετώπῳ τάξας Ἀλεξάνδρου ἀνέκοσμητο. Ἐπείταξε δὲ καὶ δευτέρῳ τάξῃ, ὥστε ναι τὴν φάλαγγα ἀμφότομον. καὶ παρήγγελλτο πρὸς ἡγεμόσι τῶν ἐπιτεταγμένων, εἰ κυλισσομένους περὶ σφῶν ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος κατέδωκεν ἐπιστρέψαντας εἰς τὸ ἔμπαιον δέχεσθαι τοὺς βαρβάρους· εἰς ἑπικαμπὴν δὲ, (εἰποῦ ἀνέγκη καταλασθῆναι, ἢ ἀναπτύξαι ἢ συγκλείσαι τὴν φάλαγγα, καὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἐχόμενοι τῆς βασιλικῆς ἑλπίδος Ἀργιάνων ἐτάχθησαν οἱ ἡμίσεις, ὧν ἡγεστὰς Σιταλὶς καὶ μετὰ τούτων οἱ Μυκεθόνες οἱ τοξόται, ὧν ἦσαν ἦρχεν· ἐχόμενοι δὲ τῶν τοξοτῶν, οἱ ἀρχαῖοι καλούμενοι ξένοι, καὶ ἄρχων τούτων· Κλισιόδωρος Προετάχθησαν δὲ τῶν τε Ἀργιάνων καὶ τῶν τοξοτῶν οἱ τε πρόδρομοι καὶ οἱ Παιόνες, ὧν Ἀρέτης καὶ Ἀριστων ἡγοῦντο. Συμπάντων δὲ προτεταγμένων ἦσαν οἱ μισθοφόροι ἱππεῖς, ὧν Μενέλαος ἦρχε. Τῆς δὲ βασιλικῆς ἑλπίδος καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων προτεταγμένοι ἦσαν τῶν τε Ἀργιάνων καὶ τῶν τοξοτῶν οἱ ἡμίσεις, καὶ οἱ Βαλάνου ἀκροντισταί· οὗτοι μάλιστα ἡματα δρεπανηφόρα ἐτάχοντο. Μενέλαος δὲ καὶ τοὶ ἀμφ' αὐτὸν παρήγγελλτο, εἰ περὶ ἀπυκνύοντο, εἰ πολεμῶσι τὸ κέρας σφῶν, εἰ πάλιν οὐκ ἐμβάλλειν αὐτοῖς ἐπιδομψάντας. Τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος οὕτως ἐτάχοντο Ἀλεξάνδρου. Κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον, εἰς ἑπικαμπὴν, οἱ τε Θρηῖες ἐτάχοντο, ὧν ἡγεῖτο Σιταλ-

ης. Καὶ ἐπὶ τοῖσι οἱ ξύμμαχοι ἵππεῖς, ὧν ἦρχε
 Λαίρνος. Ἐπὶ δὲ οἱ Ὀδρῦσαι ἵππεῖς, ὧν ἦγετο
 γαίθων ὁ Τυρίμμα. Συμπάντων δὲ ταύτῃ προσ-
 ἔχθη ἡ ἑσπέρη ἵππος ἡ τῶν μισθοφόρων, ὧν Ἀν-
 ρόμαχος ὁ Ἰεσθρῆς ἦρχεν. Ἐπὶ δὲ τοῖς σκευοφό-
 ροις, αἱ ἀπὸ Θράκης περὶ ἐς φυλακὴν ἐτάχθησαν,
 ἡ πρὸς δὲ στρατὸν Ἀλεξάνδρου, ἵππεῖς μὲν ἐς ἑπτα-
 κοχλίους, περὶ δὲ ἀμφὶ τὰς τεσσαρὰς μυριάδας.

XIII. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἦδη τὰ στρατόπεδα ἐγίγνετο,
 ἰσχυρὰ Λαίρνος, καὶ οἱ ἄλλοι αὐτῶν, οἱ τε μηλοφόροι
 Τέρσαι, καὶ Ἰνδοὶ καὶ Ἀλβανοὶ, καὶ Κῦρες οἱ ἀνά-
 σταστοὶ καὶ οἱ Μάυροι, τοξόται καὶ αὐτῶν Ἀλεξαν-
 δρον τετακμένοι κατὰ τὴν ἰσχυρὰν τὴν βασιλικήν. Ἦγε
 δὲ ἐπὶ τὰ δεινὰ τὸ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρος μᾶλλον, καὶ
 οἱ Πέρσαι ἀνταμειβόμενοι, ὑπερφαλαγγούντες ποῦ ἐπὶ
 τοῖς σφῶν ἐμωκίμην. Ἦδη τε οἱ τῶν Σαυδῶν ἵππεῖς
 παρασκευάσθαι ἤρξαντο, τὴν προετακμένην τῆς Ἀλε-
 ξάνδρου τάξιν· καὶ Ἀλεξάνδρος, ὅτι ὁμοῦ ἦρχεν ἐπὶ
 δόρυ, καὶ ἐγγὺς ἦν τοῦ ἐπαλάσσειν τὸν ἀνταμειβη-
 μένον πρός τὸν Περσῶν ἄριστον. Ἐγὼ δὲ δαίσεις
 Λαίρνοσι, μὴ παραφροσύνην ἐς τὰ οὐκ ἀγαθὰ τῶν
 Μακεδόνων, ἀφ' ἧς πολεῖν μέγα καὶ τὰ πρῶτα, καὶ
 κατὰ τοὺς προετακμένους τοῦ ἐμωκίμου προῦππειν
 ἐν τῇ κέρει καὶ ὑψέθεν, ἡ δὲ Ἀλεξάνδρος ἦρχε, πρὶν μη-
 κέτι προσεφθῆναι αὐτῶς ἐσθλὴν τὴν κέρει. Τούτῳ
 δὲ γνωμένῳ, Ἀλεξάνδρος ἐμβάλλειν καλεῖται ἐς αὐ-
 τοὺς, τοὺς μισθοφόρους ἵππους, ὧν ἦγετο Μελί-
 θης· ἀνταμειβόμενος δὲ ἐπὶ ταύτῃ οἱ τε Σκύθαι
 ἵππεῖς καὶ τῶν Βακτριῶν αἱ συνετακμένοι τοῖς Σκύ-
 θαις.

θως, ἐκθλίβουσιν ὀλλγόνους ὄντας πολλὰς ἡλίων
 Ἀλεξάνδρος δὲ τοὺς περὶ Ἀρριανὰ τε Ἰάκωνας κα-
 τοὺς ξένους ἐμβαλεῖν τοῖς Σαύθαις ἐκείνους
 ὀλλκίνουσιν οἱ βαρβαροὶ. Βάκτριαι δὲ οἱ ἄλλοι
 κάσαντες τοῖς Ἰαίοις τε καὶ ξένοις, τοὺς τε σφί-
 ψευγοντίας ἤδη ἀνέτρεψαν ἐς τὴν μάχην, καὶ τὴν
 πόμαχίαν ξυστήκαι ἐποίησαν καὶ ἐπὶ τὸν μὲν πλε-
 νος τῶν Ἀλεξάνδρου, τῷ τε πλήθει τῶν βαρβα-
 ρισσόμενος, καὶ ὅτι αὐτοὶ τε οἱ Σαύθαι καὶ οἱ ἄλλοι
 αὐτοῖς ἀκριβέστερον ἐς φυλακὴν πεφραγμένοι ἦσαν.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς τὰς τε προουλοῦσας αὐτῶν ἐδεύοντο
 Μακεδόνες, καὶ βία κατ' ἑλίας προσέπιπτοντες ἐ-
 θσον ἐκ τῆς τάξεως. Καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὄρματα
 θρηπικηφόρα ἐφῆκαν οἱ βαρβαροὶ κατ' αὐτῶν Ἀ-
 λείανδρον, ὡς ἀναταράξαντες αὐτῷ τὴν φύλαγγα κα-
 ταύτη μακίστη ἐφύεσθησαν. Τὰ μὲν γὰρ εὐδαί-
 κως προσεφέρετο, κατήκοντισαν οἱ τε Ἀγριῶνες, καὶ
 ξὸν Βαλάνκω ἀκοντισταί, οἱ προτεταγμένοι τῆς
 πρὸς τῶν Ἰαίων· τὰ δὲ τῶν βυτῆρων ἀντιλαμ-
 βόμενοι, τοὺς τε ἀναβαταὺς κατέσπων, καὶ τοὺς
 πρὸς περιεστάμενοι ἐκοπτον. ἔτι δὲ αὐ καὶ διεξέ-
 πει τῶν τάξεων· διεσχόν γὰρ, ὥστερ' ἀπὸ ἡγέ-
 αὐτοῖς, ἐντα προδέντες τὰ ὄρματα καὶ ταύτη μα-
 κίστη ξυρεβή αὐτὰ τε σφί, καὶ οἱς ἐπηλάθῃ, ἀπλε-
 ρεῖς διεκδοῖν· ἄλλα καὶ τούτων οἱ τε ἰπποκῆμοι τῆς
 Ἀλεξάνδρου στρατῆς, καὶ οἱ ὑπασπισταὶ οἱ βασι-
 λικῆς ἐκράτησαν.

XIV. Ὡς δὲ Λαρεῖος ἐπῆγεν ἤδη τὴν φύλαγγα
 αὐτῶν, ἐπὶ αὐτῷ Ἀλεξάνδρος ἤρτη μὲν κατέσπει

ἡ ἀλγεῖν τοῖς περιπνεύουσι τὰ κέρασιν σφῶν τὸ δειδῶν
 ἰς ἐς κύνεωσαν· αὐτὸς δὲ τῶς μὲν ἐπὶ κέρως τοῖς
 ἡμῶν αὐτῶν ἦγε. Τῶν δὲ ἐμβοηθήσαντων ἱππέων
 οἷς κύνεωσαν τοῖς κέρωσιν τὸ δειδῶν παραρρόσαντων
 τῆς πρώτης φάλαγγος τῶν βαρβάρων, ἐπιστρέψαι
 κατὰ τὸ διέχον, καὶ ὥσπερ ἐμβολὸν ποιήσας τῆς τε
 περὶ τῆς ἐταιρικῆς καὶ τῆς φάλαγγος τῆς ταύτης τα-
 ραχμένης, ἦγε δρόμῳ τε καὶ ἀλαλαγμῷ ὡς ἐπὶ αὐτῶν
 ἰαρεῖαν. Καὶ χρόνον μὲν τινα ὀλίγον ἐν χειρὶν ἦ
 μάχη ἐγένετο. Ὡς δὲ οἱ τε ἱππεῖς οἱ ἡμῶν Ἀλέξαν-
 δρον καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος εὐρώπῳ ἐγένετο
 ὀδισμαῖς τε χρόνιστοι, καὶ τοῖς ἑσπέραις τὰ προδόντες
 ὦν Περσῶν κόπτοντες, ἢ τε φάλαγγι ἢ Μακεδονικῇ
 κυκλῆ καὶ ταῖς σαρίσσαις πεφοικυῖα, ἐμβέβληκεν
 ἰδὼν αὐτοῖς, καὶ πάντα ὁμοῦ τὰ δεινὰ καὶ πάλας ἦδη
 ροβερῶν ὅτι Δαρεία ἐφαίνετο, πρῶτος αὐτὸς ἐπι-
 στρέψας ἐφύγεκ· ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ περιπνεύ-
 οντες τῶν Περσῶν τὰ κέρασιν, ἐμβάλλοντες ἐς αὐτοὺς
 ὑρώσκει τῶν περὶ Δοῖην. Ταύτην μὲν δὴ τῶν Περ-
 σῶν φυγὴν καρτερά ἦν, καὶ οἱ Μακεδόνες ἐφρόνισ-
 τοι ἐφρόνοντο τοῖς μεγάλαις. Οἱ δὲ ἐμφὶ Σμίναν
 καὶ ἢ τούτου τάξιν οὐκ ἐτι συνεθερμήσαν· Ἀλέξανδρος
 δυνατοὶ ἐγένοντο ἐς τὴν μάχην, ἀλλ' ἐπιστήσαντες
 τὴν φάλαγγα αὐτοῦ, ἠγωνίζοντο, ὅτι τὸ εὐώνυμον
 τῶν Μακεδόνων πονεῖσθαι ἠγγέλλετο. Καὶ ταῦτα
 παραρρόσαντες αὐτοῖς τῆς τάξεως, κατὰ τὸ διέχον
 διεκπαλίσκοντες τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περσικῆς
 ἵππου, ὡς ἐπὶ τὸ ἀκροφύρον τῶν Μακεδόνων καὶ
 τὸ ἔρκον ἐκείνῳ καρτερόν ἐγένετο. Οἱ τε γὰρ Πέρσαι

θρασύως ἐνέκειντο ἀνδράσι τοῖς πολλοῖς, καὶ προσδοκήσαντι ἐπὶ σφῶν διακτεσθῆναι. οὐκ ἀποφάσαντες διπλὴν τὴν φύλαγαν· καὶ οἱ ἀρχαῖοι βαρβαροὶ, ἐμβαιλλόντων τῶν Περσῶν, ἐνυπνίσθησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Μακεδόσιν ἐν τῇ ἔργῳ. Τῶν δ' ἐν πεταγμένῳ ἐπὶ τῇ πρώτῃ φύλαγγι ἡγεμόνες ἀμαθόνητες τὸ γινώσκον, μεταβαλόντες ἡπὲρ πονηρίᾳ αὐτοῖς) τὴν τάξιν, ἐπυγυγνόντων κατὰ τῶν τοῖς Πέρσας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν αὐτῶν αὐτοῖς σκευοφόροις ἐντιχομένους ἀπὸ πλείονος οἱ αὐτῶν ἐγκλίναντες, ἔφευγον. Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντικέρας τῶν Περσῶν, αὐτῶν τῆς φυγῆς τῆς, ἀποσπῆσθαι ῥησθιμένοι, περιπταύσαντες τὸ Ἀλεξάνδρου ἐνέπρον, κατὰ κέρας τοῖς ἀμφὶ τὸν Παρμενίωνα ἐβάλον.

XV. Καὶ ἐν τούτῳ ἀμφιβόλων τὰ πρῶτα γινώσκων αὐτῶν Μακεδόων, πέμπει Παρμενίων παρ' Ἀλεξάνδρου σπουδῇ ἀγγελοῦντα, ὅτι ἐν ὤχλῳ ἐνέχουσιν κατὰ σφῶν, καὶ βοηθεῖν δεῖ. Ταῦτα ὡς ἐπληρώθη Ἀλεξάνδρῳ, τοῦ μὲν ἀνέκειν ἔτι ἀπετρούμετο ἐκ σφάρας· δὲ τὴν τῇ ἡπύρῳ αὐτῶν ἐταίρῳ, ὡς ἐπὶ τὸ ἐκ τῶν τῶν βαρβάρων ἡγε δρόμον. Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγονσι τῶν πολέμιων ἰαπεῖσι, τοῖς τε Παρθυαῖσι, καὶ τοῖν Ἀνδῶν ἔστιν οἷς, καὶ Πέρσας τοῖς πλείστοις καὶ κρατέουσιν ἐμβαλλεῖν· καὶ ἱππομαχία αὐτῶν κρηταιώτατη τοῦ παντός ἔρχου ἐνέστη. Ἔς βύθου τε γὰρ οἷα δὴ ἰλαδὸν πεταγμένοι, ἀνέσχετον οὐκ ἀνέχοντο, καὶ ἀντιμέτωποι ταῖς ἀμφ' Ἀλεξάνδρου ἐνυπνίσθητες, οὔτε ἀποκτισμῶ ἔτι, οὔτ' ἐδολιγμοῖς τῶν

πτων, ἥπερ ἱππομαχίας δίκη, ἐχρῶντο, ἀλλὰ δι-
 κῆσαι πᾶς τις τὸ καθ' αὐτὸν, ὥς μόνην ταύτην
 οὐτηρίαν οὔσαν ἐπαιγόμενοι, ἔκοπτον τε καὶ ἐπύ-
 τοντο ἀφειδῶς, οἷα δὴ οὐχ' ὑπὲρ νίκης ἀλλοτριότη-
 τος, ἀλλ' ὑπὲρ σωτηρίας αἰετῆς ἀγωνιζόμενοι· καὶ
 ταῦθ' αὖ μὲν πίπτονουσιν ἀμφὶ ἐξήκοντα τῶν ἐταίρων
 τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τιτρώσκεται Ἰφραιστῶν τε αὐ-
 τῶν καὶ Κοῖνος, καὶ Μενίδας. Ἀλλ' ἐκράτησε καὶ
 οὐτῶν Ἀλέξανδρος. Καὶ τούτων μὲν ὅσοι διεξέ-
 πον διὰ τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἔφευγον ἤδη ἀνά κρά-
 τος. Ἀλέξανδρος δὲ ἐγγὺς ἦν προσερχόμενος ἤδη τῷ δε-
 ξίῳ κέρατι τῶν πολεμίων. Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Θεσσα-
 οὶ ἱππεῖς, λαμπρῶς ἀγωνισάμενοι, οὐχ ὑπελαίποντο
 Ἀλεξάνδρῳ τοῦ ἔργου· ἀλλὰ γὰρ ἔφευγον ἤδη οἱ
 πρὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν βαρβάρων, ὁπότε Ἀλέ-
 ξανδρος αὐτοῖς συνέμιξεν· ὥς τε ἀπὸ τραπόμενος Ἀλέ-
 ξανδρος, ἐς τὸ δαμάειν αὐτοὺς Δαρεῖον ἐξώρμησε, καὶ
 δῖωξεν, ἔστε φάος ἦν· καὶ οἱ ἀμφὶ Παρμενίωνα τὸ
 κατ' αὐτοὺς δαίοντες ἔποντο. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος
 μὲν διαβὰς τὸν ποταμὸν τὸν Μύκον, κατεστράτευσε
 δευσεὶν αὐτοῦ, ὥς ἀνυπαύσαι ὅλγον τοῖς τε ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ἵπποις. Παρμενίων δὲ τὸ, τε στρατιώτα-
 δον τῶν βαρβάρων εἶλε, καὶ τὴν σκευοφόρα, καὶ τοὺς
 ἐλέφαντας, καὶ τὰς καμήλους. Ἀλέξανδρος δὲ ἀνυ-
 παύσας τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς, ἔστε ἐπὶ μέσσοις νύκ-
 τας, προὔχωρε αὐτοὺς κατὰ σπουδὴν ἐπ' Ἀρβηλῆν
 ὡς Δαρεῖον τε αἰρήσων αἰετῶς, καὶ τὰ χρήματα, καὶ
 τὴν ἄλλην κατασκευὴν τῆς βασιλείης. Καὶ ἀφίκετο
 εἰς Ἀρβηλὴν τῇ ὑστεραίᾳ, δαμάσας τοὺς πάντας ἐκ τῆς

- μάχης ὑπεβίβους· μάλιστα δὲ
 οἷον μὲν οὐ καταλαμβάνει
 γεν οὐδὲς τι ἑλινύσας Δ
 ἔγκυπτελήφθη, καὶ ἡ παῖς
 εὐδαιμόνιον αὐτῆς ἔγκυπτε
 καὶ τὰ τόξα ἑλλαν. Ἀπείθα
 δρον, ἄνδρες μὲν ἐς ἑκαστὸν
 τοῦ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς
 θανάτου, ὑπὲρ τοῦ χιλλοῦς,
 ὅπου οὐκ οὐδὲν τι οἱ ἡμίσεις
 πρῶν μὲν ἔλεγοντο ἐς τριάκι
 δὲ πολλὰ πλείονες τῶν ἀπο
 πτε, καὶ τῶν ἀρμάτων οὐα
 Τοῦτο τέλος τῇ μάχῃ τὰν
 Ἀθηναίους Ἀριστοφάνους,
 Ἀριστοτέλους· ἐνὶ βῆσιν ἡ μαντεία ἐν τῷ αὐτῷ μηνί
 ὅτε ἡ σελήνη ἐκλιπῆς ἐφάνη, τὴν τε μάχην Ἀλεξ
 δρον καὶ τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

XVI. Σαρπίς μὲν δὲ εὐθὺς ἐκ τῆς μάχης πο
 τὰ δρον τὰ Ἀρμενίων ἤλυνεν ἐπὶ Μηδίας, καὶ ἐν
 αὐτῷ οἱ τὲ Βάκτριαι, οἱ ἐπαρτελήχοντο τὰ ἐν τῇ μά
 χῃ ἐνταπείχθησαν, ἔφυγον, καὶ Περσῶν οὐκ ἐπὶ σιγῇ
 οἱ βασιλεῖς, καὶ τῶν μελοφόρων καλοῦμένων
 οὐ πολλοί. Πρόσεμνόντο δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν φυγὴν
 καὶ τῶν μελοφόρων ξένων ἐς διαχιλίους· οὐδὲ Περ
 ρων τε δὲ Φωκεὺς καὶ Γλαῦκος δὲ Αἰτωλὸς ἦγον. Ταί
 τη δὲ αὐτῷ ἡ φυγὴ ἐπὶ Μηδίας ἐγένετο, ὅτι ἐδόκει
 τὴν ἐπὶ Σοῦσων τε καὶ Βαβυλῶνος ἦσαν Ἀλεξάνδρου
 ἐκ τῆς μάχης· ὅτι οἰχομένη τὰ ἐκείνη πάσαι ἦν, καὶ

ὅς τοις σκευοφόροις οὐ χαλεπή, καὶ ἅμα τοῦ πο-
 ιου τὰ ἄστρον ἢ Βαβυλῶν καὶ τὰ Σούσα φαίνεται·
 δὲ ἐπὶ Μηδίας μεγάλῳ στρατεύματι οὐκ εὐπορὸς
 καὶ οὐκ ἐπεύσθη Δαρείος. Ἀλέξανδρος γὰρ ἐξ Ἀρ-
 λων ὁρμηθεὶς, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐθὺς προῦ-
 ρει, ἤδη τε οὐ παράρῳ Βαβυλῶνος ἦν, καὶ τὴν δύ-
 μιν συντεταγμένην ὡς ἐς μάχην ἦγε· καὶ οἱ Βα-
 βυλώνιοι πανδημεὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶ ζὺν ἰερεῖαί τε
 ὦν καὶ ἄρχουσι, δῶρά τε ὡς ἕκαστοι φερόντες, καὶ
 τὴν πόλιν ἐνδιδόντες, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ τὰ χρήμα-
 . Ἀλέξανδρος δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὰ
 ἱερά, ἃ Ἐρῆς καθεῖλεν, ἀνοικοδομεῖν πρᾶσιταξ-
 αὐτῶν Βαβυλωνίοις· τὰ τε ἄλλα, καὶ τοῦ Βήλου τὸ ἱερόν,
 μάλιστα θεῶν τιμῶσι Βαβυλώνιοι. Σατραπὴν
 κατέστησε Βαβυλῶνος Μαζαῖον, Ἀπολλόδαμον δὲ
 τὴν Ἀμφιπολίτην, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου
 ολαιοποιῶν στρατιωτῶν, καὶ Ἀσκληπιόδαμον τὸν
 Ἰωνος τοὺς φόρους ἐκλέγειν. Κατέπεμψε δὲ καὶ
 Ἀρμενίαν Μιθρίνην σατραπὴν, ὃς τὴν ἐν Σαρδε-
 νίᾳ ἀκρόπολιν Ἀλεξάνδρῳ ἐνέδωκεν. Ἐνθα δὲ καὶ
 εἰς Χαλδαίους ἐνέτυχεν, καὶ ὅσα ἐδόκει Χαλδαίοις
 φεῖν τὰ ἱερά τὰ ἐν Βαβυλῶνι, ἐπραξε· τὰ τε ἄλλα
 ἐν τῷ Βήλῳ, καθὰ ἐκεῖνοι ἐξηγοῦντο, ἔδυσεν· αὐ-
 τὰ δὲ ἐπὶ Σούσων ἐστέλλετο, καὶ ἐντυχάνει αὐτὰ
 τὰ τὴν ὁδὸν ὅ, τε παῖς τοῦ Σουσίων σατραπῆος,
 ἢ παρὰ Φιλοξένου ἐπιστολεύς, Φιλόξερον γὰρ εὐ-
 χόμενος ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ Σούσων ἐστάλκει Ἀλέξανδρος·
 ἢ δὲ ἐπιστολῇ τῇ παρὰ Φιλοξένου ἀνεγέγραπτα,
 ἵνα τὴν τε πόλιν οἱ Σούσιοι παραδεδώκασιν, καὶ τὰ

χρήματα πάντα ὅσα ἐστὶν Ἀλέξανδρος. Ἐπὶ αὐτῷ
 ἐς Σούσα Ἀλέξανδρος ἐκ Βαβυλῶνος ἐν ἡμέραις ἑκα-
 τοῖς καὶ παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν, τὰ τε χρήματα
 παρέλαβεν, ἀργυρίου τάλαντα ἐς πεντακισμύρια, καὶ
 τὴν ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν. Ἐπολλὰ δὲ καὶ
 ἄλλα κατελήφθη αὐτοῦ, ὅσα ἔσθλης ἀπὸ τῆς Εὐ-
 δος ἄγων ἦλθε. τὰ τε ἄλλα, κατ' Ἀρριανίου καὶ Ἄ-
 στογείτονος χαλκαῖ εἰκόνες καὶ ταύτας Ἀθηναῖοι
 πέμπει ὀπίσω Ἀλέξανδρος, καὶ νῦν πεῖνται Ἀθηναῖοι
 ἐν Κεραμεικῷ αἱ εἰκόνες, ἣ ἀντιμεν ἐς πόλιν, κατω-
 τικρὺ μάλιστα τοῦ Μητροῦρου οὗ μακρὰν τῶν Εὐ-
 νέμων τοῦ βωμοῦ. ὅς τις δὲ μεμύηται ταῖς θύ-
 ραις ἐν Ἐλευσίνι, οἶδε τὸν Εὐδανέμον βωμόν, ἐπὶ τῇ
 δαπέδου ὄντα. Ἐνταῦθα θύσας τῷ πατρὶτι τῷ
 Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπάδα ποιήσας καὶ ἄγωνα γυμ-
 νικόν, καταλιπὼν σάτραπην μὲν τῆς Σογδιανῆς Ἀρ-
 λίτην ἄνδρα Πέρσην, φρουράρχον δὲ ἐν τῇ ἄκρῃ τῇ
 Σούσων Μάζαρον τῶν ἑταίρων, καὶ στρατηγὸν Ἄ-
 χελαον τὸν Θεοδώρου, προὔχοντες ὡς ἐπὶ Πέρσας
 ἐπὶ θάλασσαν δὲ κατέπεμψεν ὑπαρχον Συσία καὶ
 Φωιλικὴν καὶ Κιλικίαν Μένητα. Καὶ τοῦτο ἰδὼν
 ἀργυρίου τάλαντα ἐς τρισχίλια φέρειν ἐπὶ θάλασσαν
 καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀποστεῖλαι παρ' Ἀντίπατρον, ὅς
 ἂν δεῖται Ἀντίπατρος ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίων
 πόλεμον. Ἐνταῦθα καὶ Ἀρμέντας ὁ Ἀνδρομένης ἐν
 τῇ δυνάμει ἀφίκετο, ἣν ἐκ Μακεδονίας ἦγε. Καὶ
 τούτων τοὺς μὲν ἵππιας ἐς τὴν ἵππον τὴν ἑταιρικήν
 κατέταξεν Ἀλέξανδρος, τοὺς πεζοὺς δὲ προσέταξε
 ταῖς τάξεσι ταῖς ἄλλαις, κατὰ ἔθνη ἐκάστους ξυνο-

ε. . Καπύστρου δὲ καὶ λόχοις διὰ ἐν ἐκράτῃ Εἰλη, οὐ
 μόθου ὄντας, λόχοις ἐπιπλοῖς· καὶ λοχαγοὺς ἐτί-
 τασε καὶ καὶ ἀραιὴν προαριθήντας τῶν ἐταίρων

XVII. Ἄρας δὲ ἐν Χούσων, καὶ διαβίς τὸν Πυ-
 τόχου πατομένη, ἀμφάλλει εἰς τὴν Οὐξίαν γῆν.
 ἔξω δὲ οἱ μὴ τὰ πιδία οἰκοῦντες, τοῦ τε σαρμά-
 ρου τῶν Περσῶν ἤφκον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον σφῶς
 εἶδον· οἱ δὲ ἔρμαι καλούμενοι Οὐξιοί, Πέρσαις
 οὐχ ἐλήσονται ἡσυχ, καὶ τότε πύμφαντες παρ' Ἀλέ-
 ξανδρον, οὐκ ἄλλως παρήσειν ἔφασαν εἴη ἐπὶ Πέρ-
 ς ἰάντα εἰς τὴν δύναμει, ἢ λαβίην, ὅσα καὶ παρὰ
 τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐλάμβανον.
 καὶ τούτους ἀποκίμπετο Ἀλέξανδρος, ἤκειν μελύνσας
 τὴν σαρμά, ἐκ προαῖντας ἐπὶ ἀφίσειν εἰδόμενον τὴν
 ἀροθον εἶσαι τῆς ἐκ Πέρσης, ἵνα καὶ παρ' αὐτοῦ
 ἔχουσι καὶ τεταγμένα. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς
 οὐκ ἐφύλακτες αὐτοὺς βασιλικροὺς, καὶ τοὺς ὑπασπι-
 κῆς, καὶ εἴς ἄλλας στρατιὰς ἐξ οὐκ ἐπισχυλίου, τῆς
 οὐκ ἐπὶ ἡμῶν ἢ τῆς φαντασίαν, ἡγεσάμενον αὐτῶν
 τῶν Χούσιων· καὶ διαβίαν ἄδον τραχεῖαν καὶ δύσ-
 προν ἦσαν ἡμέρη, ἐπεκίπει καὶ αἶμας τῶν Οὐ-
 ξίων, καὶ ἔλεον τε πολλὰν Περσῶν, καὶ αὐτῶν ἔτι ἐν
 αἷς αὐτοῖς ὄντων πολλοὺς, καὶ αὐτῶν ἔτι ἐν
 κρυφῶν εἰς αὐτοὺς· αὐτῶν δὲ ἢ
 αἱ, ἵνα ἀπαντήσασθαι, οἱ Οὐξ-
 ῆς ὁμῶνται καὶ τεταγμένα. Ἄρ
 ἰκίοντο, καὶ ἔκαστος καταληφά
 ὁμῶνται τῶν Οὐξίων ἀποχρῶ
 ἢ τῶν δὲ· καὶ φράσαι τε

δὲ ἀνέ-
 τὰ σία-
 ἰδόμενον,
 ἐρρόθεν
 εἰς βία-
 δὲ πολ-
 οὐ παρδ-

δαν, καὶ ξυνταγμένους τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἔχον
 ὑπερδεξίων χωρίων ἐπήγεγν ὥς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους.
 Οἱ δὲ τῷ τε τάχει τῷ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγάντες, καὶ
 τοῖς χωρίοις, οἷς μάλιστα δὴ ἐπιποιδέοντα, πλεονέ-
 κτουμένοι ἔφυγον, οὐδὲ εἰς χεῖρας ἐβόδοντες καὶ
 μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἄμφ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ στή-
 λῃ ἀπέθανον, πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν, κρημνοῖς
 οὖσαν· οἱ πλεῖστοι δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφρέυγοντες,
 πίπτουσιν ἐς τοὺς ἄμφι Κρατερὸν, καὶ ὅσοι τῶν
 ἀπώλοντο. Ταῦτα τὰ γέρα παρ' Ἀλεξάνδρου λαβόν-
 τες, χαλεπῶς εὖρον δεόμενοι παρ' αὐτοῦ, τὴν χά-
 τιν σφῶν ἔχοντες, φόρους ὅσα ἔτη Ἀλεξάνδρῳ ἀπο-
 ρεῖν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου λέγει, τὴν Λαρδείου μη-
 ρα δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν Ἀλεξάνδρου, δόδναι σφ-
 τὴν χώραν οἰκεῖν. Ὁ φόρος δὲ ὁ συνταχθεὶς ἦν, ἐπὶ
 ἐς ἔτος ἑκατὸν, καὶ ὑποζύγια πεντακόσια, καὶ πρό-
 τατρισμύρια. Χρήματα γὰρ οὐκ ἦν Οὐξίοις, οὐδὲ ἡ-
 οῖα ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ νομεῖς αὐτῶν οἱ πολλοὶ ἦσαν.

XVIII. Ἐκ δὲ τούτου τὰ μὲν σκετοφόρα, καὶ
 τοὺς Θετταλοὺς ἱππίας, καὶ τοὺς Συμμαχοὺς, καὶ
 τοὺς μισθοφόρους τοὺς ξένους, καὶ ἄλλοι ἄλλοι τοῦ
 στρατεύματος βαρύτερον ὀπλισμένοι ἦσαν, ξὺν Παρ-
 μενίωνι ἐκπέμπει, ὥς ἐπὶ Πέρσας ἄγειν κατὰ τὴν
 ἁμαξιτὸν τὴν ἐς Πέρσας φέρουσιν. Αὐτὸς δὲ τοῖς
 πεζοῦς τοὺς Μακεδόνας ἀναλαβὼν, καὶ τὴν ἵππον
 τὴν ἑταιρικήν, καὶ τοὺς προδρομοὺς ἱππίας, καὶ
 τοὺς Ἀγριῶνας, καὶ τοὺς τοξότας, ᾗρει ὑπὸνδρῇ τῇ
 δια τῶν ὁρῶν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὰς πύλας τὰς Περσίδας
 ἀφίκατο, καταλαμβάνει αὐτοῦ Ἀριοβαρζάνην τῶν

ῥῶν σατραπήν, πείρους μὲν, ἐς τετρακισμυρίους
 ἔχοντα, ἵππους δὲ ἐς ἑπτακοσίους, διαταταχιστά
 πύλας, καὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ τείχει ἰστροτοπιθεύ-
 οντα ὡς εἶρχεαι τῆς παρόδου Ἀλεξάνδρου. Τότε μὲν
 αὐτοῦ κατεστρατοπεδεύσατο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ
 ὑπὸ τῆς τῆς στρατιᾶς, ἐπῆγε τῷ τείχει. Ὡς δὲ ἄπο-
 ντε διὰ δυσχωρίαν ἐφαίνετο αἰρεθῆναι, καὶ πολ-
 ῆς πληγᾶς οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐλάμβανον, ἐξ ὑπερδε-
 ντε χωρίου καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενοι, τότε
 ἀποχωρεῖ ἐς τὸ στρατοπέδον· τῶν δὲ αἰχμαλῶ-
 ν φρασάντων ἄλλην ὁδὸν περιάξειν αὐτὸν, ὡς εἰ-
 παρελθῶν τῶν πυλῶν, ἐπεὶ τραχεῖαν τὴν ὁδὸν
 ἰσμενὴν ἐπύθετο, Κρατερόν μὲν αὐτοῦ καταλεί-
 νει ἐπὶ στρατοπέδον, τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα,
 δὲ τὴν Μελεάγρου, καὶ τῶν τοξοτῶν ὀλίγους, καὶ
 ἵππεων ἐς πεντακοσίους· καὶ προστάττει αὐτῷ,
 εἰδὼν ἐκπεριεληλυθότα αὐτὸν αἰσθῆναι, καὶ προ-
 οντα ἤδη τῷ στρατοπέδῳ τῶν Περσῶν, (αἰσθῆ-
 σθαι δὲ οὐ χαλεπῶς, σημαίνειν γὰρ αὐτῷ τὰς σάλ-
 γγας) τότε δὲ προσβαλεῖν τῷ τείχει· αὐτὸς τε
 οὐχ ὥρρει νύκτωρ, καὶ διελθὼν ὅσον ἑκατὸν στα-
 τῶν ἀναλαμβάνει τοὺς ὑποσπιστάς, καὶ τὴν Περ-
 κκου τάξιν, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς κουφοτάτους καὶ
 ὡς Ἀγριῶνας, καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἑλὴν τὴν βασιλῆ-
 ν, καὶ τετραρχίαν πρὸς ταύτῃ μίαν ἱππικὴν, καὶ
 τούτοις ἡγετὴν ἐπικάμψας, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, ἐν οἷς
 αἰχμαλῶται ἦγον. Ἀμύνταν δὲ καὶ Φιλώταν καὶ
 οἶνον τὴν ἄλλην στρατιάν ὡς ἐπὶ τὸ πεδῖον ἄγειν,
 εἰ τὸν ποταμὸν, ὃν ἐχρῆν περᾶσαι ἰόντι ἐπὶ Περ-

σας, γεφυροῦν ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦγε ὁδὸν χαίτη
 καὶ τραχεῖαν, καὶ ταύτην δρόμῳ τὸ πολὺ ἦγε. Ἰ
 μὲν δὴ πρώτην φυλακὴν τῶν βαρβάρων πρὶν φ
 ἐπιπεσὼν διέφθειρε, καὶ τῶν δευτέρων τοὺς ποί
 τῆς τρίτης δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ οὐδὲ
 εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ Ἀριοβαρζάνου ἔφυγον,
 αὐτόθεν, ὥς εἶχον, ἐς τὰ ὄρη πεφοβημένοι.
 ἔλαθεν ἐπὶ τὴν ἑὸ ἐπιπεσὼν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
 λαμίων, καὶ ἅμα μὲν προσέβαλε τῇ τάφρῳ, ἡ
 αἱ σάλπιγγες ἐσημαίνοντο τοῖς ἄμφι Κρατερῶν,
 Κρατερὸς προσῆγε τῷ προτειχίσματι. Οἱ δὲ
 μιοὶ πάντοθεν ἀμφίβολοι γιγνόμενοι, οὐδὲ ἐς
 ἐλθόντες ἔφυγον, ἀλλὰ πανταχόθεν γὰρ εἶχε
 τῇ μὲν Ἀλεξάνδρου ἐπικειμένον, ἄλλη δὲ τῶν
 Κρατερῶν παραθεόντων, ὥστε ἠναγκάσθαι
 πολλοὶ αὐτῶν ἐς τὰ τεῖχη ἀποστρέψαντες φεύ
 εἶχετο δὲ καὶ τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων.
 Ἀλέξανδρος γάρ τοῦτο αὐτὸ ὅπερ ξυνέβη ὑπο
 σας, Πτολεμαῖον ἀπολελοίπει αὐτοῦ, ἔχοντα τῶν
 ζῶν ἐς τρισχιλίους. ὥστε οἱ μὲν πλείστοι τῶν
 βάρων ἐν χερσὶ πρὸς τῶν Μακεδόνων κατεκόπ
 οἱ δὲ, καὶ ἐν τῇ φυγῇ φοβερὰ γενομένη, κατὰ
 μνῶν ἐαντιοὺς ῥίψαντες, ἀπώλλυντο. αὐτὸς δὲ
 Ἀριοβαρζάνης ἐν ὀλίγοις ἵππευσιν ἐς τὰ ὄρη
 φυγεν. Ἀλέξανδρος δὲ σπουδῇ [αὐθις] ἦγεν ὡ
 τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμβάνει ἤδη πεποιημέ
 ἐπ' αὐτοῦ γέφυραν, καὶ διαβαίνει ἐν τῇ στρα
 εὐπειῶς. Ἐντεῦθεν δὲ σπουδῇ αὐθις ἤλαυνεν
 Πέρσας, ὥς τε ἔφθῃ ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρήμα

εἰσπάσασθαι τοὺς φύλακας. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ ἐν
 κρητάρδοις χρήματα, ἐν τοῖς Κύρου τοῦ πρώτου
 σκουροῖς. Σατραπίην μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε
 Πισσαδότην τὸν Ῥεομίθρου παῖδα· τὰ βασιλεία δὲ
 Περσικὰ ἐνέπερσε, Παρμενίωνας σώζειν συμβου-
 λοντος, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι σὺ καλὸν, αὐτοῦ κτή-
 τα ἤδη ἀπολλύναι, καὶ ὅτι οὐχ ὁσάυτως προσ-
 ούσιν αὐτῷ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄνθρωποι, ὥς οὐδὲ
 τῷ ἐγνωκότε κατέχειν τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχήν, ἀλλ'
 ἐλθεῖν μόνον νικῶντα. Ὁ δὲ, τιμωρῆσασθαι ἐθέ-
 νων Πέρσας ἔφασκεν, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλά-
 ντες, τὰς τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνέ-
 κρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τοὺς Ἕλληνας εἰργάσαν-
 , ὑπὲρ τούτων δίκας λαβεῖν. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δο-
 ῖσιν δίκη δοῦσαι τοῦτό γε Ἀλέξανδρος, οὐδὲ εἰ-
 μί τις αὕτη Περσῶν τῶν παλαι τιμωρία.

XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προὔχῳρει ἐπὶ
 Τηδίας· ἐκεῖ γὰρ ἐπυνθάνετο εἶναι Δαρεῖον. Γνώ-
 ην δὲ πεποίητα Δαρεῖος, εἰ μὲν ἐπὶ Σούσων καὶ
 βαβυλῶνος μένοι Ἀλέξανδρος, αὐτοῦ προσμένειν καὶ
 αὐτὸς ἐν Μήδοις, εἰ δὴ τε νεωτέρισθαι τῶν ἄμφ'
 Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ ἐλαῦνοι ἐπ' αὐτόν, αὐτὸς δὲ ἄνω-
 γναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους τε καὶ Τροκανίαν, ἔστι
 πρὸ Βάκτρα, τὴν τε χώραν φθειρῶν πῦσαν, καὶ ἄπα-
 ρον ποιῶν Ἀλέξανδρον τὴν πρόσω δαδύν. Τὰς μὲν δὴ
 γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἔτι ἄμφ' αὐτόν κατα-
 κτενῆν, καὶ τὰς ὁρμαμάξας ἐπὶ τὰς Κασπίας καλοῦ-
 μένας πύλας πέμπει· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ δυνάμει, ἣ
 τις ἐκ τῶν παρόντων ξυνείλεκτο αὐτῷ, προσέμεγεν

Θρασείως ἐνέκειντο ἀνόπλοις τοῖς πολλοῖς, καὶ οἱ προσδοκήσαντες ἐπὶ σφῶς διακτεσθῆναι τοιαύτας, διὰ κόποντας διπλήν τὴν φάλαγγα· καὶ οἱ αἰχμαλώτους βάρβαροι, ἐμβαλλόντων τῶν Περσῶν, ἐυνεπίδου καὶ αὐτοὶ τοῖς Μακεδόσιν ἐν τῇ ἔργῳ. Τῶν δ' ἐν τεταγμένων ἐπὶ τῇ πρώτῃ φάλαγγι ἡγεμόνας ὄντας παθόντες τὸ γινώμενον, μεταβαλόντες ἡπείρ παρηγίλιο αὐτοῖς) τὴν τάξιν, ἐπεγυρνοῦνται κατὰ τὴν τοῖς Πέρσαις, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν αὐτῶν ἀμφὶ τοῖς σκευοφόροις ἐυνεχομένους ἀπένεκταν· οἱ δ' αὐτῶν ἐγκλίναντες, ἔφρουσαν. Οἱ δὲ ἐπὶ ταῦ δεξιὰ κέρως τῶν Περσῶν, αὐπὼ τῆς φυγῆς τῆς ἀποσπῆσθαι ῥησθήμενοι, παρίπταυσαντες τὰ Ἀλεξάνδρου εὐνοήτρον, κατὰ κέρως τοῖς ἀμφὶ τὸν Παρμενίωνα ἐμβαλον.

XV. Καὶ ἐν τούτῳ ἀκριβόλων τὰ πρῶτα γινώσκων τῶν Μακεδόων, πέμπει Παρμενίων κατ' Ἀλεξάνδρου σπουδῇ ἀγγελοῦντα, ὅτι ἐν ὄχλῳ ἐυνέχεται κατὰ σφῶς, καὶ βοηθεῖν δεῖ. Ταῦτα εἰς ἐπὶ γῆν Ἀλεξάνδρῳ, τοῦ μὲν διόρειν ἔτι ἀπετροπέστο· ἐπιστρέψας δὲ εὖν τῇ ἡπείρ τῶν ἀπαύρων, ὥς ἐπὶ τὸ δεξιὸν τῶν βαρβάρων ἦγε δρόμῳ. Καὶ πρῶτα μὲν τοὺς φεύγοντας τῶν πολεμίων ἐπαπῆσι, τοῖς τε Παρθιστοῖς, καὶ τῶν Ἰνδοῶν ἔστιν, οἷς, καὶ Πέρσαις τοῖς πλεστοῖς καὶ κρατικοῖς ἐμβαίλλει· καὶ ἱππομαχίᾳ αὐτῷ κρησφατίζῃ τοῦ παντὸς ἔργου ἐυνέστη. Ἔς βάθος γὰρ οἷα δὴ ἱλαδὸν τεταγμένοι, ἀνέστρεφον οἱ βάρβαροι, καὶ ἀντιμέτωποι ταῖς ἀμφ' Ἀλεξάνδρου ἐυνεπρόχες, οὔτε ἀποκτιομῶ ἔτι, οὔτ' ἐξολιγμοῖς τῶν

ππων, ἥπερ ἱππομαχίας δίκη, ἐχρῶντο, ἀλλὰ δι-
 κοῦσαι πᾶς τις τὸ καθ' αὐτῶν, ὡς μόνην ταύτην
 σωτηρίαν οὔσαν ἐπειγόμενοι, ἵπποτον τε καὶ ἐπὶ
 ετοῖο ἀφειδοῖς, οἷα δὴ οὐχ' ὑπὲρ νίκης ἀλλουρίας
 'τι, ἀλλ' ὑπὲρ σωτηρίας αἰνέας ἀγωνιζόμενοι· καὶ
 κταῦθα μὲν πίπτονσιν ἀμφὶ ἐξήκοντα τῶν ἐπαιρών
 τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τιτρώσκεται Ἑφραιστῶν το αὐ-
 τοῦ καὶ Κοῖνος, καὶ Μενίδας. Ἀλλ' ἐκράτησε καὶ
 οὐτῶν Ἀλέξανδρος. Καὶ τούτων μὲν ὅσοι διεξέπε-
 ρον διὰ τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἔφευγον ἤδη ἀνά κρά-
 τος. Ἀλέξανδρος δὲ ἐγγὺς ἦν προσεῖσαι ἤδη τῷ δι-
 κῷ κέρατι τῶν πολεμίων. Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Θεσσα-
 λοὶ ἱππεῖς, λαμπρῶς ἀγωνισάμενοι, οὐχ ὑπελείποντο
 Ἀλεξάνδρῳ τοῦ ἔργου· ἀλλὰ γὰρ ἔφευγον ἤδη οἱ
 ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν βαρβάρων, ὁπότε Ἀλέ-
 ξανδρος αὐτοῖς συνέμιξεν· ὥς τε ἀπὸ τραπόμενος Ἀλέ-
 ξανδρος, ἐς τὸ διώκειν αὐτοὺς Δαρεῖον ἐξώρμησε, καὶ
 ἐδίωξεν, ἕστε φάος ἦν· καὶ οἱ ἀμφὶ Παρμενίωνα τὸ
 κατ' αὐτοῦς θάλασσαν ἔκοντο. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος
 μὲν διαβὰς τὸν ποταμὸν τὸν Μύκον, κατεστρατοπέ-
 δευσεν αὐτοῦ, ὡς ἀνυπαύσαι· ὀλίγον τοῖς τε ἄνδράσιν
 καὶ τοῖς ἵπποις. Παρμενίων δὲ τὸ, τὸ στρατόπε-
 δον τῶν βαρβάρων εἶλε, καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ τοὺς
 ἐλέφαντας, καὶ τὰς καμήλους. Ἀλέξανδρος δὲ ἀνυ-
 παύσας τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς ἕστε ἐπὶ μέσῳ γὰρ
 κτας, προὔχωρε αὐτοὺς κατὰ σπουδὴν ἐπὶ Ἀρβηλας
 ὡς Δαρεῖον τε αἰρήσαν ἐλθεῖ, καὶ τὰ χρήματα, καὶ
 τὴν ἄλλην κατασκευὴν τῆς βασιλικῆς. Καὶ ἐφίκετο
 εἰς Ἀρβηλα τῇ ὑστεραίᾳ, διώξας τοὺς πάντας ἐκ τῆς

μάχης στρατιώτας μάλιστα ἐς ἑκατόμβους. καὶ Διο-
 γένιον μὲν οὐ καταλαμβάνει ἐν Ἀρβήλοις, ἀλλ' ἔλα-
 ζεν οὐδὲν τι ἑλινύσας Δαρείος· τὰ χρήματα ἑ-
 λκατελήφθη, καὶ ἡ κατασκευὴ πᾶσα· καὶ τὸ αὐτὸ
 τὸ Δαρείου αὐθις ἔγκειται καὶ τὰ τόξα ἰδὼν. Ἀπεί-
 ρον, ἄνδρες μὲν ἐς ἑκο-
 τε τῶν τραυμάτων καὶ
 διεώξει, ὑπὲρ τοὺς χιλλοὺς
 ἵππου σχεδὸν τι οἱ ἡμῖς
 κρῶν μὲν ἐλέγοντο ἐς τρι-
 δὲ πολλὰ πλείονες τῶν ἁ-
 ντες, καὶ τῶν ἄρματων οὐ
 τοῦτο τέλος τῇ μάχῃ τι
 Ἀθηναίοις Ἀριστοφάνους, μηνὸς Πυανεψιάδος· κα-
 Ἀριστάνθω· ξυνέβη ἡ μαντεία ἐν τῷ αὐτῷ μηνί ὃ
 ἔπειτα ἡ σελήνη ἐκλιπῆς ἐφάνη, τὴν τε μάχην Ἀλεξάν-
 δρῳ καὶ τὴν οἰκὴν γενέσθαι.

XVI. Δαρείος μὲν δὲ εὐθὺς ἐκ τῆς μάχης παρὰ
 τὰ ὄρη τὰ Ἀρμενίων ἤλαυνεν ἐπὶ Μηδίας, καὶ οἱ
 αὐτοὶ οἱ τε Βάκτριοι, οἱ ἐπατεληλυθότες τε ἐν τῇ μά-
 χῃ ἐντετάχθησαν, ἑφύγον, καὶ Περσῶν οἱ τε συγ-
 γείης οἱ βασιλέως, καὶ τῶν μηλοφόρων καλούμενοι
 οὐ πολλοί. Πρόσειμάνοντό δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν φυγὴν
 καὶ τῶν μασθοφόρων ξένων ἐς δισχιλίους· οὗς Περ-
 σῶν τε δ' ὤκειν καὶ Γλαῦκος ὁ Αἰτωλὸς ἤγον. Ταύ-
 τη δὲ αὐτῷ ἡ φυγὴ ἐπὶ Μηδίας ἐγένετο, ὅτι ἐδόκει
 τῇ ἐπὶ Δούσων τε καὶ Βαβυλῶνος ἦκειν Ἀλεξάνδρῳ
 ἐκ τῆς μάχης· ὅτι οἰχομένη τε ἐκαίη πᾶσα ἦν, καὶ

ς τοῖς σκευοφόροις οὐ χαλεπή, καὶ ἅμα τοῦ πο-
 ου τὰ ἄθλον ἢ Βαβυλῶν καὶ τὰ Σούσα φαίνεται·
 ἐ ἐπὶ Μηδίας μεγάλῳ στρατεύματι οὐκ εὐποροῦ-
 ῖ οὐκ ἐπεύσθη Δαρεῖος. Ἀλέξανδρος γὰρ ἐξ Ἀρ-
 ων ὁρμηθεὶς, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐθὺς προῦ-
 ει, ἤδη τε οὐ πάρῳ Βαβυλῶνος ἦν, καὶ τὴν δύ-
 ιν ξυντεταγμένην ὡς ἐς μάχην ἦγε· καὶ οἱ Βα-
 ῶνιοι πανδημεὶ ἀπὴντων αὐτῷ ξὺν ἱερεῦσιν τε
 ὦν καὶ ἄρχουσι, δῶρά τε ὡς ἕκαστοι φέροντες, καὶ
 πόλιν ἐνδιδόντες, καὶ τὴν ἄκρην, καὶ τὰ χρήμα-
 Ἀλέξανδρος δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὰ
 ἅ, ἃ Ἐρξῆς καθεῖλεν, ἀνοικοδομεῖν προσέταξε
 βυλωνίοις· τὰ τε ἄλλα, καὶ τοῦ Βήλου τὰ ἱερῶν,
 μάλιστα θεῶν τιμῶσι Βαβυλώνιοι. Σαιράπη
 κατίστησε Βαβυλῶνος Μαζαῖον, Ἀπολλόδωρον δὲ
 Ἀμφιπολίτην, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου
 ολειπομένων στρατιωτῶν, καὶ Ἀσκληπιόδωρον τὸν
 λωνος τοὺς φύρους ἐκλέγειν. Κατέπεμψε δὲ καὶ
 Ἀρμενίαν Μιθρίνην σατράπην, ὅς τῃ ἐν Σαρδε-
 ῖ ἀκρόπολιν Ἀλεξάνδρῳ ἐνέδωκεν. Ἐνθα δὲ καὶ
 ς Χαλδαίοις ἐνέτυχεν, καὶ ὅσα ἐδόκει Χαλδαίους
 φὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν Βαβυλῶνι, ἔπραξε· τὰ τε ἄλλα
 ἰ τοῦ Βήλου, καθὰ ἐκεῖνοι ἐξηγοῦντο, ἔθυσεν· αὐ-
 ς δὲ ἐπὶ Σούσων ἐστέλλετο, καὶ ἐντυγχάνει αὐτῷ
 τὰ τὴν ὁδὸν ὅ, τε παῖς τοῦ Σουσίων σατράπην,
 ἰ παρὰ Φιλοξένου ἐπιστολεύς, Φιλόξερον γὰρ εὐ-
 ς ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ Σούσων ἐστάλκει Ἀλέξανδρος·
 ἡ δὲ ἐπιστολὴ τῇ παρὰ Φιλοξένου ἀνεγέγραπτα,
 ἰ τὴν τε πόλιν οἱ Σούσιοι παραδεδόκασι, καὶ τὰ

χρήματα πάντα ὅσα ἐστὶν Ἀλεξάνδρῳ. Ἐφίετο ἢ
 ἐς Σούσα Ἀλεξάνδρος ἐκ Βαβυλῶνος ἐν ἡμέραις ἑπ-
 σι· καὶ παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν, τὰ τε χρήματα
 παρέλαβεν, ἀργυρίου τάλαντα ἐς πεντακισμύρια, καὶ
 τὴν ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν. Πολλὰ δὲ καὶ
 ἄλλα κατελήφθη αὐτοῦ, ὅσα ἔσχετο ἀπὸ τῆς Βασι-
 λίδος ἄγων ἦλθε· τὰ τε ἄλλα, καὶ Ἀρριανὸν καὶ Ἀ-
 στογείτονος χαλκαῖ εἰκόνες· καὶ ταύτας Ἀθηναῖα
 πέμπει ὀπίσω Ἀλεξάνδρος, καὶ νῦν κείνται Ἀθήνῃς
 ἐν Κεραμεικῷ αἱ εἰκόνες, ἣ ἄντιμεν ἐς πόλιν, κατὰ
 τικρὺ μάλιστα τοῦ Μητροῦ· οὗ μακρὰν τῶν εἰ-
 κόνων τοῦ βωμοῦ· ὅς τις δὲ μεμύηται ταῖς θύραις
 ἐν Ἐλευσίνι, οἶδε τὸν Εὐδανέμον βωμόν, ἐπὶ τῷ
 δαπέδῳ ὄντα. Ἐνταῦθα θύσας τῷ πατρὶτι τῷ
 Ἀλεξάνδρῳ, καὶ λαμπάδα ποιήσας καὶ ἄγωνα γρη-
 κόν, καταλιπὼν σάτραπην μὲν τῆς Σουσιανῆς Ἀρ-
 λίτην ἄνδρα Πέρσην, φρούραρχον δὲ ἐν τῇ ἄκρῃ τῇ
 Σούσων Μάζαρον τῶν ἑταίρων, καὶ στρατηγὸν ἄ-
 χελαον τὸν Θεοδώρου, προὔχοντι ὡς ἐπὶ Πέρσας
 ἐπὶ θάλασσαν δὲ κατέπεμψε ὑπαρχὸν Συρίας καὶ
 Φοινίκης καὶ Κιλικίας Μένητα. Καὶ τοῦτοι ἰδὼτες
 ἀργυρίου τάλαντα ἐς τρισχίλια φέρεν ἐπὶ θάλασσαν,
 καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀποστεῖλαι παρ' Ἀντίπατρον, ὅσα
 ἂν δεῖται Ἀντίπατρος ἐς τὸν πρὸς Μακεδονίους
 πόλεμον. Ἐνταῦθα καὶ Ἀμύντας ὁ Ἀνδρομένης ἐν
 τῇ δυνάμει ἀφίκετο, ἣν ἐκ Μακεδονίας ἤγε. Καὶ
 τούτων τοὺς μὲν ἱππίας ἐς τὴν ἵππον τὴν ἑταιρικήν
 κατέταξεν Ἀλεξάνδρος, τοὺς πεζοὺς δὲ προσέθηκε
 ταῖς τάξεσι ταῖς ἄλλαις, κατὰ ἔθνη ἐκάστους συντά-

ως. Κακίστηται δὲ καὶ λόχοις δύο ἐν ἐκράστῃ Πη. οὐ
φύσθων ὄντας λόχους ἱππικοῦς· καὶ λοχαγοῦς ἐπέ-
τευσσε τοὺς καὶ ἀρετὴν προσηθύντας τῶν ἱταίων.

- XVII. Ἄρως δὲ ἐς Δούσαν, καὶ διαβὰς τὸν Πω-
στέγην· ποιημένῃ ἀμφάλλει εἰς τὴν Οὐξίαν γῆν.
Διόξων δὲ εἰς μὲν τὰ πεδία οἰκοῦντας, τοῦ τε σαιρέ-
του τῆς Περσῆς ἤφικον, καὶ τότε Ἀλέξανδρον σφύς
πέδωσαν· οἳ δὲ ἔρως καλόμενοι Οὐξιοί, Πέρσαις
καὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ ἔρως, καὶ τότε πύμψαντες παρ' Ἀλέ-
ξανδρον, οὐκ ἄλλως παρῆσαν ἔφασαν τὴν ἐπὶ Πέρ-
σαις ἰάντα ἔξω τῇ δυνάμει, ἣ λαβὴν, ὅσα καὶ παρὰ
τοῦ Περσῆς βασιλέως, ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐλάμβανον.
Καὶ τοῦτοως ἀποσείμει Ἀλέξανδρος, ἦκειν μελέους
ἐπὶ τὰ σιτιά, ἐν κρατοῦντας ἐπὶ σφίσιν ἐδόκουν τὴν
ταύροδον εἶναι τὴν ἐς Πέρσας, ἵνα καὶ παρ' αὐτοῦ
λάβουσι τὰ τεταγμένα. Αὐτοὺς δὲ ἐναλαβὼν τοὺς
συνματοφύλακας τοὺς βασιλικούς, καὶ τοὺς ὑπασπι-
στὰς, καὶ εἴη ἄλλης στρατῆς ἐς ὀρτακισχίλους, τῆς
συνκτὸς ἦν ἄλλαν ἢ τὴν φανερὰν, ἡ γρηραμένην αὐτῷ
τῶν Δουσίων· καὶ διελθὼν ὁδὸν τραχεῖαν καὶ δύσ-
πορον ἅμα ἡμέρῃ, ἐπιπλέει τοῖς πώμασι τῶν Οὐ-
ξίων, καὶ λαίαν τα πολλὰς Περσῶν, καὶ αὐτῶν ἔτι ἐν
ταῖς εἰσῆσις ὄντων καλλοῦς,
φυγόντες εἰς τὰ ὄρη· αὐτὸς δὲ
πρὶν, ἵνα ἀπαντήσιν οἳ Οὐ-
ξιοὶ μετὰ τεταγμένα. Ἐ-
κπύοντες, τὰ ἅρως ἀετὰλῃ
ἐμμένοντες τῶς Οὐξίους ἀποχι-
λῇ πύμασι πρὶν· καὶ φιλάνει.

δαν, καὶ ξυνεταγμένους τοὺς ἀμφ' αὐτῶν ἔχον·
 ὑπερδεξίων χωρίων ἐπήγετο ὡς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους.
 Οἱ δὲ τῷ τε τάχει τῷ Ἀλεξάνδρου ἐκπλάγνυντες, κα-
 τοῖς χωρίοις, οἷς μάλιστα δὴ ἐπιποθεῖον, πλεον-
 κτούμενοι ἔφυγον, οὐδὲ εἰς χεῖρας εἰσδόντες· καὶ
 μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀμφ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ φη-
 ἀπέθανον, πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδόν, κρήματα
 οὔσαν· οἱ πλεῖστοι δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφευγόντες, ἐ-
 πήπτουσιν ἐς τοὺς ἀμφὶ Κρατερὸν, καὶ ὑπὸ τοῦτο
 ἀπώλοντο. Ταῦτα τὰ γέγραφα παρ' Ἀλεξάνδρου λαβόν-
 τες, χαλεπῶς εὖρον δεόμενοι παρ' αὐτοῦ, τὴν χώραν
 τὴν σφῶν ἔχοντες, φόρους ὅσα ἔτι Ἀλεξάνδρῳ ἀποσε-
 ρειν. Πτολεμαῖος δὲ δ' Λάγου λέγει, τὴν Λαορείου μη-
 ρα δεηθῆναί ὑπὲρ αὐτῶν Ἀλεξάνδρου, δοῦναι σφῶν
 τὴν χώραν οἰκεῖν. Ὁ φόρος δὲ δ' συντάχθεῖς ἦν, ἑπτα-
 ἑς ἑτος ἑκατὸν, καὶ ὑποζύγια πεντακόσια, καὶ πρόβα-
 τα τρισμύρια. Χρήματα γὰρ οὐκ ἦν Οὐξίοις, οὐδὲ ἡ-
 οἷα ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ νομεῖς αὐτῶν οἱ πολλοὶ ἦσαν.

XVIII. Ἐκ δὲ τούτου τὰ μὲν σκευοφόρα, καὶ
 τοὺς Θετταλοὺς ἱππέας, καὶ τοὺς Συμμαχοὺς, καὶ
 τοὺς μισθοφόρους τοὺς ξένους, καὶ ἄσσοι ἄλλοι τοῦ
 στρατεύματος βαρύτερον ὀπλισμένοι ἦσαν, ξὺν Παρ-
 μενίωνι ἐκπέμπει, ὥς ἐπὶ Πέρσας ἄγειν κατὰ τὴν
 ἀμαξιτὸν τὴν ἐς Πέρσας φέρουσιν. Αὐτὸς δὲ τοὺς
 πεζοὺς τοὺς Μακεδόνας ἀναλαβὼν, καὶ τὴν ἵππον
 τὴν ἑταιρικήν, καὶ τοὺς προδρομοὺς ἱππέας, καὶ
 τοὺς Ἀγριῖνας, καὶ τοὺς τοξότας, ἦει ὑπουδῇ τῇ
 διὰ τῶν ὁρῶν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὰς πύλας τὰς Περσίδας
 ἀφίκετο, καταλαμβάνει αὐτοῦ Ἀριοβαρζάνην τῷ

ῥαυτὴν σατραπὴν, πείρους μὲν, ἐς τετρακισμυρίους
 ἔχοντα, ἵππεας δὲ ἐς ἑπτακοσίους, διατεταγμένους
 ἐν πύλαις, καὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ τείχει ἰστροποπεδεύ-
 οντα ὡς εἶργειν τῆς παρόδου Ἀλεξάνδρου. Τότε μὲν
 αὐτοῦ κατεστρατοπεδεύσατο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ
 ἔταξας τὴν στρατιάν, ἐπῆγε τῷ τείχει. Ὡς δὲ ἔκτο-
 τε διὰ δυσχωρίαν ἐφαίνετο αἰρεθῆναι, καὶ πολ-
 λὰ πληγὰς οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐλάμβανον, ἐξ ὑπερδε-
 οντος τε χωρίου καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενοι, τότε
 ἠποχωρεῖ ἐς τὸ στρατοπέδον· τῶν δὲ αἰχμαλώ-
 των φρασάντων ἄλλην ὁδὸν περιάξειν αὐτὸν, ὡς εἶ-
 πεν παρελθόντων τῶν πυλῶν, ἐπεὶ τραχεῖαν τὴν ὁδὸν
 ἠσπυγνὴν ἐπύθετο, Κρατερόν μὲν αὐτοῦ καταλεί-
 νει ἐπὶ στρατοπέδον, τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα,
 καὶ τὴν Μελεάγρου, καὶ τῶν τοξοτῶν ὀλίγους, καὶ
 Ἴων ἵππεων ἐς πεντακοσίους· καὶ προστάττει αὐτῷ,
 κειδάν ἐκπεριεληλυθότα αὐτὸν αἰσθῆται, καὶ προσ-
 γαγνόντα ἤδη τῷ στρατοπέδῳ τῶν Περσῶν, (αἰσθῆ-
 σθαι δὲ οὐ χαλεπῶς, σημαίνειν γὰρ αὐτῷ τῆς σάλ-
 ιγγας) τότε δὲ προσβαλεῖν τῷ τείχει· αὐτὸς τε
 ροῦχῶρει νύκτωρ, καὶ διελθὼν ὅσον ἑκατὸν στα-
 δίους ἀναλαμβάνει τοὺς ὑπεσπιστάς, καὶ τὴν Περ-
 σικὴν τάξιν, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς κουφοτάτους καὶ
 ὀλίγους Ἀγριῶνας, καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἑλὴν τὴν βασιλι-
 κήν, καὶ τετραρχίαν πρὸς ταύτῃ μίαν ἱππικὴν, καὶ
 Ἴων τοῦτοισι ἦν ἐπικάμψας, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, ἵν' οἱ
 αἰχμαλῶται ἦγον. Ἀμύνταν δὲ καὶ Φιλώταν καὶ
 Κοῖνον τὴν ἄλλην στρατιάν ὡς ἐπὶ τὸ πεδῖον ἄγειν,
 καὶ τὸν ποταμὸν, ὃν ἔχρην περᾶσαι ἰόντι ἐπὶ Περ-

σας, γεφυροῦν ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦγε ὁδὸν χαλεπὴν
 καὶ τραχεῖαν, καὶ ταύτην δρόμῳ τὸ πᾶν ἦγε. Τ-
 μὲν δὴ πρώτην φυλακὴν τῶν βαρβάρων πρὶν φ-
 ἐπιπεσὼν διέφθειρε, καὶ τῶν δευτέρων τοὺς πολί-
 τῆς τρίτης δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ οὐδὲ οἱ
 εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ Ἀριοβαρζάνου ἔφυγον, ὡ-
 αὐτόθεν, ὥς εἶχον, ἐς τὰ ὄρη πεφοβημένοι. ὡ-
 ἔλαθεν ἐπὶ τὴν ἑω ἐπιπεσὼν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
 λαμίων, καὶ ἅμα μὲν προσέβαλε τῇ τάφρῳ, ἅμα
 αἱ σάλπιγγες ἐσημαίνοντο τοῖς ἄμφι Κρατερὸν,
 Κρατερὸς προσῆγε τῷ προτειχίσματι. Οἱ δὲ π-
 μιοι πάντοθεν ἀμφίβολοι γιγνόμενοι, οὐδὲ ἐς χεῖ-
 ἐλθόντες ἔφυγον, ἀλλὰ πανταχόθεν γὰρ εἶχον
 τῇ μὲν Ἀλεξάνδρου ἐπικειμένου, ἄλλῃ δὲ τῶν ἀ-
 Κρατερὸν παραθεόντων, ὥστε ἠναγκάσθησαν
 πολλοὶ αὐτῶν ἐς τὰ τεῖχη ἀποστρέψαντες φεύγειν.
 εἶχετο δὲ καὶ τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων ἵ-
 Ἀλέξανδρος γὰρ τοῦτο αὐτὸ ὅπερ ξυνέβη ὑποτι-
 σας, Πτολεμαῖον ἀπολελοιπεί αὐτοῦ, ἔχοντα τῶν
 ζῶν ἐς τρισχιλίους. ὥστε οἱ μὲν πλείστοι τῶν βα-
 ράρων ἐν χερσὶ πρὸς τῶν Μακεδόνων κατεκόπτοντο.
 οἱ δὲ, καὶ ἐν τῇ φυγῇ φοβερά γενομένη, κατὰ κο-
 μνῶν ἐαντιοὺς ρίψαντες, ἀπώλλυντο. αὐτὸς δὲ
 Ἀριοβαρζάνης ξὺν ὀλίγοις ἵππευσιν ἐς τὰ ὄρη ἀ-
 φυγεν. Ἀλέξανδρος δὲ σπουδῇ [αὐθις] ἦγεν ὡς ἐ-
 τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμβάνει ἤδη πεποιημένῃ
 ἐπ' αὐτοῦ γεφυραν, καὶ διαβαίνει ξὺν τῇ στρα-
 τῇ εὐπειῶς. Ἐντεῦθεν δὲ σπουδῇ αὐθις ἤλαυνεν
 Πέρσας, ὥς τε ἔφθῃ ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρήματι

αρχάσασθαι τοὺς φύλακας. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ ἐν
 αἰσαγάρδαις χεῖματα, ἐν τοῖς Κύρου τοῦ πρώτου
 ἡσαυροῖς. Σατραπίην μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε
 υἱοῦ αὐτοῦ, τὸν Ῥεομίθρου παῖδα· τὰ βασιλεία δὲ
 Περσικὰ ἐνέπερσε, Παρμενίωνας σώζειν συμβου-
 λόντος, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι σὺ καλὸν, αὐτοῦ κτή-
 νηται ἤδη ἀπολλύναι, καὶ ὅτι οὐχ ὥσαυτὼς προσ-
 ούσιν αὐτῷ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄνθρωποι, ὥς οὐδὲ
 οὐτῷ ἐγνωκότε κατέχειν τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχήν, ἀλλ'
 τελεθεῖν μόνον νικῶντα. Ὁ δὲ, τιμωρῆσασθαι ἐθέ-
 λων Πέρσας ἔφασκεν, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλά-
 ναντες, τὴν τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνέ-
 ρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τοὺς Ἕλληνας εἰργάσαν-
 ται, ὑπὲρ τούτων δίκας λαβεῖν. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δο-
 τίς σὺν δίκη δοῦσαι τοῦτο γε Ἀλέξανδρος, οὐδέ τι
 καὶ τις αὕτη Περσῶν τῶν παλαι τιμωρία.

XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προῦχώρει ἐπὶ
 Μηδίας· ἐκεῖ γὰρ ἐπυνθάνετο εἶναι Δαρεῖον. Γνώ-
 νησιν δὲ πεποίητα Δαρεῖος, αἱ μὲν ἐπὶ Σούσων καὶ
 Βαβυλῶνος μένοι Ἀλέξανδρος, αὐτοῦ προσμένειν καὶ
 αὐτὸς ἐν Μηδοῖς, εἰ δὴ τι νεωτέρισθαι τῶν ἀμφ'
 Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ ἐλαῦνοι ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἄνω-
 γέναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους τε καὶ Τροκανίαν, ἔστι
 πρὸ Βάκτρα, τὴν τε χώραν φθείρων πῦσαν, καὶ ἅπα-
 ρον ποιῶν Ἀλέξανδρον τὴν πρόσω ὁδόν. Τὰς μὲν δὴ
 γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἔτι ὑμφ' αὐτὸν κατα-
 σκευὴν, καὶ τὰς ὁρμαμάξας ἐπὶ τὰς Κασπίας καλου-
 μένας πύλας πέμπει· αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ δυνάμει, ἣ
 τις ἐκ τῶν παρόντων ξυναίλετο αὐτῷ, προσέμεγεν

ἐν Ἐκβατάροις. Τούτοις ἀποβάν Ἀλεξάνδρος, προ-
 χέρει ἐπὶ Μηδίας καὶ Παρτιάκας μὲν ἐξ τῆν γε-
 ραν αὐτῶν ἐμβαλὼν κατεστρέψατο, καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ
 ἵστασαν αὐτῶν Ὀξάθρην τὸν Ἀβουλλίου τοῦ [πρῶ-
 ρον] Σοδῶν σατράπου παῖδα. Ἀδριανὸς δὲ ὡς ἤγ-
 ᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν, ὅτι ἐγνωκὼς εἴη Δαρείος ἀπο-
 τῆν τε αὐτοῦ ὡς ἐς μάχην, καὶ αὐτοῦ διεκινδυνεύειν
 (Σκύνθας τε γὰρ αὐτῷ ἤκειν, καὶ Κυδοσπόλους συν-
 μάχους) τὰ μὲν ὑποβύτια, καὶ τοὺς τοδῶν φύλας
 καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἐπισθαι ἐκέρχοντο τῇ
 στρατιᾷ δὲ τὴν ἄλλην ἀνακαβαίν, ἦγεν εὐταλῶς
 ὡς ἐς μάχην, καὶ ἀφικνέεται δωδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐς Μ-
 δίαν. ἔνθα ἔμαθεν οὐκ εὖσαν ἀξιωμαχόν ὄντα
 Δαρείον, οὐδὲ Κυδοσπόλους ἢ Σκύνθας αὐτῷ ὄντα
 μαχόμενους ἤκοντας, ἀλλ' ὅτι φεύγειν ἐγνωκὼς εἴη Δαρ-
 εῖος ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐπήγε σπουδῇ. Ὡς δὲ ἀπείχει Ἐ-
 κβατάρων ἔσθον τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, ἐνταῦθα ἀπὸ
 αὐτοῦ Βισθάνης ὁ ἔχου παῖς, τοῦ προ Δαρείου ἐ-
 σκελεύσαντος Περσῶν καὶ οὗτος ἀπήγγειλεν, ὅτι Δ-
 ρεῖος ἐς πέμπτην ἡμέραν εἴη πεφευγὼς, ἔχων τὰ
 χρήματα ἐκ Μηδῶν ἐς ἑξακισχίλια τάλαντα, καὶ
 στρατιάν, ἱππεῖς μὲν ἐς τριακισχίλους, πεζοὺς δὲ ἐς
 ἑκακισχίλους. Ἐλθὼν δὲ ὡς Ἐκβατάρων Ἀλεξάνδρος
 τοὺς μὲν Περσῶν ἱππεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἑσπε-
 ροὺς ἀποπάμπει ὅπως ἐπὶ θαλάσσοις, τὸν τε μισθὸν
 ἀποδοὺς αὐτοῖς ἐντέλλει τὸν συντάγματόν, καὶ δια-
 στα παρ' αὐτοῦ τάλαντα ἐπιδούς. Ὡς τὰς δὲ ἰδίᾳ βο-
 λῶντα εἰς μισθοφόροις παρ' αὐτῷ, ἀπογραφόμενοι οὐκ ὀλίγοι
 λευκοὶ καὶ ἐχέοντες αἱ ἀπογραφόμενοι οὐκ ὀλίγοι

πρόκλιον δὲ τὸν Πολυειδοῦς ἔταξε καταγαγεῖν αὐ-
 ὸς ὡς ἐπὶ θάλασσαν, ἱππέας ἄλλους ἔχοντα ἐς φυ-
 κήν αὐτῶν· οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ τοὺς ἱπποὺς αὐτοῦ
 ἐδούοντο· ἐπέστειλε δὲ καὶ Μένητα, ἐπαιδὰν ἀφί-
 νται ἐπὶ θάλασσαν, ἐπιμηλῆθῆναι, ὅπως ἐπὶ τριῇ-
 ν κομισθῆσονται ἐς Εὐβοίαν. Παρμενίωνα δὲ
 ῥοσάταξ τα χρήματα τὰ ἐκ Περσῶν κομιζόμενα, εἰς
 ν ἄκραν τὴν ἐν Ἐκβατάνοις καταθέσθαι καὶ Ἀρ-
 ἰλῶ παραδοῦναι. Ἀρπαλον γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων
 ἐλίπε, καὶ φυλακὴν τῶν χρημάτων Μακεδόνας ἐς
 χκαχιλίους, καὶ ἱππέας, καὶ ψιλὰς ὀλίγους. Αὐ-
 ν δὲ Παρμενίωνα τοὺς ξένους ἀναλαβόντα, καὶ
 ὸς Θράκας, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἱππεῖς, ἔξω τῆς ἵππου
 εἰταιρικῆς, περὶ τὴν χώραν τῆς Καδοναίων ἐλαθ-
 ν ἐς Ἐρκανίδα. Κλείτω δὲ τῷ τῆς βασιλικῆς ἰλῆς
 ἐρόνι ἐπέστειλεν, ἐπειδὴν ἐκ Σούφων εἰς Ἐκβάτα-
 ν ἀφίκηται (καταλείπειτο γὰρ ἐν Σούφοις ἀρῶν-
 ῶν) ἀναλαβόντα τοὺς Μακεδόνας τοὺς ἐπὶ τὰ χη-
 ρα τότε ὑπολειφθέντας, ἵνα καὶ τὴν ἐπὶ Περσῶν
 εἰς, ἵνα καὶ αὐτὸς ἦεν ἔμελλεν.

XX. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν τε ἵππον τῶν ἑταί-
 ῶν, καὶ τοὺς προδρόμους, καὶ τοὺς μισθοφόρους
 πίας, ὧν Ἐριχτύος ἡγεῖτο, καὶ τὴν φάλαγγα τῆς
 λακεδονικῆς, ἔξω τῶν ἐπὶ τοῖς χρήμασι τοχθάντων
 ὸς τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀρμῆνας, ἤλαυνεν ἐπὶ
 ἀργεῖον. Καὶ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ χιγνο-
 ρην, πῶν τε στρατιωτῶν πολλοὶ κείμενοις ὑπάλει-
 οντο, καὶ ἵπποι ἀπέθνησκον· ἀλλὰ καὶ ὡς ἔγχε, καὶ
 ριχῆται ἐς Ῥάγας ἐνδοκίτη ἡμέρα, μέλει δὲ ἅ

χωρος οὗτος ἀπὸ τι
μῆας ἐλαύροται, ὥς
ἐφθάκει ἤδη παρῆλθ
τῶν δὲ συμφρυχόντα
αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ, ε
οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ Ἀ
ξανδρος δὲ, ὃς ὑπὲρ
μείνας αὐτοῦ πέντ
στρατὸν, Μηθίας
τῶν Πέρσων ἄνδρα
λημμένος, καὶ ἐν Σ
ἐς πίστιν ἦν πρὸς

Παρθυσίους ἦγε·
σπίλαις πύλαις ἐστρε
παρῆλθε τῶν πυλῶν
σάμενος δὲ μὴτόθι
ἤκουεν, ἐς προνομί
τα καὶ τῶν πεζῶν ὅλ

XXI. Καὶ ἐν τῇ
τοῦ Δαρείου στρατο
ἀκῇ, τῶν γνωρίμων
Παζαίου παίδων,
ζάνης τε ὁ χιλιάρχης
μίων, καὶ Βήσσης ὁ
σαέντης ὁ Ἀραχωτῶν
ληφότες εἰς Δαρείας

ἔτι μᾶλλον ἦγε σπουδῇ, τοὺς ἐταίρους μόνους ἔκ
ἄμφ' αὐτὸν, καὶ τοὺς προδρομούς ἱππέας, καὶ τῶν
πεζῶν τοὺς εὐρωσιτάτους τε καὶ κούφωτάτους τε

ξαίμενος, οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ Κοῖνον προσμείνας ἐκ
 τῆς προνομῆς ἐπανελθεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς ὑπολειπομέ-
 οις ἐπιστήσας Κρατερὸν, προστάττει ἔπεσθαι μὴ
 ακραῖς ὁδοῦς ἀγόντα. Οἱ δὲ ἀμφ' αὐτόν, τὰ ὄπλα
 ἔχον μόνον, καὶ δύο ἡμερῶν διτία. Ἐλθὼν δὲ τὴν
 νύκτα ὅλην καὶ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας μέχρι μεσημ-
 ρίας, ὅλγον χρόνον ἀναπαύσας τὸν στρατὸν, αὐ-
 τὸς ἦει ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἅμα ἡμέρα ὑποφαινού-
 η παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔνθα ὠρμήκει ὀπίσω
 Βασισιάνης· καὶ τοὺς μὲν πολεμίους οὐ κατέλαβε.
 Δαρείου δὲ πέρι ἐπύθετο, αὐτόν μὲν συνειλημμένον
 γεσθαι ἐφ' ἄρμαμάξης, Βῆσσαν δὲ ἀντὶ Δαρείου εἶ-
 ναι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὠνομάσθαι Βῆσσον,
 ὅς τε τῶν Βακτριῶν ἱππέων, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι
 ἄρβαροι ξυνέφευγον Δαρείῳ, πλην Ἀρταβάζου, καὶ
 τῶν Ἀρταβάζου παίδων, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν μι-
 θοφόρων· τοὺτους δὲ πιστοὺς εἶναι Δαρείῳ, καὶ
 ἔργειν μὲν τὰ γιγνόμενα οὐ δυνατοὺς εἶναι· ἐκτρα-
 πέντας δὲ ἔξω τῆς λεωφόρου ὁδοῦ, ὥς ἐπὶ τὰ ὄρη εἶ-
 ναι κατὰ σφᾶς οὐ μετεχόντας τοῖς ἀμφὶ Βῆσσον τοῦ
 ἔργου. Γνώμην δὲ πεποιῆσθαι τοὺς συλλαβόντας
 Δαρείον, εἰ μὲν διώκοντα σφᾶς Ἀλέξανδρον πυνθά-
 ναιντο, παραδοῦναι Δαρείον Ἀλέξανδρῳ, καὶ σφίσι
 εἰ ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι· εἰ δὲ τὸ ἔμπαλιν ἐπανελη-
 λυθότα μαθοῖεν, τοὺς δὲ στρατιὰν τε συλλεγεῖν ὅσην
 πλείστην δύναιντο, καὶ διασῶζειν ἐς τὸ κοινὸν τὴν
 ἄρχην. Βῆσσον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἐξηγεῖσθαι κατ'
 ὀμκειότητα τε τὴν Δαρείου, καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ σα-
 τραπείᾳ τὸ ἔργον ἐγίγνετο. Τὰ ὕτα ἀκούσαντι Ἀλέ-

ἑνὸς ἀνὰ πρῶτος διακτῖα ἐφαίνετο. Καὶ ὅτε
 ἐξέκαμνον οἱ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι ἐπὶ τῇ τα-
 ρία τῇ ξυγχαῖ, ἀλλὰ καὶ ὥς ἤγε· καὶ διελθὼν
 πολλὴν τῆς τε νυκτός, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἡμέ-
 ρας ἐπὶ μεσημβρίαν, ἀφικνεῖται εἰς τινὰ πόλιν,
 τῇ προτεραίᾳ ἐστρατοπεδεύεσαν οἱ Λαρκίον
 τες. Ἐνταῦθα ἀκοῦσας,
 πορείαν ἀγνωσμένην εἶη το
 προσχώρους, εἰ δὴ τινὰ
 ἐπὶ τοὺς φεύγοντας. Οἱ δὲ
 μὴν δὲ εἶναι τὴν ὁδὸν δι-
 ᾧγειν ἐκέλευσε· καὶ γνοὺς
 αὐτῷ σπουδῇ ἐλαύνοντι,
 κοαίους κατεβίβασεν ἀπὸ
 δὲ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἄλλ
 τιστεύοντας, ἐπιβῆναι τῷ
 ὅπως οἱ πεζοὶ ὀπλισμένοι
 τῶν ὑπασπιστῶν ἡγεμόν
 Ἀγριάναν, κατὰ τὴν ὁδὸν
 προῦκεχωρήκεσαν, τοὺς ὑ-
 σε, καὶ τοὺτους, ὥς κού
 δὲ ἄλλους πεζοὺς ἐν τάξει
 δεῖλην ἄγειν ἀρξάμενος, ὁδὸν ἡγεῖτο· διελθὼν
 τῆς νυκτός σταδίους, εἰς τετρακοσίους, ὑπὸ τῇ
 ἐπιτιγχνάνει τοῖς βαρβάροις ἀτάκτως ἰοῦσι καὶ ἰ-
 πλοῖς, ὥςτε ὀλίγοι μὲν τινὲς αὐτῶν ὡς ἀμύνοντες
 ὤρμησαν· οἱ δὲ πολλοὶ εὐθύς ὡς Ἀλέξανδρον αὐτῶν
 κατεῖδον, οὐδὲ εἰς χεῖρας ἐλθόντες ἔφρευγον· καὶ οἱ τῶν
 πάντες εἰς ἄλκην, ὀλίγων πεσόντων, καὶ οὗτοι ἔφε-

ν. Βῆσσοις δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ τέως μὲν ἐφ' ἄρμα-
 ξης Δαρεῖον μετὰ σφῶν ἐκόμιζον. Ὡς δὲ ὁμοῦ
 ἦν Ἀλεξάνδρος, Δαρεῖον μὲν Ναβαρζάνης καὶ
 κρσαάντης κατατρώσαντες, αὐτοῦ ἀπέλκτον· αὐτοὶ
 ἔφυγον ξὺν ἱππεῦσιν ἑξακousίοις. Δαρεῖος δὲ ἀπο-
 ῆσκει ὀλίγον ὕστερον ἐκ τῶν τραυμάτων, πρὶν
 θῆναι Ἀλεξάνδρῳ.

XXII. Ἀλεξάνδρος δὲ τὸ μὲν σῶμα τοῦ Δαρείου
 Πέρσας ἐπεμψε, θάψαι καλεῦσας ἐν ταῖς βασιλε-
 ῖς θήκαις, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ πρὸ Δαρείου
 ἱσιλῆις. Σατραπὴν δὲ ἀπέδειξε Παρθυαίων καὶ
 Ἰρκανίων Ἀρμινιάην Παρθυαῖον· ἦν δὲ οὗτος τῶν
 ὑπὸν ἐνδόντων Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Μαζάκον. Τη-
 λεμος δὲ ὁ Πυθαγόρους, τῶν ἐταίρων, ξυνετάχθη
 τῷ, σκοπεῖν τὰ ἐν Παρθυαίοις τε καὶ Ἰρκανίοις.
 οὗτο τὸ τέλος Δαρεῖω ἐγένετο, ἐπὶ Ἀρχοντος Ἀθη-
 ναίων Ἀριστοφάντος, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος· ἀνδρὶ
 μὲν πολέμια, εἶπερ τινὶ ἄλλῳ, μαλθακῷ τε, καὶ
 φρενήρει, εἰς δὲ τὰ ἄλλα οὐδὲν ἀνεπιεικὲς ἔργον
 τοδεξαμένῳ, ἢ οὐδὲ ἐγγενόμενον αὐτῷ ἀποδειξα-
 ται· ὅτι ὁμοῦ μὲν εἰς τὴν βασιλείαν παρελθεῖν,
 τοῦ δὲ προσπολεμῆσθαι πρὸς τε Μακεδόνων καὶ
 τὴν Ἑλλήκων ξυνέβη· οὐκ οὐκ οὐδὲ ἐθέλοντι ἐξῆν ἔτι
 βρῖζειν ἐς τοὺς ὑπηκόους, ἐν μείζονι κινδύνῳ ἢ παρ-
 εῖναι καθαστηνότη. Ζῶντι μὲν δὲ συμφοραὶ αὐτῷ
 ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐννήχθησαν, οὐδὲ τις ἀνακωχὴ ἐγέν-
 ετο, ἀπειδὴ πρῶτον ἐς τὴν ἀρχὴν παρήλθει· ἄλλα
 ἔθ' ὅς μὲν τὸ τῶν σατραπῶν ἐπὶ Γρανικῷ πταῖσμα
 πᾶσι τὸ ἱππικόν, ἐκ τούτων δὲ Ἰωνία τε καὶ Λιολίς.

ἄγοντο, καὶ Φρόγης ἀμφότεροι, καὶ Ἀυδία, καὶ Κό-
 ρες, πλὴν Ἀλικαρνασσιῶν· ἔλθον δὲ ἕτερον π
 Ἀλικαρνασσὸς ἐξήρτη· ἐπὶ δὲ ἡ παρὰ τὴν πᾶσα, ἵ-
 τε ἐπὶ τὴν Κιλικίαν· ἐν θένον ἡ αὐτοῦ παῖ-
 σα, ἵνα τὴν τε μητέρα αἰχμαλωτισθεῖσαν καὶ τ
 γυναῖκα, καὶ τοὺς παῖδας ἐπιείδον· ἐπὶ ταῦδε Φω-
 κη τε ὑπώλετο, καὶ Αἴγυπτος πῦμα· τὸ δὲ πᾶν
 ἐν Ἀρβίλοις ἔφυγε· τὸ ἐν πρώτοις ἀσχροῦς, καὶ σι-
 τιῶν πλείστην τοῦ βαρβαρικοῦ γένους ἀπέκλεισε· σι-
 γαίς τε ἐκ τούτου τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλανώμενος, καὶ
 τελευταῖον πρὸς τῶν ἀμφ' αὐτὸν πρὸς τὰ ἔσχατα πε-
 δοθεὶς· βασιλεὺς τε ἐν ταῖς αὐταῖς καὶ δεσπότης ἐν
 ἀτιμίᾳ ἀγόμενος, τέλος δὲ πρὸς τῶν οἰκειωμένων ἐν
 βουλευθεὶς ὑπόλωτο· Ζῶσι μὲν οὖν ἡμεῖς τὴν
 ἐκνηνέθη· Τελειώσαντι δὲ, ταφὴν οὖν ἡ βασιλική
 καὶ τῶν παίδων, ἀποῖα καὶ βασιλεύοντες αὐτοῦ, τα-
 φήν τε Ἀλεξάνδρου καὶ παιδεύοντες, καὶ γαμβρὸς Ἀ-
 ξανδρος· Ὅποτε δὲ ἐταλεύει, ἐγγύθεν ἀμφότῃα πε-
 τήκομα ἔτη.

XXIII. Ἀλέξανδρος, ὁ ταῦς πόλεις θάλασς ἐν τῇ
 διαίξει τῆς στρατίας ἀνταβάζει, ἐς Τροάδα προ-
 χέει. Καί ται ἡδὲ Τροάδα χέει ἐν τῇ ἰστέρι τῆς
 ὁδοῦ τῆς, ἐπὶ Πάριον φερόντης. καὶ πᾶσι τοῖς ὄρεσι
 ἀπαύγειται ἀκροαί, καὶ ὑψηλοῖς, πᾶσι δὲ πεδίοις αὐτῆς
 καὶ θήκει ἄσπερον τὴν μέσην τῆς πελάγους.
 Ταύτην δὲ ἦγε, ὅτε τρεῖς τοὺς ἔτους τοὺς ἀπὸ
 Διοῦσαν διαπερυχάται, ἐς τὰ τῶν Τυποδῶν ὅρη
 ἐπὶ μέγα, καὶ ἀνδρὺς ἅμα τοὺς Τυποδῶν χειρῶν
 ἰστέρας. Τρεῖς δὲ δαδὼν τὸν στρατὸν, αὐτὸς μὲν τῇ

ἐκτόμωτάτην, καὶ χαλεπωτάτην ἠγήσατο, τὸ πλε-
 ρον καὶ ὅμα τὰ κουφότατον τῆς συνήμεως ἄγαν.
 Κρατερὸν δὲ τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν
 μύχκον, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν οὗς, καὶ ὀλίγους
 ὧν ἑκπείων, ἐπὶ Ταμπούρων ἔστειλεν. Ἐριγύνιον δὲ,
 οὗς τε ἕνεος καὶ τὴν λοιπὴν ἵππον ἀναλαβόντα,
 ἦν λεωφύγον τε καὶ μακροτέραν ἡγείσθαι ἐκέλευσε,
 ἅς ὑμῶδες καὶ τὰ συμπαρόρα καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλὸν
 ἔχοντα. Χαμβουλὸν δὲ τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ κατα-
 τραταπεδεύσας αὐτοῦ, ἀναλαβὼν τοὺς τε ὑπασπι-
 τοῖς, καὶ τῆς Μανιδουρικῆς φύλαγγος τοὺς κουφ-
 ᾶτους, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν οὗς, ἦει χαλεπὴν ὁδὸν
 αἰε δέσποσαν, φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπόν, ἵνα
 φραγδὸν τε αὐτῷ ἐφαίτετο ὥς μὴ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἐπαυθῆντο οἱ τε ὄρη ἔχοντες τῶν βαρβα-
 ρων. Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τοξοτῶν διελθὼν τὰ στενά,
 τῷ πατρὶ κατεστραταπέδευσε πρὸς πόταμῳ οὐ με-
 αλῳ. Καὶ ἐνταῦθα ὄντος αὐτοῦ, Παβυζόνης τε
 Δαρτίου χιλιάρχης, καὶ Κραταφέρνης, δ' Ἐρκανίας
 καὶ Παρθυαίων σατράπης, καὶ ἄλλοι τῶν ἀμφὶ
 βασιῶν Περσῶν οἱ ἐπιφανέστατοι ὑφηρεμένοι παρέ-
 οσαν σφῶς αὐτοῖς. Τροπείας δὲ ἐν τῷ στρατοπέ-
 ω τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέλαβον τοὺς ὑπολειφθέντας
 κατὰ τὴν ὁδόν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλῶς διελθόν-
 τας, τοῖς δὲ Ἀγρκίαν ὀπίσθω φυλακῶσιν ἐπέθεντο
 ἡ ὄρεσι τῶν βαρβαρίων καὶ μείον ἔχοντες τῷ ὑπερ-
 ὀλισμῷ ἀπηλλάγησαν. Ἀρὰς δὲ ἐνταῦθα, προήει-
 ρς ἐφ' Ἐρκανίας εἰς Ζαδράκαρτα πόλιν Ἐρκανίων.
 Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρατερὸν συνέμειξαν αὐτῷ, τοῖς

σας, γεφυροῦν ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦει ὁδὸν χαλεπὴν
 καὶ τραχεῖαν, καὶ ταύτην δρόμῳ τὸ πολὺ ἦγε. Τῶν
 μὲν δὴ πρώτην φυλακὴν τῶν βαρβάρων πρὶν φάσιν
 ἐπιπεσὼν διέφθειρε, καὶ τῶν δευτέρων τοὺς πολλοὺς
 τῆς τρίτης δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ οὐδὲ οἱ
 εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ Ἀριαβαρζάνου ἔφυγον, ἀλλ'
 αὐτόθεν, ὥς εἶχον, ἐς τὰ ὄρη πεφοβημένοι. ὡς
 ἔλαθεν ἐπὶ τὴν ἑω ἐπιπεσὼν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
 λεμίων, καὶ ἅμα μὲν προσέβαλε τῇ τάφρῳ, ἅμα
 αἱ σάλπιγγες ἐσημαίνοντο τοῖς ἄμφι Κρατερὸν, καὶ
 Κρατερὸς προῆγε τῷ προτειχίσματι. Οἱ δὲ πολε-
 μιοὶ πάντοθεν ἄμφιβολοὶ γιγνόμενοι, οὐδὲ ἐς χεῖρας
 ἔλθόντες ἔφυγον, ἀλλὰ πανταχόθεν γὰρ εἶδον
 τῇ μὲν Ἀλεξάνδρου ἐπικειμένου, ἄλλη δὲ τῶν ἄμφι
 Κρατερὸν παραθεόντων, ὥστε ἠναγκάσθησαν
 πολλοὶ αὐτῶν ἐς τὰ τεῖχη ἀποστρέψαντες φεύγειν.
 εἵχετο δὲ καὶ τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων ἡ
 Ἀλεξάνδρος γὰρ τοῦτο αὐτὸ ὅπερ ξυνέβη ὑποτο-
 σας, Πτολεμαῖον ἀπολελοιπεί αὐτοῦ, ἔχοντα τῶν
 ζῶν ἐς τρισχιλίους. ὥστε οἱ μὲν πλείστοι τῶν βαρ-
 βάρων ἐν χερσὶ πρὸς τῶν Μακεδόνων κατεκόπησαν.
 οἱ δὲ, καὶ ἐν τῇ φυγῇ φοβερὰ γενομένη, κατὰ κο-
 μῶν ἑαυτοὺς ῥίψαντες, ἀπώλλυντο. αὐτὸς δὲ ὁ
 Ἀριαβαρζάνης ξὺν ὀλίγοις ἵππευσιν ἐς τὰ ὄρη ἀπε-
 φυγεν. Ἀλεξάνδρος δὲ σπουδῇ [αὐθις] ἦγεν ὡς ἐπὶ
 τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμβάνει ἤδη πεποιημένην
 ἐπ' αὐτοῦ γεφυραν, καὶ διαβαίνει ξὺν τῇ στρατῷ
 εὐπειῶς. Ἐντεῦθεν δὲ σπουδῇ αὐθις ἤλαυνεν ἐπὶ
 Πέρσας, ὥς τε ἔφθη ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χεῖματα

αρπάσασθαι τοὺς φύλακας. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ ἐν
 ασαγάρδαις χρήματα, ἐν τοῖς Κύρου τοῦ πρώτου
 γυαυροῖς. Σατράπην μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε
 ρασαδότην τὸν Ῥεομίθρου παῖδα· τὰ βασιλεία δὲ
 Περσικὰ ἐνέπρησε, Παρμενίωνες σῶζειν συμβου-
 λοντος, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι σὺ καλὸν, αὐτοῦ κτή-
 τα ἤδη ἀπολλύναι, καὶ ὅτι οὐχ ὥσαντας προσ-
 ούσιν αὐτῷ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄνθρωποι, ὥς οὐδὲ
 ἰτῷ ἐγνωκότε κατέχειν τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχήν, ἅλλ'
 ἐλθεῖν μόνον νικῶντα. Ὁ δὲ, τιμωρήσασθαι ἐθέ-
 νων Πέρσας ἔφασκεν, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλά-
 κντες, τὰς τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνέ-
 ρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τοὺς Ἕλληνας εἰργάσαν-
 ται, ὑπὲρ τούτων δίκας λαβεῖν. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δο-
 εῖ σὺν δίκῃ δοῦσαι τοῦτό γε Ἀλέξανδρος, οὐδὲ εἰ-
 αὖ τις αὕτη Περσῶν τῶν παλαι τιμωρία.

XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προὔχῳρει ἐπὶ
 Μηδίας· ἐκεῖ γὰρ ἐπυνθάνετο εἶναι Δαρεῖον. Γνώ-
 ντην δὲ πεποίητα Δαρεῖος, αἱ μὲν ἐπὶ Σούσων καὶ
 Βαβυλῶνος μένοι Ἀλέξανδρος, αὐτοῦ προσμένειν καὶ
 αὐτὸς ἐν Μηδοίς, εἰ δὴ τι νεωτέρισθαι τῶν ἀμφ'
 Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ ἐλαῦνοι ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἄνω-
 γναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους τε καὶ Ὀρκανίαν, ἔστι
 ἐπὶ Βάκτρα, τὴν τε χώραν φθείρων πᾶσαν, καὶ ἀπα-
 ρον ποιῶν Ἀλέξανδρον τῇ πρόσω ὁδῷ. Τὰς μὲν δὴ
 γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἔτι ἀμφ' αὐτὸν κατα-
 σκευὴν, καὶ τὰς ὁρμαμαῖδας ἐπὶ τὰς Κασπίας καλου-
 μένας πύλας πέμπει· αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ δυνάμει, ἣ
 τις ἐκ τῶν παρόντων συνείλεκτο αὐτῷ, προσάμενεν

ἐν Ἑκβατάνοις. Τούτα ἀκούων Ἀλεξάνδρος, προ-
 ῥήσει ἐπὶ Μήδων· καὶ Παρτιάνους μὲν ἐξ τῆν γέ-
 ραν αὐτῶν ἐμβαλὼν κατεστρέψατο, καὶ οὐκ ἐπὶ
 ἔταξεν αὐτῶν Ὀξάθρην τὸν Ἀβδύλιον τοῦ [πρω-
 ρον] Σοδῶν βασιλέως παῖδα. Αὐτὸς δὲ ὡς ἤρ-
 θη κατὰ τὴν ὁδόν, ὅτι ἐγνωκὼς εἶη Δαρείος ἀπο-
 τῆν τε αὐτοῦ ὡς ἐς μάχην, καὶ αὐτοῖς διακινδυνεύει
 (Σκύνθας τε γὰρ αὐτῷ ἦκειν, καὶ Καδοουσίους αἰ-
 μάχους) τὰ μὲν ὑποβύγια, καὶ τοὺς τοῦτον φύλας
 καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἔπεισθαι ἐκέρχουσι τ-
 σιρατιῶν δὲ τὴν ἄλλην ἀναλαβὼν, ἦγεν εὐταλῶν
 ὡς ἐς μάχην, καὶ ἀφικνέται δωδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐς Μ-
 ῆδαν· ἐνθα ἔμαθεν οὐκ εὖσαν ἀξιόμαχον ἄνθρω-
 πον Δαρείον, οὐδὲ Καδοουσίους ἢ Σκύνθας αὐτῶν ἀντι-
 στήκοντας, ἀλλ' ὅτι φεύγειν ἐγνωκὼς εἶη Δαρεί-
 ος δὲ ἐτι μᾶλλον ἐπήγε σπουδῇ. Ὡς δὲ ἀπείχετο Ἑ-
 κβατάνων ἕξον τρίτων ἡμερῶν ὁδόν, ἐνταῦθα ἀπὸ
 αὐτοῦ Βισθάνης ὁ ἔχου πάς, τοῦ πατρὸς Δαρείου
 σιλευσαντος Περσῶν, καὶ οὗτος ἀπήγγειλεν, ὅτι Δ-
 ρείος ἐς πέμπτην ἡμέραν εἶη παρρυγῶς, ἔχων τὰ
 χρήματα ἐκ Μήδων ἐς πεντακισχίλια τάλαντα, κα-
 σιρατιῶν, ἱππεῖς μὲν ἐς τριακισχίλους, ἡζούς δὲ ἐ-
 ξακισχίλους. Ἐλθὼν δὲ ὡς Ἑκβατάνων Ἀλεξάνδρος
 τοὺς μὲν Θερταλούς ἱππέας καὶ τοὺς ἄλλους ἑταί-
 ρους ἀποπέμπει ὁπίω ἐπὶ Σαλασσῶν, τῶν τε μισθῶν
 ἀποδοῦς αὐτοῖς ἐντέλλει τὸν ἐντεταγμένον, καὶ δια-
 λὰ παρ' αὐτοῦ τάλαντα ἐπιδοῦς· ὅς τις δὲ ἰδίᾳ βο-
 λῶτα εἴη μισθοφορεῖν παρ' αὐτῷ, ἀπογράφεται ἐκ
 λίστης· καὶ ἐγένετο αὖ ἀπογραφόμενοι οὐκ ὀλίγοι

πρόκιλλον δὲ τὸν Πολυειδοῦς ἔταξε καταγαγεῖν αὐ-
 τὸς ὡς ἐπὶ θάλασσαν, ἱππέας ἄλλους ἔχοντα ἐς φυ-
 λῆν αὐτῶν· οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ
 παδοντο· ἐπέστειλε δὲ καὶ Μέρητα, ἐπαιδὰν ἀφί-
 ονται ἐπὶ θάλασσαν, ἐπιμνησθῆναι, ὅπως ἐπὶ τριή-
 ριν κομισθῆσονται ἐς Εὐβοίαν. Παρμενίωνα δὲ
 προσέταξε τὰ χρήματα τὰ ἐκ Περσῶν καμνόμενα, εἰς
 τὴν ἄκρην τὴν ἐν Ἐκβατάχοις καταθέσθαι καὶ Ἀρ-
 χέλω παραδοῦναι. Ἀρπαλον γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων
 πέλιπε, καὶ φυλακὴν τῶν χρημάτων Μακεδόνας ἐς
 Ἀκαρχίλους, καὶ ἱππέας, καὶ ψιλούς ὀλίγους. Αὐ-
 τὸν δὲ Παρμενίωνα τοὺς ξένους ἀναλαμβάνοντα, καὶ
 τοὺς Θράκας, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἱππεῖς, ἔξω τῆς ἵππου
 ἔς ἐταιρικῆς, περὶ τὴν χώραν τὴν Καδουσίων ἐλαύ-
 ειεν ἐς Τροκανίδα. Κλείτω δὲ τῷ τῆς βασιλικῆς ἵλης
 γερόντι ἐπέσταλεν, ἐπαιδὰν ἐκ Σούσων εἰς Ἐκβάτα-
 α ἀφίκηται (καταλείπειτο γὰρ ἐν Σούσαις ἀρβύ-
 πων) ἀναλαμβάνοντα τοὺς Μακεδόνας, τοὺς ἐπὶ τὰ χρή-
 ματα τότε ὑπολειφθέντας, ἵνα αὐτὴν ἐπὶ Παρμενί-
 ον, ἵνα καὶ αὐτὸς ἦεν ἑμμελὲς.

XX. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν τε ἵππον τῶν ἐταί-
 ρων, καὶ τοὺς προδρόμους, καὶ τοὺς μισθοφόρους
 πεπίας, ὡν Ἐριχτύος ἡγείτο, καὶ τὴν φάλαγγα τῆς
 Μακεδονικῆς, ἔξω τῶν ἐπὶ τοῖς χρήμασι ταχθέντων,
 καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀργεῖους, ἤλαυνεν ἐπὶ
 ταρσεῖον. Καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπηνόη κακὸς
 ἰάνηρ, τῶν τε σιθασιωτῶν πολλοὶ κείμεντας ὑπὸ τοῖς
 ποταμοῖς, καὶ ἵπποι ἀπένθηστον· ἀλλὰ καὶ ὡς ἔργε, καὶ
 ἱφικλήται ἐς Ράγας ἐνδοκίτη ἡμίονο, αἰετὶ δὲ ὁ

χῶρος οὕτως ἐπὶ
 μᾶς ἐλαύνοντι, ἡ
 ἐφθάκει ἤδη παρὰ
 τῶν δὲ συμφραυχῶν
 αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ.
 οὐκ ὀλέγοι δὲ καὶ
 ξανδρος δὲ, ὥς ἀπ
 μείνας αὐτοῦ πᾶ
 στρατὸν, Μηδία
 τῇ Πέρσῃ ἀνδρ
 λημμένος, καὶ ἐν
 ἐς πίστιν ἦν πρὸ
 Παρθυαίους ἦγε
 σπλάις πύλαις ἐξ
 παρῆλθε τῶν πυλ
 σάμενος δὲ αὐτὸν
 ἤκουεν, ἐξ προσι
 τε καὶ τῶν πεζῶν

XXI. Καὶ ἐν
 τοῦ Δαρείου στρα
 τῆς, τῶν γνωρίων
 Πλαζαίου παιδῶν
 ζάνης τε ὁ χιλαρ
 πίων, καὶ Βήσσα
 σαέντης ὁ Ἀραχῶ
 ληφότις εἶεν Δαίρ
 ἐτι μᾶλλον ἦγε σ
 ᾗμφ αὐτὸν, καὶ
 πεζῶν τοὺς εὐρω

ζοίμενος, οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ Κοῖνον προσμείνας ἐκ
 ἰς προνομῆς ἐπανελθεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς ὑπολειπομέ-
 νις ἐπιστήσας Κρατερὸν, προστάττει ἔπεσθαι μὴ
 ακραῖς ὁδοῦς ἄγοντα. Οἱ δὲ ἀμφ' αὐτὸν, τὰ ὅπλα
 χον μόνον, καὶ δύο ἡμέρων διτία. Ἐλθὼν δὲ τὴν
 νύκτα ὅλην καὶ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας μέχρι μεσημ-
 ρίας, ὅλγον χρόνον ἀναπαύσας τὸν στρατὸν, αὐ-
 ρε ἦει ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἅμα ἡμέρα ὑποφαινού-
 η παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔνθα ὠρμήκει ὀπίσω
 βαγιστάνης· καὶ τοὺς μὲν πολεμίους οὐ κατέλαβε.
 Δαρεῖου δὲ πέρι ἐπύθετο, αὐτὸν μὲν συνειλημμένον
 γασθαι ἐφ' ἄρμαμάξης, Βῆσση δὲ ἀντὶ Δαρεῖου εἶ-
 αι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὠνομάσθαι Βῆσσον,
 ρός τε τῶν Βακτριῶν ἱππέων, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι
 ἄρβαροι ξυνέφευγον Δαρείῳ, πλὴν Ἀρταβάζου, καὶ
 ὧν Ἀρταβάζου παίδων, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν μι-
 θοφόρων· τοὺτους δὲ πιστοὺς εἶναι Δαρείῳ, καὶ
 ἔργειν μὲν τὰ γιγνόμενα οὐ δυνατοὺς εἶναι· ἐκτρα-
 πέντας δὲ ἔξω τῆς λεωφόρου ὁδοῦ, ὥς ἐπὶ τὰ ὄρη ἵε-
 αι κατὰ σφᾶς οὐ μετεχόντας τοῖς ἀμφὶ Βῆσσον τοῦ
 ἔργου. Γνώμην δὲ πεποιῆσθαι τοὺς συλλαβόντας
 Δαρεῖον, εἰ μὲν διώκοντα σφᾶς Ἀλέξανδρον πυνθά-
 ζαντο, παραδοῦναι Δαρεῖον Ἀλέξανδρον, καὶ σφίσι
 ἰ ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι· εἰ δὲ τὸ ἔμπαλιν ἐπανελη-
 λυθότα μάθοιεν, τοὺς δὲ στρατιὰν τε συλλέγειν ὅσην
 κλείστην θύναιντο, καὶ διασώζειν ἐς τὸ κοινὸν τὴν
 ἱρχήν. Βῆσσον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἐξηγεῖσθαι κατ'
 οἰκειότητά τε τὴν Δαρεῖου, καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ σα-
 τραπείᾳ τὸ ἔργον ἐγίγνετο. Τεῦτα ἀκούσαντι Ἀλέ-

ἔχοντο, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Λυδία, καὶ Ἰε-
ρες, πλὴν Ἀλικαρνασσίαν· ἔλθον δὲ ὕστερον π.
Ἀλικαρνασσὸς ἐξήρτη· ἐπὶ δὲ ἡ παραλία πᾶσα, ἕ-
τε ἐπὶ τὴν Κιλικίαν· ἐν δὲ νύκτϊ αὐτὸν ὤκνη· Ἰουλι-
σα, ἵνα τὴν τε μητέρα αἰχμαλωτισθῇσαν καὶ τὴν
χρυσάϊα, καὶ τοὺς παῖδας ἐπιείδων· ἐπεὶ τούτῳ Φω-
κη τε ἀπώλετο, καὶ Αἴγυπτος πῦσαι· ἐπεὶ δὲ, οἱ
ἐν Ἀρβήλοισι ἐφυγέ τε ἐν πρώτοις αἰσχροῖς, καὶ σπυ-
τιῶν πλείστην τοῦ βαρβαρικοῦ γένους ἀπέκλειον· ἐ-
ργὸς τε ἐκ τούτου τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλατυμένους, καὶ
τελευτῶν πρὸς τῶν ἀμφ' αὐτὸν πρὸς τὰ ἔσχατα πε-
δοθεῖς· βασιλεὺς τε ἐν τῷ αὐτῷ καὶ δεσποτῆς ἐν
ἀτιμίᾳ ἀγόμενος, τέλος δὲ πρὸς τῶν οἰκειοτάτων ἐν-
βουλευθεὶς ἀπώλετο.. Ζῶντι μὲν ἡλικίᾳ τοιαύτην
ἐξηγήσθῃ· τελευτήσαντι δὲ, ταφὴν τε ἡ βασιλική
καὶ τῶν παιδῶν, ὁποῖα καὶ βασιλεύοντες αὐτοῦ, τα-
φὴν τε Ἀλεξάνδρου καὶ παιδεύουσιν, καὶ γυναικὸς Ἀ-
λεξάνδρου· ὁποῦτε δὲ ἐτάλευσε, ἐγγυόμην ἀμφότα πε-
τήκομαι ἔτη.

XXIII. Ἀλεξάνδρος, δὲ τοὺς ὑπελείπων θένους ἐν τῇ
διαίξει τῆς στρατίης ἀνταλαβόμενος ἐς Ἡρακλείαν προ-
χώρει· καί ται δὲ ἡ Ἡρακλεία χώρα ἐν ὑψηλοτάτῃ τῇ
ὁδοῦ τῆς, ἐπὶ Πάκτου φερύουσης· καὶ τῇ μὲν ὁρεσσιν
ἀπαισγεται ἀκρόαι, καὶ ὑψηλοῖς, τῇ δὲ πεδίον αὐτῇ
καθήμεν, ἔσχατ' ἐπὶ τὴν μεγάλαν τὴν εὐνύτην θάλασσαν.
Ταύτην δὲ ἤκουσ', ὅτι πρῶτον τοὺς θένους ποδὲς ἀμφὶ
Δαρδάνην διαπείρουμένους ἐς τὰ τῶν Τυποδρόων ὅρη
ἐπέθετο, καὶ κατόους ἔματ' αὐτοὺς Τυποδρόους χειρωσά-
μενος· Τριχῇ δὲ διελὼν τὸν στρατὸν, αὐτὸς μὲν τὴν

τετόμωτάτην, καὶ χαλεπωτάτην ἡγήσατο, τὸ πλε-
 ρον καὶ ἅμα τὰ κορυφαίαια τῆς θυνάμειος ἄγαν.
 Κρατερόν δὲ τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν
 μύκταν, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν οὗς, καὶ ὀλίγους
 ὧν ἐκπέων, ἐπὶ Τραπεζοῦσαν ἕστειλεν. Ἐριγύϊον δέ,
 οὗς τε δύνους καὶ τὴν λοιπὴν ἔππον ἀναλαβόντα,
 ἦν λεωφόρον τε καὶ μακροτέραν ἡγείσθαι ἐκέλευσε,
 ἕως ἑμμέδας, καὶ τὰ σινοπόρεια καὶ τὸν ἄλλον ὁμίλον
 γόντα. Τραπεζαίων δὲ τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ κατα-
 στραταπεδύσας αὐτοῦ, ἀναλαβὼν τοὺς τε ὑπασι-
 ταίς, καὶ τῆς Μακεδονικῆς φύλαγγος τοὺς κορυφ-
 ᾶτους, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν οὗς, ἦει χαλεπὴν ὁδὸν
 καὶ δύσπαραν, φύλακας τῶν ὁδῶν καταλειπόν, ἵνα
 φαιερὸν τι αὐτῷ ἐφαίτατο ὥς μὴ τοῖς ἐπομένοις
 κατ' ἐκείνο ἐπαυθῆντο οἱ τὰ ὄρη ἔχοντες τῶν βαρβα-
 ρων. Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τοξοτῶν διελθὼν τὰ στενά,
 τῷ πατρὶ καταστρατοπέδευσε πρὸς ποταμῷ οὐ με-
 ᾶλῳ. Καὶ ἐνταῦθα ὄντος αὐτοῦ, Ἰνναβαρζάνης τε
 Δαρπίου χιλιάρχης, καὶ Φραταφέρνης, ὁ Τρκανίας
 καὶ Παρθυαίων ἀσπράτης, καὶ ἄλλοι τῶν ἀμφὶ
 Ἰαφείον Περσῶν οἱ ἐπιφανέστατοι ἀφικόμενοι παρ-
 οσαν σφῶς αὐτοῦς. Τρομαίνας δὲ ἐν τῷ στρατοπέ-
 ῳ τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέλαβε τοὺς ἐπολειφθέντας
 κατὰ τὴν ὁδὸν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλῶς διελθόν-
 τας, τοῖς δὲ Ἀγραιῶσιν οὐκ ὀφειδόμενοις ἐπέθεντο
 ἱ ὄρσιοι τῶν βαρβάρων καὶ μείον ἔχοντες τῷ ὑπερ-
 ολισμῷ ἀπηλλάγησαν. Ἄρας δὲ ἐνταῦθεν, προῆει
 εἰς τὸν Τρκανίας εἰς Ζαδράκαρτα πόλιν Τρκανίων.
 Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρατερόν ἐνέμειξαν αὐτῷ, τοῖς

μετ' εἰνοῖς τοῖς Λακκίαν οὐκ ἐντάττειν ἡμῶν, τὴν γὰρ
 φαν δὲ ὅσην διαπεπορευμένοι ἦσαν, τὴν μὲν βίαν, τὴν
 δὲ ἐνδιδόχων τῶν κατοικοῦντων προσεποιήθησαν.
 Ἐνταῦθα καὶ Ἐργυῖος ἦκε ἐν τοῖς σινοπόροις
 ταῖς ἀμύλαις. Ὀλίγον δὲ ὑπερὸν Ἀρταβάζος ἦν
 κατὰ παρ' Ἀλεξάνδρον, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
 φῆν καὶ Ἀριοβαρζάνης, καὶ Ἀρασίρης, καὶ ἐν
 τοῖς παρὰ τῶν ἑκὼν τῶν ἐν Λακκίᾳ πρῶτοις,
 Αὐτοφραδάτης, ὁ Ταπούρων σατραπὴς. Αὐτοφρα-
 δάτῃ μὲν δὴ τὴν σατραπείαν ἀπέδωκεν. Ἀρταβάζου
 δὲ καὶ τοὺς παῖδας ἤμει οἱ ἐν τιμῇ ἦγε, τὰ τε αὐτῶν
 ἐν τοῖς πρώτοις Περσῶν ἦντας, καὶ τῆς ἐξ Ἀρταβάζου
 πίστεως ἔνεκα. Τοῖς πρῶτοις δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν
 μένοις σπείσασθαι, σφίσιν ὑπὲρ τοῦ παντός ἐστιν
 ἀπεκρίνατο, ὁμολογίαν μὲν οὐκ εἶναι ποιεῖσθαι καὶ
 αὐτοὺς οὐδεμίαν ἀδικεῖν γὰρ μεγάλα τοὺς σπεί-
 τενομένους ἐναντὶ τῇ Ἑλλάδι, παρὰ τὰς βασι-
 λείας, παρὰ τὰ δόγματα τὰ Ἑλληνικά. ἐκέλευεν αὖ
 ἡκεῖν ἑμπαντας, καὶ παραδιδόναι σφῶς αὐτοῖς, ἐν-
 τρέποντας Ἀλεξάνδρῳ χρῆσθαι ὅ, τι καὶ βούληται
 ἢ σῶεσθαι ὅπῃ δύναιντο. Οἱ δὲ ἐπιτρέψαντες ἔρασαν
 σφῶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, Ἀλεξάνδρῳ ἑμ-
 πειν τε ἐκέλευον τὸν ἡγεσάμενον αὐτοῖς, καὶ
 ὑσφαλῶς διακομισθεῖν παρ' αὐτὸν εἰκοσι δὲ ἑκα-
 τὸν χίλιους καὶ πεντακοσίους. Καὶ Ἀλεξάνδρος πα-
 ρεῖ Ἀνδρόμικον τὸν Ἀχέρφον καὶ Ἀρταβάζον καὶ
 αὐτοὺς.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προῆγεν ὡς εἰς Μάρδους, ἀν-
 λαβὼν τοὺς τε ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξότας, καὶ

οὐδ' Ἀγριαῖνας, καὶ τὴν Κοῖνου καὶ Ἀμύντου τάξιν,
 καὶ τῶν ἑταίρων ἐπιτάων τοὺς ἡμίσεας, καὶ τοὺς ἰπ-
 ακοντιστάς· ἤδη γὰρ αὐτοῖ καὶ ἱππακοντισταὶ ἦσαν
 ἕξαι. Ἐπεκθῶν δὲ τὸ πολὺ μέρος τῆς χώρας τῶν
 Μάρδων, πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν αὐτῶν φεύγοντας,
 ὅς θ' ἔτινας ἐξ ἄλλῃν τετραμμένους· πολλοὺς δὲ ζῶν-
 τας ἔλαβεν. Οὐ γὰρ ἔστιν ὅς τις χρόνῳ ἐμβεβλήκει
 τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ πόλεμον, διὰ τε δυσχωρίαν, καὶ
 τι πένητις οἱ Μάρδοι, καὶ μάχιμοι ἐπὶ τῇ πενίᾳ
 σάν· οὐκοῦν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐμβαλεῖν ἂν ποτὲ
 εἰδάντες, ἄλλως τε καὶ προκεχωρηκότα ἤδη ἐς τὸ
 ῥόστω, ταύτῃ μάλλον τι ἀφύλακτοι ἡλίσκοντο. Πολ-
 οὶ δὲ αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ὄρη κατέφυγον, ἃ δὴ ὑπερ-
 ψηλὰ τε καὶ ἀπότομα αὐτοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἐστίν, ὡς
 ῥόδς ταῦτά γε οὐχ ἦζοντα Ἀλέξανδρον. Ἐπεὶ δὲ καὶ
 αὐτῇ προσῆγεν, οἱ δὲ πέρα πάντες πρεσβεις, σφῶς τε
 εὐτοὺς ἐνέδουσαν, καὶ τὴν χώραν· καὶ Ἀλέξανδρος
 εὐτοὺς μὲν ἀφῆκεν, σάτραπην δὲ ἀπέδειξεν αὐτῶν
 αὐτοφραδάτην, ὃν περ καὶ Τάπσουρον. Αὐτὸς δ'
 πανελθὼν ἐς τὸ σιγατόπεδον, ἐνθεν ὠρμήκει ἐς τῶν
 Μάρδων τὴν γῆν, κατέλαβε τοὺς Ἕλληνας τοὺς μι-
 νυθοφύρους ἦκοντας, καὶ τοὺς Μακεδαιμόνιων πρεσ-
 βεις, οἱ παρὰ βασιλέα Δαρεῖον ἐπρεσβεύον, Καλλι-
 στρατίδαν τε, καὶ Παδοσιππὸν, καὶ Μονιμόν, καὶ
 Ονόμαντα, καὶ Ἀθηναῖον Δροπίδην. Τούτους μὲν
 δὴ ξύλλαβων, ἐν φυλακῇ εἶχε. Τοὺς Σινωπέων δὲ
 ἀφῆκεν, ὅτι Σινωπεῖς οὔτε τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων
 μετέχον, ὑπὸ Πέρσῃς τε τεταγμένοι, οὐκ ἀπεικότα
 ποιεῖν ἔδοκον, παρὰ τὸν βασιλέα σφῶν πρεσβεύον.

τες· ὤφηκε δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅσοι τῇ
 τῆς εἰρήνης τε καὶ τῆς συμμαχίας τῆς παρὰ Μακί-
 νας γενομένης παρὰ Πέρσας ἐμισθαφόρου, καὶ
 Χαλκεδονίων Ἡρακλείδην τὸν πρεσβευτὴν ἀφί-
 τοὺς δ' ἄλλους ξυστρατεύεσθαι· οἱ ἐπὶ μισθῷ τῇ
 τῷ ἐκέλευσε· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Ἀνδρόνικον, ὅτι
 ἦγαγέ τε αὐτοὺς, καὶ ἐκδηλὸς ἐγγράψει πρὸς τοὺς
 ποιούμενος σῶσαι τοὺς ἄνδρας.

XXV. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἦγεν αὖτε
 Ζαδράκαρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ἰρμανίας, καὶ
 καὶ τὰ βασίλεια τοῖς Ἰρμανίοις ἦν. Καὶ ἐνταῦθα
 διατρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα, καὶ θύσας τοῖς θε-
 οῖς, ὡς νόμος, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὡς καὶ
 Παρθυαίους ἦγεν· ἐκέλευεν δὲ ἐπὶ ταῖς αὐτῆς ἡμέ-
 ραις, καὶ Σουσίαν πόλιν τῆς Ἀρείας, ἥτις καὶ Σου-
 βαρζάνης ἦκεν παρ' αὐτὸν, ὁ τῶν Ἀρείων αὐτοῦ.
 Τούτῳ μὲν δὴ τὴν σατραπείαν ἀποδοὺς, συνέπεμψε
 αὐτῷ Ἀναξίμπειον τὸν ἐταῖρον, δαύς αὐτῷ τῶν ἐκ-
 ποντιστῶν ἐς τεσσαράκοντα, ὡς ἔχει φρόνησας καὶ
 στάναι τῶν τῶτων, τοῦ μὴ ἐδικτεῖσθαι τοὺς Ἀρείας
 πρὸς τῆς στρατιᾶς κατὰ τὴν παράδοσιν. Ἐν τούτῳ
 δὲ ἀφικνούνται παρ' αὐτὸν Περσῶν νεες, οἱ ἥπ-
 λον Βήσσον τὴν τε ταύραν ὀρθήν ἔχον, καὶ τὴν Πα-
 σικὴν στολὴν φοροῦντα· Ἀρταξέρξην τε καλεῖσθαι
 ἀντὶ Βήσσου, καὶ βασίλεια φησὶν εἶναι τῆς Ἀσίας
 ἔχειν τε ἀπὸ αὐτῶν Περσῶν τε τοὺς ἐς Βακτρίαν δι-
 φυγόντας, καὶ αὐτῶν Βακτριανῶν πολλοὺς· προσ-
 δοκᾶσθαι δὲ ἤκειν αὐτῷ καὶ Σκύθαι συμμαχοί.
 Ἀλεξάνδρος δὲ οὐ μὴν ἤδη ἔχων τὴν πᾶσαν δύναμιν,

ἰαὶ ἐπὶ Βάκτρα, ἵνα καὶ Πύλλιππος ὁ Μακεδόνου παρ'
 αὐτῶν ἀφίκετο ἐν Μηδίᾳ, ἔχων τοὺς τε μισθοφό-
 ρους, ἱππεὺς, ὧν ἤγετο αὐτός, καὶ Θεσσαλῶν τοὺς
 θελόντας ὑπομείναντας, καὶ τοὺς ἔκρινε τοὺς Ἀν-
 δρομάχου. Νικάνωρ δὲ ὁ Παρμενίωνος, ὁ τῶν ὑπα-
 γεισίων ἀρχὴν, τέλειεντιχεῖ ἤδη κόσῳ. Ἴόντι δὲ
 Ἀλέξανδρῳ πρὶν εἰπὶ Βάκτρα, ἐξηγγέλθη Σατιβαρζά-
 νης ὁ Ἀρσίου σατραπὴς, Ἀναξίππῳ μὲν καὶ τοὺς
 πεπαικοντιστάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ἀπεκτινῶς, ὀπλίζων
 δὲ τοὺς Ἀρσίους, καὶ ἐνέειχεν εἰς Ἀρκτόνα πόλιν,
 ἡ καὶ τὸ βασιλεῖον ἦν τῶν Ἀρσίων· ἐκεῖθεν δὲ ὅτι
 ὕψιστον, ἐπειδὴ προκεχωριστότα Ἀλέξανδρον πύθη-
 ται, ἵεναι εἰς τὴν δύναμιν παρὰ Βῆσσον, ὡς εὖν ἐκεῖ-
 κε ἀπιδροόμενος, ὅπῃ αὖ τύχη, τοῖς Μακεδόσιν.
 Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη αὐτῷ, τὴν μὲν ἐπὶ Βάκτρα ὁδὸν
 εὖν ἦεν· ἀναλαβὼν δὲ τοὺς τε ἐταίρους, ἱππεὺς,
 καὶ τοὺς ἱπποκοντιστάς, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς
 Ἀγριῶνας, καὶ τὴν Ἀμύντομ τε καὶ Κοῖνον τάξιν,
 (τὴν δὲ ἄλλαν δύναμιν αὐτοῦ καταλείπων, καὶ ἐπ'
 αὐτῇ Κρατερῶν ἡγεμόνα,) προουδὴ ἦεν ἕως ἐπὶ Σα-
 τιβαρζάνην τε καὶ τοὺς Ἀρσίους. Καὶ διελθὼν ἐν
 δυοσὶν ἡμέραις σταδίους ἐς ἑξακασίους πρὸς Ἀρκτό-
 να ἦκε. Σατιβαρζάνης μὲν οὖν, ὡς ἔγχετο ἔχων ὄν-
 τα Ἀλέξανδρον, τῇ ἀδύτητι τῆς ἐφόδου ἐκπλαχεῖς,
 εὖν ὀλίγοις ἱππεῦσι τῶν Ἀρσίων ἔφυγε· πρὸς γὰρ
 τῶν πολλῶν ἀπρεκτινῶν κατελείφθη ἐν τῇ φυγῇ, ὡς
 κἀκεῖνοι ἔμαθον προσέχοντα Ἀλέξανδρον. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ, ὅσους ἐνταῦθα αὐτῷ ἀπαστάσας κατέμαθε,
 καὶ ἐν τῇ τότε ἀπολιπόντας τὰς κώμας, τοὺτους δὲ

ἄλλη καὶ ἄλλη θέλεις τοῖς δυνάμει ποιησάμενος, τοῖς μὲν ἀπέκτεινε, τοῖς δὲ ἡνδραπόδισα· στείρα πη Ἀρσίων ἀπέδειξεν Ἀρσάμην, ἄνδρα Πέρσην. Αἱ δὲ σὺν τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν ἐπολεσάμενοις ἐπὶ οὖσιν ἤδη, ὡς ἐπὶ τὴν Δράγγων χώραν ἦγε· πᾶσι φησὶν ἵνα τὰ βασίλεια τῶν Δράγγων ἦν. Βασίλευσεν δὲ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἰς ὧν ἐξυπεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσσφύτα Ἀλέξανδρον μάθων, εἰς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τῇδε τοῦ Ἰνδοταμοῦ ἔφυγε. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν· καὶ ἀποθνήσκει παρ' Ἀλεξάνδρου τῆς εἰς Δαρτίον ἀδελφῆς Ἰτακῆς.

XXVI. Ἐνταῦθα καὶ τὴν Φιλώταν ἐπιβούτου Παρμενίωνος ἔμαθεν Ἀλέξανδρος. Καὶ ἡ Πτολεμαῖος καὶ Ἀγιστόβουλος, ὅτε πρῶτη γένηται ἦδη οἱ καὶ πρότερον ἐν Αἰγύπτῳ· αὐτὸν μὲν τοῖς πύργῳ ἐφάνη, τῆς τε φίλης τῆς πόλεως εἶναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς Παρμενίωνὸν τε τὸν πατέρα· Φιλώτα μὲν, καὶ εἰς αὐτὸν Φιλώταν πύργου. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λέγου λέγει, εἰσαχθῆναι εἰς Μακεδόνας Φιλώταν, καὶ κατηγορεῖσθαι μὲν αὐτοῦ ἰσχυρῶς Ἀλεξάνδρου· ἀπολογησάσθαι δὲ αὐτὸν Φιλώταν, καὶ τὴν μνηστὴς τοῦ ἔργου παρελθόντας, ἐξελέγξαι Φιλώτα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὴν ἄλλους τε εἰσάγει οὐκ ἀνέστι, καὶ μάλιστα δὴ ὅτι αὐτὸς Φιλώτης παπύσας μὲν ἐπιβουλὴν τινα Ἀλεξάνδρῳ κατασκευαζόμενός φησι, ἐξηλέγχετο δὲ κατασκευάσας ταύτην τὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ τοὶ δις ἐπὶ τὴν σκηπτικὴν ἐσημέραι Ἀλεξάνδρου φοιτῶν· καὶ Φιλώταν μὲν κατακο

οὐκ ἦναι πρὸς τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι ἄλλοι με-
τέσχον αὐτῇ τῆς ἐπιβουλῆς. Ἐπὶ Παρμενίωνα δὲ
στοιλῆσαι Πολυδάμαντα, ἓνα τῶν ἐταίρων, γράμμα-
τος φέροντα παρ' Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
τούς ἐν Μηδίᾳ· Κλεάνδρον τε, καὶ Σιδάκην, καὶ
Μενίδην· οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, ἧς ἦρχε Παρ-
μενίων, τεταγμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τοῦτων ἀπο-
φασκεῖν Παρμενίωνα· τυχὸν μὲν ὅτι οὐ πιστὸν εἶδ-
κει εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, Φιλῶτα ἐπιβουλευόντος, μὴ
συμμετασχεῖν Παρμενίωνα τῷ παιδὶ τοῦ ἐπιβουλεύ-
ματος· τυχὸν δὲ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ συμμετέσχε, σφα-
λερός ἦδη ἦν Παρμενίων, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ ἀνηρη-
κένον, ἐν τούτῃ δὲ οὐκ ὀκνᾷ παρὰ τε αὐτῷ Ἀλε-
ξάνδρῳ, καὶ ἐς τὸ ἄλλο στρατεύμα μὴ ὅτι τὸ Μακε-
δονικόν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· ὧν πολλοὶς
καὶ ἐν μέρει, καὶ παρὰ τὸ μέρος, κατὰ πρόσταξιν
τῇν Ἀλεξάνδρου, ξὺν χάριτι ἐξηγεῖτο.

XXVII. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀμύνταν τὸν Ἀνδρομέ-
νοντος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαχθῆναι ἐς κρίσιν,
καὶ Πολέμωνα, καὶ Αἰτάκον, καὶ Σιμίαν, τῶν
Ἀμύντιου ἀδελφῶν, ὡς συμμετασχόντας καὶ αὐτοὺς
τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' Ἀλεξάνδρου, κατὰ πίστιν τε
καὶ ἐταίρειαν τῇν Φιλῶτα. Καὶ εἶδκει πιστοτέρα ἢ
ἐπιβουλή ἐς τὸ πλῆθος, ὅτι Πολέμων εἰς τῶν ἀδελ-
φῶν τῶν Ἀμύντου, ἐλλήφθεντος Φιλῶτα, ἔφυγεν
ἐς τοὺς πολεμικοὺς. Ἀλλ' Ἀμύντας γε ξὺν τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὑπομείνας τὴν δίκην, καὶ ὑπολογησάμενος ἐν
Μακεδόσι καρετρός, ἀφίεται τῆς αἰτίας· καὶ εὐθὺς
ὡς ἀπέφυγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἤξιωσεν, ἀφεθῆναι οἱ

ἐλθεῖν παρὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐπιαναγαγεῖν αὐτὸν
 παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ αἱ Μακεδόνες ἐπὶ γαυρί-
 σιν. Ὁ δὲ ἀπελθὼν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸν Πτολεμαῖον
 ἐπιανήγαγε· καὶ ταύτῃ πολὺ μᾶλλον ὢ πρόσω ἐν
 αἰτίας ἐφάνη Ἀμύντας. Ἀλλ' ὀλίγον γὰρ ὕστερον ἡ-
 μην τινὰ πολιορκῶν, τοξυθῆς, ἐκ τῆς πληγῆς πε-
 λεύτησεν, ὥστε οὐδὲν πλεον αὐτῷ χίρκεται· τὴν γὰρ
 σὺν ἀποφυγῇ, ὅτι μὴ ἀγαθῶ κομίζομεν ἀποδ-
 νεῖν. Ἀλέξανδρος δὲ καταστήσας, ἐπὶ τοῖς ἐταῖροις
 ἱππάρχας δύο, Ἡφαιστίωρ τε τῶν Ἀμύντορος, καὶ
 Κλεῖτον τὸν Δροπίδου, καὶ ἄλλα διελὼν τῆς πλὴν
 τῶν ἐταίρων (ὅτι οὐδὲ φίλων ἀπ' ἡβούλετο οὐκ ἐκ
 σούτων ἱππέων, ἄλλως τε καὶ τῶν κρατίστων τοῦ
 παντός ἱππικοῦ κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν
 τὴν ἐξηγεῖσθαι) ἀφικνεῖται ἐς τοὺς παλαιὰς ἀπὸ
 σπας καλουμένους, ὕστερον δὲ Εὐσεβέας ἐπικα-
 σθέντας, ὅτι Κύρου τῷ Καμβύσῳ ἐννομιλάσαντο
 τῆς ἐς Σκύθας ἐλάσεως. Καὶ τούτους Ἀλέξανδρος ἔ-
 τε ἐς Κύρον ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι αὐτῶν, τιμήσας καὶ
 αὐτὸς καταμαθὼν ἄνδρας οὐ κατὰ τὸν ἄλλον τοῖς
 ταύτῃ βαρβάρους πολιτεύοντας, ἀλλὰ καὶ δικαίον
 ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις τῶν Ἑλλήνων μεταποιουμέ-
 νους, ἐλευθέρους τε ἀφῆκε, καὶ χάρις τῆς ἀμύρου
 ὅσῃ σφίσιν ἤτησαν (οὐ πολλὴν δὲ οὐδ' αὐτοὶ ἤτ-
 σαν) προσέθηκεν. Ἐκταῦθα θύσας τῷ Ἀπόλλωνι
 Δημητρίῳ μὲν ἓνα τῶν σωματοφυλάκων, ὑπαπαί-
 σας μετασχεῖν Φιλῶτα τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνέλαβε· σ-
 ματοφύλακα δὲ ἀντὶ Δημητρίου ἀπέδειξε Πτολεμαῖ-
 ον τὸν Λάχου.

XXVIII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προῆει ὡς
 εἰς Βοιωτῶν τε καὶ Βῆσσαν, Δράγγως τε καὶ Γαδρα-
 ῶν, ἐκ τῆς παρόδου παραστησάμενος· Παριστήσατο
 καὶ τοὺς Ἀραχῶτας, καὶ σατράπην κατέστησεν
 αὐτοῖς Μένωνα. Ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς
 ποσάρχους Ἀραχῶταις. ἄνθρωπα δὲ ταῦτα ἔθνη
 ἀχιλῶς τε παλλῆς, καὶ ξὺν ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτηδείων,
 εἰ τῶν σκευασμάτων ταλαιπωρία ἐπῆλθε. Μαθὼν
 τοὺς Ἀρείους αὐτοῖς ἀφιστάναί, Σατιβαρζάνου ἐς
 τὴν χώραν αὐτῶν ἐμβαλόντος σὺν ἵππευσι δισχιλίοις,
 ἵς παρὰ Βῆσσαν ἔλαβεν, ἀποστέλλει παρ' αὐτοὺς
 ἀτάβαξόν τε τὸν Πέρσην, καὶ Ἐριγύιον, καὶ Κά-
 ννον, σὺν ἑταίρων. Προσέταξε δὲ καὶ Φραταφίρ-
 ον, τὰς αὖν Περσῶν σατράπην ξυνεμβαλεῖν
 ὑποῖς ἐς τοὺς Ἀρείους· καὶ γίγνεται μάχη τοῖς ἀμφὶ
 ῥογῶν καὶ Κόρρανον πρὸς Σατιβαρζάνην καρτερά·
 ἰδὲ πρόσθεν οἱ βάρβαροι ἐνέκλιναν, πρὶν Σατιβαρ-
 ζάνην ὑμπεσόντα Ἐριγύϊον, πληγέντα δόρατι ἐς τὸ
 ῥέσωπον, ἀποθάνειν. Τότε δὴ ἐγκλινάντες οἱ βάρ-
 αροι, προτροπαίῃν ἔφενγον. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέ-
 ανδρος πρὸς τὸν Κανκάσον τὸ ἔρος ἦγεν, ἵνα καὶ
 ὅλως ἔκτανε, καὶ ἐνδύμασεν Ἀλεξάνδρεϊα· καὶ θυ-
 γῆς ἐνταῦθα τοῖς θεοῖς, ὅσοις νόμος αὐτῷ, ὑπερί-
 αλε τὸ ἔρος τὸν Κανκάσον· σατράπην μὲν τῇ χο-
 ρῇ ἐπιτάξας Προῆην· ἄνδρα Πέρσην· τῶν δ' ἑταί-
 ρων, Ναιλόξενον τὸν Σατύρου, ἐπίσκοπον ξὺν στρα-
 τῇ ἀπολιπὼν. Τὸ δὲ ἔρος δὲ Κανκάσος ὑψηλὸν μὲν
 ἦν, ἀπὲρ τι ἄλλο τῆς Ἀσίας, ὥς λέγει Ἀριστόβου-
 ρος, φιλὸν δὲ τὸ πολὺ αὐτοῦ τόγε ταύτῃ. Μακροῦ

γὰρ ὄρος παρτίεται ὁ Καύκασος, ὅστις καὶ τὸ
 Ταύρον τὸ ὄρος, ὃς δὴ τὴν Κιλικίαν τε καὶ Πα-
 φυλίαν ἀπείργει, ἀπὸ τοῦ Καυκάσου εἶναι λέγουσι
 καὶ ἄλλα ὄρη μεγάλα, διακεκριμένα ἀπὸ τοῦ Κα-
 κάσου ἄλλη καὶ ἄλλη ἐπωγυμῖα, κατὰ ἔσθλην τὰ ἀ-
 στὸν. Ἀλλὰ ἐν γε τούτῳ τῷ Καυκάσῳ οὐδὲν αἰ-
 δεῖται μὴ τέρμινθαι πεφύκασιν, καὶ σιλωφίῳ, ὡς λέ-
 γει Ἀριστοβούλος· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπωκεῖτο πολλοῖς
 θρόοις, καὶ πρόβατα πολλὰ καὶ κτήνη ἄλλα·
 οἳ καὶ χαίρουσι τῷ σιλωφίῳ τὰ πρόβατα· καὶ ἐπὶ
 πολλοῦ πρόβατον σιλωφίου αἰσθόοιτο, καὶ θὰ
 αὐτό, καὶ τὸ, τὸ ἄνθος ἐκινέμεται, καὶ τὴν
 ἀνορύττον καὶ ταύτην κατεσθίει· ἐπὶ τῷ δὲ ἐν
 ῥήνῃ ὡς μακροτάτῳ ἀπεκλάνουσι τὰς πόλιν·
 χωρίων, ἵνα αὐτοῖς τὸ σιλωφίον φέταται· αἱ δὲ
 περιφράσσουσι τὸν χώρον, τὸν μὴδ' εἰ πελώριον
 αὐτῷ τὰ πρόβατα, δυνατόν γενέσθαι εἶσοι παρελ-
 οῦντι πολλοῦ ἄξιον Κυρηναίος τὸ σιλωφίον. Βί-
 ος δὲ ἔχον ἄμφ' αὐτῶν τοὺς μετασχόντας αὐτῶν τῆς
 οἰκίας συλλήψεως, καὶ αὐτῶν Βακτριῶν ἐξ ἐπι-
 σχιλοῦς, καὶ Λακίας τοὺς ἐπὶ τῷ τῷ Ταυρίδῳ
 ταμοῦ ἐποικοῦντας, ἐφθίερε τὴν ὑπὸ τοῦ ὄρους
 Καυκάσου, ὡς ἐρημὴν τε τῆς χώρας τῆς ἐν μέσῳ
 τοῦ τε καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ἐπιτηδίων
 ἀπείργων Ἀλεξάνδρου τοῦ μὴ ἐκλάνειν πρόσθεν.
 Ἀλεξάνδρος ἤλκυνεν οὐδὲν μέδον, χαλεπὸς μὲν διὰ
 χιόνος πολλῆς, καὶ ἐνδοῖα τῶν ἀναγκαιῶν, ἥντι
 οἱ οἱ. Βῆστος δὲ, ἐπεὶ ἐξηγγέλλετο αὐτῷ οὐ πόρος
 ἦν ὡς Ἀλεξάνδρος, διαβὰς τὸν ἄξιον ποταμόν,

ἐν πλοῖα, ἐφ' ὧν θιάβη, κατέκλυσε, αὐτὸς δὲ εἰς ταῦτα τῆς Σογδιανῆς χώρας ἀπεχώρει. Εἶποντο ἑαυτῷ οἱ τε ἄμφι Σπιταμένην καὶ Οὔναρτην, ἔχοντες τοὺς ἐκ τῆς Σογδιανῆς ἵππεας, καὶ Αἰαὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ταράιδος. Οἱ δὲ τῶν Βακτριῶν ἵπποις, ὡς εὐγενὲς ἐγνωκότα ἔμαθον Βῆρσαν, ἄλλος ἄλλη ἐπὶ αὐτοῖς σφῶν ἕκαστοι ἀπηλλάγησαν.

XXIX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐς Δραψακα ἀφικόμενος, αὐτὸς ἀναπαύσας τὴν στρατιάν, ἐς Δορπὸν τε ἦγε καὶ Βάκτρα, αἱ δὲ μέγισται εἰσὶ πόλεις ἐν τῇ Βακτριῶν ὥρᾳ· καὶ ταύτας τε ἐξ ἐφοδὸν ἔλαβε, καὶ φυλακὴν ἐν τῇ ἁκρᾷ τῆς Δορπῆς ἀπέλιπε, καὶ ἐπὶ ταύτης Ἀρ-ἐλαον τὸν Ἀνδρόκλον, τῶν ἐταίρων· τοῖς δ' ἄλλοις Βακτριαῖς οὐ χαλεπῶς προσχωρήσασιν, ἐπέταξε σαρράπην Ἀγιάβαζον τὸν Πέρσην· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς πρὸς τὸν Ὠξὸν ποταμόν. Ὁ δὲ Ὠξὸς ὡσεὶ μὲν ἐκ ταῦτοισι τοῦ Κανκιάου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος ὢν ἐν τῇ Αἰαίᾳ, ὅπου τε δὴ Ἀλέξανδρος καὶ αἱ ξύν Ἀλέξανδρῳ ἐπῆλθον, πληρὴ τῶν Ἰνδοῦν ποταμῶν. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοι εἰσὶν· ἐξίησι δὲ Ὠξὸς ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, τὴν κατ' Ἰνδοῦ. Διαβαίνειν δὲ ἐπιχειροῦντι τὸν ποταμόν, πρὸς τὴν ἄπορον φαίνεται· τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἑξήκοντα σταδίους· βάθος δὲ, οὐδὲ πρὸς λόγον ταῦτοισι, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι βαθυτέρον, καὶ ψαμμώδης, καὶ ρεύμα οὐδὲν, ὡς τὰ καταπαγνύμενα πρὸς αὐτὸ τοῦ ῥοῦ ἐκτρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς, οὐ χαλεπῶς, οἷον δὲ οὐδὲ βεβαίως κατὰ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα· ἄλλως δὲ καὶ ἀπορία ὕλης ἐν τοῖς πόροις ἦν· καὶ τοιοῦτον

ἔστωσαν τοὺς ἡμέρας, σπουδῇ ἐλαύνειν κελύβας ἀπὸ
 Σπιταμένην τε καὶ Λαταφέρνην. Καὶ Πτολεμαῖος
 ὡς ἐτάρατο· καὶ διαλθὼν ἐν ἡμέραις τέσσαραις
 αὐτομορῶς, δόμα, ἀφαιεῖται ἐς τὸ στρατόπεδον, οὗ
 πορφυροῖς ἀνελκόμενοι ἦσαν οἱ ἀμφὶ τὸν Σπιτα-
 μένην βαρβάραι.

XXX. Ἐκταύθ' αἶμαθε Πτολεμαῖος, ὅτι οὐ βε-
 βαιά σπ' Σπιταμένη καὶ Λαταφέρνη ἡ γνώμη ἐστὶν
 ἐφ' ἣν παραδίδαι τὸν Βῆσσον. Τοὺς μὲν δὲ πε-
 ρὺς κατέλιπε, προστάξας ἔπεσθαι ἐν τάξει· αὐτὸς
 ἔξω τοῖς ἰατρίαισι ἐλάσας ἀφώκετο πρὸς κόμην τι-
 νήν, ἣν ὁ Βῆσσαν ἦν ἐν ὀλίγοις στρατιώταις. Οἱ
 δ' ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην μετακινεώμενοι ἦσαν
 ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν δὲ αὐτὰ παραδιδόναι τὸν Βῆσ-
 σον. Πτολεμαῖος δὲ περιουσία ἐν κύκλῳ τῆς κό-
 μης τοὺς ἰατρίαις (ἦν γὰρ πύλαι καὶ τεῖχος περιβεβλημέ-
 ναι καὶ πύλαι καὶ αὐτὸ) ἐπετηρυκεῖτο τοῖς ἐν τῇ
 κόμῃ βαρβάραις, ἀπαθὲς ἀφ' ὧν ἀλλήλοισιν ἀπα-
 δόκτας Βῆσσαν. Οἱ δὲ ἐδύοργα τοὺς ἐν Πτο-
 λμαίᾳ ἐς τὴν κόμην καὶ Ἰνδάλμαϊον ἐκλήσαν
 ἰσσαν, ὅπως ἀπὸ τῆς Πτολεμαίας, δὲ, ἦσαν
 ἑξάκρον, ὡς ἔχοντες ἄφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 ἰσσαν, καὶ Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνα ἐν αὐτοῖς ὄντα κε-
 τὸς ἀφ' ὧν ἐκλήσαν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν δεξί-
 ος οὐδὲν, ἢ αὐτὸς τε καὶ ἡ σαρτία παρακλῆσαν
 ἐλλε. Καὶ Πτολεμαῖος αὐτὸς ἐπακλῆσαν Ἀλεξάν-
 ος δὲ, ἰδὼν τὸν Βῆσσαν, ἐπιστήνας τὸ ἔργον, ἦρε-
 , ἀνθ' οὗ τοῦ βασιλέα τὸν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι οὗ-
 ἰον καὶ ἐνδύσαν γενόμενον Ἀρρεῖον, τὰ μὲν αὐτῶν
 ARR. L

τα ξυνέλαβεν καὶ ἀήσας ἦγεν, ἔπειτα ἀπὸ τῆς κα-
 τὰ Βήσσος οὐ μόνον οἱ ταῦτα ὁδῶνται ποταμὸν ἐκ
 ἀλλὰ καὶ τοῖς τότε ἀμφὶ Δ-
 ρίαν σφίσιν ἐδρέσθαι παρ'
 δι' ἐπὶ τοῖσδε ματατιγοῦν ἐκ-
 γιν' τὸν κήρυκα ταῦτα ἐκεί-
 νῃ τῇ πίστει ἀνιδίσει. Εἰς
 σφείας ἀποπέμπεται εἰς Βάκ-
 ταῦτα Πτολεμαῖος ὑπὲρ Βι-
 ατύβουλος δὲ τοὺς ἀμφὶ Δ-
 φέρην Πτολεμαῖον ἀγαγεῖν
 καὶ Ἀλεξάνδρῳ γυμνὸν ἐν κ-
 ῆδος δὲ ἀνταπληρῶσας τὸ ἰ-
 ἵππων (πολλὰ γὰρ αὐτῷ ἱ-
 ποῦ Κανκιάσου καὶ ἐν τῇ ἐ-
 τοῦ Ἰλίου πορείᾳ ἐξέλιπον)
 τὰ δὲ ἐστὶ βασιλεία τῆς Σογ-
 διᾶ τὸν Τάναιον ποταμὸν κα-
 τοῦτω, ὅν δὲ καὶ Ταξάρτην
 ἐπὶ γῶντων βαρβάρων καλεῖσθαι
 καὶ πηγὰς μὲν ἐκ τοῦ Κανκ-
 αῖον· εἰς δὲ καὶ οὗτος δὲ
 θάλασσαν. Ἄλλος δ' αὖν εἰ-
 γει δ' Ἡρόδοτος δὲ λογοποιῶς, ὅγδοον εἶναι τῶν πο-
 ταμῶν τῶν Σκεθικῶν Τάναιον, καὶ φέειν μὲν ἐκ ἰ-
 σκῆς μεγάλης ἀνίσχοντα, ἐκδιδόναι δὲ εἰς λίμνην ἱπ-
 πάλιν τὴν καλουμένην Μαιῶνιν· καὶ τὸν Τάναιον
 ποταμὸν εἶσιν οἱ ὄρον ποιῶσαι τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐ-
 ρωπῆς. Οἷς δὲ καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ πόρτου τοῖς Εὐ-

νηον ἢ Ἀμυνῇ τε ἢ Μαιώτις καὶ ὁ ἐς ταύτην ἑκίς
 σταμός· ὁ Τανναῖς οὗτος, διείργει τὴν Ἀσίαν τε καὶ
 τὴν Εὐρώπην, καθάπερ ἡ κατὰ Γάδειρά τε καὶ τοὺς
 ὑπερῶν Γαδείρων Λίβυας τοὺς Νομάδας θάλασ-
 α, τὴν Λιβύην αὖ καὶ τὴν Εὐρώπην διείργει· οἱ
 εἰς δὲ ἡ Λιβύη ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης τῷ Νείλῳ
 σταμῷ διακρίνεται. Ἐνταῦθα ἀποσκευασθέντες
 ἔχουσιν τῶν Μακεδόνων ἐς προνομήν, κατακύπτονται
 οὖς τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ δρῶσαντες τὸ ἔργον, ἀπέ-
 νγον ἐς ὄρος τραχύτατον, καὶ πάντῃ ἀπότομον·
 σκάν δὲ τὸ πλῆθος ἐς τρισμυρίους. Καὶ ἐπὶ τού-
 ρους Ἀλέξανδρος τοὺς κουφώτατους τῆς στρατιᾶς
 καλαβὼν ἤγειν. Ἐνθα δὲ προσβολαὶ πολλαὶ ἐγί-
 νοντο τοῖς Μακεδόσιν ἐς τὸ ὄρος· καὶ τὰ μὲν πρῶ-
 τῃ ἀπεκρούοντο, βαλλόμενοι ἐκ τῶν βαρβάρων· καὶ
 ἄλλοι τε πολλοὶ τραυματίαι ἐγένοντο, καὶ αὐτὸς Ἀλέ-
 ξανδρος ἐς τὴν κνήμην τοξεύεται διαρπῆς, καὶ τῆς
 ἐρόνης τὴν ἀποθραύεται αὐτῷ ἐκ τοῦ τοξεύματος·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἔλαβε τε τὸ χωρίον, καὶ τῶν βαρβάρων
 ἡ μὲν αὐτὰν κατακόπησαν πρὸς τῶν Μακεδόνων,
 ὅλλοι δὲ καὶ κατὰ τῶν πετρῶν ῥέοντες σφαῖς ἀπέ-
 ανον· οὕτως ἐκ τρισμυρίων οὐ πλείους ἀποσώθη-
 κε ὀκτακισμίων.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
 ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀφικνοῦνται παρὰ
 ξανδρον πρέσβεις, παρὰ τε Σκυθῶν τῶν Ἀβίων κ-
 λουμένων, (οὓς καὶ Ὀμηρὸς δικαιοτάτους ἀνδρα-
 πους εἰπὼν ἐν τῇ ποιήσει ἐπήνεσεν. οἰκοῦνται δὲ
 ἐν Ἀσίᾳ καὶ οὗτοι αὐτόνομοι, αὐτὴν ἔχοντες ἡσυχίαν
 τε καὶ δικαιοσύνην) καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης
 Σκυθῶν, οἳ δὲ τὸ μέγιστον ἔθνος ἐν τῇ Εὐρώπῃ
 κατοικοῦσι. Καὶ ταῦτοις ἐνμύμπει Ἀλέξανδρος τῶ
 ἑταίρων, πρόφασιν μὲν, κατὰ πρεσβείαν, πρὸς ἑν-
 ὄητομένους· ὃ δὲ τοῦς πῦς ποταμῆς ἐς ἑρκατοχίαν
 τε μᾶλλον ἔφερα φύσεώς τε τῆς γῆρας καὶ Σκυθικῆς
 καὶ πλῆθους αὐτῶν, καὶ σωματικῶν, καὶ ὁπλισμοῦ
 ἢ τινα ἔχοντες στέλλονται ἐς τὰς μάχας. Αὐτὸς δὲ
 πρὸς τῷ Ταρκίδι ποταμῷ ἐπεκρίει πόλιν οἰκίσαι, καὶ
 ταύτην ἑαυτοῦ ἐπωνυμίαν· ὃ, τὸ καὶ χρόνος ἐπιτε-
 λειν αὐτῷ ἐφαίνετο ἀνέξῃσιν τὴν πόλιν ἐπὶ μάχῃ
 καὶ ἐν καλῷ οἰκηθήσεσθαι τῆς ἐπὶ Σκυθίας, εἰποι

ξυμβαίνοι, ἐλάσεως, καὶ τῆς προφυλακῆς τῆς χώρας
 πρὸς τὰς καταδρομας τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐποι-
 κούντων βαρβάρων. Ἐδύκει δ' ἂν καὶ μεγάλη γέ-
 νεσθαι ἡ πόλις, πλήθει τε τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικίζο-
 μένων, καὶ τοῦ ὀνόματος αἷ. λαμπρότητι. Καὶ ἐν
 τούτῳ οἱ πρόσχωροι τῷ ποταμῷ βάρβαροι τοὺς τε
 τὰ προεδρίαν ἐν ταῖς πόλεσι σφῶν ἔχοντας στρατιώτας
 τῶν Μακεδόνων ξυλλαβόντες ἀπέκτειναν, καὶ τὰς
 πόλεις ἐς ἀσφαλείαν τινα μᾶλλον ὠχύρουν. Συνεπε-
 λάβοντο δὲ αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως καὶ τῶν Σογδια-
 νῶν οἱ πολλοὶ, ἐπαρθέντες πρὸς τῶν ξυλλαβόντων
 Βῆσσον, ὥστε καὶ τῶν Βακτριανῶν ἔστιν οὓς οὗτοι
 συνάπτεσθαι· εἴτα δὴ καὶ δεισάντες Ἀλέξανδρον,
 ἔτε καὶ λόγον ἐπὶ τῇ ἀποστάσει διδόντες, ὅτι ἐς ἐνὰ
 ὑλλογον ἐπηγγέλλει Ἀλέξανδρος ὑπελθεῖν τοὺς ὑπαί-
 ρους τῆς χώρας ἐκείνης, εἰς Ζαρίασπὰ τὴν μεγίστην
 πόλιν, ὥς ἐπ' ἀγαθῷ εὐδενὶ τοῦ ὑλλόγου γιγνα-
 μένου.

II. Ταῦτα ὡς ἀπηγγέλλοι Ἀλέξανδρον, παρὰ γ-
 νείλας τοῖς πεζοῖς κατὰ λόχους κλίμακας ποιεῖσθαι,
 ἵσαι ἐκάστῳ λόχῳ ἐπηγγέλλοσθαι, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὴν
 πρώτην ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου δρῶνθεις πόλιν προὔ-
 ρωρει, ἣ ὄνομα ἦν Τάξα· ἐς γὰρ ἐπὶ τὰ πόλιν συν-
 πεφευγέναι ἔλεγοντο οἱ ἐν τῇ χώρᾳ βάρβαροι.
 Κρατερόν δ' ἐκπέμπει πρὸς τὴν καλουμένην Κυροῦ-
 πολιν, ἥπερ μεγίστη πασῶν· καὶ ἐς αὐτὴν οἱ πλε-
 ιστοὶ συνειλεγμένοι ἦσαν τῶν βαρβάρων. Παρήγγελ-
 το δὲ αὐτῷ στρατοπεδεῦσαι πλησίον τῆς πόλεως, καὶ
 τάφρον τε ἐν κύκλῳ αὐτῆς ὀρύξαι, καὶ χάρακα περι-

βάλλεσθαι, καὶ τὰς μηχανὰς ὅσας χρῆσθαι ἔμαθον
 γινώσκον, ὥς πρὸς τοὺς ἀμφὶ Κρατερόν τῃ γυναικί
 τετραμμένοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἀδύνατοι αὐ-
 τὰς ἄλλαις πόλεσιν ἐπιφέρειν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ
 Γάζαν ἐπεί ἀφίκετο, ὥς εἶχεν, ἐξ ἐφ' ὧν οὐκ ἔμελλεν
 προσβάλλειν τῷ τείλει, γῆνιν τε καὶ οὐχ ὑψηλὴν οὐκ.
 προσθέντας ἐν κύνει πύργοθεν τὰς κλίμακας, αἱ
 δὲ σφενδονῆται αὐτῷ καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀκον-
 τισταὶ ἐκ τοῦ τῆ ἐφόδου τῶν πεζῶν βοηθόντες εἰς τοὺς
 προμαχουμένους ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ βελὴ ἀπὸ με-
 χανῶν ἤφριετο, ὥστε ὁρῶς μὲν ὑπὸ τοῦ πληθους
 τῶν βελῶν ἐγυμνάθη τὸ τεῖχος τῶν προμαχουμένων,
 ταχέα δὲ ἡ πρόσθεσις τῶν κλίμακων καὶ ἡ ἀνάβασις
 τῶν Μακεδόνων ἢ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐγγύετο. Τοὺς μὲν
 δὲ ἀνδρας πάντας ἀπεκτείναν, οὕτως δὲ Ἀλεξάνδρου
 προστεταγμένον γυναικὸς δὲ καὶ παιδὸς καὶ τῆς
 ἄλλης λεῖαν δοῖν παύσαν. Ἐνθὺν δὲ εὐθὺς ἦν ἐν
 τῇ δευτέρᾳ ἀπ' ἐκείνης πόλιν ὠκισμένην καὶ ταύ-
 τῃ ἀπ' αὐτῆς τὸ ὄνομα, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβάν-
 νει, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τὰ αὐτῇ ἐπαράγει. Οἱ δὲ
 ἐπὶ τῇ τρίτῃ πόλιν, καὶ ταύτην τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ
 τῇ πέμπτῃ προσβολῇ εἶλεν. Ἐν δὲ τῇ πύργῳ εὖν τῶν
 πεζῶν ἀμφὶ ταῦτα εἶχε, τοὺς ἐπιπλάς ἐκπεμπάει εἰς τὰς
 δύο τὰς πλησίον πόλεις, προστάξας παραφυλάττειν
 τοὺς ἐνδοῦς, μήποτε τὴν αἰχμήν αἰσθόμενοι τῶν πλε-
 σίων πόλεων, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ οὐδ' οὐκ ἀνίστανται
 ἐφ' ὧν, οἱ δὲ ἐς φυγὴν τραπέτας ἀποροὶ αὐτῷ δια-
 κείν γινώσκουσιν. Καὶ συνέβη δὲ οὕτως ὅπως ἀκαιοί,
 καὶ ἐκ βίοντι ἐγένετο αὐτῷ ἡ πόμπη τῶν ἐπικτεινόντων.

ἢ γὰρ τὰς δύο τὰς οὕτω ἐαλωκυίας πόλεις ἔχοντες
 ἦν βαρβάρων, ὡς καπνόν τε εἶδον ἀπὸ τῆς προ-
 φῶν πόλεως ἐμπιπταμένης, καὶ τινες καὶ ἀπὸ τοῦ
 αἰθους αὐτοῦ διαφυγόντες, αὐτὰγγελοι τῆς ἁλῶ-
 νος ἐγένοντο, ὡς τάχους ἕκαστοι εἶχον, ἄνθρωποι ἐκ
 ἦν πόλεων φεύγοντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ στίφος
 ἦν ἱππέων συντεταγμένον, καὶ κατακλύθησαν οἱ πλεό-
 τοι αὐτῶν.

III. Οὕτω δὴ τὰς πέντε πόλεις ἐν δυοὶν ἡμέραις
 ὦν τε καὶ ἑξανδραποδισάμενος, ἦεν ἐπὶ τὴν μεγ-
 ῆν αὐτῶν τὴν Κυροῦπολιν. Ἡ δὲ τετειχισμένη
 ἦν ὑψηλοτέρῳ τείχει ἢ περ αἱ ἄλλαι, οἷα δὲ ἐκ
 ὕψους οἰκισθεῖσα, καὶ τοῦ πλείστου καὶ μαχιμω-
 τοῦ τῶν ταύτῃ βαρβάρων ἐς ταύτην συμπεφευγότες,
 ὥς ὡσαύτως ῥαδίᾳ ἐξ ἐφ' ὅδου εἰεῖν τοῖς Μακεδόσι
 ἵκνυστο. Ἀλλὰ μηχανὴς γὰρ προσάγων τῷ τείχει
 Λέξανδρος, ταύτῃ μὲν κατασείειν ἐπεχάει τὸ τεῖχος,
 καὶ κατὰ τὸ αἰὶ παραρρήγνυμενον αὐτοῦ τὰς προσ-
 ολαῖς ποιεῖσθαι. Αὐτὸς δὲ ὡς κατεῖδε τοὺς ἔχρους
 τοῦ ποταμοῦ, ὃς διὰ τῆς πόλεως χειμάρρους ὦν διέσ-
 ται, ἔχρους ἐν τοῖς τότε ὕδατος, καὶ οὐ συντεχεῖς τοῖς
 ἰχθεσίν, ἀλλ' οἷον παρασχεῖν παροδὸν τοῖς πτε-
 ρώταις διαδύναι ἐς τὴν πόλιν, ἀναλαβὼν τοὺς τε
 ἡματοφύλακας καὶ τοὺς ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξό-
 τας καὶ τοὺς Ἀρχαῖνας, τετραμμένων τῶν βαρβάρων
 εἰς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς ταύτῃ προσμαχομένους,
 κινθάνει κατὰ τοὺς ἔχρους ἐν ὀλίγοις κατὰ τὸ προ-
 ὦν παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν. Ἀναρρήξας δὲ ἐνδοθεν
 ὦν πυλῶν, αἱ κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἦσαν, δέχεται.

ἔλθειν παρὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐπαναγαγεῖν αὐτὸν
 παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ αἱ Μακεδόνες ἑγγυή-
 σιν. Ὁ δὲ ἀπελθὼν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸν Πτολεμαῖον
 ἐπανήγαγε· καὶ ταύτῃ πολὺ μᾶλλον ἢ πρόσθεν ὡς
 αἰτίας ἐφάνη Ἀμύντας. Ἀλλ' ὀλίγον γὰρ ὑστέρῳ
 μὴν τινα πολιορκῶν, τοξευθεὶς, ἐκ τῆς πλεονε-
 λεύτησεν, ὥστε οὐδὲν πλέον αὐτῷ χίμαται τὴν
 σιν ἀποφυγόντι, ὅτι μὴ ἀγαθῶ κομίζομεν ἀπο-
 νεῖν. Ἀλέξανδρος δὲ καταστήσας, ἐπὶ τοῖς ἐταίροις
 ἱπάρχας δύο, Ἡφαισίων καὶ τὸν Ἀμύντορος, καὶ
 Κλεῖτον τὸν Δροπίδου, καὶ ἄλλα διελόντι τῆς πλ.
 τῶν ἐταίρων (ὅτι οὐδὲ φίλων ἂν ἠθροῦντο ἵπ-
 σούτων ἱππέων, ἄλλως τε καὶ τῶν κρατίστων π.
 παντός ἱππικοῦ κατὰ τὰ ἄξια καὶ αἷα ἄλλαν αὐ-
 τὴν ἐξηγεῖσθαι) ἀφικνεῖται ἐς τοὺς πόλεις, μετ' ἑ-
 σπας καλουμένους, ὑστέρῳ δὲ Κύνεργεας ἐπικου-
 σθέντας, ὅτι Κύρῳ τῷ Καμβύσῳ ἐννεπείλαστο
 τῆς ἐς Σκύθας ἐλάσεως. Καὶ τούτους Ἀλέξανδρος
 τε ἐς Κύρον ὑπῆρξαν οἱ πρόχανοι αὐτῶν, τιμήσας καὶ
 αὐτὸς καταμαθὼν ἄνδρας οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους π.
 ταύτῃ βαρβάρους πολιτεύοντας, ἀλλὰ τῶν διαίον-
 ῶν καὶ τοῖς κρατίσταις τῶν Ἑλλήνων μεταποιον-
 τούς, ἐλευθερούς τε ἠφῆκε, καὶ χάρακ τῆς ἀφ' ὅ-
 ὃς σφίσιν ἦτησαν, (οὐ πολλὴν δὲ οὐδ' αὐτοὶ ἦ-
 σαν) προσέθηκεν. Ἐνταῦθα θύσας τῷ Ἀπόλλωνι
 Δημητριὸν μὲν ἓνα τῶν σωματοφυλάκων, ὑπαπα-
 σας μετασχεῖν Φιλῶτα τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνέλαβε· σ-
 ματοφύλακα δὲ ἀντὶ Δημητρίου ἀπέδειξε Πτολεμαῖ-
 ον τὸν Δάγῳ.

XXVIII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προῆει ὡς
 ἐκ Βόωντος τε καὶ Βήσσου, Δράγγας τε καὶ Γαδρ-
 οὺς ἐκ τῇ παρόδῳ παραστησάμενος· Παρεστήσατο
 καὶ τοὺς Ἀραχάτους, καὶ σατράπην κατέστησεν
 αὐτοῖς Μένρτα. Ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς
 σιχάρους Ἀραχάτοις. Ἐνδοκίαντα δὲ ταῦτα ἔθνη
 ἐχέοντες καὶ πάλλῃς, καὶ ξὺν ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτηδείων,
 ἐ τῶν στρατιωτῶν τελευτωρίᾳ ἐπῆλθε. Μαθεὶν
 τοὺς Ἀρείους αὐτοῖς ἀφιστάναι, Σατιβαρζάνον ἐς
 χώραν αὐτῶν ἐμβαλόντος σὺν ἱππεύσι δισχιλίαις,
 καὶ παρὰ Βήσσου ἔλαβεν, ἀποστέλλει παρ' αὐτοὺς
 ταύβαζόν τε τὸν Πέρσην, καὶ Ἐριγύιον, καὶ Κά-
 νον, σὺν ἑταίρων. Προσέταξε δὲ καὶ Φραταφίρ-
 ος, τὰς αὐτῶν Περσικῶν σατράπην ξυνεμβάλειν
 τοῖς ἐς τοὺς Ἀρείους, καὶ γίγνεται μάχη τοῖς ἀμφὶ
 ὠκείῳ καὶ Κάρανον πρὸς Σατιβαρζάνην καρτερά·
 δὲ πρόσθεν οἱ βάρβαροι ἐνέκλιναν, πρὶν Σατιβαρ-
 ζάνην ἐσμπιπτόντα Ἐριγύην, πληγέντ' ἀφρατι εἰς τὸ
 ὄσωπον, ἀποθανεῖν. Τότε δὴ ἐγκλίναντες οἱ βάρ-
 βαροι, προτροπαίῃν ἔφρευγον. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλί-
 δρος πρὸς τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἦγεν, ἵνα καὶ
 ἡμεῖς ἐκταίῃ, καὶ ἀνδμάσεν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ θυ-
 ῖεντα δὲ τοῖς θείοις, ὅσοις νόμος αὐτῷ, ὑπερί-
 λε τὸ ὄρος τὸν Καύκασον· σατράπην μὲν τῇ χο-
 ἐπιτάξας Προῆξην ἄνδρα Πέρσην· τῶν δ' ἑταί-
 ρων, Παιλόξενον τὸν Σατύρου, ἐπίσκοπον ξὺν στρα-
 τολογῶν. Τὸ δὲ ὄρος δὲ Καύκασος ὑψηλὸν μὲν
 ἐστίν, ἀσπέρ τι ἄλλο τῆς Ἀσίας, ὡς λέγει Ἀριστόβου-
 ρος, φιλοὺν δὲ τὸ πολὺ αὐτοῦ τόγε ταύτῃ. Μακρο-

γὰρ ὄρος παρτίεται ὁ Καύκασος, ὅστις καὶ τὸ
 Ταύρον τὸ ὄρος, ὃς δὴ τὴν Κιλικίαν τε καὶ Πα-
 φυλίαν ἀπείργει, ἀπὸ τοῦ Καυκάσου εἶναι λέγουσι
 καὶ ἄλλα ὄρη μεγάλα, διακεκριμένα ἀπὸ τοῦ Κα-
 κάσου ἄλλη καὶ ἄλλη ἐπωγυμία, κατὰ ἑσθιὴ τὰ ἐ-
 στων. Ἀλλὰ ἐν γε τούτῳ τῷ Καυκάσῳ οὐδὲν αἰ-
 δεῖται μὴ τέμνινθαι πεφύκασιν, καὶ σιληρίῳ, ὡς λέ-
 γει Ἀριστοβούλος· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπωκεῖτο πολλοῖς ὀ-
 θρεύουσιν, καὶ πρόβατα πολλὰ καὶ κτήνη ἄλλα
 ὅτι καὶ χαίρουσι τῷ σιληρίῳ τὰ πρόβατα· καὶ ἐπὶ
 πολλοῦ πρόβατον σιληρίου αἰσθόοιτο, καὶ θὰ
 αὐτό, καὶ τὸ, τὸ ἄνθος ἐπινέμεται, καὶ τὴν
 ἀνορύττον καὶ ταύτην κατεσθίει· ἐπὶ τούτῳ ἐ-
 ρήνη ὡς μακροτάτῳ ἀπελαμβάνουσιν ἄλλας πόλιν, ὡς
 χωρίων, ἵνα αὐτοῖς τὸ σιληρίον φέταται· οἱ δὲ
 περιφράσσουσι τὸν χῶρον, τὸ μὴ εἶναι πελάγει
 αὐτῷ τὰ πρόβατα, δυνατόν γενέσθαι εἶσοι περὶ
 οὗτο πολλοῦ ἄξιον Κυρηναίος τὸ σιληρίον. Βῆ-
 δὲ ἔχον ἄμφ' αὐτῶν τοὺς μετασχόντας αὐτῶν τῆς
 οἰκίας συλλήψεως, καὶ αὐτῶν βακτρίων ἐς ἐπι-
 σχιλοῦς, καὶ Νάας τοὺς ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ταναΐδος πο-
 ταμοῦ ἐποικούντας, ἐφθίερε τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει
 Καυκάσῳ, ὡς ἐρημία τε τῆς χώρας τῆς ἐν μέσῳ
 τοῦ τε καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπορία τῶν ἐπὶ τῇδε
 ἀπειροῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ μὴ ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν.
 Ἀλεξάνδρος ἤλαυνεν οὐδὲν μέτρον, χαλεπῶς μὲν διὰ
 χιόνος πολλῆς, καὶ ἐνδεία τῶν ἀνάγκων, ἦν δὲ
 ὁμοῖς. Βῆστος δὲ, ἐπεὶ ἐξηγγέλλετο αὐτῷ ὅτι πρὸς
 ἡδὴ ὡς Ἀλεξάνδρος, διαβὰς τὸν ὄρεον ποταμόν,

ἐν πλεῖσιν, ἐφ' ὧν θάμβη, κατέκτανεν, αὐτὸς δὲ εἰς ταῦτα καὶ τῆς Σογδιανῆς χώρας ἀπεχώρει. Εἶποντο δὲ αὐτῷ οἱ τε ἄμφι Σπιταμένην καὶ Ὀξυάρτην, ἔχοντες τοὺς ἐκ τῆς Σογδιανῆς ἱππέας, καὶ Δάρι οἱ ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος. Οἱ δὲ τῶν Βακτριῶν ἱππεῖς, ὡς εὐγενὲς ἐγγνωκότες ἔμαθον Βῆσσαν, ἄλλος ἄλλῃ ἐπὶ τοῖς σφῶν ἐκαστοὶ ἀπηλλάχθησαν.

XXIX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐς Δραψακὰ ἀφικόμενος, καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν, ἐς Δορκὸν τε ἦγε καὶ ἄκτρα, αἱ δὴ μέγισται εἰσὶ πόλεις ἐν τῇ Βακτριῶν ὁρᾷ· καὶ ταύτας τε ἐξ ἐφόδου ἔλαβε, καὶ φυλακὴν τῇ ἁκρᾷ τῆς Δορκου ἀπέλιπε, καὶ ἐπὶ ταύτης Ἀρλαον τὸν Ἀνδρόκλον, τῶν ἐταίρων· τοῖς δ' ἄλλοις ἀκτιρίαις οὐ χαλεπῶς προσχωρήσασιν, ἐπέταξε σαλπικην Ἀσιάβαζον τὸν Πέρσην· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς εἰς τὸν Ωξὸν ποταμὸν. Ὁ δὲ Ωξος ὑπερὶ μὲν ἐκ ταύτων τοῦ Κανκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος ἐν τῇ Αἰαίᾳ, ὅσους τε δὴ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ ἐκ τοῦ Αἰσάνδρου ἐπῆλθον, πλεον τῶν Ἰνδοῦν ποταμῶν. Οἱ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοι εἰσὶν· εἶπαι δὲ Ωξος ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, τὴν κατ' Ἰνδοὺς. Διαβαίνειν δὲ ἐπιχειροῦντι τὸν ποταμὸν, πᾶν ἄπορον φαίνεται· τό μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἑξήκοντα σταδίους· βάθος δὲ, οὐδὲ πρὸς λόγον ταύρων, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι βαθυτέρας, καὶ ψαμμώδης, ἡ δὲ ρεῦμα οὕτως, ὡς τὰ καταπηκνύμενα πρὸς αὐτῷ τοῦ ὄρου ἐκτερέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς, οὐ χαλεπῶς, οὐδὲ βεβαίως κατὰ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα· ἄλλως καὶ ἀπορία ὕλης ἐν τοῖς πόροις ἦν· καὶ τριβή

ἔστωρ τοῖς ἡμίταις, σπουδῇ ἐλαύνειν κατέστας ὡς
πιταμένην τε καὶ Λαταφέρνην. Καὶ Πτολεμαῖος
ὡς ἐτίετο καὶ διαλθεῖν ἐν ἡμέραις τέσσαραις
αὐτοῖς δέκα, ἀφικέσθαι ἐς τὸ στρατόπεδον, οὗ
προαχθεῖς ἐνίστασθαι ἦσαν οἱ ἀμφὶ τὸν Σπιτα-
μένην βαρβάραι.

XXX. Ἐκταῖθα ἤμαθι Πτολεμαῖος, ὅτι οὐ βε-
βία πῶς Σπιταμένη καὶ Λαταφέρνη ἡ γνώμη ἐστὶν
ἐφὶ τῇ παραδόσει τοῦ Βήσσου. Τοὺς μὲν δὴ πο-
ύς κατέλιπε, προστάξας ἐπεσθαι ἐν τάξει· αὐτὸς
ἐνν. καὶ ἀπιδύσθαι ἐλάσας ἀφίκατο πρὸς κόμην τι-
νὴν, ἣν ὁ Βήσσος ἦν ἐνν. ὀλίγῃς στρατιώταις. Οἱ
δὲ ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην μετακινεῖσθαι ἤδη
εἶδε, κατήιδες θάπτεσθαι αὐτοὺς παραδοῦναι τὸν Βήσ-
ον. Πτολεμαῖος δὲ περιστήσας ἐν κύκλῳ τῆς κό-
μης τοὺς ἱππίας (ἦν γὰρ πλ. καὶ πείχας περιβοηημέ-
ναι καὶ πύλαι καὶ αὐτὸ) ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐν τῇ
ὁμῇ βαρβάρους, ἀπαθροῦς σφύρας ἀπὸ ἀλλήλων σφάσαι πα-
χόδοντας Βήσσον. Οἱ δὲ ἐδάχοντο τοὺς ἐν Πτο-
μαῖος ἐς τὴν κόμην καὶ Πτολεμαῖος ἐκλήβων
ἦσαν, ὅπως ἐπὶ τῇ Πτολεμαῖος δὲ, ἦσαν
λεξάνδρου, ὅπως γὰρ ἐπὶ ἦσαν, ἡλεξάνδρου
ἦσαν καὶ ἡλεξάνδρου γυμνὸν ἐν αὐτοῖς θήσαντα
ὕτως ἤσαν ἐκείνας, καὶ κατέστησαν ἐν δεξιᾷ
ἡς ὁδοῦ, ἥ αὐτὰρ τε καὶ ἡσαν αὐτὰ παρακλίσανθαι
αὐτοῖς. Καὶ Πτολεμαῖος αὐτοῖς ἐπαθήσας αὐτοῖς
ρος δὲ, ἰδὼν τὸν Βήσσον, ἐπιστήσας τὸ ἔργον ἦρε-
ο, αὐτὸς οὖν τὸν βασιλέα τὸν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι
εἶον καὶ εὐεργέτην γενόμενον βαρεῖον, τὰ μὲν πρὸ

τα ξυνέλαβεν καὶ δέσας ἦγεν, ἔπειτα ἀπὸ τῶν καὶ
 ὁ Βήσσος οὐ μόνον οἱ ταῦτα δόξανται πρᾶξαι ἐκ
 ἀλλὰ καὶ τοῖς τότε
 εἰαν σφίαιν εὐρέσθαι
 διὰ τὰ τοιαῦτα μαστι-
 γειν τὸν κήρυκα ταῦ
 ἐν τῇ πίστει ἀντιῶν
 οὐκ εἰς, ἀποπέμπεται
 ταῦτα Πτολεμαῖος ἰ-
 σχυρὸς δὲ τοῦς
 φίλους Πτολεμαῖος
 καὶ Ἀλεξάνδρου γυμν-
 ὁρος δὲ ἀναπληρῶν
 ἡλικίας (πολλὰ γὰρ
 τοῦ Κανκάρου καὶ
 τοῦ Ὠξου πορεῖα ἔξε-
 τα δὲ εἶναι βασιλεία
 ἐπὶ τὸν Τάραν πο-
 τοῦτο, ὅτι δὴ καὶ ἱ-
 σχυρῶν βαρβάρων
 αἱ πηγαὶ μὲν ἐκ τοῦ
 εἰν· ἔξῃ δὲ καὶ οἱ
 θάλασσαν. Ἄλλος δ
 γὰρ ὁ Ἡρόδοτος ὁ λογοποιῶς, ἔχοντες εἶναι τῶν π-
 ταμῶν τῶν Σκυθικῶν Τάραν, καὶ φέειν μὲν ἐν ἡ-
 κτης μεγάλῃς ἀντοχῇ, ἐκδιδόναι δὲ εἰς λάμην ἐν
 καίῳ τὴν καλουμένην Μαῖαν· καὶ τὸν Τάραν
 ποταμὸν εἶναι οἱ ὅρον ποιῶντες τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐ-
 ρωπῆς. Οἷς δὴ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ πάντων τοῦ Εὐ-

εἰχον ἢ Λίμνη τε ἢ Μαίωτις καὶ ὁ ἐς ταύτην ἑξίς
 ἰοταμὸς ὁ Ταναΐς οὗτος, διείργει τὴν Ἀσίαν τε καὶ
 ἡν Εὐρώπην, καθάπερ ἢ κατὰ Γαδεῖρά τε καὶ τοὺς
 ἐντιπέραν Γαδεῖρων Λιβυὰς τοὺς Νομάδας θάλασ-
 α, τὴν Λιβύην αὖ καὶ τὴν Εὐρώπην διείργει· οἷς
 εἰ δὲ ἡ Λιβύη ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης τῷ Νεῖλῳ
 ἰοταμῷ διαχωρεῖται. Ἐνταῦθα ἀποσκευασθέντες
 ἔχες τῶν Μακεδόνων ἐς προνομήν, κατακόπτονται
 τῶς τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ δρῶσαντες τὸ ἔργον, ἀπὲρ-
 ρυγον ἐς ὅρος τραχύτατον, καὶ πάντα ἀπότομον·
 ἴσαν δὲ τὸ πλῆθος ἐς τρισμυρίους. Καὶ ἐπὶ τού-
 ρους Ἀλέξανδρος τοὺς κουφώτατους τῆς στρατιᾶς
 ἰκαλαβὼν ἤγεν. Ἐνθα δὲ προυβολαὶ πολλαὶ ἐγύ-
 ναντο τοῖς Μακεδόσιν ἐς τὸ ὄρος· καὶ τὰ μὲν πρῶ-
 α ἀπεκρονοῦντα, βαλλόμενοι ἐκ τῶν βαρβάρων· καὶ
 ἄλλοι τε πολλοὶ τραυματίαι ἐγέγαντο, καὶ αὐτὸς Ἀλέ-
 ξανδρος ἐς τὴν κνήμην τοξεύεται διαρπῆς, καὶ τῆς
 τερνύνης τὴν ἀποθραύεται αὐτῷ ἐκ τοῦ τοξεύματος.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔλαβε τε τὸ χωρίον, καὶ τῶν βαρβάρων
 οἱ μὲν αὐτὰν κατεκόπησαν πρὸς τῶν Μακεδόνων,
 πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τῶν πετρῶν ρίψαντες σφᾶς ἀπέ-
 θανον· ὥστε ἐκ τρισμυρίων οὐ πλείους ἀποσώθη-
 ναι ὀκτακισμίων.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

I

Οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ὑφικνούμεθα πρὸς Ἀλεξάνδρον πρέσβεις, παρὰ τε Σκυθῶν τῶν Ἀβίων ἐκουμένων, (οὓς καὶ Ὀμηρος διμαρτυροῦσιν, ἀνδρῶν πούς εἰπὼν ἐν τῇ ποιήσει ἐπήγεσθαι. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι, αὐτὴν ἡκίστην διαπελάσσει καὶ δικαιοσύνην) καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Σκυθῶν, οἳ δὴ πρὸ μέρους ἐθνὸς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικοῦσι. Καὶ ταῦτοις ἐνμύηται Ἀλέξανδρος τῶν ἡμετέρων, πρόσφαι μὲν, κατὰ πρεσβείαν, ἐπὶ δὲ ἐκτεταμένους· ὁ δὲ τοὺς πῆς ποταμῆς ἐς ἀπείραντον τι μᾶλλον ἔφερε φύσεώς τε τῆς χώρας, καὶ Σκυθικῆς καὶ πλείους αὐτῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ἀπλίστου τινος ἔχοντες στέλλονται ἐς τὰς μάχας. Αὐτὸς δὲ πρὸς τῷ Ταράιδι ποταμῷ ἐπεκδοὶ πόλιν οἰκίται, καὶ ταύτην ἑαυτοῦ ἐπωνυμίαν· ὁ δὲ τε γὰρ χώρος ἐπιεικὴς αὐτῷ ἐφαίνετο αὐξήσαι τὴν πόλιν ἐπὶ μεγάλῃ ἐν καλῷ οἰκισθῆσθαι τῆς ἐπὶ Σκυθίας, εἰποι

ξυμβαίνοι, ἐλάσειω, καὶ τῆς προφυλακῆς τῆς χώρας
 πρὸς τὰς καταδρομας τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐποι-
 κούντων βαρβάρων. Ἐδύκει δ' ἂν καὶ μεγάλη γέ-
 νεσθαι ἡ πόλις, πλήθει τε τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικίζο-
 μένων, καὶ τοῦ ἀσπίματος τῇ λαμπρότητι. Καὶ ἐν
 τούτῳ οἱ πρόσχωροι τῷ ποταμῷ βάρβαροι τοὺς τε
 τὰ προεδρίαν ἐν ταῖς πόλεσι σφῶν ἔχοντας στρατιώτας
 τῶν Μακεδόνων ξυλλαβόντες ἀπέκτειναν, καὶ τὰς
 πόλεις ἐς ἀσφαλείαν τινα μᾶλλον ὠχύρουν. Συνεπε-
 λάβοντο δὲ αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως καὶ τῶν Σογδιανῶν
 οἱ πολλοί, ἐπαρθέντες πρὸς τῶν ξυλλαβόντων
 Βῆσσον, ὥστε καὶ τῶν Βακτριανῶν ἔστιν οὓς οὗτοι
 καταπύοντες· εἴτε δὴ καὶ θέλοντες Ἀλεξάνδρῳ,
 ἥτε καὶ λόγον ἐπὶ τῇ ἀποστείῃ διδόντες, ὅτι ἐς ἐνὰ
 ὕλλογον ἐπηγγέλλει Ἀλεξάνδρος ὑπελθεῖν τοὺς ὑπαί-
 κτους τῆς χώρας ἐκεῖνης, εἰς Ζαρίασπā τὴν μεγίστην
 πόλιν, ὥς ἐπ' ἀγαθῷ θυδενὶ τοῦ ὕλλογου γιγνα-
 μένου.

II. Ταῦτα ὡς ἀπηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ, παρὰ γ-
 νεῖλας τοῖς πεζοῖς κατὰ λόχους κλίμακας ποιεῖσθαι,
 ἵσαι ἐκάστῳ λόχῳ ἐπηγγέλθησαν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὴν
 πρώτην ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου δρῆσθαι πρὸς πόλιν πρού-
 κωρει, ἥ ὄνομα ἦν Πάσα· ἐς γὰρ ἐπὶ τὰ πόλεις συν-
 τεφευγέται· ἐλθόντες οἱ ἐκ τῆς χώρας βάρβαροι.
 Κρατερόν δ' ἐκπέμπει πρὸς τὴν καλουμένην Κύρου-
 τολιν, ἥ περ μεγίστη πασῶν· καὶ ἐς αὐτὴν οἱ πλε-
 ιστοὶ ξυνελεγεμένοι ἦσαν τῶν βαρβάρων. Παρήγγελ-
 το δὲ αὐτῷ στρατοπεδεῦσαι πλησίον τῆς πόλεως, καὶ
 τὰ φρον τε ἐν κύκλῳ αὐτῆς ὀρύξαι, καὶ χάρακα περι-

βαλλεσθαι, καὶ τὰς μηχανὰς ὅσας χεῖροισι ἐκρη-
γνύνα, ὥς πρὸς τοὺς ἀμφὶ Κρούτερον τῇ γυνάτι
τετραρμμένοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, αὐτοὶ αὖ-
ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἐπωφελεῖν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ
Γάζαν ἐπὶ ἀφίκετο, ὥς εἶχεν, ἐξ ἑφόδου σημαία
προσβάλλειν τῷ τείχει, γῆνιν τε καὶ οὐχ οὐρανὸν
προσθίνας ἐν μύλῳ πάντοθεν τὰς ἀκμῶν, ὅ-
τε σφενδονῆται αὐτῷ καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀκον-
ται ἐκ τοῦ τῇ ἐφόδῳ τῶν πεζῶν δορκοντίων ἐκ τοῦ
προμαχομένου ἀπὸ τοῦ τεύχους, καὶ βελῶν ἐκ
μηχανῶν ἤφικτο, ὥστε ὁμοῦ μὲν ὑπὸ τοῦ πληθους
τῶν βελῶν ἐγυμνάθη τὸ τεῖχος τῶν προμαχόντων,
ταχῆα δὲ ἡ πρόσθεν τῶν κλιμάκων καὶ ἡ ἀνάστων
τῶν Μακεδόνων ἡ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐγίγνετο. Τοὺς αὖ-
τὴν ἀνδρας πάντας ἀπαικτεῖν, οὕτως δὲ Ἀλεξάνδρου
προσπαιγμένον γυναικας δὲ καὶ παῖδας ἐπὶ τῇ
ἄλλῃ λείαν δόλοισιν. Ἐνθενδε εὐθὺς ἦεν ἐπὶ
τὴν δευτέραν ἀπ' ἐκείνης πόλιν ὠκισμένην καὶ ταύ-
τῃ τῷ αὐτῷ τὸ τῶν, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβά-
νει, καὶ τοὺς αὐτῶν τὰ αὐτῷ ἐπράξεν. Οὗ δὲ ἦεν
ἐπὶ τὴν τρίτην πόλιν, καὶ ταύτην τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ
τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἶλεν. Ἐν δὲ δὲ αὐτὸς εὖν τὰς
πέζοις ἀμφὶ ταῦτα εἶχε, τοὺς ἑπτάς ἐκτεταταί ἐς τὰς
δύο τὰς πλησίον πόλεις, προστάξας παραφυλάττειν
τοὺς ἐνδοῦς, μή ποτε τὴν αὐτὴν ὑποδομεῖν τῶν πλη-
σίον πόλεων, καὶ ἅμα τὴν αὐτοῦ οὐδ' δια μακροῦ
ἐφόδον, οἱ δὲ ἐς φυγὴν τραπέτας ἀποροὶ αὐτῷ δια-
καίον γίνονται. Καὶ συνέβη δὲ οὕτως ὅπως εἶχεν,
καὶ ἐκ δευτέρου ἐγένετο αὐτῷ ἡ πόσις τῶν ἐλλείων.

οὐ γὰρ τὰς δύο τὰς οὐτω βαλάντιδας πόλεις ἔροισαν
τὴν βαρβάρων, ὥς καπνὸν τε εἶδαν ἀπὸ τῆς πρὸ
φῶν πόλεως ἐμπιπταμένης, καὶ τινες καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰθέρος αὐτοῦ διαφυγόντες, ἀντάγγελοι τῆς αἰώ-
ρας γέγοντο, ὥς τάχους ἕκαστοι εἶχον, ἀθρόοι ἐκ
τῶν πόλεων φεύγοντες, ἐμπίπτοντες εἰς τὸ στίφος
τῶν ἱππέων συνταχθέντων, καὶ κατεκρήσαντο οἱ πλεῖ-
στοι αὐτῶν.

III. Οὕτω δὴ τὰς πέντε πόλεις ἐν δυσὶν ἡμέραις
λάων τε καὶ ἑξανδραποδισάμενος, ἦεν ἐπὶ τὴν μεγ-
στην αὐτῶν τὴν Κυροῦπολιν. Ἡ δὲ τετειχισμένη
ἦν ὑψηλοτέρῳ τείχει ἢ περ αἱ ἄλλαι, οἷα δὲ ὑπὸ
κύρου οἰκισθεῖσα, καὶ τοῦ πλείστου καὶ μαχηματώ-
ου τῶν ταύτῃ βαρβάρων ἐς ταύτην συμπεφευγότες,
ὕχ ὥσαύτως ῥαδίᾳ ἐξ ἐφόδου ἔλειν τοῖς Μακεδόσι
γέγοντο. Ἀλλὰ μηχανὰς γὰρ προσάγων τῷ τείχει
Ἰλῆξανδρος, ταύτῃ μὲν κατασείειν ἐπεχάει τὸ τεῖχος,
οὐδὲ κατὰ τὸ αἰὲ παραθήγγυμενον αὐτοῦ τὰς προσ-
βολὰς ποιεῖσθαι. Αὐτὸς δὲ ὥς κατείδε τοὺς ἔχρους
τοῦ ποταμοῦ, ὅς διὰ τῆς πόλεως χειμάρρους ἦν διέσ-
σεται, ἔηρους ἐν τῷ τότε ὕδατος, καὶ οὐ συντεχεῖς τοῖς
τείχεσιν, ἀλλ' οἷον παρασχεῖν πύρρον τοῖς στρα-
τιώταις διαδύναμι ἐς τὴν πόλιν, ἀναλαβὼν τοὺς τε
σωματοφύλακας καὶ τοὺς ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξό-
τας καὶ τοὺς Ἀχαιῶνας, τετραμμένων τῶν βαρβάρων
πρὸς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς ταύτῃ προσμαχόμενους,
λανθάνει κατὰ τοὺς ἔχρους ἐν ὀλίγοις κατὰ τὸ πρῶ-
τον παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν. Αναρρήξας δὲ ἐνδοθὲν
τῶν πυλῶν, αἱ κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἦσαν, δέχεται.

καὶ τοὺς ἄλλους συρατιώτας εὐπαιότες. Ἐκ δὲ δὴ ὁ
 βασιλεὺς ἐπομένην ἡμέτην τὴν πόλιν ἀποδύμενος, ἐπὶ
 τοὺς ἄμφο. Ἀλέξανδρον ὅπως ἀπράτησαν, τοιαύτην
 προσβολὴν αὐτῶν κατεργάσθη καὶ βούλεσθαι εἰς τὴν πόλιν
 Ἀλέξανδρος βιαίας τὴν τε καταλάβει καὶ πόλιν, ἀνέχεσθαι
 καὶ κράτερός τι εὐμενέας καὶ πολλοὺς ἄλλους ποιεῖν ἡγε-
 μόνας· ἄλλων καὶ ἀποδείκνυσθαι ἐν τῇ ἀναστάσει καὶ βα-
 σίλους· κατέτεν τοῦτω δὲ κατὰ τὸ τοῦχος προσβέβη-
 κότες, ἔφημον ἡδὲ τὸ τοῦχος τῶν προμαχομένων ἡ-
 ποδων. Ἐν μὲν δὲ τῇ πρώτῃ καταλαμβάνει τῆς πό-
 λεως ἀπὸ θανάτου τῶν πολέμων, πολλοὺς δὲ ὀφθαλμο-
 λήτους· οἱ δὲ λοιποὶ (ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἐκ μέρους
 καὶ ποντοπιαστικῶν μαχητῶν, οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἑσπέρων) ἐκ-
 σαρσύνοντο ἐς τὴν ἡμέραν. Καὶ τούτους περισσε-
 οῦσιν αὐτοῖς Ἀλέξανδρος ἡμέραν μίαν ἐφάρμοξε· ὁ
 δὲ ἐνδεία πύδατος ἐνχείρισαν αὐτῷ Ἀλέξανδρος. Τῇ
 δὲ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐξ ἐφάρμου ἐλθεῖν. Μετολεμνίτης μὲν
 λέγει, ὅτι, αὐτοὺς αὐτῷ ἐνδύκτας· Ἀριστοφάνης δὲ
 ὅτι βία καὶ σάμνην ἐπέτελλε, καὶ ὅτι, πείσεται τοὺς κα-
 ταληφθέντας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῇ πόλει. Πηνελόπειος δὲ κα-
 τὰ τὴν αἰτίαν λέγει αὐτὸν τοὺς ἀνδράποδους τῇ πρώτῃ
 καὶ δευτέρῃ κατεῦσαι, πολλὰ τεταρτά, ὅτι, ἂν ἐν
 αὐτῇ χώρας ἀπαλλοτρίηται αὐτοῖς, ὡς μὲν ἄλλοι ἀπολὼν
 ἵστανται τῶν κτήνων ἀπὸ στασιμῶν προσόντων. Ἐκ τούτου
 οὐδὲ πῶς δὲ τῆς ἁγίας. Ἀναθὴν ἀποκτείναντες αὐτοὺς
 αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ταννύδου, ἀπο-
 σφάγτες, οἱ πολλοὶ, πύττει, ὅτι, ἔσπιτο, καὶ τῶν ἐκ-
 κείνων καὶ ποταμοῦ βαρβαρῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἀφ-
 ἤρσαν· οἱ δὲ δὴ οἱ ἄλλοι, ἂν ἄλλοι, νεώτεροι, οἱ

[illegible]

φαν οὐ γινώσκουσιν· ὅμως δὲ ἀπερσάμενοι, καὶ ἡμεῖς
 ὡς δὲ αὐτὸν ἀνέστησαν οἱ Σκῆπτοι, πύθοντες ἐπὶ τῇ βασι-
 σεὶ ἐβόησαν· καὶ αὐτὸς εἰς πλάκον αὐτοῦ ἐκμαίνομενος
 Ἀρίστανδρος δὲ μάλιστα ἐφράδον· ὁ δὲ κερδίσας
 εἰς ἱερῶτον κερδίσαν ἐλάττει, ἣ ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης ἐ-
 πασαν ὀλίγον δεῖν τὴν Ἀσίαν, γέγοντα πάλιν Σκῆπτοι
 καθάπερ Διογῆς δὲ ἐφάδον πατήρ, πάλιν ἐπὶ
 Ἀρίστανδρος δὲ οὐκ ἔφη παρὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ θύλου π-
 ραινομένου ἀλλὰ ἀποδείξασθαι, ὅτι εἴη ἐπὶ
 ἀκούσαι Ἀλέξανδρος· Ὁ δὲ, εἰς αὐτὸν διαφύλακτον
 φρακτικαρίνα ἦσαν ἐπὶ τῷ πύθοντι καὶ ἐπὶ τῇ
 ἐκπλοισμένη ἐφαιπτήκει τῷ ποταμῷ, καὶ ταῖς
 ἀπὸ ἐκπλοισμένης ἐκπλοισμένης ἐπὶ τοῦ Σκῆπτου
 πύθοντες ἐπὶ τῇ ὀχθῇ· (καὶ ἔστιν οἱ αὐτῶν ἐπὶ
 σκῆπτον ἐκ τῶν βελῶν, εἰς δὲ δὲ διὰ τοῦ γέφυρου
 καὶ τοῦ θύλου, διαμπαῖς πληγῆς, πύθοντες ἀπὸ τοῦ
 ἵππου· οἱ μὲν ἐκπλοισμένης πύθοντες ἐπὶ τῶν βελῶν
 διὰ μακροῦ ὕψους, καὶ ὅτι ἀπὸ ὀχθῆς αὐτοῖς π-
 τείνεται, καὶ ὀλίγον ἀνστήσαντες ἀπὸ τῆς ὀχθῆς
 Ἀλέξανδρος δὲ ταταρσμένους πύθοντες ἐπὶ τῇ βελῇ
 ἐπὶ σαλπύγγων ἐπὶ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ ἡγεμ-
 νας· εἰπὼς δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ πύθοντες
 μὲν δὲ τοὺς τοξοὺς καὶ σφαιροβόλους ἀνταβιβάζοντες
 σφαιροβόλους τε καὶ ἐκπλοισμένης ἐκπλοισμένης ἐπὶ τῆς Σκῆ-
 πτος, εἰς μὴ πύθοντες αὐτοῖς τῇ φάλαγγι πύθοντες
 ἐκβαλκοῦσιν, πύθοντες τῇ ἵππων αὐτῶν διαφύλακτον πύθοντες
 ὡς δὲ ἀφροσύνη ἐπὶ τῇ ὀχθῇ ἐκπλοισμένης, ἐφάδοντες
 τοὺς Σκῆπτος τὸ μὲν πύθοντες μὲν ἱπποκρίτων πύθοντες
 ἐκπλοισμένης καὶ τῶν σφαιροβόλων ὡς πύθοντες· καὶ

τοὺς δεδωμένους εἰς Σπύθων, καὶ εἰς κώλους περὶ ἡ-
βάντης, ἔβαλλον τε πολλοὶ ὀλίγους, αὐτοὶ δὲ οὐ
δαπάνης διαφύγγοντο. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲ τοῖς τε τοῖς
καὶ τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ὡς
ἰακκός ἦεν, ἀναμίσχας τοῖς ἐπιδόσιν, ἐπὶ ἡγε-
τοῖς Σπύθων. Ὡς δὲ ὑμῶν ἦδη ἐγένοντο, ἐλά-
ε ἐκείνους ἐς αὐτοὺς τῶν τε ἰταλῶν τρεῖς ἑκατα-
ς, καὶ τοὺς ἑπτακισμύσις ἑξήκοντας· καὶ αὐτοὶ
ἐπὶ ἰσότητι ἵπκον ἄγων, σπενδοῇ ἐνέβαλεν ἀρδί-
τοὺς ἄλλους. Οὐκ ἔστιν οἷος τε ἦσαν ἐκείνους
ἐπιδόσαντες ἐς κώλους, ὡς προσέθεν ἐπὶ ὑμῶν μὲν
εἰς ἡβάνης προσέκτετο αὐτοῖς, ὅμως δὲ οἱ φίλοι
ἀναμύρμενοι τοῖς ἐπιδόσιν· καὶ οὐκ ἦν τοῖς ἐπι-
δοσὶς ἀσφάλεις ποιεῖσθαι. Ἐνθα λαμπρὰ ἦδη
γῆ τῶν Σπύθων ἦν· καὶ κίπτοντο μὲν αὐτῶν ἐς
κώλους, καὶ εἰς τῶν ἡγεμόνων Σπυρῶνης· ἐκείνους
εἰς ἑκάστην καὶ κίπτοντο. Ὡς δὲ ἡ διακίς ὅστω
καὶ εἰς καὶ μακρὸς πολλοὺς ταλαιπώρους ἐγένετο,
πειρὰ τε ἡ στρατιὰ πᾶσι εἴχετο, καὶ αὐτοὶ Ἀλλεῖα
εἰς ἑλκύνων πῖναι ὅποιον ἦν ἄσπετον ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ.
αἱ (ἦν γὰρ πονηρὸν τὸ ὕδωρ) πένοντο ἀσπρόν καὶ
ἐκίπτοντο αὐτῶν ἐς τὴν γαστέρα· καὶ ἐπὶ τῷδε ἡ δῖος
οὐκ ἐπὶ πᾶσι Σπύθων ἐγένετο. Οἱ δὲ μὴ
ποῦσαι οὐ μὲν καὶ πάντες διαφθορήναι ἐν τῇ γῇ
εἰ μὴ ἐκείνους τὸ σῆμα ἐκείνους. Καὶ αὐτοὶ, ἐς
χαλὸν κινδύνον ἔλθων, ἐκέρχοντο ὅπως ἐς τὸ σπέν-
δοσιν· καὶ οὕτω ἐνέβη ἡ μάχη ταύτην Ἀργείοις.
V. Ὀλίγον δὲ ὕστερον παρὰ τῶν Σπύθων, καὶ
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι αὐτῶν ἀφικνοῦνται καὶ οἱ Ἀλλεῖα.

α τῇ πόλει. Σπειταμένης δὲ καὶ αἱ ἀμφ' αὐτὸν,
 ἡ ἐξηγγέλη προῤῥαυον Ἀλεξανδρος, αὐκ ἐμειναν·
 ἂν φιλῶντες τὴν πόλιν, φιλοχούσιν. Ὁ δὲ ἐχθ-
 ρος μὲν ἰδὼν ἰδὼν, ὡς δ' ἐπὶ τὸν χώρον ἦεν, οὐ
 μετὰ ἐνέχεται, ἀλλὰ τοὺς στρατιώτας ὡς ἐκ τῶν
 κρήνων, εἰσὶν ἐστὶ ἐπὶ τὴν ἐρημον τοῖς φεύγον-
 τας· ἀκρίβειαν δ' ἀναστρέφει, ἐπὶ τὴν χώραν,
 καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἐρημιῶν κατακαρυφώσας τῶν βαρ-
 βάρων ἐκείνων, ὅτι ἐνταυθὶς εἶναι ἡ γὰρ κλονία καὶ
 ὑποὶ τοῖς Μακεδόσι· καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν χά-
 κιν, ὅσῃ δ' ὁ ποταμὸς ὁ Πολυτίμητος ἐπὶ τὴν ἐπί-
 στάν· ἵνα δὲ ἐφαρμύσεται τοῦ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ,
 περὶ τὴν ἡδὴ τὸ ἐπὶ τὴν ἐρημιῶν ἡ χώρα ἐστίν· ἀφαι-
 ρεῖται δὲ, καὶ περὶ πολλὰ ὡς ὕδατος, ἐς τὴν ψάμ-
 μον. Καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ὡσαύτως ἐκ τῶν ἀφανίζον-
 ται, μεγάλοι καὶ αἰνῆται, ὅ, τοῖς Ἑπαιρίοις, ὅς ῥα
 καὶ Μάκδων τῆς χώρας καὶ Ἀρβίος, ὅστις ἐπὶ τὸν
 ὅς ἡ τῶν Ἀρβίων γῆ ἐστὶ καὶ Ἐὐμάνδρος, ὅς δὲ
 ἐν ἐρημιῶν ἔστι καὶ αἰσὶν ἐν μὲν ὅσιν οἱ τῆς πόλεως
 οἱ ποταμοὶ, ὥστε οὐδεὶς αὐτῶν μέλει τοῦ καὶ Πη-
 ρίου τοῦ Θεσσαλικοῦ ποταμοῦ, ὅς δὲ τῶν Τημερίων
 ἐκ τῶν ἐκείνων ἐς τὴν πόλιν· ὅς δὲ Πολυτίμητος πλεῖ-
 τε μάλιστα ἢ κατὰ τὸν Ἀρβίον ποταμὸν ἐστὶ.

VII. Ταῦτα δὲ διατηρηθέντες, ἐς Ζωρίαντα
 ἐφίππετο, καὶ αὐτοῦ κατέμελλε, ἔστι παρὰ τὴν πόλιν
 ἐκ τῶν τοῦ χαλκῶντος. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκεται τὸ
 κῆρυξ τῆς φρασιπρόνης τοῦ Πυρρὸν ὡς ἐστὶν, καὶ
 Σικανῶν ὅς ἐς Ἀρβίου ἀποπεμφθεὶς, ὡς Ἀρβίου
 συληνόμενος τὸν τῆς Ἀρβίου δόρυ μόνον ἀγαντες,

καὶ Βαρζάνην, ὅτινα Βήσσος τῆς Παρθυσίας σ-
 τράπην κατέστησε, καὶ τινὰς ἄλλους τῶν τότε ἐν
 Βήσσῳ ἀποστάντων. Ἰκόν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ Ἰππό-
 λος καὶ Μελαμνίδας καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῶν Θρακί-
 στρατηγὸς ἀπὸ θαλάσσης, οἳ τὰ τε χρήματα ἐν
 Μέντι πεμφοθέντα, καὶ τοὺς ἐπιμαχόντας ὥς ἐπὶ θα-
 λασσαν κατήγαγον. Καὶ Ἀσάνδρος δὲ ἐν ταῖς να-
 καὶ Νέαρχος στρατιῶν Ἑλλήνων μισθοφόρους ἄν-
 τες. Καὶ Βήσσος τε ὁ Συρίας σατράπης, καὶ Ἀντι-
 πιδώρος ὁ ὑπαρχὸς ἀπὸ θαλάσσης, καὶ οὗτοι στρα-
 τιῶν ἄγοντες. Ἐνθα δὲ ἐκλόγον ἐκ τῶν παρόντων
 ξυναγαγὼν Ἀλέξανδρος, παρήγαγεν ἐς αὐτοὺς Βί-
 σον· καὶ κατηγορήσας τὴν Δαρείου προδοσίαν, ἣ
 τε διὰ Βήσσου ἀποτυμηθῆναι καὶ τὰ ὅλα ἄκρα τε-
 λευσεν· αὐτὸν δὲ ὥς Ἐκβάτανα ἄγεσθαι, ὥς ἐκὼς
 τῷ Μήδων τε καὶ Παρθῶν ἐκλόγῳ ἀποθαινομένη.
 Καὶ ἐγὼ οὕτως τὴν ἄκρην ταύτην πεμφορίαν Βήσσος
 ἐπαινώ, ἀλλὰ βαρβαρικὴν εἶναι κρίθεμεν τῶν ἀν-
 τηρίων τὴν λώβην. Καὶ ἔπαυθῆναι ἑλκεῖν
 ἐμφορῆς ἐς ἔλκρον τοῦ Μηδικοῦ τε καὶ Περσικοῦ
 πλοῦτος, καὶ τῆς κατὰ τοὺς βαρβάρους βασιλεί-
 οῦς ἴσης ἐς τοὺς ὑπηκόους ἐνδομότησεως. Ἐσθί-
 τε ὅτι Μηδικὴν ἀντὶ τῆς Μακεδονικῆς τε καὶ πο-
 τρίου, Ἡρακλειδῆς δὲ μετέλαβεν, οὐδ' αὖτε ἐπαι-
 νῶ καὶ τὴν κίδαριν τὴν Περσικὴν τῶν νενικημένων, ὅτι
 οὐκ αὐτὸς ὁ νικῶν πάσαι ἐφόρει, ἀμείψαι οὐκ ἐπὶ
 θέσθῃ, οὐδὲν τοῦτων ἐπαινῶ· ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο
 καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου μεγάλα πράγματα ἐς τεκμηρί-
 ον τίθεμαι, ὥς οὕτως τὸ σῶμα δὴν εἶναι κατεργό-

ξυνόντων γίνεσθαι. Κλεῖτον δὲ δῆλον μὴ ἔχει
 πάλαι ἀχθόμενον τοῦ τε Ἀλεξάνδρου τῇ ἐς τὸ
 βαρυνώτερον μετακινήσει, καὶ τῶν καλοκευθόντων
 τὸν τοῖς λόγοις· τότε δὲ καὶ αὐτὸν πρὸς τοῦ αὐ-
 παροξυνόμενον, οὐκ ἔστιν, αὐτὸς ἐς τὰ θάλασσαν ὑβρί-
 οὔτε ἐς τὰ τῶν πάλαι ἡρώων ἔργα, ἐκφρασίῃ
 χάριν ταύτην ἀχαρίν προστιθέναι Ἀλεξάνδρου. Ἐπὶ
 γὰρ οὐκ οὐδὲ τὰ Ἀλεξάνδρου· ῥᾶτι αὖτε μεγάλα
 θαυμασιὰ, ὡς ἐκεῖνοι ἐπαίρουσαν· οὐκ αὖτε
 γε καταπρᾶξαι αὐτὰ, ἀλλὰ ἐπὶ γὰρ προῦντες
 κεδόνων εἶναι τὰ ἔργα· καὶ τοῦτο τὸν λόγον
 εἶναι Ἀλεξάνδρου, ἀεχθέντα. Οὐδὲ ἔργα ἐπαι-
 λόγον, ἀλλὰ ἱκανὸν γὰρ εἶναι τίλειται ἐκ τῶν
 ροινίᾳ τὸ καθ' αὐτὸν σιγῶντα ἔχειν, μηδὲ τὰ αὐ-
 τοῖς ἄλλοις ἐς κολακίαν πλημελεῖν. Ὡς δὲ καὶ
 Φιλίππου τιμὰς ἔργων, ὅτι οὐ μεγάλα οὐδὲ θαυ-
 στα. Φιλίππου καταπρᾶχθαι, οὐδὲ μὲν ξὺν δίκῃ
 μνησθῆσαν, χαριζόμενοι καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρου,
 Κλεῖτον ἤδη οὐκ ἔτι ἐν αὐτοῖς οὐκ, πρεσβεῖν
 τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλει δὲ Ἀλεξάνδρου
 καὶ τὰ τούτου ἔργα· παροινούντα ἤδη. καὶ Κλεῖτον
 τὰ τε ἄλλα, καὶ πολλὰ κῆρυξ ἔδουκε δίζοντα Ἀλεξ-
 άνδρου, ὅτι πρὸς αὐτῶν ὡς ἐμώθη, ὅπως ἢ ἐπὶ πο-
 χείᾳ ἢ ἐπὶ ἑρπύλλῃ, ἐν τῇ περὶ πρὸς Ἰέρφας· καὶ
 καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ σοβαρῶς ἀνακείμενα
 αὐτῇ σε ἢ χειρὶ (φείνοι) αἱ Ἀλεξάνδρου, ἐν τῇ
 ἔσωσε. Καὶ Ἀλεξάνδρου οὐκ ἔτι φέρειν τοῦ Κλεῖτου
 τὴν περιουσίαν τε καὶ ὑβρίν, ἀλλὰ ἀναπηδᾶν
 ξὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτόν, κατέχεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ξυμ-

ὄντων. Κλεῖτον δὲ οὐκ ἀνείναι ὑβρίζοντα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐβόα, ἀκακαλῶν τοὺς ὑπασπιστάς· οὐδενὸς δὲ ὑπακούοντος, ἐς ταῦτα ἔφη καθεστηκέναι Διορίῳ, ὅπῃτε πρὸς Βήσσου τε καὶ τῶν ἀμφὶ Βῆσσαν ξυλληφθεὶς ἦγετο, οὐδὲ τι ἄλλο, ὅτι μὴ ὄνομα ἦν βασιλεὺς. Οἴκουν ἔτι οἶονς τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τοῖς ἑταίροις, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα γὰρ οἱ μὲν λόγχῃν ἐρητῆσαι λέγουσι τῶν σωματοφυλάκων τινός, καὶ ταύτῃ παύσαντα Κλεῖτον ἀποκτεῖναι· οἱ δὲ σώρυσαν, παρὰ τῶν φυλάκων τινός καὶ ταύτην. Ἀριστείδου δὲ, ὅθεν μὲν ἡ παροιμία ὠρμήθη, αὐτὸν λέγουσι Κλεῖτον δὲ γενέσθαι μύχου πῆν ἑμμερτίαν, ὅτε ὠρμησάμενον Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀναπηδήσαντος ἀπ' αὐτοῦ ὡς διακρησμένου, ἀπαχθῆναι μὲν διὰ θυρῶν ἐκὼ ὑπὲρ τὸ τεῖχος τε καὶ τὴν τάφρον τῆς ἀκρας, ἵνα ἐγένετο πρὸς Πτολεμαίου τοῦ Λέγοντος τοῦ σωματοφύλακος· οὐ μάρτυράσθαι δὲ, ἀναστρέφαι αἰτίαι, καὶ περιπετὴ Ἀλεξάνδρου γενέσθαι Κλεῖτον ἀνακαλοῦντι, καὶ φάναι, ὅτι αὐτὸς τὰ ἐγὼ ὁ Κλεῖτος, ὦ Ἀλέξανδρε· καὶ ἐν τούτῳ πληγέντα· τῇ Διορίῳ ἀποθανεῖν.

IX. Καὶ ἐνὶ Κλεῖτον μὲν τῆς ἡβραεὺς τῆς ἐς τὸν βασιλέα τῶν αὐτῶν, μεγαλωστὲ μέρφομαι. Ἀλεξάνδρου δὲ τῆς ἀμφοῦς οἰκτεῖται, ὅτι θυεῖν κακοῖν ἐν τῷ τότε ἡττημένῳ ἐπέδειξεν αὐτὸν (ὅφ' ὅταν δὲ καὶ τοῦ ἑτέρου οὐκ ἐπτόκειν ἄνδρα σφραγοῦντα ἐξαρτῶσθαι) ὀργῆς τε καὶ παραινίας. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς δε αὐτὸν ἐπαινῶ Ἀλεξάνδρου, ὅτι παραντίκτα ἔργα σχιτλίον ἔργον ἐργασάμενος. Καὶ λέγουσιν εἰσὶν οἱ

τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι ἐρείσας τὴν σάφεισσαν πρὸς τὸ
 τοῖχον, ἐπιπίπτειν ἐγνώκει αὐτῇ· ὥς οὐ πάλιν αὐτῇ
 ζῆν, ἀποκτείναντι φίλον αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ. Οἱ πα-
 λοὶ δὲ ἐγγγραφεῖς τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν· ὑπελθόν-
 τα δὲ ἐς τὴν εὐνὴν, καίσθαι σιδεράμενον, αὐτὸν ἢ
 τὸν Κλεῖτον, ὀνομαστὶ ἀνακαλοῦνται, καὶ τὴν Κλε-
 του μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀποθραιψαμένον, Διο-
 κην, τὴν Ἀρειπίδου παῖδα, ὥς καλὰ ἔροι αὐτῇ πρ-
 φεῖα ἀποτετικὸς εἶη ἀνδρωθεὶς, ἥ γε τοῖς μὲν πα-
 δας τοῖς ἐαυτῆς ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμενος ἐπέιδεν ἀν-
 θανόντας, τὸν ὑδελφὸν δὲ αὐτῆς αὐτὸς κτεροχρη-
 ῖσται· φονία τε τῶν φίλων οὐ διαλείπειν αὐτῷ
 ἀνακαλοῦνται, αὐτὸν τε καὶ ἄριστον πᾶσιν ἐκεί-
 νῳ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, οὐδὲ τὴν ἄλλην θείσαντα διερ-
 पेῦσαι τὸ σῶμα. Καὶ ἐπὶ ταύτοις πᾶσι καὶ ἄλλοις ο-
 ντες μῆνιν ἐκ Κορινθοῦ ἦδον, ὅτι ἡ Θυρία ἀφελήθη
 Ἀλεξάνδρῳ ἢ τοῦ Κορινθοῦ. Καὶ Ἀλέξανδρος μόλις
 πρὸς τῶν ἐταίρων πεσόντας, αὐτοὶ τε ἤμυνε, καὶ ἡ
 σῶμα καλῶς ἐθεράπευσε· καὶ τῷ Διονύσιῳ τὴν δε-
 σίαν ἐπέδωκεν, ἐπεὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀποντεῖν ἤν ἐς μὴν
 τοῦ θείου, μᾶλλον τε τῇ τῆς αὐτοῦ κακότητι ἀναστ-
 ρεσθαι τὴν ξυμφορὴν. Ταῦτα μεγαλοστὶ ἐπαπ-
 ῖσται Ἀλεξάνδρου, τὸ γὰρ ἐπαυθαι δεινὸν εἶναι καὶ
 μὴτα προστάτην τε καὶ ἐνέγκοντα κατέστη· ὅτι γὰρ
 αἶμα τοῦ ἀμαρτηθέντος, ἀλλὰ συμφῆσαι γὰρ ἐπα-
 κέναι ἄνθρωπον γὰρ ὄντα. Ἦσαν δὲ οἱ λέγουσιν Ἀν-
 ξιρχον τὸν σοφιστὴν εἰσθῆναι μὲν παρὰ Ἀλεξάνδρου
 κληθέντα, ὥς παρὰ μνησόμενον· εὐρόντα δὲ κί-
 κλον καὶ ἐπιστένοντα, ἐπιγελάσαντα, ἀγνοεῖν, φη-

ασε, διότι ἐπὶ τῷδε οἱ παῖλαι σοφοὶ ἄνδρες τὴν Αἰ-
 ρῆν παύσαντες τῷ Διὶ ἐποίησαν, ὥς ὃ, τι ἂν πρὸς
 τοῦ Διὸς κυρώσῃ, τοῦτο ξὺν διακ' πεπραγμένον· καὶ
 οὐκ ἔστι καὶ τὰ ἐκ βασιλείας μεγάλου γιγνόμενα, δίκαια
 εὐθὺς νομίζεσθαι, πρῶτα μὲν πρὸς αὐτοῦ βασιλείας,
 ἔπειτα πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ταῦτα εἰπόντα
 καταμυθήσασθαι μὲν Ἀλέξανδρον ἐν τῷ τότε· κα-
 κῶν δὲ μίαν, ὡς ἐγὼ φημι, ἐξεργάσασθαι Ἀλεξάν-
 δρον, καὶ μῆζεν εἶναι ἢ ὅτε τότε ξυνείχετο· εἰπερ οὖν
 σοφοῦ ἄνδρος εἴηδε ἔγνω τὴν φύσιν, ὥς οὐ τὰ δέ-
 δικαίαι ἄρα χρὴ ἀπουδῇ ἐπιλεγόμενον πράττειν τὸν βα-
 σιλέα, ἀλλὰ ὅ, τι ἂν καὶ ὁπωσοῦν ἐκ βασιλείας πρα-
 χεῖν, τοῦτο δίκαιον νομίζεσθαι. Ἐπειδὴ καὶ προσκυνεῖ-
 σθαι ἐθέλων Ἀλέξανδρον λόγος κατέχει, ὑπόθεσις
 μὲν αὐτῷ καὶ τῆς ἀμφὶ τοῦ Ἄμμωνος πατρὸς μῆλλον
 τε ἢ φιλέσθαι δόξης· θιγαίνοντα δὲ ἤδη τὰ Περ-
 σῶν καὶ Μήδων τῆς ἐσθλότητος (τῇ ἀκαίψει) καὶ τῆς
 ἄλλης θεραπείας τῇ μεγαλοψύχῳ, ὡς ἐκδοῖσθαι δὲ
 οὐδὲ πρὸς τοῦτα ἀνὴρ καὶ πολέμιος ἐς αὐτὸ ἐνδι-
 δόντας, ἄλλαν οὐκ ἔστιν, καὶ οὐδὲν αὐτὸν τοῦτο ποιεῖν
 τῶν ἀμφοτέρων, Ἀντισσαρόν (ταὶ καὶ Ἄλυν) Ἀργεῖον
 ἐποποιόν.

X. Καλλισθένης δὲ τὸν ἐθελοντὸν Ἀριστοτέλιν
 τε τῶν λόγων διακηρύσσας, καὶ τὸν πρόπον ὄντα ὑπα-
 γρομώτερον, οὕτως ἐπαίνει ταῦτα· Τούτου μὲν δή
 ἕκαστα, καὶ αὐτὸς Καλλισθένης συμφέροντα· ἐπειτα
 δὲ οὐκ εἶτι ἐπισημῶς δοκῶ τοῦ Καλλισθένους (εἴπερ
 ἀληθῆς συγγέγραπται) ὅτι ἐφ' αὐτῷ εἶναι ἀπέφαινε
 καὶ τῇ αὐτοῦ συγγραφῇ Ἀλέξανδρον τε καὶ τὰ Ἀλε-

ξάνδρου ἔργα. Οὐκ οὖν αὐτὸς ἀφίχθαι ἐξ Ἀλεξάνδρου δόξαν κτησόμενος, ἀλλὰ ἐκείνῳ εὐχαλεῶς ἐνθρώπους ποιήσων· καὶ οὐκ καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν μετουσίαν Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ἐξ ὧν Ὀλυμπιακὸς ὑπὲρ γενέσεως αὐτοῦ μετέδεται ἀνθρωπότητος, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου συγγράφοντι ἐξενέγκη ἐνθρώπους. Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὰδε ἀπέγραψάν, ὥς ἡ ἡρετό ποτε αὐτὸν Φιλώτας, ὅτε οἱ οἷοιτο μάλιστα τιμηθῆναι πρὸς τῆς Ἀθηναίων πόλεως, τὸν δὲ ἀπεκρίνασθαι, Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὅτι τὸ ἕτερον τοῖν τυράννοις ἔκτειναν, καὶ τὸν ἄλλον κατέλυσαν· ἐρέσθαι αὐτῷ τὸν Φιλώτα, εἴ ποτε φαννον κτείναντι ὑπάρχει, παρ' οὗς τούτοις εἴδεται τῶν Ἑλλήνων φυγόντα σῶζεσθαι, καὶ ἀποκρίνασθαι οἱ τις Καλλισθένην, εὐ καὶ γὰρ παρ' ἄλλους, παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι φυγόντι ὑπάρχει σῶζεσθαι. Τοιούτους γὰρ καὶ πρὸς Εὐρυπύδα πολέμησεν ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλείδου, τερπνυνόντα δὲ καὶ τότε τῶν Ἑλλήδου. Τότε δὲ τῆς προσκυνητικῆς ὑπὸς ἡγεμονίᾳ Ἀλεξάνδρου, καὶ τοιούτοις αἰτέχων λόγους. Ἐπικρίνομαι μὲν γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς ἄλλους αὐτῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Πηλῶν τοῖς δοκιρωτέτους, μνήμην τοῦ λόγου τοῦδε ἐκ ποτὶ ἐμβαλεῖν. ὁρᾶται δὲ τοῦ λόγου Ἀπαύμαχον, ὡς καὶ δικαιώτερον ἂν θεῶν νομιζόμενον Ἀλεξάνδρῳ Διονύσου τε καὶ Ἡρακλείδου, μὴ ὅτι τῶν ἔργων ἔνεκεν, ὅσα καὶ ἡλικία καταπύρακται Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι Λέωνος μὲν Θηβαῖος ἦν, αὐδέν τι προσήκει Μακεδόσι, καὶ Ἡρακλῆς Ἀργεῖος, οὐδ' οὗτος πρὸς

ἦσαν, ὅτι μὴ κατὰ γένος τὸ Ἀλεξάνδρου· Ἡρακλείδην γὰρ εἶναι Ἀλέξανδρον. Μακεδόνας δ' αὖ τὸν γερῶν βασιλεῖα δικαιοτέρον θείαις τιμαῖς κοσμοῦντας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκτεῖνα ἀμφίλογον, ὅτι ἀπελθόντα νε ἐξ ἀνθρώπων, ὡς θεὸν τιμήσουσι· πόσῃ δὴ δικαιοτέραν ζῶντα γεραίρειν ἥπερ τελευτήσαντα, ἐς οὗδεκ' ὀφείλος τῷ τιμωμένῳ.

XI. Μεχθέντων δὲ ταύτων τε καὶ τοιούτων λόγων πρὸς Ἀναξάρχου, τοὺς μὲν μετасχρύτας τῆς βουλῆς ἐπαντίειν τὸν λόγον, καὶ ἤδη ἐθέλειν ἄρχεσθαι τῆς προσκυνήσεως· τοὺς Μακεδόνας δὲ τοὺς πολλοὺς μαχομένους τῷ λόγῳ, στήν ἔχει. Καλλισθένην δὲ ὑπολαβόντα, Ἀλεξάνδρου μὲν, εἰπεῖν, ὡς Ἀναξάρχου, οὐδαμῶς ἀνίσχον ἀποφαίνειν τιμῆς, ὅσαι εὐμετραι ἀνθρώποις· ἀλλὰ διακεκρίσθαι γὰρ τοῖς ἐνθρώποις, ὅσαι τε ἀνθρώπων τιμαὶ, καὶ ὅσαι θεῖαι, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις, καθάπερ οὐκ ἔστιν ἐκδομήσει, καὶ ἀγαλμάτων ἀνσάπτοις· ἔτι καὶ ταμένη τῷ θεῷ ἐξαιρεῖται, καὶ ἰδύεται ἐκείνοις, καὶ σπένδεται· καὶ ὕμνοι μὲν ἐς τοὺς θεοὺς ποιοῦνται, ἔπαινοι δὲ ἐς ἀνθρώπους· αἱτῶν οὐχ ἥμισυ τῇ τῆς προσκυνήσεως νόμῳ. Ταῦτα μὲν γὰρ ἀνθρώπους φιλεῖσθαι πρὸς τῶν ἀνταξομένων· πρὸ θεῶν δὲ ὅτι ἄνω πόνυ ἰδρύμενον, καὶ οὐδὲ φραῖσαι αὐτοῦ θάμης, ἐπὶ τῷδε ἄρα τῇ προσκυνήσει γεραίρεται. Καὶ χοροὶ τοῖς θεοῖς ἵστανται, καὶ παιῶνες ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἄδονται. Καὶ οὐδὲν θαυμάσιον, ὅπως γὰρ καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν ἄλλοις ἄλλαι τιμαὶ πρόσσονται, καὶ ναὶ μὰ Δία ἥρωσιν ἄλλαι, καὶ αὐκαὶ ἀποκρίμασθαι

τοῦ θείου. Οἴκουν εἰκός ἔμπαντα ταῦτα ἀναί-
 ράσοντας, τοὺς μὲν ἀνθρώπους ἐς ἀρχαῖα ὑπέρουσι
 καθιστάμεν, τῶν τιμῶν ταῖς ὑπερβολαῖς, τοὺς θεοὺς
 δέ, τόχα ἐπὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἐς τεκμηρίωσιν τοῦ πρώτου
 καταβάλλειν, τὰ ἑαυτῶν ἀνθρώποις τιμῶντας. Οὐχ οὐ-
 οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἀπαχέσθαι ἢ, εἰ τῶν ἐδικοῦνται
 εἰσποιοῖτο καὶ βασιλικαῖς τιμαῖς χειραποκτῆν ἢ φησὶ
 οὐ δικαίον. Πολὺ ἢ οὐκ ἀδικαιότερον τοὺς θεοὺς
 δυσχεραίνειν, ὅσοι ἀνθρώποι ἐς τὰς θείας τιμὰς
 αὐτοῖς εἰσποιοῦσιν, ἢ ἀπὸς ἄλλων εἰσποιοῦμενοι ἀν-
 χονται. Ἀλέξανδρον δὲ πόρρω τοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς
 ἀγαθῶν τὸν ἔριστα, εἰκαί τε καὶ δοκεῖν, καὶ βασι-
 λεῶν τὸν βασιλευμένον, καὶ στρατηγῶν τὸν ἀν-
 στρατηγικώτατον. Καί σε, εἰπερ τιμῶν ἄλλων,
 ἀνάλαβε, εἰσρηκτῆρα ταύτων τῶν λόγων ἐχρή-
 γησαι, καὶ ἀλλήλων αὐτῶν ἀνακτῶν ἀπὸ σοφίης ἢ
 καὶ παιδείας. Ἀλέξανδρον εὐκλότατον οὐκ οὐκ. ἄρχον-
 σε τοῦδε τοῦ λόγου πρόπον ἦν, ἀλλὰ μεμνησθαι γὰρ
 οὐκ ἔστιν ἀλλὰ τοῦδε τοῦδε εὐνόητα, ἢ ἀπὸ τοῦ λεόντι,
 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῦδε, Ἡρακλίδης δὲ ἀπὸ γένους
 καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦδε ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε
 δεχόμενος ἡλόν, αὐτοῦδε βίη, καὶ αὐτοῦδε ἀπὸ τοῦδε
 ἀρχοντες ἀπὸ τοῦδε. Οὐκ οὐκ αὐτοῦδε τοῦδε Ἡρακλίδης
 ζῶντα ἢ θῆναι ἀπὸ τοῦδε Ἡρακλίδης ἀπὸ τοῦδε, ἀλλὰ
 οὐδὲ ταῦτα ἡσυχία ἀπὸ τοῦδε, ἢ ἀπὸ τοῦδε τοῦδε τοῦδε
 ἐν ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε. Ἡρακλίδης
 ἐν δὲ αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ ἢ ἀπὸ τοῦδε γίνονται, βασι-
 λεῖκα καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἐν τῇδε Ἑλλά-
 δος μεμνησθαι σε αἰσῶ, ἢ Ἀλέξανδρον, ἢ Ἡρακλίδην

οὗτος σκόλος σοι ἐγγύς, προσθεῖναι τὴν Ἀσίαν τῇ
 Ἑλλάδι. Μαίον ἐνθυμήθητι ἐκείσε ἐπαυλῶν,
 οὐ γὰρ καὶ τοῦ Ἑλλήνων τοὺς ἐκκοιρανιστοὺς προσ-
 κύνει, καὶ τὴν προσηύχου, ἢ Ἑλλήνων μὲν ὑφ' ἑ-
 77. Μάκεδονας δὲ προσθήσεις τὴνδε τὴν ἀτιμίαν. ἢ
 ἐκπεριμένεσθαι σοι αὐτῶν τὰ τῶν τεμνῶν ἐς ἅπαν,
 ὥς πρὸς Ἑλλήνων γὰρ καὶ Μάκεδονων ἀνθρωπίνους
 καὶ Ἑλληνιστὰς τιμᾶσθαι. πρὸς δὲ τῶν βαρβά-
 ρων μόνον βαρβαρικῶς. Εἰ δὲ ἐπὶ Κύρου τοῦ
 Ἑκαμβίου λέγεται, τὸν πρῶτον προσκυνῆσθαι ἀν-
 θρώπων Κύρον, καὶ ἐπὶ τοῦδε ἐμμεῖναι Πέρσας τε
 καὶ Μήδους τῆνδε τὴν ταπεινότητα, χρη' ἐνθυμεῖ-
 τhai, ὅτι τὸν Κύρον ἐκείνον Σινύθαι εὐνοφρόνισαν,
 πάντες ἄνδρες καὶ αὐτόνομοι, καὶ Δαρῖον ἕλκει
 καὶ Σινύθαι, καὶ ἑρξην Ἀθηναίαν καὶ Μακεδαιμό-
 νους, καὶ Ἀρταξέρην Κλέαρχος καὶ Λενοφῶν, καὶ οἱ
 ἄλλοι τούτοις κύριοι, καὶ Δαρῖον τούτον Ἀλέξανδρος,
 καὶ προσκυνούμενος.

XII. Ταῦτα δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπόντα Κούλλισος
 νῆν, ἀνίσταται μὲν μεγαλῶς τὸν Ἀλέξανδρον, Μακεδόνων
 δὲ πρὸς θυμῶν αἰτέειναι τοῦτο γινώσκον Ἀλέξαν-
 δρον, πέμψαντα καλεῖσθαι Μακεδόνας, μεμνησθαι
 εἴ τι τῆς προσκυνήσεως ἡμετέρας γὰρ γενομένης
 ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἀκρίστῶς τῶν Περσῶν τοὺς προσβυ-
 τάτους, ἐφείη προσκυνεῖν. ὁ δὲ ἀνίσταται δὲ διὰ τῶν
 ἐταίρων, ἐπαιδὴ τίς εἴδεται τῶν Περσῶν οὐκ εἶναι
 κόσμῳ προσκυνῆσαι, τὸν δὲ ἐπαινεῖν τὸ σῆμα
 τοῦ Περσῶν, ὡς πεπαισῶν καὶ τοῦτο χαλεπήσαντι
 τότε Ἀλέξανδρον, ἐντελέλαιναι αὐτοῖς. Ἀναγίγνω-

πτωι δὲ δὴ καὶ τοιούτου λόγου προπύκναι φιλή-
 χουσῃν ἐν κύκλῳ Ἀλέξανδρον πρώτοις μὲν τούτοις
 πρὸς οὓς τινες ἐνέκειτο αὐτῷ τὰ τῆς προσκυνήσεως
 τὸν δὲ πρῶτον ἐκπλέοντα τὴν φιλίαν, προσκυνοῦ-
 τε ἀναστάντα, καὶ φιλήθῃναι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
 το ἐφιξῆς διὰ πάντων χωρῆσαι· ὡς δὲ ἐς Καλλισθέ-
 νην ἦκεν ἡ πρόποσις, ἀναστῆναι μὲν Καλλισθένην
 καὶ ἐκτεῖν τὴν φιλίαν καὶ προσελθόντα ἐδάμα-
 σαι, οὐ προσκυνήσαντα. Τὸν δὲ τυχεῖν μὲν το-
 τε διαλεγόμενον Ἰφραιατίονι· οὐκ οὖν προσέχων το-
 ποῦν, εἰ καὶ τὰ τῆς προσκυνήσεως ἐπετελεῖται αὐτῷ Κα-
 λισθένι ἐγένετο. Ἀλλὰ Δημήτριον γὰρ τὸν Περ-
 νακτος, ἓνα τῶν ἐπαύρων, ὡς προσήκει αὐτῷ ἐς Κα-
 λισθένης φιλήσων, φράσαι, ὅτι οὐ προσκυνήσας πρῶ-
 τος, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον οὐ κατὰ ἀρχὴν φιλήσας αὐ-
 τόν· τὸν δὲ Καλλισθένην, φιλήματι (φράσαι). Ἰαν-
 τον ἔχων ὀπίσω. Καὶ ταύτων ἕνεκα ὅσα ἐς ὕβριν τῇ
 Ἀλεξάνδρου τῇ ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐς σκαμνότη-
 τιν Καλλισθένης φέρονται, οὐδὲν αὐτομάτῃ ἐπει-
 ῶν ἀλλὰ τὸ κατ' αὐτὸν γὰρ κοσμοῦσι τίθεσθαι ἐξαρ-
 κητὰ, αὐξάνει (ὡς ἀνυστόν) τὰ βασιλείας πράγματα.
 ὅταν τις ξυνείναι οὐκ ὑπερβῇ, οὐδὲν αὐτοῦ ἐπι-
 δὲ ἀπεχθείας γενέσθαι Ἀλεξάνδρου Καλλισθένην ὡ-
 θεῖναι, ἐπὶ τῇ αἰσίσσει τε καὶ ἀφροσύνῃ, καὶ ὑπερόχῃ
 ἀβελτηρίᾳ. Ἐφ' ὅτῳ τεκμαίρεται μὴ χαλεπῶς π-
 στεύθῃναι τοὺς κατεπόμενους Καλλισθένους, ὅτι μ-
 τέσχε τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γενομένης Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ
 παιδων· τοὺς δὲ, ὅτι καὶ ἐπῆραν αὐτὸς εἰς τὸ ἐπ-
 δουλεύσαι. Συνέβη δὲ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτοῦ.

XIII. Ἐκ φιλίππου ἦν ἡδὴ καθεσθηκός, τῶν ἐν
 ἑλκεσι Μαιμόνων τοὺς παῖδας, ὅσοι ἐς ἡλικίαν ἐμει-
 νομένωσαντο, καταλέγεσθαι ἐς θεραπείαν τοῦ βασι-
 λέως. Τῇ τε περὶ τὴν ἄλλην διαίταν τοῦ σώματος
 δεσπονεῖσθαι βασιλεῖ, καὶ κομώμενον φυλάσσειν
 τοῦτο ἐπετίτραπτο· καὶ ὅποτε ἐξελαύνοι βασιλεὺς,
 τοὺς ἵππους παρὰ τῶν ἵπποκόμων δεχόμενοι ἐπεῖνοι
 περὶ σῆτον, καὶ ἀνέβαλον οὗτοι βασιλεὺς τὸν Πέρι-
 κλὸν τρόπον, καὶ τῆς ἐπὶ θήρᾳ φιλοτιμίας βασιλεῖ
 μενηνώνον ἦσαν. Τούτων καὶ Ἑρμόλαος, Σωπλίδος
 μὲν παῖς, φιλοσοφία δὲ ἐδόκει προσέχειν τὸν νοῦν,
 περὶ Καλλιπθέην θεραπεύειν ἐπὶ ταῖς. Ἐπὶ τοῦ-
 του λόγου κατέχει, ὅτι ἐς θήραν προσφερομένου Ἀλε-
 ξάνδρου σνός, ἔφθη βαλεῖν τὸν σὺν ὁ Ἑρμόλαος· καὶ
 ὁ μὲν σὺς πύπτῃ βλήθης. Ἀλέξανδρος δὲ τοῦ και-
 ροῦ ὑστερίσας, ἐχαλίσθηνα πρὸ Ἑρμόλου καὶ κελεύει
 αὐτὸν πρὸς ὄργην πλήρως λαβεῖν, ὁρῶντων τῶν ἄλ-
 λων παίδων, καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀφαιλετο. Τοῦ-
 τον τὸν Ἑρμόλαον ἀλγύσαντα τῇ ἡμέρᾳ, φράσαι πρὸς
 Σώστρατον τὸν Ἀμύντιον, ἡλικιώτην τε αὐτοῦ καὶ
 ἐραστήν· ὅτε, ὅτε οὐ βιαστὸν οἷ ἐστι μὴ τιμωρησα-
 μένῳ Ἀλέξανδρον τῆς αἰφροῦς καὶ πόν Σώστρατον
 οὐ χαλεπῶς συμπεῖσαι μετασχαῖν τοῦ ἔργου, ὅτε
 ἐρῶντα. Ἐπὶ τούτων δὲ ἀνακλιθεῖν καὶ Ἀντίπατρον
 τε τὸν Ἀσκληπιοδώρου καὶ Συρίεις πατραπύσαντος,
 καὶ Ἐπιμένην τὸν Ἀράβου, καὶ Ἀντικλέα τὸν Θεο-
 κρίτου, καὶ Φιλώτα τὸν Κάσσιδος τοῦ Θρηκός. Ὡς
 οὖν περιῆκεν ἐς Ἀντίπατρον ἢ νυκτερικὴ φυλακῇ,
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐνυκείμενον εἶναι ἀποκτεῖναι Ἀλέξαν-

ὄρον, κοιμώμεν ἐπιπύοντες· συμβῆναι δὲ αἱ μὲν
 αὐτομάτως λέγουσιν, ἔστι ἡμέραν πίνειν Ἀλέξαν-
 δρον. Ἀριστάβουλος δὲ ἔειπε ἀνέχοντα· Σὺ γὰρ
 νύκτα ἐφομαρτεῖς Ἀλέξανδρον, καί τοι ἐκ τοῦ θείου
 γιγνομένην, καὶ ταύτην τὸ μὲν πρότερον γέλωτα ἐπὶ
 Ἀλέξανδρον τε καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτόν· ὥς δὲ τὰ πάντα
 ἐν τῇ κατοχῇ ἀληθεύουσαν ἐφαίνετο, οὕτως ἡμῶν
 σθαι ὑπὲρ Ἀλέξανδρον, ἀλλ' εἴηαι γὰρ τῇ Σέβρα πρό-
 οδον πρὸς τὴν βασιλίαν καὶ πύκτωρ καὶ μεθ' ἡμῶν
 καὶ καθεύδοντι, πολλὰ μὲν ἤδη ἐπισκῆποι· καὶ
 καὶ τότε ἀπαλλασσομένου ἐκ τοῦ πότου καταχρήσθαι
 ἐκ τοῦ θείου ἐκτελεῖν, καὶ δεῖσθαι, ἐπικαλεῖσθαι
 πίνειν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ Ἀλέξανδρον· οὕτως
 εἶναι νομίζοντα, ἐπικαλεῖσθαι τε καὶ σέβασθαι καὶ οὕτως
 τοῖς παισὶ διακτεῖναι τὰ ἔρχοντα· τῇ δὲ ὑπερβαίᾳ ἑυ-
 μένης ὁ Ἀρσίου τῶν μεταχόντων τῆς ἐπιβουλῆς, φη-
 ζει τὴν πρῆξιν· Χερσάδης γὰρ Μεγάλανδρον, ἐραστὴν ἐκ
 τοῦ γεγενότου· Χερσάδης δὲ φησὶ· Εὐρυλόχῳ μὲν
 ἀδελφῷ τοῦ Ἐπιμέλους, καὶ ὁ Εὐρυλόχος ἔδωκε
 ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ἀλέξανδρον, Πτολεμαῖον τῷ Ἀργεῖ
 τῷ σωματοφύλακι καταλέγει, ἄπειν τὰ πρότερα· ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος ἔφρασε, καὶ Ἀλέξανδρος ἐβλάβετον ἐκ-
 λέγει, ὡς καὶ ὁνόματα εἶπεν, ὁ Εὐρυλόχος, καὶ οὕτως
 στεφθλοῦμενοι, σφῶν τε αὐτῶν κατεῖπεν τὴν ἐπιβου-
 λήν, καὶ τινες ἄλλους ὀνόμασαν.

XIV. Ἀριστάβουλος μὲν λέγει, αἱ καὶ Καλλισθένην
 ἐπῆραι, σφῶν ἔφρασαν ἐς τὸ τόλμημα· καὶ Πτολεμαῖος
 ὡσαύτως λέγει· Οἱ δὲ πολλοὶ οὐ ταύτην λέγουσιν,
 ἀλλὰ διὰ μῖσος γὰρ τὰ ἤδη ὄν πρὸς Καλλισθένην·

Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅτι ὁ Ἑρμόλαος ἐς τὰ μάλιστα ἐπι-
 ηδαιος ἦν τῷ Καλλιस्थένει, οὐ χαλεπῶς πιστεῦσαι
 ἐν χείρῳ ὑπὲρ Καλλιस्थένους Ἀλεξάνδρου. Ἦδη δέ
 εἰς αὐτὸν παῖδες ἀπέγραψαν· τὸν Ἑρμόλαον προαχθέν-
 τι εἰς τοὺς Μακεδόνας ὁμολογεῖν τε ἐπιβουλεύσαι·
 καὶ γὰρ οὐκ εἶναι ἐπὶ εὐλαθεῖ ἄνδρὶ φέρειν τὴν
 βρῆν τὴν Ἀλεξάνδρου· πάντα καταλέγοντα, τὴν τε
 Εὐκλείδα οὐκ ἔνδοκον τέλειν, καὶ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ Μαρκωνίου ἐπὶ ἐνορκωτέραν, καὶ τῶν ἄλλων
 αἰνῶν τότε ἀποθανόντων, καὶ τὴν Κλεῖτου ἐν μέθῃ
 ἐκείρας, καὶ τὴν ἐσθλὴν τὴν Πηδικήν, καὶ τὴν
 τραυκίαν τὴν βουλευθεῖσαν, καὶ οὕτω πεπαν-
 νένην, καὶ πρῶτος τε καὶ ὑπεύθυνος τοῦ Ἀλεξάνδρου·
 καὶ αὐτὰ οὐ φέροντα δι, εὐλαθεῖσιν ἐθέλῃσαι ἑαυτοῖς
 καὶ τοῖς ἄλλοις Μακεδόσι. Τούτων μὲν δὴ αὐτὰν τε
 καὶ τοὺς ἄλλους Μακεδόνας καταλέγουσιν πρός
 τῶν παρόντων. Καλλιस्थένην δὲ Ἀριστοβράτιος μὲν
 λέγει δεδεμένον ἐν πύλαις συμπεριλάβειν τῇ στρα-
 τῇ, ἕκαστα αὐτῷ τελευτῆσαι. Εὐκλείδης δὲ ὁ Λύ-
 κου στραβλωθέντα καὶ κρεμνισθέντα ὑποδιδόντα. Οἱ-
 τῶς οὐδὲ αἱ πάντες πιστοὶ ἐς τὴν ἀφήγησιν, καὶ συγ-
 γενόμενοι ἐν τῷ τότε Ἀλεξάνδρῳ, ὑπὲρ τῶν γνωρί-
 μων τε καὶ οὐ λαθόντων σφῆς ὅπως προαχθῇ, συμ-
 φωνῇ ἀπέγραψαν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὑπὲρ τούτων
 αὐτῶν ἄλλοι ἄλλως ἀφηγήσαντο· ἀλλ' ἐμοὶ τὰῦτα
 ἀποχρῶντα ἔστιν ἀναγεγραμμένα. Ταῦτα μὲν δὴ
 οὐ πολλῷ ὕστερον προαχθέντι, ἔτι ἐν τοῖσδε τοῖς
 ἀμφὶ Κλεῖτον ξυνηχθεῖσιν Ἀλεξάνδρῳ ἀνέγραψα,
 τούτοις μᾶλλον τι οἰκτιρὰ ὑπολαβὼν ἐς τὴν ἀφήγησιν.

XV. Παρ' Ἀλεξάνδρον δὲ ἦκα καὶ ἀνδρες Σκυθῶν τῶν ἐν τῇς Εὐρώπῃς πρεσβείαι, ξυν τοῖς πρεσβυνοῖς, οἷς αὐτὸς ἐς Σκυθὰς ἔστειλεν. Ὁ μὲν δὲ ἡ βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν, ὅτε οὗτοι ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἐπίμποντο, τετελευτηκὼς ἐτύγχανεν· ἀδελφὸς ἐκείνου ἐβασίλευεν. Ἦν δὲ ὁ νοῦς τῆς προαφ' ἐθέλειν ποιῆν πᾶν τὸ ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπαγγελόμενον Σκυθῶν· καὶ δῶρα ἔφερον Ἀλεξάνδρῳ παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σκυθῶν, ὅσα μέγιστα κομίζεσθαι ἐν Σκυθαῖς· καὶ τὴν θυγατέρα ἐτι ἐθέλει Ἀλεξάνδρῳ εἶναι γυναῖκα, βεβαιότητος οὕτως τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρον φιλίας τε καὶ συμμαχίας. Εἰδὼς ὁ πᾶσι τοῖς Σκυθῶν βασιλεύσαν γῆμαι Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡγε σατραπῶν τῶν τῆς Σκυθικῆς χώρας, καὶ ὅσοι αὐτοῖς δυνάσται κατὰ τὴν γῆν τῆς Σκυθικῆς, τότε τὰς καὶ τὰς ἐθέλειν δοῦναι τοῖς πιστοτάτοις τῶν αὐτῶν Ἀλεξάνδρου· ἦσαν δὲ καὶ αὐτὸς ἔφρασκεν, ἐκείνῳ, ὡς παρ' αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπακοῦσαι ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· ἀφίκετο δὲ ἐκ τούτου παρ' Ἀλεξάνδρου Φαρακμάνης ὁ Κωρασμίλων βασιλεὺς, ξὺν ἑπταχίλιαις καὶ πεντακοσίαις. Ἐφράσκε δὲ ὁ Φαρακμάνης, ὁμορὸς οἰκῆν τῶν Κόλχων γένει καὶ τῶν Κιμαρῶν, καὶ ἐκ τούτου Ἀλεξάνδρος, καὶ Κόλχους τε καὶ Κιμαρῶνας ἀπέπεμψε, κατεσπρέψαντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς σκῆσι τοῦ Εὐξείνου πελάγους καὶ τῆς ὁδοῦς τε ἡγεμῶν ἐστῆθαι ἐπηγγέλλετο, καὶ ἐπετηδαιατῇ ἀφαιρῆσαι παρασκευάσεις. Τοῖς τε οὖν παρὰ τῶν Σκυθῶν ἤκουσι φιλοῦνθ' ὅπως ἀποκρίνεται Ἀλεξάνδρος, καὶ ἐς τὸν τότε καιρὸν ξύμφορα, γέμει

δὲ οὐδὲν δαΐσθαι Σκυθικοῦ· καὶ Παρασμάνην ἐπαι-
 νάσας τε, καὶ φίλιαν καὶ ξορμαχίαν πρὸς αὐτὸν ξυν-
 θέμενος, αὐτῷ μὲν τότε οὐκ ἔφη ἐν πολεμῷ εἶναι ἐλαύ-
 νειν ἐπὶ τὸν Μόντον. Ἀρταβάζης δὲ τῷ Πέρσῃ, ὅτι
 τὰ Βακτριῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπιτέτραπτο, καὶ ὅσοι
 ἄλλοι πρόσχωροι τοῦτο σατράπαι, ξυστήσας Παρασ-
 μάνην ἀποπέμπει ἐς τὰ ἥθη αὐτοῦ· αὐτῷ δὲ τὰ Ἰν-
 δῶν ἔφη ἐν τῷ τότῳ μέλειν, τοσούτους γὰρ καταστρε-
 ψόμενος, πᾶσαν δὴ ἔχειν τὴν Ἀσίαν· ἐχομένης δὲ
 τῆς Ἀσίας, ἐπανίναί ἂν ἐς τὴν Ἑλλάδα· ἐκείθεν δὲ
 ἔφ' Ἑλλησποπόλεως τε καὶ τῆς Προποντίδος ξὺν τῇ δυ-
 κίρῃ πᾶσιν τῇ τε ναυτικῇ καὶ τῇ πεζικῇ, ἐλάσειν
 εἰς τὸν Μόντον· καὶ ἐς τότε ἤξεον ἀποθέσθαι Πα-
 ρασμάνην, ὅσα δὲ τῷ παρὰ αὐτίκα ἐπηγγέλλετο. Αὐ-
 τὸς δὲ ἐπὶ τὸν Ὠξὸν τε ποταμὸν ἦει αἰΐθις, καὶ ἐς
 τὴν Σογδιανὴν προχωρεῖν ἐγνίσκε, ὅτι πολλοὺς τῶν
 Σογδιανῶν ἐς τὰ ἐρίμακτα ξυμπεφυγέντα ἤγγελλετο,
 οὐδὲ ἀθέλειν κατακοῦναι τοῦ σατράπου, ὅστις αὐ-
 τοῖς ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπιτάσσεται· στρατοπεδεύοντος
 δὲ αὐτοῦ, ἐπὶ πρὸ σάταμω τῷ Ὠξῷ, οὐ μακρὴν τῆς
 σκηπῆς πρὸς αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου πηγὴν ὕδατος, καὶ
 ἄλλῃ ἐλαίου πηγῇ σιλησθὲν καὶ τῆς ἀπόχευ· καὶ Πτυ-
 λμαίρῃ τῷ Ἀργαυ τοῦ σωματοφύλακε ἐπειδὴ ἐσηγγέλ-
 θη τὸ πάρος, Πτολεμαῖος Ἀλεξάνδρῳ ἔφρασεν· Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ ἔφηνεν ἐπὶ πρὸ φέσματος, ὅσα οἱ πάντες
 ἐξηγοῦντο· Ἀρίστανδρος δὲ, πένοντι εἶναι σημεῖον
 τοῦ ἐλπίαν τὴν πηγὴν ἐφρασκε· ἀλλὰ καὶ κίχη ἐπὶ
 τοῖς πόνοις σημαίνειν.

XVI. Διαβὰς οὖν ξὺν μέρος τῆς στρατιᾶς ἐς τὴν

Σουδιανήν, Πολυ-
 γίαν καὶ Μιλίαγρο-
 νος, τούτοις μὲν π-
 κῇ εἶναι, ὥς μὴ τι
 καὶ τοὺς ἤδη ἀφει-
 δὲ ἐς πέντε μέρη
 μὲν Ἡφαιστίωνα ὃ
 τὸν Δάγον τὸν σαρ-
 δίκων ἐπέταξε· τί
 Ἀργάβαζος ἡγοῦντο
 ἀναλαβεῖν αὐτὸς,
 κανθα. Καὶ οἱ ἄλλοι
 σαν, τοὺς μὲν τιμα-
 των βίᾳ ἐξαιροῦντα
 ροῦντας, εφίσιν, μὴ
 ἀντιᾷ ἢ δυνάμει, ἀρ-
 ρας τὴν πόλιν, ἐς
 σα μὲν ἐκπέμπει τὰ
 εἶναι· Κοῖνον δὲ καὶ
 ἐς Δακίδα κατὰ πρ-
 γέλλειτο. Αὐτὸς δὲ
 Σουδιαντὲς, ἀφ' ἑτα-
 ρῶν, ταῦτα, οὐ καὶ
 εὐφροσύνην ὄντος, ἐπὶ
 Σουδιαντῶν αὐτοὺς φη-
 σιν, οὐ καὶ καλοῦσιν
 αὐτοὺς τῶν Μακ-
 κάρτιοι πρὸς τι φρο-
 νῶν καὶ τῶν τε φρουρῶν

ὑπεσόντες, καὶ τοῖς ἑν τούτοις τὴν φυλακὴν ἔχον-
 ν, τὸν μὲν στρατιώτας διαφθείρουσι, τὸν φρου-
 ρον δὲ ἰδόντες εἰς φυλακὴν εἶχον· θαρσύναντες
 ἐπὶ τοῦ φρουρῶν τῇ καταλήψει, ὁλίγαις ἡμέραις
 τέρουσι Ζαριάσποιν πελάσαντες, τῇ μὲν πόλει προσ-
 ἔλθον ἀπὸ γυναικῶν, λείαν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι,
 αὐνον. Ἦσαν δὲ ἐν τοῖς Ζαριάσποιν, νόσφι ὑπο-
 λειμμένοι, τῶν ἱππέων ἐταίρων οὐ πολλοὶ, καὶ ἑν
 ὑποτακτοῖς Πείθων τε δὲ Στωϊκίους, ἐπὶ τῆς βασιλικῆς
 ἐργασίας τῆς ἐν Ζαριάσποιν τεταγμένος, καὶ Ἀρι-
 στικὸς δὲ κισσαρῆος. Καὶ οὗτοι ἀποθνήσκοντες τῶν
 κυρτῶν τῇ καταδρομῇ (ἦδη γὰρ ἐκ τῆς νόσου
 ἀσθενέοντες ὅπλα τε ἔφερον, καὶ τῶν ἱππῶν ἐπέ-
 κεινον) ἐναγίζοντες τοὺς τε μισθοφόρους ἱππέας
 ἐγδοῦναι, ὅτι ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ζαριάσποιν ὑπο-
 λειμμένοι ἦσαν, καὶ τῶν παιδῶν τινὰς τῶν βασι-
 κῶν, ἐκδοῦναι ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας· καὶ τῇ
 ἐν πόλει προσβολῇ, ὅθεν ἐκπορεύονται τοὺς Σκυ-
 θαῖς ἐπιπεσόντες, τὴν τε λείαν συμπαῖαν ἀφείλοντο
 τοὺς, καὶ τῶν ἀγόντων τὴν λείαν οὐκ ὀλίγους ἀπέ-
 ειραν. Ἐπανιδόντες δὲ αὐτοὶ ἀτάκτως, ἀπὸ οὐδε-
 ῶς ἐξηγουμένου, ἐνδυνεύοντες πρὸς Σπταμένους
 καὶ τῶν Σκυθῶν, τῶν μὲν ἐταρῶν ἀποβαλλούσιν
 αὐτοὺς, τῶν δὲ μισθοφόρων ἱππῶν ἀφείλοντο καὶ
 αἰσίοτος δὲ κισσαρῆος αὐτοὺς ἀποθνήσκει οὐ κατὰ
 κισσαρῆον ἀνὴρ ἀγαθὸς γενομένος. Πείθων δὲ
 παρθεῖς, ζῶν λαμβάνεται πρὸς τῶν Σκυθῶν.

XVII. Καὶ ταῦτα ὡς Κριτίας ἐξηγγέλθη, ὑπο-
 ῖ ἐπὶ ταῖς Μασσαγέταις ἤλαιεν. Οἱ δὲ ὡς ἐπύ-

θοντο πλησίον ἐπιδιαικόντι σφίσι Κρατερῶν, ἔκ-
 γον ἀνὰ κράτος ὥς ἐς τὴν ἐρήμην. Καὶ Κρατερῶν
 ἐχόμενος αὐτῶν, αὐτοῖς τε ἐκείνοις περιπλήνι
 πόρῳ τῆς ἐρήμου, καὶ ἄλλοις ἰσχυροῖς Ἀσασσοῦ
 ὑπὲρ τοῦς χιλιούς, καὶ μάχη γίνεται τῶν Μακε-
 δόνων καὶ τῶν Σουθῶν καρτερά, καὶ ἐνίκησαν οἱ Μα-
 δόνες. τῶν δὲ Σουθῶν ἀπέθανον μετὰ τέκτων
 πενήτηντα ἑκατὶς. Οἱ δὲ ἄλλοι οὐ χαλεπῶς ἐπι-
 ῆρηται διεσώθησαν, ὅτι ἔμπορον ἦν προσωπὴν τοῖς
 Μακεδόσι δίοικιν. Καὶ ἐν τούτοις Ἀλέξανδρος
 τάβιζον μὲν τῆς σκευῆς τῆς Βακτριᾶν ἀπο-
 λῆπτοι δεξιόθεν διὰ γῆρας. Ἀμύντας δ' αὖτ' ἔχων
 ἄκρον ἀντὶστῆκα ἐντὶ αὐτοῦ παθίστησε. Καὶ οὗτοι
 ἀποκόπτοι αὐτοῦ, τὴν τεταυτοῦ τοῖον καὶ τὴν
 δεξιόθεν ἔχοντα, καὶ τῶν ἐταίρων ἑσπικόντες προ-
 κιστοῦς, καὶ πούς ἐπιτακοντιώδεις σφίσι, καὶ τῇ
 Βακτριᾶν καὶ Σαγδιακῶν καὶ ὅσοι ἄλλοι με-
 τ' Ἀμύντου ἐσάχθησαν, προστάτας ὡσεύον, αὐτοῖς
 Κόινον, καὶ διαχόμεναι αὐτοῦ ἐν τῇ Σαρδισ-
 τῇ τα χεῖρας ἔκρινε τῆς φυλακῆς, καὶ ἔπειτα ἐν
 ἐκείνῃ περὶ τὸν ὅρον καὶ τὸν ἑταίρων ἐκεί-
 νων ἐκείνῃ τ' Ἀντιόχῃ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐν
 τῇ, ὡς φρουρὰς τε, πάντα κατεκτείνοντο ἐκείνῃ
 τῶν Μακεδόνων, καὶ σφίσι αὐτοῖς πᾶσι αὐτοῖς τῆς
 γῆς ἐκείνῃ, ὡς ἐπὶ Κόινον τα, καὶ ἐκείνῃ τοῖς
 στρατοῦ ἀποδοῦναι, ὡς τὰν τὴν μὲν αὖτε πᾶσι
 ἐκείνῃ. Ἀντιόχῃ δὲ καὶ Βακτρῇ σφίσι τῇ
 Σαρδιακῇ ἔκρινε, καὶ ἀποδοῦναι τῇ τῇ Σαρδιακῇ
 τῇ καὶ τῇ Μαυσαγίων Σουθῶν ἐκείνῃ, ὡς

Εθροισεν οὐ χαλεπῶς τῶν Σκυθῶν ἱσπικὰς ἐς τρια-
 λείους συνεμβάλλειν σφίσι ἐς τὴν Σογδιανήν. Οἱ
 Σκύθαι, ὅτι ἀπορία τε πολλὴ ἔχονταν, καὶ ἄμ-
 ον οὔτε πύλεις εἰσὶν αὐτοῖς, οὔτε ἑδραῖοι οἰκοῦσιν.
 Δεσμεύειν αὖν περὶ τῶν φίλτατων, οὐ χαλεπὴ
 οὐκ ἐπιδόθη καὶ εἰσὶν ἐς ἄλλον καὶ ἄλλας πόλεις. Ὡς
 Κοῖνός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτῶν ἑταῖρον προσιόντας
 ἐξὺν Σπαταμένη, Ἰππίας, ἀλήτων καὶ αὐτοὶ
 ἐκ τῆς στρατιᾶς καὶ γίνεσθαι αὐτῶν μάχη κατ'
 ὁρὰς καὶ νικᾶσθαι οἱ Μακεδόνες, ὥστε τῶν μὲν βαρ-
 άρων ἱσπικῶν ὑπὲρ τοὺς ὀνηκιστοὺς παθεῖν ἐν τῇ
 μάχῃ, τῶν δ' αὖ ἐν Κοῖνῳ ἱσπικῶν μὲν ἐς ἔκδοσι καὶ
 ἔντασι, πλεονὺς δ' ἐν δόλῳ. Οἱ τὰ αὖν Σογδιανοί, οἱ
 τὴν ὑπὸ ἰππικῶν ἐξὺν Σπαταμένη, καὶ τῶν Βακτριῶν
 ἄλλοι ἀπολείπονται ἐν τῇ φυγῇ Σπαταμένην καὶ
 φεικόμενοι παρὰ Κοῖνον παρέδωκαν σφῆς αὐτοὺς
 εὐνοίαν. Οἱ τε Μασσαγῆται πρὶ Σκύθαι παρῆς πρὶ
 ῥαγάτες, τῶ μὲν σπασσομένη τῶν Σογδιανῶν διήρησαν.
 αὐτοὶ δ' ἐξὺν Σπαταμένη ἐς τὴν Ἰσημερίαν ἔφυγον. Ὡς
 δ' ἐξήγγιλλο αὐτοῖς Ἀλέξανδρος ἐν ὁρᾷ τῶν ἐπὶ τὴν
 Ἰσημερίαν ἐλαύνειν, ὑπὸ τῶν τοῦ Σπαταμένηου τῆν
 εὐνοίαν παρὰ Ἀλέξανδρον πέμπουσιν, ὥς ἀποστρέ-
 φοντες ἀπὸ σφῶν αὐτὸν τοῦτο τῷ ἔργῳ.

XVIII. Καὶ ἐν τούτῳ Κοῖνός τε ἐς Ἀφταχε
 παρ' Ἀλέξανδρον ἐπανέρχεται, καὶ ἐδ' ἄμφ' Ἐρατε-
 ρόν τε καὶ Φραταφέρνην τὸν τῶν Παρθυαίων σα-
 τράπην, καὶ Στασίαν δ' Ἀρεῶν, πεπραγμένων σφί-
 σι πάντων, ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπέτακτο. Ἀλέξαν-

δρος δὲ περὶ Ναύτακα ἀναπαύων τὴν στρατιάν,
 παρ ἡκμαῖον τοῦ χειμῶνος ἦν, Φραταφέρνην
 ἀποστέλλει εἰς Μάρδους καὶ Ταπούρους, ἄντομα
 δάτην ἐπαυάζοντα τὸν σαιτράπην, ὅτι πολλὰκι
 μετὰπεμπτος ἐξ Ἀλεξάνδρου γιγνόμενος, οὐχ ἴσ-
 κους καλοῦντι. Στασιάνορα δὲ εἰς Δράγγας σαι-
 σην ἐκπέμπει, εἰς Μήδους δὲ Ἀτραπάτην, ἐπὶ σαι-
 πεία καὶ τοῦτον τῇ Μήδων, ὅτι Ὀξοδάτης ἐθέλω-
 κεν αὐτῷ ἐφαίνετο. Σταμένην δὲ ἐπὶ Βαβυλῶ-
 στείλλει, ὅτι Μαζαῖος ὁ Βαβυλώνιος ὑπαρχος ἐ-
 λεντηκέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο. Σώπολιν δὲ καὶ Ε-
 κίλλον καὶ Μενίδαν εἰς Μακεδονίαν ἐκπέμπει,
 στρατιάν τὴν ἐκ Μακεδονίας αὐτῷ ἀναίξαντας,
 δὲ τῷ ἦρι ὑποφαίνοντι προὔχωροι ὡς ἐπὶ τὴν ὠ-
 Σογδιανῇ πέτραν, εἰς ἣν πολλοὺς μὲν τῶν Σογ-
 κῶν συμπεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο· καὶ ἡ Ὀξο-
 κων δὲ μυνὴ τοῦ Βακτρίαν, καὶ αἱ παῖδες αἱ Ὀξο-
 κων ἐν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ συμπεφευγέναι ἀγο-
 ῖον Ὀξοκάρτου αὐτῷ ὡς εἰς ἀνάλωτον δῆθεν τὸ χω-
 ρεῖον ὑπακθεμένου· ὅτι καὶ αὐτὸς ἀφειστήκει
 Ἀλεξάνδρῳ. Ταύτης γὰρ ἐξαιρέσεως, οὐκ ἐ-
 μὲν ὑπολειφθήσεσθαι ἐδόκει τῶν Σογδιανῶν
 σπαιτέρειαν ἐθέλουσιν. Ὡς δ' ἐπέλασαν τῇ πε-
 κάταλαμβάναι πάντη ἀπότομον, εἰς τὴν προσβο-
 ατρία γε εὐχκακομισμένους τοὺς βαρβάρους ὡ-
 κρόνιον πολιορκίαν, καὶ χῶν πολλὴν ἐπιπεσοῦσα
 τα προσβάσαι, ἀπορωτέραν ἐποίησε τοῖς Μακεδ-
 καὶ ἅμα ἐν ἀφθονίᾳ ὕδατος τοὺς βαρβάρους διή-
 Ἀλλὰ καὶ ὡς προσβάλλειν ἐδόκει τῷ χωρίῳ· καὶ γὰρ

καὶ ὑπερογκον ὑπὸ τῶν βαρβάρων λαχθὲν, ἐς φε-
 τιμίαν ξὺν ὀργῇ ἐβεβλήκει Ἀλέξανδρον. Προκλη-
 έντες γὰρ ἐς ξύμβασιν, καὶ προτεινομένου σφίσιν,
 εἰ σώοις ὑπάρχει ἐπὶ τῇ σφέτερά ἀπαλλαγῇναι, πα-
 ρέδοῦσι τὸ χωρίον· οἱ δὲ σὺν γέλῳ βαρβαρίζον-
 τες, πτηνοὺς ἐκέλευσαν ζητεῖν στρατιώτας Ἀλέξανδρον,
 τινες αὐτῷ ἐξαιρήσουσι τὸ ὄρος, ὥς τῶν γε ἄλλων
 ὁρώτων οὐδεμίαν ὥραν σφίσιν οὔσαν. Ἐνθα δὲ
 ἐτήρυξε Ἀλέξανδρος, τῷ μὲν πρώτῳ ἀναβάντι, δά-
 σκα τάλαντα εἶναι τὸ γέρας· δευτέρῳ δ' ἐπὶ τοῦ-
 ν, τὰ δεύτερα, καὶ τρίτῳ τὰ ἐφεξῆς, ὥς τελευταῖον
 εἶναι τῷ τελευταίῳ ἀνελθόντι τριακοσίους Δαρεικοὺς
 τὸ γέρας· καὶ τοῦτα τὰ κήρυγμα παρώξυνεν ἐτι μάλ-
 λον καὶ ἄλλως τοὺς Μακεδόνας ὀρμημένους.

XIX. Ἐνταξάμενοι δὲ ὅσοι πετροβατεῖν ἐν ταῖς
 ολιορκίαις αὐτῶν μεμελετήμεναι, ἐς τριακοσίους
 ἢν ἀριθμὸν, καὶ πασσαίλους μικροὺς σιδηροὺς, ὥς
 εἰ σκληρὰ καταπεπῆγεσαν αὐτοῖς παρὰ σκευάσαντες,
 οὗ καταπηγνύειν αὐτοὺς ἐς τὴν χύμα ὅπου πέ-
 τηγνία φανεῖη, καὶ εἰ πού τι τῆς χώρας ἐρήμον χά-
 ρος ὑποφαίκοιτο, καὶ τούτους καλωδίους ἐκ λίθου
 σχυροῖς ἐκδήσαντες, τῆς νυκτὸς προὔχωρον κατὰ
 τὸ ἀποτομώτατόν τε τῆς πέτρας, καὶ ταύτῃ ἀφυσ-
 τώτατον· καὶ τούτους τοὺς πικνοτάτους καταπη-
 γνύντες, τοὺς μὲν εἰς τὴν γῆν ὅπου διεφάνετο, τοὺς
 δὲ καὶ τῆς χύμας ἐς τὰ μακίστα ὅθ' ὀρυφθῆσθαι
 ἐνεῖλκον σφᾶς αὐτοὺς ἄλλοι ἄλλῃ τῆς πέτρας. Καὶ
 τούτων ἐς τριακόνα μὲν ἐν τῇ ἀναβίσει διεφθάρη-
 ταν, ὥστε οὐδὲ τὰ σώματα αὐτῶν ἐς ταφὴν εὐρέθη,

εμπίσδοντα ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς χιόνος. Οἱ δὲ Λοιπὸν
 ἀναβάντες ὑπὸ τῇν ἑσπέρῃ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους
 ταλαβόντες, σινδόντας
 δοῦν τῶν Μακεδόνων
 παρηγγελλόμενον. Περὶ
 λειψας τοῖς προφυλάσσει
 τρίβειν ἔτι, ἀλλὰ πε-
 γὰρ δὴ τοὺς πτηνοὺς
 τῶν αὐτῶν τοῦ ὄρους
 τοὺς ὑπὲρ τῆς κορυφῆς
 ροὶ ἐκπλαγύντες τῇ π-
 νάς τε ὑποτοπήσαντι
 ἄκρῳ, καὶ ἀκριβῶς ὡς
 τοὺς· οὕτω πρὸς τῇ
 δόγων φόβητοί ἐγένοντο
 γυναῖκες καὶ παῖδες ἔ-
 ἄρτον, καὶ αἱ παῖδες
 παρθένης ἐν ὧν γὰρ
 καλλίστην τῶν Ἀσσιανῶν
 οἱ ἐν Ἀλεξάνδρῳ σι-
 ναῖκα Δαρσίου· καὶ
 ἔρωτα εἰσεῖν αὐτῆς·
 ὑβρίσσει καὶ ὁπότε αἱ
 ἀπαξιῶσαι. Καὶ τοῖς
 νῶ μᾶλλον τι ἢ μέμ-
 (ἡ καλλίστη δὲ εἶχε
 οὐκ ἦλθεν ἐς ἐπιθυμίαν, ἡ καρτερότης αὐτῆς αὐτῇ
 ἐγένετο, νέος τε ὢν, καὶ τὰ μάλιστα ἐν ῥαμνῇ τῆς α-
 νυχίας, ὁπότε ὑβρίζουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὃ δὲ κατῆ

ἴσθῃ τε καὶ ἐφείσαιο, σωφροσύνην τε πολλὰ
:αιχρώμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀγαθῆς οὐκ ἐκίπτο
ρέσει.

XX. Καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέχει, ὀλίγον με-
τὰ τὴν μάχην, ἣ πρὸς Ἰασῶν Δαρμῶ τε καὶ Ἀλεξάν-
δρῳ συνέβη, ἀποδράντα ἐλθεῖν παρὰ Δαρεῖον τὸν
Ἰνοδχὸν τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναῖκος· καὶ τοῦ-
τον ὡς εἶδε Δαρεῖος, πρῶτα μὲν πνυθίσθαι, εἰ ζῶσιν
οὐκ καὶ οἱ παῖδες καὶ ἡ γυνή τε καὶ ἡ μήτηρ. Ὡς
ἔζώσας τε ἐπύθετο, καὶ βασιλίσσαι ὅτι καλοῦνται,
καὶ ἡ θεραπεία ὅτι ἀμφ' αὐτὰς ἐστίν, ἦν τινα καὶ
τὸ Δαρεῖον ἐθεραπεύοντο, ἐπὶ τῷδε αὖ πνυθίσθαι.
σωφρονεῖ αὐτῶ ἡ γυνή ὅτι
εὔθετο, [αὐθις ἐφίσθαι], μ-
ρου αὐτῇ ἐς ὕβριν ἐυνέβη·
δοσαντα φάναι, Ὅτι, ὦ βασι-
πεις ἔχει ἡ σὴ γυνή· καὶ Ἀ-
τὼς τὸ ἐστὶ καὶ σωφρονεῖσθαι
κι Δαρεῖον ἐς τὸν οὐρανὸν
θαι ὧδε· Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλ-
ῖμιν τὰ βασιλείων πρῶγματα
ἀλλιστοι μὲν ἐμοὶ φύλαξόν· Ἦ
ἦν ἀρχὴν, ὡσπεροῦν καὶ ἔ-
ὑκέτι σοὶ βασιλεὺς τῆς Ἀσίας
τε μὴ Ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι
ως οὐδὲ πρὸς τοῖν' πολεμίων
ῶφρονα ἔργα. Ὁξυάργης δὲ
ρομένους, ἀκοούσας δὲ καὶ ὑπὲρ
ρός, ὅτι μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ

κετο παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ ᾗ ἐν τιμῇ παρ' αὐτῷ
ἥπερ εἶδος ἐπὶ ξυντυχίᾳ τοιαύτῃ.

XXI. Ἀλέξανδρος

τῷ διεπίπρακτο, ἐχί-
ραιτάκας προὔχωνται
τι ὄχυρόν, ἄλλην πεί-
τῶν βαρβάρων. Ἐκ-
τρα· καὶ ἐς αὐτὴν
γει, καὶ ἄλλοι τῶν ἰ-
μὴν ὕψος τῆς πέτρας
δε, ἐς ἐξήκοντα· αὐ-
δος δὲ ἐς αὐτὴν μία,
πορος, οἷα δὴ παρὰ
αὐτῇ, ὥς χαλεπὴν εἰ-
καθ' ἓνα ἀνελθεῖν.

πέτραν βαθεῖα, ὥς
πέτρα ἔμελλε, πολὺ
γὰρ χωστεόν, ὥς ἐξ-
ἐς προσβολὴν τὸν σ-
δρος ἤπειτο τοῦ ἐρ-
βατο τε αὐτῷ καὶ ἐ-
μης τε καὶ ἐντυχίας
ἐλάττας (πολλὰ γὰρ
αὐτῷ τοῦ ὄρους) καὶ
καθόδον εἶναι ἐς τὴν
ᾗ ἄλλως κατελθεῖν
αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐφ'
στρατοῦ ἔχων ἐργασί-
οι σωματοφύλακες α

αὐτὸν Λεωννάτος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ λοιπῷ
 ἔρει τῆς στρατιᾶς τριχῇ διανενεμημένῳ, ὅπερ αὐτῶν
 τὴν νύκτι ἐπετέτακτο. Ἡνυκτιὸν δὲ τῆς ἡμέρας
 ὁ πλεόν ἤπερ εἴκοσι πήχεις, καὶ τῆς νυκτός, ὀλίγον
 ποδεόν, καὶ τοὶ ξυμπάσης τῆς στρατιᾶς ἐργαζομέ-
 ης· οὕτω τὸ τε χωρίον ἄπορσεν ἦν, καὶ τὸ ἔργον ἐν
 ὑπὶ χαλεπόν. Κατιόντες δὲ ἐς τὴν φάραγγα, πασ-
 ἄλους κατεπήγνυνον ἐς τὸ ὀξύτατον τῆς φάραγγος,
 ἔχοντας ἀλλήλων ὅσον ξυμμετρον πρὸς ἰσχύν τε καὶ
 υνοχὴν τῶν ἐπιβαλλομένων. Ἐπέβαλλον δὲ πλέγμα-
 α ἐκ λύγων, εἰς γεφύρας μάλιστα ἰδεῖν· καὶ ταῦτα
 υνδοῦντες, χοῦν ἄνωθεν ἐπεφόρουν, ὥς ἐξ ὀμαλοῦ
 ἰγνεσθαι τῇ στρατιᾷ τὴν πρόσοδον τὴν πρὸς τὴν
 τέτραν. Οἱ δὲ βαρβαροὶ τὰ μὲν πρῶτα κατεφόρ-
 ουν, ὥς ἀπόρου πάντη τοῦ ἐγχειρήματος· ὥς δὲ
 τοξεύματα ἤδη εἰς τὴν πέτραν ἐξικνούντο, καὶ αὐτοὶ
 ἰδύνατοι ἦσαν ἄνωθεν ἐξείργειν τοὺς Μακεδόνας
 ἐπεποίητο γὰρ αὐτοῖς προκαλύμματα πρὸς τὰ βέλη,
 ὥστε ὑπ' αὐτοῖς ἄβλαβῶς ἐργάζεσθαι) ἐκπλαγεῖς δ'
 Χοριήνης πρὸς τὰ γινόμενα, κήρυκα πέμπει πρὸς
 Ἀλεξάνδρον, δεόμενος Ὁξυάρτην οἱ ἀναπέμψαι· καὶ
 πέμπει Ὁξυάρτην Ἀλεξάνδρος. Ὁ δὲ ἀφικόμενος,
 τεῖθει Χοριήνην ἐπιτρέψαι Ἀλεξάνδρῳ αὐτόν τε καὶ
 τὸ χωρίον· βία μὲν γὰρ οὐδὲν ὁ, τι οὐχ ἁλωτὸν εἶ-
 ναι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τῇ στρατιᾷ τῇ ἐκείνου· ἐς πί-
 στιν δὲ ἐλθόντος καὶ φιλίαν, τὴν πίστιν τε καὶ δι-
 καιότητα μεγαλωστὶ ἐπῆνει τοῦ βασιλέως, τὰ τ' ἄλ-
 λα, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου
 προφέρων. Τούτοις πεισθεὶς ὁ Χοριήνης, αὐτὸς τε

ἦν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τῶν οἰκείων τινὲς καὶ τῶν
 ἑταίρων αὐτοῦ. Ἐλθόντι δὲ Χοριήνῃ, φιλικῶς ἔτα-
 τε ἀποκρινόμενος, καὶ πίστιν ἐς φίλους δοῦς, αὐτῶν
 μὲν κατέχει, πέμψαι δὲ κελεύει τῶν συγκαταελθόντων
 τινὲς αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν, τοὺς κελεύοντάς αὐ-
 δοῦναι τὸ χωρίον· καὶ ἐνδίδεται ὑπὸ τῶν ξυμ-
 φευγόντων, ὥστε καὶ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος ἀναλαβὼν
 τῶν ὑπασπιστῶν ἐς πεντακοσίους, ἀνέβη κατὰ δὴν
 τῆς πόλεως, καὶ τοσούτου ἰδέσθαι ἀρεπαικῆς τι ἐς
 τὸν Χοριήνην ἔργον ἀποδείξασθαι, ὥστε καὶ αὐτὸ
 τὸ χωρίον ἐκείνο διιτρύπει Χοριήνην, καὶ ὑπάρχον
 εἶναι ὅσων περ καὶ πρόσθεν ἔδωκε· ξυνέβη δὲ γυ-
 μῶνι τε κακοπαθῆσαι αὐτῷ τὴν στρατιάν, πολλὰς
 χιρὸς ἐπιπεσούσης ἐν τῇ πολιορκίᾳ, καὶ ἅμα ἀπώ-
 ρις τῶν ἐπιτηδείων ἐπείσθησαν· ἀλλὰ Χοριήνης ἐς
 δόληνον σιτία ἔφη δώσειν τῇ στρατιᾷ καὶ ἔδωκε σι-
 τὸν τε καὶ οἶνον τῶν ἐν τῇ πόλει ἀποθέστων, καί
 τε ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν· καὶ ταῦτα δοὺς, οὐκ
 ἔφρασκεν ἐναλῶσαι τῶν παρεσκευασμένων ἐς τὴν πο-
 λιόρκιαν· οὐδὲ τὴν δεκάτην μοῖραν ἔδωκε ἐν τῇ
 μᾶλλον τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἢ, ὥς οὐ πρός βίαν μᾶλλον
 ἢ κατὰ γνώμην ἐνδοῦς τὴν πόλιν.

XXII. Ταῦτα δὲ καταπραξιόμενος Ἀλεξάνδρος
 αὐτὸς μὲν ἐς Βάκτρα ἦν, Κρατερόν δὲ τῶν ὑπὸ
 ἑταίρων ἔχοντα ἑξακοσίους, καὶ τῶν πεζῶν τὴν π
 αὐτοῦ τάξιν καὶ τὴν ἱπποκέρχοντες καὶ Ἄρταβοι
 καὶ τὴν Ἀλμεία, ἐπὶ Κατάνῃ τε καὶ Ἀδοτάνῃ ἐκ-
 πέμπει, οἳ ἤδη μόνοι ἐτι ὑπελείποντο ἐν τῇ Ἰαρι-
 τακηνῶν χώρῃ ἀφρασηκότες· καὶ μάχης γενομένη

ρός αὐτοὺς καρτερὰς, νικῶσιν αἱ ἀμφὶ Κρατερὸν
 μάχη· καὶ Κατάνης μὲν ἀποθνήσκει αὐτοῦ μα-
 μενος· Ἀριστάνης δὲ ἐυλήθηθαις ἀνέχθη παρ' Ἀλέ-
 ξάνδρου· Τῶν δὲ ἔνι αὐτοῖς βαρβάρων, ἵππεῖς μὲν
 τετράκων ἐς ἑκατὸν καὶ εἶναι· πεζοὶ δὲ, ἀμφὶ τοὺς
 λίους, πεντακισίους· Ταῦτα δὲ ὡς ἐπράχθη τοῖς
 ἀπὸ Κρατερὸν, καὶ αὐτοὶ ἐς Βάκτρα ἦσαν· καὶ
 Πάντραις, τὸ ἀμφὶ Καλλιμαθέην τε καὶ τοὺς παῖ-
 ρας πύθμενα Ἀλεξάνδρου ἐνηνέχθη· Ἐκ Βάκτρων
 ἐξήκοτος ἦδη τοῦ ἔρος, ἀναλαβὼν τὴν στρα-
 τὴν, προὔχεται ὡς ἐπὶ Ἰνδοῦς, Ἀρύκταν ὑπολαπὼν
 τὴν χώραν τῶν Βακτριῶν, καὶ ἔνι αὐτῷ ἵππεας μὲν
 ρισχιλίους καὶ πεντακισίους, πεζοὺς δὲ μυρίους·
 περβαλὼν δὲ τὸν Καύκασον ἐν δέκα ἡμέραις, ὤφρι-
 ετο ἐς Ἀλεξάνδρειαν πόλιν, τὴν κτισθεῖσαν ἐν Πα-
 παραμισαδοῖς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπὶ Βάκτρων ἐστέλλε-
 ο· καὶ τὸν μὲν ὑπαρχόν, ὅς τις αὐτῷ ἐπὶ τῆς πό-
 λεως τότε ἐπύχθη, παραλῦσι τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐ κα-
 ῶς ἐξηγεῖσθαι ἔδοξε· προσκατομιλάσας δὲ καὶ ἄλ-
 οὺς τῶν περιούκων τε καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἀπό-
 μοχοι ἦσαν ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, Πανάροσα μὲν, ἑκα-
 τῶν ἐταίρων, τὴν πόλιν αὐτὴν κοσμεῖν ἐκέλευσε· σα-
 τραπὴν δὲ Τυριάζστην κατέστησε τῆς τε χώρας τῆς
 Παραμισαδῶν καὶ τῆς ἄλλης, ἔστι ἐς τὸν Κωφῆ-
 να ποταμὸν· Ἀφαιόμενος δ' ἐς Νίκαιαν πόλιν, καὶ
 τῇ Ἀθηναῖ ὁμάσας, προὔχεται ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα
 ποταμὸν κήρυκα ὡς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ αὐτῷ
 τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελύσας ἀπακτεῖν, ὅπως ἂν
 ἐκάστης προσχωρῇ· Καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι

ὑπαρχοὶ ἀπὸ τῶν, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῦ κομίζοντες· καὶ τοὺς ἐλέφαντας δάσκοντες, τοὺς παρὰ σφισιν ὄντας, ἀριθμῶν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν. Ἐνθα δὲ διελὼν τὴν στρατιάν, Ἡρατίωνα μὲν καὶ Περδίκκην ἐκπέμπει ἐς τὴν Πενταλώτιν χώραν, ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔχοντες τὴν τε Γοργίου τάξιν, καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας, καὶ τοὺς σθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας· προστάξας τὰ τε καὶ τὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίαν ἐξαίρειν, ἢ ὁμολογίαν κερύσασθαι· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἀφικνούμενους, παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διαβάσιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα· ξὺν τούτοις δὲ καὶ Ταξίλην, καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ στέλλονται. Καὶ οὗτοι ἐς ἀφικνέμενον πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἐπρασσόντες ὅσα ἐντολὰς Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα, Ἀσπης δὲ, ὃς τῆς Πενταλώτιδος χώρας ὑπαρχος, νεωτερίσας, αὐτὸς τε ἀπελύνεται, καὶ τὴν πόλιν προσαπώλεσεν, ἐς ἣν τινα ἐκπεφεύγει. Ἐξῆλθον γὰρ αὐτὴν ἐν τριάκοντα ἡμέραις προσκαθήμενοι οἱ ξὺν Ἡρατίωνι· καὶ αὐτὸς μὲν Ἀσπης ἀποθνήσκει, τῆς πόλεως δὲ ἐπιμελεῖσθαι ἐπιτάχθη Σαγγαῖος, ὃς ἔτι πρόσθεν πεφευγὼς Ἀσπην περὶ Ταξίλην ἡυτομολήκει· καὶ τοῦτο ἦν αὐτῷ πιστὸν πρὸς Ἀλεξάνδρον.

XXIII. Ἀλεξάνδρος δὲ ἄγων τοὺς ὑπασπιστάς, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων ὅσοι μὴ ξὺν Ἡρατίωνι ἐτατάχοντο, καὶ τῶν πεζεταίρων καλουμένων τὰς τεταγμένους, καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τοὺς ἱππακοντιστάς, προὐχώρει ἐς τὴν Ἀσπασίων τε καὶ

Γουραίων χώραν, καὶ Ἀσσακανῶν· πορευθεὶς δὲ
 ταρὰ τὸν Χόην καλούμενον ποταμὸν, ὄρεινήν τε δὸδὸν
 καὶ τραχεῖαν, καὶ τοῦτον διαβάς χαλεπῶς, τὸ μὲν πεζῶν
 τλήθος βάθην ἔπεσθαί οἱ ἐκέλευσεν. Αὐτὸς δὲ ἀνα-
 λαβὼν τοὺς ἵππεας ξύμπαντας, καὶ τῶν πεζῶν τῶν
 Μακεδόνων ἐς ὀκτακοσίους ἐπιβιβάσας τῶν ἵππων
 ἑὸν ταῖς ἡσπίσι ταῖς πεζικαῖς, σπουδῇ ἤγεν ὅτι τοὺς
 αὐτῇ οἰκοῦντας βαρβάρους, συμπεφευγέναι ἐς τὰ
 ὄρη τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐξηγγέλλετο αὐτῷ, καὶ ἐς τὰς
 πόλεις ὄσαι ὄχυρα αὐτῶν ἐς τὸ ἀπομάχεσθαι. Καὶ
 τοὺτους, τῇ πρώτῃ καθ' ὁδὸν πόλει ὤκισμένην προσ-
 βαλὼν, τοὺς μὲν πρὸ τῆς πόλεως τεταγμένους, ὥς
 ἔχεν, ἐξ ἐφόδου ἐτρέψατο, καὶ κατέκλεισεν ἐς τὴν
 πόλιν· αὐτὸς δὲ τιτρώσκεται βέλει διὰ τοῦ θώρακος
 ἐπὶ τὸν ὤμον· τὸ δὲ τραῦμα οὐ χαλεπὸν αὐτῷ ἐγένε-
 το· ὁ γὰρ θώραξ ἔσχε τὸ μὴ οὐ διαμπαξ διὰ τοῦ
 ὤμου ἐλθεῖν τὸ βέλος· Καὶ Πτολεμαῖος δ' Αἰγίου
 τρώθη, καὶ Λεοννάτος· Τότε μὲν δὴ ἵνα ἐπιμα-
 ρώτατον τοῦ τείχους ἐφαίνετο, ἐστρατοπεδεύσατο
 πρὸς τῇ πόλει· τῇ δὲ ὑστεροῦσα ὑπὸ τὴν ἑω (διπλοῦν
 γὰρ τείχος περιβεβλήτο τῇ πόλει) ἐς μὲν τὸ πρῶτον,
 ἵτε οὐκ ἀκριβὸς τετειχισμένον, οὐ χαλεπῶς ἐβίβ-
 ραντο οἱ Μακεδόνες· πρὸς δὲ τῷ δευτέρῳ ὀλίγον
 ἐντισχόντες οἱ βάρβαροι, ὥς αἱ τε κλίμακες προ-
 κειντο ἤδη, καὶ ὑπὸ τῶν βέλων πάντοθεν ἐτιτρώ-
 νοντο οἱ προμαχόμενοι, οὐκ ἔμειναν· ἀλλὰ κατα-
 τὰς πύλας ὥς ἐπὶ τὰ ὄρη ἐκπίπτονουσιν ἐκ τῆς πόλεως,
 καὶ τούτων οἱ μὲν ἐν τῇ φυγῇ ἀποθνήσκουσιν· ὁδοὺς
 δὲ ζῶντας ἔλαβον αὐτῶν, ξύμπαντας ἀποκταίνουσιν

οἱ Μακεδόνες, οὐκ ἐνρώθη ὑπ' αὐτῶν Ἀλεξανδρῶν
 δορυφόροι· οἱ πολλοὶ δὲ εἰς τὰ ὄρη, ὅτι οὐ μόνον
 τῆς πόλεως τὰ ὄρη ἦν, ἀπέφυγον· τὴν πόλιν δὲ
 κατασκάψας, εἰς Ἀνθρακὶ ἀλλήν πόλιν ἔλκει· τὴν
 δὲ ὁμολογίᾳ ἐνδοθεῖσαν κατασχών, Περσικῶν μὲν
 ξὺν τοῖς ἄλλοις ἡγεμόσι τῶν περὶ καταλείπει αὐτοῖς
 ἐξαιρεῖν ὅσαι ἂν ἄλλαι πόλεις μὴ ἐκούσαι προσ-
 ρῶσι, καὶ τὰ κατὰ τὴν χώραν ὅπως ἐπιφρονέται
 εἴη, πάντα διακοσμεῖν.

XXIV. Αὐτὸς δὲ ἄγων τοὺς ὑπασπιστάς τε
 τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τὴν Κόλιν
 καὶ Ἀττάλου τάξιν καὶ τῶν ἱππέων τὸ ἄγχιμα καὶ τῶν
 ἄλλων ἐταίρων ἐξ ἑσάρας μάλιστα ἐπικαρχίας καὶ
 τῶν ἱπποτοξοτῶν τοὺς ἡμίσεις, ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
 τὸν Εὐάσπλα προὔχον, ἵνα ὁ τῶν Ἀσπασίων ὑπα-
 ρχος ἦν· καὶ διελθὼν πολλὴν ὁδὸν, δευτέρως ὤ-
 κητο πρὸς τὴν πόλιν· οἱ δὲ βαρβαροὶ προσέγοντες
 αἰσθόμενοι Ἀλεξανδρῶν, ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν
 ἔφρευγον πρὸς τὰ ὄρη· οἱ δ' ἅμφ' Ἀλεξανδρῶν ἔ-
 χοντο τῶν φευγόντων ἕξ' ἀπὸ τῶν ὄρων καὶ φόβος
 πλὴς γίνεται τῶν βαρβαρῶν, πρὶν εἰς τὰς θυλάκας
 φθάσαι ἀπελθόντας· τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῷ
 ταύτῃ Ἰνδοῦ Ἰπτολεμάδος ὁ Ἀλγόν πρὸς τὴν ἑσθίαν
 λόφον ὄντα κατιδὼν, καὶ τῶν ὑπασπιστῶν εἶτα οἷς
 ἅμφ' αὐτόν, ξὺν πολὺ ἐλαττωσὶν αὐτὸς ἂν ὅμως ἐ-
 ὤκειν εἰ ἐκ τοῦ ἵππου· ὥς δὲ χαλεπὸς ὁ γῆλοφος τῷ
 ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει,
 παραθοὺς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν· αὐτὸς δ' ἔ-
 τίχε, πεζὸς τῷ Ἰνδοῦ ἔκπητο· ὁ δὲ, ὡς πελάζοντι

ἴδε ἦθη τὸν Πτολεμαῖον, αὐτὸς τε μεταβάλλει ἐς
 τοῦμπαινον, καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ξὺν αὐτῷ. Καὶ ὁ
 μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παῖσι
 ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στήθος ἑυστῶ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ
 εὖχεσθ' ἦν πληγὴν. Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμ-
 παῖς βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ, καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει
 αὐτὸν. ὅς δ' αὖ τὰν ἡγεμόνα σφῶν κείμενον οἱ ἄμφω
 αὐτῶν εἶδον, οὗτοι μὲν οὐκέτι ἔμειναν· οἱ δ' ἐκ τῶν
 ὄρων αἰρόμενον τὸν νεκρὸν τοῦ ὑπάρχου ἰδόντες πρὸς
 τῶν πολεμίων, ἤλθησάν τε, καὶ καταδραμόντες ξυ-
 λπτοῦσιν ἐπ' αὐτῇ μάχῃ καρτεράν πρὸς τῇ γηλόφῳ.
 Ἡδὴ γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος ἔχων τοὺς ὑπὸ τῶν ἱππικῶν
 καταβεβηκότας πεζοὺς, πρὸς τῇ γηλόφῳ ἦν. Καὶ
 οὗτοι ἐπιχειρόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ
 ὄρη, καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκρέτησαν. Τετραβυλῶν δὲ τὰ
 ὄρη Ἀλέξανδρος ἐς πόλιν κατήλθεν, ἣ ὄνομα ἦν Ἀρι-
 αῖον, καὶ ταύτην καταλοιμβάσαι ἐμπειρησάμενην
 ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, καὶ τοὺς ἀνθρώπους πεφει-
 νότας. Ἐπταῦθα δὲ ἀφόνοντο αὐτῷ καὶ οἱ ἄμφω
 Κραιτῆρὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ, πέπραχμένων σφίσι συμ-
 τάντων, ὅσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐτέτακτο. Ταύτην
 μὲν δὴ τὴν πόλιν, ὅτι ἐν ἐπικαίρῳ χάρις ἐδόκει ὥσι-
 γθαι, ἐκτεινῶσαι τε προστάσαι Κραιτῆρ', καὶ ξυμ-
 κίλσαι ἐς σὺντὴν τοὺς τε προαχῶρους, ὅσοι ἐθέλον-
 ται, καὶ εἰ δὴ πινος ἀπόμαχοι τῆς στρατιᾶς. Αὐτὸς
 δὲ προὔχοντι, ἵκα ἐμπειρευμέναι ἐπυνθάνετο τοὺς
 πολλοὺς τῶν ταύτῃ βαρβάρων· ἐλθὼν δὲ πρὸς τὴν
 ἴψον, κατιστρατοπέδευσεν ὑπὸ ταῖς ὑπὸρείαις τοῦ
 ἱεροῦ. Καὶ ἐν ταύτῃ Πτολεμαῖος ὁ Ἀάγου ἐκπεμ-

φθεις μὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐς προνομήν, προελθὼν
 δὲ προσωπίῳ αὐτὸς ἔξιν ὀλίγοις ὥς ἐς κατασκοπήν,
 ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ πυρὰ κατεῖεν τῶν βαρβάρων
 πλείονα ἢ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου στρατοπέδῳ· καὶ Ἀ-
 λεξανδρος τῷ μὲν πλήθει τῶν πυρῶν ἠπίστησεν· αὐτὸν
 δέ τι ξυνεστηκὸς τῶν ταύτῃ βαρβάρων πείθεσθαι·
 μέρος μὲν τῆς στρατιῆς αὐτοῦ καταλάμπει πρὸς τὴν
 ὄρεϊ, ὥς εἶχ' ἐστρατοπεδευμένους· αὐτὸς δὲ ἀναι-
 βῶν ὅσοι ἀπαχρῶντες ἐς τὰ ἀπηγγελλόμενα ἐφάνησαν
 ὥς πλησίον ἤδη ἀφείρων· τὰ πυρὰ, τρεῖς διαιρί-
 τήν στρατιάν· καὶ τῷ μὲν ἐνὶ ἐπίταιξιν Ἀδωνείῳ
 τὸν σωματοφύλακα, ξυντάξας αὐτῷ τὴν τε Ἀκταίων
 καὶ τὴν Βαλάκρου τάξιν· τὴν δευτέραν δὲ μοῖραν
 Πτολεμαῖω τοῦ Λάγου ἔδωκε, τῶν τε ὑποσπιστῶν
 τῶν βασιλικῶν τὸ τρίτον μέρος καὶ τὴν Φιλίππου
 καὶ Φιλώτα τάξιν καὶ δύο χιλιάρχειας τῶν τοσούτων
 καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τῶν ἱππέων τοὺς ἡμίσεας· τὴν
 δὲ τρίτην μοῖραν αὐτὸς ἤγειν, ἵνα οὐ πλείονας τῶν
 βαρβάρων ἐφάνησαντο.

XXV. Οἳ δὲ ὥς ἤυθοντο προσάγοντας τοὺς Με-
 κεδόνας (κατεῖχον γὰρ χωρία ὑπερδύξια, τῷ τε πᾶσι
 θει σφῶν θύραήσυντες, καὶ τῶν Μακεδόνων, οἱ
 ὀλίγοι ἐφάνησαντο, καταφρονήσαντες) ἐς τὸ πᾶσι
 ὑποκατέβησαν· καὶ μάχη γίνεται καρτερά. Ἀλλ'
 τοὺτους μὲν οὐ ἔξιν πόνοι ἐνέκα Ἀλεξάνδρου. Οἱ δὲ
 ἀμφὶ Πτολεμαῖον οὐκ ἐν τῷ ἀμαλῷ παρτάσσονται,
 ἀλλὰ γήλοφον γὰρ κατεῖχον οἱ βύρβαροι, ὀρθίως
 ποιήσαντες τοὺς λόφους. Πτολεμαῖος προσῆγεν, ἥμαθ'
 ἐπιμαχώτατον τοῦ λόφου ἐφάνητο, οὐ πάντῃ τῷ

ἴσαν πενιέσσωτος, ἀλλ' ὑπολιπὼν, εἰ φεύγειν
 ἔλοιον, εἴ βαρβάρους, χώσαν αὐτοῖς ἐς τὴν φυγὴν.
 αἱ γίνεσθαι καὶ τοῦτοις μάχη καρτερά; τοῦ χωρίου
 χαλεπότητι, καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς
 ὑπὲρ βαρβάρους αἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ καλὴ δὴ τι ἀλπι-
 νουσι τοῖς προσχώρων εἰσὶν. Ἐξώσθησαν δὲ καὶ
 τοὶ ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ οἱ
 ἰσὺν Ἀσσηνῶν τῇ τρίτῃ μοίρᾳ τῆς στρατιῆς εἰσαύ-
 ρεσθαι. ἀνέκον γὰρ καὶ οὕτω τοὺς κατὰ σφᾶς.
 καὶ λέγει Πτολεμαῖος ἀνθρώπους μὲν ληφθῆναι
 ὡς πέντε ἑκατομμύριους, βοῶν δὲ ὑπὲρ
 εἴκοσι καὶ εἴκοσι μυριάδας· καὶ τούτων τοὺς καλ-
 τας ἐπιλεξάμενον Ἀλέξανδρον, ὅτι διαφέρουσιν
 τῷ καλλίᾳ τε καὶ μεγέθει ἐφαίνοντο, πέμψαι εἰς
 ἐς Μακεδονίαν, ἐρχάσασθαι τὴν χώραν. Ἐπεὺ-
 ρ ἐπὶ τὴν τῶν Ἀσσηνῶν χώραν ἦγεν· τούτους
 οὐδ' ἐπαγγέλλετο παρεσκευασθαι ὡς μηχανημένους,
 πέντε μὲν εἰς δις μυρίους ἔχοντας, πεζοὺς δὲ ὑπὲρ
 ὡς πενταμύριους, τριακόσια δὲ ἐλέφαντας. Κρα-
 τὴς μὲν δὴ ἐκτεταγμένως ἦν τὴν πόλιν, ἐφ' ἧς αἰ-
 μαμὴ καταλείπετο, ταῖς τε βαρύνεσθαι ὀπλισμέ-
 νους τῆς στρατιᾶς Ἀλέξανδρον ἔχεν, καὶ αἰς μηχαν-
 ῆς, εἰποι πολιορκίας δεύσειεν. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξαν-
 ρος τοὺς τε εἰσόδους ἐκπέρας ὄρων καὶ τοὺς ἵπκα-
 ντιστάς καὶ τὴν Κοίκοι καὶ Πολυπέστοντας τάξιν,
 ἐπὶ τοὺς Ἀγριῶνας τοὺς χιλοῦς καὶ τοὺς τοξότας,
 ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσηνῶνας. Ἦγε δὲ διὰ τῆς Γου-
 ῖων χώρας, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ἐπάνυμον τῆς
 ρας τὸν Γουραῖον χαλεπῶς διέβη, διὰ βαθύτητα

τε, καὶ ὅτι ὅξυς δ' ὄξυς ἦν αὐτῷ, καὶ οἱ λίθοι στρυγύλοι ἐν τῷ ποταμῷ ὄντες σφαλεροὶ τοῖς ἐπιβαίνουσιν ἐγίνοντο. Οἱ δὲ βάρβαροι ὡς προσήγγισθοντο Ἀλέξανδρον, αἰσχροὶ μὲν ἐς μάχην καταναί οὐκ ἐτόλμησαν· διαλυθέντες δὲ ὡς ἕκαστοι πόλεις, ταύτας ἐπενδύον ἀπομαχόμενοι διασώζου.

XXVI. Καὶ Ἀλέξανδρος πρῶτα μὲν ἐπὶ Μεσαγα ἦγε, τὴν μεγίστην τῶν ταύτης πόλιν. ἔπειτα προσήγγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρσύνοντες οἱ βαρβαροὶ τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πόλεων Ἰνδῶν (ἐπεὶ γὰρ αὐτοὶ ἐς ἐπιτακισχάλους) ὡς στρατοπεδεύοντο αἶδον τοὺς Μακεδόνας, δρόμοι ἐπ' αὐτοὺς ἦσαν. Καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν πλησίον τῆς πόλεως ἔσται τὴν μάχην, προσωτέρω ἐκκαλέσασθαι αὐτοὺς ἐκ τῶν τειχῶν, ὥς εἰ τροπὴ γένητο (ἐπεὶ γὰρ ἐσομένην) μὴ δὲ ὀλίγον ἐς πόλιν καταφυγεῖν εὐμαρῶς διασώζοιντο· ὡς ἐκθρόνισταις εἶδε τοὺς βαρβάρους, μεταβαλλομένους καλεῖται τοὺς Μακεδόνας ἀποχωρεῖν ὡς πρὸς γύρῳ πύλιν, ἀπὸ τοῦ χωρίου, ἵνα περὶ στρατοπεδεύων ἐπὶ ἐπὶ πόνυ μάλιστα σταδίους. Καὶ οἱ πολέμιοι ἐπὶ θαρσύνοντες, ὡς ἐγχεύοντο ἤδη τῶν Μακεδόνα δρόμῳ τε καὶ ξὺν οὐδενὶ πόσει ἐφόροντο ἐς αὐτοὺς. Ὡς δ' ἐξικνεῖτο ἤδη τὰ τοξεύματα, ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος ἀπὸ ξυμπέφυκτος ἐπιστρέψας ἐς αὐτοὺς, φάλαγγα δρόμῳ ἀντεπῆγε. Πρῶτοι δὲ οἱ ἰπποτισταὶ τε αὐτῷ καὶ οἱ Ἀγριῶνες καὶ οἱ ποσειδάμονες, ἐνέμιξαν τοῖς βαρβάροις· αὐτοὶ δὲ φάλαγγα ἐν τάξει ἦγεν. Οἱ δ' Ἰνδοὶ τῷ τε

ἰγοὶ ἐκπιλαγόντες, καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγενημένης τῆς
 ῥῆξης, ἐγκλίναντες ἔφαιγον ἐς τὴν πόλιν· καὶ ἀπέ-
 ανον μὲν αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς διακοσίους· οἱ δὲ λοι-
 οὶ ἐς τὰ τεῖχη κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος
 προσῆκα τῷ τείχει τὴν φάλαγγα, καὶ ἐντεῦθεν το-
 ὔεται ἀπὸ τοῦ τείχους ἐς τὸ σφυρὸν οὐ χαλεπῶς·
 ταυγαζὸν δὲ ταῖς μηχαναῖς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τει-
 ῶν τὶ εὐμαρῶς κατίσειε· βιαζομένους δὲ ταύτη
 οὓς Μακεδόνας, ἣ παρεῖρόηκται τὸ τεῖχος, οὐκ
 τόλμῃ οἱ Ἴνδοι ἠμύροντο· ὥστε ταύτη μὲν τῇ
 μέρῃ ἀνεκάλασατο τὴν στρατιάν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ
 τῶν Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγέ-
 ετο, καὶ κύρως ἐπὶ ἤχθῃ ξύλινος ταῖς τεύχεσιν· ὅθεν
 κτοξεύσαντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφίε-
 να, ἀνέσπελλον ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἴνδους, Ἀλλ' οὐδ'
 ἐς βιάσασθαι εἰσὼ τοῦ τείχους οἱοί τε ἐγένοντο· τῇ
 δὲ τρίτῃ προσαγαγὼν αὐτὸς τὴν φάλαγγα, καὶ ἀπὸ
 μηχανῆς γέφυρα ἐπιβαλὼν τοῦ τείχους, ἣ παρεῖρό-
 ῃς ἦν, ταύτη ἐπὶ τοὺς ἐπαρηπιαίους, οἱ περ αὐτῷ
 καὶ Τύραν ἐσαντάς, ἐξείλον· Πολλῶν δὲ ὑπὸ προ-
 θυμίας ὠδοιμήκων, ἄρτος λαβαῖσα μείζον ἢ γέφυ-
 ρα κατεβόρην, καὶ πίπτασαι ξὺν αὐτῇ οἱ Μακεδό-
 νες· οἱ δὲ βάσβαροι ἰδόντες τὸ γιγχόμενον, λίθους
 τε ξὺν βοῇ ἀπὸ τῶν τευχῶν καὶ τοξεύμασι, καὶ ἄλλω
 ὅτῳ τις μετὰ χεῖρας ἔχων ἐτύγχανεν, ἢ ὅτῳ τις ἐν
 τῷ τότε ἔλαβεν, ἐξηκόντιζον ἐς τοὺς Μακεδόνας· οἱ
 δὲ καὶ κατὰ θύρας, αἱ τινες αὐτοῖς κατὰ τὰ μεσο-
 πύργια μικραὶ ἦσαν, ἐκτίοντες, ἐκ χειρὸς ἔπαιον
 καταραγμένους.

XXVII. Ἀλέξανδρος δὲ πέμπει Ἀλέξανδρον ἐν
 αὐτοῦ τάξει, τοὺς τε κατατιτρομένους ἀναλαβὴν
 καὶ ὅσοι προσεμάχοντο ἐπανακαλέσασθαι ὡς ἐπὶ
 στρατόπεδον· καὶ τῇ τετάρτῃ ὁσαύτως ἀπ' αὐτῆς
 μηχανῆς ἄλλη ἐπιβάθρα αὐτῷ προσήγετο πρὸς τὸν
 τείχος. Καὶ οἱ Ἴνδοι, τέως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὴς
 τοῦ χωρίου περιτὴν ἀπεμάχοντο κριστερώς· ὡς δὲ ἐ-
 λει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αἰ-
 τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυμφορῇ πολιορκί-
 οἱ πολλοὶ δὲ τραυματισταὶ τε καὶ ἀπομαχοὶ ἦσαν, ἐ-
 κηρυκεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον. Τῷ δὲ ἀσμένῳ γί-
 νεται ἄνδρας ἰθαυτοὺς διασῶσαι· καὶ ἐνθυμῶναι
 τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἴνδοις, ὡς κατὰ
 ταχθέντες ἐς τὴν ἄλλην στρατίαν ξὺν αὐτῷ στα-
 τεύεσθαι. Οἱ μὲν δὴ ἐξήλθον ξὺν τοῖς ὁπλοῖς, καὶ
 κατιστρατοπέδενσαν κατὰ σφᾶς ἐπὶ γηλόφῳ, ὅς ἐστι
 ἀντίρροπος τοῦ τῶν Μακεδόνων στρατοπέδου· το-
 κτός δὲ ἐπενδούν· δρασμῶν διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφί-
 τερα ἦδη ἀπαναστήναι, οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία ἐ-
 ρεῖσθαι τοῖς ἄλλοις Ἴνδοις ὁπλᾶ. Καὶ ταῦτα ἐ-
 ξηγγέλθη Ἀλέξανδρῳ, περισησάς τῆς νυκτὸς τὴν
 γηλόφῳ τὴν στρατίαν πᾶσαν, κατακτάσκει τοὺς Ἰν-
 δοὺς ἐν μέσῳ ὑπολαβὼν· τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ
 κράτος, ἐρήμωθείσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν
 μητέρα τὴν Ἀσσοκῆνον καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν· ἀν-
 θανον δὲ ἐν τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ τῶν ξὺν Ἀλέξανδρῳ
 ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν. Ἐνθεν δὲ Κοῖνον μὲν ὡς ἐπὶ
 Βάξιρα ἐκπέμπει, γνώμην ποιησάμενος, ὅτι μαθόν-
 τες τῶν Μασσαγῶν τὴν ἄλωσιν ἐνδώσουσι σφᾶς αὐ-

ὅς. Ἀτταλον δὲ καὶ Ἀλκίταν καὶ Δημήτριον τὸν
 πάρχην ἐπὶ Ὡρα στέλλει, ἄλλην πόλιν· παραγγέ-
 λει περιτειχίσαι τὴν πόλιν, ἔστι ἂν ἀφικηται αὐτός.
 καὶ γίγνεται ἐκδρομὴ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοὺς
 πρὸς Ἀλκίταν. Οὐ χαλεπῶς δὲ τρεψάμενοι αὐτοὺς
 Μακεδόνες εἶσω τοῦ τείχους ἐς τὴν πόλιν ἀπο-
 ρέφουσι. Καὶ Κοῖνῳ οὐ προχωρεῖ τὰ ἐν τοῖς Βα-
 ρβάρων, ἀλλὰ πιστεύοντες γὰρ τοῦ χωρίου τῇ ἀχυρό-
 τι (ὅτι ὑπερύψηλόν τε ἦν καὶ πάντῃ ἀκριβοῦς τε-
 χισμένον) οὐδὲν συμβατικὸν ἐνεδίδοσαν. Ταῦτα
 θῶν Ἀλέξανδρος, ὥρμητο μὲν ὡς ἐπὶ Βάξιρα.
 οὗς δὲ, ὅτι τῶν προσοίκων τινὲς βαρβάρων παριέ-
 ροντες ἐς τὰ Ὡρα τὴν πόλιν λαθόντες μέλλουσι, πρὸς
 τὸν ἑσπέρου ἐπὶ τῷδε ἐσταλμένοι, ἐπὶ τὰ Ὡρα πρῶτον
 εἰσέρουσι. Κοῖνον δὲ ἐπιτειχίσαι τῇ πόλει τῶν Βαξίων
 ὑπερτέρον τι χωρίον προσέταξε, καὶ ἐν τούτῳ φυλα-
 κὰς καταλιπόντα ἀποχωρῶσαν, ὥς μὴ ἄδεια εἶη τοῖς
 ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι τῇ χώρᾳ, αὐτὸν ἄγοντα τῆς
 γαλιᾶς τὴν λοιπὴν παρ' αὐτὸν ἵεναι. Οἱ δ' ἐκ
 τῶν Βαξίων, ὡς εἶδον ἀπιδόντα ξὺν τῷ πλείστῳ τῆς
 γαλιᾶς τὸν Κοῖνον, καταφρονήσαντες τῶν Μακε-
 δόνων, ὡς οὐ γενομένων ἂν σφίσιν ἀξιωμαχῶν, ἐπεκ-
 ρυσιν ἐς τὸ πεδίον· καὶ γίγνεται αὐτῶν μάχη
 ὑπερτέρα· καὶ ἐν ταύτῃ πίπτουσι μὲν τῶν βαρβάρων
 πεντακοσίους, ἐλήφθησαν δὲ ζῶντες ὑπὲρ τοὺς
 ἑκατόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ πόλει συρμαίνοντες
 βαιώτερον ἤδη εἶργοντο τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ
 τείχεως. Καὶ Ἀλέξανδρῳ δὲ τῶν Ὡρων ἡ πο-
 ρεία οὐ χαλεπὴ ἐγένετο· ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἐφόδου

προσβυλῶν τοῖς τεύχεσι, τῆς πόλεως ἐκράτησι· π
τοὺς ἐλέφαντας τοὺς ἐγκαταλειφθέντας ἔλαβε.

XXVIII. Καὶ ταῦτα οἱ ἐν τοῖς Βαξίροις ἐκ
θον, ἀπογνόντες τὰ σφέτερα πράγματα, ἀφί
σας νύκτας τὴν πόλιν ἐκλείπουσιν. Βαξίροι δ
τὴν πέτραν, ὥς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι βαρβαροὶ ἐπρωπ
Ἀπολιπόντες γὰρ τὰς πόλεις ἑμπάντες, ἐφέν
τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ χώρᾳ, τὴν Ἀδρνον καλοῦσαν·
Μεγα γὰρ τι τοῦτο χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ το
ἐστί· καὶ λόγος ὑπὲρ ταύτης κατέχει, οὐδὲ Ἡρακ
τῷ Διὸς ἁλωτὸν γενέσθαι τὴν πέτραν. Εἰ μὲν
καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος,
Τύριος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἐς οὐδέτερα ἔχον ἰσχυρί
σθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πᾶ
γὰρ, ὅσα χαλεπὰ, οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσούτῳ ἔργ
ξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὥς καὶ τῷ Ἡρακ
ἂν ἂπορα γενέσθαι μυθεύειν. Καὶ γὰρ ὑπὲρ αὐ
τῆς πέτρας οὕτω γινώσκω, τὸν Ἡρακλέα ἐς πᾶσαν
τοῦ λόγου ἐπιφημίζεσθαι. Τὸν μὲν, δὴ πύκνον τ
πέτρας λέγουσιν ἐς διακοσίους σταδίους μάλιστα
ναί· ὕψος δὲ αὐτῆς, ἑξαπὺς χθαρμαλῶτατον, σ
δίων ἑνδεκα· καὶ ἀνάβασιν χειροποτήτων μίαν χι
πὴν· εἶναι δὲ καὶ ὕδωρ ἐν ἑκτῇ τῇ πέτρᾳ πολὺ, κα
καθαράν πηγὴν ἀνίσχουσαν, ὥς καὶ ἀπὸ φρέων αὐ
τῆς πηγῆς ὕδωρ· καὶ ὕλην, καὶ γῆν ἀγαθὴν ἰσ
σιμαν, ὅσην καὶ χιλλοὺς ἀνθρώπους ἀποχρῶσαν ἵ
εἶναι ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα ἀκούοντα Ἀλέξανδρος
πόθος λαμβάνει ἐξελεῖν καὶ τοῦτο τὸ ὄρος, οὐκ ἔ
στα ἐπὶ τῷ ἄμφι τὸν Ἡρακλέα μύθῳ πεφημισμένῳ

αὐτὸς δὲ Ἰλρα καὶ τὰ Μάσσαγα φρούριον ἐποίησεν
 ἐν τῇ χώρᾳ· τὰ Βάζιρα δὲ πόλιν ἐξέτειχισε. Καὶ
 ἀμφὶ Ἡφαιστίωνά τε καὶ Ηερδίκην ἄλλην πόλιν
 τευχίσαντες (Ὁροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν) καὶ
 οὐραὶν καταλιπόντες, ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
 ἔσαν· ὥς δ' ἀφίκοντο, ἔπρασαν ἤδη ὅσα ἐς τὸ
 ὕψαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἰνδοῦ
 οταμαῦ στρατὴν κατέστησε Νικάνωρα, τῶν ἐταί-
 ρων· αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν πο-
 αμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ
 Ἰνδοῦ ὁριαμένην ὁμολογία παρεστήσατο, καὶ ἐν αὐ-
 τῇ φρούριον καταστήσας τῶν Μακεδόνων, καὶ Φί-
 λππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα
 ἐρασηγάγετο μικρὰ πόλινματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποτα-
 μῷ ὁρισμένα· συνέλιποντο δὲ αὐτῷ Κωφαῖος τε καὶ
 Ἰσσαγέτης, οἱ ὑπαρχοὶ τῆς χώρας. Ἀφικόμενος δὲ
 ἐς Ἐμβόλιμα πόλιν, ἣ ἐννεχὺς τῆς πέτρας τῆς Ἀόρ-
 ου ᾤκειτο, Κρατερὸν μὲν ξὺν μέρει τῆς στρατιῆς
 καταλείπει αὐτοῦ, αὐτὸν τε ἐς τὴν πόλιν ὥς πλεῖστον
 συνάγειν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς χρόνιον τριβὴν· ὥς ἐν-
 τεῦθεν ὁρμημένους τοὺς Μακεδόνας χρόνιῳ πολιορ-
 εία ἐκτροχῶσαι τοὺς κατέχοντας τὴν πέτραν, εἰ μὴ
 ἐξ ἐφόδου ληφθείη. Αὐτὸς δὲ τοὺς τοξότας τε λα-
 βῶν, καὶ τοὺς Ἀγριῶνας, καὶ τὴν Κοῖνου τάξιν, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἄλλης φάλαγγος ἐπιλέξας τοὺς κουφοτάτους
 τε καὶ ἅμα εὐοπλοτάτους, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων
 ἐς διακοσίους, καὶ ἱπποτοξότας ἐς ἑκατὸν, προσῆγε
 τῇ πέτρᾳ· καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ κατεστρατοπε-

δεύσατο, ἵνα ἐπιτήθειον αὐτῷ ἐφαίνετο· τῇ δὲ ὑπε-
ραία ὀλίγον προελθὼν ὥς πρὸς τὴν πέτρην εὐ-
δοστρατοπεδεύσατο.

XXIX. Καὶ ἐν τούτῳ ἦγον παρ' αὐτῶν τι
προσχόντων τινές, σφᾶς τε αὐτοὺς ἐνδιόκτες, κ-
ήγησασθαι φάσκοντες ἐς τῆς πέτρας τὸ ἐπιμαχί-
τον, ὅθεν οὐ χαλεπὸν αὐτῷ ἔσεσθαι εἶναι τὸ χωρίον
καὶ ξὺν τούτοις πέμπει Πτολεμαῖον τὸν ἀδελφόν τε
σωματοφύλακα, τοὺς τε Ἀγριῶνας ἄγροισι καὶ πε-
ψιλοὺς τοὺς ἄλλους καὶ τῶν ὑπασπισταίων ἀπολέτας
προστάξας, ἐπειδὴν καταλάβῃ τὸ χωρίον, κατα-
μὲν αὐτὸ ἰσχυρῶς φυλακῇ, οἱ δὲ σημαίνεσθαι ἵ-
ται. Καὶ Πτολεμαῖος ἐλθὼν ὁδὸν τραχεῖαν καὶ
δύσπορον, λαμβάνει τοὺς βαρβάρους κατασχόντων
τόπον· καὶ τοῦτον χάρακι ἐν πύλῳ καὶ τείρει ἐπ-
ρώσας, πυρσὺν αἶρει ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἔνθεν ἐφύ-
γεσθαι ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἔμελλε· καὶ ὠφείλεται αὐτῷ
φλόξ, καὶ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ ὑστεραίᾳ τῇ αὐ-
τιάν ἀμυνομένων δὲ τῶν βαρβάρων, οὐδὲν πλεον-
αὐτῷ ὑπὸ δυσχαρίας ἐγίγνετο. Ὡς δὲ Ἀλέξανδρος
ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βαρβαροὶ
ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτὸν προ-
βαλλον· καὶ γίνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων
μάχη καρτερὰ, τῶν μὲν διασπείσασθαι τὸν χάρακα σπο-
δὴν ποιουμένων τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ δια-
λάξαι τὸ χωρίον· καὶ μετὸν σχόντες οἱ βαρβαροὶ ἐν
τῷ ἀκροβολισμῷ, νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀνέχωρησαν.
Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομέλειον, π-
στών τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα, ἐπιλέξαι

ς, πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτός γράμματα
 ροντα τὸν Ἰνδὸν, ἵνα ἐγγράπτο· ἐπειδὴν αὐτὸς
 οσβάλη τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις
 τὰ τὰ ἔρος, μηδ' ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ
 ρίαν, ὥς ἀμφατέρωνται βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς
 φριβόλους γίγνεσθαι. Καὶ αὐτὸς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
 ας ἐκ τοῦ στρατοπέδου, προσῆγε τὴν στρατιάν
 τὰ τῇ προύβαιν, ἥ Πτολεμαῖος λαθὼν ἀνέβη·
 ὡμην ποιοῦμενος, ὥς εἰ ταύτῃ βιασάμενος ξυμμί-
 τοῖς ἀπὸ Πτολεμαῖον, οὐ χαλεπὸν ἔτι ἐσόμενον
 τοῦ τὸ ἔργον. Καὶ ξυνέβη οὕτως. Ἔστε μὲν γὰρ
 ἐ μεσημβρίαν ξυνεισπήκει καρτερά μάχη τοῖς τε
 δοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσι, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων
 τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ὑπὸντας· ὥς
 οὐκ ἀνῆσαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπι-
 τες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναστεινόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὲ
 ἑλπὴν ἐπράττουν τῆς περὶ τοῦ, καὶ ξυνέμαζαν τοῖς
 Πτολεμαῖοι. Ἐκείθεν δὲ ὁμοῦ ἦδη γενομένη ἡ
 ρατιὰ πᾶσα, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὥς ἐπ' αὐτὴν τὴν πέ-
 ραν· ἀλλὰ γὰρ ἔτι ἄπορος ἦν αὕτη ἡ προσβολή.
 αὕτη μὲν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος γίγνεται·
 τὸ δὲ τῇ ἐν παραγγέλλει στρατιᾷ τῇ ἐκάστῃ, πό-
 τειν χάρακας ἐκατόν κατ' ἄνδρα· καὶ οὕτοι κενόρ-
 ἔνοι ἦσαν, καὶ αὐτοὶ ἐχώνοντο, ὁρᾶμενος ἀπὸ τῆς
 ροφῆς τοῦ λόφου, ἵνα ἐστρατοπεδευμένοι ἦσαν,
 ς ἐπὶ τὴν πέτρᾳ χῶμα μέγα, ἐνθεν τοξεύματα τε
 ἐξικνῆσθαι ἐς τοὺς προμαχομένους δυνατὰ αὐτῶ
 ραίνετο, καὶ ἀπὸ μηχανῶν βέλη ἀφιέρμενα· καὶ
 γώνονεν αὐτὸ πᾶς τις ἀντιλαμβανόμενος τοῦ ἔργου·

καὶ αὐτὸς ἐφεισθήκει θιατῆς καὶ ἐπασιότης τοῦ ἐν
προθυμίᾳ περαινομένου, κολαστῆς δὲ τοῦ ἐν τῇ πε-
ραχῇμα ἐκλιποῦς.

XXX. Τῇ μὲν δὴ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὡς ἐπὶ σιάν-
ῃσι αὐτῷ ὁ στρατὸς. Ἐς δὲ τὴν ὑπερταίαν, ὅ-
τε σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχω-
ρον, καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφαιέμενα ἀνίσταν-
των Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομαίς, τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντα.
Καὶ ἐχώννυτο αὐτῷ ἐς τρεῖς ἡμέρας ξυνεχῶς τὰ χ-
ρία. Τῇ τετάρτῃ δὲ βιασάμενοι τῶν Μακεδόνων
οὐ πολλοὶ κατέσχον ὀλίγον γήλοφον ἰσόπεδοι τῇ πε-
τραῖ· καὶ Ἀλέξανδρος, οὐδέν τι ἐλιννύων, ἐπὶ τῇ
χωμᾷ, ξυνάψαι ἐθέλων τὸ χωννύμενον τῷ γήλοφ-
ῳ τινὰ οἱ ὀλίγοι αὐτῷ ἤδη κατέχον. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ
πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον
βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες, καὶ τὸ χῶμα
ξυναπτόν ἤδη ὄρῶντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἐ-
ἀπείχοντο· πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρ' Ἀ-
λεξάνδρον, ἐθέλειν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, ὅ-
σφίσιν σπένδοιτο. Γνώμην δὲ πεποιήντο ἐν τῷ
διαμέλλοντι τῶν σπανδῶν διαγαγόντες τὴν ἡμέραν
νυκτὸς ὡς ἕκασται διασκεδάννυσθαι ἐπὶ τὰ σφέτερά
ἤδη. Καὶ ταῦτα ὡς ἐπύθεται Ἀλέξανδρος, ἐνδίδων
αὐτοῖς χρόνον τε ἐς τὴν ἀποχώρησιν, καὶ τῆς φιλί-
κῃς τὴν πύκλωσιν τὴν πάντῃ ἀφελεῖν. Καὶ αὐτοὶ
ἔμειναν, ἔστε ἤρξαντο τῆς ἀποχωρήσεως· καὶ ἐν τοῖς
ἀναλαβῶν τῶν σωματοφυλάκων καὶ τῶν ὑπασπι-
στῶν ἐς ἑπτακοσίους, κατὰ τὸ ἐκλελειμμένον τῆς πε-
τρας ἀνέρχεται ἐς αὐτὴν πρῶτος, καὶ οἱ Μακεδόνες

ὁσ ἄλλη ἀνιμῶντες ἀλλήλους ἀνῆσαν, καὶ οὗτοι
 τοὺς ἀποχωροῦντας τῶν βαρβάρων τραπόμενοι
 ὁ ξυνθήματος, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ
 ἐκτειναν· οἱ δὲ καὶ πεφοβημένως ἀποχωροῦντες,
 τὰ τῶν κρημνῶν θίψαντες σφᾶς, ἀπέθανον· εἶχε
 τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα, ἡ τῷ Ἡρακλεῖ ἀπορος γε-
 μένη· καὶ ἔθυνεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος, καὶ κατε-
 εὔασε φρούριον, παραδοὺς Σισικώτῳ ἐπιμελεῖ-
 ται τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πόλιν ἡντομό-
 κει ἐς Βάκτρα παρὰ Βήσσον, Ἀλεξάνδρου δὲ κα-
 σχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευε τε
 τῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα ἐφαίνετο. Ἄρας δ'
 τῆς πέτρας, ἐς τὴν τῶν Ἀσσακανῶν χώραν ἐμβάλλ-
 ει. Τὸν γὰρ ἀδελφὸν Ἀσσακάνου ἐξηγγέλλετο τοὺς
 ἐλέφαντας ἔχοντα καὶ τῶν προσχώρων βαρβάρων
 πολλοὺς ξυμπεφευγέναι ἐς τὰ ταύτῃ ὄρη. Καὶ ἀφι-
 σμένος εἰς Δύρτα πόλιν, τῶν μὲν ἐνοικούντων οὐ-
 να καταλαμβάνει, οὐδὲ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ πρὸς τῇ πό-
 λει· ἐς δὲ τὴν δοιεραιάν, Νεάρχον τε καὶ Ἀντιόχον
 οὓς χιλιάρχους τῶν ὑπασπιστῶν ἐκπέμπει· καὶ Νε-
 ρχῳ μὲν τοὺς Ἀγρεῖνας καὶ τοὺς ψιλοὺς ἄγειν ἔδω-
 εν. Ἀντιόχῳ δὲ τὴν τε αὐτοῦ χιλιαρχίαν, καὶ δύο
 πλ ταύτῃ ἄλλας. Ἐστέλλοντο δὲ τὰ τε χωρία κατο-
 ὄμενοι, καὶ εἴ που τινὰς τῶν βαρβάρων ξυλλαβεῖν,
 εἰς ἔλεγχον τῶν κατὰ τὴν χώραν τῶν τε ἄλλων, καὶ
 μάλιστα δὴ τὰ ἀμφὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔμελιν αὐτῷ
 λαθεῖν. Αὐτὸς δ' ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤδη
 γε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὁδοποιεῖτο πρόσω ἰούσα,
 πορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτῃ χωρία. Ἐνταῦθα ξυλ-

λαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τοῖτοις
 ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ Ἀβισσῶν
 ἀποπεφευγότες ἔλιν· τοὺς ἐλέφαντας δὲ ὅτι αἰεὶ
 κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ·
 τοὺτους ἠγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς
 τοὺς ἐλέφαντας. Εἰσὶ δ' Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγε-
 τῶν ἐλεφάντων, καὶ τοὺτους σπουδῇ ἀμφοῖν ἐ-
 χεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τοῖτοις τοῖς
 ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπολλύνται, καὶ
 κρημνοῦ σφᾶς ῥίφαντες ἐν τῇ διώξει· οἱ δὲ ἄλλοι
 συλληφθέντες, ἔφερόν τε τοὺς ἀναβάτας, καὶ τὴν
 στρατιὰ συντάσσοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὕλη ἐργασίᾳ
 ἐνέτυχε παρὰ τὸν ποταμόν, καὶ αὐτὰ ἐκδόκησεν
 ὑπὸ τῆς στρατιᾶς, καὶ καὶς ἐποιήθησαν, καὶ αὐτὰ
 κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ γέφυρᾳ,
 ὅτι τινες Ἡφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῶν ἐδημοδομή-
 τες παλαιὴν ἦσαν.

A P P I A N O T

I N A B A Σ E Ω Σ A Λ E Ξ A N Δ P O T

B I B A I O N Π Ε Μ Π Τ Ο Ν.

I.

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦν τινα μεταξὺ τοῦ τε Κο-
 ρήντος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος,
 καὶ Νύσαν πόλιν κτίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα
 εἶναι Διονύσου· Διώνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νύσαν,
 ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο· ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυ-
 σος, καὶ ὁπότε ἦ ὄθον ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ
 γὰρ ἔχω συμβαλεῖν, εἰ ὁ Θηβαῖος Διώνυσος, (ὃς ἐκ
 Θηβῶν ἦ καὶ ἐκ Τρωίλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς) ἐπ'
 Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τσαῦτα μὲν ἔθνη μά-
 χημα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἕλλησιν ἐπελθὼν, οὐδὲν
 δ' αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρώσμενος·
 πλὴν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν
 ὑπὲρ τοῦ θείου ἐκ παλαιοῦ μεμνηθευμένων. Τῷ γάρ
 τοι κατὰ τὸ εἶδος ξυγτιθέντι οὐ πιστὰ, ἐπειδὴν τὸ
 θεῖόν τις προσῆλθε λόγῳ, αὐτὰ πάντα ἄπιστα φαί-
 νεται. Ὡς δ' ἐπέβη τῇ Νύσῃ Ἀλέξανδρος, ἐκπέμ-
 πουσι παρ' αὐτὸν οἱ Νυσαῖοι τὸν κρατιστεύοντα

σφῶν (ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἄκουρις) καὶ ξὺν αἰ-
 πρέσβεις τῶν δοκιμωτάτων τριάκοντα, δεησάμενοι
 Ἀλεξάνδρου, ἀφαιναὶ τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν· περικει-
 τε δὴ ἐς τὴν σκηνὴν τὴν Ἀλεξάνδρου τοὺς πρῶτοι
 καὶ καταλαβεῖν καθήμενον κεκοιμημένον ἐκ τῆς ὁ-
 ξύν τοῖς ὅπλοις τοῖς τε ἄλλοις; καὶ τὰ κτήνη καὶ
 περιεσφύμενον, καὶ τὰ ὄρου ἔχοντα, θαμβήσας αὐ-
 τας τὴν ὄψιν, καὶ πεσόντας ἐς γῆν ἐπιτολὴν σφ-
 ῆχειν· ὡς δ' ἐξανέστησέ τε αὐτοὺς Ἀλεξάνδρος·
 θαρσύνειν ἐκέλευσε, τότε δὴ τὸν Ἄκουριν ἀφ' ἑμ-
 λέγειν ὥδε· ὦ βασιλεῦ, θέονται σου Ἰνδοὶ, καὶ
 σαρματῆες ἐλευθέρους τε καὶ αὐτενόμους; αἰδοί-
 σθαι Διονύσου. Διονύσος γάρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος
 Ἰνδῶν ἔθνος, ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήκει τὴν ἑ-
 λληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπομάχων στρατιωτῶν μὲν δὴ αὐ-
 τοὶ καὶ Βάκχοι ἦσαν, κτίσας τὴν πόλιν τήνδε, μνημο-
 νον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἑπειτα-
 κόμενον· καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρῳ
 ἔκτισας τὴν πρὸς Καννύσῳ θρεῖ, καὶ ἄλλαν Δι-
 ονύσειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τε-
 μὲν ἔκτισας ἤδη, ταῖς δὲ καὶ κτίσεις ὀνείχεσθαι χρόνον, οὐ-
 δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ὑποδείξασθαι. Νῦν
 τε σὺν ἐπέλασε τὴν πόλιν ὁ Διονύσος ἐπὶ τῆς προ-
 τῆς Ἰνύσης, καὶ τὴν γῶραν Ἰνδοῦσαν· τὸ δ' ὅρος
 τι περ πλησίον ἐστὶ τῆς πόλεως, καὶ τοῦτο Μῆρ-
 ἐπωνόμασε Διονύσος, ὅτι δὴ κατὰ τοῦ μῦθου ἐν αὐ-
 τῷ τῷ τοῦ Διὸς ἠϋξήθη. Καὶ ἐκ τούτου ἐλευθε-
 τε οἰκοῦμεν τὴν Ἰνύσαν, καὶ αὐτοὶ αὐτενόμοι,
 ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δ' ἐκ Διονύσου οὐκ

τεως, καὶ τόδε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γάρ, οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φνόμενος, παρ' ἡμῖν φύεται.

II. Καὶ ταῦτα πάντα Ἀλεξάνδρῳ πρὸς θυμοῦ ἐγίγνετο ἀκούειν, καὶ ἤθελε πιστὰ εἶναι τὰ ὑπὲρ τοῦ Διονύσου τῆς πλάνης μυθεύμενα· καὶ κτίσμα εἶναι Διονύσου τὴν Νύσαν ἤθελεν, ὥς ἦδη τε ἤκειν αὐτὸς ἔνθα ἦλθε Διδόνυσος, καὶ ἐπέκεινα ἐλθεῖν Διονύσου· οὐδ' ἂν Μακεδόνας τὸ πρόσω ἀπαξιῶσαι συμπονεῖν οἱ ἔτι κατὰ ζῆλον τῶν Διονύσου ἔργων· καὶ δίδωσιν ἐλευθέρους τε εἶναι τοὺς οἰκήτορας τῆς Νύσης, καὶ αὐτανόμους. Ὡς δὲ καὶ τοὺς νόμους ἐπύθετο αὐτῶν, καὶ ἅτι πρὸς τῶν ἀρίστων τὸ πολίτευμα ἔχεται, ταῦτά τε ἐπήνεσε, καὶ ἡξίωσε τῶν τε ἱππέων οἱ ξυμπέμψαι ἐς τριακοσίους, καὶ τῶν προεστώτων τοῦ πολιτεύματος (ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ τριακόσιοι) ἑκατὸν τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος· Ἀκουφιν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλαγόμενον, ὄντινα καὶ ὑπαρχον τῆς χώρας τῆς Νυσαίας κατέστησεν αὐτός. Τὸν δὲ Ἀκουφιν ταῦτα ἀκούσαντα ἐπαιμειδιᾶσαι λέγεται τῷ λόγῳ· καὶ Ἀλέξανδρον ἐρέσθαι, ἐφ' ὅτῳ ἐγάλασεν· ἀποκρίνασθαι δ' Ἀκουφιν· Καὶ πῶς ἂν, ὦ βασιλεῦ, μία πόλις ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐφημερεύῃσα, ἔτι καλῶς πολιτεύοιτο· ἀλλὰ σὺ, εἴ σοι μέλει Νυσαίων, τοὺς ἱππίας μὲν ἄγεσθαι τοὺς τριακοσίους, καὶ ἔτι τούτων πλείονας· ἀπὲρ δ' ἑκατὸν, οὓς τινας τοὺς ἀρίστους ἐπιλεῖν σὺ κελεύεις, διπλασίους τῶν ἄλλων τῶν κακῶν ἄγεσθαι, ἵνα σοι καὶ αὐτίς ἀφικομένη δεῦρο ἐν τῇ αὐτῇ τούτῳ κόσμῳ φανείη ἡ πόλις. Ταῦτα λέγοντα (λέγειν γὰρ δόξαι φρόνιμα) πείσαι Ἀλέξαν-

δρον. Καὶ τοὺς μὲν ἱππίας συμπεμπὴν οὐ ἐκεί-
 τοὺς δὲ ἑκατὸν τοὺς ἐκείκτους μηκέτι αἰτῆσαι, ὡ-
 μηδ' ἀντ' αὐτῶν ἄλλους· τὸν δὲ παῖδα ἄρα τὸν
 Ἀκούφιος, καὶ τῆς θυγατρὸς τὸν παῖδα συμπεμ-
 αὐτῷ Ἀκουφιν. Ἀλέξανδρον δὲ πύθος ἔλαβεν ἰ-
 τὸν χώρον, ὅπου τινὰ ὑπομνήματα τοῦ Διονύσου
 Νυσαῖοι ἐκόμμιζον, ἔλθειν τε ἐς τὸ ὄρος τὸν Μ-
 ρὸν ξὺν τοῖς ἐταίροις ἱππεῦσι καὶ τῇ περικτῇ ἡγί-
 τι, καὶ ἰδεῖν κισσοῦ τε ἀνάπλεων καὶ οὐφύτης τὸ ὄρο-
 καὶ ἄλση παντοῖα· καὶ ἰδεῖν πύθιον, καὶ θῆρας
 αὐτῷ εἶναι θηρίων παντοδαπῶν· καὶ τοὺς Μακε-
 νας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὲ διὰ μακ-
 ὄφθεντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδοῦν χώρα κισ-
 οὐδ' ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ᾗσαν) στεφάνους σπ-
 δῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιῆσθαι, ὡς καὶ στεφάνους σπ-
 χον, ἐφθυνοῦντας, καὶ Διόνυσον τε καὶ τῆς ἐπι-
 μίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλοῦντας· θύσαι τε αὐτοῦ Ἀ-
 ξανδρον τῷ Διονύσῳ, καὶ εὐχαριστησαί, ὅμοι
 ἐταίροις· Οἱ δὲ καὶ ταῦτα ἀνέχοντες (εἰ δὲ
 πιστὰ καὶ ταῦτα) πολλοὺς τῶν ἄμφ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 ῆμελμένων Μακεδόνων, τῷ τε κισσῷ στεφάνου-
 νους, καὶ ὑπὸ τῇ κατακλίσει τοῦ θεοῦ κατακλι-
 ναί τε πρὸς τοῦ Διονύσου, καὶ ἀνθυμῶσαι τὸν θεόν
 καὶ βακχεύσαι.

III. Καὶ ταῦτα ὅπως τῆς ἐθέλοι ὑπολάβαν ἐπ-
 σταίτω ἢ πιστεύσω. Οὐ γὰρ ἔχω γὰρ ἑσπεροδόν-
 τῷ Κυρηναίῳ πάντῃ συμφέρομαι, ὅς λέγει, πάντα
 ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρονται ἐκ Μακεδόνων, πρὸς
 χάριν τὴν Ἀλεξάνδρου ἐς τὸ ὑπερογκὸν ἐπενεργή-

αι. Καὶ γὰρ καὶ σπήλαιον λέγει ἰδόντας ἐν Πα-
 ραμισιάδαις τοὺς Μακεδόνας, καὶ τινα μῦθον ἐπι-
 ῖον ἀκούσαντας, ἢ καὶ αὐτοὺς ξυνθέντας, φημί-
 , ὅτι τοῦτο ἄρα ἦν τοῦ Προμηθεύς τὸ ἄντρον,
 ἐδέδετο· καὶ ὁ αἰεὶς ὅτι ἐκεῖσε ἐφοίτα, δαιμό-
 ος τῶν σπλάγγων τοῦ Προμηθεύς· καὶ ὁ Ἡρα-
 ς ὅτι ἐκεῖσε ἀφικόμενος, τὸν τε αἰετὸν ἀπέκτεινε,
 τὸν Προμηθεὺς τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· τὸν δὲ
 ὑκάσεν τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου εἰς τὰ πρὸς ἑω μέ-
 τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισιάδα χώραν, ὡς ἐπὶ
 λουθὺς μετὰγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παρά-
 μισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον,
 Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον
 ἔλθοιεν Ἀλεξάνδρον· ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδοῖν γῇ
 ὡς ἰδόντας ἐγκαταυμένους ῥόπαλον, τεκμηριοῦσθαι
 τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς εἰς Ἰνδοὺς ἀφίκετο. Ὅμοια
 καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάνης ἀπιστεῖ Ἐρατο-
 ῆνης· ἐμοὶ δ' ἐν μίᾳ κείσθων αἱ ὑπὲρ τούτων
 γοι. Ἀλεξάνδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν
 τραμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποι-
 ῆνεν πρὸς Ἡφαιστήϊον, καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν
 μικρότερα, δύο δὲ τριτακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξι-
 λου τοῦ Ἰνδοῦ δάρα ἦγοντα ἀργυρίου μὲν τετάρτα
 διακόσια, ἑρπεῖα δὲ βαῖς μὲν τριταχάλους, πρόβα-
 ι δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαντας δὲ εἰς τριτάκοντα· καὶ
 πῆεις δὲ ἐπιακόσιοι αὐτῶν Ἰνδοῖν εἰς Ξυμναχίαν
 παρὰ Ταξίλου ἦσαν· καὶ τὴν πόλιν Ταξίλα, τὴν
 ἐγλυπτήν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ῥάσιου,
 ἐν αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν. Ἐνταῦθα θύει Ἀλέ-

Ξανδρος τοῖς θείοις ὅσας αὐτῷ νόμος, καὶ ἀγαθὴ
 ποιῇ γυναικὸν καὶ ἱππικὸν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ γί-
 γνεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ διαβάσει τὰ ἱερὰ.

IV. Ὁ δ' Ἰνδὸς ποταμὸς οὗτος μέγας ποταμὸς
 ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Ἑβραίων, καὶ
 Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ καὶ οὗτις αἱ πε-
 γαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ ταύτῃ τοῦ θρύου τοῦ Ἰνδοῦ ποτα-
 μου ἢ Κανκᾶσου· καὶ οὗτοι ἐκδίδουσιν εἰς τὴν μέ-
 λην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοῦς, ὥς ἐστὶ νότον ἀν-
 τρον· καὶ οὗτος διωτομὸς ἐστὶν ὁ Ἰνδός, καὶ αἱ ἐκ-
 λαὶ αὐτοῦ ἀμφότεραι τεταγμέναι, καθάπερ αἱ πε-
 γαὶ τοῦ Ἰστροῦ· καὶ οὗτοι λέγεται καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ
 Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίου λέγεται παρακλήσειον, καὶ
 τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ· καὶ οὗτος
 ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ, τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφιλόγηται, καὶ
 ἂν ἀναγεγράφθαι· ἐπὶ καὶ ὁ Ἰνδοῦς, καὶ ἡ
 σὺν ἡ, καὶ Ἰνδοῦς, καὶ Ἰνδοῦς, καὶ οὗτοι ἱερὰ
 ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσίων ποτα-
 μῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερβαίνει· τοῦ δὲ Ἰ-
 νδοῦ μείοντες εἰσὶ καὶ πολὺ δὴ μείοντες, ὅπου καὶ οὗ-
 τὸς δ' Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου· Κτησίας μὲν (εἰ δὲ τὸ
 ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν) Ἰνδὸν μέ-
 γιστος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα στα-
 δίους οὗτοι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὅχθαι· Ἰνδὸς δὲ ἡμι-
 τας, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δ' εἶναι αὐτοῦ τὸ μέ-
 γιστον ταῦτον· τοῦτον τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν
 εἰς διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Ἰνδόν
 τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἔγωγε οὐκ οἶς τοῖς νόμοις διακρίν.

ἐν τῇδε τῇ ἐγγυρῳῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὲ
 ἰ ἄτοπα ἢ χώρα πύτωρ ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ
 ἢ ὅσα ἢ οἷα δ' Ἰνδός, ἢ δ' Ἰθάκης, ἢ δ' Ἰάγγης,
 ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὔδ' τοὺς μέγας
 , τοὺς τὰ χρυσὸν σφίσιν ἐργαζομένους; οὔδ'
 ε γρόπας τοὺς φύλκας, οὔδ' ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδὲ
 μᾶλλον τα πεποιήται, ἢ ἐς ἀφήγηται τῶν ὄντων·
 τά γε καὶ Ἰνδοὺς ὅσα ἂν ἴσται φέρουσιν, οὐκ
 λεχθῆσθαι πρὸς εὐδαμῶν. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος
 , καὶ οἱ ξὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξή-
 ξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἔστιν οἱ ἐφύσαντο.
 οὔσους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγαν, ὅσους τε δὴ
 ἔξανδρος ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε (πολλοὺς δὲ ἐπῆλ-
) καὶ ἥμισυ χλιδῶντας κατὰ τὴν δόξαν: ἀλλὰ
 γυίλους μὲν τὰ σώματα, οἷους
 ν Ἀσίαν, πενταπλήγας τοὺς
 τοδείοντας· καὶ μαλακτέρους τὸ
 ἦν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμι-
 υς, τῶν γε δὴ τότε ἐπολέμῃ
 ερσοῖν τῶν πάλαι, ξὺν οἷς δ'
 ἀμβύσου Μήδους τε τὴν ἄρχη
 , καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κα-
 κοσχωρήσαντο οἱ ἐκόντα κατέ-
 ἰς ἕς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν ξυ-
 ἔρσαι τότε πάνητές τε ἦσαν, καὶ χώρας τραχείας
 κήτορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ἦν, οἷα ἐγγύτατα εἶ-
 ει τῇ Λακωνικῇ παιδεύσαι· τὸ δὲ πρᾶϋμα τὸ γενέ-
 πον Πέρσας ἐν τῇ Σπουδικῇ γῇ, οὔδ' τοῦτο ἔχω
 ἱερῶς ἐμβάλειν, πότρε δυσχωρίαις συνεκχθῆ-

ειν, ἢ τινὲς ἄλλη Κύρου ἀμαρτία ξυνέβη, ἢ Σπύργε τῶν ταύτη κακίους τὰ πολέμια Πέρσαι ἦσαν.

V. Ἄλλ' ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γογράφεται, ὥς πιστάτα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες, καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς Νάαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγαρῆτης τε καὶ Ἐρατοσθένους δοκίμως ἄνδρε ξεπεργαγὴν καὶ νόμιμα ἄγρια Ἰνδοῖς ὄντα, καὶ εἰ δὴ τοῦ ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται, καὶ τῶν περιέκλων αὐτὸν τῆς ἑξω θαλάσσης. Νῦν δ' ὅσον ἐς τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἀποχρῶν ἐφαίνεται, τοσόνδε μοι ἀπογράφω τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος ἀπείργειν τὴν Ἀσίαν ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ Μυκάλης τοῦ καταντικρὺ Σάμου τῆς νήσου ὄρους, ἀποτυμνόμενον δὲ τὴν τε Παγώνιον καὶ Κελίκων γῆν, ἔνθεν μὲν ὡς ἐς Ἀρμενίαν ἔρχεται· ἀπὸ δ' Ἀρμενίων ὡς ἐπὶ Μηδείαν παρὰ Περσῶν αἰῶνις τε καὶ Χωρασπίους· κατὰ δὲ Βακτριανὴν συμβάλλειν τῷ Παραπαμίῳ ὄρει, (ὃ δὲ Καύκασον ἰσχυροὶ οἱ Ἀλεξάνδρου ξυστρατεύσαντες Μακεδόνας [ὡς μὲν λέγουσι] τὰ Ἀλεξάνδρου αὐξήσαντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπὶ ταῦτα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῦς ὅπλους ἔχον Ἀλεξάνδρος· τυχὼν δὲ καὶ συνεχῆς τυγχάνει αὐτοῦ τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ Σινθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ ταύτῃ δὲ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερον ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ ὕστερον τῷδε τῇ ὀνόματι πληθύνεται) τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔσσε ἐπὶ μεγάλην τὴν πρὸς ἑαυτὴν καὶ Ἰνδοὺς θάλασσαν. Τοῦς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγον αἴτιοι, ἀπὸ τοῦ Ταύ-

τα καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας, τοὺς μὲν ὡς ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων
 ς μὲν ἔς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιώτιν, τοὺς
 ἑς τὴν Ἑρκανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύ-
 νόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης· τοὺς δὲ
 ἐπὶ νότον ἄνεμον, τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν
 ὤρητα, καὶ τὸν Ἰνδὸν τε, καὶ τὸν Ἑδάσπην, καὶ
 εἰρήνην, καὶ Ἑδραώτην καὶ Ἑρατιν, καὶ ὅσοι ἐν
 τῷ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασ-
 σιν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν· ἢ εἰς τενάγη ἀναχέμε-
 ναι ἀφαιρῶνται, καθάπερ δὲ Εὐφράτης ποταμὸς
 ἀνέλεται.

VI. Ὅτι δὴ καὶ τῆς Ἀσίας ὡς ἔχει, ὡς πρὸς τοῦ
 ὕψους τε καὶ τοῦ Καυκάσου τέμνεσθαι ἀπ' ἀνέ-
 νυ ζεφύρου, ὡς ἐς ἀπηλιώτην ἄνεμον τὴν Ἀσίαν·
 ὑπὸ δύο μὲν αὗται μέγιστα πρὸς αὐτοῦ τοῦ Ταύ-
 ρου τῆς Ἀσίας μοῖραι γίνονται, ἡ μὲν ἐς μέσην
 αἰὶν τε καὶ πρὸς νότον ἄνεμον τοῦ Ταύρου κεκλι-
 νη, ἡ δὲ ἐπ' ἄρκτον τε καὶ ἄνεμον βορρῶν. Τῆς
 ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖτε τετρακτῆς, μαγί-
 ην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἡρατουθιῆς
 καὶ Μεγασθενῆς, ὅς ἐστιν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σα-
 κάρῳ τῆς Ἀραχωαίας· πολλὰς δὲ λέγει ἀρκεῖσθαι
 ἀρὰ Σανδρακίεττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλάχιστην
 δὲ ὅσην δὲ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπέρχεται ὡς πρὸς τὴν
 μετέραν, θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου
 καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργάζονται, αἱ δύο ξυ-
 νθεῖσθαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ· συμβαλεῖν· ἀπείρ-
 εσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἑω τε καὶ ἀφ-

λιώτην ἄνεμον ἔστι' ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τῇ με-
 θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείροτος
 Καύκασον τὸ ὄρος, ἔστι' ἐπὶ τοῦ Ταύρου τῇ με-
 βορᾷ· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον ἔστι'
 ἔστι' ἐπὶ τὴν μεγάλην θαλάσσαν, ὃ Ἰνδὸς ποτα-
 μὸς ἀπατίμνεται. Καὶ ἔστι πεδῖον ἢ πολλὴ αὐτῆς
 τοῦτο (ὡς εἰκάζουσιν) ἐκ τῶν ποταμῶν προσκε-
 ρνον· εἶναι γὰρ οὖν καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα
 οὐ πρὸς θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν
 ἐκάστων ποιήματα, ὥστε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐ-
 μίαν τοῖς ποταμοῖς ἐκ παλαιοῦ προσκεῖσθαι,
 περ' Ἐρμου τε τὶ πεδῖον λεγέσθαι, ὃς κατὰ τὴν
 ἀν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὄρους Μητρὸς Δινδυμῆν
 πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν ἐκδιδοῖ ἐς θαλάσσαν
 ἄλλο Καῦστρου πεδῖον Λύδιον, ἀπὸ Λυδίου
 μοῦ, καὶ Καΐκου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαν-
 τὸ Καρικὸν ἔστι' ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικὴν
 πτόν τε Ἡρόδοτος τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογο-
 εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐντὶ τὰ ὑμφοῦ
 Αἰγυπτία ποιήματα) δῶρόν τε τοῦ ποταμοῦ
 τεροὶ ὡσαύτως ὀνομάζουσι, καὶ οὐκ ἀμεινω-
 ρίοις, ὅτι ταύτην ἔχει, Ἡρόδοτος ἐπιδέδεικται
 καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχὸν ποταμοῦ εἶναι ἐπὶ
 Αἴγυπτος γὰρ τὸ παλαιὸν ὁ ποταμὸς ὅτι ἐ-
 ὄντινα νῦν Νεῖλον Αἰγύπτιοι τε καὶ οἱ ἔξω Αἰ-
 ἄνθρωποι ὀνομάζουσιν, ἱκανὸς τεκμηριώσ-
 ρος, λέγων ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Αἰγύπτου
 τὸν Μενέλεων στήσαι τὰς νέας. Εἰ δὴ οὐ
 ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μέγαλοι οἱ

λῶν, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν
 ρχεόμενοι, ὅποτε ἔλυν καταφέρουσιν καὶ πηλὸν ἐκ
 ἄνω τόπων, ἐνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν,
 ὅτι ἐπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν εἶναι
 ον, ὅπως πεδῖον τε ἢ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν πο-
 λῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον. Ἑρμον μὲν
 καὶ Κάϋστρον, καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαίανδρον,
 ἴσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς
 λασσαν ἐκδιδούσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας
 τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον συμβαλεῖν πλήθους
 κα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγη τῷ μεγίστῳ,
 οὔτε Νείλου ὕδαρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος
 κατὰ τὴν Εὐρώπην φέων ἄξιοι συμβαλεῖν· ἀλλ'
 δὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, ἐκεῖνοί γε πάντες συμμιχθέν-
 , ἐς ἴσον ἔρχονται· ὅς μέγας τε εὐθὺς ἀπὸ τῶν
 γῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας
 ν Ἀσιανῶν μέζοντας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυ-
 κ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδόι ἐς θάλασσαν. Ταῦτά
 ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω·
 δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγγραφὴν.

VII. Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ,
 ως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ, οὕτως Ἀριστόβουλος
 τε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγου-
 ν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάζειν, πότερι πλοί-
 ο· ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντος
 πρὸς Ξέρξου, καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ Ἰστρος πρὸς
 κρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς
 ποιήθη αὐτῷ. Δοκεῖ δὲ ἐμοὶ γε πλοίοις μᾶλλον
 νχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος

τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔργον οὔτε
 ἀτοπον συντελεσθῇναι. Εἰ δὲ δὴ πλοίοις ἐλθόντες
 ὁ πόρος, πότερα συνδεθεῖσαι αἱ νῆες σχοίνοις καὶ
 κατὰ στοίχον ὁρμισθεῖσαι ἐς τὸ ζεύγμα ἀπῆλκε
 (ὡς λέγει Ἡρόδοτος ζευχθῆναι τὸν Ἑλλήσποντον
 ἢ ὅτῳ τρόπῳ Ῥωμαίοις ἐπὶ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ
 γυμα ποιεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ τῷ Κελτικῷ, καὶ
 τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγρητα, ὁσάκις κατεβίβον
 αὐτοὺς ἀνάγκη, ἐγεφύρωσαν, οὐδὲ τοῦτο ἔχοντες
 βαλεῖν· καίτοι γε ταχυτάτῃ, ὥς ἐγὼ οἶδα, Ῥωμαίοις
 ἢ γεφύρωσις ἢ διὰ τῶν νεῶν γίνεται· καὶ ἐγὼ
 τὴν ἐγὼ ἀφηγήσομαι ἐν τῷ παρόντι, ὅτι λόγου ἐστὶν.
 Αἱ νῆες αὐτοῖς κατὰ πόρου ἀφίενται ἀπὸ συνδε-
 τος, οὐκ ἐπ' εὐθὺ, ἀλλὰ καθάπερ αἱ πρύμναι κινεῖ-
 μεναι. Ταύτας ὑποφέρει μὲν, οἷα εἰκός, ὁ ἰσχυρὸς
 ἀνέχει δὲ κελήτιον ἐπῆρες, ἔστι' ἂν καταστήσῃ
 τεταγμένον χωρίον· καὶ ἐνταῦθα ἤδη καθίσταται
 γυμνασία ἐκ λόγου πυραμοειδῆ, πλήρη λίθων λογίσ-
 τος ἀπὸ πρῶρας ἐκάστης νεώς, τοῦ ἀνέχειν τὴν
 πρὸς τὸν ῥοῦν. Ὅτε δὲ μία τις τῶν νεῶν ἄμα
 ἔσχεθῃ, καὶ ἄλλη ἀπὸ ταύτης διεχουσα ὅσον ἐξεί-
 κτρον πρὸς ἰσχύον τῶν ἐπιβαλλομένων, ἀντίπρωρος
 τὸ ῥεύμα θραύζεται· καὶ ἐπ' ἀμφοῖν ξύλα τε ἐς
 ὅσῳ ἐπιβάλλεται, καὶ σάνιδες ἐγκάσται ἐς τὸ
 δεῖν, καὶ διὰ πασῶν οὕτω τῶν νεῶν, ὅσαι ἴκαναι
 γεφυρώσαι τὸν πόρον, χωρεῖ τὸ ἔργον. Ἐκαστὴν
 δὲ τοῦ ζεύγματος κλίμακες προβάλλονται κατὰ
 πηγνύμεται, τοῦ ἀσφαλεστέρῃ τοῖς τε ἵπποις καὶ
 τοῖς ζεύγεσι τὴν ἔφοδον γίνεσθαι, καὶ ἄμα ὥς σι-

εσμός εἶναι τοῦ ζεύγματος· δι' ὀλίγον τε ξυντελεσ-
σαι ἅπαν, καὶ ξὺν πολλῷ θορύβῳ, καὶ τὸ τεταγμένον
τῷ ὄρωμένῳ ὁμῶς οὐκ ἄπεισιν· οἱ τε παρακελευ-
μοὶ ὥς τυχαίᾳ καταναῦν ἐκάστην, καὶ αἱ ἐπιτιμῆσεις
οὐ ἐκλιποῦς, οὔτε τὴν κατάκουσιν τῶν παραγγελ-
μάτων, οὔτε τὴν ὀξύτητα τοῦ ἔργου ἀφαιροῦνται.

VIII. Ρωμαίοις μὲν οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιᾶ
τῆσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς πα-
ρχός, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ ξυστρατεύσαντες
ὑπὸ εἶπον· ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὥς ἐγγυτάτῳ τούτῳ
ξεύχθαι· ἢ εἰ δὴ τινὶ ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκείνη ἐχέτω
ὧς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦ-
θα αὐθύνει κατὰ νόμον Ἀλεξάνδρος· ἄρας δὲ ἀπὸ
οὗ Ἰνδοῦ, εἰς Ταξιλα ἀφίκετο πόλιν μεγάλην καὶ
ὑδαίμονα, τὴν μερίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε πο-
ταμοῦ καὶ Ἰθάσπην· καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ
παρχὸς τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ οἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ φι-
λῶς· καὶ Ἀλέξανδρος προστίθησιν αὐτοῖς χώραν
ἥς ὁμόρου, ὅσης ἐδέοντο· ἦσαν δ' ἐνταῦθα παρ'
ὑτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρῆσθεις, τοῦ τῶν ὀρείων
Ἰνδῶν βασιλέως· ὃς, τε ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀβισάρου,
καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι· καὶ παρὰ Λα-
ύρεως κομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες· Καὶ ἐν-
ταῦθα αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐν Ταξιλοῖς θύνει ὅσα οἱ γό-
ιος, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν τε καὶ ἵππικόν· καὶ
ἐποδείξας σαυράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν
Μαχάτα, φρουρὰν τε ἀπολείπει ἐν Ταξιλοῖς, καὶ
τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς
δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην ποταμόν· Ἐπέκεινα

γὰρ τοῦ Ῥοδάσου Πῶρος αὐτῷ εἶναι ἐξηγγέλη
 ἔξιν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, ἔγνακας εἶργεν τοῦ ποταμοῦ
 αὐτόν, ἥ περὶ αὐτῷ ἐπιτίθεσθαι. Ταῦτα ὡς ἔφη
 Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πτολεμαῖον τὸν πρῶτον
 ὑπὸ πύλῳ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, τὰ πλοῖα δὲ πορ-
 σκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ, ξυμπα-
 τα καλεῖται φέρειν ὡς ἐπὶ τὸν Ῥοδάσπην ποταμὸν καὶ
 ξυνετμήθη τὰ πλοῖα καὶ ἐκομίσθη ταῦτα, ὅσα καὶ
 βραχύτερα διχῇ διατμήθινται, αἱ τριταχόντοισι
 τριχῇ ἐτμήθησαν, καὶ τὰ τμήματα ἐπὶ ξυμπατα
 κομίσθη ἔστε ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ Ῥοδάσου καὶ
 ξυμπαχθὲν τὸ ναυτικὸν αὐθις δὴ θμοῦ ἀφῆθη
 Ῥοδάσπην. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε θύναμιν ἔ-
 ηκεν ἐς Ταξίλα, καὶ πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδῶν
 Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτη ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει καὶ
 τὸν Ῥοδάσπην ποταμὸν, καὶ Ἀλέξανδρος κατεστρα-
 τίδευσεν ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ῥοδάσου.

IX. Καὶ Πῶρος αὐτῷ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην
 ἀφῆθη ἔξιν πάσῃ τῇ στρατιᾷ, καὶ τὸν ἐλεφαντῶνα
 στείφει. Ταύτη μὲν δὴ ἡ κατεστρατὶς πεδυνάχθη
 Ἀλέξανδρον, αὐτὸς μὲν ὡν ἐφύλαττε τὸν πόρον καὶ
 δ' ἄλλα τοῦ ποταμοῦ εὐπορώτερά, ἐπὶ ταῦτα φρε-
 ραῖς διαπέμψας, καὶ ἡγεμόνας ἐπιστήσας ἐκάστοις
 ἄργειν ἐπενδύει τοῦ πόρου τοῦ Μακεδόνα. Ταῦτα
 δὲ ὁρῶντι Ἀλέξανδρον, κινήσαν καὶ αὐτοὶ εἰδοὶ
 στρατιὰ πολλὰ, ὡς τὸν Πῶρον ἀμφέβολον γί-
 νεσθαι. Διελὼν δ' ἐς πολλὰ τὸν στρατὸν, τοὺς αὖ
 αὐτὸς ἄλλη καὶ ἄλλη ἤγε τῆς χώρας, τὰ μὲν πορ-
 ὄσα πολέμια, τὰ δὲ σκεπῶν, ὅπη εὐπορώτερος αὐ-

ποταμός φανῆται, τοὺς δὲ τῶν ἡγαρόντων ἄλλους
 καὶ ἄλλοις ἐπιτάξας, καὶ αὐτοὺς πολλαχῇ διόπτεμα-
 τῆτος· οὐδ' αὐτῶν πάντες εἶναι ἐκ τῆς ἐπὶ ταύτῃ τοῦ Ἰνδου
 χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον ἐννεκομίζετο, ὡς δὴ
 οὐν εἶκαι τῷ Πῶρῳ, ὅτι ἐννακῶς εἴη προσλιπαρεῖν
 ἢ ὄχθη, ἔπειτα τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ μῖον γεγόμε-
 νον τοῦ χειμῶνος, πολλαχῇ παραδοῦναι οἱ τὸν πῶ-
 ρον· ταῦτε πλοῖα αὐτῷ ἄλλη καὶ ἄλλη παραπλίσον-
 τε, καὶ αἱ διφθέραι τῆς κέρφης ἐμπιπλάμεναι, καὶ
 ὄχθη πλήρης πᾶσα φαικομένη τῇ μὲν ἱππέων, τῇ
 ἐ πεζῶν, οὐκ εἶα ἡραμεῖν τὸν Πῶρον· οὐδὲ ἐν τι
 ἐκλεΐψαντων ἐς φυλακὴν ἐμφοροῦ, ἐς τοῦτο ἐκ πᾶν-
 των παρασπυράζεσθαι· ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε αἱ
 οταμοὶ πάντες αἱ Ἰνδικαὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ
 ολεροῦ ἔρρεον, καὶ ὄξος τοῦ φεύματος· ἦν γὰρ
 ῥα ἔτονος, ἢ μετὰ τροπῆς μάλιστα ἐν θέραι τρέπε-
 ραι ὁ ἥλιος· ταῦτα δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ
 θρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικήν, καὶ
 ἡ χιὼν αἱ τοῦ Κανκάσου (ἐνθεν περ τῶν πολλῶν
 οταμῶν αἱ πηγαὶ εἶσι) κατατρεχόμεναι αὐξοῦναι
 ὑποῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἐμπαινο-
 νουσιν, ἄλλοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν,
 αἱ εἰσὶν ὅπου περάσιναι, πλήν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ
 αἱ Γάγγου, καὶ τυχῆ καὶ ἀλλοῦτον· Ἄλλ' ὁ γ'
 ῥάσπερς περατὸς γίνεται.

X. Ταύτην οὖν τὴν ὥραν τοῦ ἔτονος προσμέλεις
 τὸ φανερόν ἐφασκεν, αἱ ἐν τῷ τότε εἰρχοιτο. Ὁ
 δὲ, οὐδὲν μῖον ἐφειδρεύων ἔμενεν, εἴπη λαῶσι ὑφαρ-
 κίσας ὄξως τὸν πόρον· ἢ μὲν δὴ αὐτὸς Πῶρος κα-

τεστρατοπεδεύκει πρὸς τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰθαίου, ἔνθα
 ἀδύνατος ὢν περᾶσαι, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 φάντων, καὶ ὅτι πολλή στρατιὰ καὶ αὕτη τεταγ-
 τε καὶ ἀκριβῶς ὥπλισμένη ἐκβαίνουσιν αὐτοῖς
 θήσεσθαι ἔμελλον, οἳ τε ἵπποι οὐκ ἂν ἐδόχουν
 τῷ ἐθελῆσαι οὐδὲ ἐπιβῆναι τῆς ὄχθης τῆς
 προσκειμένων σφίσι εὐθὺς τῶν ἐλεφάντων κα-
 τε ὄψει ἅμα καὶ τῇ φωνῇ φοβούντων, οὐδ' αὖ
 προὔθεν μείναι ἐπὶ τῶν διεφερόντων κατὰ τὸν πο-
 τᾶν· ἀλλ' ἐκπηδᾶν γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ, ἀφορῶντες πέραν
 ἐλέφαντας, καὶ ἔκφρονες γιγνόμενοι. Κλέπται
 ἐπεισὶ τὴν διάβασιν, ὥδε πράττων. Νύκτις
 ραγαγὼν ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς ὄχθης τοὺς πολλοὺς
 ἵππεων, βοήν τε ἐπολεῖ καὶ ἡλαλάζετο τῷ Ἑπαι-
 καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἐπὶ διαβάσει συσκευάζομενοι,
 ῥυθὸς παντοδαπὸς ἐγίγνετο· καὶ ὁ Πῶρος τε
 πυρῆει πρὸς τὴν βοήν ἐπάγων τοὺς ἐλέφαντας·
 Ἀλέξανδρος ἐς ἔθος αὐτὸν τῆς ἀντιπαραγωγῆς κα-
 στη. Ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦτο ἐγίγνετο, καὶ ἡ
 μόνον καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς ἦν, οὐκέτι ὁ Πῶρος με-
 νεῖτο πρὸς τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἵππεων, ἀλλ' ἐκπύ-
 γαρ γνοὺς τὸν φόβον, κατὰ χώραν ἐπὶ στρατοπέ-
 ῳ ἔμενε· σκοποὶ δὲ αὐτῷ πολλαχοῦ τῆς ὄχθης κα-
 ατήκεσαν· Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐξείργαστο αὐτῷ ὅ-
 βον τὸ τοῦ Πῶρου εἰς τὰς νυκτερινὰς ἐπιχειρή-
 μηχανᾶται τι τοιόνδε.

XI. Ἀκρὰ ἦν ἀνέχουσα τῆς ὄχθης τοῦ Ἰθαίου
 ἵνα ἐπέκαμπεν ὁ ποταμὸς λόγου ἀξίως· αὕτη
 δασέα παντοίων δένδρων εἶδει, καὶ κατ' αὐτὴν

ς ἐν τῷ ποταμῷ ὑλώδης τε καὶ ἀστιβῆς ὑπ' ἐρη-
 κς. Ταύτην καταμαθὼν τὴν νῆσον καταντικρὶ
 ἰ ἄκρας, ἀμφότερα ὑλώδη τὰ χωρία καὶ οἷα κρύ-
 ε τῆς διαβιάσεως τὴν ἐπιχείρησιν, ταύτη ἔγνω δια-
 βάζειν τὸν στρατόν. Ἀπέχε δὲ ἢ τε ἄκρα καὶ ἢ
 τος τοῦ μεγάλου στρατοπέδου ἐς πεντήκοντα καὶ
 κτὼν σταδίους. Παρὰ πῦσιν δὲ τὴν ὄχθην φυ-
 καί τε αὐτῷ καθιστηκυῖαι ἦσαν, διαλείπουσαι
 ον ξύμμετρον ἐς τὸ ξυνορῆν τε ἀλλήλους καὶ κα-
 κούειν εὐπετῶς δρόθην τε παραγγέλλοιτο· καὶ
 νταχύθεν βοαί τε νύκτωρ ἐπὶ πολλὰς νύκτας ἐγί-
 νοντο, καὶ πυρὰ ἐκαίετο. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω ἐπιχει-
 ῖν τῷ πόρῳ, κατὰ μὲν τὸ στρατόπεδον φανερῶς
 τῷ τὰ τῆς διαβιάσεως παρεσκευάζετο· καὶ Κρατε-
 ῖ ὑπελάλειπτο ἐπὶ στρατοπέδῳ, τὴν τε αὐτοῦ ἔχων
 ταρχίαν, καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωίων καὶ Παραπαι-
 δῶν ἱππέας, καὶ τῆς φάλαγγος τῶν Μακεδόνων,
 ν τε Ἀλκίτου καὶ τὴν Πολυπέρχοντος τάξιν, καὶ
 ὡς νομάρχας τῶν ἐπὶ ταῖς Ἰνδῶν καὶ τῶν
 ὑτοῖς τοὺς πεντανισχιλίους· παρεγγύλλετο
 ῳ μὴ πρὶν διαβαίνειν τὸν πόρον, πρὶν εἶ-
 ναι Πῶρον ὡς ἐπὶ σφῆς ξὺν τῇ δυνάμει,
 ντα μαθεῖν, αὐτοὺς δὲ κηῶντας· ἦν δ'
 ντοι τῆς στρατιᾶς ἀναλαβὼν Πῶρος ἐπὶ εἰ-
 ρος δὲ τε ὑπολειφθῇ αὐτῷ ἐπὶ στρατοπέ-
 φαντες, σὺ δὲ δικαίως μένειν κατὰ χώραν
 ὡς ἐλέφαντας ξύμπαντας ὅμα οἳ ἄγει Πέ-
 ς, τῆς δὲ ἄλλης στρατιᾶς ὑπολείποιντο τε ἐπὶ στρα-
 πέδῳ, σὺ δὲ διαβαίνειν σπουδῇ (οἳ γὰρ ἐλέφαν-

τες μόνοι, ἔφη, ἄποροι εἰσιν πρὸς τοὺς ἐμβαίνοντα
ἄπλους) ἢ δὲ ἄλλη στρατιὰ.

XII. Ταῦτα μὲν Κρατεροὶ ἐντείλλαντο. Ἐν μὲν
δὲ τῆς νῆσον τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, καὶ
αὐτῷ Κρατερός ὑπολαμβάνειτο, Μελέαγρος τε καὶ Ἰπ-
ταλος καὶ Γοργίας ἔδον τοῖς μισθοφόροις ἐκτετα-
καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τοῖς διαβάσαιν τε-
ρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν ὄμιλον, ἐ-
τε ξυνοχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἔδοσαν.
Αὐτὸς δ' ἐπιλεξιόμενος τῶν τε ἐταίρων τὸ ἄγχιμα καὶ
τὴν Ἡρασιπείωνος ἱππαρχίαν καὶ τὴν Περδίκαιου καὶ
Δημητρίου καὶ τοὺς ἐκ Βακτρῶν καὶ Σουδανῶν
καὶ τοὺς Σκύθας ἑκπείας, καὶ Δάως τοὺς ἑκπεί-
τας, καὶ τῆς φαλαγγος τοὺς τε ὑπαρχιστάς καὶ τὸν
Κλείτου τε καὶ Κοίνου τάξιν καὶ τοὺς τοξικοὺς καὶ
τοὺς Ἀγριάνας, ἦγεν ἄφανώς πολλὴν τὴν ἀκμήν τῆς
ὀχθῆς, τοῦ μὴ καταφανῆς εἶναι ἄγων ἐπὶ τῇ νύκτι
καὶ τῇ ἄκρῃ, ἔνθα διαβαίνεν αὐτῷ ἦν ὄμιλος
τον. Καὶ ἐνταῦθα ἐπληροῦντο τῆς νύκτος καὶ ὁ-
φθαίει τῆς κάρφης ἐκ πολλοῦ ἤδη παρεστηκῶσαν
καὶ κατεψέφατονοντο ἐς ἀπρίθειαν· ὅσοις τε ἔτι οὐκ
οὐ τῆς νύκτος λάβρον ἐπὶ γένετα αὐτῇ, καὶ μάλ-
λιν τε ἢ παρασκευὴν τε αὐτῶν καὶ ἡ ἐπιχειρήσεως ἢ
τῇ διαβάσειν οὐ φάνερα κατέστη, τῷ κτενέειν τὴν
τῶν ὀπλῶν καὶ τῶν φορέων τῶν ἀπὸ τῶν παρεγγύ-
των τῶν τε βροντῶν καὶ τοῦ θυμῶν ἀντιπαταγῶν
τῶν καὶ τῶν πλοίων τε τὰ πολλὰ ξυνετραπημένα κα-
ρκεκόμενοι ἐς τὸν χοῦρον τοῦτον, καὶ ἀφανῶς αὐτῶν
ἐμπεπηγημένα ἐν τῇ ὕλῃ ἀφύπνιστο, τὰ τε ἄλλα καὶ

τριακόντοροι. Ἐπὶ δὲ τὴν ἑω ὅ, τὸ ἄνεμος καὶ
μυβρος κεκοίμητο, καὶ ἡ μὲν ἄλλη στρατιά αὐτοῦ
ἐπικὴ τῶν θηριῶν ἐπιβῆσα, καὶ ὄσους τῶν πο-
τῶν πλοῖα εἰδὼς, ἐπέρα κατὰ τὴν νῆσον, ὥς μὴ
ἴσθαι ὁφθαίεν πρὸς τῶν σκοπῶν τῶν παρὰ τοῦ
ποταμοῦ καθιστηκότων, πρὶν παραλλάξαντας τὴν νῆ-
σόν, ἐπὶ ἀπέχων τῆς ὁχθῆς.

XIII. Αὐτὸς δὲ ἐπιβὰς τριακοντῆρον ἐπέρα, καὶ
αὐτῷ Ἡρόκλητος τε καὶ Παρόλκας καὶ Λυσί-
ρος, οἱ σωματοφύλακες, καὶ Σέληκος τῶν ἐταί-
ρων, ὁ βασιλεὺς ὑπερῶν, καὶ τῶν ὑποσπιστῶν οἱ
σπεῖς· τοὺς δὲ ἄλλους ὑποσπιστὰς ἄλλαι τριακόν-
τοι ἔφερον. Ὡς δὲ τὴν νῆσον παρήλασεν ἡ στρα-
τιὰ, φανερῶς ἦδη ἐπείχον τῇ ὁχθῇ· καὶ οἱ σκοποὶ
ιδόντες αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, ὥς ἐκάσταις τάχους οἱ
οὐ εἶχον, ἤλυνον ὡς ἐπὶ τὸν Πύρον. Ἐν τούτῳ
Ἀλέξανδρος πρῶτος αὐτὸς ἐκβὰς, καὶ τοὺς ἀπὸ
ἄλλων τριακοντῶν ἀναλαβὼν, ἐκείνους τοὺς
ἐκβαίνοντας τῶν ἵππων· οἱ γὰρ ἵπποις πρῶτον
ἀχάτο, αὐτῷ ἐκβαίνον· καὶ ταύτους ἄρῃ προ-
εἶν τάξει. Ἐλθὼς δὲ οὐκ ἐς βέβαιον χωρίον ἐκβὰς
οἶα τῶν τόπων, ἀλλὰ ἐς γῆσον γὰρ καὶ αὐτὴν
ἀλῃ, ἥ ὅη καὶ μᾶλλον γῆσος οὐσα ἔλαθεν, οὐ
λοῖ δὲ ὕδατι πρὸς τοῦ ποταμοῦ ἀποτεταμένη
τῆς ἄλλης γῆς. Καὶ ὅρα πύκτει τὸ ὕδωρ ὁ-
ρος λαβρὸς τε καὶ ἐπικολὺ τῆς γῆτος κατασχεῖν,
οὐκ ἐξεύρισκον αὐτῷ οἱ ἵπποις τὸν πόρον, καὶ
ἦν αὐτοῖς ἄλλου δεῖσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ διαβάσει
τῷ πρώτῳ πόρου. Ὡς δὲ ἐξυγρῆθη ποτὲ ὁ πό-

ρος, ἦγε κατ' αὐτὸν χαλεπῶς· ἦν γὰρ τῶν μὲν πρὶν
 ὑπὲρ τοὺς μαστοὺς τὸ ὕδωρ, ἵνα περ τὸ βαθύνον
 αὐτοῦ· τῶν δὲ ἵππων, ὅσον τὰς κεφαλὰς ἐπαρῶν
 τοῦ ποταμοῦ. Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ἐπερῶντο αὐτῶν
 ὕδωρ, ἐπὶ μὲν τὸ διεξὼν κέρας παρ' ἵππων τὸ, τι
 μα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων ἵππων αὐτῶν τοὺς
 τίστους ἐπιλαβόμενος· τοὺς δὲ ἵπποτοξότας τῆς
 σης ἵππον προέταξε· τῶν δὲ πεζῶν πρῶτους μὲν
 ὑπασπιστάς τοὺς βασιλικούς, ὧν ἡγεῖτα Δίον
 ἐπέταξε τῇ ἵππῳ· ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ ἄγχιμα πρὸ βα-
 λικόν· ἐχομένους δὲ τούτων τοὺς ἄλλους ὑπασ-
 πιστάς, ὡς ἐκάστοις αἱ ἡγεμονίαι ἐν τῇ τάξει ἐτι-
 τον· κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τῆς φάλαγγος αἱ τοξόται
 τῇ καὶ οἱ Ἀγριῶνες καὶ οἱ ἀκοντισταὶ ἀκοντίζοντες
 ἐπέστησαν.

XIV. Οὕτως ἐκτάξας, τὸν μὲν πεζὸν στρατὸν ἐν
 κόσμῳ βάδην ἐπισθάν ἀκάλυπτον, οὐ πολλὰ ἀποσ-
 τας τῶν ἐκαστοῦ χαλῶν· αὐτὸς δὲ ὅτι κρατὶν ἐδόν
 τῇ ἵππῳ, τοὺς ἵππους μόνους ἀναλαβὼν σποδὴν
 ἡγεῖτο, ὄντας ἐς πεντακισχιλέους. Ταύτην δὲ
 τοξόρχη προσέταξε τοξότας ἀπάγειν τῇ ἵππῳ καὶ
 τοὺς σπουδῇ· Ἐνῶμην δὲ πεποιήσας, αἱ μὲν προσ-
 ξίαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πύρρον ἐν τῇ δυνάμει ἴσ-
 σῃ, ἢ κρατήσιν αὐτῶν· οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προ-
 βαλὼν, ἢ ἀπομάχεσθαι γε, ἔστε τοὺς πεζοὺς ἐν
 ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν πόλιν τῆς ἐ-
 βάσεως ὑποπὸν γενομένην οἱ Ἴνδοι ἀπὸ λαγόντες γε-
 γοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξισθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φη-
 ῶς, πλείονα ἐν τῇ ἀπαγωγῇ τὸν φόνον γεόμενον

γον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον. Ἀριστό-
 κλος δὲ τὸν Πάριον παῖδα λέγει φθάσαι ἀφικό-
 ον ξὺν ἄρμασιν ὡς ἐξήκοντα, πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ
 νῆσον [τῆς μικρᾶς] περᾶσαι Ἀλεξάνδρον. Καὶ
 τὸν θυμηθῆναι ἀνελθεῖν Ἀλεξάνδρον τῆς διαβά-
 ρ, χαλεπῶς καὶ κηδεύς εἰργόντος παραιωνέντα·
 προῦν καταπηδήσαντες οἱ Ἴνδοι ἐκ τῶν ἁρμάτων
 σάκκιστον τοῖς πρώτοις ἐκβαίνοντων· ἀλλὰ πα-
 λῶσαι γὰρ ξὺν τοῖς ἁρμασι, καὶ ἀκίνδυνον ποιῆ-
 ῖν Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβαρ· καὶ ἐπὶ τούτοις ἀφεί-
 λαντες τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐ-
 ς οὐ χαλεπῶς πλὴγὰς λαμβάνοντας. Οἱ δὲ καὶ
 τὴν λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν
 ξὺν τοῖς πασὶν τῷ Πάριου ἀφικνέμενων, πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἱππέας. Καὶ γὰρ
 ἀφικνέσθαι ξὺν μείζοντι δυνάμει τὸν Πάριου παῖ-
 δα, καὶ αὐτὸν τε Ἀλεξάνδρον τραπῆναι πρὸς αὐτοῦ,
 τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀποθανεῖν τὸν Βαυσιφάλακ,
 ταύτην Ἀλεξάνδρῳ ὄντα τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον
 ἰθέντα ἐπὶ τοῦ παιδὸς τοῦ Πάριου. Ἀλλὰ Πτο-
 ολμῆος ὁ Μάγον, ὅτι καὶ ἐγὼ συμφέρομαι, ἄλλως
 εἰ· ἐκπεμφθῆναι μὲν γὰρ τὸν παῖδα ὑπὸ τοῦ
 Πάριου λέγει καὶ οὗτος, ἀλλ' οὐχ ἐξήκοντα μόνον ἄρ-
 μα ἄγοντα. Οὐδὲ γὰρ εἰκὸς Πάριον ἀκούσαντα
 τῶν σκοπῶν οὐκ ἢ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος διαβέβηκε
 ἢ Τυδάσκου τὸν πόρον, ἢ μέρος γέ τι τῆς στρα-
 τίας, σὺν ἐξήκοντα ἁρμασι μόνοις ἐπιέμψαι τὸν αὐ-
 τὸν παῖδα· ὃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμπό-
 να, πολλοὶ τε καὶ οὐκ εὐζώνα ἐς τὴν ἀπερχομένην.

αἰώτην ὄνυχον ἔστ'
 θαλάσση· τὸ πρὸς
 Καύκασον τὸ ὄρος,
 βολήν· τὴν δὲ πρὸς
 ἔστ' ἐπὶ τὴν μεγάλην
 ἀποτίμνεται. Καὶ ἔ
 τοῦτο (ὡς εἰκάζουσιν)
 τον· εἶναι γὰρ οὖν
 οὐ πρὸς θαλάσσης
 ἰκίστων ποιήματα,
 μίαν τοῖς ποταμοῖς ἐ
 περ Ἑρμου τε τὶ πεδ
 αν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὅ
 πόλιν Σμύρναν Αἰολι
 ἄλλο Καῦστρου πεδί
 μοῦ, καὶ Καϊκου ἄλ
 τὸ Καρτικόν ἔστ' ἐπὶ
 πτόν τε Ἡρόδοτος τε
 εἰ δὴ του ἄλλου ἢ Ἐ
 Αἰγυπτία ποιήματα)
 τεροὶ ὡσαύτως ὀνομά
 ρίοις, ὅτι τάντη ἔχε
 καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τ
 Αἴγυπτος γὰρ τὸ πε
 ὄντινα νῦν Νεῖλον Αἰ
 ἄνθρωποι ὀνομάζον
 ρος, λέγων ἐπὶ τῇ
 τὸν Μενέλιον στήσο
 ποταμὸς παρ' ἰκίσταις, καὶ οὐ μέγαλοι οὗτοι πο

μοί, ἱκανοὶ γῆν πολλήν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν
 ῥοχέυμενοι, ὅποτε ἄλὺν καταφέρουσιν καὶ πηλὸν ἐκ
 οὗ ἄνω τόπων, ἐνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν,
 οὗδ' ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν εἶναι
 ἔσιον, ὅπως πεδίον τε ἢ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν πο-
 τῶν τὸ πεδίον ἔχει προσκεχωσμένον. Ἑρμον μὲν
 γὰρ καὶ Κאַῦστρον, καὶ Κאַϊκὸν τε καὶ Μαίανδρον,
 ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς
 θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ζύμπαντας ξυντεθέντας
 οὐ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον συμβαλεῖν πλήθους
 νεκὰ τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ,
 τῷ οὔτε Νείλῳ ὕδαρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος
 κατὰ τὴν Εὐρώπῃν ὄρων ἄξιοι συμβαλεῖν· ἀλλ'
 οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, ἐκεῖνοί γε πάντες συμμιχθέν-
 τες, ἐς ἴσον ἔρχονται· ὅς μέγας τε εὐθὺς ἀπὸ τῶν
 ἡγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας
 τῶν Ἀσιανῶν μέζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπαυ-
 ρίᾳ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν. Ταῦτα
 οἱ ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω·
 αἱ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγγραφὴν.

VII. Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ,
 πῶς μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε Ἀριστόβουλος
 οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγου-
 σιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοῖ-
 ος ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντος
 εἰς πρὸς Ἑρξου, καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ Ἰστρος πρὸς
 Ἰαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἀσπινκῆς
 ἐποιήθη αὐτῷ. Δοκεῖ δὲ ἐμοὶ γε πλοίοις μᾶλλον
 περὶεργῆναι· οὐ γὰρ ἂν δεξασθαι γέφυραν τὸ βάθος

τοῦ ὕδατος, εὐθὺς ἂν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔργον αὐτῶν
 αἰτοποῦν ἐντελεσθῆναι. Καὶ δὲ δὴ πλοίοις ἐκέρχ-
 οῦ πόρος, πότρεα ξυνδεῖσθαι
 κατὰ στοιχὸν ὁρμισθεῖσας
 (ὡς λέγει Ἡρόδοτος ζευγ-
 ῇ ὅτῃ τρόπῳ Ῥωμαίοις ἐ-
 γμα ποιῆσθαι, καὶ ἐπὶ τὸν
 τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τ
 αὐτοὺς ἀνάγκη, ἐγεφύραι
 βαλεῖν· καίτοι γὰρ ταχυστο-
 ρος ἢ γεφύρωσις ἢ διὰ τῶν
 τῇ ἐγὼ ἀφηγήσομαι ἐν τῇ
 Αἰ νῆες αὐτοῖς κατὰ πόρο-
 τος, οὐκ ἐπὶ εὐθὺς, ἀλλὰ κα-
 ῖναι. Ταύτας ὑποφέρει
 ἀνέχει δὲ καλῆτιον ἐπὶ ἡρας,
 τεταγμένον χωρίον· καὶ ἐν
 γματα ἐκ λόγου πύραμοις
 ἀπὸ πρύρας ἐκάστης πρὸς
 πρὸς τὸν ροῦν. Ὅτε δὲ
 ῥαχέθῃ, καὶ ἄλλη ἀπὸ ταύτης διέχουσαι ὅσον ἑξήμα-
 τρον πρὸς ἰσχύρ τῶν ἐπιβαλλομένων, ἀντίπρως πρὸς
 τὸ ρεύμα θραύεται· καὶ ἐπὶ ἀμφοῖν ξύλα τέ ἐς τὸ
 ῥεύμα ἐπιβάλλεται, καὶ σάνδες ἐγκαίρως ἐς τὸ ξυ-
 δεῖν, καὶ διὰ πασῶν οὕτω τῶν νεῶν, ὅσαι ἴσται
 γεφυρωθῇ τὸν πόρον, χωρεῖ τὸ ἔργον. Ἐκτετα-
 θέν δὲ τοῦ ξυγματος κλίμακες προβάλλονται κατα-
 πηγνύμεναι, τοῦ ἀσφαλιστέραν τοῖς τοῖς ἵπποις καὶ
 τοῖς ζεύγεσι τὴν ἔφοδον γίνεσθαι, καὶ ἅμα ὡς οὐ

εσμος εἶναι τοῦ ζεύγματος· δι' ὀλίγου τε ξυντελεῖ-
 αι ἅπαν, καὶ ξὺν πολλῷ θρόνῳ, καὶ τὸ τεταγμένον
 τῷ θρωμένῳ ὁμῶς οὐκ ἄπειται· οἳ τε παρακелеυ-
 μοὶ ὥς τυχοιεν κατὰ καὶν ἐκάστην, καὶ αἱ ἐπιτιμήσεις
 οὐ ἐκλιποῦς, οὔτε τὴν κατάκουσιν τῶν παραγγελ-
 αίων, οὔτε τὴν ὀξύτητα τοῦ ἔργου ἀφαιροῦνται.

VIII. Ῥωμαίοις μὲν οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιᾶ
 πησκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς πο-
 ταμός, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ ξυστρατεύσαντες
 οὕτω εἶπον· ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὥς ἐγγυτάτω τούτων
 ζεῦχθαι· ἢ εἰ δὴ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκείνη ἐχέτω.
 Ζς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦ-
 ρα αὖ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος· ἄρας δὲ ἀπὸ
 οὗ Ἰνδοῦ, ἐς Τάξιλα ἀφίκετο πόλιν μεγάλην καὶ
 ὑδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε πο-
 ταμοῦ καὶ Ῥδάσπου· καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ
 ἵπαρχος τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ οἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ φι-
 λως· καὶ Ἀλέξανδρος προστίθῃσιν αὐτοῖς χώραν
 ἥς ὁμόρου, ὅσης εἶδοντο· Ἦκον δ' ἐνταῦθα παρ'
 αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρῆσθεις, τοῦ τῶν ὀφείων
 Ἰνδῶν βασιλέως· ὃς, τε ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀβισάρου,
 καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι· καὶ παρὰ Λο-
 γάρως κομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες· Καὶ ἐν-
 ταῦθα αὖ Ἀλέξανδρος ἐν Ταξίλοις θύει ὅσα οἱ γέ-
 λιος, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν τε καὶ ἵππικόν· καὶ
 ὑποδείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν
 Μαχάτα, φρονεῖν τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις, καὶ
 τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ κόσαν· αὐτὸς
 δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ῥδάσπην ποταμόν· Ἐπέκεινα

γὰρ τοῦ Ῥοδάσιου Πῶρος αὐτῷ εἶναι ἀγγέλλειν
 ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, ἐγνώκας εὐργεῖν τοῦ πόρου
 αὐτόν, ἣ περῶντι ἐπιτίθεσθαι. Ταῦτα ὡς ἔην
 Ἀλεξάνδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πτολεμαῖορά τοις ἡμέραις
 ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ῥοδὸν ποταμὸν, τὰ πλοῖα δὲ παρ-
 σκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ, ἐνταρ-
 τα καλεῦει φέρειν ὡς ἐπὶ τὸν Ῥοδάσιον ποταμὸν καὶ
 ξυνετμήθη τε τὰ πλοῖα καὶ ἐκομίσθη αὐτῷ, ὅσα μὲν
 βραχυτέρα διχῇ διατμηθέντα, αἱ τραχυέστεραι δὲ
 τριχῇ ἐτμήθησαν, καὶ τὰ τμήματα ἐπὶ ξυμνήσας δι-
 κομίσθη ἕστε ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ Ῥοδάσιου καὶ
 ξυμνηχθὲν τὸ ναυτικὸν αὐθις δὴ θμου ὤφθη ἐν τῇ
 Ῥοδάσῃ. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε θύναμιν ἔχων
 ἦκεν ἐς Ταξιλα, καὶ πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδῶν, οἳ
 Ταξίλης τε καὶ οἱ τὰν τῇ ὑπαρχοῦ ἦγον, ἦλθον ἐπὶ
 τὸν Ῥοδάσιον ποταμὸν, καὶ Ἀλεξάνδρος κατεστρα-
 τίδευσεν ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ῥοδάσιου.

IX. Καὶ Πῶρος αὐτὰ τὴν ἀντιπέραν ὄχθιν
 ὤφθη ξὺν πάσῃ τῇ στρατιᾷ, καὶ τὸν ἐλεφάντην ἠ-
 γούρει. Ταύτῃ μὲν δὴ ἡ κατεστρατὶς πεδεσμένη τὸν
 Ἀλεξάνδρον, αὐτὸς μὲν ἐφύλαττε τὸν πόρον ὅσα
 δ' ἄλλα τοῦ ποταμοῦ εὐπορώτερα, ἐπὶ ταῦτα φρε-
 ρὰς διαπέμψας, καὶ ἡγεμόνας ἐπιστήσας ἐκαστοῖς
 εὐργεῖν ἐπενόει τοῦ πόρου τοῦ Μακεδόνος. Ταῦτα
 δὲ ὁρῶντι Ἀλεξάνδρῳ, κινήσει καὶ αὐτῷ ἰδοῦναι
 στρατιὰ πολλὰχῃ, ὡς τὸν Πῶρον ἀμφέβολλον γίγνε-
 σθαι. Διελὼν δ' ἐς πολλὰ τὸν στρατὸν, τοὺς μὲν
 αὐτὸς ἄλλη καὶ ἄλλη ἦγε τῆς χώρας, τὰ μὲν πορθῶν
 ὅσα πολέμια, τὰ δὲ σκοπῶν, ὅπῃ εὐπορώτερος αὐτῷ

ποταμὸς φανῖται, τοὺς δὲ τῶν ἡγεμόνων ἄλλαις
καὶ ἄλλοις ἐπιτάξας, καὶ αὐτοὺς πολλαχῇ διέπεμπα.
Σίτος δὲ αὐτῷ πάντας ἐκ τῆς ἐπὶ ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ
χωρᾶς ἐς τὸ στρατόπεδον ἐντεκομίζετο, ὥς δὴ
εἶπαι τῷ Πῶρῳ, ὅτι ἐγνακῶς εἴη προσλιπαρεῖν
ἢ ὄχθῃ, ἔτι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ μῖον γεγόμε-
νον τοῦ χειμῶνος, πολλαχῇ παραδοῦναι οἱ τὸν πῶ-
ρον· τὰ τε πλοῖα αὐτῷ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ παραπλίου-
ναι, καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι, καὶ
ὄχθῃ πλήρης πᾶσα φαικαμένη τῇ μὲν ἐπιπύον, τῇ
δὲ πεζύῃ, οὐκ εἶα ῥοεῖν τὸν Πῶρον· οὐδὲ ἐν τῇ
πυλῆϊ μὲν ἐς φυλακὴν ἐμφοροῦν, ἐς τοῦτο ἐκ πάν-
των παρασπενάζεσθαι· ἄλλαις τε ἐκ μὲν τῷ τότε αἰ-
τοταμῶσι πάντες αἱ Ἰνδικαὶ, πολλοῦ τε ὕδατος καὶ
ροεροῦ ἔρρεον, καὶ ὅσος τοῦ θεύματος· ἦν γὰρ
ἦρα ἔτιονε, ἢ μετὰ τροπᾷς μάλιστα ἐκ θέραι τρέπε-
ται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατα τε ἐξ οὐρανοῦ
ἰθρῶς τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικήν, καὶ
καὶ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου (ἐνθεν περ τῶν πολλῶν
ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι) κατατρεχόμεναι αὖξουσιν
αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἐμπαινοῦ-
σιν, ὅλγαι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν,
καὶ εἶαν ὅπου περάσιναι, πλήρ γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ
καὶ Γάγγου, καὶ τυχῆ καὶ ἀλλοῦ τινος· Ἄλλ' ὁ γ'
Ἰνδοῦ περὶ τοῦτο γίνεται.

X. Ταύτην οὖν τὴν ὥραν τοῦ ἔτιονε προσμένειν
ἐς τὸ φανερὸν ἔφασκεν, αἱ ἐν τῷ τότε ἔρχοιτο. Ὁ
δὲ, οὐδὲν μῖον ἐφειδρεύων ἔμενεν, εἴπη λαῶσι ὑφαρ-
πίσας ὅσως τὸν πόρον· ἢ μὲν δὴ αὐτὸς Πῶρος κα-

τεστρατοπεδεύκει πρὸς τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰνδίστου, ἔν-
 ᾧ δύναιτος ὢν περιῦσαι, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐ-
 φάντων, καὶ ὅτι πολλὴ στρατιὰ καὶ αὐτὴ τεταγμέ-
 τε καὶ ἀκριβῶς ὠπλισμένη ἐκβαλνουσιν αὐτοῖς ἐ-
 θήσεσθαι ἔμελλον, οἳ τε ἵπποι οὐκ ἂν ἐδόχουν α-
 τῷ ἐθελῆσαι· οὐδὲ ἐπιβῆναι τῆς ὄχθης τῆς πρὸς
 προσκειμένων σφίσιν εὐθὺς τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν
 τε ὄψει ἅμα καὶ τῇ φωνῇ φοβούντων, οὐδ' ἂν ἐ-
 πρόσθεν μέναι ἐπὶ τῶν διφθερῶν κατὰ τὸν ποταμὸν
 ἀλλ' ἐκπηδᾶν γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ, ἀφορῶντες πέραν τῶν
 ἐλεφάντας, καὶ ἐκφρόνες γιγνόμενοι. Κλέπται οὖν
 ἐπεισὶ τὴν διάβασιν, ὥδε πράττων. Νυκτὶ οὖν
 παραγῶν ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς ὄχθης τοὺς ποταμούς· τῶν
 ἵππεων, βοὴν τε ἐπολεῖ καὶ ἡλαλαζέτο τῷ Ἑλληνί.
 καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἐπὶ διαβάσει συσκευαζόμενων, δι-
 φυβος παντοδαπὸς ἐγίγνετο· καὶ ὁ Πῶρος τε ἀν-
 πυρήει πρὸς τὴν βοὴν ἐπάγων τοὺς ἐλεφάντας καὶ
 Ἀλέξανδρος ἐς ἔθρος αὐτὸν τῆς ἀντιπαραγωγῆς καὶ ἐν-
 στη. Ὡς δὲ ἐπὶ πόλῳ τοῦτο ἐγίγνετο, καὶ ἡ βοή
 μόνον καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς ἦν, οὐκέτι ὁ Πῶρος μετε-
 νεῖτο πρὸς τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἵππεων, ἀλλ' ἐκείνῃ
 γὰρ γνοὺς τὸν φόβον, κατὰ χώραν ἐπὶ στρατοπέδου
 ἔμενε· σκοποὶ δὲ αὐτῷ πολλαχοῦ τῆς ὄχθης κατε-
 ατήκεσαν· Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐξείργαστο αὐτῷ ἄφο-
 βον τὸ τοῦ Πῶρου εἰς τὰς νυκτερινὰς ἐπιχειρήσεις
 μηχανᾶται τί τοιόνδε.

XI. Ἀκρὰ ἦν ἀμέχουσα τῆς ὄχθης τοῦ Ἰνδίστου,
 ἧς ἐπέκαμπεν ὁ ποταμὸς λόγου ἀξίως· αὐτὴ γὰρ
 θασιὰ παντοίων δένδρων εἶδει, καὶ καὶ αὐτὴν γὰρ

ς ἐν τῇ ποταμῷ ὑλώδης τε καὶ ἀστιβῆς ὑπ' ἐρη-
 ας. Ταύτην καταμαθὼν τὴν νῆσον καταντικρὶ
 ς ἄκρας, ἀμφότερα ὑλώδη τὰ χωρία καὶ οἷα κρύ-
 ει τῆς διαβίσεως τὴν ἐπιχείρησιν, ταύτην ἔγνω δια-
 βαίνειν τὸν στρατόν. Ἀπέχει δὲ ἡ τε ἄκρα καὶ ἡ
 σος τοῦ μεγάλου στρατοπέδου ἐς πεντήκοντα καὶ
 αὐτὸν σταδίους. Παρὰ πᾶσαν δὲ τὴν ὄχθην φυ-
 καί- τε αὐτῷ καθεστηκυῖαι ἦσαν, διαλείπονσαι
 οὐν ξύμμετρον ἐς τὸ ξυνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κα-
 κούειν εὐπετῶς δρῦθαι τε παραγγέλλοιτο· καὶ
 ενταχόμενοι βοαί τε νύκτωρ ἐπὶ πολλὰς νύκτας ἐγί-
 οντο, καὶ πυρὰ ἐκαίετο. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω ἐπιχει-
 ῖν τῷ πόρῳ, κατὰ μὲν τὸ στρατόπεδον φανερῶς
 ἰτῷ τὰ τῆς διαβίσεως παρεσκευάζετο· καὶ Κρατε-
 ς ὑπελάλειπτο ἐπὶ στρατοπέδου, τὴν τε αὐτοῦ ἔχων
 παρχίαν, καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχῶτων καὶ Παραπαμι-
 δῶν ἱππέας, καὶ τῆς φύλαγγος τῶν Μακεδόνων,
 ν τε Ἀλκίου καὶ τὴν Πολυπέρχοντος τάξιν, καὶ
 ὡς νομάρχας τῶν ἐπὶ ταῖς Ἰνδ-
 ὕτοις τοὺς πεντακισχιλίους· παρ-
 ρῷ μὴ πρὶν διαβαίνειν τῷ πόρῳ
 ναι Πῶρον ὥς ἐπὶ σφῆς ξὺν τῇ
 ντα μαθεῖν, αὐτοὺς δὲ μακρῶν
 ἔντοι τῆς στρατιᾶς ἀναλαβὼν Πι-
 ῖρος δὲ τε ὑπολειφθῇ αὐτῷ ἐπὶ
 ἱφάντες, σὺ δὲ δικαίως μένειν κ-
 ὡς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἅμα, ο-
 ῖ, τῆς δὲ ἄλλης στρατιᾶς ὑπολείποιτό τι ἐπὶ στρα-
 τῶν, σὺ δὲ διαβαίνειν σπουδῇ (οἱ γὰρ ἐλέφαν-

τες μόνοι, ἔφη, ἄποροι εἰσιν πρὸς τοὺς ἐμβαίνοντάς
 ἡμᾶς) ἢ δὲ ἄλλη στρατιὰ.

XII. Ταῦτα μὲν Κρατεροὶ ἐντέλλαντο. Ἐν μίᾳ
 δὲ τῆς νῆσον τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ὡς
 αὐτῷ Κρατερός ὑπολαμβάνειτο, Μελέαγρος τε καὶ Ἄ-
 ταλος καὶ Γοργίας ἔδν τοῖς μισθοφόροις ἐκλείπειν
 καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τοῖς τοῖς διαβαίνειν π-
 ρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν ὑπαιθρὸν, ὅ-
 τε ξυνεχομένους ἦδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.
 Αὐτὸς δ' ἐπιλεξάμενος τῶν τε ἐταίρων τὸ ἄγχιμα καὶ
 τὴν Ἡρασιτίωνος ἱππασίαν καὶ τὴν Ἡερδίου καὶ
 καὶ Δημητρίου καὶ τοὺς ἐκ Βυκτρῶν καὶ Σογδιανῶν
 καὶ τοὺς Σκύθας ἱππείας, καὶ Αἰῶας τοὺς ἰσχυρο-
 τας, καὶ τῆς φύλαγγος τοὺς τε ἐπιτοπίστους καὶ τὸν
 Κλείτου τε καὶ Κοῖνου τάξιν καὶ τοὺς τοῖς τοῖς
 τοὺς Ἀγριάνας, ἦγεν ὁρατῶς πολὺν τε ἀπὸ τῆς
 ὁχθῆς, τοῦ μὴ καταφανῆς εἶναι ἄγαν ἐπὶ τὴν νῆσον
 καὶ τὴν ἄκρην, ἔνθα διαβαίνεν αὐτοὺς ἢ συνισ-
 τόν. Καὶ ἐνταῦθα ἐπληροῦντο τῆς νυκτός καὶ ὁ-
 φθέραι τῆς κρύψεως ἐκ πολλοῦ ἦδη περσέτηντο
 καὶ κατερράπτοντο ἐς ἀπείθειαν· ὅσῳ τε ἔτι οὐρα-
 νοῦ τῆς νυκτός λαβρὸν ἐπικύνετο αὐτῇ, καὶ μέ-
 λων τε ἢ παρασκευῇ τε αὐτοῦ καὶ ἢ ἐπιχειρήσει ἢ ἐ-
 τὴν διάβασιν οὐ φανερά κατέστη, τῷ πτόματι τῷ ἀπὸ
 τῶν ὀπλῶν καὶ τῷ θορύβῳ τῷ ἀπὸ τῶν παραγγα-
 λῶν τῶν τε βροντῶν καὶ τοῦ θυμῶν ἀντεπαταγού-
 των· καὶ τῶν πλοίων τε τὰ πολλὰ ξυντετραμμένα πο-
 ρεκεκόμιστο ἐς τὸν χεῖρον τοῦτον, καὶ ὁρατῶς αὐτῶν
 ἐμπεπηγμένα ἐν τῇ ὕλῃ ἀνέβητο, τὰ τε ἄλλα καὶ

τριακόντοροι. Ὑπὸ δὲ τὴν ἑω ὅ, τε ἄνεμος καὶ ἄμβρος κεκοίμητο, καὶ ἡ μὲν ἄλλη στρατιὰ αὐτῶν πεπιπνύη τῶν δειφιδεῶν ἐπιβῦσα, καὶ ὅσους τῶν πεντακλῶα ἐδίχετο, ἐπέρα κατὰ κλῆν νῆαον, ὥς μὴ ὅσθ' αὖ ὀφθαίαν πρὸς τῶν σκοπῶν τῶν παρὰ τοῦ ὕδρου καθιστηκῶτων, πρὶν παραλλάξαντας τὴν νῆον ὀλλύχον ἐκ ἀπέχων τῆς ὄχθης.

XIII. Αὐτῶς δὲ ἐπιβὰς τριακοκτύρου ἐπέρα, καὶ αὐτῶ Ἡρόλεμαῖός τε καὶ Παρδίκας καὶ Δυσίχορ, οἱ σωματοφυλάκες, καὶ Σέλευκος τῶν ἐταίρων, ὁ βασιλεύσας ἵατερον, καὶ τῶν ὑπασιπιστῶν οἰκίστα· τοὺς δὲ ἄλλους ὑπασιπιστῆς ἄλλαι τριακόντοροι ἔφερον. Ὡς δὲ τὴν νῆαον παρήλλαξεν ἡ στρατιὰ, πανταρῶς ἦδη ἐπεῖχον τῇ ὄχθῃ· καὶ οἱ σκοποὶ τιδόντες αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, ὥς ἐκείστοις τάχους οἱ ποιοεῖχον, ἤλανκον ὡς ἐπὶ τὸν Ἰκῶρον. Ἐν τούτῳ Ἀλέξανδρος πρῶτος αὐτῶς ἐκβὰς, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων τριακοκτύρων ἀνυλαβὼν, ξυκτάττε τοὺς ἐκβαίνοντας τῶν ἱππέων· οἱ γὰρ ἱππεῖς πρῶτον ἐτάχατο αὐτῷ ἐκβαίνεσθαι· καὶ τούτους ἄγων προέεικεν ἐν τάξει. Ἐλαθε δὲ οὐκ ἐς βέβαιον χωρίον ἐκβὰς νηολαί τῶν τόπων, ἀλλὰ ἐς νῆαον γὰρ καὶ αὐτὴν μεγάλην, ἥ δὴ καὶ μᾶλλον γῆρας οὖσα ἔλαθεν, οὐ πολλοὶ δὲ ὕδατι πρὸς τοῦ ποταμοῦ ἀποτερνωμένη πό τῆς ἄλλης γῆς. Καὶ ὅμα κινεῖται τὸ ὕδωρ ἀμβρος λάβρος τε καὶ ἐπικολὺ τῆς πυκνῆς κατασχεῖται· οὐκ ἐκείριστον αὐτῷ οἱ ἱππεῖς τὸν πόντον, καὶ ὅς ἦν κινεῖς ἄλλου δεῖναι αὐτῷ ἐπὶ τῇ διαβάσει τῶν τῷ πρώτῳ πόντου. Ὡς δὲ ἐκινεῖσθαι ποτὶ τὸ πρῶτον

ρος, ἦγε καὶ αὐτὸν χαλεπῶς· ἦν γὰρ τῶν μὲν πεζῶν ὑπὲρ τοὺς μαστοὺς τὸ ὕδωρ, ἕνα περ τὸ βαθέσιον αὐτοῦ· τῶν δὲ ἱππῶν, ὅσον τὰς περὶ αὐτὸν ὑπερίσταντο τοῦ ποταμοῦ. Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ἀπερὶ αὐτοῦ ὕδωρ, ἐπὶ μὲν τὸ διεξὼν κίρας παρήγαγε τὰ κέρματα τῶν ἱππῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἱπποκρῆσιν τοῖς πρώτοις ἐπιλαβόμενος· τοὺς δὲ ἱπποτοξότας τῆς σφύρης ἔκρου προέταξε· τῶν δὲ πεζῶν πρώτους μὲν καὶ ὑπασπιστάς τοις βασιλικοῦς, ὧν ἡγεῖτο Διέπας ἐπέταξε τῇ ἱππῷ· ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ ἄγχιμα καὶ βασιλὸν· ἐχομένους δὲ τούτων τοὺς ἄλλους ὑπασπιστάς, ὡς ἐκάστοις αἱ ἡγεμονίαι ἐν τῇ τάξει ἔμενον· κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τῆς φάλαγγος αἱ τοξόται καὶ οἱ Ἀγριᾶνες καὶ οἱ ἀποκτινισταὶ ἐκακίστην ἐπέστησαν.

XIV. Οὕτως ἐπτάῃς, τὸν μὲν πεζὸν στρατὸν ἐκόντες βρόδην ἐπισθαι ἐκάλυσεν, οὐ πολὺ ἀποσπασίας τῶν ἑκακισχιλίων· αὐτὸς δὲ ὅτι κρατῶν ἔδει τῇ ἱππῷ, τοὺς ἱππέας μόνους ἀναλαβὼν ἐπὶ τῇ ἡγεῖτο, ὅστας ἐς πεντακισχιλίους. Ταύροις δὲ τῇ τοξόρχῃ προσέταξε τοξότας ἐπάγειν τῇ ἱππῷ καὶ αὐτοὺς σπουδῇ· Γνώμην δὲ πεποιήσας, ὅτι μὲν προσμύξαιεν αὐτῷ οἱ ἄμφω τὸν Πύρρον ἐν τῇ θυμῷ ἐκείνῃ, ἢ κρατήσιν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἱππῷ προσβαλεῖν, ἢ ἀπομάχεσθαι γε, ἔστι τοὺς παζοὺς ἐν τῇ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς βασιλῆως ἔτι οὐκ ἐπινοημένην οἱ Ἴνδοι ἀποπλάγνυντες γίνοιεν, οὐ πάροφιν ἐξισθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φύσιν ὥς, πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόρον γενόμενοι

γον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον. Ἀριστό-
 κλος δὲ τὸν Πῶρον παῖδά λέγει φθάσαι ἀφικόν-
 ον ξὺν ἄρμασιν ὡς ἐξήκοντα, πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ
 νήσων [τῆς μικρᾶς] περᾶσαι Ἀλέξανδρον. Καὶ
 τὸν ἀννηθῆναι ἀνελθεῖν Ἀλέξανδρον τῆς διαβά-
 ρης, χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἰργοντος παραιωνθέντα·
 ἐροῦν καταπηδήσαντες οἱ Ἴνδοι ἐκ τῶν ἁρμάτων
 σάκευτο τοῦ πρώτου ἐμβαιόντων· ἀλλὰ πα-
 ρέειν γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἀκίνδυνον ποιῆ-
 ῖν Ἀλέξανδρον τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀφεί-
 ῖν Ἀλέξανδρον τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐ-
 τοῖς οὐ χαλεπῶς πλήγας λαμβάνοντας. Οἱ δὲ καὶ
 τὴν λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν
 ξὺν τῷ πατρὶ τῷ Πῶρου ἀφικμένων, πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἱππέας. Καὶ γὰρ
 ἀφικέσθαι ξὺν μείζοντι δυνάμει τὸν Πῶρον παῖ-
 δα, καὶ αὐτὸν τε Ἀλέξανδρον τραπῆναι πρὸς αὐτοῦ,
 τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀποθανεῖν τὸν Βαυσιφάλαν,
 ἵππον Ἀλέξανδρου ὄντα τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον
 ὑθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Πῶρου. Ἀλλὰ Πτο-
 λμαῖος ὁ Μέγας, ὅτι καὶ ἐγὼ συμφέρομαι, ἄλλως
 εἰπεῖν· ἐκπεμφθῆναι μὲν γὰρ τὸν παῖδα ὑπὸ τοῦ
 Πῶρου λέγει καὶ οὗτος, ἀλλ' οὐχ ἐξήκοντα μόνον ἄρ-
 ματα ἄγοντα. Οὐδὲ γὰρ εἰκὸς Πῶρον ἀκούσαντα
 τῶν σκοπῶν ὅτι οἷα ἢ αὐτὸς Ἀλέξανδρος διαβέβηκε
 ὑπὸ Τυδάσκου τὸν πόρον, ἢ μέρος γέ τι τῆς στρα-
 τίας, σὺν ἐξήκοντα ἄρμασι μόνοις ἐκπέμψαι τὸν αὐ-
 τοῦ παῖδα· ὃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμπό-
 να, πολλοὶ τε καὶ οὐκ εὖζωγα ἕως τὴν ἀποχώρησιν.

ἦν· ὥς δὲ εἰς τὸ εἶρξαι τε τοὺς οὕτως πεπαισμένοι
τῶν πολεμίων, καὶ τοῖς ἤδη ἐκβεβηκόσιν ἐκιδόντα
οὐδαμῇ ἀξιώμαχα. Ἀλλὰ διακρίτους γὰρ λέγει
πείας ἄγοντα ἀφικέσθαι τὸν Πῶρον παῖδα, ὅτε
τα δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι· φθάσαι δὲ περὶ
Ἀλέξανδρον καὶ τὸν ἐκ τῆς νήσου τὸν τελευταίον
πόρον.

XV. Καὶ ἐπὶ τούτους τὰ μὲν πρώτα ἔκρινεν
Ἀλέξανδρον καὶ οὗτος λέγει τοὺς ἱπποκροῖστας,
τὸν δ' ἄγειν τοὺς ἱππείας· προσάγειν γὰρ αὐτῷ
Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει πύσῃ· τὴν δὲ ἵππων τῶν
προτεταγμένην αὐτῷ, προπορεύεσθαι πρὸ τοῦ αἰ
στρατοῦ· ὥς δὲ κατέμαθεν ἀντροῦς καὶ κλέφτας,
τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ἀξίως ἐπεπεσεῖν αὐταῖς·
τῇ ἄμφ' αὐτὸν ἵππων· τοὺς δὲ ἐχλίνεα, ὥς Ἀλέ
ξανδρον τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ πτέρος ἄμφ' αὐ
τῶν ἱππέων, οὐκ ἐπὶ μετώπῳ, ἀλλὰ κατ' ἑλκὸς ἐ
βληκός· καὶ τούτων ἱππείας μὲν πεσεῖν ἐς τετρα
σίλους, πεσεῖν δὲ καὶ τοῦ Πῶρον τὸν παῖδα· τὰ
ἄρματα αὐτοῖς ἵπποις ἀλῶναι, ἐν τε τῇ ἀποχωρή
σει βαρεῖα γινόμενα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ ἐπὶ πύ
σῃ ἀχρεῖα. Πῶρος δὲ ὥς αὐτῷ οὗτοι ἱππεῖς ἐκ τῆς
γῆς διεσώζαντο, Ἀλέξανδρον τε αὐτὸν πεπαισμένον
ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐς τὸ καρτερώτατον, καὶ τὸν παῖ
δα ἐν τῇ μάχῃ τεταλευνηκότα, ὄγγυλιν· ἐχλίνεα
καὶ ὥς ἀμφίβουλος τῇ γνώμῃ, ὅτι καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
ταντικρὺ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, οὐ ξὺν Κρ
ατῷ ὑπολελειμμένοι, ἐπιχειροῦντες τῇ διαβάσει ἐ
κινοντο· εἴλετο δὴ αὖν ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον εἰλᾶ

ν τῇ στρατιᾷ πάση, πρὸς τὸ κυριερώτατόν τε τῶν
 Γαικεδόνων καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα διαγωνίσασθαι·
 ἢ καὶ ὡς ὀλίγους αὐὸν ἐλεφάντων σὺν οὐ πολλῇ
 στρατιᾷ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου ἀπέλειπεν, ὡς
 οὐβὲν ἀπὸ τῆς ὀχλήτης τοὺς ξὺν Κρατερῷ ἱππέας.
 ὕτως δὲ τὴν τε ἵππον ἀναλαβὼν πᾶσαν, ἐς τετρα-
 σχιλίους ἱππέας, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τριακόσια
 ἔταξε, καὶ τῶν ἐλεφάντων διακοσίους, καὶ τῶν πεζῶν
 τε περ ὄφεις, ἐς τρισμυρίους, ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ
 Ἀλέξανδρον. Ὡς δ' ἐνέτυχε χωρίῳ, ἵνα οὐ πηλὸς
 ὕψος ἐφαίνετο, ἀλλ' ὑπὸ ψάμμου γὰρ ξύμπαν ἦν
 πεδὸν καὶ στερεὸν ἐς τὰς ἐφοδούς τε καὶ ἀναστρο-
 φὰς τῶν ἵππων, ἐνταῦθα ἔτασσε τὴν στρατιάν, πρῶ-
 τος μὲν τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ μετώπου, διέχοντα ἐλέ-
 φαντας οὐ μείον πλέθρου, ὡς πρὸ πάσης
 τῆς φάλαγγος τῶν πεζῶν παρακαθῆναι αὐτῷ τοὺς
 ἐλέφαντας ἐπὶ μετώπου, καὶ φόβον πάντῃ παρέχειν
 ὡς ἀμφοῖν Ἀλέξανδρον ἱππεύσιν· ἄλλως τε οὐδὲ ἤξιον
 τὰ διαλείποντα τῶν ἐλεφάντων πολυμῆσαι ἢ τινα
 σασθαι τῶν πολεμίων, οὐτε γὰρ ἵπποις διὰ τὸν
 ὄβρον τῶν ἵππων, πεζοὺς τε ἢ μείον· κατὰ στόμα
 γὰρ ἂν πρὸς τῶν ὀπλιτῶν προσβαλλόντων εἴργε-
 θαι, καὶ καταπηδηθῆσθαι ἐπιστρεψάντων ἐπὶ
 ὑτοὺς τῶν ἐλεφάντων. Ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πεζοὶ αὐ-
 τῷ ἐτετάχθη, οὐκ ἴσον τὸ μέγεθος τοῖς θηρίοις ἐπέ-
 οντες, ἀλλ' ἐν δευτέρῳ μετώπῳ μετὰ τοὺς ἐλέφαν-
 τας, ὅσον ἐς τὰ διαλείποντα ἐπὶ ὀλίγον ἐμβεβλησθαι
 οὓς λόχους· ἦσαν δ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ κέρατα ἐπι-
 πρὸς τοὺς ἐλέφαντας πεζοὶ ἐχρησθηκότες· ἑκατέρω

θεν δὲ τῶν πεζῶν ἡ ἵασις αὐτῶ ἐπέτακτο, καὶ τῆς ταύτης τὰ ὄρματα ἐκατέρωθεν.

XVI. Αὕτη μὲν ἡ Πύρου τάξις ἦν. Ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἦδη καθάραι τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐστησε τοῖς ἱππέας τοῦ πρόου, ὡς ἀναλαμβάνειν πεζῶν τοὺς αἰὶ προσάγοντας. Ὡς δὲ καὶ ἡ φάλαξ αὐτῶ δρόμῳ στήφασα ὁμοῦ ἦδη ἦν, ὃ δ' αὖθις ἐκτάξας ἐπῆγεν, ὡς μὴ καματηροῦς τε καὶ πιστιῶντας ἀκμήσι παραδοῦναι τοῖς βαρβάροις, αἱ δὲ κύκλοις περιπλεῦον ἀνέπαυε τοὺς πεζοὺς, ἐκτασσομένην αὐτοῖς τὸν θυμόν. Ὡς δὲ τὴν ταύτην κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἄλλοι προεβέβληντο, καὶ πυκνὴ ἡ φάλαγξ κατὰ τὸ λείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προὔγειν, τὰ ἐκείνα ὀκνήσας, ἅπερ ὁ Πῦρος τῷ λογισμένῳ θεῖς ταύτην ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν αὖτε ἱπποτοῦ τῶν, τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβῶν ἐπὶ τὸ εὐνομον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὡς ταύτην ἐνθουσιάζων. Κοῖνον δὲ πέμπει ὡς ἐπὶ τὸ δεξιόν, τὸ Δημητρίου καὶ τὴν αὐτοῦ ἔχοντα ἱππάρχῃαν κλέυσας, ἐπειδὴν τὸ κατὰ σφῶς στήφος τῶν ἱππῶν ἰδόντες οἱ βαρβαροὶ ἀντιπαριππεδῶσιν, αὐτὸν κατόπιν ἔχεισθαι αὐτῶν· τῶν πεζῶν δὲ τὴν φάλαγξ Σελεύκῳ καὶ Ἀντιγένοι καὶ Ταῦρωνι προσέταξεν ἄγειν· μὴ πρόσθεν δὲ ἀπτεσθαι τοῦ ἔργου, πρὶν ὑπὸ τῆς ἵππου τῆς ἀφ' αὐτῶν τεταραγμένην τὴν φάλαγγα τῶν πεζῶν καὶ τοὺς ἱππέας κατίδωσιν. Ἦν τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο, καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐνομον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἱπποτοξότας, ὄντας ἡ

λίους, ὥς ταράξαι τοὺς ταύτῃ ἐφρονηκότας τῶν
 ὀλεμίων τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν
 ἰππων τῇ ἐπιτάσει. Καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἑταίρους
 ὡν τοὺς ἵππους παρήλαυνεν ὁξέως ἐπὶ τὸ εὐώνυμον
 ἢ βαρβάρων, κατὰ κέρας ἔτι τεταραγμένοις ἐμβά-
 ῖν σπουδὴν ποιούμενος, πρὶν ἐπὶ φάλαγγος ἐκτα-
 ῖν αὐτοῖς τὴν ἵππον.

XVII. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἴνδοι τοὺς ἵππους
 ἔντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλεξάνδρῳ, ἀν-
 παρξάγοντες τῇ ἐλάσει. Καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὥς
 ἀρήγγετο, κατόπιον αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο. Ταῦτα
 ἰνιδόντες οἱ Ἴνδοι ἀμφίστομον ἠναγκάσθησαν ποι-
 οῦναι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὥς ἐπὶ Ἀλέξαν-
 δρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην· οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖ-
 νον τε καὶ τοὺς ἄμα τούτῳ ἀνέστρεφον. Τοῦτό τε
 οὖν εὐθύς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν
 ἰνιδῶν· καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν, ἐν αὐτῇ
 ἢ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου, ἐπιτίθεται τοῖς
 αὐτόν· ὥς τε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδείξαντο τῶν
 μὲν Ἀλεξάνδρῳ ἵππων, οἱ Ἴνδοι, ἀλλὰ κατηρόφα-
 θησαν ὥς περ εἰς τεῖχος τι φίλιον ἐς τοὺς ἐλέφαντας·
 αἱ ἐν τούτῳ οἱ ἐπιστάται τῶν ἐλεφάντων ἀντεπῆγον
 ἢ ἵππῳ τὰ θηρία· καὶ ἡ φάλαγξ αὐτῇ τῶν Μακε-
 δόνων ἀντεπῆγει πρὸς τοὺς ἐλέφαντας, ἐς τε τοὺς ἐπι-
 τάτας αὐτῶν ἀκοντίζοντες, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία πε-
 πισταδὸν πάντοθεν βύλλοντες. Καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐ-
 λενὸ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ὁμοιότατον· τὰ τε γὰρ θηρία
 πεκνέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπη ἐπιστρέ-
 ρειεν, ἐκεραῖζε καὶ περ πυκνὴν οὖσαν τὴν Μακεδό-

των φάλαγγα· καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τὰς
ζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον, ἐπιστρέφοντες
θις καὶ αὐτοὶ ἐπὶ ἡλαντον τῇ ἰσχυρίᾳ· ὡς δὲ πρὸς
ἐκράτησαν αὐτῶν οἱ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, τῇ τε ἰσχυρίᾳ
καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ πολὺ προέχοντες, ὡς τοὺς εἰρη-
τας αὐθις κατελήθησαν. Καὶ ἐν τούτῳ πρὸς
ἱππὸς Ἀλεξάνδρου ἐς μίαν ἰλην ἤδη ξυνηγμένη, ὅ-
τε παρὰ γυῖματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῶν ἐς τὴν
τὴν τάξιν καταστάσας, ὅποι προσπέσοι τῶν Ἰν-
δαίων ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόβῳ ἀτελεύτου. Ἐν-
στενὸν ἤδη κατελημμένων τῶν θηρίων, οὐ μείνους
αὐτῶν οἱ φίλοι ἤπερ οἱ πρὸς ἐβλάπτοντο, ἐκ
ἐπιστροφῆς τε καὶ τοῖς ὀφθισμοῖς κατακτανόμενοι.
Τῶν τε οὖν ἱππέων, οἷα δὴ ἐν σπασμῷ περὶ τῶν ἐ-
φάντας εἰλονμένων, πολὺς φόβος ἐρίχθετο· καὶ ἐ-
κχυγμένοι τῶν ἐλεφάντων οἱ πολλοὶ κατηκτανόμε-
νησαν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐλέφαντες τὰ μὲν τετραπόδαροι
τὰ δὲ ὑπὸ τῶν πέσων καὶ ἐρηρίας ἡγχιόμων οἷα
τε διακρυφέναι ἐν τῇ μάχῃ ἤσαν· ἀλλ' οἷα δὲ ἐν
τοῦ κακοῦ ἔκφρονες, φιλοῖας τῶν ὁμοῦ καὶ πολεμίοις
προσφερόμενοι, πάντα τρόπον ἐξήλθον τὰ καὶ κατε-
πάτον καὶ κατέκτανον. Ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες ὅ-
τε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν αὐτῶν προ-
φερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐπιφύροιντο, εἰχον
ἀποστραφέντων. ὁ δὲ εἶχαντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ
Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι, τὰ πλεῖστα ἤδη πρὸς
ἐκείνων ἐβλάπτοντο. Ὡς δὲ καματηρὰ τε ἦν τε
θηρία, καὶ οὐκέτι αὐτοῖς ἐφθιμῆναι αἱ ἐκδρομαὶ
ἐγίνοντο, ἀλλὰ συριγμῷ μόνον διαχρώμενα, ὥσπερ

πρὸ μνησιν προϋδόμεναι νῆες ἐπὶ πόδα ὑπεχώρουν·
 τοὺς μὲν Ἀλέξανδρος περιβύλλει ἐν κύκλῳ τὴν ἱπ-
 ν τῇ πάσῃ τάξει, τοὺς πεζοὺς δὲ ξυνασπίσαντας
 ἐς πυκνοτάτην ξύγκλεισιν ἐπάγειν τὴν φύλαγγα
 ἡμῶν· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλήν
 ἡγῶν κατεκτόνησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκώπτοντο δὲ καὶ
 πεζοὶ πανταχόθεν ἥδη προσκειμένων σφίσι τῶν
 ἀκαθόνων· Καὶ ἐν τούτῳ, ἵνα διέσχεν ἡ ἵππος ἡ
 ἐξάνδρου, ἐς φυγὴν πάντες ἐπεστράφησαν.

XVIII. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Κράτερός τε καὶ οἱ
 λοιποὶ οἱ τοῦ στρατιᾶς τῆς Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ
 θῆτῃ τοῦ Ἰθάσπου ὑπολειμμένοι ἡγεμόνες ἦσαν,
 καὶ οὐκ ἔχοντες λαμπρῶς Ἀλέξανδρον κατεῖδον, ἐπέρων
 εἰ αὐτοὶ τὸν ποταμὸν· καὶ οὗτοι οὐ μέλινα τὸν
 ὄνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῇ
 ἑστῆς ἀντὶ κακῆς τῶν αὐτῶν Ἀλεξάνδρου ἐπιγενέ-
 ντοι τῇ διαίτῃ. Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν
 λίγον ἀποδέοντες τῶν διαμυρίων, ἵππεῖς δὲ ἐς τρισ-
 χίλους· τὰ δὲ ἄρματα ξυρταντα κατεκόπη, καὶ
 ἰώρου δύο παῖδας ἀπέθανον· Καὶ Πητιάκης δὲ νο-
 ὄρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ
 ῥυμάτων οἱ ἡγεμόνες, καὶ οἱ ἱππάρχαι, καὶ οἱ στρα-
 ηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Ἰώρου ἑμπάντες· ἐλήφθη-
 αν δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες, ὅσοι γε αὐτῶν αὐτοῦ μὴ
 ἵπέθανον· Τῶν δ' αὖτε Ἀλεξάνδρου πεζοὶ μὲν, ἀπὸ
 ξακισχιλίων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ γενομένων,
 ἑξ ὀγδοήκοντα μάλιστα ἀπέθανον· ἵππεῖς δὲ τῶν
 μὲν ἱπποτοξοτῶν, οἱ δὲ καὶ πρῶτοι τοῦ ἔργου ἦσαν
 το, δέκα· τῆς δὲ ἐταιρικῆς ἵππου, ἀμφὶ τοὺς εἴκο-

σι· τῶν δὲ ὅλων ἱππέων, ὡς διακόσιοι. Πῶρος
 μεγάλη ἐργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος, μὴ οὐ σὺν
 τηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὃς τῶν
 ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε, καὶ αὖν ἐλεφάντων
 μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐφήμεους τῶν ἰγν
 νων λυπηροὺς πεπλανημένους, τῶν δὲ πλείων
 οἱ πλείους ἀπολώλεσαν· οὐχ ἥτις Λαρτιάς ὁ βα
 ρσιλεὺς ἐξάρχων ταῖς ἀμφ' αὐτῶν πῆγας ἰσχυρῶς
 χώρει, ἀλλὰ ἔστι γὰρ ὑπέμενός τε τῶν Ἰνδῶν ἐν
 μάχῃ ξυκεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος· πα
 μένος δὲ τὸν δεξιὸν ὤμων, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον
 ἐν τῇ μάχῃ ἀνεακρέφατο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου
 ματος ἦρκε αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θῶραξ, πῆρις
 κατὰ τε τὴν ἰσχὺν, καὶ τὴν ἁρμοσίαν, ὡς ἴσται
 καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν) τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἐπὶ
 χώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλεφάντα. Καὶ Ἀλέξαν
 δρος μὲν τε αὐτὸν καὶ γενναῖον ἄνδρα ἰδὼν ἐν τῇ μά
 σῶσαι ἐπεθύμησε· πέμπει δὲ αὐτῷ· αὐτὸν κρεί
 μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν, καὶ Ταξίλης προσπειλῶν
 ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλες ἐφαίνετο αὐτῷ ἐλέφαινα, ὃς ἴσται
 τὸν Πῶρον, ἐπιστῆσαι τε ἡγεῖσθαι τὰ θηριότα (οὐ γὰρ
 εἶναι οἱ ἔτι φησικαὶ) καὶ ἀκούσαι τῶν λόγων Ἀλεξ
 δρου λόγων. Ὁ δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐχθρόν, ἐκ παλαιῶν
 τὸν Ταξίλην, ἐπιστρέψας ἀνήχετο ὡς ἀκούων καὶ
 αὖν καὶ κατέκτανεν αὐτὸν ταχύν, ἐν μὴ ὑποφθίσας ἐπὶ
 νος ἀπέλασεν ἀπὸ τοῦ Πῶρου πρόσω τὸν ἵππον.
 Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ χαλεπῶς ἐγέ
 νετο. Ἀλλ' ἄλλους τε ἐν μέρῳ ἔπεμπε, καὶ δὴ καὶ
 Μεράην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιῶν

Πῶρῳ τὸν Μερόην ἔμαθε. Πῶρος δὲ ὡς τὰ πα-
τοῦ Μερόου ἤκουσε, καὶ ἐκ τοῦ δίψους ἅμα ἐκρα-
το, ἐπέσκησέ τε τὸν ἐλέφαντα, καὶ κατέβη ἀπ'
τοῦ· ὡς δὲ ἐπὶ τε καὶ ἀνέψυξεν, ἄγειν αὐτὸν
τουδὴ ἐκέλευσεν πρὸς Ἀλεξάνδρον· καὶ ὁ μὲν ἦγετο.

XIX. Ἀλεξάνδρος δὲ ὡς προσάγοντα ἐπύθετο,
ροσιππεύσας πρὸ τῆς τάξεως ξὺν ὀλίγοις τῶν ἐταί-
ρων ἀπακτῶ τῷ Πῶρῳ, καὶ ἐπιστήσας τὸν ἵππον, τὸ
μέγαθος ἐθαύμαζεν ὑπὲρ πέντε πήχεις μάλιστα
μυβῶν, καὶ τὸ κάλλος τοῦ Πῶρου, καὶ ὅτι οὐ
δουλωμένος τῇ γνάμῃ ἐφαίνετο, ἀλλ' ὥς περ ἀνὴρ
γαθὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ προσέειπαι, ὑπὲρ βασιλείας
ἧς αὐτοῦ πρὸς βασιλείᾳ ἄλλον καλῶς ἠγωνισμένος.
ἔνθα δὲ Ἀλεξάνδρος πρῶτος προσειπὼν αὐτὸν, λέ-
ειν ἐκέλευσεν ὅ, τι οἱ γενέσθαι ἐθέλοι. Πῶρον δὲ
ποκρίνεσθαι λόγος, "Ὅτι βασιλικῶς μοι χρῆσαι, ὡ
Ἀλεξάνδρε· καὶ Ἀλεξάνδρος ἥσθεός τῳ λόγῳ, Τοῦτο
ἐν ἑστίᾳ σοι, Πῶρε, ἔφη, ἐμοῦ ἕνεκα· σὺ δὲ σαρ-
αῦ ἕνεκα ὅ, τι σὺ φίλον ἄξιον· Ὁ δὲ πάντα ἔφη
ν τούτῳ ἐκείνῳ· καὶ Ἀλεξάνδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον
τῷ λόγῳ ἥσθεός, τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐ-
τῶν Ἰνδῶν ἔδωκε, καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ ἄλλῃ
τῇ πάλαι εὐσῇ πλείονα τῆς προὔθεν προσέθηκε· καὶ
οὕτως αὐτὸς τε βασιλικῶς καχρημένος ἦν ἀνδρὶ ἀγα-
θῷ, καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῶ ἐχρήσατο.
Τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρον τε καὶ τοὺς
ἐπέκεινα τοῦ Ἰθάσπυ ποταμοῦ Ἰνδοῦς Ἀλεξάνδρῳ
ἐγένετο, ἐπ' ἀρχοντας Ἀθηναίους Ἡγεμόνος, μηνὸς
Μουνυχιῶνος. Ἴνα δὲ ἡ μάχη ξυνέβη, καὶ ἔνθεν

δρομηθεὶς ἐπείρασε τὸν Ἰνδῶσπην ποταμὸν, πόλιν
 ἔκτισεν Ἀλέξανδρος· καὶ τὴν μὲν, Πύκλαιαν, τῆς π
 κης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπάνυμον ὠνόμασε· τὴν δέ, Βου
 κεφαλα, ἐς τοῦ ἵππου Βουκεφάλα τὴν μήνην,
 ἀπείθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδενός, αὐ
 τὸν καὶ καὶ ἡλικίας· ἦν γὰρ αἰμὴν τὰ τε
 κοντα ἔτη, καματηρὸς γεγόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν
 ξυγκαμίων τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἐπὶ
 βαίνόμενός τε πρὸς μόρου Ἀλεξάνδρου ὁ Βουκε
 φάλας οὗτος, ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀνι
 στας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος· ἡ
 μείον δὲ οἱ ἦν βοὸς κεφαλὴ ἐγκεχαραιγμένη, ἐφ' ἧς
 καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔφερεν· οἱ δὲ
 γούσιν, ὅτι λευκὸν σῆμα εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἡ
 λας ὧν αὐτός, ἐς βοὸς κεφαλῇ· μάλιστα εἰκασμένη.
 Οὗτος ὁ ἵππος ἐν τῇ Οὐξίαν χώραν εὐφρανὴς ἐγένετο
 Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Ἀλέξανδρος προσεκλήθευεν ἀνὰ τὴν
 χώραν πάντας ἀποκτενεῖν Οὐξίους, εἰ μὴ ἀπέμνησεν
 αὐτῷ τὸν ἵππον· καὶ ἀπῆλθε εὐθὺς ἐκ τῆς κρη
 νησι· τοσῆδε μὲν σπουδῇ Ἀλεξάνδρῳ ἀμφ' αὐτὸν
 ἦν, τόσος δὲ Ἀλεξάνδρου φόβος ταῖς βαρβαρίαις· καὶ
 ἐμοὶ ἐς τοσόνδε τετιμηθῆναι ὁ Βουκεφάλας οὗτος Ἀ
 λεξάνδρου ἔνεκα.

XX. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐπειδὴ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ
 μάχῃ κεκόσμηοντο τῷ πρίποντι κόσμῳ, ὃ δὲ τοῖς θ
 οῖς τὰ νομιζόμενα ἐπινίκια ἔδνε, καὶ ἀγῶν ἐποιεῖ.
 αὐτῷ γυμνικός καὶ ἵππικός αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὁχθῇ τοῦ
 Ἰνδῶσπου, ἵνα περ τὸ πρῶτον διέβη ἅμα τῷ στρατῷ
 Κρατιφόν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπει,

ἰς πόλεις ἃς τινὰς ταύτῃ ἐκτιζεν ἀναστήσοντά τε
 καὶ ἐκτειχοῦντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς
 παρασώρους τῇ τοῦ Πύρου ἀρχῇ Ἰνδούς. Ὄνομα
 ἦν τῷ ἔθνει Γκαυγαῖκαι, ὥς λέγει Ἀριστόβου-
 ς· ὥς δὲ Πταλμαῖος, Γλαῦσαι· ὁποτέρως δὲ ἔχει
 ὄνομα, οὐ μοι μέλει. Ἐπῆει δὲ τὴν χώραν αὐ-
 τὸν Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἐταίρων ἱππέων ἔχων τοὺς
 εἰσεάς, καὶ τῶν πεζῶν ἀπὸ φάλαγγος ἐκάστης ἐπι-
 κτὸς καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας, καὶ τοὺς
 ἰριάντας καὶ τοὺς τοξότας, καὶ προσεχώρουν αὐτῷ
 βολογὰ πάντες· καὶ ἔλαβε πόλεις μὲν ἑς τριάκον-
 τὰ καὶ ἑπτὰ· ὧν ἕνα ὀλιγοστοὶ ἦσαν οἰκήτορες πεν-
 κωχιλίων οὐκ ἐλάττους ἦσαν, πολλῶν δὲ καὶ ὑπὲρ
 ὅς μυρίους, καὶ κώμας πλήθει τε πολλὰς ἔλαβε,
 καὶ πολυανθρώπους οὐ μείων τῶν πόλεων. Καὶ ταύ-
 τας τῆς χώρας Πύρου ἀρχὴν ἔδωκε· καὶ Τάξιλη δὲ
 ἐκλάττει Πύρον, καὶ Τάξιλην ἀποπέμπει ὀπίσω
 τὰ ἦθ' ἡ τὰ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τε Ἀβι-
 ρου πρόβεις ἦγον, ἐκδιδόντες αὐτὸν τε Ἀλεξάν-
 δρ' Ἀβισσάρην καὶ τὴν χώραν ὅσης ἦρχε· καὶ τοι πρό-
 τῆς μάχης τῆς πρὸς Πύρον γενομένης Ἀλεξάνδρῳ,
 ἐνόει Ἀβισσάρας καὶ αὐτὸς ξὺν Πύρῳ τάσσεσθαι·
 τε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ ξὺν τοῖς ἄλλοις
 ἐσβῆσι παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἐπεμψε, χρήματά τε κο-
 ζοντα, καὶ ἑλέφαντας τεσσαράκοντα, δῶρον Ἀλε-
 νδρῳ. Ἦγον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονομῶν Ἰνδῶν
 ἐσβῆεις παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ παρὰ Πύρου ἀλλοῦ-
 υ ὑπάρχοντος Ἰνδῶν. Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τάχους
 ἱσάρην ἵναί παρ' αὐτὸν κελεύει, ἐπαπειλήσας εἰ

μὴ ἔλθοι, ὅτι αὐτὸν ὄψεται ἤκοντα ξὺν τῇ στρατιᾷ
 ἵνα οὐ χαιρήσῃ ἰδὼν. Ἐν τούτῳ δὲ Φρατασίγ-
 γε ὁ Παρθυαίων καὶ Ἰρκανίας σατραπῆς, τοῖς ἐ-
 ταλιφθέντας παρὰ οἱ Θρᾷκας ἄγων, ἤκεν ἄ-
 ξανδρον· καὶ παρὰ Σισικόττου τοῦ Ἀσσιακῶν ἐ-
 τράπου ἄγγελοι, ὅτι τὸν τε ὑπαρχὸν σφῶν καὶ ἐ-
 κτονότες εἶεν οἱ Ἀσσιακοὶ, καὶ ἀπ' Ἀλεξάνδρου ἐ-
 στηκότες. Καὶ ἐπὶ τούτους Φίλιππον ἐκπέμπει π-
 Τυριώσπην σὺν στρατιᾷ, τὰ περὶ τὴν Ἀσσιακὴν
 χώραν καταστησομένους καὶ κοσμήσοντας· αὐτὸς δὲ
 ἐπὶ τὸν Ἀκείνην ποταμὸν προὔχεται. Τούτῳ
 τοῦ Ἀκείνου ποταμοῦ τὸ μέγεθος μέγεθος τῶν Ἰν-
 ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγος ἀνέγραψεν· ἵνα
 γὰρ ἵνα ἐπέρασεν Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ τῶν πλά-
 τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ, τὸ μὲν ἔμ-
 ὄξυ τοῦ Ἀκείνου, πέτραις μεγάλαις καὶ ὄξυς
 καθ' ὧν φερόμενον βίβη τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι καὶ
 καχλάζειν· τὸ δὲ εὖρος σταδίων ἐπέχειν πεντα-
 δεκά. Καὶ τοῖς μὲν δὴ ἐπὶ τῶν διφθερῶν περὶ
 εὐμαρῇ γενέσθαι τὸν πόρον· τοὺς δ' ἐν τοῖς πλοῖ-
 οῖς διαβαίνοντας, ἐποκειλάντων παλλῶν πλοίων ἐπὶ ταῖς
 πέτραις καὶ ξυναρῶν χθόνων, οὐκ ὀλίγους αὐτοῦ ἐν
 τῷ ὕδατι διαφθαρήναι. Εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ
 λόγου ξυντιθέντι τεκμηριῶσθαι, ὅτι οὐ πόρῳ τοῖ
 ἁληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέ-
 γθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίων δοκεῖ τοῦ Ἰν-
 δοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῖς ὁ
 Ἰνδός· ἵνα δὲ στενώτατός τε καὶ διὰ στενότητα βα-
 θύτατος, ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγασθαι· καὶ

ὑτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ. Καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 εἰσίνου τεκμαίρομαι ἐπιλέξασθαι Ἀλέξανδρον, ἵνα
 οὐ τὸ πλατύτατον ᾦν τοῦ πόρου, ὡς σχολαιτέρως
 ἦσασθαι τῷ ρεύματι.

XXI. Περὰσας δὲ τὸν ποταμὸν, Κοῖνον μὲν
 ν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ,
 ροσιτάξας ἐπιμελεῖσθαι τῆς ὑπολειμμένης στρα-
 τῆς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς
 ἡ ὑπερκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτή-
 ρια παρανομίζειν ἔμελλον. Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ
 θῆ ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τρυῖς μαχιμοτά-
 τως ἐπιλεξάμενον, καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέ-
 αντας, τοὺτους δὲ ἀναλαβόντα ἵεναι παρ' αὐτόν.
 ὕτως δὲ Πῶρον τὸν ἕτερον τὸν κακόν, ὅτι ἐξηγγέλ-
 η πεφευγέναι ἀπολιπὼν τὴν χώραν ἧς ἦρχεν, ἐπε-
 βει διώκειν σὺν τοῖς κορυφατοῖς τῆς στρατιῆς. Ὁ
 αὖ Πῶρος οὗτος, ἔστε μὲν πολέμια ξυνεισστήκειν
 λέξανδρῳ τὰ πρὸς τὸν ἄλλον Πῶρον, πρῶσβεις πρὸς
 λέξανδρον πέμπων, αὐτόν τε καὶ τὴν ὑπὸ οἱ χώραν
 μεδίδου Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ ἔχθος τὸ Πῶρου μᾶλλον
 φιλία τῇ Ἀλεξάνδρῳ. ὡς δὲ ὑφειμένον τε ἐκεῖνον,
 αὖ πρὸς τῇ αὐτοῦ καὶ ἄλλης πολλῆς ἀρχόντα ἔμαθε,
 ὅτε δὴ φοβηθεῖς, οὐχ οὐτιῶ τι Ἀλέξανδρον, ὡς τὸν
 Πῶρον ἐκεῖνον τὸν ὁμώνυμον, φεῦγει τὴν ἑαυτοῦ,
 ἵνα λαβὼν ὅσους τῶν μάχων ξυμπέσσαι ἐδυνήθη
 μετασχεῖν οἱ τῆς φυγῆς. Ἐπὶ τοῦτον ἐλαδνὼν Ἀλέ-
 ανδρος ὑφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἰδραώτην ποταμὸν, ἄλ-
 ον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμὸν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μεί-
 ονα τοῦ Ἀκισίνου, ὀξύτητι δὲ τοῦ ροῦ μείονα. Ὅσῃν

δὲ τῆς χώρας ἔσται ἐπὶ τὸν Ἑδραῶτην ἐπῆλθε, :
 λακίς ὑπέλειπεν ἐν τοῖς ἐπικαιροτάτοις χωρίοις, ὅτ-
 οὶ ἀμφὶ Κρατερόν τε καὶ Κοῖνον δι' ἀσφαλείας τε
 χοιντο, τῆς χώρας τὴν πολλὴν προνομεύοντες. Ἰ-
 ταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει, δοὺς αὐτῷ με-
 τῆς στρατιῆς, πεζῶν μὲν φύλαγγας δύο, ἑπτα-
 τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἑκπαρχίαν καὶ τ-
 τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρον τοῦ ἀφαστι-
 τος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πύρ-
 ῳ ἄλλω, καὶ εἰ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὀχθαῖς τοῦ Ἑδ-
 ραίου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται. ::
 ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πύρῳ ἀρχεῖν ὀρχήσ-
 αιν. Αὐτὸς δ' ἐπέρα τὸν Ἑδραῶτην ποταμὸν, οὐ κα-
 περ τὸν Ἀχαιοὶν χαλεπῶς. Προχωροῦντι δὲ αὐ-
 τοῖς ἐπέκεινα τῆς ὀχθῆς τοῦ Ἑδραίου τοὺς μὲν πολε-
 κατ' ὁμολογίαν προσχωρεῖν ξυνέβαινον· ἤδη δὲ τι-
 νας ξὺν ὀπλοῖς ἀπαντήσαντας, τοὺς δὲ καὶ ὑπερ-
 γόντας ἐλὼν βίᾳ κατεστρέφατο.

XXII. Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδ-
 ρου αὐτονόμων Ἰνδῶν ἄλλους τε τινας, καὶ τοὺς τε-
 λουμένους. Καθαίους αὐτοῦς τε παρασκατὰς ἐστὶν
 ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλεξάν-
 δρος, καὶ ὅσα ἕμματα σφύσαν αὐτόνομα καὶ ἄλλα
 παρακαλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ὀχ-
 ράν, πρὸς ἣν ἐπενδουὶν ἀγωνίσασθαι. Σάγγαλα δὲ
 τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμοῦν-
 τοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο. καὶ
 τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος
 καὶ Μαλλοὶ, ἄλλο καὶ τούτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγω ἀφ-

ἰθὺν στρατεύσαντας ἐπ' αὐτοὺς Πῶρόν τε καὶ Ἀβι-
 τάρην· ξὺν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει, καὶ πολλὰ ἄλλα
 ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας, οὐδὲν
 πρῶξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν.
 Ταῦθ' ὥς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, σπουδῇ ἤλαυνεν
 ὡς ἐπὶ τοὺς Καθαίους. Καὶ δευτεραίῳ μὲν ἀπὸ
 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰδραώτου πρὸς πόλιν ἦκεν, ἣ ὄνο-
 μα Πέμπραμα. Τὸ δ' ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν
 Ἀδραῖσται ἐκαλοῦντο· οὗτοι μὲν δὴ προσεχώρησαν
 ὁμολογίᾳ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ Ἀλέξανδρος ἀναπαύσας
 τῇ ὑστεραίᾳ τὴν στρατιάν, τῇ τρίτῃ προὔχωρει ἐπὶ
 τὰ Σάγγαλα, ἵνα οἱ Καθαῖοί τε καὶ οἱ ἄλλοι πρόσ-
 χωροὶ αὐτοῖς ξυνεληλυθότες πρὸ τῆς πόλεως παρα-
 τεταχμένοι ἦσαν ἐπὶ γηλόφου οὗ πάντῃ ἀποτόμου·
 κύκλῳ δὲ τοῦ γηλόφου ἑμῆξας περιστήσαντες, ἐντὸς
 αὐτῶν ἐστρατοπέδευον, ὥς τριπλοῦν χάρακα προβε-
 βλῆσθαι τῶν ἑμαξῶν. Ἀλέξανδρος δὲ τό, τε πλη-
 θος κατιδὼν τῶν βαρβάρων, καὶ τοῦ χωρίου τὴν
 φύσιν, ὥς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ
 ἐφαίνετο, παρετάσσεται· καὶ τοὺς μὲν ἵπποτοξότας
 εὐθύς, ὥς εἶχεν, ἐκπέμπει, ἐπ' αὐτοὺς ἀκροβολίζε-
 σθαι κελεύσας παρρηπένοντας, ὥς μήτε ἐκδρομὴν
 τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνεχθῆναι αὐ-
 τῷ τὴν στρατιάν, καὶ ὥς πληγὰς γίνεσθαι αὐτοῖς
 καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος. Αὐτὸς
 δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν ἵππων τὸ ἄγλημα
 κατέστησε, καὶ τὴν Κλείτου ἱππαρχίαν· ἐχομένους
 δὲ τούτων τοὺς ὑπασπιστάς, καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς
 Ἀγριάνας· κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον Περδίκκας τε αὐ-

τῷ ἐτάκτι, τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἐπαρχίαν, καὶ τῶν πεζιταίρων τάξεις· ἐπὶ κίρας δὲ ἐκπύοντο οἱ τριζόται αὐτῷ διχῇ διακριθέντες ἐκίχθησαν· ἔπειτα σποντὶ δὲ αὐτῷ παρεγένοντο καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἑπταφυλακίας πεζοὶ τε καὶ ἵππεις· καὶ σπένοντο τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὰ κίρατα διαλείποντες παρ' ἡμέρας τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυνόοντες τὴν ἀκλεισιν τῆς φύλαγγος ποιήσας, αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην, καὶ ἔπειτα ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐόνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμαξίας· τὴν γὰρ εὐπροσοδοτέραν αὐτῷ ἐφαίνετο καὶ ἡγεῖσθαι καὶ οὐ πυκναὶ ὡσαύτως αἱ ἀμαξαὶ ἐφεισθήμεναι.

XXIII. Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσηγάμενος οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐβριθέστες αὐτοῖν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠεροβολίζοντο, καὶ Ἀλέξανδρος, ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἵππων τὸ ἔργον, κατακηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, πεζὸς ἐπὶ ἡγεῖσθαι τὴν φύλαγγα. Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς, πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παρὰ ταῖς ἡμέραις ἀπεμάχοντο, οἵα δὲ πυκνότερον τε ἐφεισθήμεναι ἐλάττονι τῷ κύκλῳ, καὶ τῶν Μακεδόνων οὐκ εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσεγόντων ἀφίστην, ἐν δὲ τῇ τε πρώτῃ ἀμαξίᾳ ὑπεβήγον, καὶ κατὰ τὰ βαλεῖματ' αὐτῶν, ὡς ἐκάστοις προύχοντι, ὑτάκτως προσέβαλλον· ὁλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁρῶς ἐξώδθησαν οἱ Ἰνδοὶ θιασθέντες πρὸς τῆς φύλαγγος. Οἱ δὲ οὐκ ἐπὶ τῶν τρίτων ἔμενον, ἀλλ' ὡς τάχους εἶχον φεγγεῖς εἰς τὴν πόλιν κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος ταῖς

μὲν τὴν ἡμέραν περιστρατοπέδουσε τοῖς πεζοῖς
 πόλιν, ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φά-
 ρ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέ-
 κυλλώσασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ
 λείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ
 ρους ἦν, τοὺς ἱππίας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λί-
 ρς, γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὖσαν τὴν λίμνην· καὶ ἄμα
 ῖσας, ὅτι φοβεροὶ γενόμενοι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τῆς
 νύκτας ἤκτις ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.
 ἢ ξυνέβη οὕτως ὅπως εἶκασεν· ἀμφὶ γὰρ δευτέ-
 ρην φυλακὴν ἐκπύπτοντες ἐκ τοῦ τεύχους οἱ πολλοὶ
 τῶν, ἐνέκυσσαν ταῖς προφυλακαῖς τῶν ἱππείων·
 οἱ μὲν πρῶτοι αὐτῶν κατεκόπησαν πρὸς τῶν ἱπ-
 πων· οἱ δὲ ἐπὶ τούτοις αἰσθόμενοι, ὅτι φυλάσσε-
 ῖν κύκλῳ λίμνη, ἕς τὴν πόλιν αὐτοῖς ἀνεχώρησαν.
 ἑξάνδρος δὲ χάρακί τε θιπλῷ περιβάλλει, ἵνα περ
 εἴσῃ ἡ λίμνη, τὴν πόλιν· καὶ φυλάκας ἐν κύ-
 κλῳ τῆς λίμνης ἀκριβεστέρως κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ
 χανὰς προάγειν τῷ τεύχει ἐπαύει, ὥς κατασεῖν
 τεῖχος. Αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πό-
 λος τινὲς φράζοντο, ὅτι ἐν καὶ ἔχουσιν αὐτῆς ἐκείνης
 νυκτὸς ἐκπύπτον· ἐκ τῆς πύλως οἱ Ἴνδοι κατὰ
 ν λίμνην, ἵνα περ τὸ ἐκλίπας ἦν τοῦ χάρακος. Ὁ
 Πτολεμαῖον τὸν Λάγου ἐπιτάττει ἐκταῦθα, τῶν
 ὑπασπιστῶν δούς χιλιάρχιας τρεῖς καὶ τοὺς Ἀγριώ-
 ρς ξύμπαντας, καὶ μίαν τάξιν τῶν τοξοτῶν, ἀπο-
 ῖξας τὸ χωρίον ἧπερ μάλιστα εἶκαζε βιάσασθαι τοὺς
 κρηβάρους· σὺ δὲ ἐπιδιὰν αἰσθῆ, ἔφη, βιαζομένους
 κῆτη, αὐτὸς μὲν ξὺν τῇ στρατιᾷ εἶργει τοὺς βαρ-

θίρους τοῦ πρῶτου· τὸν δὲ σάλπιγγα κίεναι
μαίνειν· ἑμῖς δὲ (ἄνδρες ἡγεμόνες) ἐπειδὴ σημο-
θῆ, ἐν τοῖς καθ' αὐτοὺς ἑαυτοὶς ξυμπαιγνίαι
καὶ ἐπὶ τὸν θόρυβον, ἐν ᾧ ἡ σάλπιγξ παρὰ
ἐπιστάτης ὦδε οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἔργου.

XXIV. Ὁ μὲν ταῦτα παρήγγειλε· Πτολε-
μαῖος δὲ ἑμαῖς τε ἐκ τῶν ἀπολελειμμένων ἐν τῇ πρῶ-
τῃ ἑμαῖς ταύτῃ ξυναγαγὼν ὅς πλείους πε-
σσοῖν ἑκατομίας, ἵνα πολλὰ ἐν νυκτὶ τὰ ἄλλα με-
ταίῃ τοῖς φεύγουσι, καὶ τοῦ χάρακος τοῦ πρῶ-
του τε καὶ οὐ καὶ
ἄλλῃ ἐπέλευσαν
χοι. Καὶ ταῦτα
γάραντο· ἦδη τ
οἱ βαρβαροὶ καὶ
ἑσπέραις οὗς ἐπὶ
τὴν ἐφύγοντο· ο
αὐτὸς Πτολεμαῖος
ἐν τούτῳ, οἱ τε σι-
πῆς τὴν στρατιάν
ἔχοντες ἐκείνῃ ἐπὶ
ἑμαῖς ἐμποδίων
βαβλημένος· ἦ
οἱ ἀμφὶ Πτολεμαῖ-
ον ἀκρίβειαν διὰ
τοῦ ὅτι ἀποστρέφ-
ονται αὐτῶν ἐν τῇ ἀποχωρήσει εἰς πεντακοσίους· ὅ-
τε δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο, τοὺς δὲ ὑπαλοῖσι
ἐλέγκοντας αὐτὰς αἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰς ἰχθύων εἰς πεντακο-

λους· αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ἑμπειρηγμέναι
 αὖ, καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει. Ἀλλὰ οἱ Μα-
 δόνες, πρὶν καὶ κατασεισθῆναι τι τοῦ τείχους,
 οὐρύττοντές τε αὐτοὶ πλίνθιναν ὃν τὸ τεῖχος, καὶ
 κλίμακας ἐν κύκλῳ πάντα προσθέντες, αἶρουσι
 τὰ κράτος τὴν πόλιν· καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν
 καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἑπτακισχι-
 λους· ἐκάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ μυριάδας, καὶ
 ματα τριακῶσια, καὶ ἱππεῖς πεντακῶσιοι. Τῆς δὲ
 ν Ἀλεξάνδρου στρατιῆς ἀπέθανον μὲν ὀλίγον ἀπο-
 οντες τῶν ἑκατὸν ἐν τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ. Τραυ-
 ιταὶ δὲ οὐ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν ἐγένοντο,
 λ' ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ διακοσίους, καὶ ἐν τοῖς
 τῶν ἡγεμόνων ἄλλοι τε καὶ Λυσίμαχος δ' ὁσωμα-
 οφύλαξ. Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτή-
 κτας, Εὐμενῇ τὸν γραμματεῖα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο
 ὄλεις τὰς ξυναφειστώσας τοῖς Σαγγαίοις, δούς αὐ-
 ῷ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντας τοῖς ἔχου-
 τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγαίων τὴν ἁλώσιν, καὶ ὅτι
 ὑποῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν ἐξ Ἀλεξάνδρου, ὑπομῆ-
 νυσί τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλεξάνδρον· οὐδέ
 ῃ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γένεσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰν-
 ῶν, ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν. Οἱ δὲ (ἥδη γὰρ
 ἡγγέλτο αὐτοῖς κατὰ κράτος ἐκάλωσθαι πρὸς Ἀλε-
 ῶν τὰ Σάγγαλα) φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφρευον
 πολεπόντες τὰς πόλεις· καὶ Ἀλεξάνδρος, ἐπειδὴ
 ἡγγέλθη αὐτῷ ἡ φυγή, σπουδῇ ἐδίωκεν· ἀλλὰ οὐ
 ολλοὶ μὲν αὐτῶν ἔφθασαν ἀποφυγόντες (διὰ μα-
 οῦ γὰρ ἡ δίωξις ἐγένετο) ὅσοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς

ρησιν ἐσθλὴν ἐπαλαμπόρῳ, οὕτως ἐγκαταλείπει
 πρὸς τῆς στρατιᾶς ἀπέθανον ἐς πανταχοσίους μυ-
 λιστα. Ὡς δ' ἀπείγνοι διώκειν τοῦ πρόσθεν τοῦ
 γοντα, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα, τὴν πόλιν
 πετίσκαφε· τὴν χώραν δὲ, τῶν Ἰνδοῶν τοῖς κα-
 μὴν αὐτονομίαις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχω-
 προσέθηκε· καὶ Πῶρον μὲν ζὺν τῇ θυνάμει τῇ
 αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ ταῖς πόλεις, αἱ προσκεχωρη-
 φρουρὰς εἰσάγοντα εἰς αὐτάς· αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ
 τῇ ἐπὶ τὸν Ἰνδόν ποταμὸν προὔχεται, ὥς καὶ
 ἀπείκεινα Ἰνδοὺς καταστρέψαιτο. Οὐδ' ἔφα-
 αὐτῇ πέραιε τὸ τοῦ πολέμου, ἔστι ἐπελελειμένον
 λήμιον.

XXV. Τὰ δὲ

εὐδαίμονα τε τὴν
 θρόνους ἀγαθὸν
 πόλεμα, καὶ εἰς
 οντας. Πρὸς γὰρ
 λους, τοὺς δὲ οὐ
 πλῆθος τε ἑλπεῖν
 πολὺ τε ὑπὲρ τοῦ
 στούς τε καὶ ἂν
 Ἀλέξανδρον μὲν π-
 ἔναι· οὐδὲ δὲ Μακ-
 πόνους τε ἐκ πόνα
 παρδύμενον δρᾶν

γινώσκον κατὰ τὸ στρατόπεδον, τῶν μὲν τὰ σφίγγ-
 δαυρομένων, ὅσοι ἐκτεταμένοι· τῶν δὲ οὐκ ἂν
 ἀποθνήσκουσιν, οὐδ' ἐν ἑγῇ Ἀλέξανδρος, ἐκπύοντος

ν. Ταῦτα ὥς ἐπύθετο Ἀλέξανδρος, πρὶν καὶ προ-
 τεῖν ἐπὶ μείζον τὴν ταραχὴν τοῖς στρατιώταις καὶ
 Ἀθυμίαν, ξυγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν τάξε-
 ων, ἔλεξε ὥδε· Ὁρῶν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Μακεδόνες
 καὶ ξύμμαχοι, οὐχ ὁμοίᾳ ἔτι τῇ γνώμῃ ἐπομένους
 εἰς τοὺς κινδύνους, ξυνήγαγον εἰς ταῦτο, ὥς ἡ-
 σασ ἄγειν τοῦ πρόσω, ἢ πεισθεῖς ὀπίσω ἀποστρέ-
 ψθαι. Εἰ μὲν δὴ μεμπτοὶ εἰσιν ὑμῖν οἱ μέχρι δεῦ-
 πονηθέντες πόνοι, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἡγοῦμενος,
 δὲν ἔτι προὔργου λέγειν μοι ἐστίν. Εἰ δὲ Ἰωνία
 πρὸς ἡμῶν διὰ τούτους τοὺς πόνους ἔχεται, καὶ
 λήσποντος, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Καππα-
 αες, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Κῦρες, καὶ
 ἰκιοι, καὶ Παμφυλία τε καὶ Φοινίκη, καὶ Αἴγυ-
 ρος, ξὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Ἀραβίας ἔστιν
 καὶ Συρία ἢ τε κοίλῃ καὶ ἡ μέσῃ τῶν ποταμῶν,
 ἡ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται, καὶ τὸ Σουσίων ἔθνος, καὶ
 Ἰρσαι, καὶ Μῆδοι, καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι
 ἦρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον· τὰ ὑπὲρ τὰς Κα-
 λίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Κανκᾶσου, ὃ, τι ἂν
 τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Ταναΐδος, Βακτριανοὶ, Τρακά-
 ναι, ἡ Θάλασσα ἡ Τρκανία· Σκύθας τε ἀντιτάλα-
 ν ἔστ' ἐπὶ τὴν ἔρημον· ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ
 ὁδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, Ἰνδῶσπης διὰ
 τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκσίνης, ὁ Ἰνδρῶτης· τί ὀκνεῖτε
 εἰς τὸν Ἰνδόν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ γίνε-
 σθαι τῇ ὑμετέρᾳ Μακεδόνων ἀρχῇ; Ἡ δέδοται
 δεῖξονται ὑμᾶς ἔτι ἄλλοι βάρβαροι ἐπιόντας; ὡς
 οἱ μὲν προσχωροῦσιν ἐκόντες, οἱ δὲ φεύγοντες

ἀλλοκόντων, οἱ δὲ ἀπαρτύνοντας τὴν χώραν ἡμῶν ἔχον
ρον παραδιδόσκον, ἢ δὲ τοῖς συμμάχοις τε καὶ τοῖς
ἐκουσίαις προσχωρήσασι προστίθεται.

XXVI. Πάρος δὲ τὴν πόλιν γενομένη μὲν ἐπὶ
οὐδὲν δοκῶ ἔγωγε, ὅτι μὴ αὐτοὺς τοὺς πόλεις, ὡς
αὐτῶν ἐς καλὰ ἔργα φέρουσιν. Ἐξ δὲ τις καὶ εἰς
τῇ πολεμῶν ποθεῖ ἀκούσαι ὅ, αἱ παρ' ἑστῶν περὶ
μαθήτω, ὅτι οὐ πολλὰ ἔτι ἡμῶν ἢ λαμπρὰ ἔστιν ἐπὶ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν τε Γάγγην καὶ πρὶν ἔξωθεν θάλασσαν.
ταύτην δὲ, λέγω ἡμῶν, ἐννοεῖται φανερῶς ἢ ἡ
πανία θάλασσα· ἐπιμαρτυρεῖται γὰρ γῆν περὶ τὴν
ἢ μεγάλη θάλασσαν. Καὶ ἐγὼ ἐκιδρίξην Μαιε
τε καὶ τοῖς συμμάχοις τὸν μὲν Ἰνδοῦν καὶ ποταμὸν
ῥονον ὄντα τῇ Περσικῇ, πρὶν δ' Ἰνδοῦν τῇ Ἰνδοῦ
ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ ἐς Αἰθίαν περιπλανησάντων
στόλων ἡμετέρων τὰ μέχρι Ἡρακλείους σπηλῶν· ἐπὶ
στηλῶν, ἢ ἐνὸς Αἰθίης πᾶσα ἡμετέρα γήνηται, καὶ
ἢ Ἀσία θὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ἄρα τῆς ταύτης ἀπὸ
οὐσης καὶ τῆς γῆς ὅρατος ὁ θεὸς ἀπαίρηται. Νῦν δὲ
θὴ ἀποτροπομένον, πολλὰ μὲν μάχιμα ὑπολαμβάνεται
γῆν ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ, ἔστιν ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ θά
λασσον· πολλὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἔτι ἐπὶ τῇ Ἰνδοῦ
ἐς ἐπὶ βορρᾷ ἀπὸ τοῦ καὶ τῇ Σινδὺν γῆν αἰ
πόρην τούτων· αἴτιον δὲος μὴ ἀπὸ τούτων ὅλας
καὶ τὰ τῶν καταχόμενα οὐ βέβαια ὄντα, ἀλλὰ
πρὸς ἀπόστασιν πρὸς τῶν μήπω ἐχομένων· καὶ πρὸς
θὴ ἀνδρῶν τοῖς ἡμῶν ἔσονται οἱ πολλοὶ πόνοι, ἢ ἄλλοι
αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς δεύσει πόνοι τε καὶ κινδύνοι. Αἰ
παραμένετε, ἄνδρες Μαιεδοὶ καὶ σύμμαχοι· π

ἔργων τοι καὶ κινδυνεύοντων τὰ καλὰ ἔργα· καὶ
 τε ξὺν ἀρετῇ ἡδὺ, καὶ ἀποθνήσκειν, κλέος ἀθά-
 ρον ὑπολειπομένους. Ἡ οὖν ἔστα, ὅτι δ' πρόγο-
 · ὁ ἡμέτερος οὐκ ἐν Τίρυνθι, οὐδ' ἐν Ἀργεῖ, ἀλλ'
 δὲ ἐν Πειλοποννήσῳ ἢ Θήβαις μένων, ἐς κοσύνδε-
 ῖος ἦλθεν, ὥς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι, ἢ δο-
 ν· οὐ μὲν οὖν δὴ εὐδὲ Διονύσει, ἀκρατέρου τοῦ-
 υ θεοῦ ἢ καθ' Ἡρακλέα, ὀλίγοι πόνοι· ἀλλὰ ἡμεῖς
 καὶ ἐπάπνισα τῆς Νύκτος ἀφίγμεθα, καὶ ἡ Ἀοργος
 τρα, ἢ τῆς Ἡρακλεῖ ἀνάλωτος, πρὸς ἡμῶν ἔχεται.
 μεῖς δὲ καὶ τὰ ἔτι ὑπόλοιπα τῆς Ἀσίας πρόσθετα
 ἵς ἦδη ἐκτεμημένοις, καὶ τὰ ὀλέγα τοῖς πολλοῖς· ἐπεὶ
 εἰ ἦρ' ἀνθρώποις τί ἂν μέγα καὶ καλὸν κατεπείρακτο,
 ἐν Μακεδονίᾳ καθήμενοι, ἰανόν ἐποιούμεθα
 πόνους τὴν οἰκίαν διασάξεν, Θρᾶκας ποὺς ὁμόρους
 Ἰλλυριοὺς, [ἢ Τριβαλτοὺς,] ἢ καὶ τῶν Ἑλλήνων
 σοι οὐκ ἐπιτήδεται ἐς καὶ ἡμέτερά ἀναστέλλοντες,
 ἢ μὲν δὴ ὑμῶς ποιοῦντας καὶ κινδυνεύοντας αὐτὰς
 πόνους καὶ ἀκινδύνους ἐξαγοόμενος ἦγον, οὐκ ἀπαι-
 ὄτως ἂν προσκίμεναι ταῖς γυνάμεις· τῶν μὲν πό-
 ων μόνους θρῆν μισθόν, τὰ δὲ αἶψα αὐτῶν ἄλλαις
 ἐρπύλλουσι· νῦν δὲ πᾶσι μὲν ἡμῶν οἱ πόνους
 τον δὲ μέτεσι τῶν κινδύνων· τὰ δὲ αἶψα ἐν μέσῳ
 εἴται ξέρπασιν· ἢ το γὰρ χάρις ὑμετέρη, καὶ ὑμεῖς
 νύτῃς σάτραπες· καὶ τῶν χρημάτων τὸ μέρος νῦν
 εἰς ὑμῶς πολὺ ἔρχεται. Καὶ ἐπειδὴν ἀπεβλήθημεν
 ἣν Ἀσίαν, τότε οὐκ ἐμπλήσας καὶ Ἀσία ὑμῶς, ἀλλὰ
 καὶ ὑπερβαλὼν ὅσα ἑαυτοὺς εὐπλῆσαι ἀγαθὰ ἔσθαι,
 τοὺς μὲν ἀπείναι οἴκαδε ἐθέλοντας, εἰς τὴν οἰκίαν

ἀποπέρψω, ἢ ἐναντίω αὐτός· τοὺς δὲ αὐτοῦ μίμν
τας, ζήλωτοὺς τοῖς ἀπερχομένοις ποιήσω.

XXVII. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα εἰπόντος Διόν
δρου, πολὺν μὲν χρόνον αἰωπὴ ἦν, αὐτὰς ἀντίστοι
τολμώντων πρὸς τὸν βασιλεῖα ἐκ τοῦ αὐθιγός, 81
εὐγχωρεῖν ἐθέλοντι

Ἀλέξανδρος ἐκέλευε

τὰ ἐναντία τοῖς ὑπὲρ

θεῖ καὶ ὡς ἐπὶ πολ

σας Κοῖτος ὁ Πολι

εύτης, ὁ βασιλεῦ,

καθόντων ἐξηγεῖσθαι

σθαις δὲ οὐ βιάσασθαι

σομαι ἐγὼ τοὺς λ

ἄλλων, καὶ τὰ ἀδι

μισμίτοι, καὶ τὸ

πρόθυμοί σοι ἐς π

τιῆς τῆς πολλῆς·

ἡθονήν ἐκαίνοις, ὁ

παρόντα, καὶ ἐς τὴν

Δίκαιος δὲ εἶμι κα

τὰ δοκοῦντα βέλτε

σαν ἐς τοὺς ἄλλοι

πόνους τε καὶ κιν

μαν. Ὅσον γὰρ

ἡγουμένω καταπέ

δρμηθεῖσι, τοσῶδ

στέρας τι ἐπιθεῖται τοῖς πόνους τε καὶ κιν

αὐτός γὰρ τοι εἴρῃς, ὅσοι μὲν Μακεδόνας π

Ἑλλήνων ἅμα σοὶ ὠρμήθημεν, ὅσοι δὲ ὑπολειψόμε-
 α· ὧν Θετταλοὺς μὲν ἀπὸ Βάκτρων εὐθύς, οὐ
 ροθύμους ἔτι ἐς τοὺς πόρους αἰσθόμενος, οἵκαδε
 αλώς ποίῳν ἀπέπεμψας· τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων,
 ἢ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι, ταῖς πρὸς σοῦ οἰκισθείσαις
 ἀποκισμένοι, οὐδ' οὗτοι πάντῃ ἐκόντες μένουσιν·
 ἢ δὲ συμπονοῦντές τε ἔτι καὶ συγκινδυνεύοντες, αὐ-
 οί τε καὶ ἡ Μακεδονικὴ στρατιὰ, τοὺς μὲν ἐν ταῖς
 ἀχαῖς ἀπολωλέκασιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν τραυμάτων ἀπο-
 αχοι γεγεννημένοι, ἄλλοι ἄλλῃ τῇς Ἀσίας ὑπολειψι-
 μένοι εἰσὶν· οἱ πλείους δὲ νόσῳ ἀπολώλασιν, ὀλίγοι
 δὲ ἐκ πολλῶν ὑπολείπονται, καὶ οὔτε τοῖς σώμασιν
 τι ὠδυνῶς ἐρρόμενοι, ταῖς τε γνώμασι πολὺ ἔτι
 ἄλλον προκεκμηκότες· καὶ τοῦτοις ξύμπασι πόθος
 ἐν γονέων ἐστίν, ὅσοις ἔτι σώζονται, πόθος δὲ γυ-
 αικῶν καὶ παιδῶν, πόθος δὲ δὴ τῆς γῆς αὐτῆς τῆς
 ἐκείας, ἣν ξὺν τῷ ἐκ σοῦ πορισθέντι σφίσι κόσμῳ,
 μεγάλοι τε ἀντὶ μικρῶν, καὶ πλούσιοι ἐκ πενήτων
 ἱναστρέφοντες, ξύγγνωστοι εἰσιν ἐπιδεῖν ποθοῦντες.
 Σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι
 ῥῆσιν ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς
 ἰγῶσιν ἀπέσται. Ἐπανελθὼν δ' αὐτὸς τε, εἰ δο-
 κεῖ, ἐς τὴν οἰκείαν, καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν,
 καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστήσῃμενος, καὶ τὰς νίκας
 ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρώον οἶκον
 κομίσας· οὕτω δὲ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλε-
 τθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν
 ἰω ὠκισμένα Ἰνδῶν γένη· εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐ-
 ερινὸν πόρον· εἰ δὲ ἐπὶ Καρχηδόνα, καὶ τὰ ἐπέκει-

τα Καρχηδονίαν τῆς Λιβύης. Τούτοι δὲ οὖν ἦν
 ἐξηγεῖσθαι· ἴσονται δὲ σοὶ ἄλλοι Μανεδόνες καὶ
 ἄλλοι Ἕλληνες, νέοι τε ἰ
 ἀντὶ πενηπότων, καὶ ο
 ἀπείρατα ἔστι τὸ παρὰ
 τὴν τοῦ μάλ्लοντος ἐλπίδα
 ταύτη ἔτι προθυμότερο
 δρῶντας τοὺς πρότερον ἐ
 θυτεύσαντας, ὅς τὰ σφε
 κλουσίους τε ἀντὶ πανή
 πάλαι εὐπλεῖς. Καλὸν
 δὲ, καὶ ἡ ἐν τῷ εὐτυχεῖν
 αὐτῷ ἡγουμένη καὶ στρα
 πολεμίων ὁίος οὐδέν· τι
 κητὰ τε καὶ ταύτη ἀφύλ

XXVIII. Τοιαῦτα

βρον γενέσθαι ἐκ τῶν πα
 λοῖς δὲ δὴ καὶ δάκρυα π
 λῶσαι τό, τε ἀκούσιον
 κινδύνους, καὶ τὸ καθ' ἡ
 χύρησιν. Ἀλεξάνδρος ἔ
 τε Κόλνου τῇ παρρησίᾳ
 ἡγαμόνων, διέλυσας τὸν ἐ
 ξυγκαλίσας αὐτοῖς ἐν ὁ
 ἵεται ἔφη τοῦ πρόσθεν, ὅ

Μανεδόνων ξυνέπεσθαι· ἔχειν γάρ τοὺς ἀκολουθεῖ
 σοντας τῷ βασιλεῖ σφῶν ἐκόντας· τοῖς δὲ καὶ ἀπ
 ναι οἰκαδὲ ἐθέλουσιν, ὑπάρχειν ἀπιέναι, καὶ ἔχει
 γύλλαι τοῖς οἰκαίοις, ὅτι τὸν βασιλέα σφῶν ἐν μέσσοις

ἔς πολέμοις ἐπαυήκουσιν ἀπολαύοντες· πάντ' εἰ-
 ζοντα ἀπαλατῆν ἐς τὴν σκηνὴν, μηδὲ τινα τῶν ἐταί-
 ρων προσέειπαι αὐτῆς τ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ ἐς
 τὴν τρίτην ἔτι ἀπ' ἐκείνης· ὑπομένοντα, εἰ δὴ τι
 τροπὴ ταῖς γνώμας τῶν Μακεδόνων τε καὶ συμ-
 μάχων (οἷα δὲ ἐν ὄχλῳ στρατιωτῶν τὰ πολλὰ φιλεῖ
 ἔγνεσθαι) ἐμπροσθοῦσα, εὐπειθεσιέρεους παρέδει αὐ-
 οῦς. Ὡς δὲ σιγὴ αἶν πολλὴ ἦν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον,
 αἱ ἀχθόμεναι μὲν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ δῆλοι ἦσαν, οὐ
 ἦν μεταβαλλόμενοι γὰρ ὑπ' αὐτῆς· ἐνταῦθα δὲ λέ-
 γει Πτολεμαῖος ὁ Δάχρυ, ὅτι ἐπὶ τῇ διαβίσει οὐδὲν
 εἶδον ἐθύετο, θυομένῳ δὲ οὐκ ἐγγίνετο αὐτῷ τὰ
 ἐρᾶ· τότε δὲ τοὺς πρεσβυτάτους τε τῶν ἐταίρων
 καὶ μάλιστα τοὺς ἐπιτηδείους αὐτῷ ξυναγαγὼν ὥς
 πάντα ἐς τὴν ὀπίσω ἀναχώρησιν αὐτῷ ἔφερον, ἐκ-
 ραίνει ἐς τὴν στρατιάν, ὅτι ἔγνωσται ὀπίσω ἀπο-
 τρέφειν.

XXIX. Οἱ δὲ ἔβδων τε οἷα αἶν ὄχλος συμμυγῆς
 χαίρων βοήσεις, καὶ ἐδάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν, οἱ
 δὲ, καὶ τῇ σκηνῇ τῇ βασιλικῇ πελάζοντες, ηὔχοντο
 Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὅτι πρὸς σφῶν μάρτυρ
 νικῆσαι ἤνεσχετο. Ἐνταῦθα δὲ διελὼν κατὰ τάξεις
 τὴν στρατιάν, δώδεκα βωμοὺς κατασκευάζειν προ-
 τάττει· ὕψος μὲν, κατὰ τοὺς μεγίστους πύργους·
 εὖρος δὲ, μείζονας ἢ κατὰ πύργους· χαριστήρια τοῖς
 Θεοῖς τοῖς ἐς τοσόνδε ἀγαθοῦσιν αὐτὸν νικῶντα, καὶ
 μνημεῖα τῶν αὐτοῦ πόνων. Ὡς δὲ κατασκευασμένοι
 αὐτῷ οἱ βωμοὶ ἦσαν, θύει δὲ ἐπ' αὐτῶν, ὥς νόμος·
 καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν τε καὶ ἵππικόν. Καὶ τὴν

μὲν χώραν τὴν μέχρι τοῦ Ἰφράσιος ποταμοῦ Περσὶ
 ἄρχην προσέθηκεν, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸν Ἰφρασίην ἀν-
 στρεφε. Διαβάς δὲ τὸν Ἰφρασίην, ἐπὶ τὸν Ἀν-
 νην αὐτὸς ἐπανήκει ὀπίσω. Καὶ ἐνταῦθα καταλαμβάνει
 τὴν πόλιν ἐξοικοδομημένην, ἣν τινα Ἡφρασίην α-
 ντὶ ἐκτελεῖσαι ἐτάχθη· καὶ ἐς ταύτην ξυναικίαν, καὶ
 τε προσχώρων ὅσοι ἐθελονταὶ κατοικεῖν, καὶ τῶν
 μισθοφόρων ὃ, τι περ ἀπόμαχόν, αὐτὸς τὰ ἐπὶ τῇ
 κατάπλῃ παρεσκευάζετο τῷ ἐς τὴν μεγάλην θύλα-
 σαν. Ἐν τούτῳ δ' ἀφίκοιτο πρὸς αὐτὸν Ἀρσά-
 τε ὁ τῆς δμόρου Ἀβισάρῃ χώρας ὑπαρχος, καὶ
 ἀδελφὸς Ἀβισάρου, καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, ὁμοῦ
 κομίζοντες τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς, καὶ τοὺς παρ'
 Ἀβισάρῃ ἐλέφαντας, ἐς τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν. Ὁ
 σάρην γὰρ νόσῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν. Σπ-
 βαινον δὲ τούτοις καὶ οἱ παρ' Ἀλεξάνδρου ἐκπε-
 φθέντες πρέσβεις πρὸς Ἀβισάρην. Καὶ ταῦτα οἱ
 χαλεπῶς πιστεύσας οὕτως ἔχει· Ἀβισάρην τε τῆς αὐ-
 τοῦ χώρας σατραπείαν ἔδωκε, καὶ Ἀρσάην τῇ Ἀβ-
 σάρου ἐπικρατείᾳ προσέθηκε· καὶ φόρους εἰς τὴν
 ἀποίουναι τάξας, θύει αὐτὸν καὶ ἐν τῷ Ἀκρουίῳ ποτα-
 μῷ· καὶ τὸν Ἀνσίην αὐτὸς διαβάς, ἐπὶ αὐτὸν Ἰφρασίην
 ἦκεν, ἵνα καὶ τῶν πάλαι, τῆς τε Νικαίας καὶ τῶν
 Βουκεφάλων, ὅσα πρὸς τῶν ὀμβρῶν πεπονηκότα ἦν
 ξὺν τῇ στρατῷ ἐπιδυνάσσει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατὰ
 τὴν χώραν ἐκόσμει.

A P P I A N O T

N A B A Σ Ε Ω Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο T

B I B Λ I O N Ε Κ Τ Ο Ν .

I.

Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπειδὴ παρεσκευάσθησαν αὐτῷ ἐπὶ
 τῷ Ἰθάπτεω ταῖς ἄχθαις πολλὰ μὲν τριακόντοροι
 καὶ ἡμιόλιαι, πολλὰ δὲ καὶ ἑκπαγλῶν πλοῖα, καὶ
 ὅσα ἐς παρεκομιδὴν στρατιῶς ποταμῷ εὐποροῦ-
 ναι κατακλίειν κατὰ τὸν Ἰθάπτεον ὡς ἐπὶ τὴν μεγάλ-
 ην θάλασσαν. Πρώτους μὲν γὰρ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς πο-
 τμῷ προνοθεύσας ἰδὼν, μόνη τῶν ἄλλων ποταμῶν
 ἦν Νεῖλου, πρὸς δὲ ταῖς ἄχθαις τοῦ Ἀλεσίου κυ-
 νους πεφυκότας, ἀπείρους ἢ γὰρ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία·
 καὶ Ἀλέξανδρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Ἀλεσίτης ἐμβάλλει
 εἰς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐκτενέμεναι τοῦ Νεῖλου τὰς
 ῥαῖς, ὡς τὸν Νεῖλον μεθ' ἑαυτοῦ παθεῖν ἐξ Ἰνδοῦν ὑψι-
 στά, καὶ οὕτως ἐρήμου πολλὰς γῆς φέσσειν, καὶ πάλιν
 πολλύοντα τὸν Ἰνδόν τὸ ὕψος· ἔπειτα ἐπέθεν-
 ρηται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ὅσῃν, ἡμεῖς ἤδη
 πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτη καὶ Αἰγυπτίων καλού-
 ντων, (ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπώνυμον τῆς Αἰγύ-

πτου Αἰγυπτῶν) οὕτως δὴ ἐκδιδοῦναι ἐς τὴν ἐνὶ τῷ δὲ
 λαοσιν· καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιαίδα γράφο-
 τα, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε χρᾶται καὶ ἐ-
 δοκοῖη αὐτῷ ἐκτυρημέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, καὶ
 πρὸς δὴ τὰς καὶ φαύλους ὑπὲρ τῶν τηλεμαθῶν κα-
 μαιρόμενον· ἐπεὶ μόντοι ἀποκρίστερον ἐβήλεται
 ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθὲν καὶ
 τῶν ἐπιχωρίων, τὸν μὲν Ἰθάσπην τῷ Ἀλεσίῃ, τὴν
 Ἀλεσίην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό, τε ὕδαρ συμβαλλομένης, καὶ
 τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας· τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδοῦναι
 ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίοτομον τὸν Ἰνδὸν
 ὄντα, οὐδέν τι αὐτῷ προσήκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυ-
 πτίας· τηρηκῆναι δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν α-
 πόλιν τοῦτο ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γράφειν ἀφαιρῆναι· καὶ κα-
 τακρίβην τὸν κατὰ τοὺς ποταμούς ἐστὶ· ἐπὶ μὲν
 λην θάλασσαν ἐκπεσόντας, παρακρινόμενοι θάλασσαν αἰ-
 τῶδε καλεῖσθαι τὴν θαῦν. Αἱ δὲ ὑπερσπείοντες αὐτῶν
 τὰς ναῦς ἔσπελον ἡρώδησαν ἐν τῶν ἐκπεσόντων
 στρατιῇ Φωκίων, καὶ Κούριον, καὶ Κάρων, καὶ
 Αἰγυπτίων.

III. Ἐν δὲ τούτῳ Κοῖνος μὲν ἐν τοῖς ποταμοῖς
 Ἀλεξάνδρου ἐν τῶν ἐνέων, οὐδὲν τελευτῶν· καὶ τοῦ-
 τον δούκει ἐν τῶν ποταμῶν μεγαλοπρεπείᾳ· αὐτὸς
 δὲ ξυμπληροῖ τὰς τε ἐταίρους, καὶ ὅσαι Ἰνδῶν πρε-
 βεις παρ' αὐτὸν ἀφικνέσθαι ἦσαν, βασιλεῖα μὲν τῇ
 βασιλευσῆς ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπὸ τοῦ Πύθρον, ἐπὶ μὲν
 Ἰνδῶν τῶν ἐκπεσόντων, πόλει δὲ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς
 ἐπὶ τῆς διοχίλου. Τῇ στρατιᾷ δὲ δεινὸν ὅτι
 αὐτὸς μὲν τοῖς ὑποσπιστάς τε αἶμα οἱ ἐμπροσθεν

ἐν ταῖς ναῦς ἀναβίβασαι καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς
 ῥυμάντας καὶ τὸ ἄγλημα τῶν ἱππέων. Κρατερός δὲ
 ἰτῷ μοῖραν τε τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων παρὰ τὴν
 Ὀθὴν τοῦ Ἰθάκτου τὴν ἐν δεξιᾷ ἦγε· κατὰ δὲ τὴν
 ἔραν ὄχθην, τὸ πλεῖστον τε καὶ κρῆτιστον τῆς
 στρατιᾶς καὶ τοὺς ἐλέφαντας, Ἡφαιστίων προῦχώρει
 γων, ἤδη ὄντας ἐς διακρούους· τοῦτοις δὲ ἦν πα-
 ρηγγελέμενον ὡς τόχιστα ἄγειν, ἵνα περ τὰ Σωπείδου
 κοίλεια. Φιλιππῶ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπικύρου
 τοῦ Ἰνδοῦ, ὡς ἐπὶ Βακτρίους, γῆς διαλιπόντι τρεῖς
 μέρας, παρήγγελλτο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.
 ὅς τις ἱππέας δὲ τοὺς Νυσαίους ὀπίσσω ἀποπάμπει ἐς
 ἣν Νύσαν. Τοῦ μὲν τῇ ναυτικοῦ παντός Νέαρχος
 ὑπὸ ἐξηγῆτο· τῆς δὲ αὐτοῦ νεὼς κυβερνήτης Ὀνη-
 κιστος, ὃς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἦν πᾶσα ὑπὲρ Ἀλεξάν-
 ρου ἐνέγραψε, καὶ τοῦτο ἐψεύσατο, ναύαρχος
 αὐτόν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα. Ἦν δὲ τὰ
 ὄμματα πλήθος τῶν νεῶν, (ὡς λέγει Πτολεμαῖος δ'
 ἰάγου, ὃ μάλιστα ἐγὼν ἵσταμαι) τριακόντοροι μὲν ἐκ
 γδοήκοντα· τὰ δὲ πάντα πλοῖα σὺν τοῖς ἱππαγα-
 γοῖς καὶ κερμαῖοις, καὶ ὅσα ἄλλα ποτάμια, ἣ τῶν
 ἰάλων πλεόντεσιν κατὰ τοὺς ποταμοὺς, ὃ ἐν τῷ τότε
 ἰσηθέντων, οὐ πολὺ ἀπεδύοντο τῶν δισχιλίω.

III. Ὡς δὲ ξύμπαντα αὐτῷ παρεσκευάσθη, ὑπὸ
 τὴν ἑα δὲ μὲν στρατὸς ἐπείβαιε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ
 ἔδυε τοῖς θεοῖς, ὡς νόμος, καὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰθά-
 κτῃ, ὅπως οἱ μάντις ἐξηγοῦντο· καὶ ἐπιβὰς τῆς
 νεὼς, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς
 τὸν ποταμόν, τὸν τ' Ἀλεσίην ἐντεπικαλούμενος τῷ

Ἰθάσπῃ, ὅντινα μέγιστον τῶν ἄλλων ποταμῶν ἐμβάλλειν τῷ Ἰθάσπῃ ἐπέπυστο, καὶ οὐ πόρρω αὐτῷ εἶναι τὰς ξυμβολὰς· καὶ τὸν Ἰνδὸν, ἐς ὅντινα ὁ Ἀρσίνης ξὺν τῷ Ἰθάσπῃ ἐμβάλλει. Ἐπεὶ δὲ Ἡρακλῆς τε τῷ προπάτορι σπείσας, καὶ Ἀμμωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ὅσοις αὐτῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀναγωγὴν κελεύει τῇ σάλπιγγι· ἅμα τε δὴ ἐσημάνθη, καὶ ὡ γοντο ἐν κόσμῳ. Παρήγγελτο γάρ ἐφ' ὅσον τι σκευοφόρα πλοῖα ἐχρῆν τετάχθαι, καὶ ἐφ' ὅσον ἰππαγωγὰ, ἐφ' ὅσον τε τὰς μαχίμους τῶν νεῶν, ἵνα μὴ συμπέπτειν ἀλλήλαις κατὰ τὸν πόρον ἐκείνου· καὶ ταῖς ταχυναντούσαις φθάνειν οὐκ ἐκείνῃ ἔξω τῆς τάξεως. Ἦν δὲ ὁ, τε κτύπος τῆς εἰρεσίας οὐδενὶ ἄλλοι εἰκώς, ὅτε ἀπὸ πολλῶν νεῶν ἐν ταῖς ἐρεσσομένων, καὶ βοή ἀπὸ τε τῶν κελυστῶν, ἐπὶ ὄντων τὰς ἀρχὰς τε καὶ ἀναπεύλας τῆς εἰρεσίας καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ βοῇ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενὸν τε τὴν βοήν ἐκτρέφουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ηὔξημένην ἐς αἰὲλ' ἀντέπεμπον· καὶ πον καὶ νάπαι ἐπατέρουσι τοῦ ποταμοῦ τῇ τ' ἐρημῇ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἰππαγωγῶν πλοίων (οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ· καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοῦς στόλον οὐκ ἐμμένοντι γενέσθαι ναυτικόν) ἐκπληξιν παρδείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε· οἱ μὲν αὐτῶν αὐτόθι τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφαιμάρτον.

οσοὺς δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προϋχεωρηκότεων ὧν ἡ βῆθ τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξέ-
ο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὀχθρῇ κατέθεν, καὶ ξυνέλ-
το ἐκπύοντες βαρβαρικῶς. Φιλωδοὶ γὰρ, εἵπερ
ἑς ἄλλοι, Ἰνδοὶ, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου
καὶ τῶν ἄμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν
γῆν.

IV. Ὅστις δὲ πλέον, τρίτῃ γε ἡμέρᾳ κατέσχευ,
περ Ἰφαιστίωνι τε καὶ Κρατερῷ κατὰ τὸ αὐτὸ
αὐτοπεδέειν ἐπὶ ταῖς ἀντιπέραν ὀχθαῖς παρήγ-
το. Μέννας δὲ ἐνταῦθα ἡμέρας δύο, ὡς καὶ Φέ-
πος αὐτῷ ξὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ ἀφίκετο, τοῦτον
ἐπὶ τὸν Ἀκείλῃην ποταμὸν ἐκπέμπει ξὺν οἷς ἔχων
ταῖας παρὰ τοῦ Ἀκείλῃνου ποταμοῦ τὴν ὀχθρὴν
ρεῦεσθαι· τοὺς δ' ἀμφὶ Κρατερὸν τε καὶ Ἰφαι-
στίαν αὐτῷ ἐκπέμπει, παραγγέλλας, ὅπως χρὴ τὴν
ρεῖαν ποιεῖσθαι. Αὐτὸς δ' ἐπλεῖ κατὰ τὸν Ἰθά-
κην ποταμὸν, οὐδαμῶς μέλονα ἐν τῷ κατόπλῳ εἶ-
ναι σταδίων τὸ εὖρος. Προσσυρριζόμενος δὲ ὅπη
οἱ ταῖς ὀχθαῖς, τοὺς προσοικοντάς τῃ Ἰθάκῃ
δῶν, τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμοκληγίαις κατε-
ιβανεν· ἡδὴ δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας,
κατεστρέψατο. Αὐτὸς δ' ὡς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν
καὶ Ὀξυδράκων γῆν ὁπισθοῇ ἐπλεῖ, πλείστον τε
ἐν μαχίμοις τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος·
ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας
ποτεθῆναι ἐς τὰς ὀχυρώτατας τῶν πόλεων, αὐτοὶ
ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἔσθαι πρὸς αὐτόν· ἐφ' ὅτῃ δὲ
ὁπισθοῇ κείλῳ ἀποκίετο τὸν πλοῦν, ὅπως μὴ

καθιστηκόσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐνδοεῖ. τε ἐπι-
 παρασκευῆς καὶ τεταραγμένῳ προσφέρηται. Ἐν-
 δὲ ὥρμηθη τὸ δεύτερον, [καὶ] πέμπτη ἡμέρα ἐ-
 πετο ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ
 σίνου· ἵνα δὲ συμβάλλουσιν αἱ ποταμοὶ οὗτοι, π-
 νώτατος εἰς ποταμὸς ἐκ τοῦν ἀνοῖν γίγνεται, κα-
 ρεῦμα αὐτῷ ὁδὸν ἐπὶ τῇ στενότητι, καὶ δίνει ἀν-
 ὑποστρέφοντος τοῦ ῥοῦ· καὶ τὸ ὕδωρ κυμαίνει
 καὶ καχλίζει ἐπὶ μέγα, ὥς καὶ πόρρω ἐκ ὧτων
 κούεσθαι τὸν κτύπον τοῦ κύματος. Καὶ ἡ
 προεξηγγελμένα ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν ἐχθ-
 ρῶν καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῇ στρατιᾷ· ὅπως δ' ἐπειδὴ
 ζεν αὐτῷ ταῖς συμβολαῖς ὁ στρατός, ἐς τοσού-
 τῳ ἀπὸ τοῦ ῥοῦ κτύπος κατεῖχεν, ὥς τε ἐπέστησαν
 εἰρεσίας αἱ ναῦται, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ
 τῶν τε καλεστώων ὑπὸ θαύματος ἐκαιωπησάντων,
 αὐτοὶ μετέωροι πρὸς τὸν κτύπον χανόμενοι.

V. Ὡς δ' αὖ πόρρω τῶν συμβολῶν ἦσαν, ἵνα
 θα δὴ οἱ κυβερνήται παραγγέλλουσιν ὡς βεβαίως
 εἰρεσίας χρωμένους ἐξελαύνειν ἐκ τῶν στενῶν, τοῦ
 ἐμπιπτρούσας τὰς ναῦς ἐς τὰς δίνας ἀνακτρέφουσιν
 πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ κρετεῖν γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν ἐ-
 στροφῶν τοῦ ὕδατος· ὅτι μὲν δὲ στρογγύλα πλε-
 ῖσα καὶ ἔτυχεν αὐτῶν περιστρεφέντα πρὸς τοῦ
 οὐδέν τι παθόντα ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ὥτι μὴ συρ-
 ράξαντα τοὺς ἐμπλέοντας, κατέστη δὲ εὐθὺς πρὸς
 τοῦ τοῦ ῥοῦ ὀρθωθέντα· αἱ δὲ μακραὶ νῆες
 ὑσαύτως ἀπαθείς ἀπῆλθον ἐκ τῇ ἐπιστροφῇ,
 μετέωροι ἐπὶ τοῦ καχλίζοντος κύματος ἑαυτοῦ.

ὅσαι τε δάκρυται αὐτῶν, τὰς κατὰ κώπας αὐτῶν
 πολὺ ἔξω ἔχουσαι τοῦ ὕδατος· καὶ αἱ κώπαι δὲ
 τοῖς, πλυχλοῖς ἐν ταῖς δύναις γενομένοις, συντερί-
 ντο, ὅσων γε ἐγκατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος,
 φθασάντων αὐτὰς μετεωρίσαι· ὥς πολλὰς μὲν
 νῆσους τῶν νῆων, δύο δὲ περιπεσοῦσας ἀλλήλων,
 ταῖς τε διαφθαρήναι, καὶ τῶν ἐμπλεόντων ἐν αὐ-
 τῇς πολλοὺς. Ὡς δ' ἔς πλάτος ἦδη ὁ ποταμὸς
 ἔσχεν, ἐνταῦθα δὲ ὁ, τε ῥοὴς οὐκέτι ὡσαύτως χα-
 τὸς ἦν, καὶ αἱ δύναι οὐχ ὁμοίαι τῇ βίᾳ ἐπιστραφον-
 τασσάμεναι αὖν τῇ ἐν δεξιᾷ ὄχθῃ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν
 βασιλῆα, ἵνα σκέπη τε ἦν τοῦ ῥοῦ καὶ προσβολῇ
 εἰς ναυσὶ, καὶ τὰς καὶ ὅκτρα τοῦ ποταμοῦ ἐπιτη-
 λῶς ἀπέχεν ἐς τῶν καυαγίων τε τὴν ξυναγωγὴν,
 ἐ εἴ τινας ἐπ' αὐτῶν ζῶντες εἴ τι ἐφέροντο, ταύτους
 διέσωσαι· καὶ ἐπισκευάσας τὰς πεπονηκυῖας τῶν
 νῆων, Νέσρχον μὲν κατακλιῖν καλεῖται, ἐξ ἧς ἂν ἀφί-
 ται ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Μαλλῶν ἔθρους· αὐτὸς δὲ
 ἐν βαρβάρων τῶν οὐ προσχωρούντων καταδρομῆς
 χώρου ποιησάμενος, καὶ κελύμενος ἀκινανησά-
 μενος ταῖς Μαλλοῖς, οὕτω δὲ ἀνδρὶς ἐνέμελλε τῇ
 τυτικῇ. Καὶ ἐνταῦθα Ἡφαιστίων τε αὐτῷ, καὶ
 Κρατερός καὶ Φίλιππος ἐὼν ταῖς κίμφ' αὐτοὺς ἀμυν-
 ῶν ἦσαν. Ὁ δὲ τούτοις μὲν ἐλέφαντας, καὶ τὴν Πο-
 υπέρχοντος τάξιν, καὶ τοὺς ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ Φί-
 λππον ἐξ ἡ ἀμφ' αὐτὸν στρατιᾷ, διαβιβάσας τὸν
 δαίσην πρὸς τὸν Κρατερόν, ὅθεν προέβη· Νέ-
 ρχον δὲ εἶναι τῇ τυτικῇ πέμπει, τριῶν ἡμέρας τῆς
 στρατιᾶς καλεῖσθαι φερόμεν κατὰ τὸν πλοῦν· τὰς δ'

ἄλλοι στρατὸν τριπλῇ διένειμε, καὶ Ἡφαιστίαν
πάντε ἡμέραις προΐεναι ἔταξεν, ὥς, εἰ τινας τοῦ
αὐτοῦ τεταγμένους φεύγοντες εἰς τὸ πρόσθεν κατὰ
δὴν ἴσαν, τοῖς ἀμφ' Ἡφαιστίαν ἐμπίπτουσιν
σκωνται. Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγῳ, δούς καὶ
τῇ τῆς στρατιᾶς μέρος, τρισὶν ἡμέραις ὑπολα-
βὼν ἐπεσθαι ἐκέλευσιν, ὥς ὅσοι τεύχεα καὶ ὑπο-
φοίαν αὐτὸν φεύγοντες, οὗτοι δ' εἰς τοὺς ἀμφὶ
Πτολεμαῖον ἐμπίπτουσιν· ἐπὶ δ' ἀφίστανται ἐ-
ξυμβολὰς τοῦ τε Ἀκασίου καὶ τοῦ Ἰδριάστου κα-
μοῦ, ἐκταῦθα δὲ τοὺς τε φθάροντας ὑπομένειν
κεύσιν, ἔστ' ἂν ἦκη αὐτὸς, καὶ τοὺς ἀμφὶ Λα-
ρόν καὶ Πτολεμαῖον αὐτῇ ξυμβαλεῖν.

VI. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε
τοὺς τεξότας καὶ τοὺς Ἀγροτάτας καὶ τῶν πεζοῦς
καλουμένων τὴν Πάθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵππο-
τας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐκείνων τοὺς ἵ-
στας, διὰ γῆς ἀνύδρου ὥς ἐπὶ Μαλλοῦς ἦεν, ἐπὶ
Ἰνδικόν, τῶν αὐτονομῶν. Καὶ τῇ μὲν πρώτῃ
πετρατοπέδους πρὸς ὕδασι οὐ πολλὰς, οὐδ' ἀπὸ
Ἀκασίου περὶ τοῦ σταδίου εἰς ἑκατὸν· διανο-
σάμενος δὲ καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν οὐ ποι-
χρόνον, παραγγέλλει ὅ, τι εἰς ἔχει ἄγρος ἐμπί-
πτος· ἀπελθὼν δὲ τῆς πε ἡμέρας τὸ εἶναι ὑπολα-
βόντα καὶ τὴν νύκτα ὅλην εἰς τετρακοσίους μίλια
σταδίους, ἅμα ἡμέρας πρὸς πόλιν ἀφίστατο, εἰς
ἐξαπεφύγους πολλὰς τῶν ἀλλοτρῶν. Οἱ δὲ οὐκ
ἂν διηθόντες διὰ τῆς ἀνύδρου ἐλθεῖν ἐπὶ σφῶν
ἄνδρον, ἔξω τε τῆς πόλεως οὐ πολλὰ καὶ ἀνο-

αν· ἐφ' ὅσῳ καὶ ὅσῳ ἐγένετο ταύτῃ ἀγαθόν· Ἀλέ-
 νδρος, ἦν ὅτι αὐτῷ ἀγαγεῖν χαλεπὸν ἦν, ἐπὶ ταῖς
 δὲ τοῖς πολεμίοις, ὅτι ἄξει, πρὸς τὸν ἐφαίνετο.
 οὐτοῖς μὲν δὴ οὐ προαδομήσασιν ἐκπασιῶν, τοὺς μὲν
 ἁλλοὺς ἀπάγειν αὐτοῖν, οὐδὲ εἰς αἰκλήν οἶα δὴ
 ὅπλους τραπέοντας· τῶν δὲ ἄλλων εἰς τὴν πόλιν
 τακτασθῆναι κύκλῳ περιστήσας τῷ τείχει τοὺς
 πείας (ὅτι μήτοι ἢ φάλαγγες τῶν πεζῶν ἠπολουθήσει
 ἰπῶ) ἀντὶ χάματος ἐχρήσατο τῇ ἵππῳ· ὥς δὲ τα-
 στα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκαν μὲν τῆς τε αἰ-
 κῆς ἐπιτορχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς
 γριώνας, πρὸς ἄλλην πόλιν ἐπέμπευ τῶν Μυλλῶν,
 συμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδοῶν, φη-
 ῖσαι τοὺς ἐν τῇ πόλει κελύσας· ἔργου δὲ μὴ
 εἶναι, ὅς ἐστιν ἀφίκεται αὐτός· ὥς μὴδ' ἀπὸ
 κύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέ-
 λους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, ὅτι προσάγει
 ἡ Ἀλέξανδρος· αὐτός δὲ προσέβαλλε τῷ τείχει.
 οἱ δὲ βάρβαροι τὰ μὲν τείχος ἐκλάσσαντες, ὥς οὐκ
 ἐν διαφύλαξιόντες αὐτὰ ἔτι, πολλοὶ ἐν τῇ καταλήψει
 ἐθνηκόων, τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τραυματίας ἀπομάχων
 ἐγερμένους· εἰς δὲ τὴν αἶψαν συμφυγόντες, χρόνον
 ἐν τινι ἡμύνοντα εἰς ὑπερδελίου τε χαλίου καὶ χα-
 λιοῦ εἰς προσβολήν· προσκειμένους δὲ πάντοθεν
 ὑρώστας τῶν Λακεδαιμόνων, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου
 ἄλλοτε ἄλλῃ ἐπιφαινομένου τῷ ἔργῳ, ἢ τε αἶψα κατὰ
 κράτος εἶλκε, καὶ οἱ συμφυγόντες εἰς αὐτὴν πάντες
 ἐπέθανον· ἦσαν δὲ εἰς δισχιλίους· Περδικας δὲ εἰς
 τὴν πόλιν ἐφ' ἧντινα ἐστάλη ἀφικόμενος, τὴν μὲν

πύλιν ἐρήμην καταλαμβάνει· μισθὸν δὲ, ὅτι οἱ πολλοὶ πεφεύγοντες ἐξ αὐτῆς οἱ ἐπικουράται, ἐπὶ ἡλαντα κατὰ σάβον τῶν φευγόντων· οἱ δὲ πύλιν τάχους εἶχον ποδῶν αὐτῶ ἐφείποντο· καταλαβὼν τῶν φευγόντων κατέκοψεν, ὅσοι γε μὴ ἔφθασαν τὰ ἔλη, συμφυγόντες.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ δεκνυροποιησάμενός τε ἀναπαύσας τοὺς ἄμφ' αὐτῶν ἔστει ἐς πρώτην φάσιν, ἥτις τοῦ πρόσθεν καὶ τὴν νύκτα διελθὼν καὶ ἄδον, ἅμα ἡμέρᾳ ἀφίκετο πρὸς τὸν Τυραίνην πόντον. Ἐνθα δὴ τῶν Μαλλῶν τοὺς μὲν πολλοὺς βαρυνέτας ἦδη ἔμαρθε, τοῖς δὲ καὶ διαβαίνουσιν γενόμενος περὶ αὐτῶν τὸν πόρον πολλοὺς ἀνέφθαρτους· καὶ αὐτὸς ὡς εἶχε ἐνδιαβεβῶς κατὰ τὸν πόρον, διώκων εἶχετα τῶν φθασάντων ἐπὶ ἀποχώρησιν· καὶ πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν αὐτὸς τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔλαβεν, οἱ πλείους δὲ κατέφθοντο ἐς τι χωρίον ὀχυρὸν καὶ τεττειχισμένον. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο αὐτῶ, ἀποστέλλει ἐπὶ τοὺς Παιθῶνα, τῇ τε αὐτῶ τάξιν ἔχοντα καὶ τῶν ἱππέων δύο ἱππαρχίας. Καὶ οὗτοι δὴ ἔφθοσαν προσβαλόντες λαμβάνουσι τὸ χωρίον καὶ πῶς καταπεφευγότας ἐς αὐτὸ ἡνδραπόδισαν, ὅσοι γε μὴ ἐν τῇ προσβολῇ διεφθάρησαν. Ταῦτα δὲ οἱ ἄμφ' αὐτῶν Παιθῶνα διαπραξάμενοι, ἐπαγγέλλοντο αὐτῷ ἐς τὸ στρατόπεδον. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν Βρυχμάνων τινὰ πύλιν ἦγεν, ὅτι καὶ ἐς ταύτην ἔμελλε φεύγειναι τινὰς τῶν Μαλλῶν ἔμαρθε· ὡς δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτήν, ἐπὶ τῇ τάξει πάντοθεν πυκνὴν τὴν

ἐλαγγα· οἱ δὲ ὑπορουσόμενα τὰ τεῖχη ἰδόντες, καὶ τῶν βελῶν ἀναστελλόμενοι, τὰ μὲν τεῖχη καὶ οὐκ ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄκραν συμφυγόντες, ἐκείνῃ ἡμύνοντο· ξυνεισπεσόντων δὲ αὐτοῖς ὀλίγων ἀκκεδόνων, μεταβαλλόμενοι καὶ ξυστραφέντες, τοὺς ν ἐξέωσαν αὐτῶν, ἀπέκτειναν δὲ ἐν τῇ ὑποστροφῇ πέντε καὶ ἑκοσί· καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξανδρος τὰς τε ἱμακὰς πάντοθεν κελεύει προστιθέναι τῇ ἄκρῃ καὶ τορῦντιν τὸ τεῖχος. Ὡς δὲ πύργος τε ἔπευσεν ὑπορουσόμενος, καὶ τοῦ μεταπυργίου τὴν παραρῥαγεν ἱμαχωτέραν ταύτην ἐποίησε τὴν ἄκραν, πρῶτος Ἀλέξανδρος ἐπιβὰς τοῦ τεύχους ὥφθη ἔχων τὸ τεῖχος· καὶ τοῦτον ἰδόντες οἱ ἄλλοι Μακεδόνες, αὐτὸν θέντες ἄλλος ἄλλῃ ἀνίσταν, εἶχετό τε ἤδη ἡ ἄκρα καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν, καὶ αὐταῖς ἐγκάταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον· οἱ πολλοὶ δὲ μάχόμενοι αὐτῶν. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες ἐς ἐντακισχιλίους· ζῶντες δὲ δι' ἀνδρείαν ὀλίγοι ἐλήθησαν.

VIII. Μείνας δὲ αὐτοῦ μίαν ἡμέραν, καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατίαν, τῇ ὑστεραίᾳ προδῶρει ὥς πρὸς τοὺς ἄλλους Μαλλοὺς· καὶ τὰς μὲν πόλεις ἐκλειοιπύτας καταλαμβάνει, αὐτοὺς δὲ ἔμαθεν ὅτι περὶ τοὺς εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐνταῦθα αὐτοῖς μίαν ἡμέραν ἀναπαύσας τὴν στρατίαν, ἐς τὴν ἐπιούσαν Πείθωνα μὲν καὶ Δημήτριον τὸν ἱππάρχην πρὸς τὸν ποταμὸν ὀπίσω ἀπέπεμψεν, ὧν τε αὐτοὶ ἡγοῦντο ἄγοντας, καὶ πρὸς τούτοις ψιλῶν τάξεις δοὺς αὐτοῖς, δοῦναι ἱκανὰ πρὸς τὸ ἔργον· Προσείταξεν δὲ

παρὰ τῇ ὀχθρῇ τοῦ ποταμοῦ ἰόντας, αἱ περὶ πε-
 τυγνάνοιεν τῶν ἐς τὰς ὕλας συμπεφυρότων, αἱ δὲ
 πρὸς τῇ ὀχθρῇ τοῦ ποταμοῦ ἦσαν, τοῦτους πᾶσι
 ῥᾶσι μὴ ἰδόντας σφῆς ἐνδιδοῖεν· καὶ πολλοὶ ε-
 ταλαβόντες ἐν ταῖς ὕλαις οἱ ἀμφὲρ Μείδων τε καὶ
 Λημνέσιον ἀπέκταναν. Αὐτὸς δὲ ὤχετο ἐπὶ τὴν
 γίσιπτον τῶν Μαλδῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν
 πόλεων πολλοὺς συμπεφυρόμεναι αὐτῷ ἐξηγγέλει
 ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἴνδοι, ὥς προσέειπεν
 Ἀλέξανδρον ἑμαυτὸν· διαβάντες δὲ τὸν Ἰδραῶν
 ποταμόν, ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς αὐτοῦ, ὅτε ὑφῆσαν
 ὀχθαὶ ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔμενον, ὥς εἶπεν
 τοῦ πόρου Ἀλέξανδρον. Καὶ ταῦτα, ὥς ἔπειτα
 ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ὄμα αὐτοῦ πᾶσαν, ἦεν
 ἐπὶ τὸν Ἰδραῶν, ἵνα περὶ παρατεταγμένοι τοὺς
 τοὺς ἐξηγγέλειτο· οἱ δὲ περὶ εἰσόδου αὐτοῦ εἰ-
 σήσαν. Ὡς δὲ ἀφίκετό τε ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ
 ῥαν τοὺς πολεμίους κατεῖδε τεταγμένους, ὥς εἶπεν
 τῆς ὁδοῦ ἐμβάλλει ἐς τὸν πόρον εὐνὴ τῇ ἵππῳ μορ-
 οἱ δὲ, ἰδόντες, ἐν μέσῃ καὶ ποταμοῦ ὄντι ἔδει
 ξανδρον, κατὰ σπουδὴν μὲν ἐντεταγμένοι δὲ ὅπως
 ἀπεχώρουσιν ἀπὸ τῆς ὀχθρῆς, καὶ Ἀλέξανδρος ἐν μό-
 νῃ τῇ ἵππῳ εἶπεν· ὥς δὲ κατεῖδον ἱππεῖας μόρους
 ἐπιστρέψαντες οἱ Ἴνδοι κατὰ τοὺς ἐμείχοντο, πλῆθος
 ὄντες ἐς πέντε μυριάδας. Καὶ Ἀλέξανδρος ὥς τὴν
 φάλαγγα αὐτῶν πικρὴν κατεῖδε, καὶ αὐτῷ οἱ περὶ
 ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐπαίει, τοὺς κύκλους πε-
 ριπεύων· ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦεν τοῖς Ἰνδοῖς. Κα-
 ἐν τούτῳ παραγίνονται αὐτῷ οἱ τε Ἀγριάνες, καὶ

λαί τὰς τῶν ψιλῶν, ὥς δὴ ἐπιλέκτοις ἄμα οἶ-
 ε, καὶ οἱ τοῖοι. αὐτὸν δὲ οὐδὲ ἡ φάλαγγ
 αἰνέτω τῶν πεζῶν· καὶ οἱ Ἴνδοι, ὁμοῦ σφίσι
 ἔκταν τῶν δεινῶν προσκειμένων, ἀποστρέψαντες
 δὴ προτραπείδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν
 Ἀησιῶν· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπόμενος τε αὐτοῖς πολ-
 εὖς ἔκτεινε, καὶ ὥς ἐς τὴν πόλιν διαφυγόντες κατε-
 ῥήθησαν, πρῶτα μὲν οὖν τοῖς ἐκπεῦσιν ἐξ ἐφόδου
 ἐκπλάσσειν τὴν πόλιν· ὥς δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ παρή-
 σταν, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ περιστρατοπεδεύει ἐν κύ-
 λῳ τοῦ τείχους, ὅτι οὐ πολὺ τε τῆς ἡμέρας ὑπελεί-
 πτο· ἐς τὴν προσβολὴν· καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ, ὑπὸ
 πορείας μακρῆς οἱ πεζοί, καὶ ὑπὸ διώξεως συνη-
 οῦς οἱ ἵπποι, καὶ οὐχ ἥκιστα κατὰ τὸν πόρον τοῦ
 τοταμοῦ τεταλαιπωρήσαν.

IX. Ἡ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διελὼν τὸν στρατὸν,
 οὗ μὲν ἑτέρου αὐτὸς ἡγαγμένος προσέβαλλε τῷ τεί-
 λει· τὸ δὲ ἕτερον Περδίκκας προσῆγε· καὶ ἐν τούτῳ
 οὐ δεδιμένοι οἱ Ἴνδοι τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν,
 αἱ μὲν τείχη τῆς πόλεως λαίπνουν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν
 ἵκρην συνέφυγον· Ἀλέξανδρος μὲν οὖν καὶ οἱ ἄμφω
 αὐτῶν, πνύδα τινὰ κατασχίσαντες, παρήλθον εἰς
 τὴν πόλιν πολὺ πρὸ τῶν ὀρίων· οἱ δὲ ὁμοῦ Περ-
 δίκκας τεταγμένοι, ὑστέρησαν ἀπερβαίνοντες κατὰ
 τὰ τείχη αὐτὰ ὑπεκίς· οὐδὲ τὰς κλίμακας οἱ πολλοὶ
 αὐτῶν φέροντες, ὅτι βαλάνκισαι αὐτοῖς εἶδον ἢ πό-
 λεις, ὥς ἐρημαῖα τῶν προμαχομένων τὰ τείχη κα-
 τεΐδον· ὥς δὲ ἡ ἄκρα ἐχομένη πρὸς τῶν πολεμίων,
 καὶ πρὸ ταύτης τεταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολ-

λοιὶ ἐφάνησαν· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν ὑπορπύσσοντες·
 ταῖχος, οἱ δὲ προσθέσει· ὅτῃ παρέρκοι, τῶν εὐκλει-
 κῶν βιάσασθαι ἐπειρῶντο εἰς τὴν ἀκραν. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ, ὡς βλακτεῦεν αὐτοῦ ἑδδοκουν τῶν Μακε-
 δόνων οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, ἀρπάζοντας κλίμακας ἐκ
 τῶν φερόντων προσέθηκε τῷ τείχει πύργος, καὶ αὐ-
 θεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαιναν· ἐπὶ δὲ αὐτῇ ἀν-
 κίστας, ὁ τὴν ἑρῶν ἀσπίδα φέρων, ἦν ἐκ τοῦ
 τῆς Ἀθηναῖς τῆς Γλαύκος λαβὼν ὅμοι οἱ εἶχον ἑλ-
 λενος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς κλίμακας· ἐκ
 τούτου Λεοννάτος ἀνγεί κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμα-
 σματαφύλαξ· κατὰ δὲ ἄλλης κλίμακας Ἀφρο-
 διμοιριτῶν τις στρατευομένην. Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ
 ἐπάλλει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρείσας
 αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τοὺς μὲν ὥσθι εἶδεν τοῦ τεί-
 χους Ἰνδῶν· τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ξύρου ἀποκρί-
 γεγυμνῶσαι τὸ αὐτὴν τείχος· καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ
 ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, οὐκ
 ὠθοῦμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, ἀντιτάσσον-
 αὐτῇ· ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀκρίδοντες αὐτοῦ κατὰ τὴν
 σπον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπορῶν ἐποίησαν τὴν ἀποδο-
 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους ὅσους, πάλιν
 ἀπὸ τῶν πλῆσιόν πύργων ἐβόλλετο, (οὐ γὰρ πλε-
 σαι γὰρ ἐτόλμα τις αὐτοῦ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑπὸ τῶν
 τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρω τούτων γὰρ ἐσεκοντιζόντων
 ἔειπε γὰρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτην πρὸς τὸ τεί-
 χος· ὁ δὲ μὲν ἦν Ἀλέξανδρος τῶν τε ὅπλων τῇ λα-
 πρότητι, καὶ τῷ ὑτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δ', ὅτι οἱ
 τοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ λόγῳ

ἔτιον ἀποδιδυνύμενος· καταπηδήσας δὲ εἶπὼ τοῦ
 εἰχόντος, τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰν-
 ούς· εἰ δὲ μὴ, καὶ κινδυνεύειν δεοί, μεγάλα ἔργα
 αἰ· τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ
 σπαυδεῖ ἀποθανεῖται. Ταῦτα γνοὺς, καταπηδῆ
 πρὸ τοῦ τεῖχους ἐς τὴν ὄψραν· ἔνθα δὴ ἐρεισθεὶς
 τῷ τελεῖ, τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας,
 οἱ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ
 τραυτέρων, παύσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ
 ἐλαύζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλον, λίθῳ· τὸν
 δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα, τῷ ξίφει αὐτίς· οἱ δὲ
 τοῖς βαροὶ πελάζειν μὲν αὐτῷ οὐκέτι ἠθέλον, ἔβαλ-
 ον δὲ πάντοθεν περισσιστηκότες, ὅ, τι τις ἔχων βέλος
 τύχαιεν, ἢ ἐν τῷ τότε ἔλαβεν.

X. Ἐν τούτῳ τε Πευκέστας τε καὶ ὁ διμοιρίτης
 Ἰβρίας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεοννάτος, οἱ δὴ μόνοι ἔτυ-
 ον πρὶν συντριβῆναι ταῖς κλίμακας ἀναβεβηκότες
 πρὸ τοῦ τεῖχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοὶ, πρὸ τοῦ
 βασιλέως ἐμάχοντο· Καὶ Ἰβρίας μὲν ὁ διμοιρίτης
 πίπτει αὐτοῦ, τοξευταῖς ἐς τὸ πρόσωπον· Ἀλέξαν-
 δρος δὲ βάλλεται· καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ
 τῆθος τοξεύματι ὑπὲρ τοῦ μαστοῦ, ὥστε λέγει Πτο-
 λεμαῖος, ὅτι καὶ πτεῖρα ὁμοῦ τῷ αἵματι ἐκ τοῦ
 θώρακος ἐξηννείτο· ὁ δὲ, ἔστι μὲν ἐν θερμὸν ἦν
 ἐν τῷ τὸ αἷμα, καίπερ κακῶς ἔχων, ἡμύνητο· πολλοῦ
 δὲ δὴ τοῦ αἵματος καὶ αἰσφύου, οἷα δὴ ἐν πνεύματι
 κρυέντος, ἱλιγγὸς τε αὐτὸν καὶ λειποψυχία κατέσχε,
 καὶ πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ξυννεύσας. Πευ-
 κέστας δὲ περιβύς πέπτακόντι, καὶ ἐπεσχὼν τὴν ἰσ-

ράν τὴν ἑξ' Ἰλίου ἀσπίδα πρὸς αὐτὰν εἶχε, καὶ Μεσση-
 τος ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. Οὗτοι δὲ βάλλοντες ἀμφότεροι,
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἐπι-
 κλῖν· τοῖς γὰρ Μακεδόσι καὶ ταύτῃ ἐπὶ ἀσπίδι
 γένηται τὰ τῆς προαβολῆς· ἔτι οἱ τὸν Ἀλέξανδρον
 βαλλόμενόν τε ἐπὶ τῷ τείχει ἰδόντες, καὶ πρὸς
 ἔσω ἐς τὴν ἄκρην, ὑπὸ ἀπουδῆς τε, καὶ φόβου, καὶ
 αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πάθῃ, οὐκ ἔνι κῆρ μινδυνεύειν, καὶ
 κλίμακας συντεταγμένους, ἄλλοι ἄλλοι μηχαναὶ ἐκ
 ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὡς ἐν ἀπείρῳ ἐπικρατῆναι·
 οἱ μὲν, παυσάλους ἐμπηγνύοντες ἐς τὸ τεῖχος ἦσαν
 ὄν, καὶ κατὰ ταύτους ἐκπεμπαντο ἄλλοι χεῖρας
 ἀνείρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ ἄλλοις ἐπιβαίοντες,
 δὲ πρῶτος ἀνελθὼν ἐνρίπτει ἐαυτὸν κατὰ τὸ τεῖχος
 ἐς τὴν πόλιν, ἵνα περὶ τὸν βασιλέα εὐεργετήσῃ·
 ξὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ πάντες· ἤδη καὶ αὐτὸς
 τῷ πεπτωκότι καρτερὰ μάχη ἐντασσέσθαι, ἄλλοι
 ἄλλω τῶν Μακεδόνων προσαπίκτοντες· καὶ ἐν ταῖς
 οἱ μὲν τὸν μοχλὸν, ὅτε εἴκετα ἢ κατὰ τὴν μεκίρ-
 ριον πύλην, κατασχίσαντες, εἰ ἄλλοις παρῆσαν·
 δὲ, καθότι ἡ πύλη διεσχεύετο τοῖς ἔμοις ἐποδῆναι
 καὶ ὄσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τεῖχος, ἀνεπέσαν ὑπὲρ
 τὴν ἄκρην.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἐκτετῶν τοὺς Ἰνδοὺς
 καὶ ἀπέκτεινόν γε πάντας, αὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα
 ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφραον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ
 ἀσπίδι κακῶς ἔχοντα, οὐκ ὡς γινώσκοντες βιώσαν-
 ὄντα. Τὸ δὲ βέλος ἐξελεύσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐν-
 τεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδομον ἀνέγραφον.

τρεῖς ἔβαν, τὸ γένος Ἀσκληπιδῆν· οἱ δὲ, Περ-
 κων τὸν σαμαιοφύλακα, οὐ παρόντος ἐν τῷ δε-
 ῖ ἰατροῦ, ἐγκατέστησαν Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει
 αἰτείον· τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος.
 ὃ δὲ τῇ καμνῇ φεράει σφατος πολλοῦ γίνεται,
 τετὲ λεπτομοχλῆται· αὐθις Ἀλέξανδρον καὶ οὕτω σχε-
 ῖναι αὐτῷ τὸ αἶμα ὑπὸ τῇ λεπτομοχλῇ. Πολλὰ δὲ
 καὶ ἄλλα ἀναγγέλλεται τοῖς συγγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ
 αἰσθηματος· καὶ ἡ φήμη παραδεξαμένη αὐτῷ κατὰ
 οὐς πρώτους μεσομαίνοντες, εἴτε καὶ εἰς ἡμῶς διασώ-
 νει· οὐδὲ ἀφῆσει παραυδοῦσα καὶ ἄλλοις τὰ φανῶν,
 μὴ ὑπὸ τῇδε τῆς συγγραφῆς παύσεται. Αὐτίκα
 Ὁξυδρόναις τὸ πᾶν τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάν-
 δρου; ὃ πῶς λόγος κτείνει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνε-
 ῖσι τὸν δῶκεν Ἰνδία· Ἰνδία δὲ καὶ ἡ τοῦ πόλεως Μαλλῶν
 ν, καὶ οὐ βυλόντις Ἀλέξανδρον, Μαλλοί· οἱ δὲ
 γνῶσκοντες μὲν, ἐπαμύνασθαι τοῖς Ὁξυδρόναις, οὕτω
 αἰγωνίζεσθαι· ἐπεὶ δὲ εἰς τῆς ἀνιδρῶν ἐπ' αὐ-
 οὐς ἀπῆλθον, πρὸς πικρὰ ἐφῆλθον· αὐτοῖς παρὰ τῶν
 Ὁξυδρόναις χεῖρεσθαι, ἢ αὐτοῖς αὐτοῖς τὰ ἐπὶ τῇ
 ἡσαν· ἰδοὺ καὶ τῇ πικρῇ μάχῃ τὴν πρὸς
 ταρῶν γενομένην, καὶ ἡμεῖς ἀνυγὰ ἀφῆλθον, οὐδὲ
 εὐόσθαι ἔλπεσθαι τῆς αὐγῆς, σὺν ἐκλήφθησαν ὑπὸ
 τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἀποσπῶντες ἄθῃ Ἀλεξάνδρου
 ἐπὶ δουρεῖν, πρὸς Ἀρβῆλους γενέσθαι· ὃ πῶς λόγος
 κτείνει· καὶ οὐκ αὐτοῖς καὶ τῇ πρὸς ταύτης, ἐν Ἰουδ-
 καὶ τῇ πρὸς ἡγεμονίᾳ, πρὸς Ἑρσῆα. Ἀλλὰ
 πρὸς Ἑρσῆα μὲν Ἰνδία μάλῃ ἰσχυρῇ, καὶ πρὸς
 Ἰουδ ἡ αὐτοῖς πρὸς ταύτης μάλῃ· Ἀρβῆλας δὲ καὶ

ἄλλων στρατὸν τριγῇ διένειμε, καὶ Ἡφαιστίωνα μὴ πάντε ἡμέραις προΐσται ἑταξιν, ὥς, εἴ τινες τοὺς ζῶν αὐτῷ τιταγμένους φεύγοντες ἐς τὸ πρῶτον κατὰ σπονδὴν ἴωιν, τοῖς ἀμφ' Ἡφαιστίωνα ἐμπλήττοντες ἑλθουσιν· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγῳ, δοὺς καὶ τοῦτ' τῆς στρατιᾶς μέρος, τρισὶν ἡμέραις ὑπολειπόμενον ἐπεσθαι ἐκέλευσιν, ὥς ὅσοι τοῦμπαλιν ὑπιστρέφουσιν αὐτὸν φεύγοντες, οὗτοι δ' εἰς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἡφαιστίον ἐμπλήττοιεν· ἑκὼν δ' ἀφίπλωνται ἐς τῆς ξυμβολῆς τοῦ τε Ἀχεΐνου καὶ τοῦ Τύρρασιου ποταμοῦ, ἐκταῦθα δὲ τοὺς τε φθάνοντας ὑπομένειν ἐκέλευσεν, ἔστ' ἂν ἦκη αὐτὸς, καὶ τοὺς ἀμφὶ Ἡφαιστίον καὶ Πτολεμαῖον αὐτῷ ξυμβαλεῖν.

VI. Αὐτὸς δ' ἀνάλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τεξίτας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τῶν πεζοτάκων καλουμένων τὴν Πεδθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἑαίρων τοὺς ἡμίσεας, διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μάλλους ἦγεν, ἔδνος Ἰνδιόν, τῶν αὐτονομῶν· Καὶ τῇ μὲν πρώτῃ καπιστρατοπέδευσε πρὸς ὕδατι οὐ πολλῷ, ὃ δὲ ἀπέειχε Ἀχεΐνου ποταμοῦ σταδίων εἰς ἑκατὸν· δευτέρῃ σάββας δὲ καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν οὐ πολλὸν χρόνον, περὶ γὰρ λέγει ὁ, τι τις ἔχει ἄγγος ἐμπλήσσει ὕδατος· Λελθὼν δὲ τῆς τε ἡμέρας τὸ εἶναι ὑπολειπόμενον καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἐς τετρακοσίους μάλιστα σταδίους, ἅμα ἡμέρῃ πρὸς πόλιν ἀφίκετο, ἐς ἣν ξυμπεφύγους πολλὰς τῶν Μάλλων· Οἱ δὲ σὺ ποτ' ἂν οἰηθέντες διὰ τῆς ἀνύδρου εἰδέναι ἐπὶ ὑφ' ἡμῶν ἄνδρον, ἔσω τε τῆς πόλεως οὐ πολλοὶ καὶ ἀνὴλοι

ἦσαν· ἐφ' ὅσῳ καὶ ἄλλοις ἐγένετο ταύτῃ ἀγασθῶν Ἀλέξανδρος, ἥν ὅτι αὐτῷ ἀγαγεῖν χαλεπὸν ἦν, ἐπὶ τοῖς οὐδ' αὖτε πολεμίοις, ὅτι ἄξει, πικρὸν ἐφαίνετο. Τούτοις μὲν δὴ οὐ προαδομήσασιν ἐκπασιῶν, τοὺς μὲν πολλοὺς ἀπέκτενον αὐτῶν, οὐδ' εἰς αἰκὴν οἷα θῆ ἄνθρωπους τραπέντας· τῶν δὲ ἄλλων ἐς τὴν πόλιν κατακλεσθέντων κύκλῳ περιστήσας τῷ τείχει τοὺς ἱππείας (ὅτι μήτοι ἢ φάλαγγες τῶν πεζῶν ἡκολουθήσει αὐτῷ) ἀντὶ χάριτος ἐχρήσατο τῇ ἵππῳ· ὥς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκην μὲν τῆς τε αὐτοῦ ἐπιτερχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀργεῖνας, πρὸς ἄλλην πόλιν ἐπέμπει τῶν Μολλῶν, ἢ συμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει καλεῦσας· ἔργου δὲ μὴ ἔχεισθαι, ἐξ' ἧν ἀφίκεται αὐτός· ὥς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, ὅτι προσάγει ἤδη Ἀλέξανδρος. Αὐτός δὲ προσέβαλλε τῷ τείχει. Οἱ δὲ βαρβάροι τὰ μὲν ταῖρα ἐκλείπτουσιν, ὥς οὐκ ἂν διαφύλαξοντες αὐτὰ ἔτι, πολλοὶν δὲ τῇ καταλήψει τεθνηκότων, τῶν δὲ καὶ ἀπὸ προθυμίας ἀπομάχων γεγατημένων· ἐς δὲ τὴν αἶαν συμφυγόντες, χρόνον μὲν τινα ἡμύροντα ἐξ ὑπερδείου το χαλίου καὶ χαλαιοῦ, ἐς προσβολήν· πρὸς κειμένων δὲ πάντοθεν εὐρώστως τῶν Ἀλκεδόνων, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἄλλοτε ἄλλη ἐπιφαινομένου τοῦ ἐργῶ, ἢ τε ἄκρα πικρὸς εἶλω, καὶ οἱ συμφυγόντες ἐς αὐτὴν πάντες ἀπέθανον· ἦσαν δὲ ἐς δισχιλίους. Περδίκκας δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐφ' ἧντινα ἐστάλη ἀφικόμενος, τὴν μὲν

πύλιν ἐρήνην καταλαμβάνει· μαθὼν δὲ, ὅτι οὐ πρό-
 πολλοὶ πεφεύγεσαν ἐξ αὐτῆς οἱ ἐνοικοῦντες, ἔφρα-
 ῖλάν τε καὶ σάβον τῶν φευγόντων· οἱ δὲ φίλοι αὖ-
 τήτους εἶχον ποδῶν αὐτῶ ἐφείποντο· καταλαβὼν δὲ
 τῶν φευγόντων κατέκοψεν, ὅσοι γε μὴ ἐφθίοντο ἐς
 τὰ ἔλη. συμφυγάντες.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ δειτροποιησάμενός τε καὶ
 ἀναπαύσας τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἔστα ἐς πρώτην φυλα-
 κήν, ἥτις τοῦ πρόσσ· καὶ τὴν νύκτα διελθὼν πολλὴν
 ὁδόν, ἅμα ἡμέρᾳ ἀφίκετο πρὸς τὸν Ἰδραώτην πετα-
 μόν. Ἐνθα δὴ τῶν Μαλλῶν τοὺς μὲν πολλοὺς δια-
 βαλόντας ἤδη ἔμαθε, τοῖς δὲ καὶ διαβαίνουσιν ἐπα-
 γερόμενος περὶ αὐτῶν τὸν πόρον πολλοὺς αὐτῶν διέ-
 φθειρε· καὶ αὐτός, ὡς εἶχε ἐνδιαβὰς κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν πόρον, διώκων εἶχετα τῶν φθασάντων ἐς τὴν
 ἀποχώρησιν· καὶ πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν αὐτῶν,
 τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔλαβεν, οἱ πλείους δὲ κατέφυγον
 ἐς τι χωρίον ὄχυρόν καὶ τετραγισμένον. Ἀλέξανδρος
 δὲ, ὡς οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο αὐτῷ, ἀποστέλλει ἐπὶ τοῦ-
 τος Πείθωνα, τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα καὶ τῶν
 ἱππέων δύο ἱππαρχίας. Καὶ οὗτοι δὴ ἐξ ἐφόδου
 προσβαλόντες λαμβάνουσι τὸ χωρίον καὶ τοὺς κατα-
 πεφευγότες ἐς αὐτὸ ἡνδραπόδισαν, ὅσαι γε μὴ ἐν τῇ
 προσβολῇ διεφθάρησαν. Ταῦτα δὲ οἱ ἄμφ' αὐτὸν
 Πείθωνα διαπραξάμενοι, ἐπαγγέλλον αὐτίς ἐς τὸ
 στρατόπεδον. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν Βρα-
 χμάνων τινα πρόλιν ἦγεν, ὅτι καὶ ἐς ταύτην συμπε-
 φυγῆναι τινὰς τῶν Μαλλῶν ἔμαθεν· ὡς δὲ ἀφίκετο
 πρὸς αὐτήν, ἐπέχετο τῷ πεδίῳ πάντας τὴν πυκνὴν τὴν

ἡμετέρας· οἱ δὲ ὑπορουσόμενα τὰ τεῖχη ἰδόντες, καὶ
 τῶν βελῶν ἀναστελλόμενοι, τὰ μὲν τεῖχη καὶ οὐ-
 τοὶ ἐμλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄκραν συμφυνδόντες, ἐκεί-
 θεν ἠμύνοντο· ξυνεισπεσόντων δὲ αὐτοῖς ὀλίγων
 Μακεδόνων, μεταβαλλόμενοι καὶ ξυστραφάντες, τοὺς
 μὲν ἐξέωσαν αὐτῶν, ἀπέκτειναν δὲ ἐν τῇ ὑποστροφῇ
 ἐς πέντε καὶ εἰκοσι· καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξανδρος τὰς τε
 κλιμακὰς πάντοθεν κελεύει προστιθέναι τῇ ἄκρᾳ καὶ
 ὑπορυττεῖν τὸ τεῖχος. Ὡς δὲ πύργος τε ἔπευσεν ὑπο-
 ρυσσόμενος, καὶ τοῦ μεταπυργίου τι παραρῥαγεν
 ἐπιμαχοτέραν ταύτῃ ἐποίησε τὴν ἄκραν, πρῶτος
 Ἀλέξανδρος ἐπιβὰς τοῦ τεύχους ὡφθῇ ἔχων τὸ τεῖ-
 χος· καὶ τοῦτον ἰδόντες οἱ ἄλλοι Μακεδόνες, αἰ-
 σχυνθέντες ἄλλος ἄλλῃ ἀνέβησαν, εἶχετό τε ἡδὴ ἡ ἄκρα
 καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν, καὶ
 ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέδνησκον· οἱ πολ-
 λοὶ δὲ μάχόμενοι αὐτῶν. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες ἐς
 πεντακισχιλίους· ζῶντες δὲ δι' ἀνδρείαν ὀλίγοι ἐλή-
 φθησαν.

VIII. Μένων δὲ αὐτοῦ μίαν ἡμέραν, καὶ ἀνα-
 παύσας τὴν στρατίαν, τῇ ὑστεραίᾳ προδῶρει ὡς
 ἐπὶ τοὺς ἄλλους Μαλλοὺς· καὶ τὰς μὲν πόλεις ἐκλε-
 λοιπότας καταλαμβάνει, αὐτοὺς δὲ ἔμαθεν ὅτι πε-
 φεύγοντες εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐνταῦθα αὐθις
 μίαν ἡμέραν ἀναπαύσας τὴν στρατίαν, ἐς τὴν ἐπιού-
 σαν Πείθωνα μὲν καὶ Δημήτριον τὸν ἱππάρχην πρὸς
 τὸν ποταμὸν ὀπίσω ἀπέπεμψεν, ὧν τε αὐτοὶ ἤγουν-
 το ἄγοντας, καὶ πρὸς τούτοις ψικῶν τάξεις δοὺς αὐ-
 τοῖς, ὅσαι ἱκαναὶ πρὸς τὸ ἔργον. Προσέταξε δὲ

παρὰ τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ ἰόντας, αἱ οὖν προ-
 τυγχάνοιεν τῶν ἐς τὰς ὕλας συμπεφευγόντων, αἱ δὲ
 πρὸς τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ ἦσαν, τούτους κτείναν,
 ὅσοι μὴ ἐθέλοντας σφῶς ἐνδιδοῖεν· καὶ πολλοὺς κα-
 ταλαβόντες ἐν ταῖς ὕλαις οἱ ἀμφὶ Πείθωναι περὶ
 Λυμήτριον ἀπέκτειναν. Αὐτὸς δὲ ἦγεν ἐπὶ τῇ με-
 γίστῃ τῶν Μαλλῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 πόλεων πολλοὺς συμπεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλτο·
 ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἴνδοι, ὥς παραγγόντα
 Ἀλέξανδρον ἔμαθον· διαβάντες δὲ τὸν Ἰδραώτην
 ποταμόν, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ, ὅτι ὑψηλαὶ καὶ
 ὄχθαι ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔμενον, ὥς εἰδόντες
 τοῦ πόρου Ἀλέξανδρον. Καὶ ταῦτα ὡς ἤκουσιν,
 ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ὅμα αὐτῷ πᾶσαν, ἦεν ὡς
 ἐπὶ τὸν Ἰδραώτην, ἵνα περ παρατεταχθῇ τοὺς Μαλ-
 λούς ἐξηγγέλλεται· οἱ δὲ περὶ ἐπείθαι αὐτῷ κτείν-
 ῃσαν. Ὡς δὲ ἀφίκετό τε ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκ τῷ πο-
 ρῶν τοὺς πολεμίους κατεῖδε τεταγμένους, ὥς εἶχεν ἐκ
 τῆς ὁδοῦ ἐμβαλέει ἐς τὸν πόρον ὄν· τῇ ἵππῃ μόνη·
 οἱ δὲ, ἰδόντες ἐν μέσῃ τοῦ ποταμοῦ ὄντα τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον, κατὰ σπουδὴν μὲν ἐντακκόμενοι δὲ ὅμως
 ἀπεχώρουσι ἀπὸ τῆς ὄχθης· καὶ Ἀλέξανδρος ξὺν μέ-
 νῃ τῇ ἵππῃ εἶπετο· ὥς δὲ κατεῖδον ἵππας μόνους
 ἐπαιρώμεντας οἱ Ἴνδοι καρτερώς ἐμάχοντο, πλῆθος
 ὄντες ἐς πέντε μυριάδας. Καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε
 φάλαγγα αὐτῶν πικρὴν κατεῖδε, καὶ αὐτῷ οἱ περὶ
 ἀπῆσαν, προσβολαῖς μὲν ἐπαίει, τοὺς κύκλους πα-
 ραπλεύων· ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ᾔει τοῖς Ἰνδοῖς. Καὶ
 ἐν τούτῳ παραγίνονται αὐτῷ οἱ τε Ἀγριῖναι, καὶ

ἄλλαι, καὶ τῶν ψιλῶν, ὧς δὴ ἐπιλέκτους ἄμα οἱ
 ἦγε, καὶ οἱ ταξόται· αὐτὸν πῶρ' οὐδὲ ἡ φάλαγγε
 ἐφαίνετο τῶν πεζῶν· καὶ οἱ Ἴνδοι, ὁμοῦ σφίσι
 πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων, ἑπαστρέψαντες
 ἤδη προτρεπαδὴν ἔφευγον εἰς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν
 πηλοίων· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπόμενός τε αὐτοῖς πολ-
 λοῦν ἔκτεινε, καὶ ὡς εἰς τὴν πόλιν διαφυγόντες κατε-
 λήθυσαν, πρῶτα μὲν οὖν τοῖς ἐπιδεύουσιν εἰς ἐφόδον
 ἐκπαλίσσας τὴν πόλιν· ὡς δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῶν παρῆ-
 σαν, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ περιστρατοπεδεύει ἐν κί-
 κλῳ τοῦ τείχους, ὅτι οὐ πολὺ τε τῆς ἡμέρας ὑπελεί-
 πετα ἐξ τῆς προσβολῆς· καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῶν, ὑπὸ
 τε πορείᾳ μακρᾷ οἱ πεζοὶ, καὶ ὑπὸ διώξεως συνη-
 κούσας οἱ ἵπποι, καὶ οὐχ ἡκιστα κατὰ τὸν πόρον τοῦ
 ποταμοῦ τεταλαιπωρήκεισαν.

IX. Ἡ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διελὼν τὸν στρατὸν,
 τοῦ μὲν ἑτέρου αὐτὸς ἡγούμενος προσέβαλλε τῷ τεί-
 χει· τὸ δὲ ἕτερον Περδίκκας προσηγε· καὶ ἐν τούτῳ
 οὐκ ἀγνοοῦσι οἱ Ἴνδοι τῶν Μακεδόνων τὴν δρμὴν,
 τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπονται, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν
 ἄκραν ὑπερέφυγον· Ἀλέξανδρος μὲν οὖν καὶ οἱ ἄμφ'
 αὐτῶν, συνέλθοντες κατὰσχίσαντες, παρῆλθον εἰς
 τὴν πόλιν πολὺ πρὸ τῶν ὀρίων· οἱ δὲ ὁμοῦ Περ-
 δίκκας τεταγμένοι, ὑστέρησαν ὑπερβαίνοντες κατὰ
 τὰ τείχη οὐκ εὐπειῶς· οὐδὲ τὰς κλίμακας οἱ πολλοὶ
 σὺν τῶν φέροντες, ὅτι ἐβλόμενοι αὐτοῖς εἶδον ἡ πό-
 λιν, ὧς ἐρημαύμενα τῶν προμαχομένων τὰ τείχη κα-
 τεῖδον· ὧς δὲ ἡ ἄκρα ἐχομένη πρὸς τῶν πολεμίων,
 καὶ πρὸ ταύτης τεταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολ-

λοιὶ ἐφάνησαν, ἐταῦθα δὴ οἱ μὲν ὑπορυσσόμενοι τὸ
 τεῖχος, οἱ δὲ προσθέσει, ὅπη παρικοί, τῶν κλίμα-
 κων βιάσασθαι ἐπειρῶντο εἰς τὴν ἀπράν. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ, ὡς βλακτεῖν αὐτῷ ἔδοκουν τῶν Ἀμακτιό-
 νων οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, ἀρπιδας κλίμακα φέ-
 ρων φερόντων προσέθηκε τῷ τελεῖ αὐτός, καὶ εὐ-
 θεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαινεν· ἐπὶ δὲ αὐτῇ Ἀπο-
 κίστας, ὁ τὴν ἱερὰν ἀσπίδα φέρων, ἦν ἐκ τοῦ νεώ
 τῆς Ἀθηνῆς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμα οἱ εἶχον Ἰάστου-
 δρος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρατο ἐν ταῖς μάχαις· ἐπὶ δὲ
 τοῦτο Ἀκοννῆτος ἀνῆκε κατὰ τὴν μετὴν κλίμακα· ὁ
 σωματοφύλαξ· κατὰ δὲ ἄλλη κλίμακα Ἀφροδίτη· καὶ
 διμοιριτῶν τις στρατευομένων. Ἡδὴ τε πρὸς τῇ
 ἐπάλλει τοῦ τεύχους ὁ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρεῖδους ἐπὶ
 αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τοὺς μὲν ὥσθι εἶδω τοῦ τεύχους
 τῶν Ἰνδῶν· τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ἔκρει ἀποκτείνων
 γεγυμνώκει τὸ ταύτη τεῖχος· καὶ οἱ ὑπαυπισταὶ
 ἐπὶ φοβοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, σπένδοντες
 ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, συντρέφουσιν
 αὐτὴν· ὥστε οἱ μὲν ἦδη ἀνιόντες αὐτῶν κατὰ τὴν
 σπον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπορὸν ἐποίησαν τὴν ἀποδόν·
 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τεύχους ὄντος, κύκλῳ τε
 ἀπὸ τῶν πᾶσι τῶν πύργων ἐβύλλετο, (οὐ γὰρ περὶ
 σαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ
 τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων·
 εἵνεκα γὰρ τι καὶ προσεχόμενον ταύτῃ πρὸς τὸ τε-
 χος· ὁ δὲ μὲν ἦν Ἀλέξανδρος τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμ-
 προτάτη, καὶ τῷ ὑπόπῳ τῆς τόλης, ἔγνω δ', ὅτι αὐ-
 τοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ ἄλλο

ἔκτιστον ἀποδιδυνάμενος· καταπηδήσας δὲ εἶσω τοῦ
τείχους· τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰν-
δοὺς· εἰ δὲ μὴ, καὶ κινδυνεύειν δεοί, μεγάλα ἔργα
καὶ τοῖς ἐπειτα πνθίσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ
ὑποπανδεῖ ἀποθανεῖται. Ταῦτα γνοὺς, καταπηδᾷ
ἀπὸ τοῦ τείχους ἐς τὴν ἀκρὰν· ἔνθα δὴ ἐρεισθεὶς
πρὸς τῷ τείχει, τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας,
καὶ πάν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ
ἰσχυρότερον, παύσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ
κατακτάμενον λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλον, λίθῳ· τὸν
δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα, τῷ ξίφει αὐτίς· οἱ δὲ
ὑποβάρη· πελάζειν μὲν αὐτῷ οὐκέτι ἠπρότερον, ἔβαλ-
λον δὲ πάντοθεν περιστοιχότες, ὅ, τι τις ἔχων βέλος
ἐτύχχανεν, ἢ ἂν τῷ τότε ἔλαβεν.

X. Ἐν τούτῳ τε Πενθέστιας τε καὶ ὁ διμοιρίτης
Ἀβρόας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεοννάτης, οἳ δὴ μόνοι ἔτυ-
χαν· πρὶν συντριβῆναι ταῖς κλίμακας ἀναβεβηκότες
ἐπὶ τὸ πείχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοὶ, πρὸ τοῦ
βασίλειος ἐμάχοντο· Καὶ Ἀβρόας μὲν ὁ διμοιρίτης
πίπτει αὐτοῦ, τοξευθεὶς ἐς τὸ πρόσωπον· Ἀλέξαν-
δρος δὲ βάλλεται· καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ
στήθος τοξεύματι ὑπὲρ τὸν μαστὸν, ὥστε λέγει Πτο-
λεμαῖος, ὅτι καὶ πνεῦμα ὁμοῦ τῷ αἵματι ἐκ τοῦ
τραχήματος ἐξηνεῖτο· ὁ δὲ, ἔστι μὲν εἰ θερμὸν ἦν
αὐτῷ τὸ αἷμα, καίπερ κακῶς ἔχων, ἡμύνετο· πολλοῦ
δὲ δὴ τοῦ αἵματος καὶ ἀσφρόου, οἷα δὴ ξὺν πνεύματι
ἐκρυσσέντος, ἐλιγγὸς τε αὐτόν καὶ λειπαφυχία κατέσχε,
καὶ πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄσπίδα συννεύσας. Πεν-
θέστιας δὲ περιβὼς πέπτακότες, καὶ ἐπεσχόν τὴν ἰσ-

ρὰν τὴν ἐξ Ἰλίου ἀσπίδα πρὸς αὐτοῦ πῆχε, καὶ μετὰ τοῦ-
τος εἰς τὰ ἐπὶ θάτερα. Οὗτοι δὲ βάλλοντες ἀμφοτέρωθεν,
καὶ Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ὑπὸ τοῦ αἵματος ἐκλε-
πτὴν· τοῖς γὰρ Μακεδόσι καὶ ταύτῃ ἐν ἀπόρρῳ με-
γίστηται τὰ τῆς προαβολῆς· ὅτι οἱ τὸν Ἀλέξανδρον
βαλλόμενόν τε ἐπὶ τῷ τείχει ἰδόντες, καὶ πηδῶντα
ἔσω εἰς τὴν ἄκραν, ὑπὸ σπουδῆς τε καὶ φόβου, μετὰ τε
αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πάσῃ οὐκ ἔν κῶν κινδυνεύων, πῶς
κλίμακας συντετρακτότες, ἄλλοι ἄλλας μηχανὰς ἐκ πο-
δῶ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὥς ἐν ἀπόρρῳ ἐκρηγνύοντο·
οἱ μὲν, πασσάλους ἐμπηγνύοντες εἰς τὸ τεῖχος γόγγυσ-
ον, καὶ κατὰ τοὺτους ἐκρηγνύμενοι χελεπό-
ανειρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπ' ἄλλους ἐπιβαίοντες· ὁ
δὲ πρῶτος ἀνελθὼν ἐνρίπτει ἑαυτὸν κατὰ τὸ σείσθαι
εἰς τὴν πόλιν, ἵνα περ τὸν βασιλεῖα ἰάσαν φείμεται,
ξὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ πάντες· ἤδη τε ἅμ' αὐ-
τῷ πεπτωκότι καριερά μύχῃ ἐκκισσέσκει, ἄλλου ἐπ'
ἄλλῳ τῶν Μακεδόνων προασπίζοντος· καὶ ἐν ταύτῃ
οἱ μὲν τὸν μοχλόν, ὅτῃ εἴχεται ἢ κατὰ τὸ μακρόθυ-
γιον πύλῃ, κατασχίσαντες, εἰς ὀλίγους παρίσταν· οἱ
δὲ, καθότι ἡ πύλη διέσχε, τοὺς ἄμους ἐκποδίζοντες,
καὶ ὥσαντες εἰς τὸ ἔσω τὸ τεῖχος, ἀντίπασαν ταύτην
τὴν ἄκραν.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς,
καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας, αὐτὰς γυναῖκας ἢ παῖδας
ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφραον τὸν βασιλεῖα ἐπὶ τῆς
ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον
ὄντα. Τὸ δὲ βέλος ἐξεκλῦσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐκ-
τεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν,

ἰατρὸν Ἰβρίαν, τὸ γένος Ἀσκληπιάδην· οἱ δὲ, Περ-
 δίκην τὴν συμπεφοβλάναν, οὐ παρόντος ἐν τῇ δε-
 τῇ ἰατροῦ, ἐγκατεσκευάσαντο Ἀλέξανδρου, τῷ εἶπει
 ἐπεταμένῳ τῇ πληγῇ, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος.
 Ἐπὶ δὲ τῇ κομιδῇ φεράει σφματος πολλοῦ γίνεται,
 οὐκ ἀποπόφοχται· αὐτὸς Ἀλέξανδρον καὶ οὕτω ἐξ-
 ὄντην αὐτὸς τὸ αἶμα ὑπὲρ τῇ λαποφυχίᾳ. Πολλὰ δὲ
 καὶ ἄλλα ἀναγράφεται τοῖς ἐκτετακτοῦσιν ὑπὲρ τοῦ
 παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδοξαμένη αὐτῷ κατὰ
 τοὺς πρότερος μετισταίνοντας, ὅτι καὶ εἰς ἡμῶς διασώ-
 ζει· οὐδὲ ἀρήσει παραυδοῦσα καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα,
 εἰ μὴ ἐπὶ τῇδε τῆς ἐκτετακτοῦσιν πύσσει. Αὐτίκα
 ἐν Ὀξυδρόνῃς τὸ πῦμα τοῦτο γενέσθαι Ἀλέξαν-
 δρῷ, τὸ πῶς λόγος κτείνει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔσθαι
 αὐτοῦ καὶ Ἰνδίου· Ἰνδίου καὶ καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν
 ἦν, καὶ οὐ βαλόντες Ἀλέξανδρον, Μαλλοί· οἱ δὲ
 ἐγνώσκοντες μὲν, ἐκτετακτοῦσιν τοῖς Ὀξυδρόνῃς, οὐκ
 διαγινώσκοντες· ἔφαθον δὲ εἰς τῆς ἐνύδρου ἐπὶ αὐ-
 τοῖς ἀκίστοις, πρὸς πικρὰ ὑφίσταντο· αὐτοῖς παρὰ τῶν
 Ὀξυδρόνῃς γενέσθαι, καὶ αὐτοῖς αὐτοῖς τὸ ἐπικρε-
 λήσαν· ἰδοὺ καὶ αὐτὴν πικρὰν μάχην τὴν πρὸς
 Μαλλῶν γενομένην, καὶ ἡμεῖς ἔργον ἀφαιρῶντες, οὐκ
 πρόσθεν ἐλθεῖν τῆς πύλης, πρὶν ἐκτετακτοῦσιν ὑπὸ
 τῶν αὐτῶν Ἰβρίων καὶ ἀρκεσθῶντες ἄθι Ἀλέξανδρου
 ἀποδοῦναι, πρὸς Ἀρβήλους γενέσθαι· οὗ πῶς λόγος
 κτείνει· καὶ οὐκ οὐκ καὶ τῇ πρὸς ταύτης, ἐν Ἰουδῇ
 καὶ τῇ πρὸς Ἰσπαρμαχίαν, πρὸς Ἑρακλῆα· Ἀλλὰ
 πρὸς Ἑρακλῆα μὲν Ἰνδίου μάλιστα ὑπὸ αὐτῇ, καὶ πρὸς
 Ἰουδῇ ἡ αὐτοῖς πρὸς Ἰσπαρμαχίαν μάλιστα· Ἀρβήλους δὲ καὶ

χώρου, ἐν ᾧ τὴν ἐσχάτην μάχην Δαρεῖος τὸ καὶ Ἀλέξανδρος ἐμάχισαντο, οἱ μὲν τὰ πλείεστα συγγράμαν-
 τες λέγουσιν, ὅτι ἑκακοσίους σταδίλους ἀπέχει· οἱ δὲ
 τὰ ἐλάττωτα, ὅτι ἐς πεντακοσίους· ἀλλὰ ἐν Ἰστυγα-
 μήλοισι γὰρ γενέσθαι τὴν μάχην πρὸς τῷ ποταμῷ
 Βουρράδω, λέγει Ἡτολεμαῖος καὶ Ἀριανός· πτό-
 λις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, ἀλλὰ μικρὴ μεγάλῃ,
 οὐδὲ ὀνομαστικός ὁ χώρος, οὐδὲ εἰς ἀκοὴν ἦδὲ τὸ ὀνο-
 μα· ἔνθεν δὲ, μοι δοκεῖ, πτόλις οὔσα τὰ Ἀρβήλα,
 ἀπηνέγκητο τὴν δόξαν τῆς μεγάλης μάχης. ἢ δὲ
 πρὸς Ἀρβήλοισι χρηθεῖσθαι γενέσθαι τὸ ἔργον ἐκεί-
 νο, εἰς τοσούτους Ἀρβήλων ἀπέχον· καὶ τὴν ἐν Σαλα-
 μῖνι γενομένην ναυμαχίαν πρὸς ἑσθμῷ καὶ Κοριν-
 θίων ἔξιστι λέγειν ὅτι ἐγένετο, καὶ τὴν ἐπὶ Ἀστυμα-
 σίῃ τῆς Εὐβοίας, πρὸς Αἰγίτῃ καὶ Σουνίῃ. Καὶ μὲν
 ὑπὲρ τῶν ὑπερασπιστῶντων ἐν τῷ κινδύνῳ Ἀλεξάνδρου,
 Πενκίστου μὲν γενέσθαι ξυμπάντες ὁμολογαῖσιν,
 ὑπὲρ Ἀστυάτου δὲ οὐκέτι ξημερόνταται, οὐδὲ ὑπὲρ
 Ἀβρόου τοῦ ἀμειβόμενου. Καὶ σὶ μὲν ξύλοι πληγέντι
 κατὰ τοῦ πρώτου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐκτεγγέσθαι πε-
 σσύν, αὐτοῖς δὲ ἀναστάντα, βάλαι διὰ τοῦ θώρακος
 ἐς τὸ στήθος· Ἡτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀλέξανδρον τάντῃ μο-
 ρῃ τὴν πληγὴν πληγῆναι λέγει τὴν ἐς τὸ στήθος.
 Τὸ δὲ δὴ μέγιστον πλημμελῆμα τῶν συγγραφέων
 κατὰ Ἀλέξανδρον, ἐκείνο τὸδε μὲν ἔχειν. Ἡτο-
 λεμαῖον γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον εἶναι εὐ ἀνέγνωσαν ἐκτανα-
 βῆναι τὸν Ἀλεξάνδρου κατὰ τὴν κλίμακα αἰμοῦ. Γενέ-
 σθαι, καὶ ὑπερασπίσαι καμάναν, καὶ ἐπὶ τῷδε Σα-
 λμῶνι ἀποκλιθεῖναι τὸν Ἡτολεμαῖον· καὶ τοῖς αὐτοῖς

Ἀπολλομαῖος ἀναγέγραφεν οὐδὲ παραχρῆσθαι τοῦτον τὸν ἔργον· ἀλλὰ στρατιῆς γὰρ αὐτὸς ἡγούμενος, ἄλλας μάχεσθαι μάχας καὶ πρὸς ἄλλους βαρβάρους. Ταῦτα μὲν δὲ ἐν ἐκβολῇ τοῦ λόγου ἀναγεγράφθω μοι, ὥς μὴ ἀταλαίπωρον γίνεσθαι τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις τὴν ὑπὲρ τῶν τηλικούτων ἔργων τε καὶ παθμάτων ἀφήγησιν.

XII. Ἐν οἷ δὲ Ἀλέξανδρος αὐτοῦ μένων τὸ τραῦμα ἐθεραπεύετο, ἐς τὸ στρατόπεδον, ἐνθεν περ ὡς μνηστὴ ἐπὶ τοὺς Μαλλοὺς, ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἦκεν, ὅτι τεθνηκὼς εἴη ἐκ τοῦ τραύματος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα σίμωγῃ ἦν τῆς στρατιᾶς συμπίσεως, ἄλλου ἄλλοι παραδιδόντος τὴν φήμην· πανσάμενοι δὲ τῆς οἰμωγῆς, ἄθυμοί τε καὶ ἄποροι ἦσαν, ὅς τις μὲν ἐξηγούμενος ἔσται τῆς στρατιᾶς· (πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν ἴσῳ τὰ τῆς ἀξιώσεως ἐδόκει πρὸς τε αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ πρὸς Μακεδόνων καθοστηκέναι) ὅπως δὲ ἀποσταθῇσονται εἰς τὴν οἰκίαν, τοσούτων μὲν ἐθνῶν μαχίμων περιεργάζωνται σφῶς ἐν κήλῳ· τῶν μὲν οὐπω προσκεχωρηκότων, ἃ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἰκαζόν, ἀγωνισθῆναι καττερῶς· τῶν δὲ ἀποστησάμενων, ἀφαιρεθέντος αὐτοῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου φόβου· ποταμῶν τε ἐν μέσῳ ἀδιαβάτων τότε δ' ἐδόχουν εἶναι, καὶ πάντα σφῶσιν ἄπορα καὶ ἀμήχανα ἐρήμους Ἀλεξάνδρου ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἤκε ποτε λόγος, ὅτι τῷ Ἀλεξάνδρῳ, τούτῳ μὲν μόγις συνεχώρησαν· εἰ δὲ καὶ βιώσιμός ἐστιν, οὐπω ἐπιστεύετο. Ὡς δὲ καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ ἦκεν, ὅτι ὅσοι οὐπω κατελείψεται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οὐδὲ ταῦτα τοῖς πολ-

λοῖς ὑπὸ τοῦ ἄγαν θείου πιστὰ ἐφαίνετο, ἀλλὰ πλατ-
 τισθαι γὰρ πρὸς τὸν ἄμφ' αὐτὸν σώματοφύλακον
 τε καὶ στρατηγὸν ἐκάλετο.

XIII. Καὶ το

νιωτέρισθαι ἐν τ
 συμμίξται ἐπὶ τοῦ
 καὶ πλοῖον κατὰ
 πιδαν ἐπὶ ταῖς ἑ
 Δικεῖνον, ἵνα ἦ
 καὶ Νέαρχος τὸ ν
 ζεν ἢ ναὶς ἤδη τι
 σα, πελεθεῖ δὲ ἄφ
 ὡς καταφανής εἰρ
 νεκροῦ δῆθεν κομ
 προσχόλης τῆς ν
 τεινεν εἰς τὸ πλῆθ
 νόν ἀνασχόντας τ
 ξανδρον· πολλοῖ
 προεχύθη ἀκούσι
 κλίσην προσέφερον
 δὲ δὲ τὸν ἵππον π
 βας τοῦ ἵππου ὡ
 πτύπησαν ἢ σιχα
 καὶ αἱ πλησίον αἱ

σκηνῇ καταβάλλει ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὥστε καὶ βαδί-
 ζων ἑφθῆκα· οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλοτε ἄλλος, οἱ μὲν
 χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς
 ἀντιόμεινοι· οἱ δὲ, καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν, καὶ τι καὶ
 ἐπὶ φημισαντες ἀπέλθειν· οἱ δὲ ταυνλαῖς ἐβάλλον,

οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῆ παρείχε.
 Νεάρχος δὲ λέγει, ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγέ-
 ροντο ὅσοι ἐκάμизον, ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς
 κινδυνεῦσι· οὐ γὰρ στρατηγοῦ ταῦτα, ἀλλὰ στρα-
 τῶν ἐστίν. Καὶ μοι δοκεῖ ἀχθεσθαι Ἀλέξανδρος
 τοῦτο τοῖς λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωκε,
 καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμῇ· καὶ ὁμως ὑπὸ
 μένους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς
 δούλης, καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι τινὲς ἐξηττώμενοι, οὐ κατ-
 ερδὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων. Ἄνθρωπον δὲ
 τινὰ πρεσβύτερον λέγει Βοιωτίον (τὸ δὲ ὄνομα τοῦ
 ἀνθρώπου οὐ λέγει) ὥς ἀχθόμενόν τε πρὸς τὰς ἐπι-
 τιμήσεις τῶν φίλων κατέμαθεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐσκυ-
 θρώπακός τε, προσελθόντα τοῦτον βοιωτιάζοντα ἅμα
 τῇ φωνῇ, ταῦτα φάναι· ὦ Ἀλέξανδρε, ἀνδρῶν τὰ
 ἔργα· καὶ τι καὶ ἱαμβεῖον ἐπειπεῖν, τὸν δὲ νοῦν εἶ-
 ναι τοῦ ἱαμβείου, Ὅτι τῷ τι δρᾶντι καὶ παθεῖν
 ἐστὶν ὀφειλόμενον. Καὶ τοῦτον ἐν τε τῷ παραυτίκα
 εὐδοκμήσας, καὶ ἐπισηδειόμενον ἐς τὸ ἔπειτα Ἀλέ-
 ξανδρῶν γενέσθαι.

XIV. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρ' Ἀλέξανδρον
 τῶν Μαλλῶν τῶν ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς πρεσβεις, ἐνδιδόν-
 τες τὸ ἔθνος· καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν οἱ τε ἡγεμόνες
 τῶν πόλεων, καὶ οἱ κορυφαῖοι αὐτοῖ, καὶ ἄλλοι ἅμα
 τοῖς τοῖς ἐξαιτῶν καὶ πενήκοντα οἱ γ' ἡλικιωτάτους
 αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν, δειρὰ τε ὅσον μέγιστα
 παρ' Ἰνδοῖν κομίζοντες, καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὐκ ἐν
 διδόντες· συγκατα δὲ ἀμαρτίῃ ἔκπεσαν, οὐκ πᾶσι
 παρ' αὐτῶν πρεσβευσόμενοι· ἐπισημεῖν γὰρ

δοποις τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ εὐνοεῖν καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢ κ' τινὰ εὐνοερίαν ἔχοντος Ζήνωνος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε, σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλεξάνδρον· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοποῦν ἐστιν (οὗ καὶ Ἀλεξάνδρον ἀπὸ θεῶν γενέσθαι λόγος κατέχει) σαιτραπήν τε ἀναδέχεσθαι, ὅντινα τῆτοις Ἀλεξάνδρος, καὶ φόρους ἀπολείπῃ, τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δέξαντας· δίδοναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν, ὅσους αὖ αἰτῇ Ἀλεξάνδρος. Ὁ δὲ χιλήους ἤτησε τοὺς κρατίστους τοῦ ἔθνους· οὓς εἰ μὲν βούλοιο, ἀντὶ ὁμήρων καὶ δέξαι· εἰ δὲ μὴ, ἐξοστρατεῖοντας ἔχειν, ἔνθ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς. αὐτὸς δὲ τοὺς τε χιλήους ἔπεμψεν, τοὺς κρατίστους καὶ μεγίστους σφῶν ἐπιλεξάμενοι, καὶ ἄρματα πέντε καὶ ἑκατὸν, οὐκ αἰτηθέντες, καὶ τοὺς ὁρμάτας τῶν ἁρμάτων. Ἀλεξάνδρος δὲ σαιτραπήν μὲν τούτοις τε καὶ τῶν Μάλλων τοῖς ἐκ σωζομένοις ἐπέταξε Ὀλλυππὸν· τοὺς ὁμήρους δὲ αὐτοῖς ἀφῆκε, τὰ δὲ ἄρματα ἔλαβεν· ὅς τις δὲ ταῦτα αὐτῷ κερδομένοιο, καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προστεναγνῆναι, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἑταίρων ἐπὶ πλείους ἐπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν φίλων δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὅλγυτον μὲν τοὶ τῷ Ἰθρακώτῃ ποταμῷ κατέπλευσαν· ὅς τις δὲ συνέμιξεν ὁ Ἰθρακώτης τῷ Ἀπείρῳ, ὅτι δ' Ἀπείρης κρατὶ τοῦ Ἰθρακώτου τῇ ἐπὶ σπυρίδι, κατὰ τὸν Ἀπείρην αὖ ἔκειτο, ἔστι ἐπὶ τὴν συμβολὴν τοῦ Ἀπείρου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἡμεῖς. Τέσσαρες γάρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ, καὶ ναυσιποροὶ οἱ τέσσαρες, εἰς τὸν

το ποταμὸν τὸ ὕδωρ συμβάλλουσιν, αὐτὸν τὴν
 ποταμὸν ἑκάστος ἐπανυμῖα· ἄλλω δ' Ἰδασπης μὲν ἐς
 τὸν Ἀκσίανην ἐμβάλλει· [ἐμβαλὼν δὲ, τὸ πῦν ὕδωρ
 ἡμετέρας παρέρχεται καλούμενον.] Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀκ-
 σίανης αὐτὸς συμβάλλει τῇ Ἰδασπῃ, καὶ παραλαβὼν
 τὸν ποταμὸν ἐπὶ Ἀκσίανης ἐστί· καὶ τὸν Ἰνδοῦ ἐπὶ τοῦ-
 τῳ ὁ Ἀκσίανης παραλαβὼν, τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι ἐς
 τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· συμβαλὼν δὲ, ξυγχωρεῖ δὴ τῷ
 Ἰνδῷ· ἔτι δὲ ὁ Ἰνδὸς, πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχι-
 σθῆναι, οὕτως ἀπιατῷ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους
 ἔρρεται, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τεχόν, ἑκαπερ λιμένα-
 ζει μύλλαι.

XV. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ συμβολῇ τοῦ Ἀκσίανου
 καὶ τοῦ Ἰνδοῦ προσέμενεν, ἔστι ὑφ' ἡμῶν ἐν
 τῇ παλαιᾷ Περσείᾳ, καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ
 τὸ Ἀβαστανικὸν ἔθνος αὐτόνομον· Ἐν τούτῳ δὲ ἄλ-
 λαι τε προαχίζονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοισι, καὶ
 πλοῖα σφογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν ταῖς ἐκείναις ἐκαιμηγῇ
 ἡ αὐτὴ, οἷα δὲ ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προα-
 χίζοντα· Καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους
 αὐτόνομου Ἰνδικῶν, σφέας βεῖε σκῶν, ἐνδιδόντες καὶ
 οὔτοι τοὺς Ὀσσαδίους· Πύλλαι μὲν δὴ τῆς σα-
 τραπείας ἄρου ἐτάξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκσίανου
 καὶ Ἰνδοῦ· καὶ ἀπολείπει ἐν αὐτῷ τοὺς τε Θράκας
 παρταί, καὶ ἐκ τῶν τάξεων οὗτοι ἐς φυλακὴν τῆς χεί-
 ρος ἱκανοὶ ἐφαίνοντο· Πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι
 ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ συμβολῇ τοῖν ποταμῶν, ἐλπίσας
 μεγάλην τε ἵασθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ
 τιμωρὸν ποιηθῆναι· Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ὀξιάτης

δ' Βάκτριος, δ' Ῥοξάνης τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου
 πατὴρ, ἦκε παρ' Ἀλεξάνδρον, καὶ προστίθησιν αὐτῷ
 Παραπαμισάδων σατραπείην, ἀπαλλάξας Τιρυσ-
 σην τὸν πρόσθεν σατράπην, ὅτι οὐκ ἐν κόσμῳ ἐξη-
 γέσθαι αὐτῷ ὁ Τιρυσσῆς ἐξηγγέλτο. Ἐνθα δὲ
 διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν πολ-
 λὴν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐν ἀριστερᾷ τοῦ ποταμοῦ,
 ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτη τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρα-
 τὰ βαρεῖα ἐφαίνετο, καὶ τὰ ἔσθνη τὰ προδουκύντα
 οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τὴν Ἰνδῶν
 τὸ βασιλεῖον· καὶ ἐνταῦθα πόλιν τε ἐτείχευσεν ἄλλην,
 καὶ νεωσσίκους ἐποίησεν ἄλλους, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῷ
 τὰ πεπονηκότα ἐπεσκευάσθη. Τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμ-
 βολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας, ἔστε ἐπὶ
 θάλασσαν, σατράπην ἀπέδειξεν Ὀξυδρην καὶ Πέλ-
 δωνα, ξὺν τῇ παραλίᾳ πόσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς· καὶ
 Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [δια-
 τῆς Ἀραχῶτων καὶ Ἀρδύγων γῆς] αὐτὸς δὲ κατέπλει
 ἐς τὴν Μουσικανῶν ἐπικράτειαν, ἣν τινα εὐδαιμο-
 νεσίτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οἱ πω-
 ῶτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανός, ἐνδιδοὺς αὐτόν
 τε καὶ τὴν χώραν, οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φίλιᾳ ἐκπέμπει,
 ὡδὲ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμφει, ἃ δὲ μεγάλοι βασιλεῖς
 εἶκος, οὔτε τι ἤτηκει ἐξ Ἀλεξάνδρου. Καὶ γίνετα
 αὐτῷ ὁ πλοῦς κατὰ τὸν ποταμὸν ἐς τοσοῦτος ἐσπον-
 θασμένος, ὥστε ἔσθνη ἐπὶ τοῖς ὄρλοις γενέσθαι τῆς
 Μουσικανῶν χώρας, πρὶν ποθέσθαι Μουσικανόν,
 ὅτι ὀρμηται ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρος. Οὕτω δὲ
 ἐπιλαγείς, κατὰ τάχος ἀπήντα Ἀλεξάνδρῳ, ὅσῃ τε

τοὺς πλείους αἶψα τοῖς Ἰνδοῖς κομίζων, καὶ τοὺς ἐλέ-
φαντας ὅμπαντας ἄγων, καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν
ἐνδιδόως, καὶ ὁμολογῶν ἄδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρὰ
Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὡς τις δέοιτο. Καὶ οὖν
καὶ Μουσικανῷ ἐπὶ τοῖςδε αἰδέσθαι ἐδόθη ἐξ Ἀλεξάν-
δρου· καὶ τὴν πόλιν ἐθαύμασεν Ἀλεξάνδρος καὶ τὴν
χώραν, καὶ ἄρχειν αὐτῆς Μουσικανῷ ἔδωκε. Κρα-
τερός δὲ ἔν τῃ πόλει ἐτάχθη τὴν ἄκρην ἐκτειλίσαι·
καὶ παρόντος ἔτι ἐκτελίσθη Ἀλεξάνδρου, καὶ φυλακὴ
κατεστάθη, ὅτι ἐπιτήδειον αὐτῷ ἐφάνη τὸ χωρίον ἐς
τὸ κατεσκευάζειν τὰ κύκλῳ ἔθνη φυλαττόμενα.

XVI. Ἐνθεν δὲ ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ
τοὺς Ἀγχιώνας, καὶ τὴν ἵππον τὴν ἅμα οἱ πλείουςαν,
ἐξελαύνει ἐπὶ τὸν νομόρχην τῆς ταύτης γῆς (ὄνομα
δὲ ἦν Ὀξυκανός) ὅτι μήτε αὐτὸς ἀφίκετο, μήτε πρὸς-
βεις παρὰ αὐτοῦ ἦκον ἐνδιδόκτες αὐτὸν τε καὶ τὴν
χώραν. Δύο μὲν δὴ πόλεις τὰς μεγίστας τῶν ὑπὸ
τῷ Ὀξυκανῷ ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος ἔλαβεν· ἐν δὲ
τῇ ἐτέρᾳ τούτων καὶ αὐτὸς Ὀξυκανός ἐβλεψεν. Ὁ δὲ
τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωαι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ
ἅμα οἱ ἦγε· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἰ ἐν τῇ αὐτῇ
χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι, αὐδὲ τις ἐτράπετο ἐς ἄλ-
λην· οὕτως καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωτο ἤδη τῇ
γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τι-
της. Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὖ ἦγε, τῶν ὀρίων Ἰνδῶν
σατράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφρυγμένος
αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, ὅτι Μουσικανὸν ἀφαιμένον πρὸς
Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο· καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ
ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ προέμια

παρὰ τῇ ὀχθρῇ τοῦ ποταμοῦ ἰόντας, αἱ τρεῖς παρ-
 τυγχάνοιεν τῶν ἐς τὰς ὕλας συμπεφευγόντων, αἱ δὲ
 πρὸς τῇ ὀχθρῇ τοῦ ποταμοῦ ἦσαν, τόντους κτείναν,
 ὅσοι μὴ ἐθελόντας σφῶς ἐνδιδοῖεν· καὶ πολλοὺς κα-
 τὰ λαβόντες ἐν ταῖς ὕλαις οἱ ἀμφὶ Πείθωνά τε καὶ
 Δημήτριον ἀπέκτειναν. Αὐτὸς δὲ ἔρχετο ἐπὶ τὴν με-
 γίστην τῶν Μαλλῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 πόλεων πολλοὺς συμπεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο·
 ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἴνδοι, ὡς προσαύγοντες
 Ἀλέξανδρον ἔμαθον· διαβάντες δὲ τὸν Ἰδραώτην
 ποταμόν, ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς αὐτοῦ, ὅτι ὑψηλαὶ αἱ
 ὀχθαὶ ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔμενον, ὡς εἰσόντας
 τοῦ πόρου Ἀλέξανδρον. Καὶ ταῦτα ὡς ἤκουσεν,
 ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἅμα αὐτῷ πᾶσαν, αἶμα δὲ
 ἐπὶ τὸν Ἰδραώτην, ἵνα περ παρατεταχθῇ τοῖς Μαλ-
 λῶν ἐξηγγέλλετο· οἱ δὲ περὶ ἐπείθαι αὐτῷ ἐτάχ-
 θησαν. Ὡς δὲ ἀφίκετά τε ἐπ' αὐτάν, καὶ ἐν τῷ πο-
 ρῶν τοὺς πολεμίους κατεῖδε τεταγμένους, ὡς εἶχε ἐκ
 τῆς ὁδοῦ ἐμβάλλει ἐς τὸν πόρον εὖν τῇ ἵππῳ μόνη·
 οἱ δὲ, ἰδόντες ἐν μέσῃ τοῦ ποταμοῦ αὐτῷ ἔδει Ἀλέ-
 ξανδρον, κατὰ σπουδὴν μὲν ἐντάτακται δὲ ὅπως
 ἀπεχώρουσιν ἀπὸ τῆς ὀχθρῆς, καὶ Ἀλέξανδρος εὖν μό-
 νη τῇ ἵππῳ εἶπετο· ὡς δὲ κατεῖδον ἱππίας μόνους
 ἐπιστρέφοντες οἱ Ἴνδοι καρτερῶς ἐμάχοντο, πλῆθος
 ὄντες ἐς πέντε μυριάδας. Καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε
 φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε, καὶ αὐτῷ οἱ περὶ
 ἀπῆσαν, προσβελαῖς μὲν ἐπαίει, τοὺς κύκλους πα-
 ραπύειν· ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἤει τοῖς Ἰνδοῖς. Καὶ
 ἐν τούτῳ παραγίνονται αὐτῷ οἱ τε Ἀγριῖνες, καὶ

ἔειπεν· καὶ οἱ τῶν φίλων, ὥς δὴ ἐπιλέκτοις ἄμα οἱ
 ἦγε, καὶ οἱ ταχόται· αὐτὸν πᾶρθεω δὲ οὐδὲ ἡ φαλαγξ
 ἐφάνητο τῶν πεζῶν· καὶ οἱ Ἰνδοὶ, ὁμοῦ σφίσι
 πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων, ὤπαστρέψαντες
 ἤδη προτρεπαδὴν ἐφευγον εἰς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν
 Περσέων· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπόμενός τε αὐτοῖς πολ-
 λεύς ἔκτεινε, καὶ ὥς εἰς τὴν πόλιν διαφυγόντες κατε-
 λήθησαν, πρῶτα μὲν οὖν τοῖς ἐκπεῦσιν ἐξ ἐφόδου
 ἐκπύρρυσαν τὴν πόλιν· ὥς δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ παρή-
 σαν, πρῶτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ περιστρατοπεδεύει ἐν κύ-
 κλῳ παύ τεύχους, ὅτι οὐ πολὺ τὴ τῆς ἡμέρας ὑπελεί-
 πεται εἰς τὴν προσβολήν· καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ, ὑπὸ
 τῇ πορείᾳ μακρᾷ· οἱ πεζοὶ, καὶ ὑπὸ διώξεως συνε-
 ροῦς οἱ ἱπποὶ, καὶ οὐχ ἥκιστα κατὰ τὸν πόρον τοῦ
 ποταμοῦ τεταλαιπωρήσαντες.

IX. Ἡ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διελὼν τὸν στρατὸν,
 τοῦ μὲν ἑτέρου αὐτὸς ἡγούμενος προσέβαλλε τῷ τεύ-
 χει· τὸ δὲ ἕτερον Περδίκκας προσῆγε· καὶ ἐν τούτῳ
 αὐτὸν διέφρανον οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν δρμήν,
 τὰ μὲν τεύχη τῆς πόλεως λείπονται, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν
 ἄκραν ἐνέφειναν· Ἀλέξανδρος μὲν οὖν καὶ οἱ ἄλλοι
 αὐτόν, πυνθίσαντες κατὰσχίσαντες, παρήλθον εἰς
 τὴν πόλιν πολὺ πρὸ οὐκ ὕψους· οἱ δὲ ὁμοῦ Περ-
 δίκκας τεταγμένοι, ὑστέρησαν ὑπερβαίνοντες κατὰ
 τὴν τάξιν αὐκ ἐνπειῶς· οὐδὲ τὰς κλίμακας οἱ πολλοὶ
 σὺν τῶν φέροντες, ὅτι ἐσθλομέναι αὐτοῖς εἶδον ἢ πό-
 λιν, ὥς ἐρημαῖα τῶν προμαχομένων τὰ τεύχη κα-
 εἶδον· ὥς δὲ ἡ ἄκρα ἐχομένη πρὸς τῶν πολεμίων,
 καὶ πρὸ ταύτης τεταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολ-

λοι' ἐφάνησαν· ἐταῦθα δὴ οἱ μὲν ὑπορυσσόντες τὸ
 τεῖχος, οἱ δὲ προσθέσει; ὅπη παρέλκοι, τῶν πλῃσά-
 κων βιάσασθαι ἐπειρῶντό εἰς τὴν ἀκράν. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ, ὡς βλακτεῖν αὐτῶν ἔδοχον τῶν Μακεδό-
 νων οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, ἀρπύσας κλίμακας τῶν
 τῶν φερόντων προσέθηκε τῷ τείχει αὐτὸς, καὶ εὐπύ-
 θεις ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαιναν· ἐπὶ δὲ αὐτῷ Ἄρ-
 κέστας, ὁ τὴν ἱερὰν ἀσπίδα φέρων, ἦν ἐκ τοῦ νεώ
 τῆς Ἀθηνῆς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμα οἱ εἶχον Ἰαξά-
 δρος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις· ἐπὶ δὲ
 τούτῳ Λεοννάτος ἀνήκει κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα· ὁ
 σωματοφύλαξ· κατὰ δὲ ἄλλην κλίμακα Ἀθροῖς τῶν
 διμοιριτῶν τις στρατευομένων. Ἦδη τε πρὸς τῇ
 ἐπαλξί τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρείσας ἐπὶ
 αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τοὺς μὲν ὥθει εἰσὸς τοῦ τείχους
 τῶν Ἰνδῶν· τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ξύρου ἀποκτείνας
 γεγυμνώκει τὸ ταύτῃ τεῖχος· καὶ οἱ ὑπαυπισταὶ
 ὑπέρφοβοι γεγόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, σπυρδῆ
 ὠθούνεμοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, συντρέποντο
 αὐτῇ· ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κατὰ ἑπε-
 σον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπορὸν ἐποίησαν τὴν ἀγοδὸν.
 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους ὤκει, κύκλῳ τε
 ἀπὸ τῶν πλῃσιόν πύργων ἐβύλλετο, (οὐ γὰρ πελά-
 σαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ
 τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρῳ τούτων γε ἰσακοντιζόντων·
 ἔννευ γὰρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖ-
 χος· δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμ-
 πρότητι, καὶ τῷ αὐτοῦ τῆς τέλει, ἔγνων δ', ὅτι αὐ-
 τοῦ μὲν μύτων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ ἀγού

ἄξιον ἀποδομινύμενος· καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ
τείχους, εὐχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰν-
δοὺς· εἰ δὲ μὴ, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα
καὶ τοῖς ὅποις πνυθίσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ
ἀποταυδεῖ ἀποθανεῖται. Ταῦτα γνοὺς, καταπηδῆ
ἀπὸ τοῦ τείχους ἐς τὴν ὁρᾶν· ἐνθα δὴ ἐρεισθεὶς
πρῶτος τῷ τείχει, τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας,
καὶ πᾶν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ
ἀντιπρότερον, παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ
πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλον, λίθῳ· τῶν
δὲ ἄγκυτέρῳ προσάγοντα, τῷ ξίφει ἀντίς· οἱ δὲ
βαρβαροὶ πελάζειν μὲν αὐτῷ οὐκέτι ἠδύλον, ἔβαλ-
λον δὲ πάντοθεν περιστοιχότες, ὃ, τι τις ἔχων βέλος
ἐτύχαιεν, ἢ ἐν τῷ τότῃ ἔλαβεν.

Κ. Ἐν τούτῳ τε Πευκέστας τε καὶ ὁ διμοιρίτης
Ἀβρέας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεοννάτος, οἱ δὴ μόνοι ἔτυ-
χον, πρὶν συντριβῆναι ταῖς κλίμακας ἀναβεβηκότες
ἐπὶ τὸ τεῖχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοὶ, πρὸ τοῦ
βασίλεως ἐμάχοντο. Καὶ Ἀβρέας μὲν ὁ διμοιρίτης
πίπτει αὐτοῦ, τοξευθεὶς ἐς τὸ πρόσωπον. Ἀλέξαν-
δρος δὲ βάλλεται καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ
στήθος τοξεύματι ὑπὲρ τὸν μαστὸν, ὥστε λέγει Πτο-
λεμαῖος, ὅτι καὶ πτεῖρα ὁμοῦ τῷ αἵματι ἐκ τοῦ
τραύματος ἐξηννέιτο· ὁ δὲ, ἔστι μὲν ἔτι θερμὸν ἢ
αὐτῷ τὸ αἷμα, καίπερ κακῶς ἔχων, ἡμύνητο· πολλοῦ
δὲ θῆ τοῦ αἵματος καὶ ἀθρόου, οἷα δὴ ἐν πνεύματι
ἐκρίντος, ἱλιγγὸς τε αὐτὸν καὶ λειπαψυχία κατέσχε,
καὶ πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα συννεύσας. Πευ-
κέστας δὲ περιβὰς πέπτονότι, καὶ ἐπεσχὼν τὴν ἰσ-

φάν τήν ἐξ Ἰλίου ἀσπίδα πρὸς αὐτοῦ αἶχαι, καὶ Μεσση-
 τος ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. Οὗτοι δὲ βάλλοντες ἀμφοτέρω,
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ἰσχυρὰ τοῦ αἵματος ἐκ-
 κλιν· τοῖς γὰρ Μακεδόσι καὶ ταύτῃ ἐν ἀπόρρῃ γε-
 γνήται τὰ τῆς προαβολῆς· ὅτι οἱ τὸν Ἀλέξανδρον
 βαλλόμενόν τε ἐπὶ τῷ τείχει ἰδόντες, καὶ πηδῆσας
 ἔσω ἐς τὴν ἄκρην, ὑπὸ ἀπουθῆς τε καὶ φόβου, μὴ τι
 αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πάθῃ, οὐ ξὺν φόβῳ κινδυνεύοντες, τὰς
 κλίμακας συντετραφεότες, ἄλλοι ἄλλως μηχαναῖς ἐς τὸ
 ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὡς ἐν ἀπόρρῃ ἐκκρηκνύοντες.
 οἱ μὲν, παυσάλους ἐμπηγνύοντες ἐς τὸ τεῖχος γήθησεν
 ὢν, καὶ κατὰ τοὺς ἐκκεμαγνύμενους χαλεπῶς
 ἀνείρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐκ' ἄλλους ἐπιβαίνοντες· ὁ
 δὲ πρῶτος ἀνελθὼν ἐνρίπτει ἐναντὶν κατὰ τὸ αἶμα
 ἐς τὴν πόλιν, ἵνα περ τὸν βασιλέα εἴδων φέροντον,
 ξὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ πάντες· ἤδη τε ἄρ' ἐν
 τῷ πεπτωκότι καρτερὰ μάχη ἐκκρηκνύεται, ἄλλοι ἐκ'
 ἄλλῳ τῶν Μακεδόνων προασπίζοντες· καὶ ἐν τοῖς
 οἱ μὲν τὸν μοχλόν, ὅτε εἴκετα ἢ κατὰ τὸ μεταπύρ-
 ριον πύλην, κατασχίσαντες, εἴ' ὀλίγους παύσαντες· οἱ
 δὲ, καθότι ἡ πύλη διέσχε, τοὺς ἄμους ἰσοθιλάς,
 καὶ ὄσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τεῖχος, ἀντιτάσαντες ταύτην
 τὴν ἄκρην.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἐκτεκνον τοὺς ἄνδρας,
 καὶ ἀπέκτεινόν γε πάντας, οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα
 ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ
 ἀσπίδος κινῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον
 ὄντα. Τὸ δὲ βέλος ἐξεκλῦσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐκ-
 τεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν,

ἑαυτὸν ἔκταν, τὸ γένος Ἀσκληπιοῖδης· οἱ δὲ, Περ-
 δίκην τὴν συμπεποδωμένην, οὐ παρόντος ἐν τῷ δε-
 σφῇ ἱατροῦ, ἐγκλίτουςαύον Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει
 ἐκτεταῖν τὴν πληγὴν, καὶ πομίνασθαι τὸ βέλος.
 Ἦν δὲ τῇ καμνῇ φορὰ αἵματος πολλοῦ γίνεσθαι,
 αὐτὸν λατοποφυχῆναι αὐτοῦ Ἀλέξανδρον καὶ οὕτω σχε-
 θήναι αὐτὸς τὸ αἶμα ὑπὸ τῇ λατοφυχίᾳ. Πολλὰ δὲ
 καὶ ἄλλα ἀνακείμενα τοῖς ἐμυγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ
 παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδοξαμένη αὐτῷ κατὰ
 τοὺς πρώτους μεσομαίνους, ἔτι καὶ εἰς ἡμῶς διασώ-
 ζει· οὐδὲ ἀρήσει παραδιδόνου καὶ ἄλλοις τὰ ψεύδη,
 τὸ μὴ ὑπὸ τῆςδε τῆς ἐμυγραφῆς κινύσθαι. Αὐτίκα
 ἐν Ὀξυδράκῳ τὸ πῦρ τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάν-
 δρου, τὸ πῶς λόγος κρατεῖ· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔδοξε
 οὐκ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ. Ἰνδοῖδης· καὶ ἡ τοῦ πόλεως Μαλλοῦ
 ἦν, καὶ οὐ βυλόντις Ἀλέξανδρον, Μαλλοί· οἱ δὲ
 ἐγνώκεσαν μὲν, ἐκπύσαντες τοῖς Ὀξυδράκῳ, οὐκ
 οὐκ ἀνέβησαν· ἔκδοξεν δὲ διὰ τῆς ἀνέδρου ἐπ' αὐ-
 τοὺς ἄλλους, πρὶν τινα ἀφείναι· αὐτοῖς παρὰ τῶν
 Ὀξυδράκῳ γενέσθαι, ἡ αὐτοῦ ἀνέδρου τὴν ἐκπε-
 λήσαν· Ἰνδοῖδης καὶ τῇ πῶς ἀνέβησαν μάχῃ τὴν πρὸς
 ἀνέδρου γενέσθαι, καὶ ἡ ἀνέβη ἀνέβη ἀνέβη, οὐκ
 πρόσθεν ἔληξε τῆς ἀνέβης, πρὶν ἐκπύσανται ὑπὸ
 τῶν ἀνέβης· ἔκδοξεν καὶ ἀνέβησαν ἔκδοξεν Ἀλεξάνδρου
 ἀνέβησαν, πρὸς ἀνέβησαν γενέσθαι· τὸ πῶς λόγος
 ἀνέβη· καὶ ἀνέβησαν καὶ τῇ πρὸς ἀνέβης, ἐν Ἰνδοῖδης
 καὶ τῇ πρὸς ἀνέβησαν ἱστομαχίᾳ, πρὸς ἀνέβησαν· Ἀλλὰ
 πρὸς Ἰνδοῖδης μὲν Ἰνδοῖδης μὲν ἱστομαχίᾳ, καὶ πρὸς
 Ἰνδοῖδης ἡ ἀνέβης πρὸς ἀνέβησαν μάχῃ· Ἰνδοῖδης δὲ τοῦ

χώρου, ἐν ᾧ τὴν ἐσχάτην μάχην Δαρειὸς ἐκαστὸν Ἀλέξανδρος ἐμαχέσαντο, οἱ μὲν τὰ πλείωστα συγγράμματα λέγουσιν, ὅτι ἑκακοσίοις σταδίοις ἀπέχει· οἱ δὲ τὰ ἐλάχιστα, ὅτι ἑς πεντακοσίους· ἀλλὰ ἐν Ἰστυγμήλοις γὰρ γενέσθαι τὴν μάχην πρὸς τῆς πεσπαρῆς Βουβαύου, λέγει Ἰταλιμαῖος καὶ Ἀριανόβουλος· πόλις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, ἀλλὰ πόλις μεγάλη, οὐδὲ ὀνομαστός ὁ χώρος, οὐδὲ εἰς ἀκὴν ἦδὲ τὸ ὄνομα· ἔνθεν δὲ, μοι δοκεῖ, πάλιν οὔσα τὰ Ἀρβήλα, ἀπηνέγκαστο τὴν δόξαν τῆς μεγάλης μάχης. Αἱ δὲ πρὸς Ἀρβήλοις χρόνιοι οἰκισταὶ γενέσθαι τὸ ἔργον ἔκεινο, εἰς τοσούτους Ἀρβήλων ἀπέχον· καὶ τὴν ἐν Σαλαμίτι γενεαμένην ναυμαχίαν πρὸς ἑαυτῶν καὶ Ἀρβήλων ἔστι λέγειν ὅτι ἐγένετο, καὶ τὴν ἐπὶ Ἀρτεμισίᾳ τῆς Εὐβοίας, πρὸς Αἰγίῃ καὶ Σουνίᾳ. Καὶ μὲν ὑπὲρ τῶν ὑπερασπιστῶν ἐν τῇ κινδύνῳ Ἀλέξανδρου, Πευκίστου μὲν γενέσθαι ἑόμπαυτες ὁμολογοῦσιν, ὑπὲρ Ἀρριανίου δὲ οὐκ ἔστι συγγράμματα, οὐδὲ ὑπὲρ Ἀβρόν τοῦ δικαιοῦτος. Καὶ οἱ μὲν εὐδοκίαν πληγῆναι κατὰ τοῦ πρώτου Ἀλέξανδρου, καὶ ἐκινδύνειν περὶ αὐτὸν, αὐτοὺς δὲ ἀνάστατα, βέλει διὰ τὸ θάνατον εἰς τὸ στήθος· Ἡτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀλέγου πάντῃ μάχῃ τὴν πληγὴν πληγῆναι λέγει τὴν εἰς τὸ στήθος. Τὸ δὲ δὴ μέγιστον πλημμελῆσαι τὴν συγγραφομένην κατὰ ἑαυτὸν Ἀλέξανδρον, ἐκείνῳ τότῃ μιν ἔχοντι. Ἡτολεμαῖον γὰρ τὸν Ἀλέγου ἔστιν οὐκ ἀνέμενον ἑωρεῖσθαι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ τὴν πλείωσιν ἀμύνειν. Περὶ οὖν, καὶ ὑπερασπίσαι καμάνου, καὶ ἐπὶ τῷδε Σαλαμίτι ἀνακλιθῆναι τὸν Ἡτολεμαῖον· καὶ οὐκ ἔστιν

Ἀταλμαῖος ἀναγγέλλει οὐδὲ παραγγέλλει τούτῳ τῷ ἔργῳ· ἀλλὰ στρατιῆς γὰρ αὐτὸς ἡγούμενος, ἄλλας μάχεσθαι μάχας καὶ πρὸς ἄλλους βαρβάρους. Ταῦτα μὲν δὲ ἐν ἐκβολῇ τοῦ λόγου ἀναγγέλλεται μοι, ὥς μὴ ἀταλαίπωρον γίνεσθαι τοῖς ἑπειτα ἀνθρώποις τὴν ὑπὲρ τῶν τηλικούτων ἔργων τε καὶ παθμάτων ἀφήγησιν.

XII. Ἐν οἷ δὲ Ἀλέξανδρος αὐτοῦ μένων τὸ τραῦμα ἐθεραπεύετο, ἐς τὸ στρατόπεδον, ἐνθεν περ ὡς μῆθ' ἐπὶ τοὺς Μαλλοὺς, ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἦκεν, ὅτι τεθνηκὼς εἴη ἐκ τοῦ τραύματος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα σίμωγῃ ἦν τῆς στρατιῆς συμπίσεως, ἄλλου ἄλλοι παραδιδόντος τὴν φήμην· πανσάμενοι δὲ τῆς οἰμωγῆς, ἄθυμοί τε καὶ ἄποροι ἦσαν, ὅς τις μὲν ἐξηγούμενος ἔσται τῆς στρατιῆς· (πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν ἴσῳ τὰ τῆς ἀξιώσεως ἐδόκει πρὸς τε αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ πρὸς Μακεδόνων καθέστηκεναι) ὅπως δὲ ἀπασσιν ἴσονται εἰς τὴν οἰκίαν, τοσούτων μὲν ἐθνῶν μαχίμων περιεργόντων σφῶς ἐν κύνελι· τῶν μὲν οὐπω προσκεχωρηκότων, ἃ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἱκάζον, ἀγωνιεῖσθαι κατεργῶς· τῶν δὲ ἀποστήσαντων, ἀφαιρεθάντος αὐταῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου φόβου· ποταμῶν τε ἐν μέσῳ ἀδιαβάτων τότε δ' ἐδόκουν εἶναι, καὶ πάντα σφίσιν ἄπορα καὶ ἀμήχανα ἐρήμους Ἀλεξάνδρου ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἤκε ποτε λόγος, ὅτι τῇ Ἀλεξάνδρου, τούτῳ μὲν μόγις συνεχώρησαν· εἰ δὲ καὶ βιώσιμός ἐστιν, οὐπω ἐπιστεύετο. Ὡς δὲ καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ ἦκεν, ὅτι ὅσοι οὐπω κατελείψεται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οὐδὲ ταῦτα τοῖς πολ-

λοῖς ὑπὸ τοῦ ἔργου θίους πιστὰ ἑφαίνετο, ἀλλὰ πλάτ-
τασθαι γὰρ πρὸς τοὺν ἄμφ' αὐτὸν σωματοφύλακον
τε καὶ στρατηγὸν εἰκάζετο.

XIII. Καὶ το

νιωτρισθεῖη ἐν τ
κομίζεταί ἐπὶ τοῦ
καὶ πλοῖον κατὰ
πιδον ἐπὶ ταῖς ξι
Διαιτίνου, ἵνα Ἐ
καὶ Νῆαρχος τὸ ν
ζεν ἢ καὶς ἤδη τι
σα, πελεθεῖ δὲ ἄφ
εἰς καταφραγῆς εἰρ
νευροῦ δῆθεν κομ
προσχοίσης τῆς ν
τεινεν ἐς τὸ πλῆθ
νὸν ἀνισχύοντες τ
ξανδρον· πολλοὶ
προεχύθη ἀκούσαι
κλίην προσέφερο
δ δὲ τὸν ἵππον π
βας τοῦ ἵππου ὡ
κτύπησαν ἢ σφρα
καὶ αὐτὸν πλῆστον αἰ

σκηρῇ καταβάλλει ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὥστε καὶ βαδί-
ζων ἔφθηναι· οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλοθεν ἄλλος, αἱ μὲν
χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς
ἀπιδόμενοι· οἱ δὲ, καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν, καὶ τι καὶ
ἐπενεφημισάντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἐβάλλον,

οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὅσα ἐν ταῖς τότε ἡ Ἰνδῶν γῇ παρεῖχα.
 Νεάρχος δὲ λέγει, ὅτι χαλεποὶ ἀντὶ τῶν φίλων ἐγ-
 γοντο ὅσοι ἐκάκισον, ὅτι αὐτοὶ πρὸ τῆς στρατιᾶς
 κινδυνεῦοι· οὐ καὶ στρατηγοῦ ταῦτα, ἀλλὰ στρα-
 τιώτου εἶναι. Καὶ μοι δοκεῖ ἀχθεσθαι Ἀλέξανδρος
 τοῖσδε τοῖς λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκει,
 καὶ αὐτὸν ὑπαιτίον τῇ ἐπιτιμῇσει· καὶ ὁμως ὑπὸ
 μενέους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς
 δόξης, καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἐξητιτῶμενοι, οὐ καρ-
 ιερὸς ἦν ἀπεχεσθαι τῶν κινδύνων. Ἀνδρῶπον δὲ
 τινὰ πρεσβύτερον λέγει Βοιωτίον (τὸ δὲ ὄνομα τοῦ
 ἀνδρῶπον οὐ λέγει) ὥς ἀχθόμενόν τε πρὸς τὰς ἐπι-
 τιμήσεις τῶν φίλων κατέμαθεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐσκυ-
 θρωπαυότα, προσελθόντα τοῦτον βοιωτιάζοντα ἅμα
 τῇ φωνῇ, ταῦτα φάναι· ὦ Ἀλέξανδρε, ἀνδρῶν τὰ
 ἔργα· καὶ τι καὶ ἱαμβεῖον ἐπειπεῖν, τὸν δὲ νοῦν εἶ-
 ναι τοῦ ἱαμβείου, ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν
 ἐστὶν ὁφειλόμενον. Καὶ τοῦτον ἐν τε τῇ παραυτίκα
 εὐδοκίμησαι, καὶ ἐπιτηδεύμερον ἐς τὸ ἔπειτα Ἀλέ-
 ξανδρῶ γενέσθαι.

XIV. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφικόντε παρ' Ἀλέξανδρον
 τῶν Μαλλῶν τῶν ὑποκειμένων πρεσβεις, ἐνδιδόν-
 τες τὸ ἔθνος· καὶ παρὰ Ὁυδρακίδην οἱ τε ἡγεμόνες
 τῶν πόλεων, καὶ οἱ καμάρχοι αὐτοί, καὶ ἄλλοι ἅμα
 τοῖσις ἐκατόν καὶ πενήκοντα οἱ γινόμεναιτες
 αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν, ἄλλα τε ὅσα μεγάλα
 παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες, καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐν-
 διδόντες· συγγευστά δὲ ἑμαρτίῃ ἔφασαν, οὐ πα-
 λαι παρ' αὐτῶν πρεσβευσόμενοι· ἐπιθαμμεῖν γὰρ

ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἐτι μάλλον αὐτοὺς ἐλευθερίαις ἢ
 καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢ τινα ἐλευθερίαν ἐξοῦσαν Ἀρ-
 ρυσοῦς ἐς Ἴνδοὺς ἦκε, σῶαν σφίσιιν εἶναι ἐς Ἀλεξάν-
 δρον· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν (ὅτι καὶ
 Ἀλεξάνδρον ἀπὸ θεῶν γενέσθαι λόγος κατέχει) σα-
 τραπὴν τε ἀναδέχεσθαι, ὅντινα τῆτοι Ἀλεξάνδρου,
 καὶ φόρους ἀποίσκει, τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· δι-
 δόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν, ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέ-
 ξανδρος. Ὁ δὲ χιλίους ἤγησε τοὺς κρατιστεύοντας
 τοῦ ἔθνους· οὓς εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ ὁμήρων κα-
 θέξειν· εἰ δὲ μὴ, ἐξστρατεύοντας ἔξειν, ἔξ τ' ἂν δια-
 πολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἴνδοις· οἱ δὲ
 τοὺς τε χιλίους ἐπεμψαν, τοὺς κρατιστοὺς καὶ μεγί-
 στος σφῶν ἐπιλεξάμενοι, καὶ ἄρματα πενήκοντα,
 οὐκ αἰτηθέντες, καὶ τοὺς ὁμβότας τῶν ἄρμάτων.
 Ἀλεξάνδρος δὲ σατραπὴν μὲν τούτοις τε καὶ τῶν Μάλ-
 λων τοῖς ἐτι σωζομένοις ἐπέταξε Φίλιππον· τοὺς
 ὁμήρους δὲ αὐτοῖς ἀφῆκε, τὰ δὲ ἄρματα ἔλαβεν· ὡς
 δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόμιστο, καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατρι-
 βῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προσδανεναυπήγητο,
 ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἐπὶ πᾶσι
 ἡπείας ἐπιτακτοὺς καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὁσόν-
 περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ἐλέγξ-
 μιν τοι τῷ Ἰθραώτῃ ποταμῷ καταπλευσέν· ὡς δὲ
 συνέμειξεν ὁ Ἰθραώτης τῷ Ἀρσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀρσίνης
 ἡγρεῖτο τοῦ Ἰθραώτου τῇ ἐπὶ οὐνίμῃ, κατὰ τὸν Ἀρ-
 σίνην αὐτὸς ἔθηκε, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀρσί-
 νου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκε. Τέσσαρες γάρ οὗτοι μεγά-
 λαι ποταμοὶ, καὶ ναυσιπλοοὶ αἱ τέσσαρες, εἰς τὸν

Ἰνδοὺς ποταμὸν τὸ ὕδωρ συμβάλλουσιν, αὐτὸν τῇ
σφειτέρῃ ἐκαστος ἐπωνυμία· ἀλλὰ ὁ Ἰνδοῦς μὲν ἐς
τὸν Ἀκσίονην ἐμβάλλει· [ἐμβάλλον δέ, τὸ πῦν ὕδωρ
Ἀκσίονης παρέσχετο καλούμενον.] Αὐτοῦ δὲ ὁ Ἀκ-
σίονης οὗτος συμβάλλει τῷ Ἰνδοῦ, καὶ παραλαβὼν
τοῦτον, ἐπὶ Ἀκσίονης ἐστὶ· καὶ τὸν Ἰνδοῦ ἐπὶ τοῦ-
του ὁ Ἀκσίονης παραλαβὼν, τῷ αὐτῷ δὴ ὀνόματι ἐς
τὸν Ἰνδοῦ ἐμβάλλει· συμβαλὼν δέ, συγχωρεῖ δὴ τῷ
Ἰνδοῦ· ἔπειτα δὲ ὁ Ἰνδοῦς, πρὶν ἐς τὸ Δέλτα ἀνι-
σθῆναι, οὐκ ἀπαιτῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους
ἵστανται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ὥστε λιμνὴν
εἰ μᾶλλον.

XV. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ συμβολῇ τοῦ Ἀκσίονου
καὶ τοῦ Ἰνδοῦ προσέμνηεν, ἔστε ὑφίκετο αὐτῷ ξὺν
τῇ στρατιᾷ Περδίκκας, καταστρεφόμενος ἐν παρῶν
τῷ Ἀσιατικῷ ἔθνει αὐτόνομον. Ἐν τούτῳ δὲ ἄλ-
λοι τε προσχίοντο, Ἀλεξάνδρου τριακάντοροι, καὶ
πλοῖα περὶ ὅλην ἄλκην, αἱ δὲ ἐν ἰσθμοῖς ἐναυπηγή-
θη αὐτῷ, οἱ δὲ ἄλλο ἔθνος Ἰνδοῦν αὐτόνομον προσ-
χώρησαν. Καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους
αὐτόνομον Ἰνδικῶν, σαρδισθεῖς ἦσαν, ἐνδομόντες καὶ
οὔτως τοὺς Ὀσσαδίους. Φίλιππος μὲν δὴ τῆς σπ-
ρακτικῆς ἔθους ἔταξε τοὺς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκσίονου
καὶ Ἰνδοῦ· καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θράκας
πάντας, καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς γα-
ρίας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο. Πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι
ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ συμβολῇ τοῖν ποταμῶν, ἐλπίσας
μεγίστην τε ἵστανται καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ
τιμωρικούς ποιεῖν ἔχειν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ὀξάρτης

ὁ Βάκτριος, ὁ Ῥοξάνης τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου
 πατήρ, ἦκε παρ' Ἀλεξάνδρον, καὶ προστίθησθαι αὐτῷ
 Παραπαμισάδων σατραπεύειν, ἀπαλλάξας Τερνά-
 σπην τὸν πρόσθεν σατράπην, ὅτι οὐκ ἐν λόγῳ ἐξη-
 γεῖσθαι αὐτῷ ὁ Τερνάσπης ἐξηγγέλτο. Ἐνθα δὴ
 διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν πολ-
 λὴν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐν ἀριστερᾷ τοῦ ποταμοῦ,
 ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρα-
 ταὶ βαρεῖα ἐφαίνετο, καὶ τὰ ἔσθῃ τὰ προδουμένοντα
 οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Ἑσθρων
 τὸ βασιλείον· καὶ ἐνταῦθα πόλιν τε ἐτείχευσεν ἑκλήν,
 καὶ νεωσοίκους ἐποίησεν ἄλλους, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῷ
 τὰ πεπονηκότες ἐπεσκευάσθη. Τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμ-
 βολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας, ἔστε ἐπὶ
 θαλάσσαν, σατράπην ἀπέδειξεν Ὀξυδρτην καὶ Πελ-
 δωνα, ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς· καὶ
 Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐτοῖς ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ
 τῆς Ἀραχῶτων καὶ Ἀράγγων γῆς] αὐτὸς δὲ κατέπλει
 ἐς τὴν Μουσικανθοῦ ἐπικράτειαν, ἣν τινα εὐδαίμο-
 νεστάτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι εἴπω
 ὅτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανθός, ἐνδιδοὺς αὐτόν
 τε καὶ τὴν χώραν, οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φίλιᾳ ἐκπέμπει,
 ὅδδ' ἐτι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμφει, ἃ δὴ μεγάλῃ βασιλεῖ
 εἶκος, οὔτε τι ἠτήκει ἐξ Ἀλεξάνδρου. Καὶ γίνεταί
 αὐτῷ ὁ πλοῦς κατὰ τὸν ποταμὸν ἐς τοσόνδε ἐσπυ-
 θασμένος, ὥστε ἔφθῃ ἐπὶ τοῖς ὄρεσις γενέσθαι τῆς
 Μουσικανθοῦ χώρας, πρὶν πύθεσθαι Μουσικανθόν,
 ὅτι ὀρμηται ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος. Θύει δὴ
 ἐπιλαγείς, κατὰ τόχον ἀπὸντα Ἀλεξάνδρῳ, ὅδδ' ἐτι

τὰ πλείστα αἶψα τοῖς Ἰνδοῖς κομίζων, καὶ τοὺς ἐλέφαντας, ἑμπαντας ἄγων, καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδάσκς, καὶ ὁμολογῶν ἁδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὧν τις δέοιτο. Καὶ οὐκ καὶ Μουσικανῷ ἐπὶ τοῖςδε ἁδεια ἐδόθη ἐξ Ἀλεξάνδρου· καὶ τὴν πάλιν ἐθαύμασεν Ἀλεξάνδρος καὶ τὴν χώραν, καὶ ἔρχειν αὐτῆς Μουσικανῷ ἔδωκε. Κρατερὸς δὲ ἐν τῇ πόλει ἐτάχθη τὴν ἄκρην ἐκτειλῆσαι· καὶ παρώντος ἐτι ἐτειχίσθη Ἀλεξάνδρου, καὶ φυλακὴ κατεστάθη, ὅτι ἐπιτήδειον αὐτῷ ἐφάνη τὸ χωρίον ἐς τὸ κατέχευθαι τὰ κύκλῳ ἔθνη φυλαττόμενα.

XVI. Ἐνθεν δὲ ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τοὺς Ἀρχιμάχας, καὶ τὴν ἵππον τὴν ἅμα οἱ πλείουςαν, ἐξελκύει ἐπὶ τὸν νομάρχην τῆς ταύτης γῆς (ὄνομα δὲ ἦν Ὀξυκανός) ὅτι μήτε αὐτὸς ἀφίκτο, μήτε πρόσβεις παρ' αὐτοῦ ἦκου ἐνδιδάκτες αὐτὸν τε καὶ τὴν χώραν. Δύο μὲν δὴ πόλεις τὰς μεγίστας τῶν ὑπὸ τῷ Ὀξυκανῷ ἐξ ἐφόδρου κατὰ κράτος ἔλαβεν· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ τούτων καὶ αὐτὸς Ὀξυκανός ἐβλεπεν. Ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωαι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἦγε· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ οἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι, αὐδὲ τις ἐπράτετο ἐς ἀλκὴν· οὕτως καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης. Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβαν αὐτὸς ἦγε, τῶν ὁρίων Ἰνδῶν σατραπὴν ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφηνυμένος αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, ὅτι Μουσικανὸν ἀφαιμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο· καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἔρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πρὸς ἐπὶ

ἦν· ὅτε δὲ ἐπύλαζεν ἤδη τῇ πόλει· Ἀλέξανδρος, ἦντι-
να μητρόπολιν εἶχεν ἡ τοῦ Σάμβου χώρα (ὅσημα ἦν
τῇ πόλει Σινδόμωνα) αἱ τε πόλεις αὐτῷ ἀνοίγονται
προσάγονται· καὶ οἱ οἰκῆτοί οἱ τοῦ Σάμβου πᾶς τε
χρήματα ἀπορίθμυσαν καὶ τοὺς ἐκέραντας μετὰ σφῶν
ἀφόντες ἀπέστησαν. Οὐ γὰρ δὴ Ἀλέξανδρος γε πτόλε-
μῶς ἔχοντά· Σάμβον φυγεῖν, ἀλλὰ Μουσικανῷ τὴν
ἀφασιν θέλοντα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τοῖς
ἀποσιτίσιν εἶλε, καὶ τῶν Βραχμάνων (οἱ δὲ σοφί-
σται τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν) ὅσοι αἴτιοι τῆς ἀποσιτίσεως
ἐγένοντο, ἀπέκτεινεν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ
δὴ τίς ἐστίν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

XVII. Καὶ ἐν τούτῳ Μουσικανὸς αὐτῷ ἀφε-
δίοντα ἐγγέλλει· καὶ ἐπὶ τοῦτον μὲν ἐκπάρκωνται Πεί-
θωνα τὸν Ἀθήνορος, σατράπην, ξὺν στρατιᾷ ἀπο-
χρώσῃ· αὐτὸς δὲ τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ Μουσικανῷ
ἐνταγμένας, τὰς μὲν ἑαυτοῦ ἀποδίδας, αὐτῶν κατέσκα-
ψεν· εἰς αἷα δὲ φρουρὰς ἐπέθηκε, καὶ ἀκρὰς ἐξετεί-
χευε· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἐπὶ τὸ στρατόπε-
δον τε ἐπάρηκε, καὶ τὸν στόλον. Ἐνθα δὲ Μουσικανὸς
τε ἐκκληθεὶς ἄγεται πρὸς Πείθωνα, καὶ
ταῦτον κερμαῖσι Ἀλέξανδρος κελεύει ἐν τῇ αὐτοῦ γῇ,
καὶ τῶν Βραχμάνων ὅσοι αἴτιοι τῆς ἀποσιτίσεως τοῦ
Μουσικανῷ κατέστησαν· Ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
τῶν Παταλῶν τῆς χώρας ἄρχων (ὃ δὴ τὸ πάλαι
ἔφη ἐφ' αὐτὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιοῦ-
μενον, μείζον ἔτι τοῦ Σέλιτα τοῦ Αἰγυπτίου) καὶ οὗ-
τος τὴν τι χώραν αὐτοῦ ἐνεδίδου πᾶσαν, καὶ αὐτὸν
τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψε. Τοῦτον μὲν δὲ ἐπὶ τῇ

αὐτῶν ἀρχὴ ἐκέρχεται αὐθις, παραγγέλλας παρασκευ-
αίσειν ὅσα ἐς ὑποδοχὴν τῇ στρατιῇ· αὐτὸς δὲ Κρο-
τερόν μιν, ἀπὸ τοῦ Ἀπάλου τῶν ἄγοντα καὶ τῆς
Βελισάρου, καὶ Ἀντιγόνους, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔσται
σὺν καὶ τῶν ἐπιτάκων τε καὶ ἄλλων Μακεδόνων ὅσους
ἐς Μακεδονίαν ἀπομάχους ὄντας ἤδη ἔσταλλε τὴν ἐκ
Ἀραχόσων καὶ Ἀραγγῶν, ἐπεμπεῖν ἐς Καρμανίαν,
καὶ τοὺς ἐλέφαντας τοῦτω ἄγειν ἔδωκε· τὴν δὲ ἄλ-
λην στρατὸν, ὅση γὰρ μὴ ἔξω αὐτῷ κατέπλει ὡς ἐπὶ
Θάκισσαν, Ἡφαισίων ἐπετάχθη. Παίδωνα δὲ τοὺς
τε ἰπποκραντιῆτας ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριάνους ἐς τὴν
ἐπέκειντο ἄρσην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐκ ἤμαρ
Ἡφαισίων τὴν στρατιὴν ἄγειν ἐμέλλε, τὰς τε ἐκτε-
τακμένους ἤδη πόλεις ἐννοκίεσαι ἐκέλευσε· καὶ ἐπὶ
δή τινα, ταννερῶντο πρὸς τῶν ταύτην Ἰνδῶν, καὶ
τοῦτοις ἀέθμοι κατιστήσαντα, συμβάλλειν οἱ ἐς τὰ
Πάταλα· ἢ δὲ τότεν ἡμέραν αὐτῷ τοῦ πλοῦ
ἔχοντι ἐπαγγέλλεται, ὅτι τῶν Πάταλων ὑπαρχος ἐνέ-
λαβὼν τῶν Πάταλων τοὺς πολλοὺς, ἀπαθροακῶς
οἰκοῖται ἀπολιπὼν τὴν χώραν ἄρημα· καὶ ἐπὶ ταύτῃ
ἐλπίσιν ἢ πρόσθεν σπουδῇ κατέπλει Ἀλέξανδρος· ὅτε
δὲ ἀφύετο ἐς τὰ Πάταλα, τὴν τε πάλιν καὶ τὴν
χώραν ἄρημα καταλαμβάνει τῶν ἐνοικούντων τε καὶ
ἐπερχομένων· ὁ δὲ κατὰ δίαξιν τῶν φευγόντων
ἐκέρχεται τῆς στρατιᾶς τοὺς καυφοτάτους, ἐπεὶ τινα
αὐτῶν ἐκλήφθησαν, ἀποπέμπει ταύτας παρὰ τοὺς
ἄλλους, ἐντελέμενος ἐπανέναι θάρσυντας· εἶναι
γὰρ αὐτοῖς τὴν τε πόλιν οἰκεῖν ὡς πρόσθεν, καὶ τὴν
χώραν ἐκτάσθαι· καὶ ἐπανῆλθον οἱ πολλοὶ αὐτῶν.

XVII. Αὐτὸς δὲ Ἡφαιστῖαν προτάξας ταχίζεν ἐν τοῖς Πάτταλσιν ἄκρον, ἀποπέμψας ἐς τὴν θυνδρον τῆς πλησίον γῆς φρεσὶν τε ἐρύξαντες καὶ σιγήσιμον τὴν χώραν κατασκευάσαντας· καὶ τοῖσις ἐπέθεντο τῶν προσχέρον τινὲς βαρβάρων, καὶ ἔστι μὴν οὐδὲ διέφθαιραν αὐτῶν ἄνευ προσπρόδου, πολ-
 λούς δὲ καὶ σφῶν ἀποβαλλόντες, ἔφυγον εἰς τὴν ἔρη-
 μον· ὥστε ἐπαταλεσθῆναι τοῖς ἐκτεμνομένοι τοῦ ἔργου,
 προσγενομένης αὐτοῖς καὶ ἄλλης στρατιᾶς, ἣν ἡλέ-
 ξανδρος, πυνθόμενος τῶν βαρβάρων τὴν ἐκείνου,
 καταλκεῖ μετέξοντας τοῦ ἔργου· Ἐπεὶ δὲ τοῖς Πάτ-
 τάλοις σκεῖται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς δύο ποταμούς·
 μεγάλους· καὶ οὗτοι ἀμφότεροι πᾶν τοῦ Ἰνδοῦ
 τὸ ὄνομα, ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν· Ἐνταῦθα καὶ
 σταθμὸν τε καὶ ναυστάσιον ἐποίησεν ἡλέξανδρος· Ὡς
 δὲ προσπαχώρηκε αὐτῷ τὰ ἔργα, ὃ δὲ καταλκεῖν ἐπε-
 τόκει ἔστε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐν δεξιᾷ ῥέοντος πο-
 ταμοῦ ἐς τὴν θάλασσαν· χερσὶν αὖτε μὲν δὲ, τοὺς
 αὐτοῖς τῶν τε ἱππέων ἐς χιλούς, καὶ τῶν ἐπιπλῶν τε
 καὶ ψιλλῶν ἐς ὀκτακισχιλίους, κατὰ τὴν νῆσον τὰ
 Πάτταλα ἐκπέμπει ἀνταπαρῖγαν τῷ ποταμῷ· αὐτὸς
 δὲ τὰς βαλίστας τῶν νέων ταχυνυποτάσας ἀναισθῶν,
 οὔσαι τε ἡμιόκαι, καὶ τὰς τρίκωνίδρους πάσσας, καὶ
 τῶν περικούρων ἕστιν οὐδὲ, θίλει κατὰ τὸν ποταμὸν,
 τὸν ἐν δεξιᾷ· Οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῶν ἡγεμόνι τῶν πλοῦ,
 οὐκ πεφύγεσαν οἱ ταύτην Ἰνδοῦ, ἀπορρέοντες τῷ τοῦ
 κατακίλου ἦν· χερσὶν τε ἐπιγέγονται ἐς τὴν ὁπε-
 ραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς, καὶ ὁ ἔκτος τῷ ῥέει πρῶτος
 ὑπεράντιος κοῖλον τε ἐποίησε τὸν ποταμὸν, καὶ τὰ

ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν, ὥστε ἐπὶ τὴν αὐτὴν αἰ. πλείστοι
τῶν ναυῶν πᾶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντη
δεξιόθυσαν. Ἐφθάσαν δὲ ἐποκαίλαντες αὐτάς, πρὶν
πρωτάπαισι διαπασαῖν ἐν τῷ ὕδατι. Ἐτεροι οὖν ξυν-
σπῆραν ὅσοι. Καὶ τῶν πολλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκ-
πέμψαν ἐς τὴν σπασσιτέραν τῆς ὁχθρῆς χώραν, συλλαμ-
βάντες τινας τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξη-
χούμετο αὐτῶ τὸν πόρον. Ὡς δὲ ἤκον ἵνα περ ἀνα-
χέουσι ἐς αὐτὸς ὁ ποταμὸς, ὥς καὶ διακοσίους ταύτη
πρόκλινους ἐπέχον, ἥπερ ἀνρύτατος αὐτὸς αὐτοῦ ἦν,
τῶν τε πολλῶν κατέβη μέγα ἀπὸ τῆς ἑξω θαλάσσης
καὶ εἰς κόπται ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο, συμ-
φεύροντες αἱ ἐς δαίρυχα, ἐν ᾗ τινες οἱ ἡγεμόνες
αὐτῶν ἀποθνήσκοντα.

XLIX. Ἐνταῦθα δρμασάντων, τὸ πάθημα γίνε-
ται τῆς μεγάλης θαλάσσης, ἡ ἄμπωτις ὥστε ἐπὶ
ἐκείνῃ ἐπὶ τῶν θαλάσσης αὐτοῖς αἱ νῆες. Καὶ τρῦτα
οὕτως πρότερον ἐγκακοῖσι τοῖς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκ-
πλήθει μὲν καὶ αὐτῶ οὐ σμικρὰν παρέσχε· πολὺ δὲ
δὲ εἰς μέγιστον, ὅπως διελθούσης τῆς ἑσας προσήει
το τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ἀκάθαρτα μεταρρίζοντα. Ὅσας μὲν
δὲ τῶν ναυῶν ἐν τῷ πηλῷ ἰσθμῶς κατέλαβεν, αὐταὶ
δὲ ἀβλαβῶς τε ἀμετανοήσθησαν, καὶ οὐδὲν χαλεπὸν
παθεῖναι, ἐπλεον αὐτῶν. Ὅσας δὲ ἐν ἐκροτέρῃ τε
τῇ γῇ, καὶ οὐ βεβαίως γε τὴν ἀράσιν ἔχουσαι ὑπελεί-
φθησαν, αὐταὶ δὲ ἀφρόνως ἐπὶ τὸν κύματος,
αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπροσθεῖς ἐς ἀλλήλας, αἱ δὲ πρὸς
τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι ξυνετρίβησαν. Ταῦτα τε οὖν ἐπε-
σπύσεν Ἀλεξάνδρος ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ἐν κερ-

ποῦροις δυοῖν προπέμπει κατὰ τὸν ποταμὸν τοὺς
 κατακυμασμένους τὴν νῆσον, ἐς ἣντινα οἱ ἐπιχώριοι
 ἔφασκον ὀρμιστέα εἶναι αὐτοῖ κατὰ τὸν πλοῦν τὸν
 ἐπὶ θαλάσσαν. Κιλλουτὰ δὲ τῇ νήσῳ τὸ ὄνομα ἔλε-
 γον. Ὡς δὲ ἐξηγγέλθη, ὅτι ὀρμιστεῖ ἐν τῇ νήσῳ
 εἶσι, καὶ αὐτὴ μεγάλη, καὶ ὕδωρ ἔχουσα, ὃ μὲν ἄλ-
 λος αὐτῇ στόλος ἐς τὴν νῆσον κατέσχευ· αὐτὰς δὲ
 ταῖς ἄριστα πλεούσαις τῶν νεῶν ἐπέκεινα προύχουσαι,
 ὥς ἀπιδεῖν τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐκβολὴν τὴν ἐς τὴν θα-
 λασσαν, εἰ παρέχοι τὸν ἔκπλουν εὐπορον. Ἐπεὶ
 θύοντες δὲ ἀπὸ τῆς νήσου σταδίους ὄσον διακοσίους
 ἀφορῶσιν ἄλλην νῆσον ταύτην ἥδη ἐν τῇ θαλάσῳ
 τότε μὲν δὴ ἐπαυήλθον ἐς τὴν ἐν τῷ ποταμῷ νῆσον,
 καὶ πρὸς τοῖς ἄκροις αὐτῆς καθορμισθεὶς, θύοντες
 θεοῖς Ἀλέξανδρος, ὅσοις ἔφασκεν εἶτε παρὰ τοῦ Ἀρ-
 μανος ἐπηγγελμένον ἦν θύσαι αὐτῷ. Ἐς δὲ τὴν
 ὑστεραίαν κατέπλει ὥς ἐπὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐν τῷ πό-
 τῳ νήσον· καὶ προσχὼν καὶ ταύτῃ, ἔθετο καὶ ἐν ταύ-
 τῃ ἄλλας αὐθυσίας, ἄλλοις τε θεοῖς καὶ ἄλλοι πρό-
 πῳ. Καὶ ταύτας δὲ καὶ ἐπιθεσπισμένον θύει τοῦ
 Ἀρμανος. Αὐτὸς δὲ, ἐπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποτα-
 μοῦ τὰς ἐκβολὰς, ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλε-
 γον, ἀπιδεῖν, εἰποι τις χώρα πᾶσιλον ἐνδοχεῖ ἐν τῷ
 πότῳ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥμισυ ὥς πεπλαυνῆναι
 τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θαλάσσαν. Ἐνταῦθα
 ταύρους τε σφαῖας τῷ Ποσειδῶνι, ἀφῆκεν ἐς τὴν
 θαλάσσαν· καὶ σπείσας ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, τὴν τε φιά-
 λην χρυσοῦν οὖσαν, καὶ κρατῆρας χρυσοῦς ἐνέβαλλεν
 ἐς τὸν πόντον χαριστήρια· εὐχόμενος σῶδον οἱ να-

ἀπὸ τῶν τὸν στρατὸν τὸν παντικόν, ὅστις ἦν
 Ἰνδοῦ ἐπενόησεν στέλλειν ὡς ἐπὶ τὸν κόλπον τοῦ Περ-
 σῆος, καὶ τὰς ἐμβολὰς τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ
 Τίγριτος.

XX. Ἐπανελθὼν δὲ ὀπίσω ἐς τὰ Πάττια, τῆς
 τῶν Ἰνδῶν περικυκλωμένης καταλαμβάνει, καὶ Πείθρα-
 ὦν τῆς στρατίας ἀφικνέμενον, καὶ τοῖς τε ἑμπάντια καὶ
 τῶν περὶ αὐτὴν ἐφ' οἷσιν ἐστίασεν. Ἰνδοῦ δὲ μέ-
 γη ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐπιχειρησιν
 τοῦ ἀποτάφμου καὶ τῶν κωσσοίων τὴν κοσσομενὴν
 κρήνην καὶ ἐκταῦθα ἐπενόησεν στόλον ὑπολείπεσθαι.
 νῆας αὖτε ἄλλων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Παττίαις, ἵνα
 παρ' ἐκείνῃσι ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός. Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ
 ἔκτρον ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ κατέπλεε, αὐτὸς δὲ
 τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὡς καταμαθεῖν, ἅπληττον
 ὁρῶντα τὴν ἐμβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ ἐς πόντον γίνεται ἀπὸ
 χυμῶν ἄλλων τὰ ἀτόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ
 ἐς πελάγους μέγιστα ἀντακασίους καὶ χιλίους. Ἐν
 δὲ τῇ κατάπλει ἀφίκετο [τῆς ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ]
 ἐν λίμνῃ μεγάλῃ, ἣν πρὶν ἀκαχόμενος ὁ ποταμὸς
 τυχὸν δὲ καὶ ἐκ τῶν πρὸς ἑδαιτοὺς ἐμβολόντων ἐς αὐ-
 τὴν, μεγάλην τε σταδί, καὶ πόλιν θάλασσης μέγιστον
 ἐκινεῖται, καὶ κῆρ καὶ ἰχθυὲς ἥδη ἐκ αὐτῆς ἀπὸ
 θάλασσης ἐφαίνοντο, μέζονες τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ θάλα-
 σσῃ. Προσορμισάμενος αὖτ' ἰσχυρὰ τὴν λίμνην, ἵνα
 περὶ οἱ καθηκόμενοι ἐκλαύκω, τοῖς μὲν στρατιώταις
 ταῖς πολλοὺς καταλείπει σὺν Δαρκάτῃ αὐταῖς, καὶ
 ταῖς κερκούρῃς ἑμπαντίας. Αὐτὸς δὲ ταῖς περὶ
 κατέφοις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολήν,

τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ προελθὼν καὶ ταύτη ἐς τὴν θάλασσαν, εὐπορωτέραν τε κατέμαθε τὴν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολήν. Καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ τῶν ἱππέων τινὲς ἅμα οἱ ἔχον, περὶ θάλασσαν ἦεν σταθμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παραπλῶν ἀποσπεπτόμενος καὶ φρέατα ἐρύττεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ἐδραυνέσθαι πόσιοντες, αὐτὸς μὲν δὴ ἐπανελθὼν ἐπὶ τῆς ναύς, ἀπέπλει ἐς τὰ Ἰνδικαῖα· μέρος δέ το τῆς στρατιᾶς τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐργασομένους, κατὰ τὴν παραλίαν ἐτάμεν, ἐπανεῖναι καὶ τοίτοις προτάξας ἐς τὰ Ἰνδικαῖα. Αὐθις δὲ ἔς ἐπὶ τὴν λίμνην καταπλευσάς, ἁλλοὺς νεωσοῖσις ἐνταῦθα κατεσκεύασε, καὶ φρούραρχον καταλιπὼν τῷ χωρίῳ, οἷόν τε ὅσον καὶ ἐς τούσδε μῆνας ἐξαρκέσαι τῇ στρατιᾷ ἐπηγάγετο, καὶ πάλιν, ὅσα ἐν τῷ παραπλῶν παρεσκεύασεν.

XXI. Ἦν δὲ ἐν μὲν τῷ τότε ἀπορῆς ἡ ὥρα ἐς τὸν πλοῦν· οἱ γὰρ ἐτήσιοι ἄνεμοι κατεῖχον, οἱ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ οὐ καθάπερ παρ' ἡμῶν ἀπ' ἄρπτον, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης κατὰ νότον μάστιγα ἀνεμὸν ἴστανται. Αὐτὸ δὲ τοῦ χειμῶνος, τὴν ἀρχὴν τὸ ἀπὸ Πλευσίδων ὁδοῦς ἔστι ἐπὶ τροπᾷ, ἕς ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, πλῆμα εἶναι ταύτην ἐξηγγέλλετο. Τότε γὰρ κατὰ γῆν μέλλον, οἷα δὲ πολλὰ ὕδατι ἐξ οὐρανοῦ βεβρεγμένην, αὖρας ἴστασθαι μάλα θανάς, καὶ ἐς τὸν παραπλῶν ταῖς τε καὶ καὶ τοῖς ἰστίοις ἐνυμέτρους. Ἰνδορχος μὲν δὴ ἐπιταχθεὶς τῷ ναυτικῷ προσέμενε τὴν ὁδὸν τοῦ παραπλίου· αὐτὸς δὲ ἄρως ἐν Ἰνδικαῖον, ἔστι μὲν ἐπὶ

τὸν ποταμὸν τὸν Ἀράβιον ἐν τῇ στρατιᾷ πᾶσιν
 προὔχοντα. Ἰκνούσαν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν
 τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζοταί-
 ρων καλοσπένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς εται-
 ρικῆς τό, τε ἄγῃμα καὶ ἰλην ἀφ' ἐκείτης ἱππαρχίας
 καὶ τοὺς ἐκποτοφόντας ἄμικτας, ὡς ἐπὶ τὴν θάλασ-
 σαν ἐκ ἀφραταρῶν ἀφράπτο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὡς
 κατὰ τὸν παρὰ πλοῦν ἀφθονοῦ εἶναι τῇ στρατιᾷ τῇ
 παρὰ πλοῦν, καὶ ἄρα ὡς τοῖς Ἀραβίοις, τοῖς ταύτῃ
 Ἰνδοῖς αὐτοκόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν, ἄφρω ἐπιπε-
 σῶν, ἥτις μηδὲν φίλον· αὐταῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν
 εἰραμένην ἀπέτρακτο· τῆς δὲ ὑπολειφθείσης δυνά-
 μεος Ἰφρμισίων αὐτῶν ἀπηγγέτο· Ἀραβίται μὲν δὲ,
 ἔθνος καὶ τοῦτο αὐτόκομοι πρὶν περὶ τὸν Ἀράβιον
 ποταμὸν κωμωμένων, αὐτὰ ὑβόμαχοι δόξαντες εἶναι
 Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε ὑποδύναται ἀνταλήσαντες, ὡς προσά-
 γοντα ἐπύθοντο Ἀλεξάνδρου, φεύγονται ἐς τὴν ἐρη-
 μόν· Ἀλεξάνδρος δὲ διαβὰς πρὸς Ἀράβιον ποταμὸν,
 σταθὴν τε καὶ ὀλίγον ἡδαιτος, καὶ διελθὼν ἐν νυκτὶ
 εἰς ἐρήμον τὴν πολλήν, ὑπὸ πρῆξιν πρὸς τὴν οἰκου-
 μένην ἦν· καὶ τοὺς μὲν πύζαντες ἐν τάξει ἐκέλευσεν ἐπα-
 σθαι, τοὺς δὲ ἱππεῖς ὑπαλαβῶν αἰετῆς, καὶ ἐς ἰλασ-
 σαμένην, ὅπως ἐπιπλεῖστον τοῦ πεδίου ἀπέχουσαν,
 ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Ἀράβιον. ὅσοι μὲν δὲ ἐς ἀλ-
 κὴν ἐτρέφετο αὐτῶν, κατεκλήπησαν πρὸς τοὺς ἱπ-
 πῶν πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐκίλεσαν· Ὁ δὲ, τότε
 μὲν αὐτοστρατοπέδευσε πρὸς αὐτὸν πολλὰ ὕδατα, ὡς δὲ
 καὶ ἐκ περὶ Ἰφρμισίων αὐτῶν ὁμοῦ, ἤδη ἦσαν πρὸς
 χώραν ἐς τὸ πρῶτον· Ἀριζόμενος δὲ ἐς αὐτήν, ὑπερ-

ἄγων αὐτῷ τοὺς ὑπολειφθέντας) προῦχόμενος ὡς ἐπὶ
 Γαλασσῶν, ἔρημον τὴν πολλήν· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ταύτῃ λέγει Ἀριστάρχουλος σμύρνης πολλά δένδρα
 τεφύκεναι, μέζονα ἢ κατὰ τὴν ἄλλην σμύρναν· καὶ
 τοὺς Φοίνικας τοὺς κατ' ἐμπορίαν τῇ στρατιᾷ ἐν-
 ταμέτους, συλλέγοντας τὸ δάκρυον τῆς σμύρνης (πο-
 λὺ γὰρ εἶχει, οἷα δὲ ἐκ μεγάλων τε τῶν πρέμνων,
 καὶ ῥῆτιν πρῶτον συλλελεγμένον), ἐμπλήσαντας τὰ
 ἡπολύγια ἄγειν. ἔχει δὲ τὴν ἔρημον ταύτην καὶ
 ῥέουσαν ῥίονα πολλήν τε καὶ εὖοσμον, καὶ ταύτην
 ἐπιδέχεται τοὺς Φοίνικας· πολὺ δὲ εἶναι αὐτῆς τὸ κα-
 ταπυττούμενον πρὸς τῆς στρατιᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ πα-
 τυμέτου ὁδοῦν ἠδείαν κατέχει· ἐπιπολὲ τῆς χώρας
 τσαφὲς εἶναι τὰ πλήθη· εἶναι δὲ καὶ ἄλλα δένδρα
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μὲν τε δάφνην εὐκλὲς τὸ φύλλον, καὶ
 τὴν τε ἐκ ταῖς πεφασκυμένοις τῇ θαλάσῃ χωρίοις
 τεφύκεναι, καὶ ἀπολείπεσθαι μὲν τὰ δένδρα πρὸς
 τῆς ἀμπαύσεως ἐπὶ ξηροῦ, ἐπελθόντος δὲ τοῦ ὕδατος,
 ἐκ τῇ θαλάσῃ ἀπικλύεσθαι· ὅσα ἔτι καί τοις χωρίοις
 ἐπαύεται, ἔκταν παρ' αὐτῇ ὑπερόσται τὸ ὕδωρ, καὶ
 ὁμοῦ οὐ διαφθείρεσθαι τὸ δένδρον πρὸς τῆς θαλάσ-
 σης· εἶναι δὲ τὰ δένδρα καὶ τῇ πύκτει καὶ πρυ-
 κτα ἔσταιν ἃ αὐτῶν ταχὺν αἰετὰν δοῦντα ἐκίειν τῇ
 αἰῃ, καὶ τὸ ἄνθος αἶναι τῷ λευκῷ μάλιστα ἢ προσ-
 φεῖς, τὴν ὁδοῦν δὲ καὶ τὰ ὑπερφέρον· καὶ ἄλλων
 εἶναι καὶ ἐκ τῆς πεφαστάς ἀκρότης, καὶ τοῦτο
 ἐπεῖναι ἰαχυρὰν τὴν ἡσυχίαν, ὥστε ἤδη περὶ καὶ
 παραπενόησαν ἐμπλακίσαν τῇ ἰσθμῷ κατασπᾶσαν
 ἀπὸ τοῦ ἵππου, μᾶλλον τε τοῦ ἵππου, ἢ αὐτῇ αἰσ-

σχισθῆναι ἀπὸ τοῦ καυλοῦ. Καὶ τῶν λαγωῶν λέγεται ὅτι παραθεόντων ἔχονται ἐν ταῖς θριξίν αἱ ἀκάνθαι, καὶ οὕτω τοὶ ἀλλοσκοιντο οἱ λαγωοί, καθάπερ ὑπὸ ἱξοῦ αἱ ὄρνιθες, ἢ τοῖς ἰγκίστροις οἱ ἰχθύες· σιδήρῳ δὲ ὅτι διακοπῆναι οὐ χαλεπὴ ἦν· καὶ ὁπότ' ὅτι ἀνῆει πολὺν δ' καυλὸς τῆς ἀκάνθης τεμνομένης, ἔτι πλείονα ἢ αἱ συκαὶ τοῦ ἥρος, καὶ ὀριμύτερον.

XXIII. Ἐνθεν δὲ διὰ τῆς Γαδρωσῶν χώρας ἦεν ὁδὸν χαλεπὴν, καὶ ἀπορον τῶν ἐπιτηδείων, τῶν τε ἄλλων, καὶ ὕδωρ πολλαχοῦ τῇ στρατιᾷ οὐκ ἦν· ἀλλὰ νύκτωρ ἠναγκάζοντο γῆν πολλὴν περνεῦσθαι, καὶ προσωτέρω ἀπὸ θαλάσσης, ἐπεὶ αὐτῷ γε ἐν σπουδῇ ἦν ἐλθεῖν τὰ παρὰ τὴν θαλάσσαν τῆς χώρας, καὶ λυμένας τε ἰδεῖν τοὺς ὄντας, καὶ ὅσα τε ἐν παρόδῳ γένοιτο τῷ ναυτικῷ παρασκευάσαι, ἢ φροῦτα ὀρυζάντας, ἢ ἀγορᾶς που ἢ ὁρμῶν ἐπιμεληθέντας. Ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα παντίπασιν τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ τῆς Γαδρωσῶν γῆς. Ὁ δὲ Θόαντα τὸν Μανδροδώρου καταπέμπει ἐπὶ θαλάσσαν ζὺν ὀλίγοις ἱππέεσσι, κατασκευόμενον, εἶπεν τις ῥομὸς ἂν τυγχάνει ταύτη, ἢ ὕδωρ οὐ πόρρω ἀπὸ θαλάσσης, ἢ τι ἄλλο τῶν ἐπιτηδείων· καὶ οὗτος ἐπανελθὼν ἀπήγγειλεν ἄλιεας τινὰς καταλαβεῖν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐν καλύβαις πνιγροῖς· πεποίησθαι δὲ τὰς καλύβας, ζυθέντας τὰς κόγχας· στέγην δὲ εἶναι αὐταῖς τὰς ἀκάνθας τῶν ἰχθύων· καὶ τοὺτους τοὺς ἄλιεας ὕδατι ὀλίγῳ διαχορῆσθαι, χαλεπῶς διαμωμένους τὸν κάχληκα· καὶ οὐδὲ τοῦτω πάντῃ γλυκεῖ τῷ ὕδατι. Ὡς δὲ ἀφῆκετο Ἀλεξάνδρος ἐς χώρον τινα τῆς Γαδρωσίδας, ἔνθα ἀφ-

φθονώτερος ἦν σίτος, διανέμει ἐς τὰ ὑποζύγια τὸν
καταληφθέντα· καὶ τοῦτον σημηνάμενος τῇ ἑαυτοῦ
σφραγίδι, κατακομίζεσθαι κελεύει ὡς ἐπὶ θάλασσαν.
Ἐν δὲ ὅτ' ἦι ὡς ἐπὶ τὸν στραθμὸν, ἔνθεν περ ἐγγυ-
ταίῳ ἦν ἡ θάλασσα, ἐν τούτῳ ὀλίγα φροντίσαντες
οἱ στρατιῶται τῆς σφραγίδος, αὐτοὶ τε οἱ φύλακες
τῷ σίτῳ ἐχρησάντο, καὶ ἔσαι μάλιστα λιμῶ ἐπιέζον-
το καὶ τούτοις μετέδωκαν. Ἐς τοσόνδε πρὸς τοῦ κα-
κοῦ ἐπικῶντα, ὡς τὸν πρόδηλον καὶ παρόντα ἦδη
ὀλεθρὸν, τοῦ ἀφανοῦς τε καὶ πρόσω ἐτι ὄντος ἐκ
τοῦ βασιλέως κινδύνου, ξὺν λογισμῷ ἔδοξε σφίσιν
ἐμπροσθεν ποιήσασθαι· καὶ Ἀλέξανδρος καταμα-
θὼν τὴν ἀνάγκην, συνέγνω τοῖς πράξασιν. Αὐτὸς
δὲ ὅσα ἐκ τῆς μάχης ἐπιδραμῶν ξυναγαγεῖν ἠδυνή-
θη εἰς ἐπισιτισμὸν τῇ στρατιᾷ τῇ περιπλεούσῃ ξὺν
τῷ στόλῳ, ταῦτα κομίσοντα πέμπει Κρηθεῖα τὸν
Καλλατιανόν· καὶ τοῖς ἐχθροῖς προσετάχθη, ἐκ
τῶν ἀνὰ τόπων σίτον τε ὅσον δυνατοὶ ἦσαν κατα-
κομίσαι ἀλίσσαντας· καὶ τὰς βυλάνους τὰς τῶν φοι-
νίκων καὶ πρόβατα ἐς ἀγορὰν τῷ στρατῷ· καὶ ἐς ἄλ-
λον αὐτόπον Τηλεφὸν κατεπέμψε, τῶν ἑταίρων, σὺν
σίτῳ αὐτῷ πολλῷ ἀληλεσμένῳ.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προὐχῶρι ὡς ἐπὶ τὰ βασίλεια
τῶν Ἰμδρωσῶν (ὃ δὲ χῶρος Πούρα ὀνομάζεται) ἰνα-
περ ὤφικετο, ἐξ Ἰβρωιν ὀρητῆρις, ἐν ἡμέραις ταῖς
πένδε ἐξήκοντα. Καὶ λέγαναι οἱ πολλοὶ τῶν Εὐγ-
γραμμάτων τὰ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, οὐδὲ τὰ ἑμπαν-
τα ὅσα ἐταλαιπώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ
στρατιὰ, συμβληθῆναι ἄξια εἶναι τοῖς τῆδε πονη-

XVII. Αὐτὸς δὲ Ἡφαιστίων προσιὼν τεχνί-
 ζεν ἐν τοῖς Πατταλοῖς ἄκρην, ἀποπέμψας ἐς τὴν
 ἀνδρῶν τῆς πλησίον γῆς φρεσὶν τε θρύψαντας καὶ
 οὐκ ἴσμιον τὴν χώραν κατασκευάσαντας· καὶ τοῖς
 ἐπιδέοντο τῶν προσχώρων τινὲς βαρβάρων, καὶ ἔστι
 μὴν οὐδὲ διέφθιραν αὐτῶν ἴσμεν προσκαθόντες, πολ-
 λούς δὲ καὶ σφῶν ἀποβαλόντες, ἔφυγον εἰς τὴν ἑρη-
 μον· ὥστε ἐπατελεσθῆναι τοῖς ἐκτεμνομένοι τοῦ ἔργου,
 προσγενομένης αὐτοῖς καὶ ἄλλης στρατιᾶς, ἣν ἡλέ-
 ξανδρος, πυνθόμενος τῶν βαρβάρων τὴν ἐκείθεν,
 πατάκει μετέξοντας τοῦ ἔργου. Παρὰ δὲ τοῖς Πατ-
 ταλοῖς οὐκ ἔσται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς δύο ποταμούς·
 μεγάλους· καὶ οὗτοι ἀμφοτέρω ὑπόθουσι τοῦ Ἰνδοῦ
 τὸ ὄνομα, ἔστι ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ἐνταῦθα καὶ
 σιταθμόν τε καὶ τοσσέηνον ἐκυλεῖ Ἀλέξανδρος. Ὡς
 δὲ προὐπαχωρήσει αὐτῷ τὸ ἔργον, ὃ δὲ παταλῶν ἐπε-
 τόει ἔστι ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐν δεξιᾷ ῥέοντος πο-
 ταμοῦ ἐς τὴν θάλασσαν· ἄκουσάντων μὲν δὲ, δούς
 αὐτῷ τῶν τε ἑπαιτῶν ἐς χιλίους, καὶ τῶν ἐπιπλῶν τε
 καὶ ψιλῶν ἐς ὀκτακισχιλίους, κατὰ τὴν νῆσον τὰ
 Πατταλὰ ἐπέμψει ἀντιπαράγειν τῷ στόλῳ· αὐτὸς
 δὲ τὰς μάχιστα τῶν νέων ταχυνυποδύσας ἀνελκίστων,
 ὄσαι τε ἡμιόκων, καὶ τὰς τρίταντόρους πύλας, καὶ
 τῶν περικούρων ἕταιρ οὐς, ἔθηκε κατὰ τὸν ποταμόν,
 τὸν ἐν δεξιᾷ. Οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ,
 οὐκ ἐπεφύγεσαν οἱ ταύτην Ἰνδοῦ, ἀποστάσαντες τοῦ
 καταπλοῦ ἦν· χειρῶν τε ἐπιγένηται ἐς τὴν ὁπε-
 ραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς, καὶ ὁ ὄντιμος τῷ ῥέει ἁνίων
 ὑπερᾶντιος κοῖλόν τε ἐποίησε τὸν ποταμόν, καὶ τὰ

πύργῳ· διόσωσαν, ὥστε ἐπύοντο αὐτῶν αἱ πλείους τῶν ναῶν· αὐτὴν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διαλύθησαν. Ἐφάρσαν δὲ ἐποκαίλαντες αὐτὰς, πρὶν ποταμὸς διαπεσεῖν ἐν τῷ ὕδατι. Ἐτεραι οὖν συν-
 ἤκοντο. Καὶ τῶν πολλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκ-
 τέρματα ἐς τὴν ἀπαισινίαν τῆς ὁχθρῆς χώρας, συλλαμ-
 βόντες τινας τῶν Ἰνδοῶν, καὶ οἱ τοὶ ἀπὸ τοῦδε ἐξη-
 γούμετο αὐτῶν τὴν πόρον. Ὡς δὲ ἤκουσεν ἰσχυρῶς ἀνα-
 χιῶσαι ἐς αὐτὸς ὁ ποταμὸς, ὥς καὶ διακοσίους ταύτην
 πλοῖους ἐπέχων, ἥπερ εὐρύτατος αὐτὸς αὐτοῦ ἦν,
 τὸ πᾶν πλοῖμα κατέκειτο μέγα ἀπὸ τῆς ἑξω θαλάσσης,
 καὶ αἱ ναῖαι ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο, συμ-
 φέρονται αἱ ἐς διώρυγα, ἐν ᾗ ἦν τινα οἱ ἡγεμόνες
 αὐτῶν ἀποθνήσκοντες.

ΧΙΧ. Ἐνταῦθα ὁρμισάντων, τὸ πάθημα γίνε-
 ται αὐτῶν μεγάλη θαλάσσης, ἥ ἄμποις ὥστε ἐπὶ
 ἑρπυλίου ἀπαισινίαν αὐτοῖς αἱ νῆες. Καὶ τοῦτο
 οὐκ ἔστιν ἔκτατος ἐγγυαλὸς τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἐκ-
 πίπτοντες καὶ αὐτὸ οὐ σμιζοῦν παύσαι· πολὺ δὲ
 δὲ αὐτῶν μέγιστα, ὅπως διελθούσης τῆς ὁχθρῆς προσήει-
 πο τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ἀκρόαυ μετρωρίζοντο. Ὅσας μὲν
 δὲ τῶν ναῶν ἐν τῷ πηλῷ ἰσορῆας κατέλαβεν, αὐταὶ
 δὲ ἀβλαβῶς τε ἐμετρωρίζοντο, καὶ οὐδὲν χαλεπὸν
 παθεῖναι, ἐπλεον αὐταῖς· ὅσαι δὲ ἐν ἑρπυλίου τε
 τῇ γῇ, καὶ οὐ βεβαίως γε τὴν ἀπαισιν ἔχουσαι ὑπελεί-
 φθησαν, αὐταὶ δὲ ἀφρόνως ἐπιδρόντος τοῦ κύματος,
 αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπεσοῦσαι ἐς ἀλλήλας, αἱ δὲ πρὸς
 τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι συνετρίβησαν. Ταῦτα τε οὖν ἐπε-
 σπύσαντο Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ἐν κερ-

ποῦροι· ὅσοι·ν προπύμπει· κατὰ τὸν ποταμὸν τῷδε
 κατασκευασμένους τὴν νῆσον, ἐς ἥντινα οἱ ἐπιχόρητοι
 ἔφασκεν ὀφιστεῖα εἶναι αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν εἶναι
 ἐπὶ θαλάσσαν. Κίλλουτα δὲ τῇ νήσῳ τὸ ὄνομα εἶλε-
 γον. Ὡς δὲ ἐξηγγέλθη, ὅτι ὄρμισ· τε ἐν τῇ νήσῳ
 εἶσι, καὶ αὐτὴ μεγάλη, καὶ ὕδωρ ἔχουσα, ὃ μὲν ἄλ-
 λος αὐτῷ στόλος ἐς τὴν νῆσον κατέσχευ· αὐτὰς δὲ
 ταῖς ὀφιστεῖα πλεούσαις τῶν νεῶν ἐπέκεινα προὐχούσαι,
 ὡς ἀπιδεῖν τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐκβολὴν τὴν ἐς τὴν θα-
 λάσσαν, εἰ παρέχοι τὸν ἐκπλοὺν εὐπορόν. Ἡρώδης
 θύοντες δὲ ἀπὸ τῆς νήσου σταδίους ὅσον διακοσίους,
 ἀφορῶσαι ἄλλην νῆσον ταύτην ἥδη ἐν τῇ θαλάσσῃ·
 τότε μὲν δὴ ἐπανῆλθον ἐς τὴν ἐν τῷ ποταμῷ νῆσον,
 καὶ πρὸς τοῖς ἄκροις αὐτῆς καθορμισθεὶς, ὅθεν τοῖς
 θεοῖς Ἀλέξανδρος, ὅσοις ἔφασκεν ὅτι παρὰ τοῦ Ἄρ-
 μωνος ἐπηγγελμένον ἦν θύσαι αὐτῷ. Ἔς δὲ τὴν
 ὑστεραίαν κατέπλει ὡς ἐπὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐν τῷ πόν-
 τῳ νῆσον· καὶ προσχὼν καὶ ταύτῃ, ἔδωκε καὶ ἐν ταύ-
 τῃ ἄλλας αὖ θυσίας, ἄλλοις τε θεοῖς καὶ ἄλλοι τρό-
 πῳ. Καὶ ταύτας δὲ καὶ ἐπιθεοπισμόν· θύειν τοῦ
 Ἀρμωνος. Ἀπὸ δὲ, ἐπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποτα-
 μὸς τὰς ἐκβολὰς, ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὡς μὲν εἶλε-
 γον, ἀπιδεῖν, εἰποι τις χώρα πᾶσιλον ἀντοχεῖ ἐν τῷ
 πόντῳ· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥμισυτε ὡς πεπλαυνῆναι
 τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θαλάσσαν. Ἐνταῦθα
 ταύρους τε σφαῖας τῷ Ποσειδῶνι, ἔφηκεν ἐς τὴν
 θαλάσσαν· καὶ σπείσας ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, τὴν τε φιά-
 λην χρυσοῇν οὖσαν, καὶ κρατῆρας χρυσοῦς ἐνέβαλλεν
 ἐς τὸν πόντον· χαριστήρια· εὐχόμενος σῶδον οἱ πα-

οὐκ ἐμνήσθη τὸν στρατὸν τὸν κεντικόν, ὅτι καὶ διὰ
 Ἰσχυρῶς ἐπενόησεν στέλλειν ὡς ἐπὶ τὸν κόλπον τοῦ Περσέως,
 καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ
 Τίγριτος.

XX. Ἀπὸ νηλεῶν δὲ ὀπίσω ἐς τὰ Πάττια, τῆς
 τοῦ Περσέως περικυλισμένης καταλαμβάνεται, καὶ Πείθου
 θύει τῇ στρατιᾷ ἀφικνόμενον, καὶ τοῖς τῇ ἑμπάντῃ καὶ
 τριταρχομένῃ ἐφ' οἷσπερ ἐστάλη. Ἰσχυρῶν μὲν
 οὐκ ἐπέστη, παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐπιχειρησιν
 τοῦ ἀποστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τῇ κατασκευῇ
 καὶ οὐκ ἐπὶ ταῦτα ἐπενόησεν στόλον ὑπολείπεσθαι.
 νεῶν οὐκ ἄλλων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Παττίαις, ἵνα
 πρὸς ἐκείνῃ ὁ παταμός ὁ Ἰνδός. Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ
 ἔσθρον ἀφίκετο τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ κατέπλεε αὐθις ἐς
 τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὡς καταμαθεῖν, ὅτι εὐπε-
 ροτέρα ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς πόντον γίνεται ἀπὸ
 καὶ δὲ ἄλλων τὰ στάματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ
 ἐς παρὰ τὸν μέγιστον ἀντακσίαν καὶ χιλίους. Ἐν
 δὲ τῇ κατάπλῃ ἀφίκετο [τῆς ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ]
 ἐς λίμνην μεγάλην, ἣν τινες ἀκαχόμενος ὁ παταμός
 τυχόν, δὲ καὶ ἐκ τῶν πλείων ὑδάτων ἐμβέοντων ἐς αὐ-
 τήν, μεγάλην τε παρὰ καὶ πόλιν θάλασσης μέγιστον
 ἐκινῶσαν, καὶ καὶ καὶ ἰχθύες ἤδη ἐκ αὐτῇ αὐτῶν ἀπὸ
 θάλασσης ἐφαίνοντο, μέγιστες τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ θάλα-
 σσῃ. Προσσημνωθεὶς αὖν κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα
 παρὰ οἱ καθηκόμενοι ἐκχαῶντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν
 ταῖς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεονάρτῳ αὐτῷ, καὶ
 ταῖς κερκούρουσιν ἑμπάντας. Αὐτὸς δὲ ταῖς πρῶ-
 τισι καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολήν.

τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ προελθὼν καὶ ταύτη ἐς τὴν θάλασσαν, εὐποροτέραν τε κατέμαθε τὴν ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολήν. Καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγυλῷ, καὶ τῶν ἱππέων τινὲς ἅμα οἱ ἔχον, παρὰ θάλασσαν ἤει σταθμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἀποσπεπτόμενος καὶ φρέατα θρύπτεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχουσιν ἐδραβεσθαι πόσιοντις, αὐτὸς μὲν δὴ ἐπανελθὼν ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἀπέπλει ἐς τὰ Πάκταλα· μέρος δὲ τοῦ στρατοῦ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐργασομένους, κατὰ τὴν παραλία ἐτάμεν, ἐπανίστασθαι καὶ τοίτοις προσιτάξας ἐς τὰ Πάκταλα. Αὐθις δὲ ὥς ἐπὶ τὴν λίμνην καταπλεύσας, ἄλλους νεωσοῖσις ἐνταῦθα κατεσκήυασε, καὶ φύλακην καταλιπὼν τῷ χωρίῳ, οἶκόν τε ὅσον καὶ ἐς τέσσαρας μῆνας ἐξαρκέσαι τῇ στρατῇ ἐπηγάγετο, καὶ πάλιν, ὅσα ἐν τῷ παράπλῳ παρεσπύασιν.

XXI. Ἦν δὲ ἐν μὲν τῷ τότε ἀπορὴς ἡ ὥρα ἐς τὸν πλοῦν· οἱ γὰρ ἐσθιοῖσι ἄνεμοι κατεῖχον, οἱ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ οὐ καθάπερ κατ' ἡμῶν ἀπ' ἔρπου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης πάντα νέτον· μάστιγα ἀνέμῳ ἴστανται. Ἀπὸ δὲ τοῦ χειμῶνος, τὴν ἀρχὴν τὸ ἀπὸ Πλευσίδων ὀύσεως ἔστι ἐπὶ τροπᾷ, ὥς ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, πλόημα εἶναι ναυτῶν ἐξηγγέλλετο. Τότε γὰρ κατὰ γῆν μάλλον, οἷα δὲ πολλὰ ἔδειξεν ἐξ οὐρανοῦ βεβρεγμένην, αὖρας ἴστασθαι μάλα καὶ ἐς τὸν παράπλουν ταῖς τε νῆσιν καὶ τοῖς ἰσίοις θυμίστρους. Ἰνάρχος μὲν δὲ ἐπιταχθεὶς τῷ ναυτικῷ προσίμενε τὴν ὁδὸν τοῦ παράπλου· αὐτὸς δὲ ἄρως ἐκ Πάκταλων, ἔστι μὲν ἐπὶ

τὸν ποταμὸν τὸν Ἀράβιον ἐν τῇ στρατιᾷ πᾶσιν
 προῦχον. Ἰκκίδαν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν
 τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζοτά-
 ρων καλοσημένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐται-
 ρικῆς τό, τε ἄγῃμα καὶ ἵλην ἀφ' ἐκείτης ὑπαρχίας
 καὶ πρὸς ἐκποτοξότους ἐμμεντας, ὡς ἐπὶ τὴν θάλασ-
 σαν ἐκ ἀριστερᾷ ἐειράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὡς
 κατὰ τὸν παράπλουτον ἀφ' ὅπου εἶναι τῇ στρατιᾷ τῇ
 περὶ πλοῦσιν, καὶ ἄρα ὡς τοῖς Ἀραβίταις, τοῖς ταύτῃ
 Ἀνδρῶν αὐτανόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν, ἄφρων ἐπιπε-
 σσῶν, ἵετι μηδὲν φέρον· οὐταῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν
 εἰραμένην ἀπέπρακτο· τῆς δὲ ὑποκυφθείσης· δυνά-
 μεος Ἑφραισίων αὐτῷ ὑπερῆτο· Ἀραβίται μὲν δὴ,
 ἔθνος καὶ τοῦτο αὐτανόμον τῶν περὶ τὸν Ἀράβιον
 ποταμὸν κενανόντων, οὐτα ὑψόμαχοι δόξαντες εἶναι
 Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε ὑποδύναμι δὴ λήσαντες, ὡς προσά-
 γοντες ἐπύθοντο· Ἀλέξανδρος, φανέσων ἐς τὴν ἔρη-
 μον· Ἀλέξανδρος δὲ διαβίς πρὸς Ἀράβιον ποταμὸν,
 σταθὴν τε καὶ ἀλγόνου ἡδαιος, καὶ θελθὼν ἐκ νυκτὸς
 τῷ ἐρήμονι τὴν πολλὴν, ὑπὸ πῃ ἔρι πρὸς τῇ οἰκον-
 μῇ, ἦν· καὶ τοὺς μὲν πύλῳς ἐν ταῖς ἐκείλευσιν ἐπο-
 σθαι, τοὺς δὲ ἵππους ἀναλαβὼν αὐτῶς, καὶ ἐς ἵλας
 κατακείμεναι, ὅπως ἐπιπλεῖστον τοῦ πεδίου ἀπάρχοιεν,
 ἐπὶ τῇ αὐτῇ χάρακι τῶν Ἀραβίων· ὅσοι μὲν δὴ ἐς ἀλ-
 κὴν ἐτρανέοντο αὐτῶν, κατακλήθησαν πρὸς τῶν ἵπ-
 πων· πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐκείλευσιν· ὁ δὲ, τότε
 μὲν αὐτοστρατηγέδμενος πρὸς αὐτὸν πολλῶν ὕδατι, ὡς δὲ
 καὶ ἀπὸ Ἑφραισίων αὐτῷ ἑμοῦ, ἡδῆ ἦσαν, πρὸς αὐ-
 τῶν ἐς τὸ πρῶτον· Ἀραβόμενος δὲ ἐς αὐτὴν, ὑπερ-

σχιωθήναι ἀπὸ τοῦ καυλοῦ. Καὶ τῶν λαγωῶν λέγεται ὅτι παραθεόντων ἔχονται ἐν ταῖς θριξίν αἱ ἀκάνθαι, καὶ οὕτω τοὶ ἀλίσκοιντο οἱ λαγωοί, καθάπερ ὑπὸ ἱξοῦ αἱ ὄρνιθες, ἢ τοῖς ἐγκλίστοις οἱ ἱχθύες· σιδήρῳ δὲ ὅτι διακοπῆναι οὐ χαλεπὴ ἦν· καὶ ὅπου ὅτι ἀνῆει πολὺν δ' καυλὸς τῆς ἀκάνθης τεμνομένης, ἔτι πλείονα ἢ αἱ συκαὶ τοῦ ἥρος, καὶ δοριμύτερον.

XXIII. Ἐνθεν δὲ διὰ τῆς Γαδρωσῶν χώρας ἦεν ὁδὸν χαλεπὴν, καὶ ἄπορον τῶν ἐπιτηδείων, τῶν τε ἄλλων, καὶ ὕδωρ πολλαχοῦ τῇ στρατιᾷ οὐκ ἦν· ἀλλὰ νύκτωρ ἠναγκάζοντο γῆν πολλὴν πορεύεσθαι, καὶ προσωτέρω ἀπὸ θαλάσσης, ἐπεὶ αὐτῷ γε ἐν σπουδῇ ἦν ἐλθεῖν τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς χώρας, καὶ ἰμμένας τε ἰδεῖν τοὺς ὄντας, καὶ ὅσα τε ἐν παρόδῳ γενοίτο τῷ ναυτικῷ παρασκευάσαι, ἢ φρόντα ὀρούσοντας, ἢ ἀγορᾶς πού ἢ ὁρμὸν ἐπιμεληθέντας. Ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα παντὶ πᾶσι τὰ πρὸς τὴν θαλάσσην τῆς Γαδρωσῶν γῆς. Ὁ δὲ Θόαντα τὸν Μανδροδώρου καταπέμπει ἐπὶ θάλασσαν ζὺν ὀλίγοις ἱππέυσι, κατασκευόμενον, εἶπον τις ὁρμὴς ἂν τυγχάνει ταύτη, ἢ ὕδωρ οὐ πόρρω ἀπὸ θαλάσσης, ἢ τι ἄλλο τῶν ἐπιτηδείων· καὶ οὗτος ἐπ' ἀνελθὼν ἀπήγγειλεν ἀλίεας τινὰς καταλαβεῖν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐν καλύβαις πεντηκονταεταῖς· πεποιῆσθαι δὲ τὰς καλύβας, ζυνθέντας τὰς κόγχας· στέγην δὲ εἶναι αὐταῖς τὰς ἀκάνθας τῶν ἱχθύων· καὶ τοὺς τοὺς ἀλίεας ὕδατι ὀλίγῳ διαχρῆσθαι, χαλεπῶς διαμώμενους τὸν πόρληκα· καὶ οὐδὲ τοῦτω πάντῃ γλυκεῖ τῷ ὕδατι. Ὡς δὲ ἀφίστατο Ἀλέξανδρος ἐς χώρον τινα τῆς Γαδρωσίης, ἵνα ἀφ-

φθονώτερος ἢν σίτος, διανέμει ἐς τὰ ὑποζύγια τὸν καταληφθέντα· καὶ τοῦτον σημηνάμενος τῇ ἑαυτοῦ σφραγίδι, κατακομίζεσθαι κελεύει ὡς ἐπὶ θάλασσαν. Ἐν ᾧ δὲ ἦει ὡς ἐπὶ τὸν σταθμὸν, ἔνθεν περ ἐγγυ-
ταίῳ ἢ ἡ θάλασσα, ἐν τούτῳ ὀλίγα φροντίσαντες οἱ στρατιῶται τῆς σφραγίδος, αὐτοὶ τε οἱ φύλακες τῷ σίτῳ ἐχρησάτο, καὶ ἔσαι μάλιστα λιμῶ ἐπιέζον-
το καὶ τούτοις μετέδωκαν. Ἐς τοσόνδε πρὸς τοῦ κα-
κοῦ ἐκίκωντο, ὡς τὸν πρόδηλον καὶ παρόντα ἤδη ὀλεθρὸν, τοῦ ἀφανοῦς τε καὶ πρόσω ἐτι ὄκτος ἐκ τοῦ βασιλέως κινδύνον, ξὺν λογισμῷ ἔδοξε σφίσιν ἐμπροσθεν ποιήσασθαι· καὶ Ἀλέξανδρος καταμα-
θὼν τὴν ἀνάγκην, συνέγνω τοῖς πράξασιν. Αὐτὸς δὲ οὐκ ἐκ τῆς πόλεως ἐπιδραμὼν ξυναγαγεῖν ἠδυνή-
θη εἰς ἀπιστισμόν τῇ στρατιᾷ τῇ περιπλεούσῃ ξὺν τῷ στόλῳ, ταῦτα κομίσοντα πέμπει Κρηθεῖα τὸν Καλλαττιανόν· καὶ τοῖς ἐγχωρίοις προσετάχθη, ἐκ τῶν ἀνω τόπων σίτον τε ὅσον δυνατοὶ ἦσαν κατα-
κομίσαι ἀλυσαντας· καὶ τὰς βυλάνους τὰς τῶν φοι-
νίκων καὶ πρόβατα ἐς ἀγορὰν τῷ στρατῷ· καὶ ἐς ὕλ-
λον αὐτόπον Τήλεφον κατέπεμψε, τῶν ἑταίρων, συν-
σίτῳ αὐτῷ πολλῶν ἀληλεσμένων.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προὐχόμενος ὡς ἐπὶ τὰ βασίλεια τῶν Ἰνδρωσῶν (ὃ δὲ χώρας Πούρα ὀνομάζεται). Ἰνα-
περ ἀφίκετο ἐξ Ὠρων ἀρμητῆς, ἐν ἡμέραις ταῖς πάσαις ἐξήκοντα. Καὶ λέγαναι οἱ πολλοὶ τῶν συγ-
γραφέων τὰ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, οὐδὲ τὰ ἑμπαν-
τα ὅσα ἐταλαιπώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἢ
στρατιᾷ, συμβληθῆναι ἄξια εἶναι τοῖς τῆδε πορη-

θεῖσι πόνοις· οὐ μὴν ἄγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῇ
 ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα, ταύτῃ ἐλθεῖν (τοῦτο μὲν μό-
 νος Νέαρχος λέγει ὧδε) ἀλλὰ ἀκούσαντες γάρ, ὅτι
 οὐπω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ἦν στρατιᾷ ἀπε-
 σώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις [ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε]· καὶ καί-
 την δὲ ἔλεγον· οἱ ἐπιχώριοι· ἦν· αἴκουσε· μόνοις τῆς
 στρατιᾶς ἀποσωθῆναι. Κύρον δὲ τὸν Κημύβυσον,
 ἦν ἐπὶ μόνοις καὶ τοῦτον. Ἐλθεῖν γάρ, ὃ καὶ
 Κύρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὡς ἐμβαλεῖντα ἐς
 τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ, ἐπὶ τῆς ἀφαιρίας τε καὶ
 ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀπολείσαντα τὴν πολλὴν
 τῆς στρατιᾶς· καὶ ταῦτα Ἀλέξανδρον ἐγγυελλόμενα,
 εἶναι ἐμβαλεῖν πρὸς Κύρον καὶ Σεμίραμιν. Τούτων
 τε οὖν ἕνεκα, καὶ ἅμα ὡς τῇ ναυτικῇ ἐγγύησαν ἐκ-
 πορίζεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, λέγει Νέαρχος ταύτην πρα-
 πῆναι Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τε οὖν πᾶνμα ἐκφλέγον,
 καὶ τοῦ ὕδατος τὴν ἀπορίαν πολλὴν τῆς στρατιᾶς
 διαφθεῖραι, καὶ μάστιγα δὴ καὶ ὑπόζυγια· ταῦτα
 μὲν δὴ πρὸς τοῦ βάρους τε τῆς ψάμμου καὶ τῆς
 θέρμης, ὅτι περασμένη ἦν, καὶ πολλὰ δὲ καὶ δύστη-
 νὰ πόλλυσθαι· καὶ γὰρ καὶ χηλόφοις ἀνενεργῶνεν
 ὑψηλοῖς, ψάμμον βαθείας οὐ κρησμένης, ἀλλ' οἷας
 δέχεσθαι, καθάπερ ἐς πηλὸν ἢ ἐτι μᾶλλον ἐς χιόνα
 ἀπώτητον ἐπιβαίοντας· καὶ ἅμα ἐν ταῖς προσβά-
 σεσσι τε καὶ καταβαίνοντας αὐτοὺς τε ἵππους καὶ τοὺς
 ἡμιόνους, ἐτι μᾶλλον καταπαθεῖν τῇ ἀνωμαλίᾳ τῆς
 ὁδοῦ, καὶ ἅμα ἀβεβαίως· πῶς δὲ σταθμῶν τὰ μήκη
 πείσαι οὐχ ἥκιστα τὴν στρατιάν· ἀπορία γὰρ ὕδα-
 τος οὐ ξύμμετρος οὔσα μᾶλλον τι ἢ γὰρ πρὸς ἀνάγκην

τὰς πορείας ποιεῖσθαι. Ὅποτε μὲν δὴ τῆς νύκτος ἐπελθόντες τὴν ὁδόν, ἦν τινα ἀνύσαι ἐχρῆν, ἔωθεν πρὸς ὕδαρ ἔλθουσαν, οὐ πάντῃ ἐταλαιπαροῦντο· προχωροῦσης δὲ τῆς ἡμέρας, ὑπὸ μήκους τῆς ὁδοῦ, εἰ ὁδοποροῦντας ἐτι ἐγκαταληφθεῖεν, ἐνταῦθα ἂν ἐταλαιπαροῦντο πρὸς τοῦ καύματος τε καὶ ἕμα δίψει ἀπαύστω ἐχόμενοι.

XXV. Τῶν δὲ δὴ ὑποζυγίων πολὺς ὁ φθύρος καὶ ἐκούσιος τῇ στρατιᾷ ἐγίνετο· ξυνιόντες γάρ, ὅποτε ἐπιλείποι σαφῶς τὰ σκία, καὶ τῶν ἱππων τοὺς πολλοὺς ἀποσφάζοντες, καὶ τῶν ἡμιόνων τὰ κρέα ἐσίουοντο, καὶ ἄλλον δίψει ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἢ ὑπὸ καμάντου ἐκλείποντας· καὶ ὁ τὴν ἀντρέκειαν τοῦ ἔργου ἐξέλεγε, ὑπὸ τε τοῦ πόρου οὐδεὶς ἦν, καὶ ὅτι ἐν ἑσπέρῃ τὰ αὐτὰ ἡμάρτανον· καὶ Ἀλέξανδρον αἰὲν οὕτως ἐλελήθει τὰ γιγνόμενα, ἴασι δὲ τῶν παρόντων ἑώρα, τὴν τῆς ἀγνοίας προσποίησιν μᾶλλον τι, ἢ τὴν ὡς γιγνωσκόμενων ἐπιχώρησιν. Οὐκ οὐδὲ τοὺς νόσω κείμενους τῆς στρατιᾶς, οὐδὲ τοὺς διὰς κάματος ὑπολειπομένους ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἄγειν ἐτι ἦν ἐν μαρῶς, ἀπορεῖα τε τῶν ὑποζυγίων, καὶ ὅτι τὰς ἀμάξας αὐτοὶ κατέκοπτον, ἀπόρους οὖσας αὐτοῖς ὑπὸ βίβλους τῆς ψάμμου ἄγεσθαι· καὶ ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις σταθμοῖς διὰ ταῦτα ἐξηναγάζοντο οὐ τὰς βραχυτάτας ἰσχυρῶν οὐδ᾽ ἀλλὰ τὰς εὐπορωτάτας τοῖς ζεύγεσι καὶ οὕτως οἱ μὲν νόσω κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑπελείποντο, οἱ δὲ ὑπὸ καμάντου ἢ καύματος, ἢ τῷ ὄρει οὐκ ἀντέχοντες· καὶ οὔτε οἱ ἄξοντες ἦσαν, οὐ-

τε οἱ μένοντες θεραπεύσοντες· σπουδῇ γὰρ πολλῇ ἐ-
 γλυγτετο ὁ στόλος, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ παντός προθύ-
 μῳ, τὸ καθ' ἑκάστους ξὺν ἀνάγκῃ ἡμελεῖτο· οἱ δὲ
 καὶ ὑπὸν κάτοχοι κατὰ τὰς ὁδοὺς γενόμενοι, οἷα δὲ
 νυκτός τὸ πολὺ τῆς πορείας ποιούμενοι, ἔπειτα ἔξα-
 ναστάντες, οἷς μὲν δύναμις ἔτι ἦν, κατὰ τὰ ἴχνη τῆς
 στρατιῆς ἐφομαρτήσαντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώ-
 θησαν· οἱ πολλοὶ δὲ, ὥσπερ ἐν πελάγει ἐκπεσόντες,
 τῇ ψάμμῳ ἀπώλοντο. Ξυνήνεχθη δὲ τῇ στρατιᾷ καὶ
 ἄλλο πάθημα, ὃ δὴ οὐχ ἥκιστα ἐπίσταν αὐτοὺς τε
 καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια. Ἦσκει γὰρ ἡ Γα-
 δρωσίαν γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθαπεροῦν
 καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ
 τὰ ὄρη, ἵνα περ προσφέρονται τε αἱ νεφέλαι ὑπὸ τοῦ
 πνεύματος, καὶ ἀναχέονται, οὐχ ὑπερβαλλούσαι τῶν
 ὄρων τὰς κορυφαίς. Ὡς δὲ ἠυλίσθη ἡ στρατιὰ πρὸς
 χειμάρρῳ ὀλίγου ὕδατος, αὐτοῦ δὲ ἕνεκα τοῦ ὕδα-
 τος, ἀμφὶ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτός, ἐμπλησθεὶς
 ὑπὸ τῶν ὄμβρων ὁ χειμάρρῳς ὃ ταύτῃ φέων, ἀφα-
 ρῶν τῇ στρατιᾷ γεγενημένων τῶν ὄμβρων, τοσοῦτο
 ἐπῆλθε τῷ ὕδατι, ὥς γύναια καὶ παιδάρια τὰ πολλὰ
 τῶν ἐπομένων τῇ στρατιᾷ διαφθεῖραι, καὶ τὴν κα-
 τασκευὴν τὴν βασιλικὴν ξύμπανσαν ἀφανίσαι, καὶ
 τῶν ὑποζυγίων ὅσα ἀπελείπετο· αὐτοὺς δὲ μόλις καὶ
 χαλεπῶς ξὺν τοῖς ὄπλοις οὐδὲ τούτοις πᾶσιν, ἀπο-
 σωθῆναι· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ πίνοντες, ὅποτε ἐκ καύ-
 ματός τε καὶ δίψους ὕδατι ἀθρόῳ ἐπιτύχοιεν, πρὸς
 αὐτοῦ τοῦ ἀπαύστου ποτοῦ ἀπώλοντο. Καὶ τούτων
 ἕνεκα Ἀλέξανδρος τὰς στρατοπεδείας οὐ πρὸς τοῖς

ὑδασιν αὐτοῖς τὸ πολὺ ἐποιεῖτο, ἀλλὰ ἀπέχων ὅσον εἴκοσι σταδίους μάλιστα, ὥς μὴ ἀθρόους ἐμπίπτοντας τῷ ὕδατι, αὐτοὺς τε καὶ τὰ κτήνη ἀπόλλυσθαι καὶ ἅμα τοὺς μάλιστα ἀκράτορας σφῶν ἐπεμβαίνοντας ἐς τὰς πηγὰς, ἢ τὰ ρεύματα, διαφθείρειν καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ τὸ ὕδωρ.

XXVI. Ἐνθεν δὴ ἔργον καλὸν, εἴπερ τι ἄλλο τῶν Ἀλεξάνδρου, οὐκ ἔδοξε μοι ἀφανίσει, ἢ ἐν τῇδε τῇ χώρῃ πραχθέν, ἢ ἔτι ἔμπροσθεν ἐν Παραπαμισδαίαις, ὡς μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· ἵεναι μὲν τὴν στρατιὴν διὰ ψάμμου τε καὶ τοῦ καύματος ἤδη ἐπιφλέγοντες, ὅτι πρὸς ὕδωρ ἔχρην ἐξανύσαι (τὸ δὲ ἦν πρόσθεν τῆς ὁδοῦ), καὶ αὐτῶν τε Ἀλέξανδρον δίψει πατεχόμενον, μόλις μὲν καὶ χαλεπῶς, πεζὸν δὲ ὁμῶς ἡγεῖσθαι· ὥς τε καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας (οἷά-περ φιλεῖ ἐν τῷ τριῷδαι) κουφοτέρως φέρειν τοὺς πόρους, ἐν ἰσότητι τῆς ταλαιπωρήσεως· ἐν δὲ τούτῳ τῶν ψιλῶν τινος, κατὰ ζήτησιν ὕδατος ἀποτραπέντας ἀπὸ τῆς στρατιᾶς, εὗρεῖν ὕδωρ συλλελεγμένον ἐν τινι χαράδρῃ οὐ βαθείᾳ, ὀλίγην καὶ φαύλην πίδακα· καὶ τοῦτο οὐ χαλεπῶς συλλέξαντας σπουδῇ ἰέναι παρ' Ἀλέξανδρον, ὥς μέγα δὴ τι ῥαχιδὴν φέροντας· ὥς δὲ ἀπέλαζον ἤδη, ἐμβαλόντας ἐς κράνος τὸ ὕδωρ προσενεγκεῖν τῷ βασιλεῖ. Τὸν δὲ λαβεῖν μὲν, καὶ ἀπαινεῖσαι τοὺς κομίσαντας· λαβόντα δὲ, ἐν ὅψει πάντων ἐκχεῖν· καὶ ἐπὶ τῷδε τῷ ἔργῳ ἐς τοσόνδε ἐπιβόρωςθῆναι τὴν στρατιάν ξύμπασαν, ὥς τε εἰκάζειν ἂν τινα πότον γενέσθαι πᾶσιν ἐκείνο τὸ ὕδωρ τὸ πρὸς Ἀλέξανδρου ἐκχυθέν. Τοῦτο ἐγὼ, εἴπερ τε

ἄλλο, τὸ ἔργον εἰς καρτερίαν τε καὶ ἅμα στρατηγίαν ἐπαινώ Ἀλεξάνδρου. Ἐυτηνέχθη δέ τι καὶ τοιόνδε τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Οἱ γὰρ ἡγεμόνες τῆς ὁδοῦ τελευτῶντες οὐκέτι μεμνησθαι ἔφασκον τὴν ὁδόν, ἀλλ' ὑφανισθῆναι τὰ σημεῖα αὐτῆς πρὸς τοῦ ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος· καὶ οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ φάσμῳ πολλῇ τε καὶ ὁμοίᾳ πάντῃ τετημένῃ, ὅτω τεκμηριώσονται τὴν ὁδόν· οὐτ' οὖν θένδρα ξυνήθη κατ' αὐτὴν πεφυκότα, οὔτε τινα γήλοφον βέβαιον ὑπεστηκότα, οἳ δὲ πρὸς τὰ ἄστρα ἐν νυκτὶ ἢ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν ἥλιον μεμελετήσθαι σφίσι τὰς πορείας, καθάπερ τοῖς ναύταις πρὸς τῶν ἀρκτων· τὴν μὲν φοίνεξι τὴν ὀλέγην· τὴν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τὴν μείζονα. Ἐνθα δὲ Ἀλεξάνδρου συνιόντα, ὅτι ἐν ἀριστερᾷ δεξιᾷ ἀποκλίναντα ἄρειν, ἀναλαβόντα ὀλίγους ἅμα οἰσπείας· ὥς δὲ καὶ τούτων οἱ ἵπποι ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ καύματος, ἀπολιπεῖν καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς· αὐτὸν δὲ ζῆν πάντε τοῖς πᾶσιν ἀφιππάσασθαι, καὶ εὐρεῖν τὴν θάλασσαν· διαμησάμενόν τε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τὸν πύχληκα, καὶ ἐπιτοχεῖν ὕδατι γλύνκεϊ καὶ καθαρῷ, καὶ οὕτω μετελθεῖν τὴν στρατιάν πᾶσαν, καὶ ἐν ἑπτὰ ἡμέραις ἵεναι παρὰ τὴν θάλασσαν ὑδρευομένους ἐκ τῆς ἡρόνος. Ἐνθεν δὲ (ἤδη γάρ τι γινώσκειν τὴν ὁδὸν τοὺς ἡγεμόνας) ἐπὶ αὐτῆς μεσογαίας ποιεῖσθαι τὸν στόλον.

XXVII. Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Γαδρωσίω τὰ βασίλεια, ἀναπαύει ἐνταῦθα τὴν στρατιάν· καὶ Ἀπολλοφάνη μὲν παύει τῆς σατραπείας, ὅτι οὐδενὸς ἔγνω ἐπιμεληθέντα τῶν προσηγγελημένων. Θέ-

αὐτοὶ δὲ σατραπεύειν τῶν ταύτῃ ἔταξε· τούτου δὲ
 νόσῳ τελευτήσαντος, Σιβύρτιος τὴν σατραπείαν ἐκ-
 δέχεται· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Καρμανίας σατραπείης ἦν,
 νεωστὶ ἐξ Ἀλεξάνδρου ταχθεὶς· τότε δὲ τούτῳ μὲν
 Ἀραχωτῶν τε καὶ τῶν Γαδρωσίων ἄρχειν ἐδόθη·
 Καρμανίαν δὲ ἔσχε Τληπόλεμος ὁ Πυθοφάνους.
 Ἦδη τε ἐπὶ Καρμανίας προὔχῳρει ὁ βασιλεὺς, καὶ
 ἀγγάλλεται αὐτῷ, Φίλιππον τὸν σατραπὴν τῆς Ἰν-
 δῶν γῆς, ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων, δό-
 λῳ ἀποθανεῖν· τοὺς δὲ ἀποκτείναντας, ὅτι οἱ σω-
 ματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες, τοὺς μὲν
 ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὑστερον λαβόντες,
 ἀπάντησαν· Ταῦτα δὲ ὥς ἔγνω, ἐπέμπει γράμματα
 ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδημόν τε καὶ Ταξίλῃν, ἐπιμελεῖ-
 σθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγ-
 μένης, ἔστ' ἂν αὐτὸς σατραπὴν ἐκπέμψαι ἐπ' αὐτῆς.
 Ἦδη δ' ἐς Καρμανίαν ἔχοντες Ἀλεξάνδρου, Κρατε-
 ρὸς ἀφικνεῖται, τὴν τε ἄλλην στρατιάν ὅμα αἱ ἄγου·
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας, καὶ Ὀρδάνην τὸν ὑποστάντα
 καὶ νεωτερίσαντα συνεληφώς· Ἐνταῦθα δὲ Σασάν-
 νος τε ὁ Ἀρείων καὶ ὁ Δράγγων σατραπείης ἦκε· καὶ
 ξὺν αὐταῖς Φαρισμάνης ὁ Φραταφέρου τοῦ Παρ-
 θυσαίων καὶ Ἰρκανίων σατραπέου παῖς· Ἦκον δὲ καὶ
 οἱ στρατηγοὶ οἱ ὑπολειφθέντες ὅμα Παρμενίωνι ἐπὶ
 τῆς στρατιᾶς τῆς ἐν Μηδίᾳ, Κλέανδρος τε καὶ Σι-
 τάλκης, καὶ Ἡράκων, τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς καὶ
 οὗτοί γε ἄγοντες· Τοὺς μὲν δὴ πρὸς Κλέανδρον τε
 καὶ Σιτάλκην, πολλὰ ἐπικαλοῦντων αὐτοῖς τῶν τε
 ἐγχωρίων καὶ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς, ὡς ἰερά τε πρὸς

αὐτῶν σεσυλημένα, καὶ θήκας παλαιὰς παρηρημένας καὶ ἄλλα ἄδικα ἔργα ἐς τοὺς ὑπαρχοὺς τετολημένα καὶ ἀτάσθαλα. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλη, τοὺς μὲν ἀπέκτεινεν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις δέος εἶναι, ὅσοι στραταίῃ ἢ ὑπαρχοὶ ἢ νομάρχαι ἐπολιέμεντο, τὰ ἴσα ἐκείνοις πλημμελοῦντας περὶσσεύειν· καὶ τοῦτο εἰπὲρ τι ἄλλο, κατέσχευεν ἐν κόσμῳ τὰ ἔθνη τὰ ἐξ Ἀλεξάνδρου δορυάλωτα, ἣ ἐκόντα προσχωρήσαντα, τῶν αὐτῶν μὲν πλήθει ὄντα, τόσων δὲ ἀλλήλων ἀφαιρετότα, ὅτι οὐκ ἐξῆν ὑπὸ τῇ Ἀλεξάνδρου βασιλείᾳ ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀρχομένους ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. Ἡρώων δὲ τότε μὲν ἀφείλη τῆς αἰτίας· ἐλόντων δὲ ὑστερον ἐξελεγχθεὶς πρὸς ἀνδρῶν Σουαίων, σεσυλημένας τὸ ἐν Σούσοις ἱερὰς, καὶ οὗτος ἔδωκε δίκην. Οἱ δὲ ἐν Στασάνορι καὶ Φραταφίρῃ πλήθος τε ὑποζυγίων παρ' Ἀλεξάνδρον ἄγοντες ἦλθον, καὶ καμῆλας καὶ ἄλλας, ὡς ἔμαθον, ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρωσίαν ἄγει, εἰκόσαντες, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐκείνα πείσεται αὐτῷ ἢ στρατιᾷ, αἱ ἤδη ἔπαυσε. Καὶ οὖν καὶ ἐν καιρῷ μὲν οὗτοι ἀφίκοντο, ἐν καιρῷ δὲ οἱ κάμηλά τε καὶ τὰ ὑποζύγια· διένειμε γὰρ ξύμπαντα Ἀλέξανδρος, τοῖς δὲ κατὰ λόχους, ὅπως τὸ πλῆθος τῶν ὑποζυγίων τε καὶ καμήλων αὐτῷ ἐυνέβαιμεν.

XXVIII. Ἦδη δὲ τινες καὶ τωιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἐμοὶ λέγοντες, ὡς συζεύξας δύο ἑρμαμάξας, κατακείμενος ἐὼν τοῖς ἱταίοις κατασλούμενος, τὴν διὰ Καρχηδονίας ἦγεν, ἣ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐντεφαναμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο· προῖκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφήν, παρὰ τῆς

ἔδωκε συγκαταμισμένα πρὸς τῶν Καρμανίων. Καὶ
 ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου Βαρχείας ἀπει-
 κάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέ-
 γετο, καταστραφάμενον Ἰνδοῦς Διόνυσον, οὕτω τὴν
 πόλιν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν· καὶ Θρίαμβόν τε αὐ-
 τὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νύ-
 κτας ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ,
 Θριάμβους. Ταῦτα δὲ οὕτως Πτολεμαῖος ὁ Λάγου,
 οὕτως Ἀριστόβουλος ὁ Ἀριστοβούλου ἀνέγραψαν, οὐ-
 δὲ τις ἄλλος, ὅντινα ἱκανὸν ἂν τις ποιήσαιτο τεκμη-
 ρίῳσα ὑπὲρ τῶν τοιῶνδε· καὶ μοι ὥς οὐ πιστὰ ἀνα-
 γράφειν ἐδήρκεσαν· ἀλλ' ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβού-
 λῳ ἐπόμενος συγγράφω; θύσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέ-
 ξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης, καὶ ὑπὲρ
 τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἠπείσθη ἐν Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶ-
 να θρασυτεῖναι μουσικὸν τε καὶ γυμνικόν· κατατάξαι
 δὲ καὶ Πευκέστην ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἥδη μὲν
 ἐγνακῶτα σαρράπην καταστήσαι τῆς Περσίδος, ἐθέ-
 λοντα δὲ πρὸ τῆς στρατιᾶς μηδὲ ταύτης τῆς τιμῆς
 καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι; ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔρ-
 γῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας,
 Λεονκίαν Ἀκτίου, Ἰφραντίωνα τὸν Ἀμύντορος,
 Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀριτόνουν Πεισαίου·
 ταύτους μὲν, Πελταίους· Περδίκκην δὲ, Ὀρόντον,
 ἐκ τῆς Ὀρείτιδος· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγου, καὶ
 Πείσανα Κραταῦ, Ἐορδαίους· ὅγδοον δὲ προσγενέ-
 σθαι αὐτοῖς Πευκέστην, τὸν Ἀλεξάνδρῳ ὑπερασπί-
 σατα. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Νεάρχος περιπλεύσας τὴν
 Ὠρεῶν τε καὶ Γαδρωσίων γῆν, καὶ τῶν Ἰχθυοφά-

γων, κατῆρον ἐς τῆς Καρμανίας τὰ πρὸς θάλασσαν
 ἄκισμένα· ἐνθεν δὲ ἀναλθὼν σὺν ὀλίγοις, Ἀλεξάνδρου
 ἀπήγγειλε τὰ ἀμφὶ τὸν περίπλου τὸν γινόμενον αὐ-
 τῷ κατὰ τὴν ἕξαι θάλασσαν. Τοῦτον μὲν δὴ κατα-
 πίνει αἰθίς, ἐκπαριπλεύσονται ἕς τ' ἐπὶ τὴν Ἰνδο-
 σιανῶν τε γῆν, καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ πρὸς ἑκ-
 βολίας· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ
 ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ πρὸ
 στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδὼς ἀναγράφει πρὸς
 Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὡς καὶ τήνδε εἶπαι ὑπὲρ Ἀλεξάν-
 δρου Ἑλληνικὴν ἑν γράφῃ. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐστέ-
 ρῳ ἔσται τυχόν, εἰσὶτε θυμὸς τί με καὶ ὁ θαίρων ὤ-
 γη ταύτη. Ἀλεξάνδρος δὲ Ἰφαιστίωνα μὲν εὖναι
 τῇ πλείστῃ μοίρᾳ τῆς στρατιᾶς καὶ τοῖς ἑποδυνίοις,
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἅμα· οἱ ἔχοντες, τὴν περὶ θά-
 λασσαν ἀπὸ τῆς Καρμανίας ὡς καὶ τὴν Περσίδα ἄ-
 γειν ἐκέλευσεν· ὅτι χειμῶνος ἄρα γινεσμένου αὐτῷ
 τοῦ στόλου, τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ Περσίδος ἄλκινα
 τε ἦν, καὶ τῶν ἐπιτηδεύων ἀφ' ὁμοῦ ἔχοντα.

XXIX. Αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς κορυφαίοις αὐτῶν πε-
 ζῶν, καὶ ξὺν τοῖς ἑταίροις τῶν ἱππέων, καὶ μέρει τι-
 νὶ τῶν τοξοτῶν ἦν τὴν ἐπὶ Πασαργάδης τῆς Περ-
 σίδος. Στεσάνορα δὲ καταπέμπει ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ.
 Ὡς δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς Περσίδος, Πρασάδρη
 μὲν οὐ κατέλαβε στραπεύοντα ἔτι (κόσῳ γὰρ τετε-
 λευτηκὼς ἐτύγχανεν, ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος)
 Ὁρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλε-
 ξάνδρου κατασταθεὶς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν
 ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ ὄντος

ἄλλον ἄρχοντος. Ἦλθε δὲ ἐς Πασαργάδας καὶ Ἀιρο-
 πείτης ὁ Μηδίας σατράπης, ἄγων Βαρνάξην ἄνδρα
 Μηδὸν συνειλημμένον, ὅτι ὄρθη τὴν κίβαν περὶ-
 Θάμκος, βασιλεῖα προσεῖπεν αὐτὸν Περσὼν τε καὶ
 Μηδῶν· καὶ ξὺν τούτῳ τοὺς μετασχόντας αὐτῷ τοῦ
 νεωτερισμοῦ τε καὶ τῆς ἀποσιτάσεως. Τούτους μὲν δὴ
 ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος· ἐλύπησε δὲ αὐτὸν ἡ παρα-
 νομία ἢ ἐς τὸν Κύρου τοῦ Καμβύσου τάφον, ὅτι
 διαφωρυγμένον τε καὶ σισυλημένον κατέλαβε τοῦ
 Κύρου πόν τάφον, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· εἶναι γὰρ
 ἐν Πασαργάδαις ἐν τῷ παραδείσῳ τῷ βασιλικῷ Κύ-
 ρον ἐκείνου τάφον· καὶ περὶ αὐτὸν ἄλλος πεφυτεῦ-
 σθαι δένδρων παντοίων, καὶ ὕδατι εἶναι κατάρρυ-
 τον, καὶ πόαν βρωθεῖαν πεφυκέναι ἐν τῷ λειμῶνι·
 καὶ αὐτῶν δὲ τὸν τάφον τὰ κάτω λίθου τετραπόδου
 ἐς τετράγωνον σχῆμα πεποιηθῆαι· ἄνωθεν δὲ οἴκη-
 μα ἐπεῖναι λίθινον ἐστρασμένον, θυρίδα ἔχον φέ-
 ρουσαν ἑαυὶ στεγὴν, ὥς μόλις ἂν ἐνὶ ἄνδρὶ οὐ μεγά-
 λῳ, πολλὰ κακοπαθοῦντο παρελθεῖν· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ
 μακρὰ πύλλον χρυσὴν κίονθαι, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ Κύ-
 ρου ἐτίθαιτο, καὶ κλίνην παρὰ τῇ πνεύλῳ· πόδας δὲ
 εἶναι τῇ κλίνῃ χρυσοῦς σφυρηλατοὺς, καὶ τέπητα
 ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίων, καὶ καυκάκας πορφυροῦς
 ὑποστρώματα· ἐπεῖναι δὲ καὶ κώνδους, καὶ ἄλλους
 χιτῶνας τῆς Βαβυλωνίου ἐργασίας· καὶ ἀντιθυρίδες
 Μηδικαὶ καὶ στολαὶ ὑακινθινοβαφεῖς ὅτι ἔκριντο·
 αἱ δὲ πορφύρας, αἱ δὲ ἄλλης καὶ ἄλλης χροῆς, καὶ
 στρεπτοὶ, καὶ ἀκινάκαι, καὶ ἐνώτια χρυσοῦ τε καὶ λί-
 θων κολλητὰ· καὶ τράπεζα ἔκειτο, Ἐν μέσῳ δὲ τῆς

κλίνης ἢ πύελος ἔκειτο, ἥ τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἔχου-
 σα· εἶναι δὲ ἐντὸς τοῦ περιβόλου, πρὸς τῇ ἀναβί-
 σαι τῇ ἐπὶ τὸν τάφον φερούσῃ, οἴκημα σμικρὸν τοῖς
 Μάγοις πεποιημένον, οὗ δὴ ἐφύλασσον τὸν Κύρου
 τάφον· ἔτι ἀπὸ Καμβύσου τοῦ Κύρου, πᾶσι παρὰ
 πατρὸς ἐκδεχόμενοι τὴν φυλακὴν. Καὶ τούτοις πρό-
 βατόν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδουτο ἐκ βασιλείας, καὶ ἀλλόθεν
 τε καὶ οἴνου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ μῆνα ἐς θυ-
 σίαν τῷ Κύρῳ. Ἐπιγέγραπτο δὲ ἐν τῷ τάφῳ Περσικοῖς
 γράμμασι. Ἐδήλου δὲ Περσιστὶ ταῦτα, Ω ΑΝΘΡΩ-
 ΠΕ, ΕΓΩ ΚΤΡΟΣ ΕΙΜΙ Ο ΚΑΜΒΥ-
 ΣΟΣ, Ο ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΠΕΡΣΕΩΣ ΚΑ-
 ΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΙ-
 ΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΣ. ΜΗ ΟΤΝ ΦΘΟ-
 ΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟΤ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ (ἐπιμελὲς γὰρ ἦν αὐτῷ, ὅποτε ἔλοι Πέρ-
 σας, παριέναι ἐς τοῦ Κύρου τὸν τάφον) τὰ μὲν ἄλ-
 λα καταλαμβάνει ἐκπεφρασμένα, πλὴν τῆς πύελου
 καὶ τῆς κλίνης· οἱ δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἐλα-
 βήσαντο, ἀφελόντες τὸ πῶμα αἰῆς πνέλου, καὶ τὸν νε-
 κρὸν ἐξέβαλλον· αὐτὴν δὲ τὴν πύελον ἐπειράδντο εὐ-
 οχρον σφίσι ποιήσασθαι, καὶ ταύτην εὐφορον, τὰ
 μὲν παρακόπτοντες, τὰ δὲ ξυνθιλόντες αὐτῆς· ὥς δὲ
 οὐ προῖχόμενοι αὐτοῖς τοῦτο τὸ ἔργον, οὕτως δὲ ἐά-
 σαντες τὴν πύελον ἀπῆλθον. Καὶ λέγει Ἀριστόβου-
 λος, αὐτὸς ταχθῆναι παρ' Ἀλεξάνδρου κοσμησάμεν
 ὑπαρχῆς τῷ Κύρῳ τὸν τάφον· καὶ τοῦ μὲν σώματος
 ὅσα περ ἔτι σῶμα ἦν, καταθεῖναι ἐς τὴν πύελον, καὶ
 τὸ πῶμα ἐπιθεῖναι· ὅσα δὲ λελώβητο αὐτῆς, κατορε

Θῶσαι· καὶ τὴν κλίνην ἐντεῖναι ταινίαις, καὶ τὰλλα ὅσα ἐς κόσμον ἔκειτο, κατ' ἀριθμὸν τε καὶ τοῖς πάλαι ὅμοια ἀποθεῖναι, καὶ τὴν θυρίδα δὲ ἀφανίσαι, τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἀνακοδομήσαντα, τὰ δὲ πηλῷ ἐμπλάσασθαι· καὶ ἐπιβαλεῖν αὖ πηλῷ τὸ σημεῖον τὸ βασιλικόν. Ἀλέξανδρος δὲ συλλαβὼν τοὺς Μάγους τοὺς φύλακας τοῦ τάφου· ἐστρέβλωσεν, ὥς κατεῖπεν τοὺς δραστὰς· οἱ δὲ οὐδὲν οὔτε σφῶν οὔτε ἄλλου κατεῖπον· σφρεβλούμενοι, οὐδὲ ἄλλη πη ξυνηλέγχοντο ξυνειδότες τῷ ἔργῳ· καὶ ἐπὶ τῷδε ἀφείδθησαν ἐξ Ἀλεξάνδρου.

XXX. Ἐγένετο δὲ ἐς τὰ βασίλεια ἦει τῶν Περσῶν, ἃ δὴ πρόσθεν κατέφλεξεν αὐτός, ὥς μοι λέλεκται, ὅτι οὐκ ἐπὶήρουν αὐτὸ ἔργον· ἀλλ' οὐδ' αὐτός Ἀλέξανδρος ἐπακαθὼν ἐπὶήρει. Καὶ μὲν δὴ καὶ κατὰ Ὀρξίνου πολλοὶ λόγοι ἐλέχθησαν πρὸς Περσῶν, ὅς ἦρξε Περσῶν, ἀπειδὴ θρασυτότης ἐτελεύτησε· καὶ ἐξηλέγχθη Ὀρξίνης ἑρὰ τε ὅτι σπύλῃς, καὶ τάφους βασιλικούς, καὶ Περσῶν πολλὰς ὅτι σὺ ξὺν δίκῃ ἀπέκτεινε· πούτων μὲν δὴ οἷς ἐτάχθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκρέμασαν. Σατραπὴν δὲ Περσέας ἔταξε Πευκίστην τὰς σοίματοφύλακας, πρῶτον τὸ εἶς καὶ μάλισται ἀνέμεινος, τὰ τε ἄλλα, καὶ ἐπὶ τῷ ἐν Μαλοῖς ἔργῳ, ὅσα προεκινδύνευσέ τε καὶ συνεξέσωσεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἄλλως τῷ βαρβαρικῷ τρόπῳ τῆς διαίτης οὐκ ἀνέμφορος· εὐήλωνε δὲ ἐσθῆτά τε εὐθύς ὥς κατεπαύθη σατραπεύειν Περσῶν, μόνος τῶν ἄλλων Μαιμεδόων μεταβαλὼν τὴν Μηδικήν, καὶ φωνὴν τὴν Περσικὴν ἐκμαθὼν, καὶ τὰλλα ξύμ-

παντα ἐς τὸν Περσικὸν κατασκευασάμε-
τος. Ἐφ' οἷς Ἀλέξανδρός γε ἐπήγει αὐτὸν, καὶ οἱ
Πέρσαι ὥς τὰ παρὰ σφίσι πρὸ τῶν πατρίων προ-
σβιύοντι ἔχαιρον.

A P P I A N O T

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

I.

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος καταλαμβάνει αὐτὸν καταπλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν, καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὴν ταύτη θάλασσαν. Οἱ δὲ καὶ τὰδε ἀνέγραψαν, ὅτι ἐπενόει Ἀλέξανδρος περιπλεῦσαι τὴν τε Ἀραβίαν τὴν πολλήν, καὶ τὴν Αἰθιοπῶν γῆν, καὶ τὴν Λιβύην τε καὶ τοὺς Νομιάδας ὑπὲρ τὸν Ἀτλαντα τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ Γάδειρα ἔσω ἐς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, καὶ τὴν Λιβύην τε κατασείρεψάμενος καὶ Καρχηδόνα, οὕτω δὴ τῆς [Ἀσίας] πάσης δικαίως ἂν βασιλεὺς καλεῖσθαι· τοὺς γάρ τοι Περσῶν καὶ Μήδων βασιλεῖας, οὐδὲ τοῦ πολλοστοῦ μέρους τῆς Ἀσίας ἐπάρχοντας, οὐ σὺν δίκῃ καλεῖν σφᾶς μεγάλους βασιλεῖας. Ἐνθεν δὲ οἱ μὲν λέγουσιν,

ὅτι ἐς τὸν πόρτον τὸν Ἀὔριον ἐσπίασεν ἰσχυρὰ ἐκ
 Σκύθας τε καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην· οἱ δὲ, ὡς αὖτε
 Σικελίαν τε καὶ ἄλλαν Ἰαπωνίαν· ἔδοξε γὰρ πλεονέκτη-
 κινεῖν αὐτὸν τὸ Ῥωμαίων ἄκαμα προσηρπύνειν ἑα-
 γα. Ἐγὼ δὲ, ὅποια μὲν ἦν Ἀλέξανδρου καὶ τῶν συμ-
 μαχῶν, οὔτε ἔχω ὑπερκῶς ἐμβάλεσθαι, οὔτε καὶ εἰς
 γε εἰκάζειν· ἔχειτο δὲ καὶ αὐτὸς, εἴ μὴ δυνάμει ὑπε-
 ρίσασθαι, οὔτε μικρόν τι καὶ φανδρακίλιον ἔχειν
 Ἰσχυρὸν, οὔτε μείναι, ἢν ὑπερμαυνοῖται τοῦ δὲ οὐδὲν
 ἤδη ἐκτεμένων, οὐδὲ εἰ τὴν Εὐρώπην τῷ ἄλλῳ πρὸς
 εἶδηκεν, οὐδ' εἰ τὰς Βρετανίας ἵκοντο τῇ Εὐρώπῃ,
 ἀλλὰ ἔτι ἂν ἐπέκεινα ζητεῖν τι τῶν ἡγεμονικῶν εἶ-
 καὶ μὴ ἄλλῃ τοῖ, ἀλλὰ αὐτὸν γε αὐτῶς ἐρεῖδοντα. ὡς
 ἐπὶ τῷδε ἐπαικῷ ταύτης σφαιρίστῃ τῶν ἰσχυρῶν, αὐ-
 γουσιν ἔστιν οὗς καταλαβόντας, ἢν καὶ ἀποδιδόναι
 παιθρίους ἐν λαιμῷ, ἢν στερὰ τοῖς διαγρίθαι ἴδαν,
 ἄλλο μὲν οὐδέ τι ποιῆσαι, πρὸς τὴν ἀντιλήψιν τοῦ καὶ
 τῆς στρατιᾶς, ἀφ' οὗ δὲ οἱ ποῖς ἀποδιδόναι γῆν, ἔφ' ἧς
 βεβηκότας ἦσαν. Ὡς δὲ οἶρετο Ἀλέξανδρος εἰς ἐρη-
 νίαν, οὐκ ἔτι οὐκ αἶσεν τὰ ἔργον· αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν
 σθαι, ὡς, ὡς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ἀποδιδόναι μὲν ἐκ-
 στος τρεῖς τοῖς γῆς καὶ τῆς, ὡς οὐκ ἀποδιδόναι
 ἐφ' ὅτι βεβηκότας, καὶ δὲ ἀποδιδόναι, οὐκ ἀποδιδόναι
 σιος τοῖς ἄλλοις, πλὴν γὰρ οὐδὲν πολεμικῶν καὶ
 ἀτάσθαλος, ἀπὸ τῆς οἰκίας τοσούτην γῆν ἐπέχειν
 πράγματα ἔχων, καὶ παρέχον ἄλλοις. Καὶ οὐδὲν
 καὶ ὀλίγον ἡμέτερον, ἀποδιδόναι, τοσούτην καὶ οὐδὲν
 τῆς γῆς, ὅσον ἐφαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σωματι.

II. Καὶ ταῦτα ἐλήγει μὲν Ἀλέξανδρος τοῖς τε

λόγους αὐτοῖς, καὶ τοὺς εἰπόντας, ἔπρασσε δὲ ὁμῶς
 ἅλλα καὶ τῶναντία οὕς ἐπῆνεσεν. Ἐπεὶ καὶ Διογέ-
 νην τὸν ἐν Εὐρώπῃς θαυμάσαι λέγεται ἐν ἰσοθμῷ, ἐν-
 τυχεῖν τῶν Διογένης κατακειμένοι ἐν ἡλίῳ, ἐπιστάς
 ἑὺν καὶ ἐπισκοπιστάς καὶ τοῖς πεζεταίροις, καὶ ἐρδ-
 μινος, εἴ ποτε θόοιτο· ὁ δὲ Διογένης ἄλλου μὲν ἔφη
 δεῖσθαι οὐδένος, ἀπὸ τοῦ ἡλίου δὲ ἀπελθεῖν ἐκέλευ-
 σεν αὐτὸν· καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Οὕτω τοι οὐ πάν-
 τη ἔγωγ ἢ τοῦ ἐπινοεῖν τὰ κρείττω· Ἀλέξανδρος, ἀλλ'
 ἐκ ἀδύτης γὰρ δεινῶς ἐκρατεῖτο· ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα
 αὐτῷ ἀφαιρομένῳ, καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν Ἰνδῶν
 τοὺς γυμναῖς, πῶθός ἐγένετο ξυγείναι τινα· οἱ τῶν
 ἀνδρῶν ταύτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αἰτιῶν ἐθαύμασε·
 καὶ ὁ μὲν πρὸς βύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλη-
 ται· ὁ δὲ ἄλλος ἦσαν, Δάνδαμης ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη
 παρ' Ἀλεξάνδρου ἦξεν, οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα· ἀπο-
 κρίνας θαι γὰρ λέγεται, ὡς αὐτὸς οὐδὲ καὶ αὐτὸς εἶη,
 εἰ περ' ὅτι καὶ Ἀλεξάνδρου· καὶ ὅτι οὔτε δεοῖτο τὸν
 τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου· (ἔχειν γὰρ οἱ εὖ τὰ παρόντα)
 καὶ ἄλλα ὅρα· τὰς δὲ αὐτῷ κλωνομένους τοσαύτην
 γῆν καὶ θαλάσσαν ἐπ' ἀγῆστον οὐδέντι, μήτε πέρας τι
 αὐταῖς γινώσκον τῶν πολλῶν κλωνῶν· οὐδ' οὖν πο-
 δεῖν τι αὐτὸς ὅταν κῆρος ἢ Ἀλεξάνδρος δοῦναι·
 οὐτ' αὖ δεῖσθαι, ὅταν ἀρῶταίη ἐκείνος ἐς τὸ εἰργε-
 σθαι· ὅντι μὲν γὰρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν, φέ-
 ρουσαν τὰ ἀραῖα· ἀποθανόντα δὲ, ἀπελλογῆσθαι
 οὐκ ἐπεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος· οὐκοῦν οὐδὲ
 Ἀλεξάνδρου ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθε-
 ρον ἦντα τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπεισθῆ-

ναι τῶν ταύτῃ σοφιστῶν, ὅτινα μάλιστα δὴ αὐτῶν ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν· αὐτοὺς τε τοὺς σοφιστὰς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ἡ δὲ θεσπότην ἄλλον ἢ τὸν Θεὸν ἐθεράπευε.

III. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Κάλανου ἐχρῆν εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ Ἀλεξάνδρου ἐνυγγραφῇ· μαλακισθῆναι γὰρ τι τῷ σώματι τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι γῇ, οὐπω πρόσθεν νοσήσαντα· οὐκ οὐν οὐδὲ δίσαιταν δαιτῶσθαι θέλειν ἀφρώστου ἀνδρός, ἀλλὰ εἰπεῖν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοιῷδε καταστρέφαι, πρὶν τινος ἐς πύρρον ἐλθεῖν παθήματος ὃ, τι περ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν δίσαιταν· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν αὐτῷ ἐπιπολὺ· ὥς δ' οὐχ ἡγησόμενον ἰώρα, ἀλλὰ ἄλλως ἢ ἀπαλλαγέντα, εἰ μὴ τοῦ ταύτῃ ὑπεικάθαι· αὐτῷ δὲ ὅση ἀπήγγελεν αὐτῷ, κείνῳσι ἡγησθῆναι αὐτῷ πυρρῶν, καὶ ταύτης ἐπιμεληθῆναι Πτολεμαῖον τὸν Αἰγύπτου τῶν σωματοφύλακα. Οἱ δὲ καὶ πομπὴν τινα προπομπεύσαν αὐτοῦ λέγουσιν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὀπλισμένους, τοὺς δὲ θυμιάματα παντοῖα τῇ πυρρῇ ἐπιφέροντας· οἱ δὲ καὶ ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὴν λέγουσιν ὅτι ἔφερον· αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ἐκ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γὰρ οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κυμισθῆναι φερόμενον, ἐστιφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν κόμῳ, καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσει. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν, ὅτι ὕμνοι

Εὐαὶν ἦσαν, καὶ αὐτῶν οἱ ἱππαινοί. Καὶ τὸν μὲν Ἰπ-
 πον τοῦτον ὅπου ἐπιβήσασθαι ἐμελλε (βασιλικὸν ὄντα
 τοῦ Ἀνυσίου) πρὶν ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν πυρᾶν, Δυσι-
 μένῃ χαρίζασθαι, τῶν τι θεραπυόντων αὐτὸν
 ἐπὶ σοφία· τῶν δὲ δὴ ἐκπομπῶν ἢ στραμάτων ὅσα
 ἐμβλήθησαν εἰς τὴν πυρᾶν κόσμον αὐτοῦ τετάχει· Ἀλέ-
 ξάνδρος, ἄλλα ἄλλοις δοῦναι τῶν ἀμφ' αὐτόν. Οὐ-
 τὰ δὲ ἐπιβάντα τῇ πυρᾷ, κατακλιθῆναι μὲν ἐν κή-
 αρι, ἑρῶσθαι δὲ πρὸς τῆς στρατιᾶς συμπασης. Ἀλε-
 ξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐπιεικὲς φανῆναι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλων
 οὐκ ὁρᾶν γινόμενον· ἄλλα τοῖς καὶ ἄλλοις θαῦμα πα-
 ραχίζεσθαι, αὐδὲν τι παρακινήσαντα ἐν τῇ πυρὶ τοῦ
 σώματος. Ὡς δὲ τὸ πῦρ εἰς τὴν πυρᾶν ἐνέβαλον οἷς
 προστεταγμένον ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φθέγγεσθαι
 λέγει Ἰσέωρχος (οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμέ-
 νου) καὶ τὴν στρατιάν ἐπαλαλάσαι πᾶσαν, ὁποῖόν τι
 καὶ ἐς τὰς μάχας τοῦσα ἐπηλάλαξε· καὶ τοὺς ἐλέφαν-
 τας κινεσθῆναι τὸ ὅξυ καὶ πολεμικόν, τιμῶντας
 Κάλαναν. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ
 Ἰνδοῦ ἱερεῖς ἀντιγεγραμμένον, οὐκ ἀχρεῖα πάντα εἰς
 ἀνθρώπους, ὅσα γινώσκαι ἐπιμελές, ὅτι ὡς καρτερόν
 τέ ἐστι καὶ ἀκρίβητον γνῶμη ἀνθρώπινη, ὃ, τι περ
 εἰθεῖρι ἐξεργάσασθαι.

IV. Ἐν ταύτῃ δὲ Ἀλέξανδρος Ἀτροπάτην μὲν
 ἐπὶ τὴν αὐτοῦ στρατείαν ἐπέμψει, παρελθὼν εἰς
 Σαῦσαι· Ἀβουλίτην δὲ καὶ τὸν τοῦτον παῖδα Ὀξά-
 θρην, ὅτι κακῶς ἐπιμαλεῖτο τῶν Σουσίων, συλλαβὼν
 ἀπέστειλε. Πολλὰ μὲν δὴ πεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατε-
 χόρων τὰς πόλεις, ὅσαι δαρύκηνται πρὸς Ἀλεξάν-

ὅρου ἐγένοντο, ἕς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφοις, καὶ αὐτοὺς
 τοὺς ὑπηρέτους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς σιδηρός ἐγε-
 γήνητο τῷ βασιλεῖ, καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο, ἀπονο-
 στήσασιν αὐτὸν ἐν τοσούτοις ἐθνοῖν, καὶ τοσούτοις ἐλε-
 φάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ Ἰθάσσην, καὶ τὸν
 Ἀρσίνην καὶ Ἰνδασιν, φθειρόμενον. Καὶ αἱ ἐν Ἰν-
 δοῦσι οὖν αὐτῷ συμφοραὶ συνεγενέσθαι ὅτι μάλ-
 λον ἐπῆρακ τοὺς ἐν ταύτῃ σατραπείοντας, καταφρο-
 νήσας αὐτοῦ τῆς οἰκτοῦ ἀπονοστήσεως. Οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὀξύτερος λέγεται γενέσθαι ἐν
 τῷ τότε ἕς τὸ πιστεῦσαι τι τοῖς ἐπικαλουμένοις, ὡς
 πιθανοῖς δὴ ἐν παντὶ οὔσι· καὶ ἐπὶ τὰ ἐμμενέσα-
 σθαι μεγάλως τοὺς καὶ ἐπὶ μικραῖς ἐξελαχθέντας,
 ὅτι καὶ τὰ μεγάλα ἂν ἐδόκουν πρὸς τῇ αὐτῇ χρόμῃ
 ἐκφυλάσασθαι. Ὁ δὲ καὶ γάμους ἐποίησεν ἐν Σού-
 σις ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἑταίρων· αὐτὸς μὲν τῶν Δα-
 ρείου θυγατέρων τὴν πρεσβυτάτην Βαρσίνην ἡγά-
 γετο· ὡς δὲ λέγει Ἀριστείδουλος, καὶ ἄλλην πρὸς
 ταύτην, τῶν Ὠχρῶ θυγατέρων τὴν νεωτάτην Περύ-
 σαιον· ἥτις δὲ ἦν αὐτῷ ἡμίση καὶ ἡ Ὀξύαρτου τοῦ
 Βακτρίου καὶς Ρωξάνη. Ἀρρῆκεται δὲ Ἡφαιστίωνι
 δίδωσι, Δαρείον παῖδα, καὶ ταύτην ἀδελφὴν τῆς
 αὐτοῦ γυναικός· ἐθέλειν γάρ οἱ ἀνεψιὰς τῶν παῖ-
 δων γενέσθαι τοὺς Ἡφαιστίωνος παῖδας. Κρατερῶ
 δὲ Ἀμαστινὴν, τὴν Ὀξύαρτου τοῦ Δαρείου ἀδελ-
 φοῦ παῖδα· Περδίκκην δὲ τὴν Ἀτροπάτου τοῦ Μη-
 δίας σατραπίου παῖδα ἔδωκε· Πτολεμαίῳ δὲ τῷ υψι-
 ματοφύλακι, καὶ Ἐδμενεί τῷ γραμματεῖ τῷ βασιλι-
 κῷ, τοῖς Ἀρταβάζου παῖδας· τῷ μὲν Ἀρτακυρῶν,

τῷ δὲ Ἀρτέμιον· Νεώκω δὲ τὴν Βαρσίνης τε καὶ Μιντορος παῖδα· Σικεύω δὲ τὴν Σπιταμένους τοῦ Βακτρίου παῖδα· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐταῖροις τὰς δοκιμασίας Περσέων τε καὶ Μήδων καὶ δας, ἐς ὀγδοήκοντα· Οἱ γάμοι δὲ ἐποιήθησαν νόβη τῷ Περσίῳ· Θρόνοι ἐτίθησαν τοῖς νυμφαῖς ἐφεξῆς καὶ μετὰ τὸν πότον ἦγον αἱ γαμήμεναι, καὶ παρεκάλουντο ἑκάστη τῷ ἑαυτῆς· οἱ δὲ ἐδεξάσαντο τὰ αὐτὰς καὶ ἐφίλησαν· πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἤρξεν· ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ πάντων ἐγίνοντο οἱ γάμοι· καὶ τοῦτο, ἥτις τι ἄλλο, ἔδοξε δημοτικόν τε καὶ φιλέταιρον προῖναι Ἀλεξάνδρου· οἱ δὲ παραλαβόντες ἀπήγον τὴν ἑαυτοῦ ἑκάστη· προῖκας δὲ ἐμπόσους ἐπέδωκεν Ἀλεξάνδρος· Καὶ ὅσοι δὲ ἄλλοι ἡγμένοι ἦσαν Μακεδόνες τῶν Ἀσιανῶν τινὰς γυναικῶν, ἀπογράφῃσι ἐκέλευσε καὶ τοῦτων τὰ ἐνόμματα, καὶ ἐτίκοντο ὑπὲρ τοὺς μυρίους· καὶ τοῦτοις δωρεὰν Ἀλεξάνδρου ἔδοθησαν ἐπὶ ταῖς γάμοις.

V. Καὶ τὴν χρόνῳ ἐπιπλεονεῖν τῆς στρατιᾶς ὅσους χρεια ἦν, ἐν καιρῷ οἱ ἔδοξε· καὶ κελεύει ἀπογράφεσθαι ὅπόσον ὀφείλει ἑκάστος, ὡς ἀνηφομένους· Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγοι ἀπεγράψαν σφῶν τὰ ἐνόμματα, δεδιότες ἐξ Ἀλεξάνδρου μὴ κείρα αὐτῇ εἶη καθεύμενη, ὅτω οὐκ ἀπαχρῶνται ἢ μισοδοφοῦν τῶν στρατιωτῶν ἐστὶ, καὶ ὅτω πολυτελὴς ἡ θύλακα· ὅς δὲ ἐξηγγέλτα, ὅτι οὐκ ἀπογράφουσι σφᾶς οἱ πολλοί, ἀλλ' ἐπικρύπτουσιν ὅτοι τι εἶη συμβόλαιον, τὴν μὲν ἀποστειλὼν τῶν στρατιωτῶν ἐκάκιστον· οὐ γὰρ χρεῖναι οὐτ' οὖν τὸν βασιλέα ἄλλο τι ἢ ἀληθεύειν πρὸς τοὺς

ὑπερόους, οὔτε τῶν ἀρχαίων τινά ἄλλοι τε ἢ ἀλ-
 θεύων δοκεῖν τὸν βασιλῆα καταστῆς δὲ τροπίας
 ἐν τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ἐπὶ τούτων χρῆσθαι, καὶ τοὺς
 ἐπιμνηστούμενους τῆς δόσεως ἐκείτοις, ὅς τις θυμὸν
 ἐπεδείκνυτο, ἐπιλύσθαι τὰ χρεῖα ἐκέλευεν, οὐκ
 ἀπογραφόμενους ἔτι τὰ ὀνόματα. Καὶ οὕτως δὲ ἐπ-
 στευσάν τε ἀληθεύων Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτὰ χάρι-
 μιζονι ἐγγύετο αὐτοῖς τὸ μὴ γνωσθῆναι μᾶλλον τι,
 ἢ τὸ παύσεσθαι ὀφείλοντας. Λέγεται δὲ γενέσθαι
 ἢ δόσεως αὕτη τῇ στρατιᾷ ἐς τέλει διαμύσει. Ἐδω-
 κε δὲ καὶ δῶρα ἄλλοις ἄλλῃ, ὅπως τις καὶ πᾶσι
 ἐτίμητο, ἢ κατ' ἀρετὴν, εἴ τις ἐπιφανῆς ἐγχεόμενος ἐν
 τοῖς κινδύνοις. Καὶ ἐστέρφινετο χρυσοῖς στεφάνοις
 τοὺς ἀνδραγαθῆς διακρίνοντας· προῖσθαι μὲν Πεν-
 κῆστον τὸν ὑπερασπίσαντα· ἔπειτα Λεωννάτην, καὶ
 τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κιν-
 δύνους, καὶ τὴν ἐν Ἰνδοῖς νίκην γενομένην, ὅτι πα-
 ραταξάμενος σὺν τῇ ὑπολασφθέσει δυνάμει πρὸς
 τοὺς νεωτερίζοντας τῶν τε Ἀρεινῶν καὶ τῶν πλη-
 σίων τότε πρὸς αὐτοὺς, τῇ τε μάχῃ ἐκρήτησε, καὶ
 πολλὰ καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ἰνδοῖς κοσμήσει. Ἐπὶ
 ταύτῃ δὲ Πύρρον ἐπὶ τῇ περίπλῳ αὖ ἐκ τῆς Ἰνδῶν
 γῆς κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐστέρφινετο· καὶ
 γὰρ καὶ οὗτος ἀριγυμένος ἦδη ἐς Σούσα ἦν· ἐπὶ
 τούτοις δὲ Οὐκρίαντον τὸν κυβερνήτην τῆς καὶ
 τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους
 σωματοφύλακας.

VI. Ἄκου δὲ αὐτῶ καὶ οἱ ὑατράπαι, οἱ ἐκ τῶν
 πόλεων τε τῶν νεωτερίστων, καὶ τῆς ἄλλης γῆς τῆς

Δόρυλλάτου, παῖδας ἡβασκοντας ἤδη ἐς τρισμυρίους
 ἔχοντες, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότας (οὗς ἐπεφύ-
 νεος ἐκάλεε Ἀλέξανδρος) πεπονημένους Μακεδονι-
 κούτῃ ὅπλοις, καὶ τὰ πολέμια ἐς τὸν τρόπον τὸν Μα-
 κεδονικὸν ἡσκημένους. Καὶ οὗτοι ἀφικόμενοι λέγον-
 ται ἦναι Μάκεδνας, ὥς πάντα δὴ μηχανωμένου
 Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τούτῳ μηκέτι ὥσαντως δεῖσθαι Μα-
 κεδόνων· εἶναι γὰρ οὖν καὶ Μηδικὴν τὴν Ἀλεξάν-
 δρου σκολὴν ἄλλος οὐ σμικρὸν Μακεδόσιν ὀρωμέ-
 νῃ· καὶ τοὺς γάμους ἐν τῷ σόμῳ τῷ Περσικῷ ποιη-
 θέντας, οὐ πρὸς θυμοῦ γενέσθαι τοῖς πολλοῖς αὐ-
 τῶν, οὐδὲ τῶν γηράντων ἔστιν οἷς, καίτοι τῇ ὑπόθετι
 τῇ ἐκ τῆς βασιλείας μεγάλως τιμημένοις. Πενκέστας
 τε ὁ Περσὶς σατράπης τῇ τε σκευῇ καὶ τῇ φωνῇ
 Περσέζων ἐλθὼν αὐτούς, ὅτι τῷ βαρβαρισμῷ αὐτοῦ
 ἔχαιρεν Ἀλέξανδρος· καὶ οἱ Βακτρίων δὲ καὶ οἱ Σο-
 γδιανῶν καὶ Ἀραχότιαν ἵππεις, καὶ Ἀράγγων δὲ καὶ
 Ἀριέων, καὶ Παρθυαίων, καὶ ἐκ Περσῶν οἱ Εὐάκαι
 καλοῦμενοι ἵππεις, κατακοχυσθέντες εἰς τὴν ἵππον
 τὴν ἑταιρικὴν, ὅσοι αὐτῶν κατ' ἀξίωσιν καὶ καίλλαι
 τοῦ σώματος ἢ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ὑπερφόροντες ἐφαί-
 νοντο· καὶ πέμπτη ἐπὶ τούτοις ἱεραρχία προσγενο-
 μένη, οὐ βαρβαρικὴ ἢ πῦσα, ἀλλὰ ἐκταυξηθέντες
 γὰρ τοῦ παντός ἱππικοῦ, κατελέγησαν ἐς αὐτὸ τῶν
 βαρβάρων τῷ, τε ἀγῆματι προσκαταλεγέντες Κέ-
 φης τε ὁ Ἀρταβάζου καὶ Ἰθάρης καὶ Ἀρτιβόλης
 οἱ Μαζαίου, καὶ Σισίτης καὶ Φραδοσμένης, οἱ Φρα-
 ταφέρου τοῦ Παρθυαίων καὶ Τριανίας σατράπρου
 παῖδες, καὶ Ἰστιάνης Ὀξανάριον μὲν παῖς, Ριθάνης

δι τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου ἀδελφῆς, καὶ Ἀγιοβα-
ρος, καὶ ὁ τοῦτον ἀδελφῆς Μιθραβῆτος, καὶ ἑταίρων
ἐκ τούτων ἐπισταδῆς Ἰουλίανος ὁ Πάικερτος· καὶ
τούτους δόρυκα Μικελόντι ἐντὶ τῶν βαρβαρικῶν
πολεμικῶν δοδόναι. Ταῦτα πάντα ἐλάττω τοῖς
Μικελόντις, ὡς πάντα δὲ βαρβαρίζοντος τῇ γυναικί
Ἀλεξάνδρου, καὶ δι Μικελόντι τέρματι τε καὶ συ-
τοῖς Μικελόντις ἐν αὐτῇ χάριτι ἔχοντος.

VII. Ἀλεξάνδρος δὲ τῆς μὲν πατρὸς στρατιᾶς τὴν
πολλὴν Ἑρμυσίωνα ἔχων ἐκάλειεν ἕκαστον ἐκ τῆς
θαλάσσης τὴν Περσικὴν· αὐτὰς δὲ, ἀραμπεδαντοῦς
ἐντὶ τοῦ σπανισμοῦ ἐς τὴν Σουσίαν γῆν, φοβῆς τῶν
νοῦν ξὺν τοῖς ἀνακασταῖς τε καὶ τῇ ἡγήμενῃ, καὶ
τῶν ἰππέων τῶν ἐταίρων ἀναβιβασάμενος ἐκ πρὸ-
λαῖς, κατέπλε κατὰ τὸν Εὐλάϊον ποταμὸν ἕως ἐπὶ
θαλάσσης. Ἦδη δὲ πλησίον ἦν τῆς ἐκβολῆς αὐτῆς ἐς
τὸν πόντον, καὶ μὲν πλεονόη· τε καὶ παρρησίας
τῶν νοῦν κατελάμβει· αὐτοῦ· πῶτος δὲ ταῖς μέγισταις
περυκνωτοῦσιν· κατέπλε· ἀπὸ τοῦ Εὐλάϊου ποτα-
μοῦ κατὰ τὴν θαλάσσης, ὡς ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ
Τύγρητος. Αἱ δὲ ἄλλαι αὐτῇ γῆς ἀνακασθεῖσαι
κατὰ τὸν Εὐλάϊον ἔστ'· ἐπὶ τὴν ἀμέραν, ἣν ἑταίρει
ἐκ τοῦ Τύγρητος ἐς τὸν Εὐλάϊον, αὐτῇ ἀπορομίσθη-
σαν ἐς τὸν Τύγρητα. Τῶν γὰρ δὲ ποταμῶν, τοῦ τε
Εὐφράτου καὶ τοῦ Τύγρητος, οἱ τῶν μέσων πρὸν
Συρίαν ἀπείργουσιν (ὁδὸν καὶ τὰ ὄνομα, ἀφασποτα-
μία· πρὸς τὴν ἀσσυρίαν κληῖται) ὁ μὲν Τύγρης
πολλὸν τε ταχυρότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυ-
χας τε πολλὰς ἐν τοῦ Εὐφράτου ἐς αὐτὸν δέχεται,

καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἃς
 αὐτῶν αὐτῶν ἐξάλλει ἐς τὸν πέκτον τὸν Περσικόν,
 μέγας τε καὶ οὐδαμῶς διαβατός ἐστι ἐπὶ τὴν
 ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς
 τὴν χώραν. Ἦντι γὰρ μετριοτέρα ἢ ταύτη γῆ τοῦ
 ὕδατος, οὐδέ ἀκρίδων οὗτος κατὰ τὰς διώρυγας,
 οὐδέ ἐς ἄλλοις ποταμῶν, ἀλλὰ δέχεται γὰρ ὑπερβόλους
 μᾶλλον ἄρδασθαι τε ἀπὸ οὗ τὴν χώραν οὐδαμῇ πα-
 ρέχει. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρος τε φαί καὶ ἰσοχειλὴς
 πρὸς τὸν τῆς γῆς, καὶ διώρυγες τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ
 πεποιήσθαι, αἱ μὲν μέγιστοι, ἀπ' ὧν ὑδρεύονται οἱ
 παρ' ἐκείνους ὄχισμοί. τῆς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν
 πρὸς ὕδατος, ἔστιται σφίσι ὕδατος ἐνδεῶς ἔχει, ἐς τὸ
 ἐπιάρδαι τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕψις τὸ πολὺ ἡ γῆ
 αὐτῆς ἐξ οὐρανοῦ) καὶ αὐτὸς ἐς αὐτὸν πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐ-
 φράτης, καὶ ταχέως ἐς τοῦτο, οὕτως
 ἀπαραύχεται. Ἀλέξανδρος δὲ περιπλεύσας κατὰ τὴν
 θάλασσαν, ὅσων μακρὸν τοῦ περὶ Εὐλάτου ποταμοῦ
 καὶ τοῦ Τύχρητος ἐπέδωκεν ἐκτακτικῶς τοῦ κόλπου
 τοῦ Περσικοῦ, ἀνέστη κατὰ τὸν Τύχρητα ἔστι ἐπὶ
 τὸν περσικόν, ἔστι Περσικὸν αὐτῶ τὴν δύσκειν
 πᾶσιν, ἔχων ἀρκετοπιδεῖται. Ἐκείθεν δὲ αὐθις
 ἐπὶ ἐς Ἄσιν, πόλιν ἐπὶ τοῦ Τύχρητος φαισμένην.
 Ἦν δὲ τῶ ἀνέστη, τοὺς κατὰφύκτας πρὸς κατὰ τὸν
 ποταμὸν ἀφαιρῶν, ὁμαλὸν πάντῃ ἐποίησεν τὸν ποταμὸν,
 ὃς δὲ ἐκ Περσῶν πεπονημένοι ἦσαν, καὶ μὴ τινα
 ἀπὸ Φαλασσης ἀναπλεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν νη-
 τη σόλῳ κρατήσαντα. Ταῦτα δὲ μεμηχανήτο, ὅτε
 δὲ οὐ γινωσκῶς τοῖς Πέρσιν· οὕτω δὲ συνεχεῖς εἰ-

καταβράβηται πεποιημένοι, ἄπορον τὸν ἀνὰ πλουν
ἐποίουν τὸν κατὰ τὸν Τίγρητα. Ἀλεξάνδρος δὲ οὐκ
ἔφη τῶν κρατούντων τοῖς ὅπλοις εἶναι ταῦτα τὰ σο-
φίσματα· οὐκ οὐν πρὸς αὐτοῦ ἐποιεῖτο ταύτην τὴν
δοσφύλειαν, ἣν τινα ἔργῳ οὐδὲ λόγῳ ἀξίαν ἀπέφητε,
οὐ χαλεπῶς διακόψας τῶν Περσῶν τὰ σπουδασματα.

VIII. Ὡς δὲ ἐς τὴν Ὡπιν ἀφίκετο, ξυναγαγὼν
τοὺς Μακεδόνας, προεῖπεν, ὅτι τοὺς ὑπὸ γῆρας ἢ
πληρώσεως τοῦ σώματος ἀχρεῖους ἐς τὰ πολέμια ὄν-
τας παραλύει μὲν τῆς στρατιῆς, ἀποπέμψει δὲ ἐς τὰ
σφότερα ἡθῆ· ἐπιδώσει δὲ μίνουσιν, ὅσα αὐτοῖς τι
ζηλωτοτέρους ποιήσει τοῖς οἴκοι, καὶ τοὺς ἄλλους
Μακεδόνας ἐξορμήσει ἐς τὸ θέλειν τῶν αὐτῶν κινδύ-
νων τε καὶ πόνων μετέχειν. Ἀλεξάνδρος μὲν, ὡς χα-
ριούμενος δῆθεν τοῖς Μακεδόσι, ταῦτα ἔλεγεν· οἱ
δὲ, ὥς ὑπερορώμενοί τε ἤδη πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ
ἀχρεῖοι πάντῃ ἐς τὰ πολέμια νομιζόμενοι, οὐκ ἀλό-
γως αὐτῷ τῷ λόγῳ ἠχθέσθηςαν τῷ πρὸς Ἀλεξάνδρου
λεχθέντι κατὰ τὴν στρατικὴν ταύτην πᾶσαν· πολλοὶς
καὶ ἄλλοις ἀχθεσθέντες, ὅτι πολλὰκις ἤδη ἐκίπτεται αὐ-
τοὺς ἢ, τε ἐν θῆς ἢ Πέρσικῃ ἐς τοῦτο φέρονται, καὶ
τῶν Ἐπιγόνων τῶν βαρβάρων τὰ Μακεδονικὰ ἤδη
κόσμησις καὶ ἀνάμειξις τῶν ἄλλοφυλῶν ἱππέων ἐς τὰς
τῶν ἑταίρων τάξεις. Οὐκ οὐν σιγῇ ἔχοντες ἐκαρτέρη-
σαν, ἀλλὰ πάντας γὰρ ἀπαλλάττειν τῆς στρατιῆς
ἐκάλενον, αὐτὸν δὲ μετὰ τοῦ πατρὸς στρατεύεσθαι
τὸν Ἀμμωνα δὴ τῷ λόγῳ ἐπικερτομοῦντες. Ταῦτα
ἀκούσας Ἀλεξάνδρος (ἦν γὰρ δὴ ὀξύτερός τε ἐν τῷ
τότε, καὶ ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς θεραπείας οὐκέτι ὡς

παλάμῃ ἐπιεικὴς ἐς τοὺς Μακεδόνας) καταπηδήσας
 εὖν' ποῖς ἄμφ' αὐτὸν ἡγεμόσιν ἀπὸ τοῦ βήματος,
 ἐνέλαβεν τοὺς εὐφρανεστάτους τῶν ταραξάντων τὸ
 εὐχόμενος κελεῖν· αὐτὸς τῇ χειρὶ ἐπιδεικνύων τοῖς
 ἐκπεσπιαταῖς, οὓς τινὰς χρὴ ξυλλαμβάνειν· καὶ ἐγέ-
 νοντο οὗτοι ἐς τρεῖςκαίδεκα. Τούτους μὲν δὴ ἀπά-
 γειν κελεύει τὴν εἰς θανάτου. Ὡς δὲ κατεσιώπησαν
 οἱ ἄλλοι ἐκπλαγέντες, ἀναβάς αὐθις ἐπὶ τὸ βῆμα,
 εἶπεν ὡς·

Τ. IX. Οὐχ ὑπὲρ τοῦ καταπαῦσαι ὑμῶν τὴν οἰκα-
 νειαν, ὦ Μακεδόνες, λεχθήσεται μοι ὁδε ὁ λόγος
 (ἔσονται γὰρ ὑμῶν ἐπιέναι ὅποι βούλεσθε, ἐμοῦ γὰρ
 ἐνέπει) ἀλλ' ὥς γινῶναι ὑμᾶς πρὸς ὁποίους τινὰς ὑ-
 μῖς ὄντας ὁποῖοι τινες αὐτοὶ γενόμενοι ἀπαλλάσσε-
 σθαι. καὶ πρῶτά γε ἀπὸ Φιλίππου τοῦ πατρὸς, ἧ
 περ καὶ εἰκός, ταῦ λόγον ἄρξομαι. Φίλιππος γὰρ
 παρὰ τὰ βῶν ὑμῖς πλεονήτας καὶ ἀπόρους, ἐν διφθε-
 ραῖς τοῖς πολλοῖς νέμοντας ἀνὰ τὰ ὄρη πρόβατα
 κατὰ ἄλλα, καὶ ὑπὲρ τούτων κακῶς μαχομένους Πλ-
 λυριοῖς τε καὶ Τριβαλλοῖς, καὶ τοῖς ὁμόροις Θραξί-
 νησι τοῖς μετ' ὑμῶν ἀντὶ τῶν διφθερῶν φορεῖν ἔδωκε,
 κακῆ γὰρ δὲ ἐκ τῶν ὀφῶν ἐς τὰ παῖδια, ἀξιωμαχούς
 καταστήσας τοῖς προσχωροῖς τῶν βαρβάρων, ὥς μὴ
 χωρίων εἴη ὀχυρότητι πιστεύοντας μᾶλλον ἢ τῇ οἰ-
 κείᾳ ἀρετῇ σώζεσθαι· πόλεων τε οἰκήτορας ἀπέφηνε
 καὶ νόμοις καὶ ἡθεσι χρηστοῖς ἐκδύμησεν· αὐτῶν δὲ
 ἐκείνων τῶν βαρβάρων, ὑφ' ὧν πρόσθεν ἤγεσθε καὶ
 ἐφύρεσθε αὐτοὶ τε καὶ τὰ ὑμέτερα, ἡγεμόνας κατέ-
 στησεν ἐκ δούλων καὶ ὑπηκόων· καὶ τῆς Θράκης τὰ

πολλά τῇ Μακεδονίᾳ προσέθηκε, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ
 θαλάττῃ χωρίων τὰ ἐπικαιρότατα καταλαβόμενος
 τὴν εὐπορίαν τῇ χώρᾳ ἀνεπέτασε, καὶ τῶν μετάλλων
 τὴν ἐργασίαν αὐτῇ παρέσχε. Θασσαίων δὲ ἀρχόντας
 οὓς πάλαι ἐτεθνήκειτε τῷ δέει, ἀπέφηνε· καὶ τῷ
 Φωκίων ἔθνος ταπεινώσας, τὴν ἐς τὴν Ἑλλάδα πώ-
 ροδον πλατείαν καὶ εὐπορον ἀντὶ σιτηρῆς τε καὶ ἀ-
 πόρου ὑμῶν ἐποίησεν. Ἀθηναίους τε καὶ Θηβαίους
 ἐφειδρεύοντας αἰεὶ τῇ Μακεδονίᾳ ἐς τοσούτους ἐταπεί-
 νωσεν, ἥδη ταῦτά γε καὶ ἡμῶν ἀντὶ συμπεπονθότων,
 ὡς ἀντὶ τοῦ φόρου τελεῖν Ἀθηναίοις, καὶ ὑπακού-
 εις Θηβαίων, παρ' ἡμῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ τὴν
 ἀσφάλειαν σφίσι πορίζεσθαι. Ἐς Πελοπόννησον δὲ
 παρελθὼν, τὰ ἐκεῖ αὐτὸ ἐκόσμησε· καὶ ἡγεμὼν αὐτο-
 κράτωρ συμπάσης τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀποδεχόμενος
 τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην στρατείας, οὐχ ἑαυτοῦ μᾶλλον ἢ
 τῆς δόξαν τήνδε ἢ τῷ κοινῇ τῶν Μακεδόων προση-
 ὄθηκε. Ταῦτα μὲν ταῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐροῦ ἐς ὑμᾶς
 ὑπεργγμένα, ὡς μὲν αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκεῖσθαι, με-
 γάλα, μικρὰ δὲ, ὡς γέ θη· πρὸς τὰ ἡμέτερά ξυμβα-
 λείν. Ὅς παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς χρυσῶν μὲν
 καὶ ἀργυρῶν ἐκπώματα ὀλίγα, τάλαντα δὲ οὐδὲ ἐξη-
 κοντα ἐν τοῖς θησαυροῖς, χρῶν δὲ ἀφειλόμενα ὑπὸ
 Φιλίππου ἐς πεντακόσια τάλαντα, δανεισάμενος ἐπὶ
 τούτοις αὐτὸς ἄλλα ὀκτακόσια, ὀρηκτοῖς ἐκ τῆς χώ-
 ρας τῆς γε οὐδὲ ὑμᾶς αὐτοῖς βοσκοῦσης καλῶς, ἐν-
 θύς μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου ὑμῖν τὸν πόρον, θαλασ-
 σοκρατοῦντων ἐν τῷ τότε Περσῶν, ἀνεπέτασα· κρα-
 τήσας δὲ τῇ ἱππῇ τοὺς σατράπας τοῦ Δαρείου, τὴν

καὶ Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρῃ ἀρχῇ προσέθηκε, καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν, καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους, καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἰλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν, ὑμῖν κατεπέσθαι ἔδωκε. Καὶ τὰ ἐκ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐπιτησάμεν, ὑμῖν ἔρχεται· ἢ σε κοίλῃ Συρία, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, ὑμέτερον κτήμα εἴσι· καὶ Βαβυλῶν, καὶ Πάκισα, καὶ Σούσα, ὑμέτερα· καὶ ὁ Λυδῶν πλούτος, καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ, καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ, καὶ ἡ ἐκ Γάλασσε, ὑμέτερα· ὑμῖς σιτράπαι, ὑμῖς στρατηγοί, ὑμῖς ταξάρχαι· ὥς ἔμοιγε αὐτῷ τί περὶσσιτε ἀπὸ τούτων τῶν πόρων, ὅτι μὴ αὕτη ἡ πορφύρα, καὶ τὸ διαδήμα τοῦτο, κέντημαί δε ἰδίᾳ οὐδὲν, οὐδὲ ἔχει τις ἀποδείξαι θησαυροὺς ἑμοὺς, οἷτις μὴ ταῦτα ὑμέτερα κτήματα, ἢ ὅσα ἔχουσιν ὑμῶν φυλάττεται· ἐπεὶ οὐδὲ ἔστιν ἰδίᾳ μοι ἐς δ', τι φιλάω αὐτοὺς, σκευμένα τε τὰ αὐτὰ ὑμῶν αἰτία, καὶ ὕπνου τὸν αὐτὸν αἰρουμένα· καὶ τὰ οὐδὲ σκία ἐμὰ δοκᾷ τὰ κῆρα καὶ τρυφῶσαι ὑμῶν στέλλομαι· παραγρηπὴν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὥς καθεσθόν· ἔχουσιν ὑμεῖς.

Κ. Ἀλλὰ ταῦτα παρ', ὑμῶν μενοήτων καὶ ταλαπιορραφῶν, ἐπιτησάμεν αὐτὸς ἀπόντος καὶ ἀπολαττοῦρος ἀφγούμενος. Καὶ τίς ὑμῶν ἢ ποτήρας εἶδεν ἑμοῦ μᾶλλον ἢ ἀγὼ ὑπὲρ ἐκείνου; Ἄγε δὴ καὶ ὅτι πρῶτοντι ὑμῶν ἐστι, γυμνάσας αὐτὰ ἀποδείξασθαι, καὶ ἀγὼ τὰ μὲν ἀπιδάξω ἐν μέσῃ· ὥς ἔμοιγε οὐκ ἔστιν ὃ, τι τοῖς σφματός, τῶν γε δὴ ἔμπροσθεν μερῶν, εἴρωται ὑπολείπεται· οὐδὲ ὅλβον τι εὐτίκῃ ἢ

ἐν χειρὸς, ἢ τῶν ἀφαιμένων, οὐ γὰρ αὐτὴ ἔχρη ἐν ἑαίε-
 τῇ φέρω· ἀλλὰ καὶ ἔφει ἐκ χειρὸς τέτρωται, καὶ
 τιτρώσεται ἔτι, καὶ ἀπὸ μηχανῆς βέβληται· αὐτὸς Ἰ-
 θοὺς πολλὰ καὶ ἑτέροις παύσαντος· ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
 τῆς ὑμετέρας δόξης, καὶ τοῦ ὑμετέρου πλοῦτος· τι-
 σάντας ὑμῶς ἄγω διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ
 πάντων ποταμῶν καὶ ὁρῶν καὶ πεδίων πάντων· γί-
 μους τε ὑμῖν τοὺς αὐτοὺς γοῦρμηκα, καὶ πολλῶν ὕ-
 μων οἱ παῖδες συγγενεῖς ἔσονται τοῖς πατρὶ τοῖς
 ἐμοῖς· ἔτι τε ὃ χρεῖα ἦν, οὐ πολυπραγμονήσας ἔφ'
 ὅτῃ ἐγένετο, τοσαῦτα μὲν μισθοφοροῦντων, τοσαῦ-
 τα δὲ ἀρπαζόντων, ἅπασιν ἐκ πολιορκίας ἀρπαγὴ γί-
 γνσκετο, διαλέλυμαι τοῦτα· στέφανοι τε χρυσοὶ τοῖς
 πλείστοις ὑμῶν εἰσὶ, μνημεῖα τῆς τε ἀρετῆς τῆς ὑμε-
 τέρας καὶ τῆς ἐξ ἐμοῦ τιμῆς ὠδύναται· Ὅστις δὲ δὴ
 καὶ ἀπέθανεν, εὐλαίης μὲν αὐτῷ ἢ τελευτῇ ἐγένετο,
 περιφονῆς δὲ ὁ τάφος· χαλκαὶ δὲ αἱ εἰσόντες τῶν
 πλείστων οἴκοι ἐστῶσιν, οἱ χοεῖς δ' ἔντιμοι εἰσι,
 ἱετουρχίαι τε συμπόσης καὶ εἰσφορῆς ἀπηλλαγμέ-
 νοι· οὐ γὰρ τίς γὰρ φεύγων ὑμῶν ἐταλεύει, ἐμὸν ἄ-
 γοντος· καὶ νῦν τοὺς ἀπολέμονες ὑμῶν, ἑλκωτοὺς
 τοῖς οἴκοι ἀποπέμψεν ἑμῖλλον· ἀλλ' ἐπεὶ δὴ πάντες
 ἀπέραι· βούλεσθε, ἅπτε πάντες· καὶ ἀπελθόντες
 οἴκοι ἀπαρχύλλετε, ἅτι τὸν βασιλεῖα ὑμῶν Ἀλέξαν-
 δρον, γινώσκοντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρι-
 ας καὶ Σόγας, καταστρεφόμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ
 Ἀραχίους καὶ Σράγγας, πετημένον δὲ καὶ Παρ-
 θυαίους καὶ Χωροσμάους καὶ Ἰφραγνίους, ἔστι ἐπὶ
 τῇ θάλασσῃ τῇ Κασπίῃ· ὑπερβαίνοντα δὲ τὸν

Καύχασαν ὑπὲρ τὰς Κριαίας πύλας, καὶ περὶσσεύοντες
 Ὄξω τε τὸν ποταμὸν καὶ Τάγκαϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν
 ποταμὸν οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσω παραδόντα,
 καὶ τὸν Ἰθάσπην, καὶ τὸν Ἀκασίην, καὶ τὸν Ἰδρα-
 ώτην, καὶ τὸν Ἰφασιν διαπερὶσσεύοντες ἄν, εἰ μὴ καὶ
 ὑμεῖς ἀπακνήσατε· καὶ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν,
 κατ' ἀμφοτέρωθεν τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντες,
 καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντες, ἢ αὐ-
 τοὶς πῶ πρόσθεν ξὺν στρατιᾷ ἦλθε· καὶ Καρμανί-
 αν ἐν παρόδῳ προσκτεθῆσάμενον, καὶ τὴν Ὠρεϊτῶν
 γῆν· περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ
 τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν· ὥς εἰς
 Σοῦσα ἐπαγγάγετε, ἀπολιπόντες οἰχεσθε, παραδόν-
 τες φυλάσσειν τοῖς γενικημένοις βαρβάροις. Ταῦτα
 ὑμῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἴσως εὐκλεῖ, καὶ πρὸς
 θεῶν ὅσα δῆπου ἔσται ἀπαγγελλόμενα· ἅπτε.

XI. Ταῦτα εἰπὼν, κατεπῆδησά τε ἀπὸ τοῦ βή-
 ματος ὀξέως, καὶ ἐς τὰ βασιλῆα παρελθὼν, οὔτε
 ἐθεράπευσεν τὸ σῶμα, οὔτε τὴν ἄφθνη τῶν ἐταίρων·
 ἀλλ' οὐδὲ ἐς τὴν ὑστεραίαν ὤφθη· τῇ τρίτῃ δὲ καλέ-
 στας εἰσω τῶν Περσῶν τοὺς ἐπικέκτους, τὰς τε ἡγε-
 μονίας αὐτοῖς τῶν τάξεων διένειμε· καὶ ὅσους συγ-
 γενεῖς ἀπέφηνε, τούτοις δὲ νόμιμον ἐπαίψας φιλεῖν
 αὐτὸν μόνοις. Οἱ δὲ Μακεδόνες ἐν τε τῷ παρακτι-
 κα ἀκούσαντες τῶν λόγων ἐμπειληχμένοι, σιγῇ ἔμε-
 κον αὐτοῦ πρὸς τῷ βήματι· οὐδὲ τις ἠκολούθησε τῷ
 βασιλεῖ ἀπαλλαττομένῳ, ὅτι μὴ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖ-
 ροί τε καὶ οἱ σωματοφύλακες· οἱ δὲ πολλοὶ, οὔτε μέ-
 νοντες ὅ, τι πράττουσιν ἢ λέγουσιν εἶχον, αὐτὸς ἄ-

καλλιδίτεσθαι ἡθελόν.
 Μήδων αὖτοίς ἐξηγγέλα-
 σαις δίδομεναι καὶ ἡ σι-
 χους τε καταλεγομένη, καὶ
 ἄγῃμαί τι Περσικὸν καλο-
 σαι, [καὶ πεζέταιροι ἀλ-
 ξας Περσικῇ, καὶ ἡ τῶν
 ἄλλα ἄγῃμα βασιλικόν,
 ἀλλὰ ξυνδραμόντες, ὥς π.
 ἡλκα αὐτοῦ πρὸ τῶν θ.
 ταύτας τῷ βασιλεῖ· αὐ-
 τῶν ἱσθηκότες, δίδμενα
 αὐτίλους τῆς δὲ τῷ τότε τε
 τῆς βοῆς ἐκδιδόναι ἐδί-
 σθαι τῶν θυρῶν, οὔτε
 τινα οἶκτον ὁφῶν ἔξει· Ἀ-
 γέλλετο αὐτῷ, ὅς δὲ σπο-
 ταπεινῶς διακειμένους, καὶ
 πολλῶν βοῶντων, καὶ αὐτῷ προχέται δάκρυα. Καὶ
 ὁ μὲν ἀτήγειτο, ὥς τι ἔρω· οἱ δὲ ἔμειναν λυπαροῦ-
 ντες. Καὶ τις αὐτῶν καθ' ἡλικίαν τε καὶ ἱππαρχίαν
 τῆς ἱπποῦ τῆς ἑταιρικῆς οὐκ ἀφανῆς, Καλλίνης ὄνο-
 μα, τοιαῦτα εἶπεν· ὦ βασιλεῦ, τὰ λυποῦντα ἐστὶ
 Μακεδόνας, ὅτι οὐ Περσῶν μὲν τινες ἤδη πεποιθ-
 οῦσιν σπανίῳ συγγενεῖς, καὶ καλοῦνται Πέρσαι συγγε-
 νεῖς Ἀλεξάνδρου, καὶ φιλοῦσιν σε· Μακεδόνας δὲ
 οὐκ ὥς τις γέγενται ταύτης τῆς τιμῆς. Ἐνθα δὲ ὁ
 πρόλαβὼν Ἀλέξανδρος, Ἀλλ' ὑμᾶς τε (ἔφη) ἑὺμπα-
 ντεῖς ἐμάντῃ τίθηναι συγγενεῖς, καὶ τό γε ἀπὸ τοῦ

τού οὕτω καλέσω. Ταῦτα εἰπόντα προσελθὼν δὲ
 Καλλίνης τε ἐφίλησεν, καὶ ὅς τις ἄλλος φιλήσαι ἤ-
 θηκε· καὶ οὕτω δὴ ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα, βοῶντες
 τε καὶ παιανίζοντες, εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπῆσαν.
 Ἀλεξάνδρος δὲ ἐπὶ τούτοις θυσίαν τε θύει τοῖς θε-
 οῖς οἱς αὐτῷ νόμος, καὶ θοίνην δημοτελεῖ ἐποίησε
 καθήμενός τε αὐτός, καὶ πάντων καθήμενων ἄμφ’
 αὐτὸν μὲν Μακεδόνων, ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς τούτων,
 Περσῶν· ἐπὶ δὲ τούτοις, τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅσοι κατ’
 αἰῶσιν, ἢ τίνα ἄλλην ἀρετὴν πρεσβεύομενοι, καὶ
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατήρος αὐτός τε καὶ οἱ ἄμφ’ αὐ-
 τὸν ἀρνύμενοι, ἔσπευδον τὰς αὐτὰς σπονδὰς, καταρ-
 χουμένων τῶν τε Ἑλλήνων μάντεων καὶ τῶν Μάγων.
 Εὐχετό δὲ τὰ τε ἄλλα ἀγαθὰ, καὶ ὁμόνοιαν τε καὶ
 κοινωνίαν τῆς ἀρχῆς, τοῖς τε Μακεδόσι καὶ Περ-
 σῶσι. Εἶπαι δὲ κατέχει λόγος τοὺς μετασχόντας τῆς
 θοίνης εἰς ἐννακισχίκιους. Καὶ ταύτους πάντας μι-
 αὺς τε σπονδὴν σπείσαι, καὶ ἐπ’ αὐτῇ παιανίσαι.

XII. Ἐνθα δὲ ἐθελονταὶ ἤδη αὐτῷ ἀπῆσαν
 τῶν Μακεδόνων, ὅσοι διὰ γῆρας ἢ τίνα ἄλλην ξυμ-
 φορίαν ἀπολέμοι ἦσαν· καὶ οὗτοι αὐτῷ ἐγένοντο εἰς
 τοὺς πυρίους. Ταῦτοισι δὲ τὴν τε μισθοφορίαν οὐ
 τοῦ ἐξηκοῦτος ἤδη χρόνου ἔδωκεν Ἀλεξάνδρος μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐς τὴν ἀποκύπτεισιν τὴν οἰκαδε ξυμ-
 βαίνοντος. Ἐπέδωκε δὲ καὶ τάλαντον ἐκάστῳ ὑπὲρ
 τῆς μισθοφορίας· παῖδες δὲ εἴ τῳ ἦσαν ἐκ τῶν Ἀσι-
 ατῶν γυναικῶν, παρὰ οἱ καταλιπεῖν ἐκέλευσε, μηδὲ
 σιάσιν κατάγειν εἰς Μακεδορίαν, ἄλλοφύλους τε καὶ
 ἐκ τῶν βαρβάρων γυναικῶν παῖδας τοῖς οἴκοι ὑπο-

λαλιμήνους· πιαί τε καὶ μητράων αὐτῶν· αὐτοὺς δὲ
 ἐπιμελήσεσθαι, εἰς ἐκτρέφοντο Μακεδονικῶς, τὰ τε
 ἄλλα καὶ εἰς τὰ πολέμια κοσμοῦμενοι· γενομένοις δὲ
 ἀνδρας ἄξιον αὐτοὺς εἰς Μακεδονίαν, καὶ παραδόναι
 τοῖς πατράσι. Ταῦτά τε ἀπαλλαστομένους, αἰσιό-
 θρητα καὶ ἀτάκματα ἐπηγγέλλετο· καὶ ὅπως ἔγω-
 φίλος τε καὶ πόθον εἰς αὐτοὺς, τὰ εἰρηκέστατον τα-
 κμήριον ἐκέλευε ποιεῖσθαι ἡξίαν, ὥτι τὸν πιστότατον
 τε αὐτῶ, καὶ ὄντως ἴσον τῇ ἐαυτοῦ καρδίᾳ ἔχει,
 Κρατερὸν συμπίπτει αὐταῖς φύλακά τε καὶ ἡγεμέ-
 νον τοῦ στόλου. Οὗτω δὲ ἀσπασάμενος ἐμπρόκειτο
 πῦρός τε θαυρῶν καὶ θαυρῶντας ἐκείδους, ὡς οὐ
 ἀπῆλλαξε. Κρατερῷ δὲ τούτους τε ἔργον ἐκέλευε, καὶ
 ἀπαρχόντι Μακεδονίας τε καὶ Θράκης καὶ Θάλα-
 λῶν ἐξηγεῖσθαι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐλευθερίας·
 Ἀντίπατρον δὲ διαδόχου τοῖς ἀποπεμπόμενοις ἔχειν
 ἡγεμόνα τῶν ἀεμαζήτων ἐκέλευεν. Ἐστία δὲ
 καὶ Πολυπέρχομαι ὁμοῦ τῷ Κρατερῷ· δεύτερον δὲ
 ἀπὸ Κρατερῷ ἡγεμόνα, ὡς εἴ τι κατὰ τὴν πορείαν
 Κρατερῷ συμπίπτει (ὅτι καὶ μαλακῶς τὸ αἶμα ἔχον-
 τα ἀπέπεμπεν αὐτόν) μὴ ποθεῖναι σφρατίζον τοὺς
 ἰόντας. Λόγος δὲ τις καὶ οὗτος ἐροῖται ἀφανὲς πο-
 ρῇ τοῖς τὰ βασιλεῖα πράγματα, ὅσα ἐπιμαρτυρεῖται,
 τοσούτοις φιλοτιμώτερον ἐξηραμένους, καὶ τὸ πιστόν
 εἰς τὸ χεῖρον μᾶλλον (ἢ τὸ αἶμα ἢ εὐνοῖαν μακροτέρᾳ
 ὄντι) ἢ πρὸς τὸ ἀληθὲς ἐκτρέψουσιν, ἐξηραμένον
 Ἀλέξανδρον ἤδη τῆς μητρὸς τῶν διαβολῶν τῆς εἰς
 Ἀντίπατρον, ἀπαλλάξαι ἐθέλων ἐκ Μακεδονίας Ἀν-
 τίπατρον. Καὶ τυχόν οὐκ εἰς ἀτιμίαν τὴν Ἀντιπ-

ἔρου ἢ μεταπειμῖς αὐτοῦ ἔφερον, ἀλλ' ὥς μὴ τι δι-
 στή διαφοράς αὐτοῖς γένοιτο ἄχαρι ἐς ἀλλήλους, καὶ
 οὐδὲ αὐτῷ ἰσὺς ἐπεί οὐδὲ ἐπαύοντο Ἀλεξάνδρου
 γυμνῶντες, ὁ μὲν, τὴν αὐθαδεῖν τε τῆς Ὀλυμπιά-
 δος καὶ ὀξύτητα καὶ πολυπραγμοσύνην, ἥμισυ δὲ
 τῆς Ἀλεξάνδρου μητρὸς εὐσχήμονα· ὥς τε καὶ λόγος
 τὰς τοιούδας ἐφίετο Ἀλεξάνδρου, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῆς
 μητρὸς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, βαρὺ δὲ τὸ ἐνοίκιον τῶν
 δέκα μηνῶν εὐπρωττεσθαι αὐτοῦ τὴν μητέρα· ἡ δὲ,
 ἐκέρουκον εἶναι τῇ τε ἀξίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ θαρα-
 κτικῇ Ἀντιπάτρου, οὐδὲ μεμνήσθαι τοῦ καταστήσαν-
 τος ἑα· ἀλλ' αὐτὸν γὰρ ἀξιοῦν τὰ πρῶτα φέρεσθαι
 ἐν ταῖς ἄλλοις Μοπεδοῦσι τε καὶ Ἑλλήσι. Καὶ ταῦτα
 πολλὸν τοῖς ἰαχέουσιν παρ' Ἀλεξάνδρου ἐφαίνετο, ὅσα ἐς
 τοῦ Ἀντιπάτρου τὴν διαβολὴν φέροντα ἦν, οἷα δὲ
 καὶ φοβερότατα ἐν βασιλείᾳ ὄντα· οὐ μὲν τοι κατα-
 φρονέει γὰρ τι, ἢ ἔργον ἢ λόγος ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάν-
 δρου, ἐφ' οὗτου ἂν τις συνείδηκεν εὖ ὅσαύτως εἶναι
 πρὸς θυμοῦ αὐτοῦ ἀντί * * * * Ἑφραισιάν.

XIII. Ταῦτα τοῦ λόγου ὑπελπίσαντα Ἑφραισιάντα,
 συνταλαγῆναι Εὐμαντὶ, οὐκ ἐκόντα ἐκόναι. Ἐν ταύ-
 τη τῇ ὁδῷ καὶ τὸ πεδίον λέγεται εἶδεν Ἀλεξάνδρου
 τὸ ἀνερπύον τὰς ἵππους ταῖς βασιλευσῖ· αὐτὸς τε
 πεδίον Νυσαῖον καλοῦμενον καὶ αἱ ἵπποι ὅτι Νυ-
 σαῖοι κληῖζονται, λέγει Ἡρόδοτος· εἶναι δὲ πόλιν
 μὲν ἐς πεντεκαίδεκα μυριάδας τῶν ἵππων· τότε δὲ
 Ἀλεξάνδρου οὐ πολὺ πλείονας τῶν πέντε κατεπα-
 ρεῖν· πρὸς λησιῶν γὰρ διαρπαγῆναι τὰς πολλὰς αὐ-
 τῶν. Ἐνταῦθα λέγουσιν ὅτι Ἀντιπάτης ὁ τῆς Μη-

δαίας σατραπίης γυναίκας ἑκατὸν αὐτῷ ἔδωκε, ταύ-
 τας φάσκων εἶναι τῶν Ἀμαζόνων· καὶ ταύτας σκευῇ
 ἀνδρῶν ἱππέων ἐσταλμένας, πλήν γε δὴ ὅτι πελέκεις
 ἀντὶ δοράτων ἐφόρουν, καὶ ἀντὶ ἀσπίδων σέλτας·
 οἱ δὲ καὶ τὸν μαστὸν λέγουσιν ὅτι μείονα εἶχον τὸν
 θεξίον, ὃν δὴ καὶ ἔσω εἶχον ἐν ταῖς μάχαις· ταύτας
 μὲν δὴ ἀπαλλάξαι τῆς στρατιᾶς Ἀλέξανδρον, μὴ τι
 πτωτεριοσθῇ κατ' αὐτάς ἐς ὕβριν πρὸς τῶν Μακεδό-
 νων, ἢ βαρβάρων· κελεῦσαι δὲ ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὴν
 βασίλισσαν σφῶν, ὅτι αὐτὸς ἦξε πρὸς αὐτὴν παιδο-
 ποιησόμενος. Ταῦτα δὲ οὔτε Ἀριστόβουλος, οὔτε
 Πτολεμαῖος, οὔτε τις ἄλλος ἀνέγραψεν, ὅς τις ἰκα-
 νὸς ὑπὲρ τῶν τοιοῦτων τεκμηριῶσαι· οὐδὲ δοκεῖ μοι
 ἐν τῷ τότε σώζεσθαι τὸ γένος τῶν Ἀμαζόνων, οὐδὲ
 τις πρὸ Ἀλεξάνδρου ἢ Ξενοφῶν ἀνεμνήσθῃ αὐτῶν.
 Φασιανῶν τε μνησθεῖς καὶ Κόλχων, καὶ ὅσα ἄλλα
 ἀπὸ Τραπεζοῦντος δομῶμενοι, ἢ πρὶν ἐς Τραπε-
 ζοῦντα κατελθεῖν οἱ Ἕλληνες ἐπῆλθον ἔθνη βαρβα-
 ρικά· ἵνα περ καὶ ταῖς Ἀμαζόσιν ἐντετυχήκεσαν, εἵ-
 περ οὖν ἔτι ἦσαν Ἀμαζόνες· μὴ γενέσθαι μὲν γὰρ
 παντελῶς τὸ γένος τοῦτο τῶν γυναικῶν, οὐ πιστὸν
 δοκεῖ ἔμοιγε, πρὸς τοσούτων καὶ τοιούτων ὑμνηθῆν,
 ὡς Ἡρακλῆα τε ἐπ' αὐτάς λόγος κατέχει ὅτι ἐστάλη,
 καὶ Ἰωσὶτῆρά τινα Ἱππολύτης τῆς βασιλείσσης αὐτῶν
 ὅτι ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε· καὶ οἱ ξὺν Θηαεῖ Ἀθη-
 ναῖοι ὅτι ἐπιούσας ταῖς γυναῖκας ταύτας τὴν Εὐρώ-
 πην πρῶτοι μάχῃ νικήσαντες ἀνέστειλαν· καὶ γέγρα-
 πται ἡ Ἀθηναίων καὶ Ἀμαζόνων μάχῃ πρὸς Κίμων-
 ος, οὐ μείον ἢ περ ἡ Ἀθηναίων καὶ Περσῶν· καὶ

Προδότην πολλάκις περὶ τῶν γυναικῶν τούτων πεποιήται, καὶ ὅσοι Ἀθηναίων τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας λόγῳ ἐκόσμησαν, καὶ τοῦ πρὸς Ἀμαζόνων ἔργου Ἀθηναίων ἐν τοῖς μάλιστα μνήμην ἐποιήσαντο. Ἐξ δὲ ἱππικᾶς δὴ τινὰς γυναῖκας Ἀτροπάτης ἔδειξεν Ἀλέξανδρος, βαρβάρους τινὰς ἄλλας γυναῖκας ἵππευεῖν ἡσκημένας δοκῶ ὅτι ἔδειξεν, ἐς τὸν λεγόμενον δὴ τῶν Ἀμαζόνων κόσμον ἐσταλμένας.

XIV. Ἐν Ἐκβατάνοις δὲ θυσίαν τε ἔθυσαν Ἀλέξανδρος, ὥσπερ αὐτῷ ἐπὶ ξυμφοραῖς ἀγαθαῖς νόμος, καὶ ἄγωνα ἐπετέλει γυμνικὸν τε καὶ μουσικόν· καὶ πότι αὐτῷ ἐγίνοντο παρὰ τοῖς ἐταίροις. Καὶ ἐν τούτῳ Ἡφαιστίων ἔκαμε τὸ σῶμα· ἐβδόμη τε ἡμέρα ἤδη ἦν αὐτῷ τῆς νόσου, καὶ λέγουσι τὸ μὲν στάδιον πληρὲς εἶναι (παίδων γὰρ ἄγων ἦν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γυμνικός) ἐπεὶ δὲ ἐξηγγέλλετο Ἀλέξανδρος, ὅτι κακῶς ἔχει Ἡφαιστίων, ὃ δὲ παρ' αὐτὸν ἐλθὼν σπουδῇ, οὐκέτι ζῶντα κατέλαβεν. Ἐνθα δὴ καὶ ἄλλοι ἄλλα ἀνέγραψαν ὑπὲρ τοῦ πένθους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Μεγα μὲν γενέσθαι αὐτῷ τὸ πένθος, πάντες τοῦτο ἀνέγραψαν· τὰ δὲ πραχθέντα ἐπ' αὐτῷ, ἄλλοι ἄλλα, ὥς ἕκαστος ἡ εὐνοίας πρὸς Ἡφαιστίωνα, ἡ φθόρου εἶχεν, ἢ καὶ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον. Ὡς οἱ τὰ ἀτάσθαλα ἀναγράψαντες, οἱ μὲν ἐς κόσμον φέρεται μοι δοκοῦσιν οἰηθῆναι Ἀλέξανδρον ὅσα ὑπεραλγῆσας ἔδρασεν ἢ εἶπεν, ἐπὶ τῷ πάντων δὴ ἀνθρώπων φιλτάτῳ· οἱ δὲ ἐς αἰσχύνην μᾶλλον τι ὥς οὐκ ὀρέγοντα οὐτ' οὐκ βασιλεῖ οὐτ' Ἀλέξανδρον· οἱ μὲν ἰὸ πολὺ μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐρριμμένον ἐπ,

τοῦ σώματος τοῦ ἑταίρου, ὀδύρεσθαι, οὐδ' ἐθέλειν
 ἀπαλλαγῆναι, πρὶν γε δὴ πρὸς βίαν ἀπηνέχθῃ πρὸς
 τῶν ἑταίρων. οἱ δὲ, τὴν τε ἡμέραν ὅλην καὶ τὴν νύ-
 κτα ὅλην ἐφρίσθαι ἐπὶ τῷ σώματι· οἱ δὲ, καὶ τὸν
 ἱατρὸν Γλαυκίαν ὅτι ἐκρέμασι, καὶ τοῦτον ὡς ἐπὶ
 φαρμάκῳ κακῶς δοθέντι· οἱ δὲ ὅτι οἴνου περιμίδεν
 ἐμπληροθέντα θεωρῶν αὐτός· καὶ κείρασθαι Ἀλέξαν-
 δρον ἐπὶ τῇ νεκρῇ τὴν κόμην, τὰ τε ἄλλα οὐκ ἀπει-
 πότα τίθεται, καὶ κατὰ ζῆλον τὸν Ἀχιλλεύς, πρὸς
 ὄντινα ἐκ παιδὸς φιλοτιμία ἦν αὐτῷ· οἱ δὲ καὶ τὸ
 ἄρμα, ἐφ' ὅτῳ τὸ σῶμα ἐφέρετο, αὐτὸς ἔστιν· ὅτε ἡ
 νιόχει τοῦτο· οὐδαμῇ πιστὸν ἔμοιγε λέγοντες· ἄλλοι
 δὲ, ὅτι καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἔδος ἐν Ἐκβατάνοισι
 κατασκάψαι ἐκέλευσε· βαρβαρικὸν τοῦτό γε, καὶ
 οὐδαμῇ Ἀλεξάνδρῳ πρόσφορον· ἀλλὰ τῇ Ξέρξου μῆλ-
 λόν τι ἀτασθαλίᾳ τῇ ἐς τὸ θείον, καὶ ταῖς πέδαις,
 ὥς λέγουσιν εἰς τὴν Ἑλλήσποντον καθεῖναι Ξέρξην,
 τιμωρούμενον δῆθεν τὸν Ἑλλήσποντον· Ἀλλὰ καὶ
 ἐκείνο οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος ἀναγεγράφθαι μοι δο-
 καῖ· ὡς ἐπὶ Βαβυλῶνος ἦει Ἀλέξανδρος, ἐντυχεῖν
 αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πολλὰς πρεσβείας ἀπὸ τῆς Ἑλ-
 λάδος, εἶναι δὲ δὴ ἐν τούτοις καὶ Ἐπιδαυρίων πρέ-
 σβεις· καὶ τούτους ὧν τε ἐδέοντο ἐξ Ἀλεξάνδρου
 τυχεῖν, καὶ ἀνάθημα δοῦναι αὐτοῖς· Ἀλέξανδρον
 κομίζεῖν τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειπόντα ὅτι, Καίπερ οὐκ
 ἐπεικῶς κέχρηται μοι ὁ Ἀσκληπιός, οὐ σώσας μοι
 τὸν ἑταῖρον, ὄντινα ἴσον τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἦγοι·
 Ἐναγίζεῖν τε ὅτι αἰεὶ ὡς ἡρᾷ ἐκέλευεν Ἡφαιστίῳ,
 τοῦτο μὲν πρὸς τῶν πλείστων ἀναγράφεται. Οἱ δὲ

λέγουσιν, ὅτι καὶ εἰς Ἀμμωνος ἐπεμφεν, ἐρησομέ-
 νους τὸν θεόν, εἰ καὶ ὡς θεῷ θύειν συγχωρεῖ Ἡφαι-
 στίωνι· τὸν δὲ οὐ συγχωρήσαι. Ἐκεῖνα δὲ πρὸς
 πάντων συμφωνούμενα, ἐς τρίτην ἀπὸ τοῦ θανάτου
 τοῦ Ἡφαιστίωνος ἡμέραν, μήτε σίτου γεύσασθαι
 Ἀλέξανδρον, μήτε τινὰ θεραπείαν ἄλλην θεραπεύ-
 σαι τὸ σῶμα· ἀλλὰ κεῖσθαι γὰρ ἢ ὀδυρόμενον, ἢ
 πένθεικώς σιγῶντα· καὶ πυρὰν κελεύσαι αὐτῷ ἐτοι-
 μάζεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ἀπὸ ταλάντων μυρίων· οἱ
 δὲ καὶ πλειόνων ἀνέγραψαν· καὶ ὅτι πένθος ποιῶ-
 σθαι περιηγγέλη κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν τὴν βάρ-
 βαρον· καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν ἑταίρων τῶν Ἀλεξάν-
 δρου ἐς θεραπείαν τὴν ἐκείνου ὑφ᾽ αὐτοὺς καὶ
 τὰ ὄπλα Ἡφαιστίωνι ἀνέθεσαν ἀποθανόντι· πρῶ-
 τον δὲ Εὐμενῇ ἄρξαι τοῦ σοφίσματος, ὅτινα ὀλίγη
 πρόσθεν ἔφαμεν ὅτι διηρέχθη πρὸς Ἡφαιστίωνα·
 καὶ τοῦτο δὲ δοῦσαι, τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὡς μὴ ἐφήδε-
 σθαι δοκοῖη τελευτήσαντι Ἡφαιστίωνι. Ὑψοῦν οὐ-
 δὲ ἄλλον τινὰ ἔταξεν ἀντὶ Ἡφαιστίωνος χιλιάρχον
 ἐπὶ τῇ ἵππῳ ἢ ἑταιρικῇ Ἀλέξανδρος, ὥς μὴ ὑπόλοι-
 το τὸ ὄνομα τοῦ Ἡφαιστίωνος ἐκ τῆς τάξεως· ἀλλὰ
 Ἡφαιστίωνός τε ἢ χιλιάρχια ἔκαλεῖτο, καὶ τὸ ση-
 μείον αὐτῆς ἠγεῖτο ἐξ Ἡφαιστίωνος πεποιημένον·
 ἀγῶνά τε ἐπενόει ποιῆσαι γυμνικόν τε καὶ μουσι-
 κόν, πλήθει τε τῶν ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ εἰς αὐτῶν
 χορηγίᾳ πολὺ τι τῶν ἄλλων τῶν πρόσθεν ἀριδηλό-
 τεραν. Τριαχιλίους γὰρ ἀγωνιστάς τοὺς ξύμπαντας
 παρεσκεύασε, καὶ οὗτοι ὀλίγον ὕστερον ἐπ' Ἀλεξάν-
 δρου τῷ τάφῳ λέγουσιν ὅτι ἠγωνίσαντο.

XV. Χρόνος τε ἦν συχνός τῷ πίνδει· καὶ αὐτός τε αὐτὸν ἤδη μετεκάλει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱταῖροι μᾶλλον τι ἐν τῷ τοιῷδε ἦνυτον· ἐνθα δὲ ἔειλασιν ποιῆται ἐπὶ Κοσσαίους, ἔθνος πολεμικόν, ὁμορον τῷ Οὐξίαν. Εἰσὶ δὲ ὕφριοι οἱ Κοσσαῖοι, καὶ χωρία ὄχυρά κατὰ χώρας νέμονται· ὁπότε προσάγοι θύνημις, ἐς τὰ ἄκρα τῶν ὄρων ἀποχωροῦντες, πᾶσθεσι ἢ ὅπως ἂν προχωρῇ ἐκάστοις, οὕτω διαφεύχουσιν ἐς ἀπορίαν βάλλοντες τοὺς ξὺν θυκάμει σφάειν ἐπιχειροῦντας· ἀπελθόντων δὲ, αὐθις εἰς τὸ ληστεύειν τρεπόμενοι, ἀπὸ τούτου τὸν βίον παιοῦνται. Ἀλέξανδρος δὲ ἐξῆλιν αὐτῶν τὸ ἔθνος, καίπερ χειμῶνος στρατεύσας· ἀλλ' οὔτε χειμῶν ἐγένετο ἐμποδῶν αὐτῷ, οὔτε αἱ δυσχωρίαι, οὔτε αὐτῷ οὔτε Ἱπτολεμαίων τῷ Λάγῳ, ὃς μέγας τῆς στρατιᾶς ἐπ' αὐτοὺς ἦγεν. Οὕτως οὐδὲν ἄπορον Ἀλεξάνδρῳ τῶν πολεμικῶν ἦν, ἐς ὃ, τι ὀρμήσει. Κατιόντι δὲ αὐτῷ εἰς Βαβυλῶνα, Λιβύων τε πρεσβεῖαι ἐνετύγχανον ἐπαινούντων τε καὶ στεφανοῦντων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἀσίας. Καὶ ἐξ Ἰταλίας Βρεττιοὶ τε καὶ Λευκανοὶ καὶ Τυρράηνοὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπράσβευον. Καὶ Καρχηδονίους τότε πρεσβεῦσαι λέγεται, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπῶν πρέσβεις ἐλθεῖν, καὶ Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ Κελτούς, καὶ Ἰβήρας, ὑπὲρ φιλίας δεησομένους· ὧν τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς τότε πρῶτον ὀφθῆναι πρὸς Ἑλλήνων τε καὶ Μακεδόνοι. Τοὺς δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς ἁλλήλους διαφορῶν λέγουσιν ὅτι Ἀλέξανδρῳ διακρίναι ἐπέτρεπον, καὶ τότε μάλιστα αὐτὸν τε αὐτῷ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν φανῆναι γῆς τι

ἡπείρου καὶ θαλάσσης κύριον· Ἄριστος δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου ἀναγραφάντων, καὶ Ῥωμαίους λέγουσιν ὅτι ἐπρέσβευσαν· καὶ ἐντυχόντα ταῖς πρεσβείαις Ἀλεξάνδρον ὑπὲρ Ῥωμαίων τῆς ἐσθμῆς ἐς τὸ ἔπειτα δυνάμειος μαγνεύσασθαι τὸν τε κόσμον τὸν ἀνδρῶν ἰδόντα καὶ τὸ φιλόπονον τε καὶ ἐλευθέριον, καὶ περὶ τοῦ πολιτεύματος ἅμα διαπυνθανόμενον. Καὶ τοῦτο οὔτε ὥς ἀτρεκέις, οὔτε ὥς ἄπιστον πάντα ἀνέγραψα· πλήν γε δὴ οὔτε τις Ῥωμαίων ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ταύτης, ὥς παρὰ Ἀλεξάνδρον σταλείσης, μνήμην ἐποίησατό τινα, οὐδὲ τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου γραφάντων (οἷς τισι μᾶλλον ἐγὼ συμφέρομαι) Ἰππολεμαῖος ὁ Λέγων καὶ Ἀριστόβουλος· οὐδὲ τῷ Ῥωμαίων πολιτεύματι ἐπεικὸς ἦν, ἐλευθέρῳ δὴ τότε ἐς τὰ μάλιστα ὄντι, παρὰ βασιλέα ἁλλόφυλον, ἄλλως τε καὶ ἐς τοιοῦνδε ἀπὸ τῆς οὐκείας πρεσβεῦσαι, οὔτε φόβου ἐξαναγκάζοντος, οὔτε κατ' ἐλπίδα ὠφελείας, μένει τε, εἴ περ τινας ἄλλους, τοῦ τυραννικοῦ γένους τε καὶ ὀνόματος κατέχομένους.

XVI. Ἐκ τούτου δὴ Ἰφρακλείδην τὸν Ἀργαίου ἐκπέμπει ἐς Τροκανίαν, ναυπηγοὺς ἅμα οἱ ἄγοντα, κελεύσας ὕλην τεμόντα ἐκ τῶν ὄρων τῶν Τροκανίων, ναυπηγεῖσθαι ναῦς μακράς, ἀφράκτους τε καὶ πεφραγμένας ἐς τὸν κόσμον τὸν ἐλληνικόν. Πόθος γάρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν Καυπίαν τε καὶ Τροκανίαν καλουμένην, ποία τινὲς ζυμβάλλει θαλάσση· πότρεα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου, ἢ ἀπὸ τῆς ἐφ' αὐτῇ τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένης ἢ μεγάλης

Θάλασσα ἀναχέεται εἰς κόλπον τὸν Ἑρκείον· (κα-
θαπνερὸν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξαῦρε, τὴν ἐρυθρὰ
δὴ καλουμένην Θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγά-
λης θαλάσσης) οὐ γὰρ πῶ ἐξέυρητο αἱ ἀρχαὶ τῇ
Κασπίᾳ θαλάσσει, καὶ τοὶ ἔθνεϊν τε αὐτὴν οἰοῦν-
των οὐκ ὀλίγων, καὶ ποταμῶν πλοῖμα ἐμβάλλον-
των εἰς αὐτήν. Ἐκ Βάκτρων μὲν Ὀξος ποταμὸς μέ-
γιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰν-
δῶν, ἐξίησιν εἰς ταύτην τὴν Θάλασσαν· διὰ Σχυθῶν
δὲ, Ἰαξάρτης. Καὶ τὸν Ἀρσῆν δὲ, τὸν ἐξ Ἀρμενίας
φύοντα, εἰς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.
Μέγιστοι μὲν οὗτοι. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἔς τε κοί-
τους ἐμβάλλοντες, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν εἰς τὴν Θάλασ-
σαν ταύτην κατίσιν· οἱ μὲν, καὶ γνωσκόμενοι
πρὸς τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἐπελθόντων τὰ ἔθνη
ταῦτα· οἱ δὲ, κατὰ τὰ ἐπέπνεα τοῦ κόλπου ὡς εἰ-
κὸς κατὰ τοὺς Σκύθας τοὺς Νομάδας, ὃ δὴ ἄγνω-
στον πάντῃ ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς τὸν Τίγρητα
ποταμὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέβη, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυ-
λῶνος, ἐνταῦθα ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ Χαλδαῖον οἱ
λόγιοι· καὶ ἀπαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐταίρων, ἐδέοντο
ἐπισχεῖν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἔλασιν. Δόγιον γὰρ γε-
γοέναι σφίσιν ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ Βήλου, μὴ πρὸς ἄ-
γνωστοῦ οἱ εἶναι τὴν παράδοκον τὴν εἰς Βαβυλῶνα ἐν-
τῷ τότε· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον, τοῦ
Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος· ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐρι-
πίδῃ ὧδε·

Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, μὴ πρὸς

δυσμαίς ἀφορῶν αὐτῷ, μηδὲ τὴν στρατιάν ταύτην ἐπέχουσαν ὕγων παρελθεῖν· ἀλλὰ ἐκπεριελθὼν πρὸς ἑὸν μᾶλλον· τῷ δὲ οὐδὲ τοῦτο εὐμαρὲς δια δυσχωρίαν ξυνέβη· ἀλλὰ ἦγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον, ἢ παρελθόντα ἔχρην ἤδη τελευτῆσαι. Καὶ πού τυχὸν καὶ ὄμεινον ἐντὶ τῇ ἦν ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἄλλης δόξης καὶ τοῦ κύθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλάχθαι, πρὶν τινὰ ξυμβῆναι αὐτῷ ξυμφορὰν ἀνθρωπίνην, ἥς ἔνεκα καὶ Σόλωνα Κροίσῳ παραινεῖσαι εἰκός, τέλος δὲ ῥᾶν μακροῦ βίου, μηδὲ πρόσθεν τινὰ ἀνθρώπων ἀποφαίνειν εὐδαίμονα. Ἐπεὶ καὶ αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ ἡ Ἡρακλείωνος τελευτὴ οὐ σμικρὰ ξυμφορὰ ἐγένετο· ἥς καὶ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος προαπελθεῖν ἂν δοῦναι μοι ἐδείκνυσε μᾶλλον, ἢ ζῶν πειρασθῆναι· οὐ μείον ἢ καὶ Ἀχιλλεὺ δοκῶ ἂν ἰλέσθαι προαποθανεῖν Πατρόκλου μᾶλλον, ἢ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τιμωρὸν γενέσθαι.

XVII. Ἦν δὲ τι καὶ ὑπόπτου αὐτῷ ἐς τοὺς Καλδαίους, ὡς οὐ κατὰ μαρτυρίαν τινὰ μᾶλλον, ἢ ἐς ὠφέλειαν τὴν αὐτῶν φέροι αὐτοῖς ἡ κώλυσις τῆς Ἀλεξάνδρου ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε ἐλάσεως. Ὁ γὰρ τοῦ Βήλον νεὸς ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἦν τῶν Βαβυλωνίων, μεγέθει τε μέγιστος, καὶ ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῃ ἡμοσμένης. Τοῦτον τὸν νεὸν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερά τὰ Βαβυλωνίων, Ξέρξης κατέσκαψεν, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὀπίσω ἀπενόστησεν. Ἀλεξάνδρος δὲ ἐν τῷ εἶχεν ἀνοικοδομεῖν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς θεμελίοις τοῖς πρόσθεν, καὶ τοῦτον ἕνεκα τὸν χοῦν ἐκφέρειν ἀπέλυνε τοὺς Βαβυλωνίους· οἱ δὲ,

ότι καὶ μαζονα ἔτι τοῦ πάλαι ὄντιος. Ἐπεὶ δὲ ἀπο-
 στάντος αὐτοῦ μαλθακῶς ἀνθήσαντο τοῦ ἔργου,
 οἷς ταῦτα ἐπιτέτραπτο· ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ πείσῃ κε-
 λεύει τὸ ἔργον ἐργάσασθαι· εἶναι δὲ τῷ θεῷ τῷ Βή-
 λῳ πολλὴν μὲν τὴν χώραν ἀνειμμένην ἐκ τῶν Ἀσου-
 ρίων βασιλέων, πολὺν δὲ χρυσόν. Καὶ ἀπὸ τοῦ πάλαι
 μὲν τὸν νεῶν ἐπισκευάζεσθαι, καὶ τὰς θυσίας
 τῷ θεῷ θύεσθαι· τότε δὲ τοὺς Χαλδαίους τὰ τοῦ
 θεοῦ νάμεσθαι, οὐκ ὄντιος, ἐς ὅτι ἀναλωθήσεται τὰ
 περιγιγνόμενα. Τούτων δὴ εἵνεκα ὑποπτοὶ Ἀλεξάν-
 δρῳ ἦσαν, οὐκ ἐθέλειν παρελθεῖν εἰς τὸν Βαβυλῶνος
 Ἀλέξανδρον, ὥς μὴ δι' ὀλίγου τὸν νεῶν ἐπιτελεσθέν-
 τα ἀφελίσθαι αὐτοὺς τὰς ἐκ τῶν χρημάτων ὠφελεί-
 ας. Ὅμως δὲ τὰ γε τῆς ἐπιστροφῆς τῆς κατὰ τὴν
 εἰσοδὸν τὴν ἐς τὴν πόλιν, ἐθελῆσαι αὐτοῖς πεισθῆ-
 ναι λέγει Ἀριστύβουλος, καὶ τῇ πρώτῃ μὲν παρὰ τὸν
 ποταμὸν Εὐφράτην καταστρατοπεδεῦσαι· ἐς δὲ τὴν
 ὑστεραίαν ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὸν ποταμὸν, παρ' αὐτὸν
 πορεύεσθαι, θέλοντα ὑπερβιάλλειν τῆς πόλεως τὸ
 μέρος τὸ ἐς δυσμῆς τετραμμένον, ὥς ταύτῃ ἐπιστρέ-
 ψαντα πρὸς ἑω ἄγειν· ἀλλὰ οὐ γὰρ δυναθῆναι ὑπὸ
 δυσχωρίας οὕτως ἐλάσαι ξὺν τῇ στρατιᾷ, ὅτι τὰ ἀ-
 πὸ δυσμῶν τῆς πόλεως εἰσιόντι, εἰ ταύτῃ πρὸς ἑω
 ἐπιστρέφει, ἐλώδη τε καὶ τειράγώδη ἦν, καὶ οὕτως καὶ
 ἐχόντα καὶ ἄχοντα ἀπείθῃσαι τῷ θεῷ.

XVIII. Ἐπεὶ καὶ τοιόνδε τινα λόγον Ἀριστό-
 βουλος ἀναγέγραπεν· Ἀπολλόδωρον, τὸν Ἀμφιπο-
 λίτην, τῶν ἑταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς
 στρατιᾶς, ἦν παρὰ Μαζάκῃ τῷ Βαβυλῶνος σατραπῇ

ἔκλειπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ δὲ συνέμιξεν ἐπανιόν-
 τι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὀρώντα πικρῶς τιμαρφεύμενον τοὺς
 στρατάρκας, ὅσοι ἐπ' ἄλλη καὶ ἄλλη χώρα τεταγμένοι
 ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ ἀδελφῷ (μάντιν γὰρ
 εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχνων μαντείας)
 μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας· ἀντεπι-
 στεῖλαι δὲ αὐτῷ Πειθαγόραν, πυνθανόμενον, τίνα μά-
 λιστα φοβούμενος χρήσασθαι ἐθέλοι τῇ μαντείᾳ· τὸν
 δὲ γράψαι αὐτῷ· ὅτι τὸν τε βασιλεῖα αὐτὸν καὶ Ἡφαι-
 στίωνα· θύεσθαι δὲ τὸν Πειθαγόραν· πρῶτα μὲν ἐπὶ
 τῷ Ἡφαιστίονι· ὥς δὲ ἐπὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἱερείου δ
 λοβὸς ἀφανὴς ἦν, οὕτω δὲ ἐγγράψαντα καὶ κατασημη-
 νάμενον τὸ γραμματίον, πέμπει παρὰ τὸν Ἀπολλό-
 δωρον ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἐκβάτανα, δηλοῦντα μηδέν
 τι δεδιέναι Ἡφαιστίωνα· ἔσεσθαι γὰρ αὐτοῖς ὀλίγον
 χρόνον ἐκποδῶν· καὶ τὴν ἐπιστολὴν λέγει Ἀριστόβου-
 λος κομίσασθαι Ἀπολλόδωρον μὲν πρῶτα, ἡμέρα ἢ
 τελευτήσας Ἡφαιστίωνα· αὐτῷ δὲ θύεσθαι τὸν Πει-
 θαγόραν ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ, ἄλαβον τὸ ἥπαρ τοῦ
 ἱερείου· καὶ Πειθαγόραν τὰ αὐτὰ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
 γράψαι Ἀπολλοδώρῳ· Ἀπολλόδωρον δὲ οὐ κατασιω-
 πῆσαι, ἀλλὰ φράσαι γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ ἐπι-
 σταλμένα, ὥς εὖ νοίαν μᾶλλον τι ἐπιδειξόμενον τῷ
 βασιλεῖ, εἰ φυλάττεσθαι παραινέσεις, μή τις αὐτῷ
 κίνδυνος ἐν τῷ τότε ξυμπέσῃ· καὶ Ἀπολλοδώρῳ τε
 λέγει ὅτι Ἀλέξανδρος ἐπήνεσε· καὶ τὸν Πειθαγόραν,
 ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, ἤρετο, ὅτου γενο-
 μένου αὐτῷ σημείου ταῦτα ἐπέστειλε πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἄλοβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο

τοῦ ἱερῆου· ἐφομένου δὲ ὃ, τι τοῦτο τὸ σημεῖον, μέγα εἰπεῖν εἶναι χαλεπὸν· Ἀλέξανδρον δὲ τοσούτου δεῖσθαι χαλεπήναι τῷ Πειθαγύρῃ, ὡς καὶ δεῖ ἐπιμαλείας ἔχειν αὐτὸν πλείονος, ὅτι ἀδόλως τὴν ἀλήθειαν οἱ ἔφρασι. Τούτῳ αὐτὸς Ἀριστοβούλος λέγει παρὰ Πειθαγόρου πυθίσθαι, καὶ Περδίκκῃ δὲ αὐτῷ μενεύσασθαι λέγει, καὶ Ἀντιγόνῃ χρόνον ὕστερον· καὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀμφοῖν γενομένου Περδίκκῃ μὲν ἐπὶ Πτολεμαῖον στρατεύσαντα ἀποθανεῖν, καὶ Ἀντιγόνῃ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Σέλευκον καὶ Λυσίμαχον τῇ ἐν Ἰψῷ γενομένη. Καὶ μὲν δὴ καὶ ἑπὶ Καλλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοιοῦτός τις ἀναγέγραπται λόγος· ὅπου ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ὑποθαλούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Ἀλέξανδρον δὲ οὐκ ἐθέλῃσαι ἀσπάζεμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼς ἀσπάζεται· καὶ τοῦτον τὸν λόγον ἐν μὲν τῷ τότε ἀμνηθῆναι· ὕστερον δὲ ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι Ἀλέξανδρος, ἐς μνήμην ἐλθεῖν τῶν ἀποθανόντων, ὅτι ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ αἰῶνι τῇ Ἀλέξανδρου ἐθεώσθη.

XIX. Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα προσεῖσαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον· ὑπὲρ ὧν μὲν ἱεῖς προσηβυόμενοι, οὐκ ἀναγέγραπται. Δοκεῖν δ' ἔμοιγε, αἱ πολλὰ στεφανούντων τε αὐτόν ἦσαν, καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις, καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς· καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει, χαίρειν ρησκόντων. Καὶ τούτους δεξιωσάμενός τε καὶ τὰ εἰσέτα τιμήσας, ἀποπήμεναι ὁπίσω λέγεται. Ὅσους δ'

ἀνδριάντων, ἢ ὅσα ἀγάλματα, ἢ εἰ δὴ τι ἄλλο ἀνέ-
 σθημα ἐκ τῆς Ἑλλάδος Πέρσης ἀνεκόμισαν ἐς Βαβυ-
 λῶνα, ἢ ἐς Πασαργάδας, ἢ ἐς Σοῦσα, ἢ ὅπη ἄλλη
 τῆς Ἀσίας, ταῦτα δοῦναι ἄγειν τοῖς πρέσβεισι· καὶ
 τὰς Ἀρμαδίου καὶ Ἀριστογείτανος εἰκόνας τὰς χαλ-
 κὰς οὕτω λέγεται ἀπενεχθῆναι ὅπισω ἐς Ἀθήνας, καὶ
 τῆς Ἀρτάμιδος τῆς Κελκαίας τὸ ἔδος. Κατέλαβεν δὲ
 ἐν Βαβυλῶνι, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, καὶ τὸ ναυι-
 κόν, τὸ μὲν κατὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἀναπα-
 πλευνὸς ἀπὸ θαλάσσης τῆς Περσικῆς, ἃ, τι παρ' αὐτὸν
 Νεώρην ἦν· τὸ δὲ ἐκ Φοινίκης ἀναπλεομισμένον,
 παντῆρεις μὲν δύο τῶν ἐκ Φοινίκων, τετρήρεις δὲ
 τρεῖς, τριήρεις δὲ δώδεκα, τριακοντόρους δὲ ἐς τρια-
 κοντα· ταύτας συντημηθείσας κομισθῆναι ἐπὶ τὸν
 Εὐφράτην ποταμὸν ἐκ Φοινίκης ἐς Θάψακον πό-
 λιν· ἐκεῖ δὲ συντημηθείσας αὐτῆς, καταπλεῦσαι ἐς
 Βαβυλῶνα. Λέγει δὲ, ὅτι καὶ ἄλλος αὐτῷ ἐναυπη-
 γῆτο σιόλας, τέμνοντι τὰς κυπαρίσσους τὰς ἐν τῇ
 Βαβυλωνίᾳ. Τούτων γὰρ μόνων τῶν δένδρων εὐπο-
 ρίαν εἶναι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, τῶν δὲ ἄλλων
 ὅσα ἐς ναυπηγίαν, ἀπόρους ἔχειν τὴν γῆν ταύτην.
 Πληρώματα δὲ ἐς τὰς ναῦς καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας
 πορφυρέων τε πλήθος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐργάται
 τῆς θαλάσσης ἀφ᾽ ἑχθαι αὐτῷ ἐκ Φοινίκης τε καὶ τῆς
 ἄλλης παραλίας· λιμένα τε ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἐ-
 ποίει ὀρυκτὸν ὅσον χιλίας ναυσὶ μακροῖς ὄρμον εἶ-
 ναι, καὶ νεωσοίκους ἐπὶ τοῦ λιμένος· καὶ Μίκαλος
 ὁ Κλαζομένιος μετὰ πεντακοσίων ταλάντων ἐπὶ Φοι-
 νίκης τε καὶ Συρίας ἐστέλλετο, τοὺς μὲν μισθῷ πεί-

σαν, τοὺς δὲ καὶ ἀνησόμενος, ὅσοι θαλάσσιοι ἄνθρωποι· τὴν τε γῆν παραλίαν τὴν πρὸς τῷ κόλπῳ τῷ Περσικῷ κατοικίξιν ἐπειθεῖ, καὶ τὰς νήσους τὰς ταύτη· ἐδόκει γὰρ αὐτῷ οὐ μείον Φοινίκης εὐδαιμονίᾳ χώρα αὕτη γενέσθαι. Ἦν δὲ αὐτοῦ τοῦ παντικοῦ ἡ παρασκευὴ ὥς ἐπὶ Ἀραβίας τρὺς πολλοὺς πρόφασιν μὲν, ὅτι μόνοι τῶν ταύτη βαρβαρῶν οὔτε πρεσβείαν ἀπέστειλαν, οὔτε τι ἄλλο ἐπιεικὲς ἢ ἐπὶ τιμῇ ἐπέπρακτο Ἀραβιν ἐς αὐτόν· τὸ δὲ ἀληθές, ὥς γέ μοι δοκεῖ, ἀπληστος ἦν τοῦ κτῶσθαι τι αἰὲ Ἀλέξανδρος.

XX. Λόγος δὲ κατέχει, ὅτι ἤκουεν, Ἀραβίας δύο μόνον τιμῇ θεοὺς, τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὸν Διόνυσον· τὸν μὲν Οὐρανόν τε αὐτὸν ὁρῶμενον, καὶ τὰ ἄστρα ἔν οἱ ἔχοντα τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οἷου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἤκει τὰ ἀνθρώπεια· Διόνυσον δὲ, κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς· οὐκ οὐκ ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φανλότερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον. Ἐπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας, ἐπ' ῥέψειν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεῦειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα· τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνησε αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίγνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θαμνίσκων τὸ κινάμωμον τέμνεσθαι· οἱ λιμνῶνες δὲ ὅτι γάρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι. Τὸ μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάττω ἢ παρὰ τοὺς τοὺς Ἀραβίας, ἢ περὶ ἢ τῆς Ἰνδικῆς, αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆ-

σοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλαί, καὶ λειμένες παντα-
 χοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους
 τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πύλεις ἐνοικισθῆναι,
 καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας. Δύο δὲ νῆσοι κα-
 τὰ τὸ στόμα τοῦ Εὐφράτου πελάγιοι ἐξηγγέλλοντο
 αὐτῷ· ἡ μὲν πρώτη οὐ πρόσω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐ-
 φράτου, εἰς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχουσα
 ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τε καὶ τοῦ στόματος τοῦ ποτα-
 μοῦ, μικροτέρα δὲ αὕτη, καὶ δασεῖα ὕλη παντοίᾳ·
 εἶναι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς οὐ-
 κήτορας αὐτῆς ἅμφι τὸ ἱερὸν τὴν διαίταν ποιέσθαι·
 νέμεσθαι τε αὐτὴν αἰετὶ τε ἀγρίαις καὶ ἐλάφοις, καὶ
 ταύτας ἀνεῖσθαι ἀφ' ἐτούς τῇ Ἀρτέμιδι· οὐδὰ εἶναι
 θέμις θῆραν ποιέσθαι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ θῦσαι
 τινὰ τῇ θεῷ ἐθέλοντα, ἐπὶ τῷδε θηρᾶν μόνον· ἐπὶ
 τῷδε γὰρ οὐκ εἶναι ἀθέμιτον. Καὶ ταύτην τὴν νῆ-
 σον λέγει Ἀριστέβουλος ὅτι Ἴκαρον ἐκέλευσε καλεῖ-
 σθαι Ἀλέξανδρος, ἐπὶ τιμῇ τῆς Ἰκάρου τῆς ἐν τῷ
 Αἰγαίῳ πάτῳ, ἐς ἣν τινὰ Ἴκαρον τὸν Δαιδάλου,
 τακάντιος τοῦ κηροῦ, ὅτῳ προσήρτητο τὰ πτερὰ, πε-
 σεῖν ὁ λόγος κατέχει, ὅτι οὐ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ
 πατρὸς πρὸς τῇ γῇ ἐφέρετό, ἀλλὰ μετέωρος γὰρ ὑπὸ
 ἀνοίας πετόμενος, παρέσχε τῷ ἡλίῳ θάλαψαι τε καὶ
 ἀνεῖναι τὸν κηρὸν, καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸν Ἴκαρον τῇ
 τε νήσῳ καὶ τῷ πελάγει τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκαταλι-
 πεῖν, τὴν μὲν Ἴκαρον καλεῖσθαι, τὸ δὲ Ἰκάριον. Ἡ
 δὲ ἑτέρα νῆσος ἀπέχειν μὲν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
 Εὐφράτου ἐλέγετο ὅσον πλοῦν ἡμέρας καὶ νυκτὸς
 καὶ οὐρον θεοῦσῃ νηϊ. Τύλος δὲ αὐτῇ εἶναι ὄνο-

XV. Χρόνος τε ἦν συχνός τῷ πένθει· καὶ αὐ-
 τός τε αὐτὸν ἤδη μετεκάλει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱταί-
 ροι μᾶλλον τι ἐν τῷ τοιῷδε ἦνυτον· ἔνθα δὲ ἐξέλα-
 σιν ποιῆται ἐπὶ Κοσσαίους, ἔθνος πολεμικόν, ὁμο-
 ρον τῷ Οὐξίαν. Εἰσὶ δὲ ὄρειοι οἱ Κοσσαῖοι, καὶ χω-
 ρία ὄχυρά κατὰ χώρας νέμονται· ὁπότε προσάγοι
 δύναμις, ἐς τὰ ἄκρα τῶν ὄρων ἀποχωροῦντες, ἀφρά-
 οι ἢ ὅπως ἂν προχωρῇ ἐκάστοις, οὕτω διαφεύγουσιν
 ἐς ἀπορίαν βάλλοντες τοὺς ξὺν θυμῷ σφίσι ἐπι-
 χειροῦντας· ἀπελθόντων δὲ, αὐθις εἰς τὸ ληστεύειν
 τρεπόμενοι, ἀπὸ τούτου τὸν βίον ποιῶνται. Ἀλε-
 ξάνδρος δὲ ἐξέβλεν αὐτῶν τὸ ἔθνος, καίπερ χειμῶνος
 στρατεύσας· ἀλλ' οὔτε χειμῶν ἐγένετο ἐμποδῶν αὐ-
 τῷ, οὔτε αἱ δυσχωρίαι, οὔτε αὐτῷ οὔτε Ἱππολεμαῖον
 τῷ Λάγυν, ὃς μέγας τῆς στρατιᾶς ἐπ' αὐτοὺς ἦγεν.
 Οὕτως οὐδὲν ἄπορον Ἀλεξάνδρῳ τῶν πολεμικῶν ἦν,
 ἐς ὃ, τι ὁρμήσει. Κατιόντι δὲ αὐτῷ εἰς Βαβυλῶνα,
 Λιβύων τε πρεσβεῖαι ἐνετύγχανον ἐπαινοῦντων τε
 καὶ στεφανοῦντων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἀσίας. Καὶ
 ἐξ Ἰταλίας Βρέττιοί τε καὶ Λευκανοὶ καὶ Τυρράηνοί
 ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπράσβευον· καὶ Καρχηδονίους τό-
 τε πρεσβεῦσαι λέγεται, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπῶν πρέσβεις
 ἔλθεῖν, καὶ Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ Κελ-
 τοὺς, καὶ Ἰβήρας, ὑπὲρ φιλίας δεησομένους· ὧν τὰ
 τε ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς τότε πρῶτον ὁφθῆναι
 πρὸς Ἑλλήνων τε καὶ Μακεδόνων. Τοὺς δὲ καὶ ὑ-
 πὲρ τῶν εἰς ἀλλήλους διαφορῶν λέγουσιν ὅτι Ἀλε-
 ξάνδρῳ διακρίναι ἐπέτρεπον, καὶ τότε μάλιστα αὐ-
 τὸν τε αὐτῷ καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν φανῆναι γῆς τε

ἐπίσης καὶ θαλάσσης κύριον· Ἄριστος δὲ καὶ
 Ἀσκληπιάδης τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου ἀναγραφάντων,
 καὶ Ῥωμαίους λέγουσιν ὅτι ἐπρέσβευσαν· καὶ ἐντυ-
 χόντα ταῖς πρεσβείαις Ἀλεξάνδρον ὑπὲρ Ῥωμαίων τε
 τῆς ἐσομένης ἐς τὸ ἔπειτα δυνάμεως μαρτυρῶσθαι,
 τὸν τε κόσμον τὸν ἀνδρῶν ἰδόντα καὶ τὸ φιλόπονον
 τε καὶ ἐλευθέριον, καὶ περὶ τοῦ πολιτεύματος ἅμα
 διαπυνθανόμενον. Καὶ τοῦτο οὐτε ὡς ἀτρεκῆς, οὐ-
 τε ὡς ἀπιστον πάντα ἀνέγραψα· πλήν γε δὴ οὐτέ
 τις Ῥωμαίων ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ταύτης, ὡς παρὰ
 Ἀλεξάνδρον σταλείσης, μνήμην ἐποίησά τινα, οὐ-
 δὲ τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου γραφάντων (οἷς τισι μᾶλλον
 ἐγὼ συμφέρομαι) Πτολεμαῖος ὁ Λύγου καὶ Ἀριστό-
 βουλος· οὐδὲ τῷ Ῥωμαίων πολιτεύματι ἐπεικὸς ἦν,
 ἐλευθέρῳ δὴ τότε ἐς τὰ μάλιστα ὄντι, παρὰ βασι-
 λῆα ἀλλόφυλον, ἄλλως τε καὶ ἐς τοῦτόνδε ἀπὸ τῆς οὐ-
 κείας πρεσβεῦσαι, οὐτε φόβου ἐξαναγκάζοντος, οὐτε
 κατ' ἐλπίδα ὠφελείας, μίσει τε, εἴ πέρ τινας ἄλλους,
 τοῦ τυραννικοῦ γένους τε καὶ ὀνόματος κατέχο-
 μένους.

XVI. Ἐκ τούτου δὴ Ἡρακλείδην τὸν Ἀργαίου
 ἐκπέμπει ἐς Τροκανίαν, ναυπηγοὺς ἅμα οἱ ἄγοντα,
 κελύσας ὕλην τεμόντα ἐκ τῶν ὄρων τῶν Τροκανίων,
 ναυπηγεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ἀφράκτους τε καὶ πε-
 φραγμένους ἐς τὸν κόσμον τὸν ἑλληνικόν. Πόθος γάρ
 εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν Καυπίαν τε
 καὶ Τροκανίαν καλουμένην, ποῖα τινὲ συμβάλλει θα-
 λάσση· πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου, ἢ ἀπὸ
 τῆς ἐφ' αὐτῇ τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένης ἢ μεγάλης

Θάλασσα ἀναχέεται εἰς κόλπον τὸν Ῥαρκίον· (κα-
θαπιορὸν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξέυρε, τὴν ἐρυνθραί-
δῃ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγά-
λης θαλάσσης) οὐ γὰρ πῶς ἐξέυρητο αἱ ἀρχαὶ τῇ
Κασπίᾳ θαλάσσει, καὶ τοὶ ἐθνῶν τε αὐτὴν οἰκοῦν-
των οὐκ ὀλίγων, καὶ ποταμῶν πλοῖμα ἐμβάλλον-
των εἰς αὐτήν. Ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξος ποταμὸς μέ-
γιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰν-
δῶν, ἐξίησιν εἰς ταύτην τὴν θάλασσαν· διὰ Σκυθῶν
δὲ, Ἰαξάρτης. Καὶ τὸν Ἀράξην δὲ, τὸν ἐξ Ἀρμενίας
ρέοντα, εἰς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατήκει.
Μέγιστοι μὲν οὗτοι. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἔς τε τού-
τους ἐμβάλλοντες, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν εἰς τὴν θάλασ-
σαν ταύτην κατίσιν· οἱ μὲν, καὶ γνωσκόμενοι
πρὸς τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἐπελθάντων τὰ ἔθνη
ταῦτα· οἱ δὲ, κατὰ τὰ ἐπέπνευσα τοῦ κόλπου ὡς ἐπὶ
κὸς κατὰ τοὺς Σκύθας τοὺς Νομάδας, ὃ δὴ ἄγνω-
στον πάντῃ ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς τὸν Τίγρητα
ποταμὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέβη, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυ-
λῶνος, ἐνταῦθα ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ Χαλδαῖοι οἱ
λόγιοι· καὶ ἀπαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐταίρων, ἐδέοντο
ἐπισχεῖν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἔλασιν. Λόγιον γὰρ γε-
γονέναι σφίσις ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ Βήλου, μὴ πρὸς ἑ-
γωδοῦ οἱ εἶναι τὴν παράδοκον τὴν εἰς Βαβυλῶνα ἐν-
τῷ τότε· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον, τοῦ
Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος· ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐρι-
πίδῃ ᾧδε·

Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, μὴ πρὸς

Ἰσομάς ἀφορῶν αὐτὸς, μηδὲ τὴν στρατιάν ταύτην ἐπύχονσαν ἄγων παρελθεῖν· ἀλλὰ ἐκπεριελθὼν πρὸς Ἐω μᾶλλον· τοῦ δὲ οὐδὲ τοῦτο εὐμαρὲς διὰ δυσχωρίαν ξυμῆθη· ἀλλὰ ἦγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον, ἢ παρελθόντα ἔχρην ἤδη τελευτῆσαι. Καὶ πού τυχὸν καὶ ὄμεινον πρὸς ἦν ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἄλλης δόξης καὶ τοῦ πύθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλάχθαι, πρὶν τινα ξυμβῆναι αὐτῷ ξυμφορὰν ἀνθρωπίνην, ἧς ἔνεκα καὶ Σόλωνα Κροίσω παραινεῖσαι εἰκός, τέλος δὲ ῥῶν μακροῦ βίου, μηδὲ πρόσθεν τινὰ ἀνθρώπων ἀποφαίνειν εὐδαίμονα. Ἐπεὶ καὶ αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ ἡ Ἡρακλείωνος τελευτὴ οὐ σμικρὰ ξυμφορὰ ἐγένετο· ἧς καὶ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος προαπελθεῖν ἂν δοκῇ μοι ἐπειθήσασθαι μᾶλλον, ἢ ζῶν πειρασθῆναι· οὐ μείον ἢ καὶ Ἀχιλλεὺς δοκῶν ἂν ἐλίσθαι προαποθανεῖν Πατρόκλου μᾶλλον, ἢ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τιμωρὸν γενέσθαι.

XVII. Ἦν δὲ τι καὶ ὑπόπτον αὐτῷ ἐς τοὺς Καλδαίους, ὡς οὐ κατὰ μαρτίαν τινὰ μᾶλλον, ἢ ἐς ὠφέλειαν τὴν αὐτῶν φέροι αὐτοῖς ἢ κώλυσις τῆς Ἀλεξάνδρου ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε ἐλάσεως. Ὁ γὰρ τοῦ Βήλον κτὼς ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἦν τῶν Βαβυλωνίων, μεγέθει τε μέγιστος, καὶ ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῃ ἡρμοσμένης. Τοῦτον τὸν νεῶν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ τὰ Βαβυλωνίων, Ἐξέρξης κατέσκαψεν, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὀπίσω ἀπενόστησεν. Ἀλεξάνδρος δὲ ἐν νῦν εἶχεν ἀνοικοδομεῖν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς θυμείοις τοῖς πρόσθεν, καὶ τοῦτον ἔνεκα τὸν χοῦν ἐκφέρειν ἀπέλεγε τοὺς Βαβυλωνίους· οἱ δὲ,

διαι καὶ μάζονα ἔτι τοῦ πάλαι ὄντος. Ἐπεὶ δὲ ἀπο-
 στάντος αὐτοῦ μαλθακῶς ἀνθήσαντα τοῦ ἔργου,
 οἷς ταῦτα ἐπιτέτραπτο· ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ πάση κε-
 λεύει τὸ ἔργον ἐργάσασθαι· εἶναι δὲ τῷ θεῷ τῷ Βή-
 λῳ πολλὴν μὲν τὴν χώραν ἀνειμμένην ἐκ τῶν Ἀσσυ-
 ρίων βασιλείων, πολὺν δὲ χρυσόν. Καὶ ἀπὸ τοῦ πάλ-
 λαι μὲν τὸν νεὼν ἐπισκευάζεσθαι, καὶ τὰς θυσίας
 τῷ θεῷ θύεσθαι· τότε δὲ τοὺς Χαλδαίους τὰ τοῦ
 θεοῦ νύμψαι, οὐκ ὄντος, ἐς ὅτι ἀναλωθήσεται τὰ
 περιγιγνόμενα. Τούτων δὲ εἵνεκα ὑποπτοὶ Ἀλεξάν-
 δρῳ ἦσαν, οὐκ ἐθέλειν παρελθεῖν εἰς τὴν Βαβυλῶνος
 Ἀλέξανδρον, ὥς μὴ δι' ὀλίγου τὸν νεὼν ἐπιτελεσθέν-
 τα ἀφελίσθαι αὐτοῖς τὰς ἐκ τῶν χρημάτων ὠφελεί-
 ας. Ὅμοις δὲ τὰ γε τῆς ἐπιστροφῆς τῆς κατὰ τὴν
 εἰσοδὸν τὴν ἐς τὴν πόλιν, ἐθέλῃσαι αὐτοῖς πεισθῆ-
 ναι λέγει Ἀριστόβουλος, καὶ τῇ πρώτῃ μὲν παρὰ τὸν
 ποταμὸν Εὐφράτην καταστρατοπεδεῦσαι· ἐς δὲ τὴν
 ὑπεραίαν ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὸν ποταμόν, παρ' αὐτὸν
 πορεύεσθαι, θέλοντα ὑπερβιάλλειν τῆς πόλεως τὸ
 μέρος τὸ ἐς δυσμὰς τετραμμένον, ὥς ταύτῃ ἐπιστρέ-
 ψαντα πρὸς ἑω ἄγαν· ἀλλὰ οὐ γὰρ δυναθῆναι ὑπὸ
 δυσχωρίας οὕτως ἐλάσαι ξὺν τῇ στρατιᾷ, ὅτι τὰ ἀ-
 πὸ δυσμῶν τῆς πόλεως εἰσιόντι, εἰ ταύτῃ πρὸς ἑω
 ἐπιστρέφει, ἐλώδη τε καὶ τεναγώδη ἦν, καὶ οὕτω καὶ
 ἐκόντα καὶ ἄκοντα ἀπείθῃσαι τῇ θεῷ.

XVIII. Ἐπεὶ καὶ τοιόνδε τιτὰ λόγον Ἀριστό-
 βουλος ἀναγράφει· Ἀπολλόδωρον, τὸν Ἀμφιπο-
 λίτην, τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς
 στρατιᾶς, ἣν παρὰ Μαζακῶ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ

Ἐπὶ λίπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ δὲ συνέμιξεν ἱπανιών
 τε αὐτῷ ἔξ' Ἰνδῶν, ὁρῶντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς
 σατραπᾶς, ὅσοι ἐπ' ἄλλη καὶ ἄλλη χώρα τεταγμένοι
 ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ ἀδελφῷ (μάντιν γὰρ
 εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχχνων μαντείας)
 μαρτεῦσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας· ἀντεπι-
 στεῖλαι δὲ αὐτῷ Πειθαγόραν, πυνθανόμενον, τίνα μὲν
 ἡσυχαστα φοβούμενος χρήσασθαι ἐθέλοι τῇ μαντείᾳ· τὸν
 δὲ γράψαι αὐτῷ· ὅτι τὸν τε βασιλεῖα αὐτὸν καὶ Ἡφαι-
 στίωνα· θύεσθαι δὲ τὸν Πειθαγόραν· πρῶτα μὲν ἐπὶ
 τῷ Ἡφαιστίῳ· ὥς δὲ ἐπὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἱερείου ὁ
 λοβὸς ἀφανὴς ἦν, οὕτω δὲ ἐγγράψαντα καὶ κατασημη-
 νάμενον τὸ γραμματίον, πέμψαι παρὰ τὸν Ἀπολλό-
 δωρον ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἐκβύτανα, δηλοῦντα μηδέν
 τι δεδιέναι Ἡφαιστίωνα· ἔσεσθαι γὰρ αὐτοῖς ὀλίγον
 χρόνου ἐκποδῶν· καὶ τὴν ἐπιστολὴν λέγει Ἀριστόβου-
 λος κομίσασθαι Ἀπολλόδωρον μὲν πρῶτον ἡμέρᾳ ἣ
 τελευτήσῃ Ἡφαιστίωνα· αὐτῷ δὲ θύεσθαι τὸν Πει-
 θαγόραν ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ, ἄλοβον τὸ ἥπαρ τοῦ
 ἱερείου· καὶ Πειθαγόραν τὰ αὐτὰ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
 γράψαι Ἀπολλοδώρῳ· Ἀπολλόδωρον δὲ οὐ κατασιω-
 πῆσαι, ἀλλὰ φράσαι γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ ἐπε-
 σταλμένα, ὥς εὐνοίαν μᾶλλον τι ἐπιδειξόμενον τῷ
 βασιλεῖ, εἰ φυλάττεσθαι παραινέσεις, μὴ τις αὐτῷ
 κίνδυνος ἐν τῷ τότε συμπεῖσαι· καὶ Ἀπολλοδώρῳ τε
 λέγει ὅτι Ἀλέξανδρος ἐπήνεσε· καὶ τὸν Πειθαγόραν,
 ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, ἤρετο, ὅτου γενο-
 μένου αὐτῷ σημείου ταῦτα ἐπέστειλε πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἄλοβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο

τοῦ ἱσραήλου· ἐφορῶντος δὲ ὃ, τι τοῦτο τὸ σημεῖον, μέγα εἰπεῖν εἶναι χαλεπὸν· Ἀλέξανδρον δὲ τοσούτου θεῆσαι χαλεπήναι τῷ Πειθαγύρῃ, ὡς καὶ δι' ἐπιμαθείας ἔχουσιν αὐτὸν πλείονος, ὅτι ἀδόλως τὴν ἀλήθειαν οἱ ἔφραστοι. Τούτῳ αὐτὸς Ἀριστάρχουλος λέγει παρὰ Πειθαγύρου πυθίσθαι, καὶ Περδίκκῃ δὲ αὐτῷ μαρτυρῆσαι λέγει, καὶ Ἀντιγόνῃ χρόνον ὕστερον· καὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀμφοῖν γενομένου Περδίκκῃ μὲν ἐπὶ Πτολεμαῖον στρατεύσαντα ἀποθανεῖν, αὐτὴν Ἀντίγονον ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Σέλευκον καὶ Λυσίμαχον τῇ ἐν Ἰψῷ γενομένη. Καὶ μὲν δὴ καὶ ἑπὶ Κάλανου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοιοῦτός τις ἀναγέγραπται λόγος· ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦεν ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν. Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἐθέλησας ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γάρ, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼς ἀσπάζεται· καὶ τοῦτον τὸν λόγον ἐν μὲν τῷ τότε ἀμνηθῆναι· ὕστερον δὲ ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι Ἀλέξανδρος, ἐς μνήμην ἐλθεῖν τῶν ἀκουσάντων, ὅτι ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἄρᾳ τῇ Ἀλεξάνδρου ἐθεώσθη.

XIX. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐς Βαβυλῶνα προσεῖσαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον· ὑπὲρ ὧν μὲν ἱκανοὶ προσβεβύμενοι, οὐκ ἀναγέγραπται. Δοκεῖν γ' ἔμοιγε, αἱ πολλὰ στεφανούντων τε αὐτὸν ἦσαν, καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις, καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς· καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει, χαίρειν ρησκόντων. Καὶ τούτους δεξιωσάμενός τε καὶ τὰ εἰδήματα τιμήσας, ἀποπήμεναι ὁπίσω λέγεται. Ὅσους δὲ

ἀνὰ θριάντας, ἢ ὅσα ἀγαλματα, ἢ εἰ δὴ τι ἄλλο ἀνέ-
 στηται ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλοῆς ἀνεκόμενον ἐς Βαβυ-
 λῶνα, ἢ ἐς Πασαργάδας, ἢ ἐς Σούσα, ἢ ὅπῃ ἄλλῃ
 τῆς Ἀσίας, ταῦτα δοῦναι ἄγειν τοῖς πρέσβεισι· καὶ
 τοῖς Ἀρμωδίου καὶ Ἀριστογείτανος εἰκόνας τὰς χαλ-
 κῆς οὕτω λέγεται ἀπενεχθῆναι ὅπισθεν ἐς Ἀθήνας, καὶ
 τῆς Ἀρτίμιδος τῆς Κελκαίας τὸ ἶδος. Κατέλαβε δὲ
 ἐν Βαβυλῶνι, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, καὶ τὸ ναυι-
 ποῦν, τὸ μὲν κατὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἀναπα-
 πλαυνόμενος ἀπὸ θαλίωσης τῆς Περσικῆς, ὃ, τι παρὰ αὐτὸν
 Νεώρην ἦν· τὸ δὲ ἐκ Φοινίκης ἀνασκευασμένον,
 πεντήρεις μὲν δύο τῶν ἐκ Φοινίκων, τετρήρεις δὲ
 τρεῖς, τριήρεις δὲ δώδεκα, τριακοντόρους δὲ ἐς τριῶ-
 κοντα· ταύτας ξυμπληθεύσας κομισθῆναι ἐπὶ τὸν
 Εὐφράτην ποταμὸν ἐκ Φοινίκης ἐς Θάψακον πό-
 λιν· ἐκὰς δὲ ξυμπληθεύσας αὐτῆς, καταπλεῦσαι ἐς
 Βαβυλῶνα. Λέγει δὲ, ὅτι καὶ ἄλλος αὐτῷ ἐναυπη-
 γῆτο σιόλος, τέμνοντι τὰς κηπαρίσσους τὰς ἐν τῇ
 Βαβυλωνίᾳ. Τούτων γὰρ μόνων τῶν δένδρων εὐπο-
 ρίαν εἶναι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, τῶν δὲ ἄλλων
 ὅσα ἐς ναυπηγίαν, ἀπόρως ἔχειν τὴν γῆν ταύτην.
 Πληρώματα δὲ ἐς τὰς ναῦς καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρσίας
 πορφυρέων τε πλήθος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐργάται
 τῆς θαλάσσης ἀφίχθαι αὐτῷ ἐκ Φοινίκης τε καὶ τῆς
 ἄλλης παραλίας· λιμένα τε ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἐ-
 ποίει ὀρυκτὸν ὅσον χιλίας ναυσὶ μακραῖς ὄρμον ἱ-
 καί, καὶ νεωσοίκους ἐπὶ τοῦ λιμένος· καὶ Μίκαλος
 ὁ Κλαζομένιος μετὰ πεντακοσίων ταλάντων ἐπὶ Φοι-
 νίκης τε καὶ Συρίας ἐστέλλετο, τοὺς μὲν μισθῷ παρὰ

σιν, τοὺς δὲ καὶ ὠνησόμενος, ὅσοι θαλάσσιοι ἄνθρωποι· τὴν τε γὰρ παραλλαν τὴν πρὸς τῷ πόλει τῆ Περσικῇ κατοικίῃ ἐπειθεί, καὶ τὰς νήσους τὰς ταύτη· ἐδόκει γὰρ αὐτῷ οὐ μείον Φοινίκης εὐδαίμων ἢ χώρα αὕτη γενέσθαι. Ἦν δὲ αὐτοῦ τοῦ ναυτικοῦ ἢ παρασκευῆ ὡς ἐπὶ Ἀραβίας τρὺς πολλοὺς· πρόφασιν μὲν, ὅτι μόνοι τῶν ταύτη βαρβάρων οὔτε πρεσβύαν ἀπίστευαν, οὔτε τι ἄλλο ἐπιεικὲς ἢ ἐπὶ τιμῇ ἐτίπρακτο Ἀραψιν ἐς αὐτόν· τὸ δὲ ἀληθές, ὡς γέ μοι δοκεῖ, ἅπλητος ἦν τοῦ κτεῖσθαι τι αἰὲ Ἀλέξανδρος.

XX. Λόγος δὲ κατέχει, ὅτι ἤκουεν, Ἀραβίας δύο μόνον τιμῇ θεοὺς, τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὸν Διόνυσον· τὸν μὲν Οὐρανὸν τε αὐτὸν ὁρώμενον, καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷ ἔχοντα τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οἷου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἦκει τὰ ἀνθρώπεια· Διόνυσον δὲ, κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς· οὔκουν ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον εἶν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλότερα ἔργα Διονύσου ἀποδεικνύμενον. Εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας, ἐπ' ἔρπειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεῦεν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα· τῆς τε χώρας ἢ εὐδαιμονία ἐπεκίνη αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θαμνίσκων τὸ κινάμωμον τίμνεσθαι· οἱ λιμῶνες δὲ ὅτι κέρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι. Τὸ μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάττων ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας, ἢ τῆς ἢ τῆς Ἰνδικῆς, αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆ-

σοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλαί, καὶ λιμένες παντα-
 χοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους
 τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πῦλεις ἐνοικισθῆναι,
 καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαιμόνας. Δύο δὲ νῆσοι κα-
 τὰ τὸ στόμα τοῦ Εὐφράτου πελάγαι ἐξηγγέλλοντο
 αὐτῷ· ἡ μὲν πρώτη οὐ πρόσω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐ-
 φράτου, εἰς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίου ἀπέχουσα
 ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τε καὶ τοῦ στόματος τοῦ ποτα-
 μοῦ, μικρότερα δὲ αὕτη, καὶ δασεῖα ὕλη παντοίᾳ·
 εἶναι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς οὐ-
 κήτορας αὐτῆς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι·
 νέμεσθαι τε αὐτὴν αἰξί τε ἀγρίαις καὶ ἐλάφοις, καὶ
 ταύτας ἀνεῖσθαι ἀφ' ἐτούς τῇ Ἀρτέμιδι· οὐδὲ εἶναι
 θέμις θήραν ποιεῖσθαι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ θῦσαι
 τινα τῇ θεῷ ἐθέλοντα, ἐπὶ τῷδε θηρᾶν μόνον· ἐπὶ
 τῷδε γὰρ οὐκ εἶναι ἀθέμιτον. Καὶ ταύτην τὴν νῆ-
 σον λέγει Ἀριστέβουλος ὅτι Ἰκαρον ἐκέλευσε καλεῖ-
 σθαι Ἀλέξανδρος, ἐπὶ τιμῇ τῆς Ἰκάρου τῆς ἐν τῷ
 Αἰγαίῳ πάντῳ, ἐς ἣν τινα Ἰκαρον τὸν Δαιδάλου,
 τακέντος τοῦ κηροῦ, ὅτῳ προσήρητο τὰ πτερὰ, πε-
 σεῖν ὁ λόγος κατέχει, ὅτι οὐ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ
 πατρὸς πρὸς τῇ γῇ ἐφέρετό, ἀλλὰ μετέωρος γὰρ ὑπὸ
 ἀνοίας πετόμενος, παρῆσχε τῷ ἡλίῳ θάλψαι τε καὶ
 ἀνεῖναι τὸν κηρὸν, καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸν Ἰκαρον τῇ
 τε νήσῳ καὶ τῷ πελάγει τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκαταλι-
 πεῖν, τὴν μὲν Ἰκαρον καλεῖσθαι, τὸ δὲ Ἰκάριον. Ἡ
 δὲ ἑτέρα νῆσος ἀπέχει μὲν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
 Εὐφράτου ἐλέγετο ὅσον πλοῦν ἡμέρας καὶ νυκτὸς
 κατ' οὐρὸν θεοῦσῃ νηϊ. Τύλος δὲ αὐτῇ εἶναι ὄνο-

ρα. Μεγάλη δὲ εἶναι, καὶ οὔτε τραχεῖα ἢ πολλή οὔ-
 τε ὑλάσθης, ἀλλ' οἷα καρπούς τε ἡμέρους ἐκφέρουσιν καὶ
 πάντα ὥραϊα. Ταυτὶ ἀπηγγέλεθ' Ἀλεξάνδρῳ, τὸ
 μὲν πρὸς Ἀρχίου, ὃς ξὺν τριακοντόρῳ ἐκπεμφθεὶς ἐπὶ
 κατασκοπῇ τοῦ παράπλου τοῦ ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀραβίαις,
 μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς Τύλου ἦλθεν, τὸ πρόσω δὲ
 οὐκίτι περαιωθῆναι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δὲ ξὺν
 ἄλλῃ τριακοντόρῳ σταλεῖς, καὶ τῆς χερσόνησου πε-
 τῶν Ἀράβων προσέπλευσε. Μακροτάτῳ δὲ τῶν ἐκ-
 πεμφθέντων προὐχώρησεν Ἰέρων ὁ Σολεὺς ὁ κυβερ-
 νήτης, λαβὼν καὶ οὗτος παρ' Ἀλεξάνδρου τριακόντο-
 ρον. Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦ-
 σαι τὴν χερσόνησον τὴν Ἀράβων πᾶσαν, ἔστι ἐπὶ
 τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον, τὸν
 κατ' Ἡρώων πόλιν· οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω
 ἔλθειν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀρά-
 βων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλεξάνδρου,
 ἐξήγγειλε τὸ μέγεθος τε τῆς χερσόνησου θαυμαστόν
 τι εἶναι, καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδίον τῆς Ἰνδῶν γῆς·
 ἄκραν τε ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης·
 ἦν δὴ καὶ τοὺς ξὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέον-
 τας, πρὶν ἐπικάμψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν,
 οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν, ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον
 ἔλθειν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν· καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυ-
 βερνήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρχος λέγει, ὅτι αὐ-
 τὸς διεκώλυσεν, ὡς ἐκπεριπλεύσας τὸν κόλπον τὸν
 Περσικόν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ, ἐφ' οἷς τισι
 πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν με-
 γάλῃν θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καταμαθεῖν

εὐν χώραν τὴν προσεχὴ τῇ θαλάσῃ, καὶ τοὺς κοινοῦντας αὐτὴν ἀνθρώπους, ὅρους τε ἐν αὐτῇ καὶ ὕδατα, καὶ τὰ νόμια τῶν ἀνδρῶν, καὶ εἴ τις ἀγαθὴ, καρποὺς ἐκφέρειν, ἢ εἴ τις κακὴ· καὶ οὖν καὶ τοῦτο αἷτιον γενέσθαι ἀποσωθῆναι Ἀλεξάνδρου τὸν στρατὸν· οὐ γὰρ ἂν σωθῆναι πλεύσαντας ὑπὲρ τῆς Ἀραβίας τὰ ἔρημα, ἐφ' ὅτῳ καὶ ὁ Ἰέρων ἐπιστρέψαι ὀπίσω λέγεται.

XXI. Ἐν ᾧ δὲ αὐτῷ ἐναντηγοῦντο μὲν αἱ τριήρεις, ὁ λιμὴν δὲ πρὸς Βαβυλῶνι ὠρύσσετο, ἐκπλεῖ ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὸν Εὐφράτην, ὡς ἐπὶ τὸν Παλλακόπαν [καλούμενον] ποταμόν. Ἀπέχει δὲ οὗτος τῆς Βαβυλῶνος σταδίους ὅσον ὀκτακοσίους, καὶ ἔστι διώρυξ αὐτῇ ὁ Παλλακόπας ἐκ τοῦ Εὐφράτου, οὐχὶ δὲ ἐκ πηγῶν τις ἀνίσχων ποταμός. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ποταμός ῥέων ἐκ τῶν Ἀρμενίων ὀρεῶν, χειμῶνος μὲν ὥρα προχωρεῖ κατὰ τὰς ὄχθας, οἷα δὲ οὐ πολλοῦ ὄντος αὐτῷ τοῦ ὕδατος· ἤρος δὲ ὑποφαίνοντες, καὶ πολὺ δὴ μάλιστα ὑπὸ τροπᾶς, ὥς τις τοῦ θέρους ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, μέγας τε ἐπέρχεται, καὶ ὑπερβάλλει ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσσυρίαν. Τηνικαῦτα γὰρ αἱ χιῶνες αἱ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, ταῖς Ἀρμενίοις κατατηρόμεναι, αὔξουσιν αὐτῷ τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· ὅτι ἐπιπολῆς ἐστὶν αὐτῷ καὶ ὑψηλὸς ὁ ῥοῦς, ὑπερβάλλει ἐς τὴν χώραν, εἰ μὴ τις ἀναστομῶσας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλλακόπαν ἐς τὰ ἔλη τε ἐκτρέψει καὶ τὰς λίμνας, αἱ δὲ ἀρχόμεναι ἀπὸ ταύτης τῆς διώρυκος, ἔστι ἐπὶ τὴν συνεχῇ τῇ Ἀράβων γῇ· καὶ ἐνθεν μὲν ἐς τέναγος ἐπὶ πολὺ, ἐκ δὲ τοῦ ἐς τὰ

λασσαν κατὰ πολλά τε καὶ ἄφανῇ στόματα ἐκδί-
 δωσι. Τετηκυσίας δὲ τῆς χιόνος, ἀμφὶ Πλειάδων
 μάλιστα δύσιν, ὀλίγος τε ὁ Εὐφράτης ῥέει, καὶ οὐ-
 δὲν μείον τὸ πολὺ αὐτοῦ κατὰ τὸν Παλλακόπαν
 ἐκδιδοῖ εἰς τὰς λίμνας. Εἰ δὲ τις μὴ ἀποφράξῃ τὸν
 Παλλακόπαν αὐθις, ὥς κατὰ τὰς ὄχθας ἐκτραπὲν
 φέρεσθαι τὸ ὕδωρ κατὰ τὴν πόρον, ἐκένωσαν αὐτὸν
 Εὐφράτην εἰς αὐτόν, ὥς μηδ' ἐκέρδεσθαι ἀπ' αὐτοῦ
 τὴν Ἀσσυρίαν γῆν. Ἀλλ' ἀπεφράσσοντο γὰρ αἱ εἰς
 τὸν Παλλακόπαν τοῦ Εὐφράτου ἐκβολαὶ πρὸς τοῦ
 σατραπῆος τῆς Βαβυλωνίας πολλῶν πόνων (καὶ περ οὐ
 χαλεπῶς ἀναστομούμεναι) ὅτι ἰλυώδης ἦ ταύτη γῆ,
 καὶ πηλὸς ἡ πολλὴ αὐτῆς, οἷα, δεχομένη τὸ ὕδωρ
 τοῦ ποταμοῦ, μὴ εὐμαρῇ τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ
 παρέχειν· ἀλλὰ καὶ εἰς τρίτον μῆνα Ἀσσυρίων ἄνδρες
 ὑπὲρ τοὺς μυρίους ἐν τῷδε τῷ πόνῳ ξυνείχοντο. Ταῦ-
 τα ἐπαγγελθέντα ἐπήγαγεν Ἀλέξανδρον ὠφελῆσαι τι
 τὴν χώραν τῶν Ἀσσυρίων. Ἐνθεν μὲν δὴ εἰς τὸν Παλ-
 λακόπαν ἐτρέπετο τοῦ Εὐφράτου ὁ ῥοῦς, ταύτη δὲ
 ἔγνω βεβαίως ἀποκλεῖσαι τὴν ἐκβολήν. Προελθόντι
 δὲ ὅσον σταδίους τριάκοντα ὑπόπετρος ἦ γῆ ἐφαίνετο,
 οἷα διακοπεῖσα εἰ ξυναφῆς γένοιτο τῇ πάλαι διώρυγι
 τῇ κατὰ τὸν Παλλακόπαν, οὐτ' ἂν διαχεῖσθαι πα-
 ρέχειν τὸ ὕδωρ ὑπὸ στεφρόντητος τῆς γῆς, τὴν τε
 ἀποστροφὴν αὐτοῦ τῇ τεταγμένῃ ὥρᾳ μὴ χαλεπῶς
 γίνεσθαι. Τούτων ἕνεκα, ἐπὶ τε τὸν Παλλακό-
 παν ἔπλευσε, καὶ κατ' αὐτόν καταπλεῖ εἰς τὰς λί-
 μνας, ὥς ἐπὶ τὴν Ἀράβων γῆν. Ἐνθα χώρον τινα
 ἐν καλῷ ἰδὼν, πόλιν ἐξηκοδόμησέ τε καὶ ἐτείχισε,

καὶ ἐν ταύτῃ κατώκησε τῶν Ἑλλήνων τινὰς τῶν μισθοφόρων, ὅσοι τε ἐκόντες καὶ ὅσοι ὑπὸ γήρωος ἢ κατὰ πῆρωσιν ἀπόλεμοι ἦσαν.

XXII. Αὐτὸς δὲ ὡς ἐξελέγξας δὴ τῶν Καλδαίων μαντείαν, ὅτι οὐδὲν πεπονθὼς εἶη ἐν Βαβυλῶνι ἄχαρι, καθάπερ ἐκεῖνοι ἐμαντεύσαντο (ἀλλ' ἔφθη γὰρ ἐλάσας ἔξω Βαβυλῶνος πρὶν τι παθεῖν) ἀνέπλει αὐθις κατὰ τὰ ἔλη θαρρόων, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Βαβυλῶνα· ἵνα δὴ καὶ ἐπλανήθῃ αὐτῷ μέρος τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰ στενὰ, ἀπορία ἡγεμόνος· πρὶν γὰρ δὴ αὐτὸς πέμψας τὸν ἡγησόμενον, ἐπαγήγαγεν αὐτοὺς ἐς τὸν πόρον. Λόγος δὲ λέγεται τοιῷσδε. Τῶν βασιλέων τῶν Ἀσσυρίων τοὺς τάφους ἐν ταῖς λίμναις τε εἶναι τοὺς πολλοὺς καὶ ἐν τοῖς ἔλεσι δεδομημένους. Ὡς δὲ ἔπλει Ἀλέξανδρος κατὰ τὰ ἔλη (κυβερονᾶν γὰρ αὐτὸν λόγος τῇ τριήρῃ) πνεύματος μεγάλου ἐμπεσόντος αὐτῷ ἐς τὴν κυσσίαν, καὶ τὰ διάδημα αὐτῇ συνεχόμενον, τὴν μὲν δὴ βαρυτέραν πεσεῖν ἐς τὸ ὕδωρ, τὸ διάδημα δὲ ἀπενεχθὲν πρὸς τῆς προῆς, σχεθῆναι ἐν καλάμοι· τὸν κάλαμον δὲ τῶν ἐπιπεφυκότων εἶναι τάφῳ τινὶ τῶν πάλαι βασιλέων. Τοῦτό τε οὖν αὐτὸς πρὸ τῶν μελλόντων σημῆναι, καὶ ὅτι τῶν τις ναυτῶν ἐκνηξάμενος ὡς ἐπὶ τὸ διάδημα, ἀφελὼν τοῦ καλάμου αὐτό, μετὰ χειρας μὲν οὐκ ἤνεγκεν, ὅτι νηχομένου ἂν αὐτοῦ ἐβρέχετο, περιθεὶς δὲ τῇ κεφαλῇ τῇ αὐταῖ, οὕτω διήνεγκε. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀναγραψάντων τὰ Ἀλεξάνδρου, λέγουσιν, ὅτι τάλαντον μὲν ἐδωρήσατο αὐτῷ Ἀλέξανδρος, τῆς προθυμίας εἵνεκα· ἀποτεμεῖν δὲ

ὅτι ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν, τῶν μάντεων ταύτῃ ἐξηγησαμένων, μὴ περιῦδεῖν σῶαν ἐκείνην τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ διαδῆμα ἐφόρησε τὸ βασιλείον. Ἀριστόβουλος δὲ τάλαντον μὲν ὅτι ἔλαβεν λέγει αὐτὸν, ἀλλὰ πληγὰς λαβεῖν τῆς περιθέσεως ἔνεκα τοῦ διαδήματος. Ἀριστόβουλος μὲν δὴ τῶν τινα φοινίκων τῶν ναυτῶν λέγει, ὅτι τὸ διαδῆμα τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκόμισεν· εἰσὶ δὲ οἱ Σέλευκον λέγουσι· καὶ τοῦτο τῷ τε Ἀλεξάνδρῳ σημαίνει τὴν τελευταίαν, καὶ τῷ Σελεύκῳ τὴν βασιλείαν τὴν μεγάλην· Σέλευκον γὰρ μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον διαδεξαμένων τὴν ἀρχὴν βασιλέα γενέσθαι, τὴν τε γνώμην βασιλικώτατον, καὶ πλείστης γῆς ἐπάρξαι μετὰ γε αὐτὸν Ἀλέξανδρον, οὗ μοι δοκεῖ ἵεναι ἐς ἀμφίλογον.

XXIII. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Βαβυλῶνα καταλαμβάνει Πευκέστιαν ἦκοντα ἐκ Περσῶν, ἄγοντα στρατιὰν Περσῶν ἐς δισφυρίους· ἦγε δὲ καὶ Κορσασίων καὶ Ταπούρων οὐκ ὀλίγους, ὅτι καὶ ταῦτα ἔθνη τῶν προσχώρων τῇ Περσίδι μαχιμώτατα εἶναι ἐξηγγέλλετο. Ἦκε δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόξενος, στρατιὰν ἄγων ἀπὸ Καρίας, καὶ Μένανδρος ἐκ Λυδίας ἄλλους· καὶ Μενίδας τοὺς ἱππέας ἄγων τοὺς αὐτῷ ξυνταχθέντας. Καὶ πρεσβεῖαι δὲ ἐν τούτῳ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦκον, καὶ τούτων οἱ πρέσβεις, αὐτοὶ τε ἐστεφανωμένοι Ἀλεξάνδρῳ προσῆλθον, καὶ ἐστεφάνουν αὐτὸν στεφάνοις χρυσοῖς, ὥς θεωροῖ δῆθεν ἐς τιμὴν θεοῦ ἀφικόμενοι. Τῷ δὲ οὐ πόρρω ἄρα ἡ τελευταίη ἦν. Ἐνθα δὴ τοὺς τε Πέρσας ἐπαινέσας τῆς προθυμίας, ὅτι πάντα Πευκέστιαν ἐπείθοντο, καὶ αὐτὸν Πευκέστιαν τῆς

ἐν κόσμῳ αὐτῶν ἐξηγήσεως, κατέλεγεν αὐτοὺς ἐς τὰς
 Μακεδονικὰς τάξεις· δεκάρχην μὲν τῆς δεκάδος ἡ-
 γχεῖσθαι Μακεδόνα, καὶ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτην Μα-
 κεδόνα, καὶ δεκαστάτηρον, οὕτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ
 τῆς μισθοφορᾶς, ἣν τινα μείονα μὲν τοῦ διμοιρίτου,
 πλείονα δὲ τῶν οὐκ ἐν τιμῇ στρατευομένων ἔφερεν·
 ἐπὶ τούταις δὲ δώδεκα Πέρσας, καὶ τελευταῖον τῆς
 δεκάδος, Μακεδόνα, δεκαστάτηρον καὶ τοῦτον ὥστε
 ἐν τῇ δεκάδι τέσσαρας μὲν εἶναι Μακεδόνας, τοὺς
 μὲν τρεῖς τῇ μισθοφορᾷ προὔχοντας, τὸν δὲ τῇ ἡγε-
 ρῇ τῆς δεκάδος· δώδεκα δὲ Πέρσας· τοὺς μὲν Μα-
 κεδόνας, τὴν πατριὸν ὀπλισιν ὀπλισμένους· τοὺς δὲ
 Πέρσας, τοὺς μὲν τοξότας, τοὺς δὲ καὶ μεσάγκκυλα
 ἔχοντας. Ἐν τούτῳ δὲ πολλάκις μὲν τοῦ ναυτικοῦ
 ἀπεπειράτο, πολλὰ δὲ ἔριδες αὐτῷ τῶν τριηρῶν, καὶ
 ὅσαι τετρήρεις κατὰ τὸν ποταμὸν ἐγίγνοντο, καὶ ἄ-
 γῶνες τῶν τε ἑρετῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν, καὶ στέ-
 φανοι τῶν νικῶντων. Ἦχον δὲ καὶ παρὰ Ἀμῶνος
 οἱ θεαροὶ, οὓς τινὰς ἐστάλκει ἐρησομένους, ὅπως
 θέμις αὐτῷ τιμῇ Ἡφαιστίωνα, οἱ δὲ ὥς ἡρώϊ ἔφη-
 σαν ὅτι θύειν θέμις ὁ Ἀμῶν λέγει. Ὁ δὲ ἔχαιρε
 τε τῇ μαντείᾳ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ὡς ἡρῶα ἐγέραιρε.
 Καὶ Κλεομένει ἀνδρὶ κακῷ, καὶ πολλὰ ἀδικήματα
 ἀδικήσαντι ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπιστέλλει ἐπιστολὴν· καὶ
 ταύτην, τῆς μὲν ἐς Ἡφαιστίωνα καὶ ἀποθανόντα
 φιλίας ἕνεκα καὶ μνήμης, οὐ μέμφομαι ἔγωγε· ἄλ-
 λων δὲ πολλῶν ἕνεκα, μέμφομαι. Ἐλεγε γὰρ ἡ ἐπι-
 στολὴ κατασκευασθῆναι Ἡφαιστίωνα ἡρώϊον ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ τῇ Αἰγυπτίᾳ, ἐν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ ἐν

τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ, ἵνα ὁ πύργος ἐστὶν ὁ ἐν τῇ νήσῳ
 μεγέθει τε μέγιστος, καὶ πολυτελείᾳ ἐκπρεπέστατος
 καὶ ὅπως ἐπικρατήσῃ καλεῖσθαι ἀπὸ Ἑφαιστίωνος
 καὶ τοῖς συμβολαίαις, καθ' ὅσα οἱ ἔμποροι ἀλλήλοις
 συμβάλλουσιν, ἐγγράφεισθαι τὸ ὄνομα Ἑφαιστιώ-
 νος. Ταῦτα μὲν οὐκ ἔχω μέμψασθαι, πλὴν γε ὅτι ὅ-
 τι οὐκ ἐν μεγάλοις μεγάλως διεσπουδάζεται· ἐκεῖνα
 δὲ καὶ πάνυ μέμφομαι. Ἦν γάρ καταλάβω ἐγὼ (ἔλε-
 γε τὰ γράμματα) τὰ ἱερὰ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καλῶς κα-
 τεσκευασμένα καὶ τὰ ἡρώα τὰ Ἑφαιστιώνος, εἴ τέ τι
 πρότερον ἡμάρτηκας, ἀφήσω σέ τούτων, καὶ τὸ λοι-
 πόν, ὀπηλήκον ἂν ἡμάρτης οὐδὲν πείσῃ ἐξ ἐμοῦ ἄχα-
 ρι. Τοῦτο ἄνδρὶ ἄρχοντι πολλῆς μὲν χάρας, πολλῶν
 δὲ ἀνθρώπων, ἐκ βασιλείως μεγάλου ἐπεσταλμένοι,
 ἄλλως τε καὶ κακῷ ἀνδρὶ, οὐκ ἔχω ἐπαινέσαι.

XXIV. Ἀλλὰ γὰρ αὐτῷ ἤδη Ἀλεξάνδρῳ ἐγγύς
 ἦν τὸ τέλος. Καὶ τί καὶ τοιόνδε πρὸ τῶν μελλόντων
 σημῆναι λέγει Ἀριστόβουλος· καταλοχίζει μὲν αὐ-
 τὸν τὴν σιρατιαὴν τὴν ξὺν Πευκίστᾳ τε ἐκ Περσῶν,
 καὶ ἀπὸ Θαλάσσης ξὺν Φιλοξένῳ καὶ Μενάνδρῳ ἡ-
 κουσιν, ἐς τὰς Μακεδονικὰς τάξεις· διψήσαντα δὲ
 ἀποχωρῆσαι ἐκ τῆς ἕδρας, καταλιπόντα ἔρημον τὸν
 θρόνον τὸν βασιλείον. Εἶναι δὲ κλίνας ἐκατέρωθεν
 τοῦ θρόνου ἀργυρόποδας, ἐφ' ὧν οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐ-
 ταῖροι ἐκάθηνται. Τῶν τινα οὖν ἡμιλημένων ἀνθρώ-
 πων (οἱ δὲ καὶ τῶν ἐν φυλακῇ ἀδέσμων ὄντα λέγου-
 σιν) ἔρημον ἰδόντα τὸν θρόνον καὶ τὰς κλίνας, περὶ
 τῷ θρόνῳ δὲ ἐστηκότας τοὺς εὐνοῦχους (καὶ γὰρ καὶ
 οἱ ἐταῖροι ξυνανέστησαν τῷ βουσιλεῖ ἀποχωροῦντι)

διελθόντα διὰ τῶν εὐνούχων, ἀναβῆναι τε ἐπὶ τὸν
 θρόνον καὶ καθίζεσθαι· τοὺς δὲ οὐκ ἀναστῆναι μὲν
 αὐτὸν ἐκ τοῦ θρόνου, κατὰ δὴ τινὰ νόμον Περσι-
 κόν· περιόρηξάμενους δὲ τύπτεσθαι τὰ τε στήθη
 καὶ τὰ πρόσωπα, ὥς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ. Ταῦτα ὡς
 ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, κελεῦσαι στρεβλωθῆναι τὸν
 καθίσαντα, μήποτε ἐξ ἐπιβουλῆς ξυντεταγμένον τοῦ-
 το ἔδρασε, γνῶναι θέλοντα· τὸν δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐξει-
 πεῖν; ὅτι μὴ ἐπὶ νοῦν οἱ ἐλθὼν οὕτω προᾶξαι· ἢ δὴ
 καὶ μᾶλλον ἐπ' οὐδενὲ ἄγαθῷ ξυμβῆναι αὐτῷ οἱ
 μάντις ἐξηγοῦντο. Ἡμέραι τε οὐ πολλαὶ ἐπὶ τούτῳ
 ἔγέναντο, καὶ τεθυκῶς τοῖς θεοῖς τὰς τε νομιζομένας
 θυσίας ἐπὶ ξυμφοραῖς ἀγαθαῖς, καὶ τινὰς καὶ ἐκ
 μαντείας, εὐώχεϊτο ἅμα τοῖς φίλοις, καὶ ἔπινε πόρ-
 ρῳ τῶν νυκτῶν. Δούναι δὲ λέγεται καὶ τῇ στρατιᾷ
 ἱερεῖα καὶ οἶνον κατὰ λόχους καὶ ἑκατοστύας. Ἀπὸ
 δὲ τοῦ πότου, αὐτὸν μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐθέλειν
 ἐπὶ κοιτῶνι, εἰσὶν οἱ ἀνέγραψαν· Μῆδιον δὲ αὐτῷ
 ἐντυχόντα, τῶν ἐταίρων, ἐν τῷ τότε τὸν πιθανώτα-
 τον, δεηθῆναι κοιμάσαι παρὰ οἷ· γενέσθαι γὰρ αὖ
 ἡδὺν τὸν κῶμον.

XXV. Καὶ αἱ βασιλῆες ἐφημερίδες ὥδε ἔχουσι,
 πίνειν παρὰ Μηδίῳ αὐτὸν κοιμάσαντα· ἔπειτα ἑξα-
 ναστάντα καὶ λουσάμενον, καθεύδειν τε, καὶ αὐθις
 δειπνεῖν παρὰ Μηδίῳ, καὶ αὐθις πίνειν πόρρῳ τῶν
 νυκτῶν. ἀπαλλαχθέντα δὲ τοῦ πότου, λούσασθαι·
 καὶ λουσάμενον ὀλίγον τι ἐμφαγεῖν, καὶ καθεύδειν
 αὐτοῦ, ὅτι ἤδη ἐπύρεσεν· ἐκκομιθέντα δὲ ἐπὶ κλι-
 νῆς πρὸς τὰ ἱερά, θῦσαι ὡς νόμος ἐφ' ἑκάστη ἡμέρᾳ

καὶ τὰ ἱερὰ ἐπιθάντα, κατακεῖσθαι ἐν τῷ ἀνδρῶν.
 ἔστε ἐπὶ κνέφας· ἐν τούτῳ δὲ τοῖς ἡγεμόσι παραγ-
 γέλλειν ὑπὲρ τῆς πορείας, καὶ τοῦ πλοῦ· τοὺς μὲν
 ὥς περὶ ἰόντας, παρασκευάζεσθαι ἐς τετάρτην ἡμέ-
 ραν, τοὺς δὲ ἅμα οἱ πλείοντας, ὥς εἰς πέμπτην πλεν-
 σομένους· ἐκεῖθεν δὲ κατακομισθῆναι ἐπὶ κλίνης ὡς
 ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ πλοίου ἐπιβάντα, διαπλεῦσαι
 πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸν παράδεισον, καὶ αὐτοὺς
 λουσάμενον, ἀναπαύεσθαι. Ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν,
 λούσασθαι τε αὐτοὺς, καὶ θῦσαι τὰ νομιζόμενα· καὶ
 εἰς τὴν καμάραν εἰσελθόντα, κατακεῖσθαι διαμυθο-
 λογοῦντα πρὸς Μήδιον· παραγγεῖλαι δὲ καὶ τοῖς ἡ-
 γεμόσιν, ἀπαντῆσαι ἑωθεν. Ταῦτα πράξαντα, δει-
 πνῆσαι ὀλίγον· κομισθέντα δὲ αὐτοὺς ἐς τὴν καμά-
 ραν, πυρέσσειν ἤδη ξινεχῶς τὴν νύκτα ὅλην· τῇ δὲ ὑ-
 στεραίᾳ λούσασθαι, καὶ λουσάμενον θῦσαι. Νεώρχῳ
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡγεμόσι παραγγεῖλαι τὰ ἑμπερὶ τοῦ
 πλοῦ, ὅπως ἔσται ἐς τρίτην ἡμέραν· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ
 λούσασθαι αὐτοὺς, καὶ θῦσαι τὰ μεταγμένα καὶ τὰ ἱε-
 ρὰ ἐπιθάντα οὐκέτι ἐλιννύειν πυρέσσοντα, ἀλλὰ καὶ
 ὡς τοὺς ἡγεμόνας εἰσκαλέσαντα, παραγγέλλειν τὰ
 πρὸς τὸν ἑκπλουν ὅπως αὐτῷ ἔσται ἔτοιμα· λούσα-
 σθαι τε ἐπὶ τῇ ἑσπέρᾳ, καὶ λουσάμενον ἔχειν ἤδη κα-
 κῶς. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ μετακομισθῆναι ἐς τὴν οἰκίαν
 τὴν πρὸς τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ θῦσαι μὲν τὰ τετα-
 γμένα· ἔχοντα δὲ πονήρως, ὅμως εἰσκαλέσαι τῶν ἡ-
 γεμόνων τοὺς ἐπικαιροτάτους, καὶ ὑπὲρ τοῦ πλοῦ
 αὐτοὺς παραγγέλλειν, τῇ δ' ἐπιούσῃ μέγας ἐκκομι-
 σθῆναι πρὸς τὰ ἱερὰ, καὶ θῦσαι, καὶ μηδὲν μείον εἶναι

παραγγέλλειν ὑπὲρ τοῦ πλοῦ τοῖς ἡγεμόσιν. Ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν κακῶς ἦδη ἔχοντα ὁμῶς θῦσαι τὰ τεταγμένα. Παραγγεῖλαι δὲ τοὺς μὲν στρατηγούς διατρίβειν κατὰ τὴν αὐλήν· χιλιάρχας δὲ καὶ πεντακοσιάρχας πρὸ τῶν θυρῶν· ἦδη δὲ παντάπασι πονηρῶς ἔχοντα, διακομισθῆναι ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὰ βασίλεια. Εἰσελθόντων δὲ τῶν ἡγεμόνων, γινῶναι μὲν αὐτοὺς, φωνῆσαι δὲ μηδὲν ἔτι, ἀλλ' εἶναι ἀνανδον· καὶ τὴν νύκτα πυρρῆσαι κακῶς καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ἄλλην νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν· οὕτως ἐν ταῖς ἑφημερίσι ταῖς βασιλείοις ἀναγέγραπται.

XXVI. Καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπόθησαν ἰδεῖν αὐτόν· οἱ μὲν, ὥς ζῶντα ἴδοιεν· οἱ δὲ, ὅτι τεθνηκέναι ἦδη ἐξηγγέλλετο, ἐπικρύπτεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐτόπαζον πρὸς τῶν σωματοφυλάκων τὸν θάνατον, ὥς ἔγωγε δοκῶ· τοὺς πολλοὺς δὲ ὑπὸ πένθους καὶ πόθου τοῦ βασιλέως βιάσασθαι ἰδεῖν Ἀλέξανδρον. Τὸν δὲ ἄφωνον μὲν εἶναι λέγουσι παρὰ πορευομένης τῆς στρατιᾶς· δεξιοῦσθαι δὲ καὶ ὥς ἐκαστους, τὴν τε κεφαλὴν ἐπαίροντα μόγῃς, καὶ τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπισημαίνοντα. Λέγουσι δὲ αἱ ἑφημερίδες αἱ βασιλεῖοι, ἐν τῷ τοῦ Σεράπιδος ἱερῷ Πείθωνά τε ἐγκοιμηθέντα καὶ Ἄτταλον, καὶ Δημοφῶντα, καὶ Πευκέσταν· πρὸς δὲ Κλεομένην τε καὶ Μενίδαν, καὶ Σέλευκον ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, εἰ λόγον καὶ ἄμεινον Ἀλεξάνδρῳ, εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ κομισθέντα καὶ ἰκετεύσαντα θεραπεύεσθαι πρὸς τοῦ θεοῦ· καὶ γενέσθαι φήμην τινὰ ἐκ τοῦ θεοῦ, μὴ κομίζεσθαι εἰς τὸ ἱερόν, ἀλλ' αὐτοῦ μένοντι ἔσεσθαι ἄμεινον· ταῦ-

τά τε ἀπαγγεῖλαι τοὺς ἐταίρους καὶ Ἀλέξανδρον οὐ πολὺ ὕστερον ἀποθανεῖν, ὥς τοῦτο ἄρα ἤδη ὦν τὸ ἄμεινον. Οὐ πόρρω δὲ τούτων οὔτε Ἀριστοβούλου οὔτε Πτολεμαίου ἀναγίγραπται. Οἱ δὲ καὶ τὰδε ἀνέγραψαν, εἶσθαι μὲν τοὺς ἐταίρους αὐτὸν, ὅτι τὴν βασιλείαν ἀπολείπει· τὸν δὲ ὑποκρίνασθαι, ὅτι τῷ κρατίστῳ. Οἱ δὲ, προσθεῖναι πρὸς τοῦτοι τῷ λόγῳ, ὅτι μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα δρᾷ ἐπ' αὐτῷ ἐσόμενον.

XXVII. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οἶδα ἀναγεγραμμένα ὑπὲρ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς· καὶ φάρμακον ὅτι ἐπέμφθη παρὰ Ἀντιπάτρου Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐκ τοῦ φαρμάκου ὅτι ἀπέθανε· καὶ τὸ φάρμακον ὅτι Ἀριστοτέλης μὲν Ἀντιπάτρῳ ἐξεῦρε, δεδοικώς ἤδη Ἀλέξανδρον Καλλισθένους ἕνεκα. Κάσανδρος δὲ ὁ Ἀντιπάτρου ἐκόμισεν· οἱ δὲ, καὶ ὅτι ἐν ἡμιόνου ὀπλῇ ἐκόμισε, καὶ τοῦτο ἀνέγραψαν· δοῦναι δὲ αὐτὸ Ἰόλλαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κασάνδρου τὸν νεώτερον· εἶναι γὰρ οἰνοχόον βασιλικὸν τὸν Ἰόλλαν, καὶ τι καὶ λελυπῆσθαι πρὸς Ἀλεξάνδρου ὀλίγῳ πρόσθεν τῆς τελευτῆς. Οἱ δὲ, καὶ Μήδιον μετασχεῖν τοῦ ἔργου, ἐραστὴν ὄντα τοῦ Ἰύλλα· καὶ αὐτὸν γὰρ εἶναι τὸν εἰσηγητὴν γενόμενον Ἀλεξάνδρῳ τοῦ κώμου· ὁδύνη τε αὐτῷ ἐπὶ τῇ κύλικι γενέσθαι ὀξείαν, καὶ ἐπὶ τῇ ὁδύνῃ ἀπαλλαγῆναι ἐκ τοῦ πότου. Ἦδη δὲ τις οὐκ ἠσχύνθη ἀναγράψαι, ὅτι αἰσθόμενος οὐ βιάσιμον ὄντα αὐτὸν Ἀλέξανδρος, ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἦε ἐμβαλὼν, ὥς ἀφανῆς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, πιστοτέραν τὴν δόξαν παρὰ τοῖς ἔπειτα ἐγκαταλείπει, ὅτι ἐκ θεοῦ τε αὐτῷ ἡ γένεσις ξυνέβη, καὶ

παρὰ θεοῦς ἢ ἀποχώρησις. Ῥωξάνην δὲ τὴν γυναῖκα αὐτῆς λαθεῖν ἐξιόντα· ἀλλὰ εἰργόμενον γὰρ πρὸς αὐτῆς, ἐποιμώζαντα εἰπεῖν, ὅτι ἐφθόνησεν ἄρα δόξης αὐτῶ τῆς ἐς ἅπαν, ὥς θεῶ δὴ γεγενημένῳ. Καὶ ταῦτα ἔμοι, ὥς μὴ ἄγνοεῖν δόξαιμι μᾶλλον ὅτι λεγόμενά ἐστιν, ἢ ὥς πιστὰ ἐς ἀφήγησιν, ἀναγεγράφθω.

XXVIII. Ἐτελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, ἐπὶ Ἡγησίου ἄρχοντος Ἀθήνησιν· ἐβίω δὲ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ τοῦ τρίτου μῆνας ἐπέλαβεν ὀκτώ, ὥς λέγει Ἀριστόβουλος· ἐβασίλευσε δὲ δώδεκα ἔτη, καὶ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τούτους· τὸ, τε σῶμα κάλλιστος, καὶ φιλοπονώτατος, καὶ δξύτατος γενόμενος καὶ τὴν γνώμην ἀνδρειότατος, καὶ φιλοτιμότατος, καὶ φιλοκινδυνότατος, καὶ τοῦ θείου ἐπιμελέστατος· ἡδονῶν μὲν, τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης, ἐπαινοῦ μόνου ἀπλησιότατος· ξυνιδεῖν δὲ τὸ δεινὸν ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὅν δεινότατος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἶδος ξυμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος, καὶ τάξαι στρατιὰν καὶ ὀπλίσαι τε καὶ κοσμεῖν δαημονέστατος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις ἐπῆραι, καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν ἐμπλῆσαι, καὶ τὸ δεῖμα ἐν τοῖς κινδύνοις τῷ ἄδει τῷ αὐτοῦ ἀφανίσαι, ξύμπαντα ταῦτα γενναιότατος. Καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἀφανεῖ πράξαι, ξὺν μεγίστῳ θάρσει ἐπραξεν· ὅσα τε φθάσας ὑφαρπάσαι τῶν πολεμίων, πρὶν καὶ δεῖσαι τινα αὐτὰ ὥς ἐσόμενα. προλαβεῖν δεινότατος· καὶ τὰ μὲν ξιντεθέντα ἢ δομολογηθέντα φυλάξαι βεβαιότατος· πρὸς δὲ τῶν ἐξαπατῶντων μὴ ἁλῶναι ἀσφαλέ-

στατος· χρημάτων δὲ ἐς μὲν ἡδονὰς ταῖς αὐτοῦ, φειδολώτατος· ἐς δὲ εὐποιᾶν τῶν πέλας, ἀφθονώτατος.

XXIX. Εἰ δέ τι ἐπλημμελήθη Ἀλεξάνδρῳ δι' ὀξύτητα, ἢ ὑπ' ὀργῆς, ἢ εἴ τι ἐς τὸ ὑπεροχότερον προήχθη βαρβαρίσαι, οὐ μεγάλα τίθεμαι ἔγωγε, εἰ τὴν νεότητά τε τις τῆν Ἀλεξάνδρου ἀνεπισικκῶς ἐνθυμηθείη, καὶ τὸ διηνεκὲς τῆς εὐτυχίας, καὶ τοὺς πρὸς ἡδονὴν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ τοῖς βασιλεῦσι ξυνόντας τε καὶ ἐπὶ κακῷ ξυνεσθμένους, ἀλλὰ μεταγνῶναί γε ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησε, μόνῃ οἶδα τῶν παλαι βασιλέων Ἀλεξάνδρῳ ὑπάρξαι ὑπὲρ γενναϊότητος. Οἱ δὲ πολλοὶ, εἰ καὶ τι ἔγνωσαν πλημμελέσαντες, τῷ προηγορεῖν αὐτοῦ ὥς καλῶς δὴ πραχθέντος, ἐπικρύφειν οἶονται τὴν ἀμαρτίαν, κακῶς γινώσκοντες. Μόνῃ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ ἴσασις ἀμαρτίας ὁμολογεῖν τε ἀμαρτόντα καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῷ μεταγινώσκειν τε· ὥς τοῖς παθοῦσιν τι ἄχαρι οὐ πάντῃ χαλεπὰ τὰ καθήματα φαινόμενα, εἰ δ' ὀρθῶς αὐτὰ ξυγχωροίη ὅτι οὐ καλὰ ἔδρασεν αὐτῷ τέ τιτι ἐς τὸ μέλλον ταύτην ἐλπίδα ἀγαθὴν ὑπολειπομένην, μὴ ποτε ἂν παρὰ κλήσειν τι ἀμαρτεῖν, εἰ τοῖς πρόσθεν πλημμεληθεῖσιν ἀχθόμενος φαίνοιτο. Ὅτι δὲ εἰς θεὸν τὴν γένεσιν πῆν αὐτοῦ ἀνέφερεν, οὐδὲ τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ μίγα αὐτῷ τὸ πλημμέλημα, εἰ μὴ καὶ σόφισμα ἦν τυχὸν ἐς τοὺς ὑπηκόους τοῦ σεμνοῦ ἕνεκα. Οὐκ οὐν δοκεῖ ἔμοιγε ἢ Μίνως γενέσθαι βασιλεὺς ἀφανέστερος, ἢ Δαίκοῦ, ἢ Ραδαμάνθυος· οἷς δὲ ἐς Δία ἀνενεχθεῖσα ἢ γένεσις πρὸς τῶν παλαι ἀνθρώπων, οὐδεμίᾳ αὐτῶν ὕβρις προσιδίεται· οὐδὲ Θησίως τοῦ

Περσίδωνος, οὐδὲ Ἰωνος τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὡς ἔμοιγε καὶ ἡ Περσικὴ σκευὴ σόφισμα εἶναι δοκεῖ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὥς μὴ πάντα ἑλλότριον αὐτῶν φαίνεσθαι τὸν βασιλεῖα· καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὥς ἀποστροφὴν τινα εἶναι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὀξύτητός τε καὶ ὕβρεως τῆς Μακεδονικῆς. Ἐφ' ὅτῳ δὲ καὶ ἐγκυταμίξαι μοι δοκεῖ ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τοὺς Πέρσας τοὺς μηλοφόρους, καὶ τοῖς ἀγῆμασι τοὺς ὁμοτίμους· καὶ οἱ πόται δέ, ὥς λέγει Ἀριστοβούλος, οὐ τοῦ οἴνου ἐνεκα μακροὶ αὐτῷ ἐγίνοντο (οὐ γὰρ πίνειν πολὺν οἶνον Ἀλέξανδρον) ἀλλὰ φιλοφροσύνης τῆς εἰς τοὺς ἐταίρους.

XXX. Ὅστις δὲ κακίζει Ἀλέξανδρον, μὴ μόνον ὅσα ἄξια κακίζεσθαι ἐστὶ προσφερόμενος, κακίζέτω, ἀλλὰ ἑξὺμπαντα Ἀλεξάνδρου εἰς ἓν χωρίον ξυναγαγὼν, οὕτω δὲ ἐκλογιζέσθω, τίς τε ὢν αὐτός, καὶ ὁποία τύχη κεχρημένος, ὅντινα γενόμενον ἐκαῖνον καὶ ἐς ὅσον εὐτυχίας τῆς ἀνθρωπίνης ἐλθόντα, βασιλεῖα τε ἀμφοῖν ταῖν ἡπείροιν ἀναμφιλογώτατα γενόμενον, καὶ ἐπὶ πῶν ἐξικόμενον τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, κακίζει, σμικρότερός γε ὢν, καὶ ἐπὶ σμικροῖς πονούμενος, καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐν κόσμῳ τιθέμενος. Ὡς ἔγωγε δοκῶ, ὅτι οὐτέ τι ἔθνος ἀνθρώπων, οὐτέ τις πόλις ἐν τῷ τότε ἦν, οὐτέ τις εἰς ἀνθρώπος, εἰς ὃν οὐ πεφοιτήκει τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα. Οὐκουν οὐδ' ἐμοὶ ἔξω τοῦ θείου φῦναι ἂν δοκεῖ ἀνὴρ, οὐδὲν ἄλλο ἀνθρώπων ἰοικώς· καὶ ταῦτα χρησμοὶ τε ἐπισημηκαὶ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγονται καὶ φάσματα ἄλλα ἄλλοις γεγόμενα, καὶ ἐνύπνια φανέντα

ἀλλὰ ἄλλοις καὶ ἡ ἐς τοῦτο ἐξ ἀνθρώπων τιμὴ τε αὐ-
 τοῦ καὶ μνήμη οὐκ ἀνθρωπίνη οὐσα· καὶ νῦν διὰ
 τοσούτου ἄλλοι χρησμοὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ αὐτοῦ τῷ ἔθνει
 τῶν Μακεδόνων χρησθέντες· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεμ-
 ψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ ἐυγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔρ-
 γων, ἀλλ' αὐτόν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυ-
 μάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα, ἀληθείας τε ἔνε-
 κα τῆς ἐμῆς, καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς ἀνθρώπους
 ἐφ' ᾧ ὥρμήθην, οὐδὲ αὐτὸς ἄνευ Θεοῦ, ἐς τήνδε
 τὴν ἐυγραφὴν.

Τέλος τῆς ἐυγραφῆς τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων.

25

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

